આવશ્યક સૂચના

- ૪૭ ચોવિશી અને ૧૧ વિહરમાન-વીશી તથા સામાન્ય જિનના બારસો પ્રાચીન પૂર્વાચાર્ય રચિત સ્તવનોનો સુવ્યવસ્થિત સંગ્રહ ખૂબ પ્રયાસ કરી અનેક હસ્તલિખિત પત્રોના આધારે પાઠોના સંશોધનપૂર્વક તૈયાર કરેલ છે.
- આ પ્રથમ ભાગ પ્રકાશિત થાય છે. બીજા ભાગનું કામ ચાલુ છે. ટુંક સમયમાં પ્રકટ થશે.

श्री वर्द्धमानस्वामिने नमः

સંપાદકની વાત......

મહામંગલકારી પતિતપાવન તરણતારણહાર શ્રી જિનશાસનમાં સઘળી પ્રવૃત્તિના આદર્શ તરીકે જીવનશુદ્ધિને પ્રાધાન્ય અપાયેલ છે.

આત્માની સાહજિક-શક્તિઓના અખૂટ સ્રોતને રુંધી અટકાયત કરનારી કર્મસત્તાના અવરોધને હઠાવ્યા સિવાય જીવનશુદ્ધિ હકીકતમાં સુશક્ય નથી.

તેથી મોહના સંસ્કારોથી આમંત્રિત કર્મોના આવરણને ખસેડવા જરૂરી હોઈ તે માટેના શાસ્ત્રોમાં અનેક સચોટ ઉપાયો જણાવેલ છતાં તે બધામાં અનુસ્યૂત અને સર્વોપરી સર્વશ્રેષ્ઠ ઉપાય શ્રી વીતરાગ-પરમાત્માની ભક્તિ અનુભવ—જ્ઞાનીઓએ જણાવ્યો છે.

આથી જીવનશુદ્ધિના આદર્શને યથાવત્ પામવા માટે શ્રી વીતરાગ પરમાત્માની ભક્તિ અમોઘ સાધન મનાય છે.

તે વીતરાગ-ભક્તિના પાયામાં આપણામાં સત્તાગત રહેલ આત્મ-ગુણોને શ્રી વીતરાગપ્રભુ તીર્થંકરદેવ પરમાત્માના ઝળહળતા આત્મ-સ્વરૂપમાં નિહાળી તેની યથાવત્ સદ્ભૂત કીર્તના કરવાથી ઉપજતા વિશિષ્ટ ગુણાનુરાગ-બળે આપણા અનંતાનંદિ ગુણોને આવરનાર કર્મોનાં આવરણો ગરમીથી ઓગળતા બરફની જેમ સ્વતઃ ક્ષીણ થવા પામે છે.

આવા કોઈ અગમ્ય હેતુથી જ આપણા આપ્તપુરુષોએ "जिनगुणगानं अनन्तपुण्यं". જિનગુણગાન તણું નહીં માન

આકાશતલનું નહીં જિમ માન. "अनन्तगुण हि स्तवनं" આદિ યુક્તિઓ દ્વારા શ્રી વીતરાગપ્રભુ ભગવંત તીર્થંકર પરમાત્માના ગુણોના વર્ણનાત્મક સ્તવન-સ્તુતિ કાર્યને અદ્ભુત લોકોત્તર દિવ્ય શક્તિવાળું વર્ણવ્યું છે.

આવા કોઈ કારણથી સંસારત્યાગી, વૈરાગી, જ્ઞાનનિષ્ઠ, સ્વાધ્યાયપરાયણ પણ અનેક શ્રમણભગવંતોએ સ્વ-પરકલ્યાણાર્થે સ્તવન-ચોવિશીઓની અતિ-મનોહર પ્રાસાદિક-શૈલીએ રચનાઓ કરી બાળ-જીવોને શ્રી વીતરાગપ્રભુ પરમાત્માના ગુણગાન માટે પ્રેરિત કર્યા જણાય છે.

આજે છીછરા સાહિત્યનું પ્રકાશન મનોરંજનના દૃષ્ટિકોણથી પૂરજોરમાં ફેલાઈ રહ્યું છે. પરિણામે નક્કર તત્ત્વચિંતન કે આત્મ-શુદ્ધિના સાહિત્યની માત્રામાં ધરખમ ઘટાડો થઈ રહ્યો છે.

શ્રી વીતરાગ—પરમાત્માની ભક્તિ જીવન-શુદ્ધિનું પ્રધાન અંગ હોવા છતાં આજે તે અંગે પણ અશ્લીલ-અશિષ્ટ સીને-ગીતોનાં ઉત્તેજક [illegible]ગેયક રાગનો રચવાની ધૂનમાં ઢાળ-શૈલીનું માળખું તેનું તે જ! માત્ર અમુક શબ્દોનો જ ફેરફાર કરીને સરવાળે વાસનાના તત્ત્વને વિકૃત રીતે પોષનારું કામ શ્રી વીતરાગ-પરમાત્માના સ્તવન ભક્તિના નામે [illegible] વર્તમાનકાળે શોચનીયરૂપે થઈ રહ્યું છે.

પરિણામે ત્યાગ-તપ-સંયમની ત્રિવેણીમાં ગળાડૂબ-અવગાહન કરી અંતરના જ ઉમળકાથી અને ભક્તિ-રસમાં તન્મય થયેલ પ્રાચીન પૂર્વાચાર્ય આદિ મહાપુરુષોની બનાવેલ સ્તવન ચોવિશીઓનો પ્રચાર ઘટતો ગયો. અદ્ભુત ગહન-ભાવવાળી ચોવિશીઓ સિવાય બાકીની ચોવિ-શીઓ તો માત્ર પુસ્તકમાં જ રહેવા પામી છે.

એટલે અર્વાચીન [illegible]ઓ-[illegible]ઓના સંમર્દ ભાવિ પેઢીમાં [illegible] આદરમાં અનંત [illegible] પ્રાય: ૧૦-૩૦ વર્ષ

પૂર્વે પ્રકાશિત પુસ્તક જેની બીજી નકલ પણ ઘણા જ્ઞાનભંડારોમાં તપાસ કરવા છતાં મળી શકી નહીં, જીવની જેમ સાચવી રાખેલ.

વર્ષોથી સુરક્ષિત જાળવાયેલ આ પુસ્તક વિ. સં. ૨૦૩૨ના મહેસાણા ચાતુર્માસ દરમિયાન ધર્મપ્રેમી સુશ્રાવકોની પ્રેરણાથી સં. ૨૦૩૩ના નવા વર્ષના પ્રારંભે પ્રકાશિત કરવાના શુભ સંકલ્પ સાથે આખા પુસ્તકની પ્રેસકોપી કરાવવાની શુભ શરૂઆત થઈ.

માગશર મહિને છાપકામ અંગેની વ્યવસ્થા થઈ, પણ સંજોગ-વશ છાપકામમાં ધાર્યા કરતાં વધુ અડચણો આવવાથી અમદાવાદથી પાલિતાણા-ભાવનગર-સોનગઢના પ્રેસોમાં ચારથી પાંચ મહિના કામ રખડે પડ્યું.

છેવટે મંગલકારી શ્રી જિનશાસનની વિલક્ષણ વિશિષ્ટતા હૃદયંગમ કરનાર પુણ્યાત્મા **પં. શ્રી રતિભાઈ ચી. દોશી** તથા **શ્રી લાલચંદભાઈ કે. શાહ**ના ઉમળકાભર્યા ધર્મસ્નેહ મિશ્રિત ભક્તિરાગથી આ ચોવિશી-સંગ્રહનું મુદ્રણ-કાર્ય પુનઃ ગયા અષાઢ મહિને **અમદાવાદ**માં જ સ્થિર થયું.

વધુમાં તે બંને મહાનુભાવોએ ધાર્યા કરતાં વધુ ઝડપથી છાપકામ આદિ પ્રેસ અંગેની બધી જવાબદારી ઉઠાવી શ્રમણ-જીવનમાં ન છૂટકે પણ મુદ્રણાદિના સીધા લાગતા આરંભદોષમાંથી બચાવવાનું મંગલકાર્ય કર્યું.

ધર્મપ્રેમીઓના ભાવ-ભક્તિભર્યા આગ્રહથી દરેક સ્તવનોના કઠિન શબ્દોના અર્થો ટિપ્પણરૂપે આપવાનું દેવ-ગુરુકૃપાએ અનેક પ્રામાણિક ગ્રંથો, વડીલો તેમ જ શ્રી નમસ્કાર મહામંત્રના ધ્યાન-આરાધના-બળે પ્રાપ્ત વિશિષ્ટ-સ્ફૂર્તિ આદિના આધારે યથાશક્તિ પ્રયત્ન કર્યો છે.

સુરત (નેમુભાઈ શેઠની વાડી, ગોપીપુરા)ના ચાતુર્માસમાં કરાવેલ શ્રી નમસ્કાર મહામંત્રની આરાધના પ્રસંગે અનેક પ્રાચીન જ્ઞાન-ભંડારોની ખંતભરી ૭-૮ વર્ષની ગવેષણા પછી વિસરાઈ ગયેલ અનેક પ્રાચીન શાસ્ત્રીય-પરંપરાની વિગતો ૩૦-૪૦ હ. લિ. પ્રતોના આધારે સંકલિત કરી તૈયાર કરેલ પુસ્તકની ત્રીજી આવૃત્તિરૂપે પ્રકટ થયેલ.

આવું જ મહત્ત્વપૂર્ણ આ બીજું પ્રકાશન અમારી સંસ્થાના ગૌરવને વધારનાર કરી રહ્યા છીએ.

પરમ પૂજ્ય તપસ્વી ઉપાધ્યાય શ્રી ધર્મસાગરજી મ.ના શિષ્ય પૂ. પં. શ્રી અભયસાગરજી મ. શ્રીએ અત્યંત મહેનતપૂર્વક અનેક હસ્તલિખિત પ્રતો સાથે પાઠાંતરો મેળવી ચોકસાઈપૂર્વક તૈયાર કરેલ આ સંગ્રહનું પ્રકાશન કરવાનો પુણ્યલાભ અમારી સંસ્થાના પ્રેરક પૂ. પં. શ્રી સૂર્યોદયસાગરજી મ. શ્રીની ઉદારકૃપાથી મળ્યો છે, તે બદલ ગૌરવ અનુભવીએ છીએ.

આ પુસ્તકના પ્રકાશન માટે છાપકામ અંગેની ધાર્યા કરતાં વધુ મુશ્કેલીઓમાંથી પસાર થવું પડ્યું, પરિણામે કાગળ, છાપકામના ભાવો, એસ્ટીમેંટ કરતાં દોઢા-બમણા થઈ જવા પામ્યા.

તેમ છતાં ભાવિયોગે અમદાવાદ, પાલિતાણા, ભાવનગર, સોનગઢ પ્રેસોમાં ઘણી હાડમારી અનુભવી છેવટે શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય જૈન પાઠશાળા અમદાવાદના અધ્યાપક પં. શ્રી રતિભાઈ ચી. દોશી તથા શ્રી લાલચંદભાઈ કે. શાહ (૧૬. શત્રુંજ્ય સોસાયટી, ૧ માળે, પાલડી, અમદાવાદ-૭)ના ધર્મશ્રમયી સહકાર અને ખંતભર્યા પ્રયત્નથી પ્રેસની વ્યવસ્થા અમદાવાદમાં અષાઢ મહિને ગોઠવાઈ.

ટૂંક સમયમાં ૫૦ ફર્મા વ્યવસ્થિત રીતે છાપી પ્રથમ ભાગ તૈયાર કરી આપો તે બદલ ઉપરનાં બંને મહાનુભાવોના ઉદાત્ત-ધર્મ-પ્રેમની ખૂબ ખૂબ અભિનંદના કરીએ છીએ.

પ્રા

પ્રેરક
કૈતવત

આ
ઉદારપ્રેરક
સ્થીના ધ:

છેલ્લે
છદ્મસ્થતાવશ
મિથ્યાદુષ્કૃત મ
થયેલ આરાધના
માનવી જીવન-શ્રી
મંગલ અભિલાષા

કાપડ બજાર
કપડવંજ (જિ. ખે
વીર નિ. સં. ૨૫૦૪
વિ. સંવત્-૨૦૩૪
માગશર સુદ ૨ સોમ
તા. ૧૨-૧૨-૭૭

ગવવાનું કામ પણ ઘણી
જ્ય મહારાજશ્રીના સંપાદન
રીધી છે.

કરી આપવા માટે કેનિમેક
ગાઈનો પણ આ પ્રસંગે

લેનાર મહાનુભાવોને
ર તો તેમજ સહૃદય-
એ.

રવાનો પ્રયત્ન છતાં
ધ શ્રીસંઘ-સમક્ષ
સંગ્રહમાં રજૂ
રનોના મનન-
ળ મેળવે એ

નિવેદક
દિનેશચંદ્ર નગીનદા...

અનુક્રમણિકા

ચરમ૪-નયણ કરી મારગ જોવતાં રે, ભૂલ્યો સયલ સંસાર ।
જેણે નયણે કરી મારગ જોઇયે રે, નયણ તે દિવ્ય૫ વિચાર-પં૦ ॥૨॥
પુરુષ-પરંપર૬ અનુભવ જોવતાં રે, અંધો-અંધ પુલાય૭ ।
વસ્તુ વિચારે રે જો આગમ કરી રે, ચરણ-ધરણ૮ નહીં ઠાય-પં૦ ।
તર્કવિચારે રે, વાદ પરંપરા રે, પાર ન પહોંચે કોય ।
અભિમત વસ્તુ રે વસ્તુગતે કહે રે, તે વિરલા જગ જોય-પં૦ ॥૪॥
વસ્તુ-વિચારે રે દિવ્ય-નયણ તણો રે, વિરહ૯ પડ્યો નિરધાર૧૦ ।
તરમજોગે૧૧ રે તરતમ વાસના૧૨ રે, વાસિત બોધ આધાર-પં૦ ॥૫
ળલબ્ધિ૧૩ લહી પંથ નિહાળશું રે, એ આશા અવલંબ
। જન જીવે રે જિનજી જાણજો રે, આનંદઘન૧૪ મત૧૫ અંબ૧૬-પં૦

卐

૩. શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન (૧-૩)

(રાગ-રામગિરિ, રાતડી રમીને કિહાંથી આવીયા રે—એ દેશી)

સંભવદેવ તે ધુર૧ સેવો સવે રે, લહી પ્રભુ-સેવન-ભેદ ।
સેવન-કારણ પહેલી ભૂમિકા રે,૨ અ-ભય૩ અ-દ્વેષ અ-ખેદ-સં૦ ॥૧॥
ભય ચંચલતા હો જે પરિણામની રે, દ્વેષ અ-રોચક-ભાવ ।
ખેદ પ્રવૃત્તિ હો કરતાં થાકીયે રે, દોષ અ-બોધ૪ લખાવ-સં૦ ॥૨॥
ચરમાવર્તે૫ હો ચરમ૬ કરણ તથા રે, ભવ-પરિણતિ૭-પરિપાક ।
દોષ ટળે વળી દૃષ્ટિ ખીલે ભલી રે, પ્રાપ્તિ પ્રવચન૮-વાક્-સં૦ ॥૩॥
પરિચય પાતિક૯-ઘાતક સાધુશું રે, અ-કુશલ-અપચય૧૦ ચે
ંથ અધ્યાત્મ ... ન કરી રે, પરિશીલન નય-હેત૧૧-સં

ગે હો કારજ નીપજે રે," એહમાં કોઈ ન વાદ ।
વિણ કારજ સાધિયે રે, એ નિજ-મત-ઉન્માદ[13]–સં૦ ॥૫॥

ગમ[14] કરી" સેવન આદરે રે,
સેવન અ-ગમ[15] અનૂપ[16] ।
ત સેવક-યાચના રે, આનંદઘન રસ-રૂપ-સં૦ ॥૬॥

卐

. શ્રી અભિનંદન-સ્વામી સ્તવન (૧-૪)

ધન્યાશ્રી-સિંધુઓ-આજ નિ જોરે દીસેં નાહલો—એ દેશી)

દનજિન ! દરિસણ[1] તરસીયે, દરિસણ દુરલભ દેવ ! ।
ત-ભેદે રે જો જઈ પૂછીયે, સહુ થાપે "અહમેવ"[3]-અ૦ ॥૧॥

કરી દરિસણ દોહિલું, નિરણય[4] સકળ વિશેષ ।
યો રે અંધો કિમ કરે ? રવિ-શશિ-રૂપ વિલેખ[7],-અ૦ ॥૨॥

દે હો ચિત્ત ધરી જોઈયે, અતિ-દુરગમ નય-વાદ ।
વાદે હો ગુરુ-ગમ કો નહીં, એ સબળો વિષવાદ-અ૦ ॥૩॥

ગર આડા અતિઘણા, તુજ દરિસણ જગનાથ ! ।
કરી મારગ સંચરું, સેંગૂ કોઈ ન સાથ-અ૦ ॥૪॥

"-"દરિસણ" રટતો જો ફિરું, તો રણ-રોઝ સમાન ।
પાસા હો અમૃત-પાનની, કિમ ભાંજે વિષ-પાન અ૦ ॥૫॥

ન આવે હો મરણ-જીવનતણો, સીઝે જો દરિસણ કાજ ।
દુર્લભ, સુલભ કૃપા થકી, આનંદઘન મહારાજ-અ૦ ॥૬॥

પ્રેરક અવસર[૭] જિનવરુ, સખિ૦ મોહનીય ક્ષય થાય-સખિ૦!
કામિત-પૂરણ-સુરતરુ, સખિ૦ આનંદઘન પ્રભુ પાય-સખિ૦ ॥૭॥

卐

૯. શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન (૧-૯)

[રાગ કેદારો-એમ ધન્નો ધનને પરચાવે—એ દેશી]

સુવિધિજિનેસર પાય નમીને, શુભકરણી ઇમ કીજે રે।
અતિઘણો ઉલટ અંગ ધરીને, પ્રહ ઉઠી પૂજીજે રે-સુ૦ ॥૧॥

દ્રવ્ય-ભાવ[૧] શુચિભાવ ધરીને, હરખે દેહરે જઈયે રે।
દહ[૨]-તિગ પણ-[૩]અહિગમ સાચવતાં એક-મના ધુરિ થઈયે રે-
સુ૦ ॥૨॥

કુસુમ-અક્ષત-વર વાસ-સુગંધી, ધૂપ-દીપ મન સાખી રે।
અંગપૂજા પણ-ભેદ[૪] સુણી ઇમ, ગુરુ-મુખ આગમ ભાખી રે-
સુ૦ ॥૩॥

એહનું ફળ દોય ભેદ સુણીજે, અનંતર[૫] ને પરંપર રે।
આણા-પાલણ ચિત્તપ્રસન્નિ,[૬] મુગતિ-સુગતિ સુરમંદિર રે-સુ૦ ॥૪॥

ફૂલ-અક્ષત વર-ધૂપ-પઈવો, ગંધ-નૈવેદ્ય-ફળ-જળભરી રે।
અંગ-અગ્રપૂજા મળી અડવિધ, ભાવે ભવિક શુભ ગતિ વરી રે-
સુ૦ ॥૫॥

સત્તરભેદ એકવીશ પ્રકારે, અષ્ટોત્તર શત-ભેદે રે।
ભાવપૂજા બહુવિધ નિરધારી, દોહગ-દુરગતિ છેદે રે-સુ૦ ॥૬॥

તુરીય[૮] ભેદ પડિવત્તીપૂજા,[૯] ઉપશમ[૧૦]-ખીણ[૧૧]સયોગી રે।[૧૨]
ચઉહા[૧૩] પૂજા ઈમ ઉત્તરાધ્યયને, ભાખી કેવળ[૧૪]-ભોગી રે-
સુ૦ ।

ઈમ પૂજા બહુભેદ સુણીને, સુખ-દાયક શુભ-કરણી રે।
ભવિકજીવ કરશે તે લહેશે, આનંદઘન[૧૫]-પદ ધરણીરે-
સુ૦ ।

卐

૧૦. શ્રી શીતળનાથ-જિન સ્તવન (૧-૧૦)

(રાગ-ધન્યાશ્રી, ગોડ-મંગળીકમાળા ગુણુક વિશાળ:—એ દેશી.)

શીતળજિનપતિ લલિત[૧]-ત્રિ-ભંગી[૨], વિવિધ-ભંગી[૩] મન મોહેરે
કરૂણા કોમળતા તીક્ષ્ણતા ઉદાસીનતા સોહેરે-શીતળ૦ ॥

સર્વ-જંતુ-હિત-કરણી કરૂણા, કર્મ[૪]-વિદારણ તીક્ષ્ણરે ।
હાન[૫]-દાનરહિત પરિણામી, ઉદાસીનતા વિક્ષણરે-શીતળ૦ ॥

પર[૫]-દુ:ખ-છેદન-ઇચ્છા કરૂણા, તીક્ષ્ણ પર-દુ:ખ રીઝેરે ।
ઉદાસીનતા ઉભયવિલક્ષણ,[૬] એક ઠામેં કિમ સીઝેરે ?-શીતળ૦ ॥

અભયદાન તે કરૂણા,[૭] મળક્ષય તીક્ષ્ણતા ગુણભાવે[૮] રે; ।
પ્રેરક[૯] વિણકૃતિ ઉદાસીનતા, ઈમ વિરોધ મતિ નાવે રે-શીતળ૦ ॥

શક્તિ[૧૦] વ્યક્તિ ત્રિભુવન પ્રભુતા, નિર્ગ્રંથતા સંયોગેરે ।
યોગી ભોગી વક્તા મૌની, અનુપયોગી ઉપયોગીરે-શીતળ૦ ॥

ઈત્યાદિક બહુ-ભંગ ત્રિ-ભંગી, ચમત્કાર ચિત્ત દેતી રે ।
અ-ચરિજ-કારી ચિત્ર-વિચિત્રા, આનંદઘન-પદ લેતી રે-શીતળ૦ ॥

૧૧. શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન (૧-૧૧)

(રાગ ગોડી-અહો ! મતવાલે ! સાજના. એ દેશી)

શ્રી શ્રેયાંસ જિન અંતરજામી, આતમ-રામી નામીરે।
અધ્યાતમ-મત પૂરણ પામી, સહજ-મુગતિ ગતિ-ગામીરે-શ્રી૦ ॥૧॥

સયલ-સંસારી ઇંદ્રિય-રામી, મુનિ-ગણ આતમ-રામીરે ।
મુખ્યપણે જે આતમરામી, તે કેવળ નિઃકામીરે-શ્રી૦ ॥૨॥

નિજ[1]-સ્વરૂપ જે કિરિયા સાધે, તે અધ્યાત્મ લહિયે રે ।
જે કિરિયા કરી ચઉગતિ સાધે, તે ન અધ્યાત્મ કહિયેરે શ્રી૦ ॥૩॥

નામ-અધ્યાતમ ઠવણ-અધ્યાતમ, દ્રવ્ય-અધ્યાતમ છંડો રે।
ભાવ-અધ્યાતમ નિજ ગુણ સાધે, તો તેહથી રઢ મંડોરે-શ્રી૦ ॥૪॥

શબ્દ[2]-અધ્યાતમ અરથ સુણીને, નિરવિકલ્પ[3] આદરજ્યો રે।
શબ્દ-અધ્યાતમ ભજના જાણી, હાન-ગ્રહણ મતિ ધરજ્યો રે-
શ્રી૦ ॥૫॥

અધ્યાતમી તે જે વસ્તુ[4] વિચારી, બીજા જાણ લબાસી રે[5]।
વસ્તુ-ગતે જે વસ્તુ પ્રકાશે, આનંદઘન-મત-વાસીરે-શ્રી૦ ॥૬॥

卐

૧૨. શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી-જિન સ્તવન (૧-૧૨)

(રાગ ગોડી-તુંગિયાગિરિ શિખર સોહે-એ દેશી)

વાસુપૂજ્ય-જિન ત્રિભુવન-સ્વામી, ઘન-નામી[1] પરિણામીરે[2] ।
નિરાકાર સાકાર સચેતન, કરમ કરમ-ફળ-કામીરે-વાસુ૦ ॥૧॥

નિરાકાર અભેદ-સંગ્રાહક, ભેદ-ગ્રાહક સાકારો રે ।
દર્શન-જ્ઞાન દુ-ભેદ ચેતના, વસ્તુ-ગ્રહણ-વ્યાપારો રે-વાસુ

કર્તા પરિણામી પરિણામો, કર્મ જે જીવે કરીયેં રે ।
એક અનેકરૂપ નય-વાદે,[3] નિયતે નય અનુસરીયેં રે-વાસુ

દુઃખ-સુખ રૂપ કરમ-ફળ જાણો, નિશ્ચય એક આનંદો રે
"ચેતનતા પરિણામ ન ચૂકે, ચેતન" કહે જિનચંદો રે-વાસુ

પરિણામી ચેતન-પરિણામો, જ્ઞાન કરમ-ફળ ભાવી રે ।
જ્ઞાન કરમ ફળ ચેતન કહીયે, લેજ્યો તેહ મનાવી રે-વાસુ

"આતમ-જ્ઞાની[4] શ્રમણ કહાવે" બીજા તો દ્રવ્યલિંગી રે ।
વસ્તુગતેં જે વસ્તુ પ્રકાશે, **આનંદઘન** મત-સંગી રે-વાસુ

卐

૧૩. શ્રી વિમળનાથ-જિન સ્તવન (૧-૧૨

(રાગ (મારૂ)-મલ્હાર-ઈડર આંબા આંબલી રે—એ દેશી

દુઃખ-દોહગ દૂરેં ટલ્યા રે, સુખ-સંપદશ્યું ભેટ ।
ધીંગ[1] ધણી માથે કિયો રે,[2] કુણ ગંજે નર-ખેટ ?–
વિમળજિન ! દીઠા લોયણ આજ ।
મારા સીઝ્યા વાંછિત કાજ-વિમ

ચરણ-કમળ કમળા[3] વસે રે, નિર્મળ-થિર પદ[4] દેખ !
સ-મળ અ-થિર પદ પરિહરી રે, પંકજ[5] પામર[6] પેખ-વિમ

૧૧. શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન (૧-૧૧)

(રાગ ગોડી-અહો ! મતવાલે ! સાજના. એ દેશી)

શ્રી શ્રેયાંસ જિન અંતરજામી, આતમ-રામી નામીરે।
અધ્યાતમ-મત પૂરણ પામી, સહજ-મુગતિ ગતિ-ગામીરે-શ્રી૦ ॥૧॥

સયલ-સંસારી ઇંદ્રિય-રામી, મુનિ-ગણ આતમ-રામીરે ।
મુખ્યપણે જે આતમરામી, તે કેવળ નિઃકામીરે-શ્રી૦ ॥૨॥

નિજ[1]-સ્વરૂપે જે કિરિયા સાધે, તે અધ્યાતમ લહિયે રે ।
જે કિરિયા કરી ચઉગતિ સાધે, તે ન અધ્યાતમ કહિયેરે શ્રી૦ ॥૩॥

નામ-અધ્યાતમ ઠવણ-અધ્યાતમ, દ્રવ્ય-અધ્યાતમ છંડો રે ।
ભાવ-અધ્યાતમ નિજ ગુણ સાધે, તો તેહથી રઢ મંડોરે-શ્રી૦ ॥૪॥

શબ્દ[2]-અધ્યાતમ અરથ સુણીને, નિરવિકલ્પ[3] આદરજ્યો રે ।
શબ્દ-અધ્યાતમ ભજના જાણી, હાન-ગ્રહણ મતિ ધરજ્યો રે-
શ્રી૦ ॥૫॥

અધ્યાતમી તે જે વસ્તુ[4] વિચારી, બીજા જાણ લબાસી રે[5] ।
વસ્તુગતેં જે વસ્તુ પ્રકાશે, આનંદઘન-મત-વાસીરે-શ્રી૦ ॥૬॥

卐

૧૨. શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી-જિન સ્તવન (૧-૧૨)

(રાગ ગોડી-તુંગિયાગિરિ શિખર સોહે-એ દેશી)

વાસુપૂજ્ય-જિન ત્રિભુવન-સ્વામી, ઘન-નામી[1] પરિણામીરે[2] ।
નિરાકાર-સાકાર સચેતન, કરમ કરમ-ફળ-કામીરે-વાસુ૦ ॥૧॥

"વચન-નિરપેક્ષ[6] વ્યવહાર જૂઠો" કહ્યો,
"વચન-સાપેક્ષ[7] વ્યવહાર સાચો ।
વચન-નિરપેક્ષ-વ્યવહાર સંસાર-ફળ,
સાંભળી-આદરી કાંઈ રાચો -ધાર૦ ॥૪॥

દેવ-ગુરુ ધર્મની શુદ્ધિ કહો કિમ રહે ?
કિમ રહે શુદ્ધ શ્રદ્ધાન આણો ? ।
શુદ્ધ-શ્રદ્ધાન વિણુ સર્વ-કિરિયા કહી,
છારપરિ લીંપણું તેહ જાણો -ધાર૦ ॥૫॥

પાપ નહીં કોઈ ઉત્સૂત્ર-ભાષણ જિસો,
ધર્મ નહીં કોઈ જગ સૂત્રસરિખો ।
સૂત્ર-અનુસાર જે ભવિક કિરિયા કરે;
તેહનો શુદ્ધ ચારિત્ર પરિખો -ધાર૦ ॥૬॥

એહ ઉપદેશનો સાર સંક્ષેપથી,
જે નરા ચિત્તમેં નિત્ય ધ્યાવે ।
તે નરા દિવ્ય-બહુ-કાળ સુખ અનુભવી,
નિયત[8] **આનંદઘન-રાજ** પાવે-ધાર૦ ॥૭॥

卐

૧૫. શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન (૧-૧૫)

(રાગ ગોડી-સારંગ-રેશી રસીયાની.)

ધર્મ-જિનેશ્વર ગાઊં રંગશું, ભંગ[1] મ પડજ્યો હો પ્રીત-

સાહિબ ! સમરથ તું ધણીરે, પામ્યો પરમ-ઉદાર ।
મન-વિસરામી[10] વાલહોરે, આતમચો[11] આધાર-વિમળ૦ ॥૪॥

દરિશણ[12] દીઠે જિનતણું રે, સંશય ન રહે વેધ[13]
દિનકર કર ભર પસરતાં રે, અંધકાર-પ્રતિષેધ-વિમળ૦ ॥૫॥

અમીય-ભરી મૂરતિ રચી રે, ઉપમા ન ઘટે કોય ।
શાંત-સુધા-રસ ઝીલતી રે, નિરખત તૃપ્તિ ન હોય-વિમળ૦ ॥૬॥

એક અરજ સેવક તણીરે, અવધારો[14] જિનદેવ ।
કૃપા કરી મુજ દીજીયેરે, આનંદઘન-પદ-સેવ-વિમળ૦ ॥૭॥

卐

૧૪. શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન (૧-૧૪)

(રાગ રામગિરિ-કડખો. પ્રભાતી)

ધાર તલવારની સોહિલી ! દોહલી,
ચૌદમા જિનતણી ચરણ-સેવા ।
ધારપર નાચતા દેખ બાજીગરા,[1]
સેવના-ધારપર[2] રહે ન દેવા-ધાર૦ ॥ ૧ ॥

એક કહે-"સેવીયે વિવિધ-કિરિયા કરી."
ફળ અનેકાંત[3]-લોચન ન દેખે ।
ફળ અનેકાંત[4]-કિરિયા કરી બાપડા,
રડવડે[5] ચ્યાર-ગતિમાંહ લેખે-ધાર૦ ॥ ૨ ॥

ગચ્છ-ભેદ બહુ નયણ નિહાળતાં,
તત્ત્વની વાત કરતાં ન લાજે ।
ઉદર-ભરણાદિ નિજ-કાજ કરતાં થકાં;
મોહ-નડિયા કળિકાળ-રાજે-ધાર૦ ॥ ૩ ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

卐

૧૧ શ્રી શ્રેયાંસ-જિન સ્તવન [illegible]

[illegible]

[illegible]

શ્રી ૨

સાહિબ ! સમરથ તું ધણીરે
મન-વિસરામી૧૦ વાલહોરે, ૨ ... આધાર-વિમળ૦ ॥૪॥
દરિસણ૧૧ દીઠે જિનતણું રે, સંશય ન રહે વેધ૧૩
દિનકર કર ભર પસરતા રે, અંધકાર-પ્રતિષેધ-વિમળ૦ ॥૫॥
અમીય-ભરી મૂરતિ રચી રે, ઉપમા ન ઘટે કોય ।
શાંત-સુધા-રસ ઝીલતી રે, નિરખત તૃપ્તિ ન હોય-વિમળ૦ ॥૬॥
એક અરજ સેવક તણીરે, અવધારો૧૪ જિનદેવ ।
કૃપા કરી મુજ દીજીયેરે, આનંદઘન-પદ-સેવ-વિમળ૦ ॥૭॥

卐

૧૪. શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન (૧-૧૪)

(રાગ રામગિરિ-કડખો. પ્રભાતી)

ધાર તલવારની ... દોહલી,
ચૌદમા જિનત ... ચરણ-સેવા ।
ધારપર નાચતા ... બાજીગરા,૧
સેવના-ધારપર૨ રહે ... દેવા ધાર૦ ॥ ૧ ॥
એક કહે-"સેવીએ વિવિધ-કિરિયા કરી,"
ફલ અનેકાંત૩-લોચન ન દેખે ।
ફલ અનેકાંત૪-કિરિયા કરી બાપડા,
રડવડે૫ ચાર-ગતિમાંહિ લેખે-ધાર૦ ॥ ૨ ॥
ગચ્છના ભેદ બહુ નયન નિહાળતાં,
તત્ત્વની વાત કરતાં ન લાજે ।
ઉદર-ભરણાદિ નિજ-કાજ કરતાં થકાં,
મોહ-નડિયા કલિકાળ-રાજે-ધાર૦ ॥ ૩ ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

卐

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

જે જે કહું તે કાન ન ધારે, આપ-મતે રહે કાલો૭ ।
સુર-નર-પંડિત-જન સમજાવે, સમજે ન માહરો સાલો૮—હો કુંથુ૦ ॥

મેં જાણ્યું એ લિંગ-નપુંસક, સકળ-મરદને ઠેલે ।
બીજી વાતે સમરથ છે નર, એહને કોઈ ન ઝેલે-હો । કુંથુ૦ ॥

"મન સાધ્યું તિણે સઘળું સાધ્યું," એહ વાત નહિ ખોટી ।
ઈમ કહે "સાધ્યું" તે નવિ માનું, એક હી વાત છે મોટી-હો । કુંથુ૦ ॥૮॥

"મનડું દુરારાધ્ય તેં વશ આણ્યું", તે આગમથી મતિ આણું ।
આનંદ-ઘન-પ્રભુ માહરું આણો તો "સાચું" કરી જાણું-હો । કુંથુ૦ ।

卐

૧૮. શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન (૧-૧૮)

(રાગ પરજ તથા મારૂ-ઋષભનો વંશ રયણાયર—એ દેશી)

ધરમ પરમ અરનાથનો, કિમ જાણું ભગવંત રે ।
સ્વ૧-પર-સમય સમજાવીયે; મહિમાવંત મહંત રે-ધરમ૦ ॥૧॥

શુદ્ધાતમ૨ અનુભવ સદા, સ્વ-સમય એહ વિલાસ રે ।
પર૩ પડિછાંયડી જિહાં પડે, તે પર-સમય નિવાસ રે-ધરમ૦ ॥૨॥

તારા-નક્ષત્ર ગ્રહ ચંદની, જ્યોતિ દિનેશ૪ મઝાર રે ।
દર્શન-જ્ઞાન ચરણથકી, શક્તિ નિજાતમ ધાર રે-ધરમ૦ ॥૩॥

ભારી-પીળો-ચીકણો, કનક અનેક-તરંગ રે ।
પર્યાયદૃષ્ટિ ન દીજીયે, એક જ કનક અ-ભંગ રે-ધરમ૦ ॥૪॥

દર્શન-જ્ઞાન-ચરણથકી, અ-લખ સ્વરૂપ અનેક રે ।
નિર્વિકલ્પ-રસ પીજીયે, શુદ્ધ નિરંજન એક રે-ધરમ૦

પરમારથ[५] પંથ જે કહે, તે રંજે એક[१] તંત રે ।
વ્યવહારે લખ જે રહે, તેહના ભેદ અનંત રે-ધરમ૦

વ્યવહારે[७] લખવો દોહિલો, કાંઈ ન આવે હાથ રે ।
શુદ્ધ-નય-થાપના સેવતાં, નવિ રહે દુવિધા[८] સાથ રે-ધરમ૦

એકપખી[९] લખ પ્રીતની, તુમ સાથે જગનાથ રે ।
કૃપા કરીને રાખજ્યો, ચરણ-તલે ગ્રહી હાથ રે-ધરમ૦

ચક્રી ધરમની-રથતણો, તીરથ-ફળ તતસાર રે ।
તીરથ સેવે તે લહે, આનંદઘન નિરધાર રે-ધરમ

卐

૧૯. શ્રી મલ્લિનાથ-જિન-સ્તવન (૧-૧૯)

(રાગ કાફી. મુજને કિમ અવગણોએ ! હો—એ દેશી)

સેવક કિમ અવગણિયે ? હો, મલ્લિજિન ! એ અબ શોભા
૨૬ 'અવર જેહને' આદર અતિ દિયે, તેહને મૂલથી નિવારી હે
મલ્લિ૦

નિદ્રા સુપન જાગર ઉજાગરતા, તુરિય[૧] અવસ્થા આવી।
નિદ્રા-સુપનદશા રીસાણી, જાણી ન નાથ ! મનાવી-હો।
મ૦

સમકિત સાથે સગાઈ કીધી, સુ-પરિવારશું ગાઢી।
મિથ્યામતિ અપરાધણ જાણી, ઘરથી બાહિર કાઢી-હો।
મલ્લિ૦

હાસ્ય-અરતિ-રતિ-શોગ-દુગંછા, ભય પામર કરસાલી[૩]।
નો-કષાય શ્રેણી-ગજ[૪] ચઢતા, શ્વાનતણી ગતિ ઝાલી-હો।
મલ્લિ૦।

રાગ-દ્વેષ અ-વિરતિની પરિણતિ, એ ચરણ-મોહના યોધા।
વીતરાગ-પરિણતિ પરિણમતા, ઊઠી નાઠા બોધા[૫]-હો।
મલ્લિ૦ ॥૬॥

વેદોદય-કામ-પરિણામા, કામ્ય[૭]-કરમ સહુ ત્યાગી।
નિઃકામી કરૂણા-રસ-સાગર, અનંત-ચતુષ્ક પદ પાગી-હો।
મલ્લિ૦ ॥૭॥

દાન-વિઘન વારી સહુ જનને, અભય-દાન પદદાતા।
લાભ[૮] વિઘન જગ વિઘન નિવારી, પરમ લાભ-રસ-માતા-હો।
મલ્લિ૦ ॥૮॥

વીર્ય વિઘન પંડિત વીર્યે હણ્યો, પૂરણ [illegible] યોગી।
ભોગોપભોગ દોય વિઘન નિવા

[illegible]
[illegible]

મલ્લિ૦ ૧૦

ઇણ વિધિ પરખી મન વિસરામી, જિનવર ગુણ જે ગાવે ;
દીનબંધુની મહેર નજરથી, આનંદઘન-પદ પાવે-રે !

મલ્લિ૦ ૧૧

卐

૨૦. શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી-જિન સ્તવન (૧-૭)

([illegible])

મુનિસુવ્રતજિનરાજ! એક મુજ વિનતિ નિસુણો ;
આતમતત્ત્વ ક્યું જાણ્યું જગતગુરુ! એહ વિચાર મુજ કહીયે ;
આતમતત્ત્વ જાણ્યા વિણ નિર્મળ ચિત્ત-સમાધિ નવિ લહીએ.

મુનિ૦ ૧

કોઈ અબંધ આતમતત્ત માને, કિરિયા કરતો દીસે ;
ક્રિયાતણું ફળ કહો કુણ ભોગવે, ઈમ પૂછ્યું ચિત રીસે.

મુનિ૦ ૨

[illegible]
[illegible]

નિદ્રા સુપન જાગર ઉજાગરતા, તુરિય[૨] અવસ્થા આવી ।
નિદ્રા-સુપનદશા રીસાણી, જાણી ન નાથ ! મનાવી-હો !
મલ્લિ૦ ॥૩॥

સમકિત સાથે સગાઈ કીધી, સુ-પરિવારશું ગાઢી ।
મિથ્યામતિ અપરાધણ જાણી, ઘરથી બાહિર કાઢી-હો !
મલ્લિ૦ ।

હાસ્ય-અરતિ-રતિ-શોગ-દુગંછા, ભય પામર કરસાલી[૩] ।
નો-કષાય શ્રેણી-ગજ[૪] ચઢતા, શ્વાનતણી ગતિ ઝાલી-હો !
મલ્લિ૦ ॥૫॥

રાગ-દ્વેષ અ-વિરતિની પરિણતિ, એ ચરણ-મોહના યોધા ।
વીતરાગ-પરિણતિ પરિણમતા, ઊઠી નાઠા બોધા[૧]-હો !
મલ્લિ૦ ॥૬॥

વેદોદય-કામ-પરિણામા, કામ્ય[૭]-કરમ સહુ ત્યાગી ।
નિઃકામી કરુણા-રસ-સાગર, અનંત-ચતુષ્ક પદ પાગી-હો !
મલ્લિ૦ ॥૭॥

દાન-વિઘન વારી સહુ જનને, અભય-દાન પદદાતા ।
લાભ[૮] વિઘન જગ વિઘન નિવારી, પરમ લાભ-રસ-માતા-હો !
મલ્લિ૦ ॥૮॥

વીર્ય વિઘન પંડિત વીર્યે હણ્યો, પૂરણ પદવી યોગી ।
ભોગોપભોગ દોય વિઘન નિવારી, પૂરણ ભોગ સુભોગી-હો !
મલ્લિ૦ ॥

ઈમ અઢાર વર્જિત તનુ, મુનિજન-વૃંદે ગાયા।
અ-વિરતિ-રૂપક-દોષ-નિરૂપણ, નિર્દૂષણ-મન ભાયા-હો!
મલ્લિ૦ ॥

ઈણ વિધિ પરખી મન વિસરામી, જિનવર[1]ગુણ જે ગાવે।
દીન-બંધુની મહેર નજરથી, આનંદઘન-પદ પાવે-હો!
મલ્લિ૦ ॥

卐

૨૦. શ્રી મુનિ-સુવ્રત-સ્વામી-જિન સ્તવન (૧-૨૦

(રાગ કાફી—આધા આમ પધારો પૂજ્ય!—એ દેશી)

મુનિસુવ્રત-જિનરાય! એક મુજ વિનતિ નિસુણો ॥
આતમતત્ત્વ કયું જાણ્યું ? જગતગુરુ! એહ વિચાર મુજ કહીયો
"આતમતત્ત્વ જાણ્યા વિણ નિરમલ, ચિત્તસમાધિ
નવિ લહિયો."—મુનિ૦

કોઈ-"અ-બંધ આતમતત્ત્વ માને", કિરિયા કરતો દીસે
"ક્રિયાતણું ફળ કહો કુણ ભોગવે?" ઈમ પૂછ્યું, ચિત રીસે
—મુનિ૦

જડ-ચેતન એ આતમ એક જ થાવર-જંગમ સરિખો
દુઃખ-સુખ સંકર[2] દૂષણ આવે, ચિત્ત વિચારી જો પરખો
—મુનિ૦

એક કહે "નિત્ય જ આતમતત્ત્વ," આતમ દરશણ લીનો
કૃત-વિનાશ[3]- અ-કૃતા-ગમ-દૂષણ[4] નવિ દેખે મતિ-હીણો
—મુનિ૦

સુગત-મત-રાગી કહે વાદી, "ક્ષણિક એ આતમ" જાણો ।
બંધ-મોક્ષ સુખ-દુઃખ ન ઘટે, એહ વિચાર મન આણો।
—મુનિ૦ ॥૫

ભૂત-ચતુષ્ક-વરજિત આતમતત્ત્વ, સત્તા અલગી ન ઘટે ।
અંધ શકટ જો નજરે ન દેખે, તો શું કીજે સકટે ?
—મુનિ૦ ॥૬॥

ઇમ અનેક-વાદી મતિ-[1]વિભ્રમ, સંકટ-પાડયો ન લહે ।
ચિત્તસમાધિ તે માટે પૂછું, તુમ વિણ તત્ત્વ કોઈ ન કહે
—મુનિ૦ ॥૭

વલતું જગ-ગુરુ ઇણિ પરે ભાખે; "પક્ષપાત સવિ છંડી ।
[9]રાગ-દ્વેષ-મોહ-પખ-વરજિત, આતમ શું [8]રઢ મંડી
—મુનિ૦ ॥૮॥

આતમ-ધ્યાન કરે જો કોઉ, સો ફિરિ [x]ઇણમાં નાવે ।
[10]વાગજાળ બીજું સહુ જાણે, એહ તત્ત્વ ચિત્ત

જિણે વિવેક ધરી એ [12]પખ ગ્રહિયો, તે તત્ત્વજ્ઞાની
શ્રી મુનિસુવ્રત કૃપા કરો તો, આનંદઘન-પદ
—મુ

卐

૨૧. શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન (૧–૨૧)

(રાગ–આશાવરી–ધનધન સંપ્રતિ સાચો રાજા–એ દેશી.)

ષટ્-દરિશણ જિન-અંગ ભણીજે, ન્યાસ[1] ષડંગ[2] જો [3]સાધે રે
નમિ-જિનવરના ચરણ-ઉપાસક, ષટ્-દરિશણ આરાધે રે–ષટ્૦

ચરણાં

[૪]જિન-સુર-પાદપ પાય વખાણું, સાંખ્ય-યોગ દોય ભેદે રે ।
આતમ-સત્તા વિવરણ કરતા, લહો દુગ-અંગ અ-ખેદે રે-ષડ્૦ ॥૨

ભેદ-અભેદ સુગત-મીમાંસક, જિનવર દોય કર ભારી રે ।
લોકા-લોક અવલંબન ભજિયેં, ગુરુગમથી અવધારી રે-ષડ્૦ ॥૩

લોકાયતિક કૂખ જિનવરની, અંશ વિચાર જો કીજે રે ।
તત્ત્વ-વિચાર સુધા-રસ-ધારા, ગુરુગમ વિણ કિમ પીજે રે ?-ષડ્૦ ॥

જૈન જિનેશ્વર વર[૬]-ઉત્તમ-અંગ, અંતરંગ-બહિરંગે રે ।
અક્ષર-ન્યાસ ધરા આરાધક, આરાધે ધરી સંગે રે-ષડ્૦ ॥

જિનવરમાં સઘળા દરિસણ છે, દર્શન જિનવર ભજના રે ।
સાગરમાં સઘળી [૭]તટિની સહી, તટિની સાગર ભજના રે-ષડ્૦ ।

જિનરૂપ થઈ જિન આરાધે, તે સહી જિનવર હોવે રે ।
ભૃંગી ઈલિકાને ચટકાવે, તે ભૃંગી જગ જોવે રે-ષડ્૦

ચૂર્ણિ ભાષ્ય સૂત્ર નિર્યુક્તિ, વૃત્તિ પરંપર અનુભવ રે ।
[૮]સમય-પુરુષના અંગ જ કહ્યા એ, જે છેદે તે દુરભવ રે-ષડ્૦

મુદ્રા-બીજ-ધારણા અક્ષર, [૯]ન્યાસ અરથ-વિનિયોગે રે ।
જે ધ્યાવે તે નવિ વંચીજે; ક્રિયા અવંચક ભોગે રે-ષડ્૦

શ્રુત અનુસાર વિચારી બોલું, સુગુરુ તથા વિધિ ન મિલે રે ।
ક્રિયા કરી નવી સાધી શકિયેં, એ વિખવાદ ચિત્ત સઘળે રે-ષડ્૦

તે માટે ઊભા કર જોડી, જિનવર આગળ કહીયે રે ।
સમય-ચરણ-સેવા શુદ્ધિ દેજો, જિમ આનંદઘન
લહિયે રે-ષડ્૦

સુગત-મત-રાગી કહે વાદી, "ક્ષણિક એ આતમ" જાણો ।
બંધ-મોક્ષ સુખ-દુઃખ ન ઘટે, એહ વિચાર મન આણો.
—મુ

ભૂત-ચતુષ્ક-વરજિત આતમતત્ત્વ, સત્તા અલગી ન ઘ
અંધ શકટ જો નજરે ન દેખે, તો શું કીજે સકટે
—મુનિ૦

ઇમ અનેક-વાદી મતિ-[૬]વિભ્રમ, સંકટ-પાડયો ન લહે ।
ચિત્તસમાધિ તે માટે પૂછું, તુમ વિણ તત્ત્વ કોઈ ન કહે
—મુનિ૦ ॥

વલતું જગ-ગુરુ ઈણિ પરે ભાખે; "પક્ષપાત સવિ [...]
[૭]રાગ-દ્વેષ-મોહ-પખ-વરજિત, આતમ શું [૮]રઢ [...]
—મુનિ

આતમ-ધ્યાન કરે જો કોઉ, સો ફિરિ [૯]ઇણમાં નાવે
[૧૦]વાગજાળ બીજું સહુ જાણે, એહ તત્ત્વ ચિત્ત [૧૧]ચા
—મુનિ૦

જિણે વિવેક ધરી એ [૧૨]પખ ગ્રહિયો, તે તત્ત્વજ્ઞાની કહિયે ।
શ્રી મુનિસુવ્રત કૃપા કરો તો, આનંદઘન-પદ લહિયે
—

卐

૨૧. શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન (૧-

(રાગ-આશાવરી-ધનરન ધ્રુમતિ સાચો રાજા-એ ।

ષટ્-દરિસણ જિન-અંગ ભણીજે, ન્યાસ ષડંગ જો સ
નમિ-જિનવરના ચરણ-ઉપાસક, ષટ્-દરિસણ આરાધે રે

[૪]જિન-સુર-પાદપ પાય વખાણું, સાંખ્ય-યોગ દોય ભેદે રે ।
આતમ-સત્તા વિવરણ કરતા, લહો દુગ-અંગ અ-ખેદે રે-ષટ્૦ ॥૨॥

[૫]ભેદ-અભેદ સુગત-મીમાંસક, જિનવર દોય કર ભારી રે ।
લોકા-લોક અવલંબન ભજિયેં, ગુરુગમથી અવધારી રે-ષટ્૦ ॥૩

લોકાયતિક કૂખ જિનવરની, અંશ વિચાર જો કીજે રે ।
તત્ત્વ-વિચાર સુધા-રસ-ધારા, ગુરુગમ વિણ કિમ પીજે રે ?-ષટ્૦ ॥

જૈન જિનેશ્વર વર[૬]-ઉત્તમ-અંગ, અંતરંગ-બહિરંગે રે ।
અક્ષર-ન્યાસ ધરા આરાધક, આરાધે ધરી સંગે રે-ષટ્૦ ॥

જિનવરમાં સઘળા દરિશણ છે, દર્શન જિનવર ભજના રે ।
સાગરમાં સઘલી [૭]તટિની સહી, તટિની સાગર ભજના રે-ષટ્૦ ।

જિનરૂપ થઈ જિન આરાધે, તે સહી જિનવર હોવે રે ।
ભૃંગી ઈલિકાને ચટકાવે, તે ભૃંગી જગ જોવે રે-ષટ્૦

ચૂરણિ ભાષ્ય સૂત્ર નિર્યુક્તિ, વૃત્તિ પરંપર અનુભવ રે
[૮]સમય-પુરુષના અંગ જ કહ્યા એ, જે છેદે તે દુરભવ રે-ષટ્૦

મુદ્રા-બીજ-ધારણા અક્ષર, ન્યાસ અરથ-વિનિયોગે રે ।
જે ધ્યાવે તે નવિ વંચીજે; ક્રિયા અવંચક ભોગે રે-ષટ્૦

શ્રુત અનુસાર વિચારી બોલું, સુગુરુ તથા વિધિ ન મિલે રે
ક્રિયા કરી નવી સાધી શકીયેં, એ વિખવાદ ચિત્ત સઘળે રે-ષટ્૦

તે માટે ઊભા કર જોડી, જિનવર આગળ કહીયે રે
સમય-ચરણ-સેવા, શુચિ દેજ્યો, જિમ આનંદઘન
લહિયે રે-ષટ્૦

(રાગ-મારૂણી. ધણરા ઢોલા-એ દેશી)

અષ્ટ[૧]-ભવંતર વાલ્હી રે[૨], તું મુજ આતમરામ-મનરા વ્હાલા ।
સુગતિ-નારીશું આપણે રે, સગપણ કોઈ ન કામ-મનરા૦ ॥
ઘરિ આવો હો વાલિમ! ઘરિ આવો, મારી આશાના વિસરામ-મનરા૦
રથ ફેરો હો સાજન! રથ ફેરો, સાજન માહરા મનોરથ સાથ-મનરા ॥૨॥
નારી[૩]-તે પખો સ્યો નેહલો રે? સાચ કહે જગનાથ-મનરા૦ ।
ઇશ્વર અરધંગે ધરી રે, તું મુજ ઝાલે ન હાથ-મનરા૦ ॥૩॥
પશુ-જનને કરુણા કરી રે, આણી હૃદય વિચાર-મનરા૦ ।
માણસની કરુણા નહીં રે, એ કુણ ઘર આચાર?-મનરા૦ ॥૪॥
પ્રેમ-કલ્પતરૂ છેદીયો રે, ધરિયો [૪]યોગ-ધતૂર-મનરા૦ ।
ચતુરાઈ રો[૫] કુણ કહો રે, ગુરુ મિલિઓ જગ-શૂર-મનરા૦ ॥૫॥
માહરું તો એમાં કાંઈ નહીં રે, આપ વિચારો રાજ-મનરા૦ ।
રાજ-સભામાં બેસતાં રે, [૬]કીસડી [૭]બધસી લાજ?-મનરા૦ ॥
પ્રેમ કરે જગ-જન સહુ રે, [૮]નિરવાહે તે ઓર-મનરા૦ ।
પ્રીત કરીને છોડી દે રે, તેહશું ચાલે ન જોર-મનરા૦ ॥૭॥
જો મનમાં એહવું હતું રે, નિસપતિ[૯] કરત ન જાણ-મનરા૦ ।
નિસપતિ કરીને છાંડતા રે, માણસ હુવે નુકસાણ-મનરા ॥
દેતાં દાન-સંવત્સરી, સહુ લહે વંછિત પોષ-મનરા૦
સેવક વંછિત નવિ લહે રે, તે સેવકનો દોષ-મનરા૦ ॥૯॥

સખી કહે એ "શામળો રે", હું કહું-૧૦"લક્ષણ શ્વેત" મનરા૦ ।
"ઈણ લક્ષણે સાચી સખી રે", આપ-વિચારે હેત-મનરા૦ ॥૧૦॥
રાગીશું રાગ સહુ કરે રે, વૈરાગી શ્યો રાગ-મનરા૦ ।
રાગ વિના કિમ દાખવો રે, મુગતિ-સુંદરી-માગ૧૧-મનરા૦ ॥૧૧॥
એક ગુહ્ય ઘટતું નથી રે, સઘલો ય જાણે લોગ-મનરા૦ ।
અનેકાંતિક ભોગવો રે, બ્રહ્મચારી ગતરોગ-મનરા૦ ॥૧૨॥
જિણ૧૨ જોણે તુજને જોઉં રે, તિણ જોણે જૂઓ રાજ-મનરા૦ ।
એક વાર મુજને જુઓ રે, તો સીઝે મુજ કાજ-મનરા૦ ॥૧૩
મોહદશા ધરી ભાવતાં રે, ચિત્ત લહે તત્ત્વ-વિચાર-મનરા૦ ।
વીતરાગતા આદરી રે, પ્રાણનાથ ! નિરાધાર-મનરા૦ ॥૧૪
સેવક પિણ તે આદરે રે, તો રહે સેવક ૧૩મામ-મનરા૦ ।
આશય સાથે ચાલીયે રે, એહિ:જ રૂડું કામ-મનરા૦ ॥૧૫
ત્રિવિધ-યોગ ધરી આદર્યો રે, **નેમનાથ** ભરતાર-મનરા૦ ।
ધારણ-પોષણ તારણો રે, નવસર મુગતાહાર-મનરા૦ ॥૧૬
કારણરૂપી પ્રભુ ભજ્યો રે, ગણ્યો ન કાજ-અકાજ-મનરા૦ ।
કૃપા કરી પ્રભુ દીજીયે રે, આનંદઘન-પદરાજ-મનરા૦ ॥૧૭॥

卐

૨૩. શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન (૧-૨૩)

(રાગ સારંગ. રસિયાની દેશી.)

સર્વ-વ્યાપી કહે સર્વ-જાણગપણે, પર-પરિણમન-સ્વરૂપ-સુજ્ઞાની! ।
પર-રૂપે કરી તત્ત્વપણું નહીં, સ્વ-સત્તા ચિદ્રૂપ-સુજ્ઞાની! ધ્રુવ૦ ॥૨॥

જ્ઞેય અનેકે હો જ્ઞાન અનેકતા જલ-ભાજન રવિ જેમ-સુજ્ઞાની! ।
દ્રવ્ય એક-ત્વપણે ગુણ-એકતા, નિજ-પદ રમતાં હો ખેમ
-સુજ્ઞાની! ધ્રુવ૦ ॥૩॥

પર-ક્ષેત્રે ગત જ્ઞેયને જાણવે, પર-ક્ષેત્રે થયું જ્ઞાન-સુજ્ઞાની! ।
અસ્તિપણું નિજ-ક્ષેત્રે તુમે કહ્યા, નિર્મળતા ગુણ માન
-સુજ્ઞાની ધ્રુવ૦ ॥૪॥

જ્ઞેય-વિનાશે હો જ્ઞાન વિનશ્વરૂ, કાળ-પ્રમાણે રે થાય-સુજ્ઞાની! ।
સ્વ-કાળે કરી સ્વ-સત્તા સદા, તે પર-રીતે ન જાય-સુજ્ઞાની! ધ્રુવ૦ ॥૫॥

પર-ભાવે કરી પર-તા પામતાં, સ્વ-સત્તા થિર-ઠાણ-સુજ્ઞાની! ।
આત્મ-ચતુષ્કમયી પરમાં નહીં; તો કિમ સહુનો રે જાણ
-સુજ્ઞાની! ધ્રુવ૦ ॥૬॥

અગુરુલઘુ નિજ-ગુણને દેખતાં, દ્રવ્ય સકળ દેખંત-સુજ્ઞાની! ।
સાધારણ-રૂપની સાધર્મ્યતા, દર્પણ જળને દૃષ્ટાંત-

શ્રીપારસજિન પારસ-રસ સમો, પિણ ઇહાં
પારસ નહીં રે ...
તેહમાં રમીએ રે નિજ-ગુણ પરમનો, ચ

૨૪. શ્રી મહાવીર-જિન સ્તવન (૧-૨૪)

(રાગ-ધન્યાશ્રી)

વીરજીને ચરણે લાગું, વીરપણું તે માંગું રે।
મિથ્યા[૧]-મોહ-તિમિર-ભય ભાંગે, જીત[૨] નગારૂં વાજે રે-વીર૦ ॥૧

છદ્મસ્થ-વીર્ય લેશ્યા-સંગે, અભિસંધિજ[૩]-મતિ અંગે રે।
સૂક્ષ્મ-સ્થૂલ-ક્રિયાને રંગે, યોગી થયો ઉમંગે રે-વીર૦ ॥૨

અસંખ્ય-પ્રદેશ વીર્ય-અસંખ્યે, યોગ અ-સંખિત કંખે રે।
પુદ્ગલ-ગણ તિણે લે સુ-વિશેષે, યથાશક્તિ મતિ લેખે રે-વીર૦ ॥

ઉત્કૃષ્ટ[૪]-વીર્ય-નિવેશે, યોગ-ક્રિયા નવિ પેસે રે।
યોગતણી ધ્રુવતાને લેશે, આતમ-શક્તિ ન એસે રે-વીર૦ ।

કામ-વીર્ય-વશે; જિમ ભોગી, તિમ આતમ થયો ભોગી રે।
શૂરપણે આતમ-ઉપયોગી, થાય તેહ અ-યોગી રે-વીર૦ ।

[૫]"વીરપણું તે આતમ-ઠાણે, જાણ્યું તુમ-ચી વાણે રે।
ધ્યાન-[૬]વિનાણે શક્તિ-પ્રમાણે, નિજ ધ્રુવ[૧]-પદ પહિચાણે રે-વીર૦

આલંબન[૭]-સાધન જે ત્યાગે, પર-પરિણતિને ભાગે રે।
અક્ષય-દર્શન-જ્ઞાન-વૈરાગ્યે, આનંદઘન પ્રભુ જાગે રે-વીર૦

卐

પ્રસંગ ઉપરથી "કષ્ટ આપનારા" એવો અર્થ ભાસે છે; ૪ શ્રેણિરૂપ હાથી પર ચઢ્યે છતે, ૫ કુતરી જેવા (નવ નોકષાયો) ૬ વિવેકશૂન્ય. ૭ ઇચ્છા-વાસનાજન્ય બધી પ્રવૃત્તિઓ, ૮ અનંત જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર,વીર્યરૂપ ચાર પદાર્થને પ્રાપ્ત કરનાર

સ્તવન ૧-૨૦

બંધવાળો નથી, ૨ સુખ-દુઃખના વેદનમાં સંકરન્ મિશ્રણ હોય ૩ કરેલા કર્મનો નાશ ૪ નહીં કરેલ કર્મનો વેદન રૂપે અક્ષ્યાગમ-પ્રાપ્તિ ૫ ચાર ભૂત સિવાય આત્મતત્ત્વની હયાતી જુદી નથી, (છઠ્ઠી ગાથાનો પૂર્વાર્ધ) ૬ ટોળાળુ ૭ રાગદ્વેષ અને મોહના પક્ષથી રહિતપણે ૮ ગાઢસંબંધ ૯ આ સંસારમાં ૧૦ શબ્દ જાળ ૧૧ મનને ગમે ૧૨ વાત

સ્તવન ૧-૨૧

૧ સ્થાપના, ૨ છ અંગમાં. ૩ કહીએ, ૪ શ્રી તીર્થંકર પ્રભુરૂપ કલ્પવૃક્ષના બે પગ તરીકે ૫ ભેદ અને અભેદનયથી બૌદ્ધ અને મીમાંસક બંને પ્રભુજીના બે કર=હાથ રૂપે છેઃ (ત્રીજી ગાથાનો પૂર્વાર્ધ) ૬ મસ્તક ૭ નદી ૮ શાસ્ત્ર-સિદ્ધાન્ત રૂપ પુરુષના

સ્તવન ૧-૨૨

૧ આઠ ભવના સંબંધવાળો, ૨ પ્રેમ, ૩ સખી તરફી પ્રેમ રાખનારો ૪ યોગ રૂપ પહુરો ૫

ચતુરાઈનો ૬ કેટલી ! કેવી ! ૭ વધશે ! ૮ નભાવે ૯ સંબંધ ૧૦ લક્ષણ સંપન્ન ૧૧ મુક્તિ સખી તરફ સંબંધ ૧૨ જે દ્રષ્ટિથી ૧૩ મહિમા, શોભા.

સ્તવન ૧-૨૩

શાશ્વત=મોક્ષપદમાં રમનારા ૨ પાણીના વાસણમાં ૩ આત્માના અનંત ચતુષ્ટય, ૪ સર્વ દ્રવ્યના ગુણ ધર્મનુ પરિણમન પોતામાં ટકાવી રાખનાર અગુરૂલઘુ ધર્મની રીતે સઘળાં દ્રવ્યો જોતાં સર્વ, સાધારણ ગુણની સમાનતા દર્પણ કે પાણીના દ્રષ્ટાંતે ઘટી શકે (સાતમી ગાથાનો અર્થ)

વન ૧-૨૪

મિથ્યા મોહના અંધકારનો ભય ...

૩ ઉપયોગ જન્ય ૪ ઉત્કૃષ્ટ ...વી

ધ્યાનના વિજ્ઞાનથી.૬ પોતાના ધ્રુવ=...

પ્રસંગ ઉપરથી " કષ્ટ આપનારા " એવો અર્થ ભાસે છે; ૪ શ્રેણિરૂપ હાથી પર ચઢયે છતે, ૫ કુતરી જેવા (નવ નોકષાયો) ૬ વિવેકશૂન્ય. ૭ ઈચ્છા-વાસનાજન્ય બધી પ્રવૃત્તિઓ, ૮ અનંત જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, વીર્યરૂપ ચાર પદાર્થને પ્રાપ્ત કરનાર

સ્તવન ૧-૨૦

બંધવાળો નથી, ૨ સુખ-દુ:ખના વેદનમાં સંકર= મિશ્રણ દોષ ૩ કરેલા કર્મનો નાશ ૪ નહીં કરેલ કર્મનો વેદન રૂપે અકૃતાગમ-પ્રાપ્તિ ૫ ચાર ભૂત સિવાય આત્મતત્ત્વની હયાતી જુદી નથી, (છઠ્ઠી ગાથાનો પૂર્વાર્ધ) ૬ ટોળાણ ૭ રાગદ્વેષ અને મોહના પક્ષથી રહિતપણે ૮ ગાઢસંબંધ ૯ આ સંસારમાં ૧૦ શબ્દ જાળ ૧૧ મનને ગમે ૧૨ વાત

સ્તવન ૧-૨૧

૧ સ્થાપના, ૨ છ અંગમા ૩ કહીએ, ૪ શ્રી તીર્થંકર પ્રભુરૂપ કલ્પવૃક્ષના બે પગ તરીકે ૫ ભેદ અને અભેદનયથી બૌદ્ધ અને મીમાંસક બંને પ્રભુજન. બે કર=હાથ રૂપે છે: (ત્રીજી ગાથાનો પૂર્વાર્ધ) ૬ મસ્તક ૭ નદી ૮ શાસ્ત્ર-સિદ્ધાન્ત રૂપ પુરુષના

સ્તવન ૧-૨૨

૧ આઠ ભવના સંબંધવાળો, ૨ પ્રેમ, ૩ સખી તરફી પ્રેમ રાખનારો ૪ યોગ રૂપ ધતુરો ૫

ચતુરાઈનો ૬ કેટલી ! કેવી ! ૭ વધશે ! ૮ નભાવે ૯ સંબંધ ૧૦ લક્ષણ સંપન્ન ૧૧ મુક્તિ સખી તરફ સંબંધ ૧૨ જે દષ્ટિથી ૧૩ મહિમા, શોભા.

સ્તવન ૧-૨૩

શાશ્વત=મોક્ષપદમાં રમનારા ૨ પાણીના વાસણમાં ૩ આત્માના અનંત ચતુષ્ટય, ૪ સર્વ દ્રવ્યના ગુણ ધર્મનુ પરિણમન પોતામાં ટકાવી રાખનાર અગુરૂલઘુ ધર્મની રીતે સઘળાં દ્રવ્યો જોતાં સર્વ, સાધારણ ગુણની સમાનતા દર્પણ કે પાણીના દૃષ્ટાંતે ઘટી શકે (સાતમી ગાથાનો અર્થ)

સ્તવન ૧-૨૪

મિથ્યા મોહના અંધકારનો ભય ૨ જીતનું નગારૂં ૩ ઉપયોગ જન્ય ૪ ઉત્કૃષ્ટ વીર્યના સ્થાને, ૫ ધ્યાનના વિજ્ઞાનથી,૬ પોતાના ધ્રુવ=શાશ્વત=પદ=સ્થાન મોક્ષને ૭ પર પરિણતિના ઘટાટોપની સાથે આલંબન અને સાધનને જે છોડે અને અખૂટ જ્ઞાન-દર્શન વૈરાગ્યમાં લીન રહે તે આનંદથી ઘન-સંપૂર્ણ-આત્મરૂપ પ્રભુ જાગે-અનુભવતાગમ્ય થાય (સાતમી) ગાથાનો અર્થ)

પૂ. ઉપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી મહારાજ

કૃત

સ્તવન–ચોવિશી

(૨)

(૨૫) (૨-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન

([illegible] –એ દેશી.)

[illegible] રે

[illegible]

[illegible] (૧)

[illegible]

[illegible] રે

[illegible]

[illegible] રે

[illegible]

[illegible] રે

[illegible]

[illegible] (૨)

ગુણ સઘળા અંગે કર્યા, દૂર કર્યા સવિ દોષ–લાલ રે
વાચક જશ વિજયે થુણ્યો,
દેજો સુખનો પોષ[૧૦]–લાલ રે–જગ૦ (૫)

卐

(૨૬) (૨–૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

(નિંદરડી વેરણ હોઈ રહી–એ દેશી.)

અજિતજિણંદશું પ્રીતડી,મુજ ન ગમે હો બીજાનો સંગ કે!
માલતી-ફૂલે મોહીયો, કિમ બેસે હો!
બાવળતરૂ ભૃંગ[૧] કે—અજિત૦ (૧)
ગંગાજળમાં જે રમ્યા,કિમ છીલર[૨]હો રતિ[૩] પામે મરાળ[૪] કે
સરોવર[૫]– જલધર[૬]જળ વિના,
નવિ ચાહે હો જગ ચાતક[૭]–બાળ કે—અજિત૦ (૨)
કોકિલ કલકૂજિત કરે,
પામી મંજરી[૮] હો પંજરી સહકાર[૧૦]કે
ઓછા[૧૨] તરૂવર નવિ ગમે,
ગિરૂઆશું હો હોયે ગુણનો પ્યાર કે—અજિત૦ (૩
કમલિની[૧૩] દિનકર[૧૪]-કર ગ્રહે,
વલી કુમુદિની[૧૫] હો ધરે ચંદશું પ્રીતકે
ગૌરી[૧૬] ગિરીશ[૧૭] ગિરિધર[૧૮] વિના,
નવિ ચાહે હો કમળા નિજ ચિત્ત કે—અજિત૦ (૪
તિમ પ્રભુશું મુજ મન રમ્યું, બીજાશું હો નવિ આવે દાય
શ્રીનયવિજય સુગુરુતણો,
વાચક જશ હો નિત-નિત ગુણ ગાય કે—અજિત૦ (૫

(૨૭) (૨–૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

(મન મધુકર મોહી રહ્યો—એ દેશી.)

સંભવ જિનવર વિનતી, અવધારો ગુણ-જ્ઞાતા રે
ખામી નહિં મુજ ખિજમતે,[1]
કદીય હોશ્યો ફળ-દાતા રે—સંભવ૦ (૧)
કર જોડી ઊભો રહું, રાતિ-દિવસ તુમ ધ્યાને રે !
જો મનમાં આણો નહિં, તો શું કહિયે થાને રે—સંભવ૦
ખોટ ખજાને કો નહિં, દીજે વંછિત દાનો રે
કરુણા-નિજરે પ્રભુતણી, વાધે સેવક[3]-વાનો રે—સંભવ૦
કાજ[4]-લબ્ધિ નહીં મતિ ગણો, ભાવ-લબ્ધિ તુજ હાથ રે
લડથડતું[5] પણ ગજ-બચ્ચું, ગાજે ગજવર-સાથે રે—સંભવ૦
દેશો તો તુમહી ભલા, બીજા તો નવિ યાચું રે
વાચક જશ કહે સાંઈશું,
ફળશે એ મન (મુજ) સાચું રે—સંભવ૦ (૫)

卐

(૨૮) (૨–૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

(શુણપો પ્રભુ—એ દેશી.)

દીઠી હો! પ્રભુ! દીઠી જગ-ગુરૂ! તુજ;
મૂરતિ હો! પ્રભુ! મૂરતિ મોહન[1]-વેલડીજી!
મીઠી હો! પ્રભુ! મીઠી તાહરી વાણી;
લાગે હો! પ્રભુ! લાગે જેસી શેલડીજી—દીઠી૦ (૧)
જાણું હો! પ્રભુ! જાણું જનમ કયત્થ,
જો હું હો! પ્રભુ! જો હું તુમ[2] સાથે(થ) મિલીયોજી!

સુરમણિ હો ! પ્રભુ ! સુરમણિ પામ્યો હત્થ,
આંગણે હો ! પ્રભુ આંગણે મુજ સુરતરૂ[૫] ફળ્યોજી—દીઠી૦
જાગ્યા હો ! પ્રભુ ! જાગ્યા પુણ્ય અંકુર;
માગ્યા હો ! પ્રભુ ! મ્હોં-માગ્યા પાસા ઢળ્યાજી !
વુઠ્યા હો ! પ્રભુ ! વુઠયા અમીય (રસ) મેહ;
નાઠા હો ! પ્રભુ ! નાઠા અશુભ શુભ-દિન વળ્યાજી-દીઠી૦
ભૂખ્યા હો ! પ્રભુ ! ભૂખ્યા મિલ્યા ઘૃતપુર[૬]
તરસ્યાં હો ! પ્રભુ ! તરસ્યાં દિવ્ય[૭]-ઉદક મિળ્યાંજી
થાક્યાં હો ! પ્રભુ ! થાક્યાં મિળી સુખપાલ,[૮]
ચાહતાં હો ! પ્રભુ ! ચાહતાં સાજન હેજે હળ્યાજી-દીઠી૦ ।
દીવો હો ! પ્રભુ ! દીવો નિશા વન ગેહ,
શાખી હો ! પ્રભુ ! શાખી[૯] થળે જળ નૌ મિલિજી
કલિયુગે હો ! પ્રભુ ! કલિયુગે દુલહો તુજ્જ (તુજ),
દરિસણ હો ! પ્રભુ ! દરિસણ લહું (લહી)
આશા ફળીજી- દીઠી ।
વાચક હો ! પ્રભુ ! વાચક જશ તુમ દાસ,
વિનવે હો ! પ્રભુ ! વિનવે અભિનંદન સુણોજી
કહી (દી) યે હો ! પ્રભુ ! કહી (દી) યેંમ દેશ્યો છેહ[૧૦]
દેજો ! હો ! પ્રભુ ! દેજો ! સુખ દરિશણ-તણોજી ।

卐

(૨૯) (૨-૫) શ્રી સુમતિ-જિન સ્તવન.

(ઝાંઝરીયા મુનિવરની દેશી)

સુમતિનાથ ગુણશું મિલીજી, વાધે મુજ મન પ્રી
તેલ-બિંદુ જિમ વિસ્તરેજી, જળમાંહી ભલી રીતિ-

સજ્જનશું જે પ્રીતડીજી, છાની તે ન રખાય
પરિમલ કસ્તુરીતણોજી મહી[illegible] માહિ (મહિમાએ)
મહકાય-સોભાગી૦ (૨)

[illegible] નવિ મેરૂ ઢંકાયે, છાબડીયે રવિ-તેજ
[illegible] જમ [illegible] ન માએ, મુજ મન તિમ પ્રભુ-હેજ-
સોભાગી૦ (૩)

[illegible] અમર અરૂપ જિમ, ખાતા પાન સુરંગ
[illegible] પ્રભુ-ગુણ ખાતા,
તિમ મુજ પ્રેમ [illegible]-અંગ-સોભાગી૦ (૪)

[illegible] ન શકે લહી વિસ્તાર
[illegible] તિમ મુજ પ્રેમ-પ્રકાર-
સોભાગી૦ (૫)

*

([illegible]) (૧-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

([illegible] નાયકા' એ-દેશી)

[illegible] જિહાંથી નાવે સૌભાગ્ય
[illegible], ન નડે વાર વિદેશિયાજી
[illegible] (૧)
[illegible]
[illegible]
[illegible] (૨)

[illegible] ઉત્તમ-પ્રભાવે,[illegible]

ઘોડા દોડે રે સાહિબ-વાજ[૮]માં, મન નાણે અસવારોજી
સગુણ૦ (૩)
સાચી ભગતિ ભાવના[૯]-રસ કહ્યો,રસ હોયે તિહાં દોય રીઝેજી
હોડા-હોડેરે બિહુ[૧૦]-રસ-રીઝથી મનના મનોરથ સીઝેજી-
સગુણ૦ (૪)
પણ ગુણવંતારે-ગોઠે ગાજીએ, મોટા[૧૨] તે વિશ્રામોજી
વાચક જશ કહે એહજ આસરે, સુખ લહું ઠામો ઠામજી
સગુણ૦ (૫)

卐

૩૧ (૨-૭) શ્રી સુપાર્શ્વ-જિન સ્તવન

(લાછલદે માત મલ્હાર-એ દેશી)

શ્રીસુપાસ-જિનરાજ તું ત્રિભુવન-શિર[૨]-તાજ,
આજ હો ! છાજેરે-ઠકુરાઈ પ્રભુ ! તુજ પદ તણીજી-શ્રી૦ (૧)
દિવ્ય-ધ્વનિ સુર[૪]-ફૂલ ચામર છત્ર અ-મૂલ
આજ હો ! રાજે રે ભામંડલ ગાજે દંદુભિજી-શ્રી૦ (૨)
અતિશય સહજના[૫] ચ્યાર, કરમ[૬]-ખપ્યાથી ઈગ્યાર,
આજ હો ! કીધા રે ઓગણીશે સુર[૭]-ગુણ ભાસુરાજી[૮]શ્રી૦ (૩)
વાણી ગુણે પાંત્રીશ, પ્રાતિહારજ જગદીશ,
આજ હો ! રાજેરે- દિવાજે છાજે આઠશુંજી-શ્રી૦ (૪)
સિંહાસન અશોક બેઠા મોહે લોક,
આજ હો ! સ્વામીરે- શિવગામી વાચક જશ શુણ્યોજી-શ્રી૦

(૩૨) (૨-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

(ધણરા-ઢોલાની દેશી.)

ચંદ્રપ્રભ-જિન! સાહિબા રે,
તુમ છો ચતુર-સુ-જાણ! મનના માન્યા
સેવા જાણો દાસની રે, દેશો ફળ નિરવાણ[1] મનના માન્યા
આવો આવો રે ચતુર! સુખ[2]-ભોગી,
કીજે વાત એકાંતે અ-ભોગી;
ગુણ-ગોઠે પ્રગટે પ્રેમ, મનના૦ આવો૦ (૧)
ઓછું-અધિકું પણ કહે રે, આસંગાયત[3] જેહ-મનના૦
આપે ફળને અણ[4]-કહ્યું રે, ગિરૂઓ[5] સાહિબ તેહ
મનના૦ આવો૦ (૨)
દીન[1]-દયા-વિણ દાનથી રે, દાતાની વાધે મામ[2]-મનના૦
જળ દીયે ચાતક ખીજવી રે, મેઘ હુઆ તેણે શ્યામ મનના૦ આવો૦
પિઉ-પિઉ કરી તુમને જપું રે હું ચાતક તુમે મેહ!-મનના૦
એક લહેરમાં દુઃખ હરો રે, વાધે બિમણો નેહ-મનના૦ આવો૦
મોડું-વહેલું આપવું રે, તો શી ઢીલ કરાય?—મનના૦
વાચક જશ કહે જગ-ધણી રે,
તુમ તૂઠે સુખ થાય-મનના૦ આવો૦ (૫)

*

(૩૩) (૨-૯) શ્રી સુવિધિ-જિન સ્તવન

(સુણો મેરી સજની! રજની ન જાવે રે-એ દેશી.)

લઘુ[1] પણ હું તુમ મન નવિ માવું રે
જગ-ગુરૂ! તુમને દિલમાં લાવું રે,

મુજ મન અણુમાંહી ભગતિ છે ઝાઝીરે, તેહ દરીનો તું છે માઝીરે
—લઘુ० (૧)

યોગી પણ જે વાત ન જાણે રે, તે અચરિજ કુણથી હુઓ ટાણે રે
અથવા થિરમાંહિ અ-થિર ન માવે રે, મોટો ગજ દરપણમાં આવે રે
—લઘુ० (૨)

જેહને તેજે બુદ્ધિ પ્રકાશી રે, તેહને દીજે એ શાબાશી રે
ઊર્ધ્વ-મૂલ તરુવર અધ-શાખા રે, છંદ-પુરાણે એહવી છે ભાખા રે
—લઘુ० (૩)

અચરિજ વાળે અચરિજ કીધું રે; ભગતે સેવક કારજ સીધું રે
લાડ કરી જે બાળક બોલે રે, માત-પિતા મન અમીય તોલે રે
—લઘુ० (૪)

શ્રી નયવિજય વિબુધનો શીષ રે,
જશ કહે એમ જાણો જગદીશ રે—લઘુ० (૫)

卐

(૩૪) (૨-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

(અલિ અલિ કહિ આવેગો-એ દેશી.)

[શ્રી] શીતલજિન! ભેટીયેં, કરી ભગતેં ચોખું ચિત્ત હો
[તુ]મ્હ[સ્યું] કહો છાનું કિશ્યું? જેહને સોંપ્યાં તન-મન વિત્ત હો
—શ્રી० (૧)

[દા]નામેર છે ઘણા પણ તું સાયર તે રૂપ હો
[ત]દુ ખજુઆ તગતગે, તું દિનકર-તેજ-સ્વરૂપ હો-શ્રી०

ઉત્તમ ગુણ-અનુરાગથી, સા૦ લહિએ ઉત્તમ ઠામરે
—ગુણ૦ (૪)
ઉદક બિંદુ[૬] સાયર ભળ્યો, સા૦ જિમ હોય અખય-
અભંગરે—ગુણ૦
વાચક જશ કહે પ્રભુ-ગુણે સા૦તિમ મુજ પ્રેમ-પ્રસંગ રે
—ગુણ૦ (૫)

卐

(૩૯) (૨-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

(બેડલે ભાર ઘણો છે રાજ[?] વાતો કેમ કરો છો-એ દેશી.

થાંશું[૧] પ્રેમ બન્યો છે રાજ, નિરવહેશ્યો[૨] તો લેખે
મેં રાગી પ્રભુ! થેં છો નિરાગી અણજુગતે[૩] હોએ હાંસી
એકપખો જે નેહ નિરવહવો, તે માંહી કીસી શાબાશી?
થાંશું૦ (૧)
નિ-રાગી સેવે કાંઈ હોવે. ઈમ મનમેં નવિ આણું
ફળે અ[૫]-ચેતન પણ જિમ સુરમણિ[૬],તિમ તુમ ભગતિ પ્રમાણું
—થાંસું૦ (૨)
ચંદન શીતલતા ઉપજાવે, અગ્નિ તે શીત મિટાવે
સેવકનાં તિમ દુઃખ ગમાવે, પ્રભુ ગુણ-પ્રેમ સ્વભાવે-થાંસું૦
વ્યસન[૭] ઉદય જલધી અનુહરે, શશિને તેજ સંબંધે
અણસંબંધે કુમુદ અણુહરે, શુદ્ધ-સ્વભાવ પ્રબંધે-થાંસું૦
દેવ અનેરા તુમથી છોટા થેં જગમાં અધિકેરા
જશ કહે ધર્મજિણેસર! થાસું, દિલ માન્યા હૈ મેરા-થાંસું૦

卐

સા૦ મિટે તો મોહ અંધાર, અનુભવ તેજે ઝળહળે-હો લાલ
સા૦ ધૂમ[1]-કષાયની રેખ,
ચરણ[2]-ચિત્રામણ નવિ ચળે—હો લાલ (૨)
સા૦ પાત્ર[3] કર્યે નહિ હેઠ, સૂરજ તેજે નવિ છુપે-હોલાલ
સા૦ સર્વ-તેજનું તેજ, પહેલાથી વાધે પછે હો લાલ (૩)
સા૦ જેહ ન મરૂતને[4] (સમીરને) ગમ્ય,
ચંચલતા જે નવિ લહે-હો લાલ

સા૦ જેહ સદા છે રમ્ય,
પુષ્ટ[5]-(પૂષ્ઠ) ગુણે નવિ કૃશ રહે—હો લાલ (૪)
સા૦ પુદગલ-તેલ[6] ન ખેપ, તેહ ન શુદ્ધદશા લહે-હો લાલ
સા૦ શ્રી નયવિજય સુ-શીશ,
વાચક જશ એણીપરે કહે—હો લાલ (૫)

卐

(૪૨) (૩--૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

(આસણરાયોગી—એ દેશી)

અરજિન [1]ભવ-જલનો તારૂ, [2]મુજ મન લાગે વારુરે[3]
બાંહિ ગ્રહી એ ભવિજન તારે,
-મન—મોહન સ્વામી આણે શિવપુર આરે રે—મન૦ (૧)
તપ-જપ=મોહ-મહા-તોફાને, નાવ ન ચાલે માને રે-મન
પણ નવી ભય મુજ હાથો હાથે, તારે તે છે સાથે રે-મન૦
ભગતને સ્વર્ગ, સ્વર્ગથી અધિકું જ્ઞાનીને ફળ દેઈ રે-મન૦
કાયા-કષ્ટ વિના ફળ લહીએ,
મનમાં ધ્યાન જ ધરીયે રે—મન૦ (૩)

વદન[1] અનોપમ નિરખતાં, મારાંરા ભવ-ભવનાં દુઃખ જાય રે
જગતગુરુ! જાગતો સુખકંદ રે,સુખકંદ અમંદ આનંદ-જગત
નિશદિન સૂતા-જાગતા, હીયડાથી ન રહે દૂર રે
જબ ઉપગાર સંભારીયેં, તબ ઉપજે આનંદ[2]-પૂર રે-જ૦
પ્રભુ ઉપગાર-ગુણે ભર્યા, મન અવગુણ એક ન સમાયરે
ગુણ[3]ગુણ-અનુબંધી હુઆ,તે તો અક્ષયભાવ કહાય રે—જ૦
અક્ષર થોડા ગુણ ઘણા, સજ્જનના તે ન લખાય રે
વાચક જશ કહે પ્રેમથી, પણ મનમાંહે પરખાય રે-જ૦

(૪૫) (૨-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

શ્રી નમિ-જિનની સેવા કરતા,
અલિય[1]-વિઘન[2] સવિ દૂરે નાસે જી
અષ્ટ મહાસિદ્ધિ નવ નિધિ લીલા,
આવે બહુ (સહુ) મહમૂર (!) પાસેજી— શ્રી૦ (૧)
મયગલ-મત્તા અંગણ ગાજે,રાજે તેજી તુખાર[5]ચંગાજી[6]
બેટા-બેટી બંધવ-જોડી, લહીયેં બહુ અધિકાર રંગાજી-શ્રી૦
વલ્લભ[7]-સંગમ રંગ લહીજે,અણ[8]-વાહલા હોયે દૂર સહજેજી
વાંછા[9]તણો વિલંબ ન દૂજે,
કારજ સીઝેં ભૂરિ સહજેજી—શ્રી૦ (૩)
ચંદ્ર-કિરણ યશ ઉજ્જ્વલ ઉલસે, સૂર્ય-તુલ્ય પ્રતાપ દીપેજી
જે પ્રભુ ભગતિ કરે નિત વિનયે,
તે અરીયા બહુ તાપ જીપેજી—શ્રી૦ (૪)
મંગલ-માલા લચ્છી[10]વિશાલા,બાલા[11] બહુલે પ્રેમ રંગેજી
શ્રીનયવિજય વિબુધ પય સેવક,
કહે લહિયે પ્રેમ-સુખ અ

(૪૬) (૨-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

તોરણથી રથ ફેરી ગયા રે હાં, પશુઆં[1]શિર દેઈ દોષ-મેરે ...
નવ ભવ નેહ નિવારિયો રે હાં, શ્યો જોઈ આવ્યા જો
ચંદ્ર[2]કલંકી જેહથી રે હાં, રામ ને સીતા-વિયોગ,
તેહ કુ-રંગને વયણલે રે હાં, પતિઆવે[3]કુણ લોક ?-
ઉતારી હું ચિત્તથી રે હાં, મુગતિ ધુતારી હેત,
સિદ્ધ અનંતે ભોગવી રે હાં, તેહશ્યું કવણ સંકેત ?-
પ્રીત કરંતાં સોહલી રે હાં, નિરવહતાં જંજાલ, મેરે૦
જેહવો વ્યાળ[4]ખેલાવવો રે હાં. જેહવી અગનની ઝાળ-મેરે
જો વિવાહ અવસર દિઓ રે હાં, હાથ ઉપર નવિ હાથ, મે
દીક્ષા અવસર દીજીએ રે હાં, શિર ઉપર જગનાથ !-મેરે૦ (૫)
ઈમ વિલવતી રાજુલ ગઈ રે હાં, નેમ કને[5]વ્રત લીધ, મેરે
વાચકજશ કહે પ્રણમીએ રે હાં, એ દંપતિ દોઈ સિદ્ધ-મેરે૦

(૪૭) (૨-૨૩) પ ... ાથ-જિન સ્તવન

(રાગ ...)

વામાનંદન, જિનવર, મુનિ... વડો રે; કે મુનિ૦,
જિમ સુરમાંહિં સોહે, સુરપતિ[1] પરવડો રે, કે૦ સુર૦
જિમ ગિરિમાંહે સુરાચલ[3], મૃગમાંહે કેસરી રે; કે૦ મૃગ૦,
જિમ ચંદન તરૂમાંહે, સુભટમાંહી મુર[2]-અરી રે, કે૦ સુભટ૦
દીયાંમાંહિ જિમ ગંગ, અનંગ[5]સુરૂપમાં રે, કે૦ અનંગ૦
માંહિ અરવિંદ, ભરતપતિ ભૂપમાં રે; કે૦ ભરત૦

એરાવણ ગજમાંહિં, ગરૂડ ખગમાં યથા રે, કે૦ ગરૂડ૦
તેજવંતમાંહી ભાણુ, વખાણમાં જિનકથા રે કે૦ વખાણ૦ (૨)
મંત્રમાંહિ નવકાર, રતનમાંહિ સુરમણી રે. કે૦ રતન૦
સાગરમાંહિ સ્વયંભૂ-રમણ શિરોમણિ રે, કે૦ રમણ૦
શુકલધ્યાન જિનધ્યાનમાં, અતિ નિરમળપણે રે, કે૦ અતિ૦
શ્રી નયવિજય-વિબુધ પય-સેવક ઈમ ભણે રે. કે૦ સેવક૦ (૩)

卐

(૪૮) (૨-૨૪) શ્રી મહાવીર-પ્રભુ સ્તવન

ગિરૂઆરે[1]ગુણ તુમ-તણા, શ્રી વર્ધમાન-જિનરાયારે
—ગિરૂઆ૦ (૧)
સુણતાં શ્રવણે અમી ઝરે, માહરી નિર્મળ થાએ કાયા રે—
તુમ ગુણ-ગણ ગંગા-જળે, હું ઝીલી[2]નિરમળ થાઉં રે
અવર ન ધંધો આદરૂં, નિશ-દિન તોરા ગુણ ગાઉં રે
—ગિરૂઆ૦ (૨)
ઝીલ્યા જે ગંગા-જળે, તે છીલર[3] જળ નવી પેસે રે
માલતી ફૂલે મોહિયા, તે બાવળે જઈ નવી બેસે રે
—ગિરૂઆ૦ (૩)
ઈમ અમ્હે તુમ ગુણ[4]ગોઠશું, રંગે રાચ્યા ને વળી માચ્યા રે
તે કિમ પરસુર આદરે, જે પરનારી-વશ રાચ્યા રે-ગિરૂઆ૦
તું ગતિ તું મતિ આશરો, તું આલંબન મુજ પ્યારો રે
વાચક જશ કહે માહરે, તું જીવ-જીવન આધારો રે-ગિરૂઆ૦

卐

સ્તવન ૨-૮

૧. છેવટે મોક્ષ ૨. સુખને ભોગવનારા ૩. વધુ પ્રેમ-સંબંધવાળા ૪. વગર-કહ્યે ૫. શ્રેષ્ઠ ૬. દીનપણું દાખવ્યા વગરના દાનથી ૭. મહિમા.

સ્તવન ૨ ૯

૧. પ્રમાણથી નાનો ૨. મારા અણુસ્વરૂપ મનમાં ભક્તિ ઘણી છે તે મનરૂપ દરી=ગુફાનો તું માઝી =માજી-માલિક છે ૩. કેટલાથી ૪. વેદ અને પુરાણમાં

સ્તવન ૨-૧૦

૧. નિર્મળ ૨. દાતા તરીકેનું નામ ધરાવનાર. ૩. સૂર્ય ૪. વર્ણન.

સ્તવન ૨-૧૧

૧. ઘણા મિત્ર=મુલાકાતીવાળા ૨, રાગના સમૂહથી લોકોના મનમાં રહો છો તેમ છતાં પણ તમે ત્રણે કાળ વીતરાગ છો ૩. આવા વીતરાગ પ્રભુથી ચિત્ત મેળવ્યું છો પણ પ્રથમથી કંઈ યોગ્ય કેળવણી કરી નથી ૪. સેવક સાવ અજાણ છે તમે સ્વામી=ધણી તરીકે થઈ નભાવશો.

સ્તવન ૧૨

નિર્દોષ-સંપૂર્ણ ભક્તિના બળે ૨. આર્તધ્યાનાદિથી દૂષિત બની ૩. ભાણે બેઠા પછી પીરસવાનું આવે નહીં કે મોડું આવે તેથી થાળી-વાડકો .... કરવો પડે ૪. પરમાત્મા અને આત્માં આત્મ-કાર્યનો છેદ ૫, ખંતપૂર્વક પ્રય

રાખી શકાય, ૭. બધા શરીર=પ્રાણીઓ સમ=સરખા હોઈ શકતા નથી, બીજો અર્થ-શશી=ચંદ્ર બધાને સરખો નથી હોતો, કોઈને બારમો પણ હોય છે, ૮. એક ખૂબ દુઃખી થાય ૯. પ્રસન્નતાની રીતો જુદી છે, ૧૦. ભરત ચક્રીને પિતાજી તીર્થંકરના કેવળજ્ઞાન અને ચક્ર રત્નની પૂજા સમકાળે ચિંતાનો વિષય બની,

સ્તવન ૨-૨૦

૧. સુખ, આનંદનો સમૂહ, ૩. ગુણો ગુણની પરંપરા વાળા, ૩. પ્રભુનો અનુભવ રૂપ જે પ્રેમ તે અક્ષયપ આપે છે.

સ્તવન ૨-૨૧

૧. અંતરાય ૨. અવરોધો ૩. મદદથી મસ્ત ૪ હાથી ૫. ઘોડા ૬. સારા ૭. ઈષ્ટ વસ્તુનો સંયોગ ૮. ઉલ્લાસથી ૯. અનિષ્ટ=અરૂચિકર પદાર્થો. ૧૦ થાય, ૧૧. સ્વાભાવિક રીતે, ૧૨. દુશ્મનનો તાપ ખૂબ જીતે, ૧૩. વિશાળ લક્ષ્મી, ૧૪. ઘણાં બાળકો.

સ્તવન ૨-૨૨

૧. પશુઓના માથે ૨. વિશ્વાસ કોણ કરે ? ૩. ઉપાધિ ૪. સર્પને રમાડવો. ૫. પાસે,

સ્તવન ૨-૨૩

૧. ઈંદ્ર, ૨. ફ્રેન્ડ ૩. મેરૂપર્વત ૪. લટગોયો, ૫. કામદેવ ૬. શ્વેતકમળ

સ્તવન ૨-૨૪

૧. ફ્રેન્ડ, ૨. ન્હાઈને, ૩. છીછરા પાણીમાં, ૪. ગુરુની ચર્ચાથી.

શ્રી વર્દ્ધમાનસ્વામીને નમઃ

પૂ. મહોપાધ્યાય યશોવિજયજી
કૃત
સ્તવન–ચોવીસી

[૩]

(૪૯) (૩–૧) શ્રી ઋષભદેવ–જિન સ્તવન

(મેરો પ્રભુ નીકો મેરો પ્રભુનીકો—એ દેશી)

ઋષભજિણંદા ઋષભજિણંદા તું સાહિબ ! હું છું તુજ બંદા[1]
તુજશું પ્રીતિ બની મુજ સાચી,
મુજ મન તુજ ગુણશું રહ્યો માચી[2]—ઋષભ૦ (૧)
દીઠા દેવ રૂચે ન અનેરા,[3]
તુજ પાખલિ[4] ચિતડું દિયે ફેરા
સ્વામી શ્યું કામણડું કીધું,
ચિતડું અમારું ચોરી લીધું—ઋષભ૦ (૨)
પ્રેમ બંધાણો તે તો જાણો,
નિરવહશ્યો[5] તો હોશે વખાણો[6]
વાચક જશ વિનવે જિનરાજ,
બાંહ્ય ગ્રહ્યાની તુજને લાજ—ઋષભ૦ (૩)

[illegible]

અણુ-દીઠે અલજો[3] ઘણો, દીઠે તે તૃપતિ ન હોઈ રે,
મન તોહિ સુખ માની લિયેં, વાસતા-તણું સુખ જોઈ-
સુવિધિ.
જિન વિરહ કદીયેં નવિ હુવે, કીજિયેં તેહવો[4] સંચરે,
કરજોડી વાચક જશ કહે, ભાંજે તે ભેદ-પ્રપંચ[5]
સુવિધિ. (૩)

卐

(૫૮) (૩-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

[બોલુડારે હંસા-એ દેશી]

શીતલ-જિન ! તુજ-મુજ[1] વિચિ આંતરું,
નિશ્ચયથી[2] નહિ કોય;
દંસણ-નાણ-ચરણગુણ જીવને, વહુને પૂરણ હોયે,
અંતરયામીરે ! સ્વામી સાંભળો ! (૧)
પણિ મુજ[3] માયારે બેદી[4] બોળવે, બાહ્ય[5] દેખાડીરે વેષ;
હિયડે જૂઠીરે મુખ અતિ-મીઠડી, જેહવી ધૂરત-વેશ[6]—
અંતર૦ (૨)
એહને સ્વામીરે મુજથી વેગળી, કીજે દીન-દયાળ;
વાચક જશ કહે જિમ તુમસ્યું મિલી,
લહિયેં સુખ સુ-વિશાળ-અંતર૦ (૩)

卐

(૫૯) (૩-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન

[મુખને મરકલડે-એ દેશી]

શ્રેયાંસ-જિણેસર ! દાતાજી સાહિબ ! સાંભળો,
તુહમે જગમાં અતિ-વિખ્યાતાજી,—સાહિબ ! સાંભળો
માગ્યું દેતાં તે કિશું[1] વિમાસોજી ?—સાહિબ ! સાંભળો,
મુજ મનમાં એહ તમાશોજી-સાહિબ ! સાંભળો. (૧)

તુમ્હ દેતાં સવિ [2]દેવાયેંજી—સાહિબ ! સાંભળો,
તો અજરઉ કુયેં શ્યું થાયેજી-સાહિબ ! સાંભળો.
યશ પૂરણ કેમ લહિજેજી !—સાહિબ ! સાંભળો,
જો અજર કરીને દીજેજી—સાહિબ ! સાંભળો. (૨)

જો અધિકું ધો તો દેજોજી-સાહિબ ! સાંભળો,
સેવક કરી ચિત્ત ધરજ્યોજી-સાહિબ ! સાંભળો.
જશ કહે તુમ્હ પદ-સેવાજી-સાહિબ ! સાંભળો,
તે મુજ સુરતરૂ-ફળ-મેવાજી-સાહિબ ! સાંભળો. (૩)

卐

(૬૦) (૩-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય-જિન સ્તવન

[વિષય ન ગંજીયે-એ દેશી]

વાસુપૂજ્ય-જિન ! વાલહારે,[1] સંભારો નિજ દાસ
સાહિબશ્યું હઠ નવિ હોયેરે, પણ કીજે અરદાસોરે[2]-ચતુ
વિચારીરે.

સાસ[3] પરિ મુખ દીઠે સુખ હોય
વિસાર્યાં નવિ વિસરે રે, તેહશું કહો કિમ હોય રે ?
ચતુર૦ (૨)

આમણ-દુમણ[4] નવિ રહીએ રે, ખિણ[5] ખિણ પૂરીએ આશ[6];
સેવક જશ કહે દીજીએ રે, નિજ પદ-કમળનો વાસ રે.
ચતુર૦ (૩)

✽

(૬૧) (૩-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

[લલનાની દેશી]

વિમલનાથ મુજ મન વસે, જિમ સીતા મન રામ-લલના
પિક[1] વંછે સહકારને,[2] પંથી[3] મન જિમ ધામ[4]-લલના
વિમલ૦ (૧)

કુંજર[5] ચિત્ત રેવા[6] વસે, કમળા[7] મન ગોવિંદ[8]—લલના,
ગોરી[9] મન શંકર વસે, કુમુદિની[10] મન જિમ ચંદ-લલના-
વિમલ૦ (૨)

અલિ[11] મન વિકસિત[12]-માલતી,
કમલિની[13] ચિત્ત દિણંદ[14]-લલના
વાચક જશ ને વાલહો, તિમ શ્રીવિમલ-જિણંદ-લલના-
વિમલ૦ (૩)

(૬૨) (૩-૧૪) શ્રી અનંતનાથ જીન સ્તવન

[ઢાલ શયાદાની]

શ્રી અનંત-જિન સેવિયેંરે લાલ,
મોહન-વલ્લી[૧]-કંદ-મન-મોહના
જે સેંચ્યો શિવ-સુખ દિયેરે લાલ, ટાળે ભવભય[૨]-ફંદ
મન૦ શ્રી૦ (૧)

મુખ-મટકે[૩] જગ મોહીઓરે લાલ,
રૂપ[૪]-રંગ અતિ-ચંગ[૫]-મન૦
લોચન અતિ અણીયાલડાંરે[૬] લાલ, વાણી ગંગ-તરંગ[૭]
મન૦ શ્રી૦ (૨)

ગુણ સઘળા અંગે વસ્યારે લાલ, દોષ ગયા સવિ દૂર-મન૦
વાચક જશ કહે સુખ લહુંરે લાલ, દેખી પ્રભુ-મુખ[૮] નૂર
મન૦ શ્રી૦ (૩)

卐

(૬૩) (૩-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ જીન સ્તવન

[રાગ મલ્હાર]

ધરમનાથ ! તુજ સરખો, સાહિબ શિર[૧] થકે રે—
સાહિબ શિર થકેરે,
ચોર[૨] જોર[૩] જે ફોરવેં, મુજશું ઈઠ-મને[૪] રે કે-તુજ૦
ગજ નિમીલિકા[૫] કરવી, તુજને નવિ ઘટે રે કે-તુજ૦
જે તુજ સનમુખ જોતાં અરિનું[૬] બળ[૭] મિટે રે કે-અરિ૦ (૧)
રવિ[૮] ઉગે ગયણંગણિ,[૯] તિમિર[૧૦] તે નવિ રહે રે કે-તિમિર.

કામકુંભ[11] ઘર આવે, કાતિક કિમ લહેરે કે-કાતિક૦
વન વિગરે જો સિંહ નો, બીક[12] ન ગજ તણી રે કે-બીક૦
કર્મ કરે શું જોર રે, પ્રસન્ન જો જગધણીરે કે-પ્રસન્ન૦ (૨)
સુગુણ[13]-નિગુણનો અંતર, પ્રભુ! નવિ ચિત્તે ધરે રે કે-પ્રભુ૦
નિર્ગુણ પણ શરણાગત, જાણી હિત કરે રે કે-જાણી૦
ચંદ્ર ત્યજે નવિ લંછન, મૃગ અતિ શામળોરે કે-મૃગ૦
જશ કહે તિમ[14] તુમ્હ[15] જાણી, મુજ અરિ-બળ[16] કળો[17]રે કે-
મુજ૦ (૩)

*

(૬૮) (૩-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

[સુણો પશુઆં વાણીરે—એ દેશી]

જગ જન મન રંજેરે, મનમથ[1] બળ ભંજે રે,
નવિ રાગ ન દોષ, તું અંજે[2] ચિત્તશું રે (૧)
શિર છત્ર વિરાજે રે, દેવદુંદુભિ વાજે રે,
ઠકુરાઈ ઈમ છાજે, તોહિ અકિંચનો[3] રે (૨)
થિરતા[4] ધૃતિ[5] સારી રે; વરી સમતા નારી રે,
બ્રહ્મચારી શિરોમણિ, તો પણ તું સુણ્યો રે (૩)
ન ધરે ભવ-[6]રંગોરે, નવિ દોષ-[7]સંગોરે,
મૃગ-લંછન ચંગો, તો પણ તું સહી રે (૪)
તુજ ગુણ કુણ આખે[8] રે, જગ કેવળી-પાખે[9] રે,
સેવક જશ ભાખે, અચિરા-સુત જયો રે (૫)

[૬૫) (૩-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

[ઢાલ વીછીંયાની]

સુખદાયક સાહિબ ! સાંભળો, મુજને તુમસ્યું અતિ[૧]રંગરે,
તુમ્હે તો નિ-રાગી હુઈ રહ્યા,
એ શ્યો એકંગો[૨] રંગ રે -સુખ૦ (૧)
તુમ્હ ચિત્તમાં વસવું મુજ ઘણું, તે તો ઉંબર[૩]ફૂલ સમાન રે,
મુજ ચિત્તમાં વસહો[૪] જો તુમ્હે,
તો પામ્યા નવે નિધાનરે-સુખ૦ (૨)
શ્રી કુંથુનાથ અમ્હ નિરવહું[૫], ઈમ એકંગો પણ નેહ રે,
ઇણિ વાતિને[૬] ફળ પામશું,
વળી હોશે હુંપનો છેહ[૭] રે-સુખ૦ (૩)
આરાધ્યો કામિત[૮] પૂરવે, ચિંતામણી પાષાણ રે,
વાચક જશ કહે મુજ દીજીયે;
ઈમ જાણી કોડિ કલ્યાણ રે-સુખ૦ (૪)

卐

(૬૬) (૩-૧૮) શ્રી અરનાથ જિન સ્તવન

[પ્રથમ ગોવાળની - ઢાલ]

અરજિન ! દરિશન દીજિયેંજી, ભવિક-કમલ-વન-સૂર,[૧]
મન તરસે[૨] મળવા ઘણુંજી, તુમ્હે તો જઈ રહ્યા દૂર—
સોભાગી ! તુમ્હ સ્યું મુજ મન નેહ.
તુમસ્યું મુજ મન નેહલોજી, જિમ બપઈયાં[૩] મેહ—
સોભાગી૦ (૧)

આવાગમન[4] પથિક-તણું જી,[5] નહિં શિવ-નગર નિવેશ,[1]
કાગળ કુણ હાથે લિખું જી? કોણ કહે સંદેશ?
સોભાગી૦ (૨)

જો સેવક સંભારસ્યોજી, અંતરયામી રે આપ
જશ કહે તો મુજ મનતણોજી, ટળશે સઘળો સંતાપ—
સોભાગી૦ (૩)

卐

(૬૭) (૩-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

[ઢાળ રસિયાની]

મલ્લિ-જિનેસર! મુજને તુમ્હે મિલ્યા,
જેહમાંહિ[1] સુખકંદ—વાલ્હેસર
તે કલિયુગ અમ્હે ગિરૂઓ લેખવું,
નવિ બીજા યુગ-વૃંદ[2]—વાલ્હેસર. મલ્લિ૦
આરો ચારો રે મુજ પાંચમો,
જિહાં તુમ્હ દરિશણ દીઠ—વાલ્હે૦
મરૂભૂમિ[3] પણ થિતિ[4] સુરતરૂ[5]-તણી,
મેરૂ થકી હુઈ ઈઠ- વાલ્હે૦ મલ્લિ૦ (
પંચમ-આરે રે તુમ્હ મેલાવડે[7],
રૂડો[8] રાખ્યો રે રંગ-વાલ્હે૦
ચોથો આરો રે ફિરી આવ્યો ગણું,
વાચક જશ કહે ચંગ[9]—વાલ્હે૦ મલ્લિ૦ (

卐

(૬૮) (૩-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત-જિન સ્તવન

[વીરમાતા પ્રીતિકરણી - એ દેશી]

આજ સફળ દિન મુજ તણો, મુનિસુવ્રત દીઠા,
ભાંગી તે ભાવઠિ[1] ભવતણી, દિવસ દુરિતનાર[2] નીઠા[3]
—આજ૦ (૧)

આંગણે કલ્પવેલી ફળી, ઘન[4] અમિયના વૂઠા,[5]
આપ-માંગ્યા તે પાસા ઢળ્યા, સુર સમકિતી તૂઠા—
—આજ૦ (૨)

નિયતિ-હિત દાન સનમુખ હુયે સ્વ પુણ્યોદય સાથે,
જશ કહે સાહિબે મુગતિનું, કરિઉં તિલક નિજ-હાથે
—આજ૦ (૩)

✽

(૬૯) (૩-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

[રૂપભનો વંશ રયણાયરૂ - એ દેશી.]

મુજ મન-પંકજ [1]ભમરલો, શ્રીનમિ-જિન જગદીશો રે,
ધ્યાન કરૂં નિત તુમ્હ તણું, નામ જપું નિશદીશો રે;
મુજ૦ (૧)

ચિત્તથકી કદીયેં ન વીસરે, દેખીયેં આગલિં[2] ધ્યાનિ રે;
અંતર-તાપથી જાણિયેં, દૂર રહ્યાં અનુમાનિરે—મુજ૦ (૨)

તું ગતિ તું મતિ આસરો, તુંહિ જ બંધવ મોટો રે;
વાચક જશ કહે તુજ વિના, અવર[3] પ્રપંચ[4] તે ખોટો રે-
મુજ૦ (૩)

✽

(૭૦) (૩-૨૨) શ્રી નેમિનાથ જિન સ્તવન

[રાજા જો મિલે-એ દેશી]

કહા કિયો ! તુમ્હે કહો મેરે સાંઈ[1] !,
ફેરિ[2] ચલે રથ તોરણ આઈ,
દિલજાનિ[3] અરે ! મેરા નાહ,
ન ત્યજિઈ[4] નેહ કછુ અ-જાનિ[5]-દિલ૦
અટપટાઈ[6] ચલે ધરી કછુ રોષ,
પશુઅનકે શિર દે કરી દોષ-દિલ૦ (
રંગ[7] બિચ ભયો યાથી ભંગ,
સો તો સાચો જાનો કુ-રંગ-દિલ૦ (
પ્રીતિ તનકમિં[8] તોરત[9] આજ,
કિઉં નાવે મનમેં તુમ્હ લાજ ?-દિલ૦ (૪
તુમ્હ બહુનાયક જાનો ન પીર[11],
વિરહ લાગિ જિઉં[12] વૈરી કો તીર-દિલ૦ (૫)
હાર ઠાર[13] શિંગાર અંગાર[14],
અશન-વસન ન સુહાઈ[15] લગાર-દિલ૦ (૬)
તુજ વિન લાગે સૂની સેજ, નહી તનુ તેજ ન હારદ[16] હેજ
-દિલ૦ (૭)
આઓને મંદિર વિલસો ભોગ, બૂઢાપનમેં લીજે -

છોરૂંગી મૈં નહિ તેરો સંગ, ગહિલી[૧૮] ચલું જિઉં
છાયા અંગ–દિલ૦ (૯)

ઈમ વિલવતી ગઈ ગઢ-ગિરનાર, દેખે પ્રીતમ રાજુલ નાર
–દિલ૦ (૧૦)

કંતે દીનું કેવલજ્ઞાન.
દીધી પ્યારી આપસમાન દિલ૦ (૧૧)

મુગતિ-મહલમેં ખેલે દોઈ,
પ્રણુમેં જશ [૧૯]ઉલસિત–તન હોઈ–દિલ૦ (૧૨)

卐

(૭૧) (૩–૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન

[ઢાળ ફાગની]

ચઉ કષાય પાતાલ–કલશ[૧] જિહાં, તિસનાર પવન પ્રચંડ,
બહુ વિકલ્પ[૩]–કલ્લોલ[૪] ચઢતુ હૈ, અરતિ–ફેન ઉદંડ[૫]
ભવસાયર[૬] ભીષણ તારીઈ હો, અહો મેરે લલના પાસજી,
ત્રિભુવન–નાથ! દિલમેં, એ વિનતી ધારીયે હો (૧)

જરત[૭] ઉદ્દામ[૮] કામ–વડવાનળ, પરત[૯] શીલગિરિશંગ,[૧૦]
ફિરત વ્યસન[૧૧] બહુ મયેર[૧૨]–તિમિંગિલ[૧૩],
કરતહૈ નિમંગ[૧૪]–ઉમંગ[૧૫]–ભવ૦ (૨)

ભમરીયાંકે[૧૬] બીચિં ભયંકર, ઉલટી[૧૭]–ગુલટી વાચ[૧૮],
કરત પ્રમાદ પિશાચન–સહિત જિહાં,
અવિરતિ–વ્યંતરી નાચ–ભવ૦ (૩)

ગરજત અરતિ, ફુરતિ[19]રતિ બિજુરી,[20]હોત બહુત તોફાન
લાગત ચોર કુગુરૂ મલબારી,[21] ધરમ-જિહાજ નિદાન—
ભવ૦ (૪

જુરે [22]પાટિયે જિઉં અતિ-જોરિ,[23] સહસ અઢાર શીલંગ,
ધર્મજિહાજ [24]તિઉ સજ્જ કરિ ચલવો,
જશ કહે શિવપુરી ચંગ-ભવ૦ (૫)

卐

(૭૨) (૩-૨૪) મહાવીર-જિન સ્તવન

દુઃખ ટળિયાં મુખ દીઠે, મુજ સુખ ઉપનાં રે,
ભેટયા-ભેટયા વીર-જિણંદ
હવે મુજ મન-મંદિરમાં પ્રભુ, આવી વસો રે,
પામું પામું પરમાનંદરે—દુઃખ
પીડબંધ[1] ઈહાં કીધો સમકિત વજ્રનો રે,
કાઢયો કાઢયો કચરો ને ભ્રાંતિ
ઈહાં અતિ ઉંચા સોહે ચારિત્ર-[2]ચંદરુઆરે,
રૂડી રૂડી સંવર[3]-ભાતિરે-દુઃ
કર્મવિવર ગોખિ[4] ઈહાં મોતી ઝુંબણારે,[5]
ઝૂલઈ ઝૂલઈ પી-ગુણ[6] આ
બાર ભાવના પંચાલી[7] અચરય[8] કરે રે,
કોરિ કોરિ કોરણી કાઢ રે-દુઃખ૦

ઈહાં આવી સમતા-રાણીશું પ્રભુ રમો રે—
સારી સારી થિરતા સેજરે[૯],
કિમ જઈ શકશ્યો એક વાર જો આવશો રે,
રંજ્યા રંજ્યા હિયડાની હેજરે[૧૦]—દુઃખ૦ (૪)

વયણ અરજ સુણી પ્રભુ મન-મંદિર આવિયારે,
આપે તૂઠા તૂઠા ત્રિભુવન-ભાણ રે,
શ્રી નયવિજય વિબુધ પય સેવક ઈમ ભણેરે,
તેણિ પામ્યા પામ્યા કોડિ-કલ્યાણ રે-દુઃખ૦ (૫)

卐

શ્રી યશોવિજયજી કૃત

સ્તવન ૩-૧૩

૧. કોયલ ૨. આંબાને ૩. મુસાફર ૪.
હાથી ૬. નર્મદાનદી ૭. લક્ષ્મી ૮. શ્રી
૯. પાર્વતી ૧૦. ચંદ્ર વિકાસી કમળ ૧૧.
૧૨. ખીલેલા ૧૩. સૂર્યવિકાસી કમળ ૧૪. ર

સ્તવન ૩-૧૪

૧. મન લોભાવનાર વેલડીના મુખ સમાન
સંસારના ભયરૂપ ફંદો-જાળ ૩. મુખના મરકવાર
૪. શરીરનો બાહ્ય દેખાવ ૫. અત્યંત સુંદર ૬.
અણીઆળા-મોહક ૭. ગંગાના તરંગની જેમ
ઘીઘબંધ ૮. પ્રભુના મુખનું તેજ.

સ્તવન ૩-૧૫

૧. માથે હોયે છતે ૨. કર્મરૂપ ચોરનું ૩. બળ
૪. એકદમ ૫. હાથીનાં આંખ મીંચામણાં ૬.
દુશ્મનનું ૭. તાકાત-સૈન્ય ૮. સૂર્ય ૯. આકાશમાં
૧૦. અંધકાર ૧૧. મનગમતી ચીજો આપનાર
દેવાધિષ્ઠિત ઘડો ૧૨. ભય ૧૩. સારા-ખોટાનો
૧૪. સમર્થ ૧૫. તુમને-પ્રભુને ૧૬. દુશ્મનનું બળ
તાકાત સૈન્ય ૧૭ દૂર કરો.

સ્તવન ૩-૧૬

૧. કામદેવ ૨. આંજી નાંખે છે ૩. નિષ્પરિગ્રહી
ત્યાગી ૪. સ્વભાવની દૃઢતા ૫. પરિષહ-ઉપસર્ગ

આદિમાં મધ્યમતા ૬. સંસારનો રંગ ૭. દોષનો સંભવ ૮. કહી શકે ૯. વિના.

સ્તવન ૩-૧૭

૧. ઘણો અંતરનો પ્રેમ ૨. એક તરફી ૩. ઉંમર ને ફળ નથી લાગતા, એટલે ઉંમરને ફળ ન હોય તેમ ૪. રહો, ૫. નભાવીશું ૬. વિશ્વાસે ૭. નાશ ૮. ઇચ્છિત.

સ્તવન ૩-૧૮

૧. ભવ્ય રૂપ કમલ વનને સૂર્યસખા ૨. તલસે છે– ઝંખે છે. ૩. ચાતક ૪. અવર–જવર. ૫. મુસાફરોની ૬. ગામ.

સ્તવન ૩-૧૯

૧. જે કાળમાં ૨. બીજા કાળના સમૂહ ૩. મારવાડ ૪. હાજરી ૫. કલ્પવૃક્ષની ૬. સારી ૭. સમાગમથી ૮. સારો ૯. સુંદર.

સ્તવન ૩-૨૦

૧. ભ્રમર ૨. પાપના ૩. અનિષ્ટ બન્યા, દૂર ગયા ૪. મેઘ ૫. અમૃતના ૬. વરસ્યા ૭. મ્હોં-માંગ્યા ૮. ભવિષ્યમાં હિતકારી.

સ્તવન ૩-૨૧

૧. કમળ ૨. આગળા = આગળના = ધર્મધ્યાનમ ૩. બીજો ૪. પ્રપંચ=દેખાવ

સ્તવન ૩-૨૨

૧. સ્વામી ૨. પાછો વાળી ૩. દિલને જાણનાર= જિગરી, પ્રેમી ૪. ન તજીએ (સ્નેહ) ૫. અજાણતાં= ઉતાવળમાં ૬. ગૂંચવાઈને ૭. ઉલ્લાસમાં ૮. તનિક= ક્ષણવારમાં ૯. તોડી રહ્યા છો ૧૦. ઘણાના નાયક= સ્વામી ૧૧. પીડા ૧૨. જેમ ૧૩. ઠાર=શિયાળામાં વરસતા હિમ જેવો ૧૪. અંગારા જેવા ૧૫. ગમતા નથી ૧૬. ખાલી ૧૭ દયાનો ૧૮. ઘેલી=ગાંડા જેવી ૧૯. રોમાંચના ઉલ્લાસવાળા શરીરવાળા.

સ્તવન ૩-૨૩

૧. લવણ સમુદ્રમાં પાણીની ભરતી ચઢાવનારા મો. પાતાળ કળશા ૨. તૃષ્ણારૂપ ૩. માનસિક અસ્થિરત ૪. મોજાં ૫. ઉત્કટ ૬. સંસાર સમુદ્ર ૭. સળગી રહેલ છે ૮. ઉત્કટ ૯. પડી રહેલ ૧૦ શીલ=શિયળ રૂપ પર્વતના શિખરો ૧૧. દુઃખ રૂપ ૧૨. મગર ૧૩. મોટા મચ્છ ૧૪. પાણીમાં ડુબકી મારવી ૧૫. પાણીમાંથી બહાર આવવું ૧૬. આફતોની અંદર ૧૭. અવળી-સવળી ૧૮. વાણી ૧૯. ચમકી રહી છે. ૨૦. વિજળી ૨૧. અસવાર ચેતનું મજબૂત ૨૨. જોડેલ ૨૩. અત્યંત મજબૂત ૨૪. તૈયાર.

સ્તવન ૩-૨૪

૧. પાયો ૨. ચંદરવા ૩. ભરતકામ ૪. ગોખલા ૫. લટકતા ઝુંમખા ૬. બુદ્ધિના ગુણ ૭. ૩ ૮. આશ્ચર્ય ૯. શય્યા ૧૦. પ્રેમ

श्री वर्धमानस्वामिने नमः

પૂજ્ય ઉપાધ્યાય
યશોવિજયજી મહારાજ
કૃત
સ્તવન–ચોવિશી

[આ ચોવીશીમાં ૨૪ તીર્થંકર પ્રભુના જીવનની માહિતી આપનારી ૧૨૦ બાબતો પૈકી નીચે મુજબની બાબતો પ્રત્યેક સ્તવનમાં રચયિતા મહર્ષિએ ગૂંથી છે.

૧ પ્રભુનું નામ	૮ દીક્ષા પરિવાર
૨ પિતાનું નામ	૯ આયુષ્ય
૩ માતાનું નામ	૧૦ સાધુ-સંખ્યા
૪ જન્મ-નગરી	૧૧ સાધ્વી-સંખ્યા
૫ લાંછન	૧૨ નિર્વાણસ્થળ
૬ શરીરવર્ણ	૧૩ અધિષ્ઠાયક યક્ષ
૭ શરીરની ઊંચાઈ	૧૪ અધિષ્ઠાયિકા યક્ષિણી

આ રીતે પૂજ્ય મહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી મ. જેવા પ્રકાંડ વિદ્વાન મહાતાર્કિક ધુરંધર મહાપુરુષો પણ લોકભોગ્ય-શૈલિમાં ભક્તિયોગનું સરળ પ્રરૂપણ કરવામાં કેવા કુશળ હતા, તેનો આછો પરિચય મળે છે.]

પૂજ્ય મહોપાધ્યાય
શ્રી જશોવિજયજી કૃત
ચૌદ બોલની
સ્તવન ચોવીશી

[૪]

(૭૩) (૪-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન

[આજ સખી સંખેસરો-એ દેશી]

ઋષભદેવ નિતુ વંદિયે, શિવ-સુખનો દાતા
નાભિ-નૃપતિ જેહના પિતા. મરૂદેવી માતા.
નયરી, વિનીતા¹ ઉપનો, વૃષભ લંછન સોહે,
સોવનવન્ન² સુહામણો, દીઠે મન મોહે; હાંરે-દીઠે. (1)
ધનુષ પાંચસેં જેહનું, કાયનું માન,
ચ્યાર સહસશું વ્રત³ લીયે, ગુણ-રયણ નિધાન,
ક્ષ ચોરાશી પૂર્વનું આઉખું પાળે,

અજિત-સ્વામી દીપે દેશના, જેમ પાતિહાર સાથે,
ઠારે-જગ૦ (૨)

ચઉદ સોવાણી મુનિવરા, પ્રભુનો પરિવાર,
ત્રણ લાખ સાધ્વી કહી, ગુણ-મણિ ભંડાર;
અપ્રાપ્તસિદ્ધિ ગતી, ટાળી સવિ કર્મ,
એવી ગુણરાશિ ગાઇએ, પામ્યા શિવ ધર્મ
ઠારે-પામ્યા૦ (૩)

મુખ વચન, સાહેબ સેવા સારે;
જે પ્રભુની સેવા કરે, તસ વિઘન નિવારે
પ્રભુ-પૂજાએ પામીએ સદા, નવ નિધિ તસ હાથે,
દેવ ચઉદ સેવાપરા, સાથે તસ સાથે-ઠારે સાથે૦ (૪)

સુગત-ધર્મ-નિવારણો, શિવ-મારગ ભાખે,
ભવ-જળ પડતા જંતુને, એ સાહિબ રાખે;
શ્રી નયવિજય વિબુધ જયો, તપગચ્છમાં દીપો,
વાચક શીશ ભાવે ભણે, એ પ્રભુ ચિરંજીવો-ઠારે એ પ્રભુ૦(૫)

*

(૭૮) (૪-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

[કોઈ સો પરવત ધુંધળો રે લો-એ દેશી]

અજિત-જિણંદ ગુણદરિયે રે લો,
જિતશત્રુ-વિજયા જાત રે-સુગુણ-નર.

નયરી અયોધ્યા ઉપનોરે લો,
ગજ-લંછન વિખ્યાતરે -સુગુણ૦ અજિત૦ (૧)
ઉંચપણું પ્રભુજીતણુંરે લો,
ધનુષ સાઢાસેં[૨] ચ્યાર રે૦-સુગુણ૦
એક સહસરશું વ્રત લીયે રે લો,
કરૂણા-રસ ભંડાર રે-સુગુણ૦ અજિત૦ (૨)
બોહોતેર લાખ પૂરવ ધરે'રે લો,
આઉખું સોવન વાન[૩] રે-સુગુણ૦
લાખ એક પ્રભુજી તણા રે લો,
મુનિ-પરિવારનું માન રે—સુગુણ૦ અજિત૦ (૩)
લાખ ત્રણ્ય ભલી સંયતી[૪]રે લો,
ઉપર ત્રીશ હજાર રે-સુગુણ૦
સમેતશિખર શિવ-પદ લહી રે લો,
પામ્યા ભવનો પાર રે-સુગુણ૦ અજિત૦ (૪)
અજિતબલા શાસનસુરીરે લો,
મહાયક્ષ કરે સેવ રે-સુગુણ૦
કવિ જશવિજય કહે સદારે લો,
ધ્યાઉં એ જિન દેવ રે સુગુણ૦ અજિત૦ (

(૭૫) (૪–૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

[મહાવિદેહ ખેત્ર સોહામણું - એ દેશી]

માતા સેના જેહની, તાત જિતારિ ઉદાર-લાલરે,
હેમ[1] વરણ હય-લંછનો, સાવથી શિણગાર-લાલ રે
સંભવ ભવ-ભય-ભંજણો૦ (૧)

સહસ પુરૂષ શું વ્રત લિયે, ચ્યારસેં ધનુષ તનુ[2] માન
લાલ રે—સંભવ૦ (૨)

સાઠ લાખ પૂરવ ધરે, આઉખું સુ-ગુણ-નિધાન-લાલ રે,
દોઈ લાખ મુનિવર ભલા, પ્રભુજીનો પરિવાર-લાલ રે;
ત્રણ લાખ વર સંયતી,[3] ઉપર છત્રીશ હજાર-લાલ રે. સં૦

સમેતશિખર શિવપદ[4] લહું, તિહાં કરે મહોછવ દેવ-લાલ રે,
દુરિતારી શાસન-સુરી, ત્રિમુખ યક્ષ કરે સેવ-લાલ રે,
સંભવ૦ (૪)

તું માતા ! તું મુજ પિતા ! તું બંધવ !
ત્રિણ કાળ-લાલ રે,
શ્રીનયવિજય વિબુધ તણો,
શીશ કહે દુઃખ ટાળ-લાલ રે—સંભવ૦ (૫)

(૭૬) (૪-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

અભિનંદન ચંદન શીતલ વચન-વિલાસ,
સંવર-સિદ્ધારથા-નંદન[1] ગુણ મણિ-વાસ;
ત્રણસેં ધનુ પ્રભુ તનુ ઉપર અધિક પંચાસ,
એક સહસશ્યું દીક્ષા લિયે છાંડી ભવ[2]-પાશ. (૧)

કંચનવાન સોહે વાનર લંછન સ્વામી,
પચાસ લાખ પૂરવ આયુ ધરે શિવગામી;
વર નયરી અયોધ્યા પ્રભુજીનો અવતાર,
સમેતશિખરગિરિ પામ્યા ભવનો પાર. (૨)

ત્રણ લાખ મુનીશ્વર તપ-જપ સંયમ સાર,
ખટ લક્ષ છત્રીશ સાધ્વીનો પરિવાર;
શાસનસુર ઈશ્વર સંઘનાં વિઘન નિવારે,
કાળી દુઃખ ટાળી પ્રભુ-સેવકને તારે. (૩)

તું ભવ-ભય-ભંજન જન-મન-રંજનરૂપ,
મનમથ[3]-ગદ[4]-ગંજન[5]અંજન રતિ હિત-સરૂપ;
તું ભુવને[6] વિરોચન[7] ગત-શોચન જગ દીસે,
તુજ લોચન-લીલા લહી સુખ નિત દીસે. (૪)

તું દોલત-દાયક જગ-નાયક જગ-બંધુ,
જિનવાણી સાચી તે તરિયા ભવ-સિંધુ;
તું મુનિ-મન-પંકજ-ભમર અમર-નર રાય,
ઉભા તુજ સેવે બુધજન તુજ જશ ગાય. (૫)

卐

(૭૭) (૪-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન

[ભોલુડારે હંસા - એ દેશી.]

નયરી અયોધ્યારે માતા મંગલા, મેઘ પિતા જસ ધીર,
લંછન ક્રૌંચ કરેં પદ-સેવના, સોવન-વાન શરીર. (૧)

મુજ મન મોહ્યુરે સુમતિ-જિણેસરે,ન રૂચે કો પર[1]-દેવ;
ખિણ-ખિણ સમરૂંરે ગુણ પ્રભુજી તણા, એ મુજ
લાગી રે ટેવ—મુજ૦ (૨)

ત્રિણસેં ધનુ તનુ, આયુ ધરેં પ્રભુ, પૂરવ લાખ ચ્યાલીશ,
એક-સહસશ્યું દીક્ષા આદરી,વિચરે શ્રી જગદીશ-મુજ૦ (૩)

સમેતશિખરગિરિ શિવ[2]-પદવી લહી,
ત્રિણ લાખ વીશ હજાર,
મુનિવર પણ[3] લખ પ્રભુની સંયતી[4],
ત્રીશ સહસ વળી સાર-મુજ૦ (૪)

શાસનદેવી મહાકાળી ભલી, સેવેં તુંબરૂ યક્ષ,
શ્રીનયવિજય બુધ સેવક ભણેં, હોજો મુજ તુજ[5] પક્ષ-
મુજ૦ (૫)

卐

(૭૮) (૪-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

[ઢાલ-ઝાંઝરીયાની]

કોસંબી નયરી ભલીજી ધર રાજા જસ તાત,[1]
માતા સુસીમા જેહનીજી, લંછન કમળ વિખ્યાત-
પદ્મપ્રભશ્યું લાગ્યો મુજ મન [illegible]

ત્રીસ લાખ પૂરવ ધરેંજી, આઉખું નવ[2]-રવિ વન્ન,
ધનુષ અઢીસેં[3]ઉચ્ચતાજી, મોહે જગ-જન-મન્ન-પદ્મ૦ (૨)
એક સહસરયું વ્રત લિયેજી, સમેતશિખર શિવ-ઠામ,
ત્રણ લાખ ત્રીસ સહસ ભલાજી, પ્રભુના મુનિ ગુણધામ-પદ્મ૦ (૩)
શીળધારિણી સંયતીજી, ચ્યાર લાખ વીશ હજાર,
કુસુમ યક્ષ શ્યામા સુરીજી, પ્રભુ શાસન-હિતકાર-પદ્મ૦ (૪)
એ પ્રભુ કામિત[4]-સુરતરૂજી[5], ભવ-જળ-તરણ જિહાજ
કવિ જશવિજય કહે ઈહાંજી, સેવો એ જિનરાજ-પદ્મ૦ (૫)

卐

(૭૯) (૪-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

[નંદનકું ત્રિસલા હુલરાવે-એ દેશી]

તાત પ્રતિષ્ઠ ને પૃથવી માતા, નયર વાણારસી જાયો રે,
સ્વસ્તિક લંછન કંચન વરણો, પરતક્ષ સુરતરૂ પાયો રે
શ્રી સુપાસ જિન સેવા કીજે. (૧)
એક-સહસરયું દિક્ષા લીધી, બે સય ધનુષ પ્રભુ કાયા રે,
વીશ લાખ પૂરવનું જીવિત, સમેતશિખર શિવ પાયા રે
શ્રી૦ (૨)
ત્રણ લાખ પ્રભુના મુનિ ગિરૂઆ[1],
ચ્યાર લાખ ત્રીસ હજાર રે,

ગુણ-મણિ[૨]-મંડિત શીલ અખંડિત.
સાધ્વીનો પરિવાર રે-શ્રી૦ (૩)
સુર માતંગ ને દેવી શાંતા, પ્રભુ શાસન અધિકારી રે,
એ પ્રભુની જેણે સેવા કીધી,
તેણે નિજ-દુરગતિ વારી રે—શ્રી૦ (૪)
મંગળ[૩]-કમળા-મંદિર સુંદર, મોહન-વલ્લી-કંદા રે;
શ્રી નયવિજય વિબુધ પદ સેવક,
કહે એ ચિર નંદો રે-શ્રી૦ (૫)

卐

(૮૦) (૪-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભુ-જિન સ્તવન

[વાદલ દહદિશી ઉમહ્યો સખિ - એ દેશી.]

શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિન-રાજીઓ, મુખ સોહે પુનિમ-ચંદ
લંછન જસ દીપે ચંદ્રનું, જગ-જન નયનાનંદ રે;
પ્રભુ ટાળે ભવ-ભવ ફંદ રે, કેવલ[૧]-કમળા અરવિંદ[૨] રે;
એ સાહિબ મેરે મન વસ્યો. (૧)
મહસેન પિતા માતા લક્ષ્મણા, પ્રભુ ચંદ્રપુરી શિણગાર,
દોઢસેં ધનુ તનુ ઉચ્ચતા, શુચિ[૩]-વરણે શશી-અનુકાર રે
ઉતારે ભવજળ પાર રે, કરે જનને બહુ ઉપગાર રે;
દુઃખ-દાવાનળ-જળધાર રે. એ૦ (૨)
દશ લાખ પુરવ આઉખું, મત એક સહસ પરિવાર
સમેતશિખર શિવપદ લહ્યું, ધ્યાયી શુભ ધ્યાન ઉદાર રે;
ટાળી પાતિક વિસ્તાર રે, હુઆ જગજનના આધાર રે;
મુનિજન[૪]-મનપિક[૫]-સહકાર રે—એ૦ (૩)

મુનિ લાખ અઢી પ્રભુજીતણા, તેમ સંયમ ગુણહ નિધાન
ત્રિણ લાખ વર સાહુણી વળી, અસીઅ-સહસનું માનરે;
કહે કવિઅણ જસ ગુણગાનરે, જિણે જિત્યા ક્રોધ ને માનરે;
જેણે દીધું વરસીદાન રે, વરસા[1]-જળધર અનુમાનરે—
એ૦ (૪)

સુર વિજય નામ ભ્રૂકુટી સુરી, પ્રભુ-શાસન-રખવાળ
કવિ જશવિજય કહે સદા, એ પ્રણમો પ્રભુ ત્રિહું કાળરે;
જશ પદ પ્રણમે ભૂપાળરે, જસ અષ્ટમી શશિ સમ[૪] ભાલરે;
જે. ટાળે ભવ-જંજાળરે—એ૦ (૫)

卐

(૮૧) (૪–૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

[ભાવના માલતી ચુસીએ—એ દેશી]

સુવિધિ જિનરાજ મુજ મન રમો[1], સવિ ગમો ભવતણો[2] તાપરે
પાપ પ્રભુ-ધ્યાનથી ઉપશમો, વીશમો ચિત્ત શુભ જાપ રે—
સુવિધિ૦ (૧)

રાય સુગ્રીવ-રામા સુતો, નયરી કાકંદી અવતાર રે,
મચ્છ[3] લંછન ધરે આઉખું, લાખ દોઈ પૂર્વ નિરધાર રે
સુવિધિ૦ (૨)

એક શત ધનુષ તનુ ઉચ્ચતા, વ્રત લિએ સહસ પરિવાર રે,
સમેતશિખર શિવપદ લહે, સ્ફટીક સમ કાંતિ-વિસ્તાર રે—
સુવિધિ૦ (૩)

લાખ દોઈ આયુ પ્રભુજી તણા, લાખ એક સહસ વળી વીયરે,
સાહુણી ચરણ ગુણ-ધારિણી, એક પરિવાર જગદીશ રે—
સુવિધિ૦ (૪)

અજિત સુર વર સુતારા સુરી, નિત કરે પ્રભુ તણી સેવ રે;
શ્રીનયવિજય બુધ શીષને, ચરણ એ સ્વામી નિતમેવ રે
સુવિધિ૦ (૫)

卐

(૮૨) (૪-૧૦) શ્રી શીતળનાથ-જિન સ્તવન

[કપૂર હોઈ અતિ ઉજલૂ રે—એ દેશી]

શીતલ-જિન ભદ્દિલપુરીરે, દઢરથ-નંદા જાત
નેઉ-ધનુષ તનુ ઉચ્ચતાજી, સોવન-વાન વિખ્યાત રે
જિનજી ! તુજસ્યું મુજ મન નેહ.
જેમ ચાતક ને મેહ રે —જિનજી૦ !
તું છે ગુણ-મણિ ગેહરે—જિનજી ! તુજસ્યું૦ (૧)

શ્રી વચ્છ-લંછન સોહતોજી, આયુ પૂરવ લાખ એક,
એક-સહસસ્યું વ્રત લીયેંજી, આણી હૃદય વિવેકરે.
—જિનજી ! તુજસ્યું૦ (૨)

સમેતશિખર શુભ ધ્યાનથીજી, પામ્યા પરમાનંદ;
એક લાખ ખટ સાહુણીજી, એક લાખ મુનિવૃંદરે
-જિનજી ! તુજસ્યું૦ ! (૩)

સાવધાન બ્રહ્મા સદાજી, શાસન-વિઘન હરેઈ
દેવી અશોકા પ્રભુ તણીજી, અહનિશિ ભગતિ કરેઈ રે
-જિનજી ! તુજસ્યું૦ (૪)

પરમપુરુષ પુરુષોતમોજી, તું નરસિંહ નિરીહ
કવિઅણ[1] તુજ જશ ગાવતાંજી, પવિત્ર કરે નિજ જીહ રે[3].
—જિનજી! તુજશરણું૦ (૫)

卐

(૮૩) (૪-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન

[નયરી અયોધ્યા જયવતી રે—એ દેશી]

સિંહપુરી નયરી ભલી રે, વિષ્ણુ નૃપતિ જસ તાત
માતા વિષ્ણુ મહાસતી રે, લીજે નામ પ્રભાતેરે-
જિન ગુણ ગાઈયે (૧)

શ્રીશ્રેયાંસ જિનેસરૂરે, કનક વરણ શુચિ[1] કાય
લાખ ચોરાશી વરષનું રે, પાળે પ્રભુ નિજ આયો રે
-જિન૦ (૨)

એક સહસરયું વ્રત લીયે રે, અસીયર[2] ધનુષ તનુ માન
ખડગી[3] લંછન શિવ લહેરે, સમેતશિખર શુભ ધ્યાન રે
—જિન૦ (૩)

સહસ ચોરાશી મુનિવરા રે, ત્રણ સહસ લખ એક
પ્રભુજીની વર સાહુણીરે, અદ્ભુત વિનય-વિવેક રે
—જિન૦ (૪)

સુર મનુજેશ્વર માનવી રે, સેવે પય[4]-અરવિંદ,
શ્રીનયવિજય-સુ-શીશને રે, એ પ્રભુ સુરતરૂ-કંદરે
—જિન૦ (૫)

卐

એક સહસશ્યું વ્રત ગ્રહીરે, સમેતશિખર નિરવાણ,[૩]
છાસઠ સહસ મુનીશ્વરૂ રે, પ્રભુના શ્રત-ગુણ જાણ
—ભવિક૦ (૩)

બાસઠ સહસ સુ-સાહુણી રે, પ્રભુજીનો પરિવાર,
શાસનદેવી અંકુશીરે, સુર પાતાલ ઉદાર—ભવિક૦ (૪)

જાણે નિજ મન દાસનું રે, તૂં જિન ! જગ હિતકાર,
બુધ જશ પ્રેમેં વિનવે રે, દીજે મુજ દીદાર[૪]. ભવિક૦ (૫)

卐

(૮૭) (૪-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

રતનપુરી નયરી હુઆ રે લાલ,લંછન વજ્ર ઉદાર-મેરે પ્યારેરે,
ભાનુ નૃપતિ-કુળ-કેશરી રે લાલ, સુવ્રતા માત મલ્હાર,[૧]
મેરે પ્યારે રે ધર્મજિનેસર ધ્યાઈયેં રે લાલ. (૧)

આયુ વરસ દશ લાખનું રે લાલ, ધનુ પણયાલ[૨] પ્રસિદ્ધ-મેરે૦
કંચન વરણ વિરાજતો રે લાલ, સહસ સાથે વ્રત લીધ
—મેરે૦ (૨)

સિદ્ધિકામિની[૩] કર ગ્રહે રે લાલ, સમેતશિખર અતિ રંગ
—મેરે૦
ચોસઠ સોહામણા રે લાલ, પ્રભુના સાધુ અ-ભંગ[૪]
મેરે૦ (૩)
સહસ સુ-સાહુણી રે લાલ, વળી ઉપરિ
શત ચ્યાર-મેરે૦

સજની ! કંપિલપુર કૃતવર્મનો,[3] નંદન શ્યામા-જાત,
સજની ! અંક[4] વરાહ[5] વિરાજિતો,જેહના શુચિ[6]-અવદાત
સજની ! વિમળ૦ (૨)

સજની ! સાઠ ધનુષ તનુ ઉચ્ચતા, વરસ સાઠ લાખ આય,
સજની ! એક સહસરશું વ્રત લિયે, કંચન-વરણી કાય,
સજની ! વિમલ૦ (૩

સજની ! સમેતશિખર શિવપદ લહ્યું, મુની અડસઠ હજાર,
સજની ! એકલાખ પ્રભુ સાહુણી, વળી અડ સત નિરધાર.
સજની ! વિમલ૦ (૪

સજની ! ષણ્મુખ-વિદિતા પ્રભુ તણે, શાસન ઘર અધિકાર,
સજની ! શ્રી નયવિજય વિબુધ તણા, સેવકને જયકાર,
સજની ! વિમલ૦ (૫)

卐

(૮૬) (૪-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

[ઈડર આંબા આંબલી રે - એ દેશી.]

નયરી અયોધ્યા ઉપનારે, સિંહસેન કુલચંદ
સીંચાણો લંછન ભલોરે, સુયશા માતાનો[1] નંદ.
ભવિક જન ! સેવો દેવ અનંત (૧)

વરષ ત્રીશ લાખ આઉખું રે, ઉંચા ધનુષ પંચાશ,
કનક-વરણ[2] તનુ સોહતો રે, પૂરે જગ-જન-આશ.
-ભવિક૦ (૨)

એક સહસરયું વ્રત ગ્રહીરે, સમેતશિખર નિરવાણ,[૩]
છાસઠ સહસ મુનીશ્વરૂ રે, પ્રભુના વ્રત-ગુણ જાણ
—ભવિક૦ (૩)

બાસઠ સહસ સુ-સાહુણી રે, પ્રભુજીનો પરિવાર,
શાસનદેવી અંકુશીરે, સુર પાતાલ ઉદાર—ભવિક૦ (૪)

જાણે નિજ મન દાસનું રે, તું જિન ! જગ હિતકાર,
બુધ જશ પ્રેમે વિનવે રે, દીજે મુજ દીદાર[૪]. ભવિક૦ (૫)

卐

(૮૭) (૪–૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

રતનપુરી નયરી હુઓ રે લાલ,લંછન વજ્ર ઉદાર-મેરે પ્યારેરે,
ભાનુ નૃપતિ-કુળ-કેશરી રે લાલ, સુવ્રતા માત મલ્હાર,[૧]
મેરે પ્યારે રે ધર્મજિનેસર ધ્યાઈયે રે લાલ. (૧)

આયુ વરષ દશ લાખનું રે લાલ, ધનુ પણયાલ[૨] પ્રસિદ્ધ-મેરે૦
કંચન વરણ વિરાજતો રે લાલ, સહસ સાથે વ્રત લીધ
—મેરે૦ (૨)

સિદ્ધિકામિની[૩] કર ગ્રહે રે લાલ, સમેતશિખર અતિ રંગ
—મેરે૦
સહસ ચોસઠ સોહામણા રે લાલ, પ્રભુના સાધુ અ-ભંગ[૪]
મેરે૦ (૩)

બાસઠ સહસ સુ-સાહુણી રે લાલ, વળી ઉપર
શત ચ્યાર-મે

કંદર્પાં શાસન-સુરી રે લાલ, કિન્નર સુર સુ-વિચાર
મેરે૦ (૪)
લટકાળે તુજ લોઅણે રે લાલ,મોહ્યા જગ-જન-ચિત્ત-મેરે૦
શ્રી નયવિજય વિબુધ તણો રે લાલ; સેવક સમરે નિત્ય.
મેરે૦ (૫)

卐

(૮૮) (૪-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

[ત્રિભુવન તારણ તીરથ – એ દેશી]

ગજપુર[૧] નયર વિભૂષણ દૂષણ ટાળતો, રે કે-દૂષણ૦
વિશ્વસેન-નરનાહનો[૨] કુળ અજુઆળતો રે કે-કુળ૦
અચિરા-નંદન વંદન કીજે નેહસ્યું[૩] રે કે-કીજે૦
શાંતિનાથ મુખ પુનિમ-શશિ પરિ ઉલ્લસ્યું રે
કે-શશિ૦ (૧)
કંચન-વરણી કાયા માયા પરિહરે રે કે-માયા૦
લાખ વરસનું આઉખું મૃગ[૪] લંછન ધરે રે કે-મૃગ૦
એક સહસસ્યું વ્રત ગ્રહે,પાતિક-વન[૫] દહેરે રે કે-પાતિક૦
સમેતશિખર શુભ-ધ્યાનથી શિવ-પદવી લહેરે
કે-શિવ૦ (૨)
બ્યાશીય ધનુ તનુ રાજે ભાંજે ભય ઘણા રે કે-ભાંજે,
બાસઠ સહસ મુનીસર વિલસે પ્રભુ તણારે કે-વિલસે૦,
એકસઠ સહસ છસેં વળી અધિકી સાહુણી રે કે-અધિકી૦
પરિવારની સંખ્યા એ સાચી સુણી રે કે-એ૦ (૩)

ગરૂડ યક્ષ નિરવાણી પ્રભુ સેવા કરે રે કે-પ્રભુ૦,
તે જનેં બહુ-સુખ પામશે જે પ્રભુ ચિત્ત ધરે રે કે-જે૦,
મદ-ઝરતા ગજ ગાજે તસ ઘરિ આંગણે રે કે-તસ૦
તસ જગ હિમકર-સમ[૬] જશ[૭] કવિઅણ ભણે રે
કે-જશ૦ (૪)

દેવ ગુણાકર![૮] ચાકર હું છું તાહરો રે કે-હું૦,
નેહ-નજર-કરી મુજરો માનો માહરો રે કે-મુજરો૦
તિહુઅણ[૯]-ભાસન શાસન ચિત કરૂણા-કરો રે કે-ચિત્ત૦,
કવિ જશવિજય પયંપે[૧૦] મુજ ભવ-દુઃખ હરો રે
કે-મુજ૦ (૫)

卐

(૮૯) (૪-૧૭) શ્રીકુંથુનાથ-જિન સ્તવન

[ઢાલ-મરકલડાની]

ગજપુર[૧] નયરી સોહિયેંજી, સાહિબ! ગુણનીલો,
શ્રી કુંથુનાથ મુખ મોહિયેંજી સાહિબ! ગુણનીલો,
સૂર નૃપતિ કુલચંદલોજી સા૦
શ્રી-નંદન ભાવે વંદોજી સાહિબ૦ (૧)
અજ-લંછન વંછિત પૂરેજી સા૦
પ્રભુ સમરિઓ સંકટ ચૂરેજી-સાહિબ૦
પાંત્રીશ ધનુષ તનુ માનેજી સા૦,
વ્રત એક સહસ અનુમાનેજી-સાહિબ૦ (૨)
આયુ વરષ સહસ પંચાણુજી સા૦,
તનુ સોવન વાન વખા

સમેતશિખર શિવ પાયાજી સા૦,
સાઠ સહસ મુનીશ્વર રાયાજી-સાહિબ૦ (૩)
ખટ શત વળી સાઠ હજારજી સા૦,
પ્રભુ સાધ્વીનો પરિવારજી-સાહિબ૦
ગંધર્વ-બળા અધિકારીજી સા૦,
પ્રભુશાસન-સાનિધકારીજી-સાહિબ૦ (૪)
સુખદાયક સુખને [3]મટકેજી સા૦,
લાખેણે લોયણ લટકેજી[4]-સાહિબ૦
બુધ શ્રી નયવિજય મુણિંદાજી સા૦,
સેવકને દિઓ આણંદાજી-સાહિબ૦ (૫)

卐

(૯૦) (૪-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

[સમરયા રે સાદદિઈ રે દેવ—એ દેશી]

અરજિન ગજપુર[1] વર શિણગાર, તાત સુદર્શન દેવી
મલ્હાર[2]-સાહિબ સેવિયે,
મેરો મનકો પ્યારો સેવિયે
ત્રીશ ધનુષ પ્રભુ ઉંચી કાય, વરષ સહસ ચોરાશી આય[3]
-સાહિબ. (૧)
નંદાવર્ત્ત વિરાજે અંક, ટાળે પ્રભુ ભવ-ભવના આતંક[4]-સા૦
એક સહસરયું સંયમ લીધ, કનક વરણ તનુ જગત પ્રસિદ્ધ
-સાહિબ. (૨)
સમેતશિખર ગિરિ સ[5]-બળ-ઉછાહ, સિદ્ધિ-વધૂનો
કરે રે વિવાહ-સા૦

પ્રભુના મુનિ પંચાસ હજાર, સાઠ સહસ સાધ્વી
પરિવાર-સાહિબ (૩)

યક્ષ ઈંદ પ્રભુ સેવાકાર, ધારિણી શાસનની કરે સાર-સા૦
રવિ ઉગે[૭] નાસે જિમ ચોર, તિમ પ્રભુના ધ્યાને કરમ કઠોર
-સાહિબ૦ (૪)

તું સુરતરૂ ચિંતામણિ સાર! તું પ્રભુ! ભગતિ[૮]
મુગતિ દાતાર,-સા૦
બુધ જશવિજય કરે અરદાસ, દીઠે પરમાનંદ-વિલાસ
સાહિબ૦ (૫)

卐

(૯૧) (૪-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

[પ્રથમ ગોવાળા તણે ભવેજી—એ દેશી]

મિથિલા નયરી અવતરયોજી, કુંભ નૃપતિ કુળ-ભાણ[૧]
રાણી પ્રભાવતી ઉદર ધરયોજી, પચવીશ ધનુષ પ્રમાણ,
ભવિકજન! વંદો મલ્લિજિણંદ,
જિમ હોવે પરમઆનંદ-ભવિક૦ (૧)

કંચન કલશ વિરાજતોજી, નીલ વરણ તનુ કાંતિ,
સંયમ લીયે શત ત્રણરયુંજી, ભાંજે ભવની ભ્રાંતિ[૨]
-ભવિક૦ (૨)

વરસ પંચાવન સહસનુંજી, પાળીએ પૂરણ આય,[૩]
સમેતશિખર શિવ પદ લહ્યુંજી, સુર-કિંનર ગુણ ગાય
-ભવિક૦ (૩)

સમેતશિખર શિવ પાયાજી સા૦,
સાઠ સહસ મુનીશ્વર રાયાજી-સાહિબ૦ (૩)
ખટ શત વળી સાઠ હજારજી સા૦,
પ્રભુ સાધ્વીનો પરિવારજી-સાહિબ૦
ગંધર્વ-બળા અધિકારીજી સા૦,
પ્રભુશાસન-સાનિધકારીજી-સાહિબ૦ (૪)
સુખદાયક મુખને [3]મટકેજી સા૦,
લાખેણે લોયણ લટકેજી[4]-સાહિબ૦
બુધ શ્રી નયવિજય મુણિંદોજી સા૦,
સેવકને દિઓ આણંદોજી-સાહિબ૦ (૫)

卐

(૯૦) (૪-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

[સમરયા રે સાદદિઈ રે દેવ—એ દેશી]

અરજિન ગજપુર[1] વર શિણગાર, તાત સુદર્શન દેવી
મલ્હાર[2]-સાહિબ સેવિયે,
મેરા મનકા પ્યારા સેવિયે
ત્રીશ ધનુષ પ્રભુ ઉંચી કાય, વરષ સહસ ચોરાશી આય[3]
-સાહિબ (૧)
નંદાવર્ત વિરાજે અંક, ટાળે પ્રભુ ભવ-ભવના આતંક[4]-સા૦
એક સહસશું સંયમ લીધ, કનક વરણુ તનુ જગત પ્રસિદ્ધ
-સાહિબ (૨)
સમેતશિખર ગિરિ સર્વ-બંધ-છોડાઈ, સિદ્ધિ-વધૂનો
કરે રે વિવાહ-સા૦

પ્રભુના મુનિ પંચાસ હજાર, સાઠ સહસ સાધ્વી
પરિવાર-સાહિબ (૩)

યક્ષ ઇંદ્ર પ્રભુ સેવાકાર, ધારિણી શાસનની કરે સાર-સા૦
રવિ ઉગે૭ નાસે જિમ ચોર, તિમ પ્રભુના ધ્યાને કરમ કઠોર
-સાહિબ૦ (૪)

તું સુરતરૂ ચિંતામણિ સાર ! તું પ્રભુ ! ભગતિ૮
મુગતિ દાતાર,-સા૦
બુધ જશવિજય કરે અરદાસ, દીઠે પરમાનંદ-વિલાસ
સાહિબ૦ (૫)

卐

(૯૧) (૪–૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ–જિન સ્તવન

[પ્રથમ ગોવાળા તણે ભવેજી—એ દેશી]

મિથિલા નયરી અવતરયોજી, કુંભ નૃપતિ કુળ-ભાણ[1]
રાણી પ્રભાવતી ઉદર ધરયોજી, પચવીશ ધનુષ પ્રમાણ,
ભવિકજન ! વંદો મલ્લિજિણંદ,
જિમ હોવે પરમઆનંદ-ભવિક૦ (૧)

લંછન કલશ વિરાજતોજી, નીલ વરણ તનુ કાંતિ,
સંયમ લીયે શત ત્રણશુંજી, ભાંજે ભવની ભ્રાંતિ[2]
-ભવિક૦ (૨)

વરષ પંચાવન સહસનુંજી, પાળીએ પૂરણ આય,[3]
સમેતશિખર શિવ પદ લહ્યુંજી, સુર-કિંનર ગુણ ગાય
-ભવિક૦

સમેતશિખર શિવ પાયાજી સા૦,
સાઠ સહસ મુનીશ્વર રાયાજી–સાહિબ૦ (૩)
ખટ શત વળી સાઠ હજારજી સા૦,
પ્રભુ સાધ્વીનો પરિવારજી–સાહિબ૦
ગંધર્વ–બળા અધિકારીજી સા૦,
પ્રભુશાસન–સાનિધકારીજી–સાહિબ૦ (૪)
સુખદાયક મુખને [૩]મટકેજી સા૦,
લાખેણે લોયણ લટકેજી[૪]–સાહિબ૦
બુધ શ્રી નયવિજય મુણિંદોજી સા૦,
સેવકને દિઓ આણંદોજી–સાહિબ૦ (૫)

卐

(૯૦) (૪–૧૮) શ્રી અરનાથ–જિન સ્તવન

[સમરયા રે સાદદિઈ રે દેવ—એ દેશી]

અરજિન ગજપુર[૧] વર શિણગાર, તાત સુદર્શન દેવી
મલ્હાર[૨]–સાહિબ સેવિયે,
મેરા મનકા પ્યારા સેવિયે
ત્રીશ ધનુષ પ્રભુ ઉંચી કાય, વરષ સહસ ચોરાશી આય[૩]
–સાહિબ. (૧)
નંદાવર્ત્ત વિરાજે અંક, ટાળે પ્રભુ ભવ–ભવના આતંક[૪]–સા૦
એક સહસરયું સંયમ લીધ, કનક વરણ તનુ જગત પ્રસિદ્ધ
–સાહિબ. (૨)
સમેતશિખર ગિરિ સં[૫]–બળ–ઉછાહ[૬], સિદ્ધિ–વધૂનો
કરે રે વિવાહ–સા૦

પ્રભુના મુનિ પંચાસ હજાર, સાઠ સહસ સાધ્વી
પરિવાર-સાહિબ (૩)

યક્ષ ઈંદ્ર પ્રભુ સેવાકાર, ધારિણી શાસનની કરે સાર-સા૦
રવિ ઉગે[૭] નાસે જિમ ચોર, તિમ પ્રભુના ધ્યાને કરમ કઠોર
-સાહિબ૦ (૪)

તું સુરતરૂ ચિંતામણિ સાર! તું પ્રભુ! ભગતિ[૮]
મુગતિ દાતાર,-સા૦
બુધ જશવિજય કરે અરદાસ, દીઠે પરમાનંદ-વિલાસ
સાહિબ૦ (૫)

卐

(૯૧) (૪-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

[પ્રથમ ગોવાળા તણે ભવેજી—એ દેશી]

મિથિલા નયરી અવતરયોજી, કુંભ નૃપતિ કુળ-ભાણ[૧]
રાણી પ્રભાવતી ઉદર ધરયોજી, પચવીશ ધનુષ પ્રમાણ,
ભવિકજન! વંદો મલ્લિજિણંદ,
જિમ હોવે પરમઆનંદ-ભવિક૦ (૧)

લંછન કલશ વિરાજતોજી, નીલ વરણ તનુ કાંતિ,
સંયમ લીયે શત ત્રણશ્યુંજી, ભાંજે ભવની ભ્રાંતિ[૨]
-ભવિક૦ (૨)

વરષ પંચાવન સહસનુંજી, પાળીએ પૂરણ આય,[૩]
સમેતશિખર શિવ પદ લહ્યુંજી, સુર-કિંનર ગુણ ગાય
-ભવિક૦ (૩)

સહસ પંચાવન સાહુણીજી, મુનિ ચ્યાલીશ હજાર
વૈરોટયા સેવા કરેજી; યક્ષ કુબેર ઉદાર–ભવિક૦ (૪)
મૂરતિ મોહન–વેલડીજી, મોહે જગ–જન જાણ;
શ્રી નયવિજય સુ–શીશનેજી, દિયે પ્રભુ કોડિ–કલ્યાણ
–ભવિક૦ (૫)

卐

(૯૨) (૪–૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામી જીન–સ્તવન

[ઢાલ રસિયાની—એ દેશી]

પદ્માદેવી–નંદન ગુણનીલો[1], રાય સુમિત્ર કુળચંદ–
કૃપાનિધિ;
નયરી રાજગૃહી પ્રભુજી અવતર્યો, પ્રણમે સુર–નર વૃંદ.
કૃપાનિધિ! મુનિસુવ્રત! જિન ભાવે વંદીએ! (૧)
કચ્છપ લંછન સાહિબ શામળો, વીશ ધનુષ તનુ માન–કૃપા૦
ત્રીશ સહસ સંવત્સર[2] આઉખું, બહુ–ગુણ રયણ નિધાન
કૃપા–મુનિ૦ (૨)
એક સહસરયું પ્રભુજી વ્રત ગ્રહી, સમેતશિખર લહી સિદ્ધિ
સહસ પંચાસ વિરાજે સાહુણી, ત્રીશ સહસ મુનિ પ્રસિદ્ધિ
–કૃપા૦ મુનિ૦ (૩)
નરદત્તા પ્રભુ શાસન દેવતા, વરૂણ યક્ષ કરે સેવ–કૃપા૦
જે પ્રભુ–ભગતિ[3]–રાતા તેહના, વિઘન હરે નિતમેવ
–કૃપા૦ મુનિ૦ (૪)

ભાવઠ-ભંજન૪જન-મનરંજનો, મૂરતિ મોહનગાર-કૃપા૦
કવિ જશવિજય પયંપે ભવ-ભવે, એ મુજ એક આધાર
કૃપા૦ મુનિ૦ (૫)

卐

(૯૩) (૪-૨૧] શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

[કાજ સીધાં સકળ હવે સાર એ—દેશી]

મિથિલાપુર વિજય[1] નરેન્દ્ર વપ્રા સુત નમિ-જિનચંદ
નીલુપ્પલ[2]-લંછન રાજે પ્રભુ સેવ્યો ભાવઠ[3] ભાજે. (૧)
ધનુષ પન્નર ઉંચ શરીર, સોવન-વાન સાહસ ધીર,
એક સહસશ્યું લિયે નિરમાય[4]વ્રત[5] વરષસહસ દશ આય. (૨)
સમેતશિખર આરોહી[6], પુંહતા શિવપુર નિરમોહી,
મુનિ વીશ સહસ શુભ નાણી, પ્રભુના ઉત્તમ ગુણખાણી (૩)
વલી સાધ્વીનો પરિવાર, એકતાલીશ સહસ ઉદાર,
સુર ભ્રુકુટિ દેવી ગંધારી પ્રભુ શાસન-સાનિધકારી. (૪)
તુજ કીરતિ જગમાં વ્યાપી, તપ તપે પ્રબળ પ્રતાપી,
બુધ શ્રી નયવિજય સુ-શીશ, ઇમ દિયે નિતનિત આશીસ. (૫)

卐

(૯૪) (૪-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

[ઢાલ—ફાગની]

સમુદ્રવિજય શિવાદેવી, નંદન નેમિકુમાર,
શૌરીયપુર દશ ધનુષનું, લંછન શંખ સફાર,[1]
એક દિન રમતો આવિયો, અતુલબળી[2] અરિહંત,
જિહાં હરી[3] આયુધશાળા, પૂરે શંખ મહંત. (૧)

સહસ્ર પંચાવન સાહુણીજી, મુનિ ચ્યાલીસ હજાર
નેરોહ્યા સેવા કરેજી, નમું મુનિવર ઉદાર-નમિજિન૰ (૪)
મૂરતિ મોહન-વેલડીજી, મોહે જગ-જન મન;
મોહનવિજય મુ-શીશનેજી, દિયે પ્રભુ પ્રીતિ-પ્રસન્ન
-નમિજિન૰ (૫)

*

(૯૨) (૮-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામી જિન-સ્તવન

[કાજ રસિયાની - એ દેશી]

પદ્માદેવી-નંદન ગુણનીલો[1], રાય સુમિત્ર કુળચંદ-
કૃપાનિધિ;
નયરી રાજગૃહી પ્રભુજી અવતર્યો, પ્રણમેં સુર-નર વૃંદ.
કૃપાનિધિ! મુનિસુવ્રત! જિન ભાવે વંદીએ! (૧)
કચ્છપ લંછન સાહિબ સામળો, વીશ ધનુષ તનુ માન-કૃપા૰
ત્રીશ સહસ સંવત્સર[2] આઉખું, બહુ-ગુણ રયણ નિધાન
કૃપા-મુનિ૰ (૨)
એક સહસશ્યું પ્રભુજી વ્રત ગ્રહી, સમેતશિખર લહી સિદ્ધિ
સહસ પંચાસ વિરાજે સાહુણી, ત્રીશ સહસ મુનિ પ્રસિદ્ધિ
-કૃપા૰ મુનિ૰ (૩)
નરદત્તા પ્રભુ શાસન દેવતા, વરૂણ યક્ષ કરે સેવ-કૃપા૰
જે પ્રભુ-ભગતિ[3]-રાતા તેહના, વિઘન હરે નિતમેવ
-કૃપા૰ મુનિ૰ (૪)

ભાવઠ-ભંજન જન-મનરંજનો, મૂરતિ મોહનગાર-કૃપા૦
કવિ જશવિજય પયંપે ભવ-ભવે, એ મુજ એક આધાર
કૃપા૦ મુનિ૦ (૫)

(૯૩). (૪-૨૧] શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

[કાજ સીધાં સકળ હવે સાર એ—દેશી]

મિથિલાપુર વિજય[1] નરેન્દ્ર વપ્રા સુત નમિ-જિનચંદ
નીલુપ્પલ[2] લંછન રાજે પ્રભુ સેવ્યો ભાવઠ[3] ભાજે. (૧)
ધનુષ પન્નર ઉંચ શરીર, સોવન-વાન સાહસ ધીર,
એક સહસશું લિયે નિરમાય[4], વ્રત[5] વરષ સહસ દશ આય. (૨)
સમેતશિખર આરોહી[6], પુંહતા શિવપુર નિરમોહી,
મુનિ વીશ સહસ શુભ નાણી, પ્રભુના ઉત્તમ ગુણખાણી (૩)
વળી સાધ્વીનો પરિવાર, એકતાલીશ સહસ ઉદાર,
સુર ભ્રુકુટિ દેવી ગંધારી પ્રભુ શાસન-સાનિધકારી. (૪)
તુજ કીરતિ જગમાં વ્યાપી, તપ તપે પ્રબળ પ્રતાપી,
બુધ શ્રી નયવિજય સુ-શીશ, ઇમ દિયે નિતનિત આશીસ.(૫)

(૯૪) (૪-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

[ઢાલ—ફાગની]

સમુદ્રવિજય શિવાદેવી નંદન નેમિકુમાર,
લંછન શંખ સફાર,[1]

હરી ભય-ભરિ[4] તિહાં આવે, પેખે નેમિજિણંદ,
સરિખે શ્રમ-બળ પરખેં, તિહાં જીતે જિનચંદ,
આજ રાજ એ હરશ્યે કરશ્યે અપયશ ભૂરિ,
હરી-મન જાણી વાણી, તવ થઇ ગગને અદૂરિ[5] (૨)
અણુ પરણ્યે વ્રત લેશ્યે, દેશ્યે જગ સુખ એહ,
હરી મન બીહે ઇહે, પ્રભુશ્યું ધર્મ-સનેહ.
હરી શણગારી નારી, તવ જળ[6]-મજ્જન જંતિ,
માન્યું માન્યું પરણવું, ઇમ સવિ નારી કહંતી. (૩)

ગુણમણિ-પેટી બેટી, ઉગ્રસેન નૃપ પાસ,
તવ હરી જાચેં માચેં, માથે પ્રેમ વિલાસ,
તુર[7] દિવાજે[8] ગાજે; છાજે ચામર કંતિ,
હવે પ્રભુ આવ્યા પરણવા, નવ-નવા ઉત્સવ હંતિ.[9]

ગોખે ચઢી મુખ દેખે, રાજીમતી ભર પ્રેમ,
રાગ અમી-રસ વરષેં, હરખેં પેખી નેમ.
મન જાણે એ ટાણે, જો મુજ પરણે એહ,
સંભારે તો રંભા, સ-બળ અચંભા તેહ. (

પશુઅ-પુકાર સુણી કરી, ઈણિ અવસરે જિનરાય,
તસ દુઃખ ટાળી વાળી, રથ વ્રત લેવા જાય.
તબ બાળા દુઃખ[10]-ઝાળા, પરવશિ કરેં રે વિલાપ;
કહિયેં જો હવે હું છંડી, તો દેશ્યો વ્રત આપ. (

સ-પુરૂષશ્યું સંયમ, લિયેં શામળ તનુ કંતિ,
લહી વ્રત આપે, રાજીમતી શુભ ચંતિ,[11]

વરસ સહસ આઉખું, પાળી ગઢ ગિરનાર.
પરણ્યા પૂર્વ મહોત્સવ, ભવ છાંડી શિવનાર. (૭)
સહસ અઢાર મુનીસર, પ્રભુજીના ગુણવંત,
ચ્યાલીશ સહસ સુ-સાહુણી પામી ભવનો અંત,
ત્રિભુવન-અંબા અંબા, દેવી સુર ગોમેધ,
પ્રભુ-સેવામાં નિરતા, કરતા પાપ-નિષેધ. (૮)
અમલ[12]-કમળ-દળ-લોચન, શોચન-રહિત નિરીહ,
સિંહ મદન-ગજ[13]ભેદવા, એ જિન અ-કલ[14]અ-બીહ,[15]
શૃંગારી ગુણધારી, બ્રહ્મચારી[16]-શિર-લીહ.
કવિ જશવિજય નિપુણ ગુણ, ગાવે તુજ નિશદીહ. (૯)

卐

(૯૫) (૪-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

નયરી વાણારસી અવતર્યો હો અશ્વસેન કુળચંદ,
વામા-નંદન ગુણનીલો-હો, પાસજી શિવ-તરૂ કંદ
પરમેસર ! ગુણ નિતુ ગાઇયે હો. (૧)
ફણી[1]લંછન નવ કર તનુ જિનજી,(સ-જલ-ઘનાઘન[2])-વન્ન,
સંયમ લિયે શત તીનશું હો, સવિ કહે જયું ધન ધન્ન
પરમેસર. (૨)
વરસ એક શત આઉખું હો સિદ્ધી સમેતગિરીશ,
સોળ સહસ મુનિ પ્રભુ તણા હો, સાહૂણી સહસ અડતીશ
પરમેસર. (૩)

ધરણુરાજ પદ્માવતી હો, પ્રભુ-શાસન-રખવાળ,
રોગ-શોગ-સંકટ ટળેહો, નામ જપત જપમાળ-પરમે.
પાસ ! આશ પૂરણુ અબ મેરી, અરજ એક અવધાર
શ્રીનયવિજય વિબુધ પદ સેવી, જશ કહે ભવજલ (
પરમેસર.

(૯૬) (૪-૨૪) શ્રી મહાવીર-જિન સ્તવ

[ધન્યાશ્રી]

આજ જિનરાજ મુજ-કાજ સીધાં સવે,
તું કૃપાકુંભ જો મુજ તુઠો,
કલ્પતરૂ કામઘટ કામધેનુ મિલ્યો,
અંગણે અમિય-રસ[૧] મેહ વૂઠો— આજ. (૧
વીર તું કુંડપુર-નયર[૨] ભૂષણુ હુઓ,
રાય સિદ્ધાર્થ ત્રિસલા તનુજો[૩],
સિંહ લંછન કનક વર્ણ કર-સપ્ત-તનુ[૪],
તુજ સમો જગતમાં કો ન દૂજો— આજ. (૨
સિંહપરે એકલો ધીર સંયમ ગ્રહે,
આયુ બોહોત્તર વરષ પૂર્ણ પાળી;
પુરી અપાપાયે[૫] નિઃપાપ શિવવહૂ વર્યો,
તિહાંથકી પર્વ પ્રગટી દીવાળી— આજ. (૩
સહસ તુજ ચઉદ મુનિવર મહાસંયમી,
સાહુણી સહસ છત્રીશ રાજે
યક્ષ માતંગ સિદ્ધાયિકા વર સુરી,
સકળ

તુજ વચન-રાગ[6]-સુખ-સાગરે ઝીલતો,
પીલતો મોહ-મિથ્યાત-વેલી;
આવીઓ ભાવિઓ ધરમ-પથ હું હવે,
દીજીયે પરમ-પદ, હોય મેલી[7]— આજ. (૫)

સિંહ નિશિ-દીહ જો હૃદય-ગિરિ મુજ રમે,
તું સુગુણ[8]-લીહ અ-વિચલ નિરીહો,
તો કુમત-રંગ[9]-માતંગના યૂથથી
મુજ નહીં કોઈ લવ-લેશ[10] બીહો[11]— આજ. (૬)

શરણ તુજ, ચરણ[12] મેં ચરણ[13]-ગુણનિધિ ગ્રહ્યા,
ભવ[14]-તરણ-કરણ-દમ[15] શરમ દાખો;
હાથ જોડી કહે જશવિજય બુધ ઈશ્યું,
દેવ! નિજ-ભુવનમાં દાસ રાખો— આજ. (૭)

卐 卐 卐

[illegible] સોસાયટી [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

સ્તવન ૪-૭

૧. સારા ૨. ગુણરૂપ મણિથી શોભતા ૩. મંગળ-રૂપ લક્ષ્મીના ઘર

સ્તવન ૪-૮

૧. કેવળજ્ઞાનરૂપ લક્ષ્મી ૨. કમળ ૩. પવિત્ર વર્ણથી ૪. મુનિઓના મનરૂપ કોયલ માટે આંબા જેવા ૬. મેઘની વૃષ્ટિ જેમ

સ્તવન ૪-૯

૧. સતતપણે રહો ૨. સંસારનો સંતાપ દૂર કરો ૩. મગરમચ્છ ૪. ચારિત્ર ગુણવાળી

સ્તવન ૪-૧૦

૧. પુત્ર ૨. કવિઓ ૩. જીભ

સ્તવન ૪-૧૧

૧. પવિત્ર ૨. એંશી ૩. ગેંડા ૪. ચરણ-કમળ

સ્તવન ૪-૧૨

૧. પાડો ૨. ઉમંગથી ૩. સીત્તેર ૪. લોકોના મનોરથ પુરવા ચિંતામણિ જેવા ૫. સંસારરૂપ દાવાનળ માટે મેઘ જેવા

સ્તવન ૪-૧૩

૧. ખૂબ ઘસેલું ૨. મોટો ઉત્સવ ૩. પ્રભુજીના પિતાનું નામ ૪. લંછન ૫. ભૂંડ ૬. પવિત્ર ૭. વંશ

સ્તવન ૪-૧૪

૧. માતાનો પુત્ર ૨. સોનાના વર્ણવાળું ૩. મોક્ષ ૪. પ્રત્યક્ષ દર્શન

પૂ. મહોપાધ્યાય શ્રી જશવિજયજી મ. કૃત
૧૪ બોલની ચોવિશી (તૃતીય)
કઠીન શબ્દોના અર્થ
ટિપ્પણી

સ્તવન ૪-૧

૧. અયોધ્યાનગરી ૨. સુવર્ણ વર્ણ=રંગ ૩. ૬... ૪. પાપ ૫. મોક્ષસુખ

સ્તવન ૪-૨

૧. પુત્ર ૨. સાડાચારસો ૩. શરીરનો રંગ ૪. સાધ્વી

સ્તવન ૪-૩

૧. કંચનવર્ણ ૨. શરીર ૩. સાધ્વી ૪. મોક્ષપદ

સ્તવન ૪-૪

૧. પુત્ર ૨. સંસારની જાળ ૩. કામદેવ ૪. રોગ ૫. ઉફાવનાર ૬. જગતમાં સૂર્ય સમાન ૭. શોકવિનાના

સ્તવન ૪-૫

૧. બીજા દેવ ૨. મોક્ષ-પદવી ૩. પાંચ ૪. સાધ્વી ૫. તમારી આજ્ઞા

સ્તવન ૪-૬

૧. પિતા ૨. નવા = ઉગતા સૂર્યના જેવો વર્ણ ૩. ઉંચાઈ, શરીરની ૪. ઇચ્છિતપણું ૫. કલ્પવૃક્ષ

સ્તવન ૪–૭

૧. સારા ૨. ગુણરૂપ મણિથી શોભતા ૩. મંગળ-રૂપ લક્ષ્મીના ઘર

સ્તવન ૪–૮

૧. કેવળજ્ઞાનરૂપ લક્ષ્મી ૨. કમળ ૩. પવિત્ર વર્ણથી ૪. મુનિઓના મનરૂપ કોયલ માટે આંબા જેવા ૬. મેઘની વૃષ્ટિ જેમ

સ્તવન ૪–૯

૧. સતતપણે રહો ૨. સંસારનો સંતાપ દૂર કરો ૩. મગરમચ્છ ૪. ચારિત્ર ગુણવાળી

સ્તવન ૪–૧૦

૧. પુત્ર ૨. કવિઓ ૩. જીભ

સ્તવન ૪–૧૧

૧. પવિત્ર ૨. એંશી ૩. ગેંડો ૪. ચરણ–કમળ

સ્તવન ૪–૧૨

૧. પારો ૨. ઉમંગથી ૩. સીતેર ૪. લોકોના મનોરથ પુરવા ચિંતામણિ જેવા ૫. સંસારરૂપ-દાવાનળ માટે મેઘ જેવા

સ્તવન ૪–૧૩

૧. ખૂબ ઘસેલું ૨. મોટો ઉત્સવ ૩. પ્રભુજીના પિતાનું નામ ૪. લંછન ૫. ભૂંડ ૬. પવિત્ર ૭. વંશ

સ્તવન ૪–૧૪

૧. માતાનો પુત્ર ૨. સોનાના વર્ણવાળું ૩. મેં પ્રત્યક્ષ દર્શન.

સ્તવન ૪-૧૫

૧. પુત્ર ૨. પિસ્તાલીશ ૩. મોક્ષરૂપ સ્ત્રીનો હા ગ્રહણ કર્યો = મોક્ષપદને પામ્યા ૪. ઉત્તમ

સ્તવન ૪-૧૬

૧. હસ્તિનાપુર ૨. રાજાનો ૩. પ્રેમભર્યું ૪. હરણ ૫. પાપનું વન ૬. ચંદ્રના જેવો ૭. કીર્તિ ૮ ગુણોના ખજાના રૂપ ૯. ત્રણ ભુવનના પ્રકાશ ૧૦. કહે

સ્તવન ૪-૧૭

૧. હસ્તિનાપુર ૨. બકરો ૩. ચળકાટથી ૪.

સ્તવન ૪-૧૮

૧. હસ્તિનાપુર ૨. પુત્ર ૩. આયુ ૪. રોગ ૫. ઘણા ૬. ઉત્સાહથી ૭. ઉગ્યાથી ૮. ભક્તિથી

સ્તનન ૪-૧૯

૧. કુળમાં સૂર્ય સમાન ૨. ભ્રમણા = ભટકવું. ૩. આયુ

સ્તતન ૪-૨૦

૧. ગુણથી ભરેલ ૨. વર્ષ ૩. પ્રભુ ભક્તિમાં લીન ૪. ભવભવમાં ભટકવાનું અટકાવનાર

સ્તવન ૪-૨૧

૧. રાજા ૨. નીલકમળ ૩. ભટકવાનું ૪. માયા-રહિત ૫. દીક્ષા ૬. પહોંચ્યા

સ્તવન ૪-૨૨

૧. શ્રેષ્ઠ ૨. અત્યંત બળવાળા ૩. વાસુદેવ = શ્રી કૃષ્ણ ૪. ભયથી ભરેલા ...

૭. વાજાં ૮. શોભતા ૯. થઈ રહ્યા છે ૧૦. દુઃખની જ્વાળા ૧૧. શાંતિદાયક ૧૨. નિર્મળ કમળની પાંખડી જેવી આંખોવાળા ૧૩. કામરૂપ હાથી ૧૪. ન કળી શકાય તેવા ૧૫. ન ડરે તેવા ૧૬. બ્રહ્મચારીઓમાં શ્રેષ્ઠ

સ્તવન ૪-૨૩

૧. નાગ ૨. પાણીવાળા = અષાઢી વાદળાની સઘન ઘટાના વર્ણ જેવી કાંતિવાળા

સ્તવન ૪-૨૪

૧. અમૃતરસ ૨. ક્ષત્રિયકુંડ ૩. પુત્ર ૪. સાત-હાથની કાયવાળા ૫. પાવાપુરીમાં ૬. આજ્ઞા ઉપરનો પ્રેમ ૭. આધાર ૮. સારા ગુણવાળા-શ્રેષ્ઠ ૯. અન્યમતોના ઉદ્ધત હાથીઓના ૧૦. જરાપણ ૧૧. ભય ૧૨. પગને ૧૩. ચારિત્રગુણના ભંડારરૂપ ૧૪. સંસારથી તારનાર ૧૫. ઇન્દ્રિયોને દમનાર

卐 卐 卐

શ્રી [illegible]સ્વામિને નમઃ

શ્રી ભાણવિજયજી
કૃત
સ્તવન-ચોવિશી

[૫]

(૯૭) (૫-૧) શ્રીઋષભદેવ-જિન સ્તવન

મોરાસ્વામી હો ! શ્રી પ્રથમ જિણંદ કે, ઋષભજિનેશ્વર, સાંભળો;
મુજ મનની હો જે હું કહું વાત કે, છોડી મનનો આંમળો[1] મોરા૦ (૧)
ગુણ-ગિરૂઆ હો અવસર લહી આજ કે, તુજ ચરણે આવ્યો વહી,
સેવકને હો કરૂણાની લહેર કે, જુઓ જો મનમાં ઉમહી[2] તો હોવે હો અંગો-અંગ આલ્હાદકે, ન કહી જાએ મોરા૦ (૨)
દયાસિંધુ[3] ! હો સેવકને સાથકે, અવિહડ[4] રાખે તે વ મે

રે અંતર[૫] હો નવિ ધરશો ચિત્ત કે, નિજ સેવક
કરી લેખવો.[૬]
ના ચરણુની હો દેજ્યો વળી મુજ[૭] કે, નેહભર નજરે
પેખજ્યો—મોરા૦ (૪)
શું તુમને હો શું કહું ? ભગવાન કે, દુઃખ-દોહગ[૮]
સહુ ચૂરજ્યો,
મ-બુધનો હો ભાણુવિજયના સ્વામી કે, મનવંછિત
તુમે પૂરજ્યો—મોરા૦ (૫)

卐

(૯૮) (૫–૨) શ્રીઅજિતનાથ-જિન સ્તવન

[દેશી-કંસારાની]

અજિતજિન[૧] ! ઓળગ માહરી,
એ તો સુંદર સુરતિ[૨] તાહરી,
તો જોવાને ઘણું ઉમહ્યો[૩], પૂરવ પૂણ્યે તુજને મેં
લહ્યો—અજિત૦ (૧)
હારી ભાગ્યદશા જાગી હવે, હવે માહારૂં ભાગ્ય[૪] મળે !
આજ ળ નાહ્યો હું સહી, મુજ સમ પુણ્યવંત
બીજો કો નહીં-અજિત૦ (૨)
ખ માંગ્યા પાસા મુજ ઢળ્યા,
ઇચ્છિંતા સજ્જન આવી મળ્યા,
તો સુરતરૂ ફળીઓ આંગણે, દૂધે મેહ વુઠા મુજ બારણે
-અજિત૦ (૩)

હવે સહુ થકી અધિકો હું થયો, જબ મેં તુમ સમ
ઠાકુર લહ્યો,
સેવકને નિરવહજ્યો[૫] તુમ્હે, એટલી વિનતી કરૂં છું
અમ્હે-અજિત૦ (૪)
સકલ સૂરીશ્વરમાં શોભતા, શ્રીવિજયપ્રભસૂરી દીપતા,
પંડિતોત્તમ પ્રેમવિજય તણો, તુમ દરિસણે ભાણને
સુખ ઘણો- અજિત (૫)

卐

(૯૯) (૫-૩) શ્રીસંભવનાથ-જિન સ્તવન

[આસણરા યોગી-એ દેશી]

ત્રીજા સંભવજિનની સુખદાયી, પૂરવ પુણ્યે સેવા પાયી રે
—સાહિબ સોભાગી.
લખુ[૧] ઉત્તમને પરસંગે, લહતાં સુખ હોએ અંગે રે-
સાહિબ૦ (૧)
તો તુમ્હ જેવાની જે સેવા, તેહનું શું કહેવું દેવા!
રે, સાહિબ૦
ત્રિભુવનતારક! તુજને , અમૃતથી લાગ્યો
પ્રાલ્હાદકે ચીત્ત રે-સાહિબ૦ (૨)
તુમ ચન્દ્રે મુજ મન ક્રિતગુણે[૨] કરી
—સાહિબ૦
હરિહર દીઠું ચિત્ત ન રાચુ, એક તુમ્હ સેવામૃત
ચાખું રે-સાહિબ

હેજડધરીને સેવક સાહમું,જુઓ એ બગશીસ[૪]પામું રે, સા૦
ઓળગડી[૫] એ સાહિબ ! મ્હારી, ચિત્ત ધરજ્યો જગ-હિત
કારી રે-સાહિબ૦ (૪)
ઘણું ઘણું તુમને શું કહીએ ! સેવકને સંગે[૬] વહીએ[૭] રે, સા૦
પંડિત પ્રેમવિજય સુપસાયા, ભાણુવિજય નમે તુમ્હ પાયા રે
-સાહિબ૦ (૫)

卐

(૧૦૦) (૫-૪) શ્રી અભિનંદન-જીન સ્તવન

[સાહિબા મ્હારા ! મોહીરે મટકતી ચાલરે જાવા નહીં
નહીં દીઉં રે-એ દેશી]

સાહિબા મ્હારા ! અભિનંદન જિનરાયરે, સાહિબ
સાંભળો રે.
સાહિબા મારા ! સુરસેવિત તુમ પાય રે -સાહિબ૦
સાહિબા મારા ! સેવક મનડાની વાત રે -સાહિબ૦
સાહિબા મારા ! કહું તે સુણો અવદાત[૧] રે-સાહિબ (૧)
સાહિબા મારા ! મોટા જનશું જે પ્રીતિ રે -સાહિબ૦
સાહિબા મારા ! કરવી તે ખોટી રીત રે -સાહિબ૦
સાહિબા મારા ! અમ મનમાં તું એક રે -સાહિબ૦
સાહિબા મારા ! અમ સમ તુમને અનેક રે -સા૦ (૨)
સાહિબા મારા ! નિરાગીશું નેહ રે -સાહિબ૦
સાહિબા મારા ! છટકી દેવે છેહ[૨] રે -સાહિબ૦
સાહિબા મારા ! રીઝ પરવી પ્રીત તે સાધ રે-સાહિબ૦
સાહિબા મારા ! તે નિફળ ગગને બાથ રે-સાહિબ (૩)

(૧૧૨) (૫-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

[દીઠી હો પ્રભુ દીઠી જગગુરૂ તુજ--એ દેશી]

સાહિબ હો પ્રભુ! તુમ્હે સાહિબ શાંતિજિણંદ,
સાંભળો હો પ્રભુ! સાંભળો વિનતિ માહરીજી;
મનડું હો પ્રભુ! મનડું રહ્યું લપટાય[1],
સૂરતિ[2] હો પ્રભુ! સૂરતિ દેખી તાહરીજી--(૧)
આશા હો પ્રભુ! આશા મેરૂ સમાન,
મનમાં હો પ્રભુ! મનમાં હુંતી મુજ અતિ ઘણીજી;
પૂરણ હો પ્રભુ! પૂરણ થઈ અમ આશ,
મૂરતિ હો પ્રભુ! મૂરતિ દીઠે તુમ તણીજી--(૨)
સેવક હો પ્રભુ! સેવક જાણી, સ્વામિ!
મુજશું હો પ્રભુ! મુજ શું[3] અંતર નવી રાખીએજી.
વિલગા હો[4] પ્રભુ! વિલગા થરશે જેહ,
તેહને હો પ્રભુ! તેહને છેહ[5] ન દા
ઉત્તમ હો પ્રભુ! ઉત્તમ જનશું પ્રીત,
કરવી હો પ્રભુ! કરવી નિશ્ચે તે ખરીજી;
મૂરખ હો પ્રભુ! મૂરખ શું જશવાદ,
જાણી હો પ્રભુ! ઈમ જાણી તુમશું મેં
નિરવહવી હો પ્રભુ! નિરવહવી તુમ હાથ,
મોટાને હો પ્રભુ! મોટાને ભાખીએ શું ઘણુંજી;
પંડિત હો પ્રભુ! પંડિત પ્રેમનો ભાણ,
ચાહે હો નિતુ! ચાહે હરિચંદ્ર તુમ તણુંજી--(૫)

(૧૧૩) (૫–૧૭) શ્રી કુંથુનાથ–જિન સ્તવન

[ઘર આવોજી આંબો મોરીઓ—એ દેશી]

શ્રી કુંથુજિનરાજજી વિનવી કહું મનની વાત,
મહેર ધરી સેવક ભાગી,
સુણો વિનતિ તો આવે ઘાત—શ્રી૦ (૧)

અવસર પામી કહો પ્રભુ! કુણઅહિલે તે ગમી જાય,
તિમ અવસર પામી તુમ પ્રતે,
હું વિનવું છું જિનરાય—શ્રી૦ (૨)

સજ્જન એકાંતે મળ્યાં, કહેવાએ મનની વાત;
પણ મુજ મનની જે વારતા,
તે તો જાણો છો સહુ અવદાત—શ્રી૦ (૩)

પણ એક-વચન જે કહું, તે તો માનો થઈ સુપ્રસન્ન;
અતુલો[૨] અમૃત પાઈએ,
જિમ હરખિત હોય મુજ મન્ન—શ્રી૦ (૪)

ભવ-ભવ તુમ પદ-સેવના, હવે દેજ્યો શ્રી જિનરાય;
પ્રેમ વિબુધના ભાણને;
તુમ દરિસણથી સુખ થાય—શ્રી૦ (૫)

卐

મનોહર રે હસિત-વદન પ્રભુ! તાહરું રે લો;
હાંરે કોઈની નહિ તીન ભુવનમાં તુમ સમ મૂરતિ કે
એહવી સુરતિ દેખી ઉલ્લસ્યું મન માહરું રે લો૦
હાંરે પ્રભુ! અંતર૯-પડદો ખોલી[10] કીજે વાત જો,
હેજ[10] દીયાથી[11] આણી મુજને બોલાવીએ રે લો;
હાંરે પ્રભુ! નયન- સલુણે[12] સનમુખ જોઈ એક વારજો,
સેવકના ચિત્તમાંહિ આણંદ ઉપજાવીએ રે લો૦ (
હાંરે પ્રભુ! કરુણાસાગર! દીનદયાળ! કૃપાળ! જો,
મહિર ધરિ મુજ ઉપર પ્રીત ધરી હીયે રે લો;
હાંરે પ્રભુ! નિજબાળક પરે

પ્રીત સુરંગી અવિહડ મુજ શું નિવાહીએ રે લો૦ (૪)
હાંરે પ્રભુ! બાંહ ગ્રહ્યાની લાજ છે તુજને સ્વામી! જો
મુજ લેખવજ્યો જિણંદ! જો,
ચરણ-સેવા મુજને દેજો હેતે હસી રે લો;
હાંરે પ્રભુ પંડિત પ્રેમવિજયનો કવિ એમ ભા
પભણેરે જિન-સુરતિ મુજ દિલમાં વસી રે

卐

(૧૧૭) (૫-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન

[અરણીક મુનિવર ચાલ્યા ગોચરી—એ દેશ
નમિનાથજી સાહિબ! સાંભળો,
તુમ ચરણાંબુજ[1] લીનોજી
તેહ રૂઅડો,
ગુ-વાસે[3] ભીનોજી—...

રિ-હરાદિક પતૂર ઉવેખીને, અ-બૂઝ[૪]-પ્રત્યય આણીજી
ૃમતિ[૫] વાસે તેહ સરખા અછે,
બહુ ઈમ અંતર જાણીજી—શ્રી૦ (૨)
દેર[૬] છંડી[૭] તુજને આશ્રયો, કરવા ભજન[૮] તુમારોજી;
નેહદશા નિજ-દિલમાં આદરી,
પ્રભુજી! મુજને તારોજી—શ્રી૦ (૩)
ભ-ભવ તુમ પદ-કમલની સેવના, દેજ્યો શ્રી જિનરાજેજી;
ે મુજ વિનતિ ચિત્તમાં ધરજ્યો,
ગિરૂઆ! ગરીબનવાજે જી—શ્રી૦ (૪)
પગછ નંદન અમરદ્રુમ સમો, શ્રી વિજયપ્રભસૂરીરાયજી,
ામવિબુધપય સેવક ઈણપરે,
ભાણ નમે તુમ પાયજી—શ્રી૦ (૫)

卐

(૧૧૮) (૫–૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

[જટણી—એ દેશી]

યન સલુણા હો વાલહા, સ-સનેહા પ્રભુ નેમ,
ારણ આવીને તુમ્હે, પાછા વળી ગયા કેમ?
—નયન૦ (૧)
ાસો-બાદલની પરે, એવડો ડંબર[૧] કીધ,
ાન લેઈને આવ્યા વહી, પિણ થયા અપ્રસિદ્ધ-નયન૦(૨)
ાહ નિવાહી નવી શકયા, ક્ષણમાં દીધો છેહ;

... મુખ ! ર હસિત-વદન પ્રભુ ! તાહરું રે લો;
હાંરે કોઈની નહિ તીન ભુવનમાં તુમ સમ મૂરતિ જો.
એહવી સુરતિ દેખી ઉલ્લસ્યું મન માહરું રે લો० (૨)
હાંરે પ્રભુ ! અંતર[૯]-પડદો ખોલી[૯] કીજે વાત જો,
હેજ[૧૦] હીયાથી[૧૧] આણી મુજને બોલાવીએ રે લો;
હાંરે પ્રભુ ! નયન- સલુણે[૧૨] સનમુખ જોઈ એક વારજો,
સેવકના ચિત્તમાંહિ આણંદ ઉપજાવીએ રે લો० (
મહિર ધરિ મુજ ઉપર પ્રીત ધરી હીયે રે લો;
હાંરે પ્રભુ ! કરુણાસાગર ! દીનદયાળ ! કૃપાળ ! જો,
હાંરે પ્રભુ ! નિજબાળક પરે

પ્રીત સુરંગી અવિહડ મુજ શું નિવાહીએ રે લો० (૪)
મુજ લેખવજ્યો જિણંદ ! જો,
હાંરે પ્રભુ ! બાંહ ગ્રહ્યાની લાજ છે તુજને સ્વામી ! જો,
ચરણ-સેવા મુજને દેજો હેતે હસી રે લો;
હાંરે પ્રભુ પંડિત પ્રેમવિજયનો કવિ એમ ભાણજો,
પભણેરે જિન-મુરતિ મુજ દિલમાં વસી રે લો० (

卐

(૧૧૭) (૫-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

[અરણીક મુનિવર ચાલ્યા ગોચરી—એ દેશી]

શ્રી નમિનાથજી સાહિબ ! સાંભળો,
તુમ ચરણાંબુજ[૨] લીનોજી;
મુજ મન-મધુકર[૧] અતિહે રૂઅડો,
તુમ ...

હરિ-હરાદિક ધતૂર ઉવેખીને, અ-મૂઝ[૪]-પ્રત્યય આણીજી
દૂરનતિ[૫] વાસે તેહ સરખા અછે,
બહુ ઈમ અંતર જાણીજી—શ્રી૦ (૨)
ી દેવ[૬] છંડી[૭] તુજને આથયો, કરવા ભજન[૮] તુમારોજી;
સ્નેહદ્રશ્યા નિજ-દિલમાં આદરી,
પ્રભુજી ! મુજને તારોજી—શ્રી૦ (૩)
ભવ-ભવ તુમ પદ-કમલની સેવના, દેજ્યો શ્રી જિનરાજોજી;
એ મુજ વિનતિ ચિત્તમાં ધરજ્યો,
ગિરૂઆ ! ગરીબનવાજો જી—શ્રી૦ (૪)
તપગચ્છ નંદન અમરદ્રૂમ સમો, શ્રી વિજયપ્રભસૂરીરાયજી,
પ્રેમવિબુધપય સેવક ઈણુપરે,
ભાણુ નમે તુમ પાયજી—શ્રી૦ (૫)

*

(૧૧૮) (૫-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

[જટણી—એ દેશી]

નયન સલુણા હો વાલહા, સ-સનેહા પ્રભુ નેમ,
તોરણ આવીને તુમ્હે, પાછા વળી ગયા કેમ ?
—નયન૦ (૧)

આસો-બાદલની પરે, એવડો ડંબર[૧] કીધ,
તન લેઈને આવ્યા વહી, પિણ થયા અપ્રસિદ્ધ-નયન૦(૨)
નેહ નિવાહી નવી શક્યા, ક્ષણમાં દીધો છેહ;

એ શી જાદવ-રીત છે? જે પૂરણ પાળો

વાલચ દેઈને તુમ્હે, કરી નિજ નારી નિરાર
વચન સહુનાં અવગણી, ગિરનાર કીધો વાસ —

સિદ્ધ અનેકે વિલસી જે, તેહથી કીધો પ્રેમ,
ભવ-ભવની૨ નાર જે મુકો,
રીતિ શી છે? તુમ એમ—નયન

ઈણુપરે વિલપતી બહુપરે, પહુંતી ગઢ ગિર...
કેવળ-દરિસણ અનુભવે, પહોતી મુગત-અ

ધન-ધન નેમ-રાજુલ જોડે, પાળી પૂરણ પ્રી
ભાણુ ભણે ખુબ પ્રેમનો, સાચી એ ઉત્તમ રી
—ન

*

(૧૧૯) (૫–૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન ર

[ધન ધન ધનની દેવી—એ દેશી]

...ામાનંદ શ્રીપાસ,
મ્હારી સાંભળો તુમે અરદાસ૧—સાહિબ-સસ
...મે સેવક તુમારા, તુમ્હે છો સાહિબજી હમારા હો

...ર પ્રભુ તુમ રૂપ,
...જસ દીઠે હાર્ગે ... —સાહિબ...

પ્રભુ મુખ વિધુ[3] સમ દીસે,
દેખી ભવિયણનાં મન હીસે[4] હો–સાહિબ૦ (૨)
કમળ-દળ[5] સમ તુમ નયણાં,
અમૃતથી મીઠાં વયણાં હો; સાહિબ૦
તુમ અર્દ્ધ-ચંદ્ર સમ ભાલ[6],
માનું અધર[7] જિસ્યા પરવાળ હો–સાહિબ૦ (૩)
શાંતિ[8]-દાંતિ[9] ગુણ ભરીયો,
એ તો અ-ગણિત-ગુણનો દરિયો હો–સાહિબ૦
સાચો શિવપુર સાથ,
પ્રભુ તું છે અ-નાથનો નાથ હો–સાહિબ૦ (૪)
એ તો ભજન કરવા તાહરૂં,
પ્રભુ ઉલસ્યું છે મન માહરૂં હો–સાહિબ૦
એ તો પ્રેમવિબુધનો શીશ,
ભાણવિજય નમે નિસ-દીશ હો–સાહિબ૦ (૫)

卐

(૧૨૦) (૫–૨૪) શ્રી મહાવીર–જિન સ્તવન

[આનંદમય નિરૂપમ ચોવીશમો, પરમેશ્વર પદ નિરખ્યો રે]
પરમેશ્વર પદ જેહને છાજે,
અંતર-ચિત્તથી મેં પરખ્યો રે--આનંદ૦ (૧)
ધારક[1] છે દેવશબ્દ ઘણેરા, પણ દેવત્વ તે ન ધરે રે;
જેમ કનક કહીએ ધતુરને,
હેમની ગત તે ન સરે રે--આનંદ૦ (૨)
જે નર તુમ ગુણ-ગણથી રસિયા, તે કિમ અવરને સેવે રે

માલતી-કુસુમે લીના જે મધુકર,
અવર[૨] સુરભિ ન લેવે રે–આનંદ૦ (૩)
ચિત્ત પ્રસન્ન જિનજીની ભજના એ,
સજ્જન કહો કિમ ચૂકે રે ?
ઘર આંગણુ ગંગા પામીને,
કુણ ઉવેખીને મૂકે રે–આનંદ૦ (૪)
ધ્યેય સ્વરૂપે ધ્યાયો તુમને જે, મન વચ કાય આરાધીરે;
પ્રેમ વિબુધ ભાણ પભણે તે નર,
વર્ધમાન સુખ સાધે રે–આનંદ૦ (

શ્રી ભાણુવિજયજી કૃત
ચોવીશી
કઠિન શબ્દોના અર્થ
ટિપ્પણી

સ્તવન ૫-૧

૧. મનની આંટી ૨. ઉમંગથી ૩. સમુદ્ર ૪. કાયમી ૫. ભેદભાવ ૬. ગણુવો ૭. સ્નેહભરેલી ૮. દુર્ભાગ્ય.

સ્તવન ૫-૨

૧. સેવા ૨. ચહેરો ૩ ઉમંગવાળો ૪. દેશી શબ્દ લાગે છે ૫. નભાવશો.

સ્તવન ૫-૩

૧. ઉત્તમ પુરુષ સાથેના એક ક્ષણુના પ્રસંગ=સહવાસથી ૨. ભક્તિરૂપ દોરાથી ૩. અંતરનો સ્નેહ ૪. બક્ષીસ=ઈનામ ૫. સેવા ૬-૭ સાથે રાખી નભાવશો.

સ્તવન ૫-૪

૧. વિગત ૨. પ્રીતિ તોડવાની રીત.

નામનો આંખનો રોગ છે; જેથી
દેખાય, તે મિથ્યાત્વ રૂપ તિમિર

ભાવચક્ષુ આગળથી આજે દૂર થયાં. ૨. સુ
૩. સેવક ૪. હિતબુદ્ધિ ૫. ઉમંગ.

સ્તવન ૫-૬

૧. સુંદર-શ્રેષ્ઠ ૨. કૃપાવાળા ૩. બમણી ૪. મન
ઇચ્છાઓ.

સ્તવન ૫-૭

૧. ચિત્ત=હૈયાની, અંતરની શુદ્ધ, ૨. હંસ.

સ્તવન ૫-૮

૧. મનની નારાજી ૨. વધારે.

સ્તવન ૫-૯

૧ ઉલટભરેલા ૨. પ્રીતિની ખામી ૩. હસતા
મુખે.

સ્તવન ૫-૧૦

૧. શરણે આવ્યો છું ૨. સમર્પિત ૩. નભાવશો.

સ્તવન ૫-૧૧

૧. એક શબ્દથી કે ટૂંકા શબ્દોથી ૨. શી રીતે
કહું ? ૩. ઘણી વિગતો ૪. નમ્ર અરજી.

સ્તવન ૫-૧૨

૧. પરાણે વળગ્યું ૨ ભેદભાવ ૩. ન સમજાય
તેવી શક્તિઓ ૪. મન ઇચ્છિત ૫ સમૃદ્ધિ.

સ્તવન ૫-૧૩

૧. નિર્મળ-સુંદર કમળની પાંખડી.

સ્તવન ૫-૧૪

૧. શરદપૂનમનો ચંદ્ર ૨. ઉત્કંઠા ૩. મોટું ૪. ઉમંગ.

સ્તવન ૫-૧૫

૧. ગુણોની ઉમંગભરી વિચારણામાં ૨. વિલંબ-મોડું ૩. ઘણો જ ૪. સુંદર ૫. ચહેરો ૬. મનમાં.

સ્તવન ૫-૧૬

૧. ખેંચાયેલું ૨. ચહેરો ૩. ભેદભાવ ૪. વળગ્યા ૫. ઘણો.

સ્તવન ૫-૧૭

૧. વાતનો મેળ ૨. આત્માનું અનુપમ.

સ્તવન ૫-૧૮

૧. અને ૨. તે=વધતી સ્નેહવૃત્તિ ૩. તુચ્છ બુદ્ધિવાળા જીવો.

સ્તવન ૫-૧૯

૧. આંખથી ૨. આઠ કર્મરૂપ વૈરી=દુશ્મન ૩. મારાથી ૪. સૂર્ય ૫. સમજ્યો ૬. અટક્યું ૭. અંતરંગ પ્રેમ ૮. વળગી રહી.

સ્તવન ૫-૨૦

૧. પ્રેમથી ૨. હળીયો=એકમેક થયો ૩. પ્રીતિના પરિચયથી ૪. અંતરની પ્રીતિ ૫, આવ્યો ૬. અમૃત-ભર્યા કચોળાં-વાટકા ૭. અંતરંગ પ્રેમભર્યા ૮. ભેદ-ભાવરૂપ વચ્ચેનો પડદો ૯. દૂર કરી ૧૦. અંતરંગ હેત ૧૧. હૃદયથી-સાચા ભાવથી ૧૨. પ્રેમભર્યા.

સ્તવન ૫-૨૧

૧. ચરણ-કમળ ૨. મન-ભ્રમર ૩. સુગંધથી ૪. અજ્ઞાનીઓ પણ સમજી શકે તેવા બાહ્ય લક્ષણોથી અન્ય દેવો ધતૂરા જેવા છે. ૫. કુમંતિ-કુમતિઓના સહવાસથી તે કુદેવો આજ સુધી ઉચિત લાગ્યા અને કામ સરશે, એમ ધારી માન્યા-પૂજ્યા. ૬. લૌકિક તે બધા દેવો ૭. છોડી ૮. એવા.

સ્તવન ૫-૨૨

૧. આડંબર-દેખાવ ૨. જન્મ. જન્મની. પ્રેમવાળી ૩. ઘર.

સ્તવન ૫-૨૩

૧. વિનતિ ૨. કામદેવ ૩. ચંદ્ર ૪. ઉલ્લસે છે. ૫. કમળની પાંખંડી ૬. કપાળ, ૭. હોઠ, ૮. સમતા. ૯. નિર્વિકારિતા.

સ્તવન ૫-૨૪

દેવ શબ્દને ધારણ કરનારા ઘણા છે, પણ દેવત્વને ધારનારા તેઓ નથી, જેમ કોઈ નશામાં ધતુરાને સોનું કહે, પણ હેમ=સાચા સોનાની ગતિ=રીત તેનાથી સરતી નથી. (બીજી ગાથાનો અર્થ) ૨. સુગંધ.

श्री वर्धमानस्वामिने नमः

શ્રી આણંદવર્ધનજી

કૃત

સ્તવન—ચોવિશી

[૧]

(૧૨૧) (૯–૧) શ્રી ૠષભદેવ-જિન ગીત

[શ્રી જિનવાણી મયા કરો—એ દેશી.]

આદિજિણંદ મયા કરું,[1] લાગ્યો તુમ્હ શું નેહા રે,
દિન-રયણી દિલમેં વસે, જ્યું ચાતક-ચિત્ત મેહા રે—
અલિ[2] જાઉં વાત સુણો મેરી૦ (૧)

મરૂદેવીકે લાલન,[3] મૂરતિ નવલ સુહાની રે,
અખિયા તપતિ[4] બુઝાવહી,
જ્યું પ્યાસેકું પાની રે; —બલિ૦ (૨)

સ્તવન ૫-૨૧

૧. ચરણ-કમળ ૨. મન-ભ્રમર ૩. સુગંધથી ૪.
અજ્ઞાનીઓ પણ સમજી શકે તેવા બાહ્ય લક્ષણોથી
અન્ય દેવો ધતૂરા જેવા છે. ૫. દુર્મતિ-કુમતિઓના
સહવાસથી તે કુદેવો આજ સુધી ઉચિત લાઃ ॥
અને કામ સરશે, એમ ધારી માન્યા-પૂજ્યા. ૬
લૌકિક તે બધા દેવો ૭. છોડી ૮. એવા.

સ્તવન ૫-૨૨

૧. આડંબર-દેખાવ ૨. જન્મ. જન્મની. પ્રેમવાળ
૩. ઘર.

સ્તવન ૫-૨૩

૧. વિનતિ ૨. કામદેવ ૩. ચંદ્ર ૪. ઉલ્લસે છે. ૫.
કમળની પાંખડી ૬. કપાળ, ૭. હોઠ, ૮. સમતા.
૯. નિર્વિકારિતા.

તવન ૫-૨૪

દેવ શબ્દને ધારણ કરનારા ઘણા છે, પણ દેવત્વને
ધારનારા તેઓ નથી, જેમ કોઈ નશામાં ધતુરાને
સોનું કહે, પણ હેમ=સાચા સોનાની ગતિ=રી-
તેનાથી સરતી નથી. (બીજી ગાથાનો અર્થ
સુગંધ.

श्री वर्धमानस्वामिने नमः

શ્રી આણંદવર્ધનજી

કૃત

[૬]

(૧૨૧) (૬–૧) શ્રી રૂષભદેવ-જિન ગીત

[શ્રી જિનવાણી મયા કરો—એ દેશી.]

આદિજિણંદ મયા કરું,[1] લાગ્યો તુમ્હ શું નેહા રે;
દિન-રયણી દિલમેં વસે, જ્યું ચાતક-ચિત્ત મેહા રે—
બલિ[2] જાઉં વાત સુણો મેરી૦ (૧)

મરૂદેવી કે લાલન,[3] મૂરતિ નવલ સુહાની રે,
[illegible] નપતિ[4] બુઝાંવહી,
જ્યું પ્યાસેંકુ પાની રે; —બલિ૦ (૨

...વનજી કૃત
...સાહિબ હમ દાસ હૈ, અબ કછુ કર હો હિ...
આનંદવર ધનકે પ્રભુ,
હમ હૈ તુમ્હારી આસા રે;—બલિ૦

ક

(૧૨૨) (૬–૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન ગીત

[ચલન દેશું પાની—એ દેશી.]

અજિત સયાને[1] સજની ! અજિત સયાને,
ત્રિભુવન-નાયક સજની, મોર[2] મન માને-સજની (૧)
બદન[3] સલૂણો[4] સજની, નયન રસીલે,
વચન અમૃત રસ, લાગત સીલે[5] —સજની૦ (૨)
ભગત-વત્સલ નીકે[6], ત્રિભુવન સ્વામી,
જીયકે જીવન, મેરે અંતરજામી. —સજની૦ (૩)
બલિ-બલિજાઉં સજની, પ્રભુ ગુન ગાઉં,
આણંદવરદ્ધન કહે, દરિસન પાઉં. —સજની૦ (૪)

ક

(૧૨૩) (૬–૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન ગી...

[જીહો અરધિ પ્રપુંજનિ—એ ઢાલ.

જીહો ! સુંદર નામ સોહામણો,
સખિ ! સંભવ.
જીહો ! અંગે ઉલટ[1] અતિ ઘણો,

સખિ ! સુણતાં હુએ આણંદ—
વાલ્હેસર ! મુજરો[૨] છે જિનરાય !— (૧)
જીહો ! સહિજે શીતલ ચંદલો,
મીઠો અમિય રસાળ.
જીહો ! સેના કેરો નંદલો,
દીઠો પરમ-દયાળ—વાલ્હેસર૦ (૨)
જીહો ! જિમ જિમ સનમુખ નિરખિયે,
સખિ ! નયણાં નિરમલ થાય.
જીહો ! સંભવ નામે હરખિયે,
સખિ ! આણંદ અંગ ન માય—વાલ્હેસર૦ (૩)

卐

(૧૨૪) (૬–૪) શ્રી અભિનંદન–જિન ગીત

[હઠીલા વયરીની—દેશી.]

અભિનંદન આગળ રહી રે,
કર જોડી કહું વાતરે,—વાલ્હેસર મોરા૦
પગે લાગી પ્રારથું રે,
તુજ વિણુ કુણ લહે ઘાત[૧] રે
—વાલ્હેસર મોરા૦ સાર[૨] કરો પ્રભુ માહરીરે,– (૧)
અંતર-ગતિ જાણે નહી રે,
ઢીલ કરે તે ન્યાય રે—વાલ્હેસર મોરા૦
તું તો ત્રિભુવન સાખીયો રે,
મધ્યવરતી જિનરાય રે—વાલ્હેસર મોરા૦ (૨)

લક્ષ ચઉરાશી જીવનારે, જીન બિરૂદ સંભાળ રે.
લક્ષ-અપરાધી આપણો રે,
આણંદ નયણે નિહાળ રે—પારહેસર. (૩)

卐

(૧૨૫) (૬–૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન ગીત

[હૂલીચે ખાન રે—એ દેશી.]

સુમતિ સદા દિલમેં ધરો, છંડો કુમતિ-કુસંગ, –સલૂણે૦
સાચે-સાહિબ શું મિલો, રાખો અવિહડ[1]-રંગ-સલૂણે
–સુમતિ૦ (૧)

પરમાનંદ પદ પાઈએ, લહિયે વાસ સુવાસ-સલૂણે૦
જગ અપનો કરી લીજીયે, ઐસે સુમતિ નિવાસ-સલૂણે
–સુમતિ૦ (૨)

ઉંડે અરથ વિચારીયે, ઉંડેશું ચિત લાય-સલૂણે૦
ઓછેર સંગ ન કીજીયે, ઓછે ફિર બદલાય-સલૂણે
–સુમતિ૦ (૩)

રાજહંસ મોતી ચુંગે, કબહુ ન કંકર ખાય-સલૂણે૦
પાદુ-ધની પટંતરો,[2] આનંદ સુમતિ ઠહરાય-સલૂણે
—સુમતિ૦ (૪)

卐

(૧૨૬) (૬–૬) શ્રી પદ્મપ્રભ–જિન ગીત

[મન=મધુર મોહી રહ્યો—એ ઢાલ]

પદમા[1] અલંકૃત વિનતિ, પદમપ્રભ જગનાહરે.
સુરહ્–સરીખો સાહિબ મિલ્યો, તો મુજ શિરપર ચાહ રે
—જગજીવન ! જિન વિનતિ (૧)
પંડિત[2]–સરસી ગોઠડી, મૂરખ શું[3] ઝકવાદરે,
મનગમતો મીઠો લહ્યો,[4] કહ્યે કવણ સવાદરે—જગ૦ (૨)
થલ[5] રોપીને જે રહે, જે[6] સહે સનમુખ ઘાયરે.
જયંતપતાકા[7] તે લહે, શૂરા તણો સભાય રે–જગ૦ (૩)
રવિ આગળ જિમ આગીઆ, છો બીજા લખ કોડી રે.
ચરણ ન છોડું તાહરી,
કહે આણંદ કર જોડી રે—જગ૦ (૪)

卐

(૧૨૭) (૬–૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ–જિન ગીત

[રાગ સામેરી મલ્હાર—દેશી હાંસલાની]

બે કર જોડી વીનવું, સુણજો સ્વામી સુપાસ રે
અલવે[1] વીસારો રખે, પહિલી એ અરદાસરે—બે૦ (૧)
મોટા–સરિસી પ્રીતડી, ભરમે સુહંગીર[2] હોય રે,
જો સનમુખ જોવે નહી, પૂરવ–કરમથી કોય રે—બે૦ (૨)
સાચા સાજન ઓળખી, લાગ્યા તે કિમ છોડે રે.
મોતીડે[3] પાણી મિલ્યાં, કહો તે કવણ વિછોડે રે—બે (૩)

મનમાન્યાની ચાકરી, છે જગમાં જિનરાય રે,
આણંદવરધન વિનવે, તુઝ ચરણે ચિત્ત લાય રે-એ૦ (૫)

*

(૧૨૮) (૬–૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ–જિન ગીત

[રાગ—જયંતસિરી-આજ નિહેજોરે દીસે નાહલો—દેશી]

વદન[1] અપૂરવ ચંદ પ્રભૂ તણો, જોઉં નયણાં જોડિ,
તન–મન મેરાં રે કુંપળ[2] ઉલ્હસે, પહુંચે મનમાં કોડિ
—વદન૦ (૧)

જનમ–જનમની રે તપતિ[3] નિવારવા, પ્રગટ્યો અમૃતપૂર
બિંબ મનોહર વિમળ[4] કળાનીલો[5], શીતલવાન[6] સનૂર[7]
—વદન૦ (૨)

મુખડું જોતાં પ્રભુ પોતે મિલે, જોઈ જાણે જેહ,
આણંદવરધન પ્રેમ–પટંતરા, સહી સુધારે તેહ
—વદન૦ (૩)

*

(૧૨૯) (૬–૯) શ્રી સુવિધિનાથ–જિન ગીત

[રાગ-મલ્હાર, મોરા સાહિબ શ્રી શીતલનાથ કે-એ દેશી]

મન માન્યો હે સખી! સુવિધિજિણંદ કે,
મિલવા મુજ અલજો[1] ઘણો,
સુપનંતરે હે સખી! કીજે સેવ કે,
પરતક્ષ પિણ રલીયામણો[2]—મન૦ (૧)

અતિ ઝાઝી હે સખી! મનની વાત કે,
એક વચનમાં કિમ કહું,
ગયણગણે હે સખી! તારા-કોડિ કે,
મુંઠિમાં કહો કિમ ગ્રહું, મન૦ (૨)
મોરે મનડે હે સખી! એક સનેહ કે,
રાત-દિવસ રમતો રહું,
કહે આણંદ હે સખી! ભગત-પ્રમાણ કે,
ભાવે તિમ કોઈ કહું- મન૦ (૩)

卐

(૧૩૦) (૬-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન ગીત

[રાગ કાફી-સુરિ સુરિ ઝરમેહિ એસું'ગી-એ દેશી.]

અબ પ્રભુ શું ઈતની કહું,
નીકે[૧] અપને દિલહકી વાત હો-અબ૦
મેરે પ્રભુજી! દુશમન કરમ લગે રહે,
મેરી ગેલર[૨] ન છોડે આઠ હો,
આઠ કે જૂદે મતે,
મોહિ ઘેર રહે જડકાઠ[૩] હો—અબ૦ (૧)
તુમશું મિલન ન દેત હૈ,
મેરે પૂરવ-કરમ વિલાસ હો,
દુનીયાં સબ લાગતી ફીકી,
તાતેં જીઉરા[૪] રહત ઉદાસ હો-અ૦

સુમતી તેં સુખ પાઈએ, સુગુરુ સમરણ શીતલનાથ હો
આનંદ શું કરુણા કરો,
નીકે આઈ મિલે પ્રભુ-સાથ હો—અભ૦ (૩)

ॐ

(૧૩૧) (૬–૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ–જિન ગીત.

[રાગ-કેદારો-કુમર પુરંદર સાદરી-એ દેશી.]

શહેર બડા સંસારકા, દરવાજે જસુ ચ્યાર રંગીલે આતમા.
ચૌરાશી લક્ષ ઘર વસે, અતિ મોટો વિસ્તાર—રંગીલે
ઘરઘર મેં નાટિક બને, મોહ નચાવનહાર—રંગીલે
વેષ બને કેઈ ભાંતકે, દેખત દેખનહાર—રંગીલે૦
ચઉદરાજ કે ચઉકમેં, નાટિક વિવિધ પ્રકાર—રંગીલે
ભમરીર દેઈ કરત તત્ થેઈ,
ફિરિ ફિરિ એ અધિકાર—રંગીલે૦ (૩
નાચત નાચ અનાદિકો, હું હાર્યો નિરધાર[૩]—રંગીલે૦
શ્રી શ્રેયાંસ કૃપા કરો, આનંદ કે આધાર—...

ॐ

(૧૩૨) (૬–૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વા...

[ઢાળ-વીછીયાની]

હાંરે સખી ! સાચ વિના કેમ પાઈએ,
સાચી સાહિબ શું પ્રીતિ...
સખી ! જૂઠેકું સાચા કિઉં મિલે...

ારે સખી! સાચેમેં સાહિબ મિલે, ઝૂઠેકા નાંહી કોય રે;
ખી! ચામકે[1] દામ ચલાઈયે,
જો ભીતરી[2] સાચા હોય રે.—સખી૦ (૨)
ારે સખી! મુખ મીઠે કિસ કામકે?
ભીતરિકે સાચે સાચ રે;
ાચે રંગ ન પાલટે? સાહિબકું પ્યારે સાચ રે—સ૦ (૩)
ાચે દિલશું સેવીયે, શ્રીવાસુપૂજ્ય જિન રાયરે
ારે અંતરયામી જિનકે,
આનંદઘન ગુણ ગાય રે—સ૦ (૪)

卐

(૧૩૩) (૬-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન ગીત

[વીરે વખાણી રાણી ચેલણાજી-એ દેશી.]
વેમલ[1]-કમલ-દલ આંખડીજી, મનોહર રાતડી[2] રેહ
ાતલડી-મધ રમિ તારિકાજી,
શામલી હસિત સ-સનેહ—વિમલ૦ (૧)
ંદ્રતણું મન રંજતીજી, લલક લેતી સુકુમાલ
ન-થિર ચંચલ છે અવરનીજી,
મોરા પ્રભુ તણી પરમદયાળ—વિમલ૦ (૨)
ડી[3] ભમુહ અણીયાલડીજી, પાતલડી[4] પાંપણિ પંત
ાલે[5] અમૃત વરસતીજી,
સહિસ સોહામણિ સંત—વિમલ૦ (૩)

વિમલ મોરૂં મન કરી વીનવું જી, સાંભળો વિમલજિન॰ ભક્તિ-
આણંદ નયણ નિહાળજ્યોજી,
ટાળજો દુખતણા વૃંદ—વિમલ॰ (

✽

(૧૩૪) (૬-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન ૦

[રાગ મારૂ-ઉમિયાને શંભુ વિના ન સુહાયે-એ

પ્રભુજી ! તું ત્રિભુવન-નાથ અનંત,
મોરા પ્રભુ ! ત્રિભુવન-નાથ અનંત રે;
ગુણ અનંત પ્રભુ તાહરા—જી રે જી
પ્રભુજી ! પાર ન પામે કોઈ,
મોરા પ્રભુ ! પાર ન પામે કોઈ રે;
અંતરયામી તું માહરા. જી રે જી
પ્રભુજી ! મુજ મનડાની વાત,
મોરા, પ્રભુ ! મુજ મનડાની વાત રે
તુમ વિણ કુણ આગળ કરૂં ? જી રે જી
પ્રભુજી ! તું દુખ જાણણહાર,
મોરા પ્રભુ ! તું દુખ જાણણહાર રે
બીજો કિમ હીયડે ધરૂં. જી રે જી
પ્રભુજી ! સ્વારથીઓ સંસાર,
મોરા પ્રભુ ! સ્વારથીઓ સંસાર રે
મન-માન્યા મનમેં વસે, જી રે જી
અવધિ ! કરૂં એક સાચી રે ... પ રે, ગો

મોરા, પ્રભુ! અણખિ કરૂં એક સાથી રે
એક[3] દીઠા મન ઉલ્લસે. જી રે જી (૩)

પ્રભુજી! તું તો નિકલંક સ્વરૂપ,
મોરા પ્રભુ! તું તો નિકલંક સ્વરૂપ રે;
તું અવિહડ હોજ્યો ભવેભવે, જી રે જી

પ્રભુજી! માહરે તુમ્હશું નેહ;
મોરા પ્રભુ! માહરે તુમશું નેહ રે
આણંદવરધન વિનવે. જી રે જી (૪)

卐

(૧૩૫) (૯–૧૫) શ્રી ધર્મનાથ–જિન ગીત

[રાગ મેવાડા–દેશી માના દરજણની]

પરમેસરશું પ્રીતડી રે, કિમ કીજે કિરતાર[1]
પ્રીત કરંતા દોહલી રે, મન ન રહે ખિણ એકતાર[2] રે—
મનડાની વાતો જોજ્યો રે,
જુજુઈ[3] ધાતો રંગ[4]–બિરંગી રે;
મનડું રંગ બિરંગી રે મનડાની૦ (૧)

ખિણ ઘોડે ખિણ હાથીએ રે, એ ચિત ચંચલ[5] હેત
ચુંપ[6] વિના ચાહે ઘણું,
મન ખિણ રાતું ખિણ સ્વેત રે–મનડા૦ (૩)

ટેક ધરીને જો કરે, લાગી રહે એકંત
પ્રીતિ[7]–પટંતર તો લહે, ભાંજે ભવની ભ્રાંત રે—મનડા૦ (૩)

ધર્મનાથ-પ્રભુશું રમેરે, ન મળે બીજે કામ
આણંદવરધન વિનવે, સો સાથે વંછિત કામ રે-મનડા૦(

✽

(૧૩૬) (૬-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન ગીત

[રાગ બિહાગડો-નાચે ઇંદ્ર આણંદશું-એ દેશી]

ભગત-વત્સલ પ્રભુ ! સાંભળો, ઓલંભો[1] અરદાસ રે
છોડતાં કિમ છૂટશો,
કરશો[2] પાસે દિલાસરે—ભગ૦
ગુણ્હ-સરિખા સાહિબા તણી, જો સેવા નિષ્ફળ થાય
લાજ કહો પ્રભુ ! કેહને ?
સેવકનું શું જાય રે ?—ભગત૦
ગુણ દેખાડીને હળવ્યા[3], તે કિમ કેડો[4] છાંડેરે ?
જિહાં જલધર[5] તિહાં બપીઓ,[6]
પીઉ-પીઉ કરી મુખ માંડેરે—ભગત૦ (૩
જો પોતાનો લેખવો,[7] તો લેખો[8] ન વિચારો રે;
'સો-વાતે એક વાતડી.'
ભવ-ભય પીડ નિવારોરે—ભગ૦
ગુણ્હ-સરિખો કોઉ દાખવો, કીજે તેહની સેવરે
આણંદવર્ધન પ્રભુ શાંતિજી,
અચિરા-નંદન દેવરે—ભગત૦

✽

માંગત બાલક બાહિરો[૪] રે લાલ,
  દીજે અતિચતે, રાજ—આ…
લાગત કોમલ મીઠરો[૫] રે લાલ,
  માનો[१] વચન અમીતા-જાડું.
માતા તન-મન ઉલ્લસે રે લાલ,
  સુનિ બાલકકે બોલ.
મદ્વિરહ કરો મનમેં ધરીરે લાલ,
  રાખો મોહિ હજૂર[૯]—જ…
આનંદકે પ્રભુ માનીયે રે લાલ,
  આતમરામ સ-નૂર-જ…

✱

(૧૩૯) (૬—૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન…

(રાગ—ગોડી.)

મોહન[१] મેહેલ બનાય, મૂરતિ કનક[१] રચીરી,
ઉત્તર બરની ન જાય, યૌવન રૂપ મચીરી.....(૧)
પૂરવ-ભવકે મિત્ત, આએ છેહ રાજારી,
હયવર-ગયવર કોડ, પાયક[૩] રથ તાજારી.....(૨)
મોહન[૪]-મૂરતિ સંગ, પ્રતિબુઝે નૃપતીરી,
પૂરવ-ભવકી પ્રીતિ, તપ-સંઘાત મતીરી.....(૩)
મલ્લી મહીરી રૂપ, ત્રિભુવન-નાથ ભઈરી
અજબ કરનકી રેખ, અંત લગે નિબહિરી...
ઉલસત અંગોઅંગ, પ્રભુજીકો નામ લિયેરી,
આનંદ વદન સુરંગ, મનકું મગન કિયેરી.....(૪)

✱

(૧૪૦) (૯–૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત–જિન ગીત

[રાગ : જેત્તસિરી–દેશી પારધીયાની]

સુણુ ! પંજરકે પંખીયારે, કરી[1]–મીઠે પરિણામ રે–પંખીયડા.
તું હૈં તોરે રંગકારે, જપ હું જિનેશ્વર નામ રે–પંખીના૦
મેરે જીઉકા સૂડા[2]
નીકે રંગકા રૂડા[3]
એ તો બોલો રે બોલો.
પ્રભુકે પ્યાર શું રે, ખેલો કરી એક–તારરે—પંખી૦ (૧)
ઉડત–ફિરત અનાદિકારે, ન મિટે ભૂખ ને પ્યાસ રે
પ્યાર–દિનકા ખેલનારે, યા પંજરકે વાસરે—પંખી૦ (૨)
ઈત[4]ઉત ચંચ[5]ન લાઈયેંરે, રહીયે સહજ[6]–સુભાય રે
મુનિસુવ્રત પ્રભુ ધ્યાઈયેંરે, આણંદ શું ચિત લાય રે૦ (૩)

卐

(૧૪૧) (૯–૨૧) શ્રી નમિનાથ–જિન ગીત

[રાગ–મારૂ]

મોરૂં મન લાગ્યું રે ચિદાનંદ શું રે,
દેખાઉં તો દુખડાં જાય રે
ભવ–ભવ કેરી તપતિ[1] નિવારીયેં રે,
સુખ અનંતા થાય રે–મોરૂં૦ (૧)
વન અતિ મોટું રે અટવી દોહિલીરે,
ચોરાશી લાખ ખાણુ રે
ભલા ભમતાં પાર ન પામીયે રે,
હેર[2] તે છાયા[3] મેરા પ્રાણુ રે–મોરૂં૦ (૨)

મારગ દિખાઓ રે। પ્રભુ મિલના તણેરે,
દિઓ હરિરાજ મહારાજ રે
ભગત ઉધારો રે આણંદ આપણો રે,
નિમિજન। સારો મેરાં કાજ રે—મેરૂં० (૩)

卐

(૧૪૨) (૬–૨૨) શ્રી નેમનાથ–જિન ગીત

[રાગ-ધન્યાશ્રી-ગોલિમ ગુજરી-એ દેશી]

યૌવન પાહુના[૧], જાત ન લાગત વાર—યૌવન०
ચંચલ યૌવન થિર નહી રે, જાનો નેમિ-જિન-યૌવન० (૧)
નીંદ ન કીજે જાગીયે રે, અંત સહી મરના—યૌવન०
બાલ[૨]-સંઘાતી આપણા, દેખો।
કિહાં ગયો બાલપના—યૌવન० (૨)
નવલ વેષ નવ યૌવનપણો રે, નવલ-નવલ રચના—યૌવન०
અલપ[૩]-ભરમકે કારણે,
લોગો[૪]-કીજત[૫]-ફેલ[૬]-ઘના[૭]—યૌવન० (૩)
દુનિયાં રંગ[૮]-પતંગ-સીરે, વાદલસેં[૯]-સજના-યૌવન०
એ સંસાર અસારહૈ રે, જાગતકો સુપના—યૌવન० (૪)
તોરન હુંતે ફિરિ ચલેરે, સમુદ્રવિજય નંદના-યૌવન०
આણંદકે પ્રહુ નેમજી મેરી ઘરી-ઘરી વંદના—યૌવન० (૫)

卐

(૧૪૩) (૬–૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ–જિન ગીત

[રાગ-કાફી પ્રભુ? નરગ પડંતાં રાખીયે-એ દેશી]

જીયમેં લાગી આસકી[૧], હું તો પલક ન છોડું પાસ રે
જાનો ત્યું ગાળ... ચરનકા હું દાસ રે-મેરે० (૧)

સ્તવન ૬-૧૪

૧ વળી, ફરીથી, ૨ મારો સહચારી, ૩ એક આપને જોવાથી.

સ્તવન ૬-૧૫

૧ હે પ્રભુ! ૨ એકાગ્ર, ૩ જુદી જુદી રીતે દોડી રહેતું મન, ૪ ભાત ભાતના રંગ=વલણ કરનારું, ૫ ચંચળતાને કારણે, ૬ તૃપ્તિ, ૭ પ્રેમનો ભેદભાવ.

સ્તવન ૬-૧૬

૧ ગર્ભિત ઠપકા રૂપે વિનંતિ, ૨ સાચું સાન્ત્વન કરશો, ૩ સંપર્ક-પરિચય વધુ ગાઢ કર્યો. ૪ પીડ, ૫ મેઘ, ૬ ચાતક, ૭ માનો, ૮ હિસાબ.

સ્તવન ૬-૧૭

૧ બધાયમાં શ્રેષ્ઠ ૨ મોક્ષરૂપ સ્ત્રીના માથાનો તિલક, ૩ મસ્ત થયું, ૪ વિશ્વાસુ થતું નથી, ૫ ક્ષીણ થાય છે, ૬ મનને અંતર્મુખ બનાવવું, ૭ મારું, ૮ સૂવાનો સમય, જાગૃત કર્યા.

સ્તવન ૬-૧૮

૧ લાગણી, ૨ સાચી, ૩ મોટા પ્રભુની સેવા મોટા અવસર-પ્રસંગ માટે નિવડે છે., ૪ ગાંડો-ઘેલો, ૫ મધુર ૬ કાચી બુદ્ધિ=બાળકના, ૭ દયા, ૮ સેવામાં.

સ્તવન ૬-૧૯

ઓગણીશમા તીર્થંકર શ્રી મલિનાથ પ્રભુએ પોતાને પરણવા આવનાર પૂર્વભવના છ રાજાઓને પ્રતિબોધ કરવા જે યોજના કરેલ, તેનું વર્ણન આ સ્તવનમાં છે.

૧ સુંદર, ૨ સોનાની, ૩. પાયદળ સૈન્ય, ૪ સુંદર સોનાની બનાવી રાખેલ મૂર્તિ (અંદર વિવિધ મિષ્ટાન્ન નાંખી કહોવાટવાળી)ના લીધે, ૫ આ રૂપે.

સ્તવન ૬-૨૦

૧ શુભ, ૨ જીવરૂપ હે સૂડા=પોપટ, ૩ સુંદર રંગવાળો, ૪ આમ-તેમ, ૫ ચાચ=મુખ, ૬ સહજ સ્વભાવમાં.

સ્તવન ૬-૨૧

૧ તાપ, ૨ મોહથી, ૩ ઢંકાયેલા,

સ્તવન ૬-૨૨

૧ મહેમાન, ૨ બાળપણાના મિત્ર, ૩ થોડા જીવના કારણે, ૪ જુઓ, ૫ કરે છે, ૬ તોફાન, ૭ ઘણું, ૮ હળદરના રંગ જેવી ૯ વાદળ જેવી.

સ્તવન ૬-૨૩

૧ તૃષ્ણા પ્રેમ-રાગ, ૨ આગળ, ૩ તમારી.

સ્તવન ૬-૨૪

૧ કરૂં, ૨ ઉલ્લાસ, ૩ પ્રગટે, ૪ આદિત્ય=૧૨, કુલગિરિ=સાત ચંદ્રમા=એક અર્થાત્ વિ. સં ૧૭૧૨ વર્ષે, ૫ દયા.

સ્તવન ૬-૧૪

૧ વળી, ફરીથી, ૨ મારો સહચારી, ૩ એક આપ જોવાથી.

સ્તવન ૬-૧૫

૧ હે પ્રભુ! ૨ એકાગ્ર, ૩ જુદી જુદી રીતે દોડી રહેતું મન, ૪ ભાત ભાતના રંગ=વલણ કરનારૂં, ૫ ચંચળતાને કારણે, ૬ તૃપ્તિ, ૭ પ્રેમનો ભેદભાવ.

સ્તવન ૬-૧૬

૧ ગર્ભિત ઠપકા રૂપે વિનંતિ, ૨ સાચું સાન્ત્વન કરશો, ૩ સંપર્ક-પરિચય વધુ ગાઢ કર્યો. ૪ પીડ, ૫ મેઘ, ૬ ચાતક, ૭ માનો, ૮ હિસાબ.

સ્તવન ૬-૧૭

૧ બધાયમાં શ્રેષ્ઠ ૨ મોક્ષરૂપ સ્રીના માથાનો તિલક, ૩ મસ્ત થયું, ૪ વિશ્વાસુ થતું નથી, ૫ ક્ષીણ થાય છે, ૬ મનને અંતર્મુખ બનાવવું, ૭ મારૂં, ૮ સૂવાનો સમય, જાગૃત કર્યા.

સ્તવન ૬-૧૮

૧ લાગણી, ૨ સાચી, ૩ મોટા પ્રભુની સેવા મોટા અવસર-પ્રસંગ માટે નિવડે છે., ૪ ગાંડો-ઘેલો, ૫ મધુર ૬ કાચી બુદ્ધિ=બાળકના, ૭ દયા, ૮ સેવામાં.

સ્તવન ૬-૧૯

ઓગણીશમા તીર્થંકર શ્રી મલ્લિનાથ પ્રભુએ પોતાને પરણવા આવનાર પૂર્વભવના છ રાજાઓને પ્રતિબોધ કરવા જે યોજના કરેલ, તેનું વર્ણન આ સ્તવનમાં છે.

૧ સુંદર, ૨ સોનાની, ૩. પાયદળ સૈન્ય, ૪ સુંદર સોનાની બનાવી રાખેલ મૂર્તિ (અંદર વિવિધ મિષ્ટાન્ન નાંખી કહોવાટવાળી)ના લીધે, ૫ આ રૂપે.

સ્તવન ૬-૨૦

૧ શુભ, ૨ જીવરૂપ કે સૂડા=પોપટ, ૩ સુંદર રંગવાળો, ૪ આમ-તેમ, ૫ ચાંચ=મુખ, ૬ સહજ સ્વભાવમાં.

સ્તવન ૬-૨૧

૧ તાપ, ૨ મોહથી, ૩ ઢંકાયેલા,

સ્તવન ૬-૨૨

૧ મહેમાન, ૨ બાળપણાના મિત્ર, ૩ થોડા જીવના કારણે, ૪ જુઓ, ૫ કરે છે, ૬ તોફાન, ૭ ઘણું, ૮ હળદરના રંગ જેવી ૯ વાદળ જેવી.

સ્તવન ૬-૨૩

૧ તૃષ્ણા પ્રેમ-રાગ, ૨ આગળ, ૩ તમારી.

સ્તવન ૬-૨૪

૧ કરું, ૨ ઉલ્લાસ, ૩ પ્રગટે, ૪ આદિત્ય=૧૨, કુલગિરિ=સાત ચંદ્રમા=એક અર્થાત્ વિ. સં ૧૭૧૨ વર્ષે, ૫ દયા.

આવિર્ભાવે કિમ હોવે ?—પ્રભુ૦,
સહજાનંદ[5] અતિ સુખ- પ્રભુ૦
વાંછિત નગરી-નામથી—પ્રભુ૦,
સાંભળી જિમ ભડવાય-પ્રભુ૦
વિપરીત દિશે સંચરે-પ્રભુ૦,
નિકટ કેહિપરે થાય ?-પ્રભુ૦ (૩)
કોઈ કહે નિરંતર[6]-પ્રભુ૦,
રહિત[7] પરંપરા હેત-પ્રભુ૦
તે પણ કારજ[8] નવિ-લહે પ્રભુ૦,
આગમ (અ)[9] ગૃહિત સંકેત—પ્રભુ૦ (૪)
ભૂખ મિટે ભોજન કર્યે-પ્રભુ૦
ભોજન કારણ જોય-પ્રભુ૦
વૃષ્ટિ-[10]વાયુ જનનાદિકા પ્રભુ૦
ઇંધણ[11]-અગન સંજોય-પ્રભુ૦ (૫)
કારણતા બહુમાનથી-પ્રભુ૦ કારજ પ્રયોજન જાણ—પ્રભુ૦
તૃષિત વારિ-વારિ જંપે-પ્રભુ૦ઉદ્યમ પ્રાય પ્રમાણ-પ્રભુ૦ (૬)
સૂરતિ તાહરી દેખીને-પ્રભુ૦
ધરિયો અ-મૂરતિ[12]-ભાવ—પ્રભુ૦
કીરતિ લોકે વિસ્તરી પ્રભુ૦
વિરમ્યો અનાદિ ભાવ-પ્રભુ૦ (૭)

(૧૪૭) (૭-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

[ઋષભજિનેસર પ્રીતમ માહરો રે-એ દેશી]

સંભવજિન ![1]સંભવ સમતાતણો રે, સકળ ભવિકને જાણ
પ્રભુ દેખીને દ્વેષ જ ઉપજે રે,
તે મિથ્યાત[2]-અયાણ[3]-સંભવ૦ (૧)
વિષય[4] વિરૂપ-વિપાક જ છંડીયે રે,
ધરીયે સહજ-સભાવ-સંભવ૦
પર-પરિણુતિ[5] તે સવિ દૂરે તજે રે,
ઉલ્લસે આતમ[6]-ભાવ-સંભવ૦ (૨)
કરૂણા મૈત્રી માધ્યસ્થ્ય મુદિતા રે, ભાવન-વાસિત સાર;
ચરણ-કરણધારા તે આચરે રે, ઉપશમ-રસ જલધાર
—સંભવ૦ (૩)
શ્લાઘા-નિંદા એ દોએ સમ ગણે રે, નહી મન રાગ ને રોષ;
પ્રભુ[7]-ગુણ પ્રભુતાને તે અનુભવે રે, હોયે ભાવનો પોષ-સં૦
અનુક્રમે કેવલનાણ ભજે ભજે રે, સુખ-સંભવ-સમુદાય;
કીરતિવિમલ પ્રભુને ચરણે રહે રે, શિવલચ્છી ઘર થાય
-સંભવ૦ (૫)

卐

(૧૪૮) (૭-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

બીજા જિન તણો રે-એ દેશી]

જિનતણી રે, જિમ ન પડો સંસાર;
સત કરે રે, નવિ પામે ભવ પાર;
-આણ૦

આવિર્ભાવે કિમ હોવે?—પ્રભુ૦,
સહજાનંદ અતિ સુખ- પ્રભુ૦ (૨)
વાંછિત નગરી-નામગી—પ્રભુ૦,
સાંભળી જિમ ભડવાય-પ્રભુ૦
વિપરીત દિશે સંચરે-પ્રભુ૦,
નિકટ કેવિધ પરે થાય?-પ્રભુ૦ (૩)
કોઈ કહે નિરંતર[6]-પ્રભુ૦,
રહિત[7] પરંપરા જૈન-પ્રભુ૦
તે પણ કારજ ન વિ-લહે પ્રભુ૦,
આગમ (અ)[8] ગૃહિત સંકેત—પ્રભુ૦ (૪
ભૂખ મિટે ભોજન કરે[9]-પ્રભુ૦
ભોજન કારણ જોય-પ્રભુ૦
વૃષ્ટિ-[10]વાયુ જનનાદિકા પ્રભુ૦
ઈંધણ[11]—અગન સંજોય-પ્રભુ૦
કારણતા બહુમાનથી-પ્રભુ૦ કારજ પ્રયોજન જાણ—પ્રભુ
તૃષિત વારિ-વારિ જંપે-પ્રભુ૦ઉદ્યમ પ્રાય પ્રમાણ-પ્રભુ૦ (
મૂરતિ તાહરી દેખીને-પ્રભુ૦
પરિચયો-મૂરતિ[12]-ભા-
કીરતિ લોકે વિસ્તરી પ્રભુ૦
વિરચ્યો અનાદિ

(૭-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

[ઋષભજિનેશ્વર પ્રીતમ માહરો રે-એ દેશી]

...જિન ! સંભવ સમતાવંતો રે, સકળ ભવિકને ભાવ
, દેખીને દ્વેષ જ ઉપજે રે,
તે મિથ્યાત્વ-અધાત્યુ-સંભવ૦ (૧)

...પર વિરૂપ-વિપાક જ છંડીયે રે,
ધરીયે સહજ-સભાવ-સંભવ૦

...-પરિણતિ તે સવિ દૂરે તજે રે,
ઉલ્લસે આતમ-ભાવ-સંભવ૦ (૨)

...ના મૈત્રી માધ્યસ્થ્ય સુ હેત રે, ભાવન-ભાવિત સાર;
...-કરુણાધારા તે આચરે રે, ઉપશમ-રસ જલધાર
—સંભવ૦ (૩)

...-નિંદા એ દોષે ભ્રમ ગયું રે. નહી મન રાગ ને રોષ;
...-ગુણ પ્રભુતાને તે અનુબંધ રે, હેતે ભાવનો પોષ-સં૦
...ને કેવલનાણ ભજે ભજે રે, સુખ-સભર-સમુદાય;
...નિર્મલ પ્રભુને ચરણે રહે રે, શિવલચ્છી ઘર થાય
-સંભવ૦ (૫)

*

(૧૮૮) (૭-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

[પંથડો નિહાળું રે બીજા જિન તણો રે-એ દેશી]

...ણા વહીયે રે ચોથા જિનતણી રે, જિમ ન પડો સંસાર;
...ણા-વિણુ રે કરણી સવ કરે રે, નવિ પામે ભવ પાર;
-આણા૦ (૧)

આવિર્ભાવે કિમ હોવે ?—પ્રભુ૦,
સહજાનંદ અતિ સુખ- પ્રભુ૦ (૨)
વાંછિત નગરી-નામથી—પ્રભુ૦,
સાંભળી જિમ બડવ્રાય-પ્રભુ૦
વિપરીત દિશે સંચરે-પ્રભુ૦,
નિકટ કેણિપરે થાય ?-પ્રભુ૦ (૩)
કોઈ કહે નિરંતર[6]-પ્રભુ૦,
રહિત[7] પરંપરા હેત-પ્રભુ૦
તે પણ કારજ[8] નવિ-લહે પ્રભુ૦,
આગમ (અ)[9] ગૃહિત સંકેત—પ્રભુ૦ (
ભૂખ મિટે ભોજન કર્યે[1]-પ્રભુ૦
ભોજન કારણ જોય-પ્રભુ૦
વૃષ્ટિ-[10]વાયુ જનનાદિકા પ્રભુ૦
ઇંધણ[11]-અગન સંજોય-પ્રભુ૦ (
કારણતા બહુમાનથી-પ્રભુ૦ કારજ પ્રયોજન જાણ—પ્રભુ૦
તૃષિવ વારિ-વારિ જંપે-પ્રભુ૦ઉદ્યમ પ્રાય પ્રમાણ-પ્રભુ૦ (
મૂરતિ તાહરી દેખીને-પ્રભુ૦
પરિયોઅ-મૂરતિ[12]-ભાવ—પ્રભુ૦
કીરતિ લોકે વિસ્તરી પ્રભુ૦
વિરમ્યો અનાદિ તાવ-પ્રભુ૦ (૭)

(૧૯૭) (૭–૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

[ઋષભજિનેશ્વર પ્રીતમ માહરો રે-એ દેશી]

સંભવજિન ! સંભવ સમતાતણોરે, સકળ ભવિકને ભાવ
પ્રભુ દેખીને દ્વેષ જ ઉપજેરે,
તે મિથ્યાત-સ્વભાવ-સંભવ૦ (૧)
વિષય વિરૂપ-વિપાક જ છંડીયે રે,
ધરીયે સહજ-સભાવ-સંભવ૦
પર-પરિણતિ ને સવિ દૂરે તજેરે,
ઉલટને આતમ-ભાવ-સંભવ૦ (૨)
કરૂણા મૈત્રી માધ્યસ્થ મુદિતા રે, ભાવન-ચાસ્રિત સાર;
સરસ-કરણાધારા તે આચરે રે, ઉપશમ-રસ જલધાર
—સંભવ૦ (૩)
*હ.થા-નિંદા એ દોષે ચન ગયો રે, નહીં મન રાગ ને રોષ;
પ્રભુ-ગુણ પ્રભુતાને તે અનુભવેરે, હૈ.ગે ભાવનો પોષ-સં૦
અનુક્રમે કેવલનાણ ભજે ભજે રે, સુખ-સંભવ-સમુદાય;
કીરતિવિમલ પ્રભુને ચરણે રહે રે, ચિવલચ્છી ઘર ધાય
-સંભવ૦ (૫)

*

(૧૯૮) (૭–૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

[પંથડો નિહાળુ રે બીજા જિન તણો રે-એ દેશી]

આણા વહીયે રે ચોથા જિનતણી રે, જિમ ન પડો સંસાર;
આણા-વિણુ રે કરણી સવ કરે રે, નવિ પામે ભવ પાર;
-આણા૦ (૧)

આવિર્ભાવે કિમ હોવે ? —પ્રભુ૦,
સહજાનંદ અતિ સુખ- પ્રભુ૦ (૨)
વાંછિત નગરી-નામથી—પ્રભુ૦,
સાંભળી જિમ ભડવાય-પ્રભુ૦
વિપરીત દિશે સંચરે-પ્રભુ૦,
નિકટ કેણિપરે થાય ?-પ્રભુ૦ (૩)
કોઈ કહે નિરંતર[૬]-પ્રભુ૦,
રહિત[૭] પરંપરા હેત-પ્રભુ૦
તે પણ કારજ[૮] નવિ-લહે પ્રભુ૦,
આગમ (અ)[૯] ગૃહિત સંકેત—પ્રભુ૦ (૪)
ભૂખ મિટે ભોજન કર્યે-પ્રભુ૦
ભોજન કારણ જોય-પ્રભુ૦
વૃષ્ટિ-[૧૦]વાયુ જનનાદિકા પ્રભુ૦
ઇંધણ[૧૧]—અગન સંજોય-પ્રભુ૦ (૫)
કારણતા બહુમાનથી-પ્રભુ૦ કારજ પ્રયોજન જાણ—પ્રભુ૦
તૃષિત વારિ-વારિ જંપે-પ્રભુ૦ઉદ્યમ પ્રાય પ્રમાણ-પ્રભુ૦ (૬)
મૂરતિ તાહરી દેખીને-પ્રભુ૦
પરિચોઅ-મૂરતિ[૧૨]-ભાવ—પ્રભુ૦
કીરતિ લોકે વિસ્તરી પ્રભુ૦
વિરમ્યો અનાદિ તાવ-પ્રભુ૦ (૭)

(૧૪૭) (૭–૩) શ્રી સંભવનાથ–જિન સ્તવન

[રૂષભજિનેસર પ્રીતમ માહરો રે-એ દેશી]

સંભવજિન ![1]સંભવ સમતાતણોરે, સકળ ભવિકને જાણ
પ્રભુ દેખીને દ્વેષ જ ઉપજેરે,
તે મિથ્યાત[2]–અયાણ[3]–સંભવ૦ (૧)
વિષય[4] વિરૂપ–વિપાક જ છંડીયે રે,
ધરીયે સહજ–સભાવ–સંભવ૦
પર–પરિણતિ[5] તે સવિ દૂરે તજેરે,
ઉલ્લસે આતમ[6]-ભાવ–સંભવ૦ (૨)
કરૂણા મૈત્રી માધ્યસ્થ મુદિતા રે, ભાવન–વાસિત સાર;
ચરણ–કરણધારા તે આચરે રે, ઉપશમ–રસ જલધાર
—સંભવ૦ (૩)
શ્લાઘા–નિંદા એ દોએ સમ ગણે રે, નહી મન રાગ ને રોષ,
પ્રભુ[7]–ગુણ પ્રભુતાને તે અનુભવેરે, હોયે ભાવનો પોષ–સં૦
અનુક્રમે કેવલનાણ ભજે ભજે રે, સુખ–સંભવ–સમુદાય;
કીરતિવિમલ પ્રભુને ચરણે રહે રે, શિવલચ્છી ઘર થાય
–સંભવ૦ (૫)

卐

(૧૪૮) (૭–૪) શ્રી અભિનંદન–જિન સ્તવન

[પંથડો નિહાળું રે બીજા જિન તણો રે-એ દેશી]

આણા વહીયેં રે ચોથા જિનતણી રે, જિમ ન પડો સંસાર;
આણા–વિણ રે કરણી[1] સત કરે રે, નવિ પામે ભવ પાર;
–આણા૦ (૧)

જીવ[2]-રખોપું રે સંયમ-તપ કરે રે,
ઊર્ધ્વ[3]-તુંડ[4] આકાશ[6];
શીતલ[5] પાણી રે ઉમરતી[1] (ઋતુ) સહે રે,
સાધે યોગ-અભ્યાસ-આણા૦ (૨)

દેવની પૂજા ભગતિ અતિ ઘણી રે કરતા દીસે વિશેષ,
આણા-લોપી જિન-મત-સ્થાપના રે, ન લહે આતમ[7] લેશ
-આણા૦ (૩)

આણા તાહરી રે ઉભય[8]-સ્વરૂપની રે, ઉત્સર્ગ ને અપવાદ;
વ્યવહાર શોભે રે નિશ્ચય-નયથકી રે,
કિરિયા-જ્ઞાન સુવાદ-આણા૦ (૪)

સુંદર જાણી રે નિજ-મતિ આચરે રે, નહિ સુંદર નિરધાર;
ઉત્તમ[9]-પાસે રે[10] મનીખી[11] પાધરી રે,
જોજો ગ્રંથ-વિચાર-આણા૦ (૫)

ધન તે કહિએ રે નર-નારી સદા રે, આસન્નસિદ્ધિક જાણ;
જ્ઞાતા શ્રોતા રે અનુભવી સંવરી રે,
માને જે તુજ આણ-આણા૦ (૬)

હોય કર જોડી માંગું એટલું રે, આણા ભવ-ભવભેટ;[12]
વાચક દીજે રે કીરતિ શુચિ પ્રભુ રે,
આણા ભવ-લચ્છિ[13]-ભેટ-આણા૦ (૭)

(૧૪૯) (૭-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન

[જગ-જીવન જગ-વાલહો-એ દેશી]

મકિત તાહરૂં સોહામણું, વિશ્વ-જંતુ-આધાર-લાલ રે;
પા કરી પ્રકાશીયે, મટે તે મોહ[1]-અંધાર-લાલ રે
સમકિત૦ (૧)

ાણ[2]-દંસણઆવરણની, વેયણી[3] મોહની જાણ-લાલ રે;
ામ-ગોત્ર-વિઘ્નની[4] સ્થિતિ,
એક કોડાકોડ-માણ-લાલ રે-સમકિત૦ (૨)

યથા પ્રવૃતિ-કરણ તે ફરસે અનંતી વાર-લાલ રે;
દરશન તાહરૂં નવિ લહે, દુરભવ્ય-અભવ્ય અ-પાર
-લાલ રે-સમકિત૦ (૩)

શુદ્ધ-ચિત્ત[5] મોગર કરી, ભેદે અનાદિ-ગાંઠ-લાલ રે;
નાણ[6]-વિલોચને દેખીયે,
સિદ્ધ[7]-સરોવર કંઠ-લાલ રે-સમકિત૦ (૪)

ભેદ અનેક છે તેહના, બૃહત્[8]-ગ્રંથ-વિચાર લાલ રે;
સુસંપ્રદાય-અનુભવથકી, ધરજો શુદ્ધ-આચાર.
-લાલ રે-સમકિત૦ (૫)

અહો ! અહો ! સમકિતનો ગુણો,
મહિમા અનોપમ સાર-લાલ રે,
શિવ[9]-શર્મ દાતા એહ સમો,
અવર ન કો સંસાર-લાલ રે—સમકિત૦ (૬)

શ્રી સુમતિ-જિણેસર-સેવથી, સમકિત શુદ્ધ કરાય-લાલરે૦
કીર્તિવિમલ-પ્રભુની કૃપા,
શિવ-લચ્છિ ઘર આય-લાલ રે—સમકિત૦ (૭)

卐

(૧૫૦) (૭-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

[રાગ-મારૂ૦ ધરણા ઢોલા—એ દેશી.]

પદ્મપ્રભ પુરૂષોત્તમોરે સાજન ! નિઃકારણ તું ભાઈ,
-ચિત્તરા ચોખા;
શુદ્ધ-હેતુ[1] ઉજાણીયોરે[2] સા૦, ઓર[3] ઠગારે માઈ[4] !
-ચિત્તરા૦ (1)
દુર્જનની કિસી ગોઠડી[5] રે ? સા૦, દુર્જન કિસો હેજ[6] ?
-ચિત્તરા૦
દુર્જનરો ડહાપણ કિસો રે ? સા૦, દુર્જન દુઃખરી સેજ[7]
-ચિત્તરા૦ (૨)
લિંબ-સંબંધે[8] અંબનેરે[9] સા૦, લિંબપણું ભજે અંબ,
—ચિત્તરા૦
જાચું[10] હેમપણું[11] ધરે રે, સા૦, રસ-વેધિત[12] હુઓ તંબ
—ચિત્તરા૦ (૩)
સંગતરો વિવરો ઇસોરે સા૦, મધ્યમ-ઉત્તમ જાણ,
—ચિત્તરા૦
મધ્યમ સંગે મધ્યમોરે સા૦, ઉત્તમ સંગે ગુણઠાણ,
—ચિત્તરા૦ (૪)

મિથ્યાત્-કુમતિ સંગથી રે સા૦, ન લહ્યો આપ-સ્વરૂપ,
-ચિત્તરા૦
મોહવશે બહુ દુઃખ લહ્યો રે સા૦, પડિયો ભવ-મહાકૂપ,
-ચિત્તરા૦ (૫)
સંત-કૃપાળુ તું મિળ્યો રે સા૦, ભાગો દુઃખ-[૧૩]દંદોલ,
-ચિત્તરા૦
તુજ સંગે મુજ વાધશેરે સા૦, ચિદાનંદ-કલ્લોલ
-ચિત્તરા૦ (૬)
ભવોભવ હોજો ! માહરી રે સા૦. પદ્મપ્રભ શું પ્રીત,
-ચિત્તરા૦
કીર્તિવિમલ -પ્રભુ-પાયથી રે સા૦,
લક્ષ્મીવિમલ જગ-હિત -ચિતરા૦ (૭)

卐

(૧૫૧) (૭-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

[રામચંદકે બાગ ચંપો મોહર રહ્યોરી—એ દેશી]

સ્વામી સુપાસ-જિણંદ ! શમ-રસ[૧]-કુંભ ભર્યોરી[૨]
તામેંથી લવ[૩] એક દીયે કાજ સરેરી. ....(૧)
નવિ ચાહું ઘૃતપૂર,[૪] સાકરપાક[૫] ભલોરી,
ચિંતામણિ કામધેનુ, સુધારસ[૬]-શાખી ફળોરી. ....(૨)
રાજ્ય-રામા સ્વર્ગ-ભોગ, તે સવિ છાર[૭] ગણુંરી,
ઈંદ-ચંદ-નાગેન્દ્ર, દુઃખીયા તેહ ભણુંરી. ....(૩)
સુખિયા તે મુનીરાય, ઉપશમ-સાર ભજેરી
પરપરિણતિ[૮]-પરિણામ-કારણ જેહ તજેરી. ....(૪)

ઉપશમ-રસ નવિ હોય, નિજ-લોચન[૨] મીંચેરી,
મિથ્યાત-વિષયનો ત્યાગ,જિન-વચ-અમીય સિંચેરી...(૫)
ભક્ત-વત્સલ ભગવંત, સેવક-દુઃખ ટલેરી,
કીર્તિવિમલ પ્રભુ પાય, સેવા સાચ ફળેરી. ....(૬)

ક્ર

(૧૫૨) (૭-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

[દીઠી હો પ્રભુ દીઠી જગગુરૂ તુજ-એ દેશી.]

સાચો હો ! પ્રભુ ! સાચો તું વીતરાગ,
જાણ્યો હો ! પ્રભુ ! જાણ્યો મેં નિશ્ચે કરીજી !
કાચો હો ! પ્રભુ ! કાચો મોહ-જંજાલ,
છાંડો હો ! પ્રભુ ! છાંડો તે સમતા ધરીજી. (૧)
સેવે હો ! પ્રભુ ! સેવે દેવની કોડી,
જોડી હો ! પ્રભુ ! જોડી નિજ-કર આગલેજી
દેવ હો ! પ્રભુ ! દેવ-ઈંદ્રની નાર,
દષ્ટિ હો ! પ્રભુ ! દ્રષ્ટિ તુજ ગુણ-રાગ[૧] લેજી. (૨)
ગાવે હો ! પ્રભુ ! ગાવે કિન્નરી ગીત,
ઝીણે હો ! પ્રભુ ! ઝીણે રાગે રસ ભરીજી
બોલે હો ! પ્રભુ ! બોલે ખગ[૨] યશવાદ[૩],
ભાવે હો ! પ્રભુ ! ભાવે-મુનિધ્યાને ધરીજી. (૩)
સોહે હો પ્રભુ ! સોહે અતિશય રૂપ,
બેસે હો ! પ્રભુ ! બેસે કનક-સિંહાસનેજી
ગાજે હો ! પ્રભુ ! ગાજે મધુરો નાદ,
રાજે હો ! પ્રભુ ! રાજે સંઘ તુજ શાસને જી. (૪)

તું તો હો! પ્રભુ! તું તો તાહરે રૂપ,
ભુંજે હો! પ્રભુ! ભુંજે સંપદ આપણી જો
નાઠી હો! પ્રભુ! નાઠી કર્મતતિ દૂર,
ઉઠી ⁴હો! પ્રભુ! ઉઠી તુજથી ⁵પાપણીજી. (૫)
જોયો હો! પ્રભુ! જોયો મુજ એક વાર,
સ્વામી,હો! પ્રભુ! સ્વામી ચંદ્રપ્રભ ધણીજી,
વાધે હો! પ્રભુ! વાધે કીર્તિ અપાર
પામે હો પ્રભુ! પામે શિવ-લચ્છી ઘણીજી (૬)

卐

(૧૫૩) (૭-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

[ધાર તરવારની સોહલી—એ દેશી.]

તાર! ભવ-પાર ઉતાર! સુવિધિ-પ્રભો!
સાર¹ મુજ એટલી દેવ! કીજે,
મોહ²મહાજોહ જન-દ્રોહકારી ઘણો,
તેહને દૂર દેશોટ³ દીજે!-તાર૦ (૧)
એક પણ નેક⁴-પરિ ઝુઝતો મહા-બળી,
વાગતો-ભાગતો કદી ન દીસે,
આણુ⁵ તુજ બાણ⁶સાણિ-ચઢાવી અસી,⁷
એહની નારી વિધવા કરીસે-તાર૦ (૨)
રાગ પણ છાગ⁸ પરે નાસતો દેખીયે,
સો પ્ર... ...કી ઠાક વાગે.
દ્વેષ તજી રેષ⁹ મદ જાએ
આવનો-ધા

કામ સુખ શ્યામ કરી દુષ્ટ દૂર ટળે,
ઉછળે ધ્યાન તુજ નાળ-ગોળા[11],
બાયડી[12] બાપડી શું કરે રતિ પ્રિયા,
રોવતાં, તેહના જાઈ ડોળા[13]-તાર૦ (૪)
નાથ ! ધર ! હાથ મુજ મસ્તકે પ્રેમ શું,
એટલે મોહનું સૈન્ય ભાંજે.
મોહથી ફોજમાં રહું ચિદાનંદની,
સત્ય-સુખાસન યાન બાજે-તાર૦ (૫)
રાગ વડભાગ[14] મુજ એક છે તાહરો,
તેહથી નિર્મળ કીર્તિ વાધે
નેહભર મેહ[15] ઝડી પરિ[16] વરસતા,
આપ-પંકજ[17] દળે લચ્છી વાધે-તાર૦ (૬)

卐

(૧૫૮) (૭-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિનસ્તવન

[કીસકે ચેલે કીસકે પૂત-એ દેશી.]

શીતલનાથ ! સુણો અરદાસ, સાહિબ !
આપો પદ-કમળ વાસ; સાંઈ ! સાંભળો૦
મોહ-મહીપતિ મોટો ચોર,
નવ-નવ રૂપ ધરી કરે જોર-સાંઈ૦ (૧)
માત-પિતા વધૂ ભગિની ભ્રાત;
સાસુ સસરો પીતરીયા જાત-સાંઈ૦
કુટુંબ વેષ કરી કિરતાર.[2]
એહ ભમાડે બહુ સંસાર-સાંઈ૦ (૨)

ષટ-દર્શનનું લેઈ રૂપ,
જગને પાડે ભવાન્ધ[3]કૂપ –સાંઈ૦
જો છોડણ ચાહે સુણી સુત્ત,
રૂપ ધરે એહ બીજો ધૂત્ત–સાંઈ૦ (૩)
વિવિધ કુમતિ મન ઉન્માદ,
આણા લોપી માંડે વાદ,
આગમ[4]–ભાખીની મતિ મંદ,
આરોપે નિજ–મતનો ફંદ–સાંઈ૦ (૪)
મોહતણો એહવો પરપંચ,
સ્વામી! હવે શો કીજે સંચ[5]–સાંઈ૦
કાંઈ બતાવો એક ઉપાય,
જિન મોહ નાસી દૂરે જાય–સાંઈ૦ (૫)
નેહ–નજર ભરી નાથ! નિહાળ!
સુખીઓ થાઉં ત્રણ્યે કાળ–સાંઈ૦
કીર્તિવિમલ પ્રભુ કર ઉપગાર,
લક્ષ્મી કહે તું કરૂણાગાર–સાંઈ૦ (૬)

卐

(૧૫૫) (૭–૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ–જિન સ્તવન

[થારાં મોહલાં ઉપરિ મેહ ઝરૂખે ઝબુકે વીજળી હો
લાલ.. ઝરૂખે દેશી.]
શ્રી શ્રેયાંસ! કૃપાળ! ત્રિભુવન–સુખકરો!
હો લાલ–ત્રિભુવન–સુખ કરો,

મત-વૈરાગ્ય તે ફૂલડાં-હો રાજ,
અનુભવ સુગંધ સુવાસ-સોભાગી૦ (૨)
ક્ષાંતિ[૨] મદ્દવ[૩] અજ્જવ[૪] મુત્તિ[૫]-હો રાજ,
તપ-સંયમસું સાર-સોભાગી૦
બોધ-સત્ય-શૌચપણું-હો રાજ,
દશ શાખા વિસ્તાર-સોભાગી૦ (૩)
આગમ શીતળ, છાંહડી-હો રાજ,
મોક્ષ-ફળ નિ-પાય[૬]-સોભાગી૦
વિષય-વન્હિ આકરો-હો રાજ,
ટાળે તેહનો તાપ-સોભાગી૦ (૪)
જૈનવૃક્ષ સફળો ફળ્યો-હો રાજ,
ચાહો ચેતનરાય-સોભાગી૦
જયા-સુત[૭] ઓળગ કરો-હો રાજ,
જિમ તુજ પ્રસન્ન થાય-સોભાગી૦ (૫)
ગયા કો ઠબકો લહી હો-રાજ.
નાઠાં સઘળાં દુઃખ-સોભાગી૦
કીર્ત્તિવિમળ પ્રભુની કૃપા હો રાજ,
લક્ષ્મી લહે બહુ સુખ-સોભાગી૦ (૬)

ક્ર

(૧૫૭) (૯–૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

(કંત! તમાકુ પરિહરો-એ દેશી.)

વિમલ-જિનેસર! જગધણી!
કલ્પતરુ[1] અભિરામ-મોરા લાલ,
તાદૃશ[2] દાન-દાતા પ્રભુ!
મુજ ન આપે શિવ-ઠામ-મોરા લાલ-વિમલ૦ (૧)

કેવળ દોષ તે માહરો, નિર્દોષી ગુણખાણ મોરા૦
છિદ્ર-કુંભે[3] જળ નવિ રહે,
સાયર-દોષ ન જાણ-મોરા૦ વિમળ૦ (૨)

રત્ન-દ્વીપે બહુ-ધના, ભાગ્ય-હીન શોચંત-મોરા૦
ચિંતામણિ આગે લહી.
નિજ[4]-સૌગ્ય મીંચંત-મોરા૦ વિમલ૦ (૩)

પંથી પામ્યો સાધને, શાતાશું[5] સુવંત-મોરા૦
ભૂખ્યાને ભોજન મિલે,
આદરથી ન કરંત-મોરા૦ વિમલ૦ (૪)

તે પણ સ્વામી! તુમ વિના,
કહેવાનું કુણ ઠામ? મોરા૦
કહેતાં કીર્તિ નાથની,
લખમી લહે કલ્યાણ-મોરા૦ વિમલ૦ (૫)

卐

આવો ! તુમે વીતરાગ ! ...
તો ન કરૂં પરદેશ[1] સરોવર બંદિ રે—સ્વામીજી
ઠોર[2] ધરી એક ચિત્ત કરૂં તુમ ચાકરી-સ્વામીજી
માંગું નહી કિસ્યો[3] દામ મજૂરી[4] આકરી—સ્વામીજી૦ (1)
છાંડી યોગના ચાળા ધરૂં દયા પાધરી[5]-સ્વામીજી,
ઉદ્ધત દોષ અનાદિ મૂળગી ઉદ્ધરી-સ્વામીજી૦
ફોગટ લોકની વાત વિવાદ પરિહરૂં-સ્વામીજી,
હાંસી-મચ્છર દોષ સવિ નાવે મન ધરૂં—સ્વામીજી૦ (2)
ચિત્ર[6] નહિ મનમાંહિ એ ગુણ તુમતણો—સ્વામીજી;
યાદ ધરે જિહાં પૂજ્ય તિહાં આણંદ ઘણો—સ્વામીજી
જિહાં વસે રામ તિહાં અયોધ્યા ઉલ્લસે-સ્વામીજી,
જિહાં વસે રામ તિહાં અયોધ્યા ઉલ્લસે-સ્વામીજી૦ (3)
ઉખાણો એ લોકતણો મનમાં વસે-સ્વામીજી૦
આગળથી[7] ઓવરંતા હોયે બહુ બાધિત—સ્વામીજી૦
થોડામાં સંક્ષેપ કરૂં સાખિતા; —સ્વામીજી,
દેખી સેવક ભણી તુમે પણ આકરી—સ્વામીજી,
રહેશો, કરી થિર-ઠામ પરિણતિ તો મુજ ખરી
—સ્વામીજી૦ (4)

અનંતજિન ! પ્રતિબંધ[8] ન દીસે તાહરે—સ્વામીજી,
સહજે ભાંગે રાડ[9] થાયે ગુણ માહરે-સ્વામીજી૦
થાશે ચોખી કીર્ત્તિ તુમારી ચોગણી-સ્વામીજી૦
લક્ષ્મી કહે કર-જોડી મળ્યો તું સુરમણિ-સ્વામીજી૦ (5)

(૧૫૯) (૭-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

[ભૂપ ભણે સુણો! શેઠ! કરસિણ પીયારા હો!
ઢોરાં ચારે આપણો-એ દેશી]

ધર્મ-જિનેસર દેવ દરસણ તાહરું હો?
ભાગ્ય અનંતે પામીઓ,
જાગ્યો ધર્મ-અંકુર, અમિય[1]-મેહ વુઠા હો;
પુણ્યે ઘણો જામિઓ૦ (૧)
ભાંગી ભવ[2]-ભય-ભીત, દુશ્મન નાઠા હો-ચોર દિશોદિશે[3]
આદિત્ય[4] લગે[5]લોક, વિકસિત થાવે હો-ચોર દૂરે ખિસે૦(૨)
ઢાંક્યાં કર્મ[6]-મહાકૂપ, પિહિત[7] કીધાં હો
-બારાં[8] દુરગતિતણાં;
તું (તુજથી) તૃષ્ણા દૂર; કપટ[9]-ઘટ ફૂટયો હો
-દીધાં સુખ[10]-ધામણાં૦ (૩)
કીધો સમય પય-પાન;[11] વિષય-પિપાસા હો
નાઠી અનાદિની;
ભુંજ્યું[12] ભોજન; ભૂખલડી ભાંગી હો
-કામ-પ્રમાદની૦ (૪)
અધ્યાતમ-મણિપીઠ; મંદિરમા બેસી હો
એહું મત નારશું૦
કીર્તિ લહી જગ[13]સાર, કહે લચ્છી હો
આતમ તારશું૦ (૫)

卐

(૧૬૨) (૭-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

[કરી શૃંગાર વંદ્રાવન માલિ, રાધા રમવા ચાલી રે,
માહરી સખી રે સહેલી—એ દેશી.]

શ્રી અરનાથ નિરાગી નિકામી, નિસનેહી શિવગામી રે;
—સ્વામી સ્વારથકારી[૧],
રોષે કરીને નવી રીસાઈ,
તું નિ-સનેહી ગુણ ગાઈ રે. —સ્વામી૦ (૧
બંધ-ઉદિત[૨] તીર્થ-નામ ભોગવતો,
આતમ-રસ જોડવતો રે, સ્વામી૦
નિઃકર્મા થાવાને કાજે,
બેસી સમોસરણે ગાજે રે–સ્વામી૦ (૨
તો હું શું કરી તુજ રીઝવું ?,
એક ઉપાય ચિત્ત લાવું રે—સ્વામી૦
ધ્યાન તમારૂં નિત્યે ધરશું,
અમે પણ સ્વારથ[૩] કરશું રે—સ્વામી૦ (૩
યાવત[૪] સ્વારથ[૫] પૂરો પાવું,
તાવત[૬] તુજને ધ્યાઉં રે—સ્વામી૦
[૭]ભૂપ સરખી પ્રજા જાણો,
લોકવાત મન આણો રે—સ્વામી (૪
ન્યાય-મારગમાં શ્રી અરરાજે,
નિરૂપાધિક ગુણ છાજે રે–સ્વામી૦
કીર્તિવિમલ પ્રભુ સેવા પામી,
લહે લચ્છી–શિવકામી રે–સ્વામી૦ (૫

*

(૧૬૩) (૭-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

[દાન સુપાત્ર દીજીઈ—એ દેશી.]

મલ્લિજિન જોવા ભણી, અધિક થયો ઉછાહો રે[1]
માર-ચોરને[2] ભેદવા, પેહરી શીલ-સન્નાહો રે[3]
નામ તુમારૂં હો લીજીયે. (૧)
ભવ-અટવી મોટી પડી, ધ્યાન-જપે જપમાળી રે
ઉપશમ-રસ નદી ભરી, આગમ-પંથે વાળીએ રે.-નામ૦(૨)
સમકિત ભટ સાથે લેઈ, સંયમ-શંબળ[4] સારો રે
પંડિત-વીર્ય ધીરજ ધરી, ટાળી મોહ સવારો રે-નામ૦ (૩)
શુદ્ધ-વ્યવહાર નયરી ઠવે, બાહિર ચોકી ચંગ રે
નિશ્ચય-નયની જાણીયે,
ચતુર ભલી અંતરંગ રે-નામ૦ (૪)
અનુભવહર્મ્ય[5] માંસલો,[6] વાધે સેવક-વાનો રે
દોય ઘડી મસલત[7] કરી, થાપો આપ-સમાનો રે-નામ૦ (૬)
ગુણ કદી ન વિસારીયે, રાત-દિવસ સંભારૂં રે
કીર્ત્તિ વાધી તુમ તણી, લક્ષ્મી કહે મન ધારું રે-નામ૦ (૬

卐

(૧૬૪) (૭-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત-સ્વામી-જિનસ્તવ

[કાસંભીની-દેશી]

જીવનો જીવન માહરો, મનનો મોહન મારો;
ભવનો રોધન[1] માહરો સાહિબો,
પ્રભુ! માહરા! તીન ભુવન-સણગાર હો;
તુમ દરસણ લહ્યા વિના,

પ્રભુ! માહરા! ભમિઓ બહુ સંસાર હો
—જીવનો૦ મન૦ ભવ૦ (૧)
ચતુંદશ રજ્જુ[૨] પૂરો કર્યો, પ્રભુ! આતમ ફરસી જાણુ હો૦
અનાદિ નિગોદ માંહિ વસ્યો, પ્રભુ૦ કાળ અનંત પ્રમાણ હો
—જીવ૦ મન૦ ભવ૦ (૨)
ગોલા[૩] અસંખ્યાતે ભર્યો, પ્રભુ! પૂરણ લોકાકાશ હો;
ગોળા અસંખ્ય-નિગોદથી, પ્રભુ! તિહાં જીવ અનંતા વાસ હો
—જીવ૦મન૦ભવ૦ (૩)
સાસોસાસનું મૂકવું, પ્રભુ! જનમ-મરણ સમકાળ હો;
આપ-સ્વરૂપ જાણ્યું નહીં, પ્રભુ! અનુભવી જડતા[૪]-જાળ હો
—જીવ૦મન૦ભવ૦ (૪)
બાયર-નિગોદમાંહિ સહ્યો, પ્રભુ! છેદન-ભેદન તાપ હો;
પુઢવી આઉ તેઉમાં, પ્રભુ૦ વાયુ વણસ્પતિ પેઠો
—જીવ૦મન૦ભવ૦ (૫)
બિ-તિ-ચઉરિંદિમાં રહ્યો. પ્રભુ૦સંખ્યાતા મહાકાળ હો;
તિર્યંચના ભવ મેં કિયા, પ્રભુ૦
દ્વીપ પંચાવન ચાળ હો—જીવ૦, મન૦ ભવ૦ (૬)
સાતે નરકે હું ભમ્યો, પ્રભુ૦ દીર્ઘકાળ અસરાળ[૫] હો.
દુર્ભગ[૬]—દેવની જાતિમાં,
દુઃખ સહ્યું વિશાળ હો—જીવ૦ મન૦ ભવ૦ (૭)
[illegible]ત-કૃપાથકી, પ્રભુ૦ ભાંગ્યો સબ વિખવાદ હો.
વિમલ-ગુરૂની અહી, પ્રભુ૦
શિવ-લચ્છી કરું સાદ, હો—જીવ૦મન૦ભવ૦ (૩)

(૧૬૫) (૭-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

[બે કર જોડી કહે છે કામિની, કંત સુણો અરદાસ-એ દેશી]

શ્રીનમિસ્વામી રે! જાગી શુભ-ચેતના,[1]રાગ ધર્યો તુમ સાથ;
સમકિત પામી રે સાર[2] દશા ધરી, દીઠો શિવપુર[3]—સાથ;
નમિજિન! ભાસે(તું) પોતા[4] સારખો,
પ્રભુને જોઈ કીજે રે પારખો[5]—નમિ૦ (૧)

આતમ જાણું રે નિરૂપાધિકપણું, સ્વાભાવિક ગુણ-ખાણ;
છે અસંખ્યા રે પ્રદેશ નિરાવરણા,
લોકાકાશ-પ્રમાણ—નમિ૦ (૨)

નિજ-પ્રદેશ રે એકે કહે, ગુણ અનંત નિવાસ;
પરમાનંદી રે શિવસુખ[6]-સંપન્ન,
નિરામય સુવિલાસ—નમિ૦ (૩)

નિર્વિકારી રે નિરાધારીઓ, દ્રવ્ય-કર્મ[7]-વિનિર્મુક્ત;
ભાવ-[8] કર્મથી રે ત્યક્ત નિરંજન,
નો-કર્મ[9]-હીણો ઉક્ત—નમિ૦ ૪)

દર્શન-નાણી રે કેવળ ભાવથી, અ-રૂપી અ-વિનાશ;
નિરાવરણી રે નિર્ગ્રંથી નિર્માય,
નિર્લેશ નહી ફાસ—નમિ૦ (૫)

સંયોગી રે ઉપાધિ સવે, કનક[10]-ઉપલને ન્યાય;
ધ્યાનાનલની રે જ્વાળાયે સહી,
પૃથક[11] કર્યે સુખ થાય—નમિ૦ (૬)

એહવો ભાસ્યો રે આતમ આપણો,
નમિ-જિનનાં સુણી વાચ;

કીર્ત્તિ વાધી રે દેશ-દેશાંતરે,
લક્ષ્મી કહે જિન ! સાચ-નમિ (૭

卐

(૧૬૬) (૭-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

[આંબા મોહરીઆ-એ દેશી]

શ્રી નેમિ ! તુમને શું કહીયે,એ કહેવાનો નહિં વ્યવહા
ગુહ્ય[1] મોટાનું ભાંખતાં, ઉપજે મનમાં વિચાર-શ્રી૦ (૧)
નામ નિરાગી સહૂ કો કહે, બ્રહ્મચારી-શિરદાર;
રાગ રાખો છો એવડો,રાજુલ ઉપર તુમે નિરધાર-શ્રી૦
ચોમાસે ચાલી ગયા, ઉગ્રસેન દરબાર;
આઠ ભવાંતર-નેહલા તુમે પાળ્યો પ્રેમ-પ્રકાર-શ્રી૦ (૩)
"આતમ-સુખ-વાંછા અછે, તું આવજે માહરે પાસ;
પહેલાં તુજ પછે મુજને," સંકેત[2] કર્યો ગુણવાસ—શ્રી૦
ઈમ કહી મત આદર્યું, રાજુલને આપી ખાસ;
સંયમ-સાહી પેહરણે,નાણ-દંસણ-ચરણવિલાસ-શ્રી૦ (૫)
સિદ્ધિ-શિરોમણી ઉપરે, ભુંજે ચિદાનંદ-ભોગ;
આપ-સમી વશા[3] કરી, સાદિ-અનંત સંયોગ-શ્રી૦ (૭)
અનંત ભવ માહરે, તુમ સાથે સંબંધ;
વિસ્મૃતિ[4] તુજને કિમ ઘટે ! સંભારો નહિ તસ ગંધ—શ્રી૦
શું ગુરૂને ચરણે ધરે, હું બોલું તુમ જસવાદ;
કીર્ત્તિ તમારી છે ઘણી, લક્ષ્મી સેવે તુમ પાદ-શ્રી૦ (૮)

卐

(૧૯૭) (૭–૨૩)શ્રી પાર્શ્વનાથ–જિન સ્તવન

[ચીત્રોડા રાજાને-એ દેશી]

વામારાણી-જાયા[1]રે, સુર-નર-મુનિ ભાયા[2] રે;
મુજ મન આયા હુઆં શુભ-વધામણાં રે૦ (૧)
આરતિ[3] સવિ ભાંગી રે, તુમસ્યું લય લાગી રે;
રૂચિ જાગી ધન પૂરાં આવ્યાં આપણાં રે૦ (૨)
તુજ સંગે સોભાગી રે, બહુ શમ[4] વિભાગી રે;
પશુ[5]-ભોગ થયો ધરણીંદરો રે૦ (૩)
આશાતનાકારીરે, દોષી મહા ભારી રે;
દ્વેષને ધારી અસુર કમઠો તર્યો રે૦ (૪)
શ્રી પાર્શ્વજિણંદા રે, મુખ પુનિમ ચંદા રે;
પરમાનંદકારી એ પ્રભુ જાણિયેરે૦ (૫)
તુજ નામ સંભારી રે, નિજ ગુણ વિચારી રે,
કીર્ત્તિ તાહરી જગ વખાણીયે રે૦ (૬)
તુંહી તુંહી હમારો રે, હું[6] ભેદ નિવારો રે;
ઈમ કહે લક્ષ્મી-વાચક પ્રમાણીયે રે૦ (૭)

卐

(૧૯૮) (૭–૨૪) શ્રી મહાવીર–જિન સ્તવન

[શુણિઓ શુણિઓ રે પ્રભુ ! સુરપતિ જે શુણિઓ રે—
એ દેશી]

ત્રિશલાનંદન ચંદન શીતલ, સરીસ સોહે શરીર;
ગુણ-મણિસાગર નાગર[7] ગાવે, રાગ ધન્યાશ્રી ગંભીર રે;
પ્રભુ વીર જિનેસર પામ્યો૦ (

શાસન-વાસિત-³બોધિ³ ભવિકને, તારે સઘલ સંસાર,

પાવન⁴ ભાવના ભાવતી કીજે,
અમો પણ આતમ સાર રે-પ્ર૦ (૨)

નાયક લાયક તુમ વિણ બીજો, નવી મળિયો આ કાળ-

તારક પારક⁵ભવ-ભય કેરો, તું જગ દીનદયાળ રે-પ્ર૦ (૩)

અકલ અમાય અમલ પ્રભુ! તાહરો, રૂપાતીત વિલાસ;

ધ્યાવત લાવત અનુભવ-મંદિર,
યોગીસર શુભ ભાસરે- પ્રભુ૦ (૪)

વીર ધીર શાસનપતિ સાધો, ગાતાં કોડિ કલ્યાણ,

કીરતિવિમલ પ્રભુ પરમ સોભાગી, લક્ષ્મી વાણી પ્રમાણરે,
પ્રભુ વીર-જિનેસર પાયો-પ્રભુ૦ (૫)

卐

શ્રી લક્ષ્મીવિમલજી કૃત
સ્તવન–ચોવીશી
કઠિન શબ્દોના અર્થ
ટિપ્પણી

સ્તવન ૭–૧

૧. વહાણુ ૨. મોક્ષ ૩. સ્તુતિથી ૪, જીભ ૫. અમૃતની રેખા ૬. ક્રોડો કેવલજ્ઞાની ૭. તે દેવોની ૮. મોક્ષ લક્ષ્મી.

સ્તવન ૭–૨

૧. કામ જીત્યો છે જેમણે ૨. સિદ્ધ થઈ ગયા છે, બધાં સાધનો જેમને–કૃતકૃત્ય ૩. બીજા બધા મોહની કામના વાળા ૪. કારણપણું ૫. લક્ષ્યને માત્ર મુખથી પોકારવાથી ૬. કંઈ પણ આંતરું નથી–સાક્ષ છે જ । ૭. હેતુની પરંપરાથી રહિત ૮. હેતુ=બ સાધનની કંઈ જરૂર નહીં ૯. આગમોની વાતો ગુરુચરણે વિનયથી બેસી જેમણે ૧૦. વરસાદ પવન આદિથી ઉપજતું ૨ ૧૧. બળતણ=લાકડાં અને અગ્નિનો : અરૂપીપણું.

સ્તવન ૭-૩

૧. ઉત્પત્તિ ૨. મિથ્યાત્વી ૩. અજ્ઞાની ૪ વિષયોના અનિષ્ટ પરિણામને ૫. પુદ્ગલભાવની પરિણતિ ૬. આત્મ સ્વરૂપ ૭. પ્રભુના ગુણની પ્રભુતાને.

સ્તવન ૭-૪

૧. કરણી=ક્રિયા સત્ય=સાચી-સારી ૨. જીવરક્ષા= જયણા ૩. ઊંચું મુખ રાખી ૪. ઉઘાડામાં=ખુલ્લામાં ૫. ઠંડા પાણીમાં ૬. હેમંતઋતુ=શિયાળામાં ૭. આત્માની શુદ્ધિ ૮. અનેકાંતવાદમય ૯. ઉત્તમ-મહાપુરુષ પાસે ૧૦. બુદ્ધિશાળી ૧૧. પાધરી=સેવા કરનાર ૧૨. મિલન, સંયોગ ૧૩. સંસારલક્ષ્મીનો નાશ.

સ્તવન ૭-૫

૧. મોહનો અંધકાર ૨. જ્ઞાનાવરણીય-દર્શના-વરણીયની ૩. વેદનીય ૪. અંતરાયની ૫. શુદ્ધ મન રૂપી લોખંડી ગદા (હથિયાર વિશેષ) ૬. ક્ષયોપશમની વિચિત્રતાથી ભિન્ન-ભિન્ન રૂપ જ્ઞાન-ચક્ષુથી ૭. સિદ્ધના જીવો જ્યાં છે તે શ્રેષ્ઠ-સરોવરનો કિનારો ૮. બૃહત્ કલ્પ ભાષ્ય ૯. મોક્ષ સુખ દેનાર.

સ્તવન ૭-૬

૧. નિઃસ્વાર્થી ૨. પ્રેમાળ ૩. બીજા ૪. હે મા! ૫. સોબત ૬. પ્રેમ ૭.પધારી ૮. લીમડાના સંગ ૯. આંબાને ૧૦. સાચું ૧૧. સોનાપણું ૧૨. સો

બનાવનારી ઔષધિઓના સિદ્ધ રસથી વીંધાયેલ. ૧૩. કેવિ=સમૂહ.

સ્તવન ૭-૭

૧. વિષય-કષાયના ઉપશમ ભાવરૂપ રસનો ઘડો ભરેલો ૩. છાંટો ૪. ઘેબર ૫. સાકરનું પકવાન્ન ૬. અમૃત રસવાળાં દેવતાઈ વૃક્ષનાં ફળ ૭. રાબોડી ૮. પર-પરિણતિના પરિણમનના કારણભૂત ૯. પોતાની આંખો.

સ્તવન ૭-૮

૧. ગુણથી રંગાયેલ ૨. પક્ષીઓ ૩. કીર્તિ ૪. સાડા ત્રણ હાથ દૂર ૫ ખરાબ.

સ્તવન ૭-૯

૧. સેવા ૨. મોહરૂપ મહાયોદ્ધો ૩. દેશવટો ૪. અનેક રીતે ૫. આજ્ઞા ૬. સાણિ=શરાણે ચઢાવેલ= અણીદાર બાણ ૭. અસી=ફેંકી ૮. બકરાની જેમ ૯. ભૂમિકા-મર્યાદા ૧૦. પર્વતની ગુફામાં ૧૧. બંદૂક-તોપના ગોળા ૧૨. બિચારી ૧૩. આંખના ડોળા ૧૪ મોટો-શ્રેષ્ઠ ૧૫. મેઘની ઝડી ૧૬. જેમ ૧૭. આપના ચરણ કમળે.

સ્તવન ૭-૧૦

૧. વિનંતિ ૨. હે પ્રભુ! ૩. સંસારરૂપ અંધારો કૂવો ૪. આગમાનુસાર બોલનારાની બુદ્ધિ મંદ છે એમ કહી પોતાની માંન્યતા=મતના મૂળને સ્થાપે છે. (ચોથી ગાથાના ઉત્તરાર્ધનો અર્થ) ૫. પ્રયત્ન

સ્તવન ૭-૧૧

૧. હોંશિયારી ૨. ગુણરૂપ નદી.

સ્તવન ૭-૧૨

૧. પ્રભુ શાસનની પ્રાપ્તિરૂપ બીજ ૨. ક્ષમા ૩. નમ્રતા ૪. સરળતા ૫. નિર્લોભતા ૬. ઉપજાવી તે ૭. જયા રાણીના પુત્ર.

સ્તવન ૭-૧૩

૧. કલ્પવૃક્ષ ૨. તેવા ૩. કાણા ઘડામાં ૪. પોતાની આંખો ૫. સુખેથી.

સ્તવન ૭-૧૪

૧. પરદેશ, સરોવર, અંદર શબ્દો લાક્ષણિક છે. કહેવાનું તાત્પર્ય એમ લાગે છે કે—હું બહાર ભટકું નહીં ૨. સ્થાન ૩. કંઈ પણ ૪. ખામોશી=ગંભીરતા ૫. સીધી-સાદી ૬. આશ્ચર્ય ૭. વિવરીને=વિસ્તારથી કહેલાં ૮. પ્રેમ-સ્નેહ ૯. ગધેડો.

સ્તવન ૭-૧૫

૧. અમૃતના મેઘ ૨. ભવના ભયનો ડર ૩. દશે દિશામાં ૪. સૂર્ય ૫. ઉગ્યે છતે ૬. કર્મરૂપ મહા કૂવો ૭. ઢાંકી દીધાં=બંધ કર્યાં ૮. બારણાં ૯. કપટનો ઘડો ૧૦. સુખના વધામણાં ૧૧. દૂધનું પાન ૧૨. કર્યું-ખાધું ૧૩. શ્રેષ્ઠ.

સ્તવન ૭-૧૬

૧. સંસારની ૨. ચક્રવર્તી ૩. સંસારરૂપ સમુદ્ર ૪. અમૂલ્ય ૫. સમુદ્ર ૬. મુરારિ-કૃષ્ણ ૭. રાત્રિ

૮. સમતાં ૯. રોજ ૧૦. ઘેવર ૧૧. પૃથ્વીનો ભાર.

ન ૭-૧૭

૧. મૂળથી ૨. ઉત્કટ ૩. ગુણશ્રેણી ૪. ૪. ઉત્કટ ભક્તિરાગ ૫. આત્મલક્ષ્મી.

ન ૭-૧૮

૧. સ્વ=પોતાનો-આત્માનો અર્થ=કલ્યાણને કરનાર ૨. બાંધેલું જે ઉદયમાં આવેલ ૩. આત્મકલ્યાણ ૪. જ્યાં સુધી ૫. આત્મમુક્તિ ૬. ત્યાં સુધી ૭. 'यथा राजा तथा प्रजा'નું ગુજરાતી છે.

ન ૭-૧૯

૧. ઉત્સાહ ૨. કામરૂપી ચોરને ૩. શીયળરૂપ બખ્તર ૪. લાધું ૫. અનુભવરૂપ હવેલી ૬. સારી ૭. મંત્રણા—વિચારણા.

ન ૮-૨૦

૧. અટકાવનાર ૨. રાજલોક ૩. અસંખ્ય નિગોદ સમુદ્ર ૪. જડપણાની જાળ ૫. અકર્મી ૬. મંદ પુણ્યવાળા ૭. પોકાર.

ન ૭-૨૧

૧. શુદ્ધ આત્મદશા ૨. શ્રેષ્ઠ ૩. મોક્ષપુરનો સાથી ૪. પોતાના જેવો ૫. પરીક્ષા ૬. મોક્ષના સુખથી ભરેલ ૭. કાર્મણ વર્ગણાના પુદ્ગલથી રહિત ૮. કર્મબંધના કારણભૂત અધ્યવસાયોથી ૯. કર્મબંધનના

સહકારી શરીરાદિ કારણથી હીન=રહિત ૧૦. ખાણમાં ભળેલ સોનું અને માટીની રીત મુજબ ૧૧. જૂદું.

સ્તવન ૭-૨૨

૧. ખાનગી વાત ૨. ઇશારો પાકી ગોઠવણ ૩. સ્ત્રી ૪. ભૂલી જવું.

સ્તવન ૭-૨૩

૧. પુત્ર ૨. ગમ્યા ૩. પીડા ૪. સુખ ૫. પશુપણાને ભોગવતો ૬. મારો ભેદ =આંતરૂં.

સ્તવન ૭-૨૪

૧. ઉત્તમ લોકો ૨. શાસનથી સંસ્કારિત ૩. જ્ઞાનથી ૪. પવિત્ર ૫. પાર કરનાર=દૂર કરનાર.

પૂજ્ય ઉપાધ્યાય
શ્રી માનવિજયજી

[૮]

(૧૬૯) (૮-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન

[રાગ-પ્રભાતી]

ઋષભ-જિણંદા ! ઋષભ-જિણંદા !
તુમ દરિશણ હુએ પરમાણંદા
અહ-નિશિ ધ્યાઉં તુમ દીદારા,[૧]
મહિર[૨] કરીને કરજ્યો પ્યારા પારા-ઋષભ૦ (૧)

આપણને પૂંઠે[૩] જે વળગા,
કિમ સરે ? તેહને કરતાં અળગા[૪]
અળગા કીધા પણ રહે વળગા,
મોર-પીંછ પરે ન હુએ ઉભગા[૫]-ઋષભ૦ (૨)

સહકારી શરીરાદિ કારણથી હીન=રહિત ૧૦. ખાણમાં ભળેલ સોનું અને માટીની રીત મુજબ ૧૧. જૂદું.

સ્તવન ૭-૨૨

૧. ખાનગી વાત ૨. ઇશારો પાડી ગોઠવણ ૩. શ્રી ૪. ભૂલી જવું.

સ્તવન ૭-૨૩

૧. પુત્ર ૨. ગમ્યા ૩. પીડા ૪. સુખ ૫. પશુપણાને ભોગવતો ૬. મારો ભેદ =આંતરૂં.

સ્તવન ૭-૨૪

૧. ઉત્તમ લોકો ૨. શાસનથી સંસ્કારિત ૩. જ્ઞાનથી ૪. પવિત્ર ૫. પાર કરનાર=દૂર કરનાર.

ૐ

પૂજ્ય ઉપાધ્યાય
શ્રી માનવિજયજી
કૃત
સ્તવન–ચોવિશી

[૮]

(૧૬૯) (૮–૧) શ્રી ઋષભદેવ–જિન સ્તવન

[રાગ–પ્રભાતી]

જિણંદા ! ઋષભ–જિણંદા !
તુમ દરિશણુ હુએ પરમાણંદા
શિ ધ્યાઉં તુમ દીદારા,[૧]
હિર[૨] કરીને કરજ્યો પ્યારા પારા–ઋષભ૦

પૂંઠે[૩] જે વળગા,
કિમ સરે ? તેહને કરતાં અળગા[૪]
કીધા પણુ રહે વળગા,
ર–પીંછ પરે ન હુએ ઉભગા[૫]–ઋષભ૦

તુમ્હ પણ અળગા થયે' કિમ સરશે[૬] ?
જગતી ભલી આકરષી લેશે
ગગને ઉડે દૂરે પડાઈ[૭],
દોરીબળે હાથે રહી આઈ-ઋષભ૦ (૩)
મુજ મનડું છે ચપળ સ્વભાવે,
તોહે અંતર્મુહૂર્ત્ત પ્રસ્તાવે[૮]
તું તો સમય-સમય બદલાયે,
ઈમ કિમ પ્રીતિ-નિહાવો[૯] થાયે ?-ઋષભ૦ (૪)
તે માટે તું સાહિબ માહરો !
હું છું સેવક ભવો-ભવ તાહરો !
એહ સંબંધમાં મ હજો ખામી,
વાચક માન કહે શિર-નામી-ઋષભ૦ (૫)

卐

(૧૭૦) (૮-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

[આઘા આમ પધારો રાજ-એ દેશી.]

અજિત-જિણેસર ! ચરણની સેવા, હેવાયે[૧] હું હળિયો
કહિયે[૨] (કદીયે) અણ-ચાખ્યો
પણ અનુભવ[૩]-રસનો ટાણો[૪] મળિયો.
પ્રભુજી ! મહિર[૫] કરીને આજ, કાજ હમારાં સારો[૬] (૧
મુકાવ્યો પિણ હું નવિ મૂકું, ચૂકું એ નવિ ટાણો
ભક્તિભાવ ઉઠ્યો જે અંતર, તે કિમ રહે શરમાણ્યો[૭] |-
'ન શાંતસુધારસ-સુભગા[૮], સુખ મટકાણું[૯] સુપ્રસ
...નો લટકો-ચટકો, અતિશય તો અતિધન-

પિંડ-પદસ્થ-રૂપસ્થે લીનો, ચરણ-કમળ તુજ ગ્રહિયાં,
ભ્રમરપરે રસ-સ્વાદ ચખાવો,
વિરસો[૧૦] કાં કરો મહિયાં-પ્રભુજી૦ (૪)
આગ-કાળમાં વાર અનંતી, સામગ્રીયેં હું નવિ જાગ્યો,
યૌવન-કાળે તે રસ ચાખ્યો,
તું સમરથ પ્રભુ! માગ્યો-પ્રભુજી૦ (૫)
તું અનુભવ-રસ દેવા સમરથ, હું પણ અરથી[૧૧] તેહનો
ચિત્ત-વિત્ત ને પાત્ર સંબંધે,
અજર[૧૨] રહ્યો હવે કેહનો-પ્રભુજી૦ (૬)
પ્રભુની મહિરે તે રસ ચાખ્યો, અંતરંગ-સુખ પામ્યો,
માનવિજય વાચક ઈમ જંપે,
હુઓ મુજ મન[૧૩]-કામ્યો-પ્રભુજી૦ (૭)

卐

(૧૭૧) (૮-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

[સુમતિ સદા દિલમેં ધરૂ-એ દેશી.]

સાંભળ! સાહિબ! વિનંતિ, તું છે ચતુર-સુજાણ-સનેહી
કીધી સુજ-જાણને વિનતિ, પ્રાયે ચઢે તે પ્રમાણ[૨]-સનેહી,
સંભવ-જિન! અવધારીયે, મહિર કરી મેહેરબાન-સનેહી!
ભવ[૩]-ભય-ભાવઠ-ભંજણો,
ભગતિ-વત્સલ ભગવાન-સનેહી! સંભવ
તું જાણે પિણ વિનવું, તોહે[૪] મેં[૫] ન રહાય-સનેહી
અરથી હોએ ઉતાવળો,
ક્ષણ વરસાં સો થાય-સનેહી! સંભવ

તું તો મોટિમમાં[7] રહે, વિનવિયે પણ વિલંબાય-સનેહી
એક ધીરો એક ઉતાવળો,
ઇમ કિમ કારજ થાય-સનેહી ! સંભવ૦ (૨
મન-માન્યાની વાતડી, સઘળે દીસે નેટ[7]-સનેહી
એક અંતર[8] પેસી રહે, એક ન પામે ભેટ[9]-સનેહી ! સંભ
ભેગ્ય-અભેગ્ય જે જોઈવા, તે અ-પૂરણનું કામ-સનેહી
ખાઈના જળને પણ કરે,
ગંગા-જળ નિજ નામ-સનેહી ! સંભવ૦ (૬
કાળ ગયો બહુ વાયદે, તે તો મેં ન ખમાય-સનેહી !
જોગવાઈ એ ફિરિ ફિરિ,
પામવી દુર્લભ થાય-સનેહી ! સંભવ૦ (૭
ભેદ-ભાવ મૂકી પરો[10], મુજશું રમો એકમેક-સનેહી !
માનવિજય-વાચક તણી, એ વિનતિ છે છેક-સનેહી ! સં

*

(૧૭૨) (૮-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

[હાલ મોતીડાની-એ દેશી.]

પ્રભુ ! મુજ (તુજ) દરિશન મળિયો અલવે,[1]
મન થયો હવે હળવે—હળવે;
સાહિબા ! અભિનંદન-દેવા ! મોહના અભિનંદન૦
પુણ્યોદય એ મોટો માહરો,
અનુચિંત્યો[2] થયો દરિશણ તાહરો—સાહિબા૦ (૧)
દેખત[3] ચેર હરી મન લીધું, કામણગારે કામણ કીધું—સા
અનડું આવે નહી કોઈ પાસે,
રાત-દિવસ રહે તારી પાસે—સાહિબા૦ (૨)

પહિલું તો જાણ્યું હતું સોહિલું,
પણ મોટાશું હિળવું દોહિલું—સાહિબા૦
સોહિલું જાણિ મનડું વળગું,
થાય નહિ હવે કીધું અળગું—સાહિબા૦ (૨)
રૂપ દેખાડી હોએ અ—રૂપી,
કિમ ગ્રહિવાંચે? અ-કળ સરૂપી—સાહિબા૦
તાહરી ઘાત૫ ન જાણી જાયે,
કહો મનડાની શી ગતિ થાયે?—સાહિબા૦ (૩)
પહિલાં જાણી પછે કરે કિરિયા,
તે પરમારથ સુખના દરીયા—સાહિબા૦
વસ્તુ અ—જાણ્યે મન દોડાવે,
તે તો મૂરખ બહુ પછિતાવે—સાહિબા૦ (૪)
તે માટે તું રૂપીઅ-રૂપી,
તું શુદ્ધ-બુદ્ધ ને સિદ્ધ-સરૂપી—સાહિબા૦
એક સરૂપ ગ્રહીઉં જબ તાહરૂં,
તવ ભ્રમ-રહિત થયું મન માહરૂં—સાહિબા૦ (૫)
તુજ ગુણ-જ્ઞાન ધ્યાનમાં રહીયેં,
ઈમ હિળવું પણ સુલભજ કહીયેં—સાહિબા૦
માનવિજય-વાચક પ્રભુ-ધ્યાને,
અનુભવ-રસમાં હળિયો ઈક તાને—સાહિબા૦ (૬)

(૧૭૩) (૮–૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન

[થારા મોહલાં ઉપર મેહ૦-એ દેશી.]

રૂપ અનૂપ[1] સુમતિ જિન ! તાહરૂં-હો લાલ-સુમતિ૦,
છાંડી ચપળ સ્વભાવ, ઠર્યું મન માહરું-હો લાલ-ઠર્યું૦
રૂપી[2](૫) અરૂપ[3] ન હોત, જો જગ તુજ દીસતું-હો લાલ-જો૦
તો કુણ ઉપર મન્ન, કહો !
અમ હીંસતું[4] -હો લાલ—કહો૦ (૧)
હીંસ્યા[5] વિણ કિમ શુદ્ધ,
સ્વભાવને ઈચ્છતા ?-હો લાલ-સ્વભાવ૦,
ઈચ્છા વિણ તુજ ભાવ,
પ્રગટ કિમ પ્રીછતા[6] ?-હો લાલ-પ્રગટ૦
પ્રીછયા વિણ કિમ ધ્યાન-દશામાંહિ ધ્યાવતા હો લાલ-
ધ્યાવ્યા વિણુ રસસ્વાદ, કહો કિમ પાવતા ?-હો લાલ-કહો૦
ભક્તિ વિના નવિ મુક્તિ, હુયે કોઈ ભગતને-હો લાલ-હુયે૦
રૂપી (૫) વિના તો તેહ,
હુયે કિમ વ્યગતને[7] ?-હો લાલ-હુયે૦ !
વંદન વિલેપન માળ, પ્રદીપને ધૂપણા-હો લાલ-પ્રદીપ૦
નવ-નવ ભૂષણ ભાળ,
તિલક શિર[8]-ખૂંપણા-હો લાલ-તિલક૦ (૩)
અમ અનૂ[9] પુદ્ગલને યોગે, તુમે રૂપી થયા-હો લાલ-તુમે૦
અંતર-પરમાતમ વળી, પરમની કહી ગયા-હો લાલ-પરમ૦
તેહ આલંબીને જીવ, ઘણાએ બૂઝીયા-હો લાલ-ઘણા૦
ભારી ભાવન[10] ગનિ, અમો પણ રંજિયા-હો લાલ-અમો૦

તે માટે ધ્રુજ પિંડ[11], ઘણા ગુણ કારશો-હો લાલ-ઘણા૦
સેંધ્યો ધ્યાયો હુવે, મહાભય-વારશો-હો લાલ-મહા૦ !
શાંતિવિજય બુધ શીશ, કહે ભવિકા જના-હો લાલ-કહે૦
પ્રભુનું પિંડસ્થ ધ્યાન, કરો થઈ ઈકમના-હો લાલ-કરો૦

卐

(૧૭૪) (૮-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

[વારી હું ગોડી-પાસજી ભય-ભંજન ભગવંત જિનજી !
એ દેશી.]

શ્રી પદ્મપ્રભના નામને હું જાઉં બલિહાર-ભવિજન !
નામ જપંતા દીહા[1] ગમું,
ભવ-ભય ભંજનહાર—ભવિ૦ શ્રી૦ (૧)
નામ સુણંતાં મન ઉલ્હસે, લોચન વિકસિત હોય-ભવિ૦
રોમાંચિત હુવે દેહડી, જાણે મિળિયો સો[2] ય-ભવિ૦ શ્રી૦
પંચમ-કાળે પામવો, દુર્લભ પ્રભુ-દીદાર ભવિ૦ !
તોહે તેહના નામનો, છે મોટો આધાર-ભવિ૦ શ્રી૦ (૩)
નામ ગ્રહ્યે આવી મિળે, મન-ભીતર ભગવાન-ભવિ૦
મંત્રબળે જિન દેવતા,
વાહલો[3] કીધો આહ્વાન—ભવિ૦ શ્રી (૪)
ધ્યાન પદસ્થ—પ્રભાવથી, ચાખ્યો અનુભવ-સ્વાદ-ભવિ૦ !
માનવિજય વાચક કહે,
મૂકો બીજો વાદ-ભવિ૦ શ્રી૦ (૫)

卐

(૧૭૬) (૮-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

(દિનજયુંની જૂના સાહિબા રે-એ દેશી.)

તું તો અ-કળ[1]સ્વરૂપી જગતમાં, મનમાં કે'હેન પાયો
શબ્દે બોલાવી ઓળખાયો, શબ્દાતીત ઠરાયો-
-તુંહી સાહિબા રે! મન માન્યા (૧)
રૂપ નિહાળી પરિચય કીનો, રૂપમાંહિ નહિ આયો
પ્રાતિહારજ-અતિશય-અહિનાણે[2],
શાસ્ત્રમાં બુધ્ધે ન લખાયો—તુંહી૦ (૨)
શબ્દ ન રસ ન ગંધ ન રસ નહી, ફરસ ન વરણુન વેદ
નહી સંજ્ઞા છેદ ન ભેદ ન, હાસ નહી નહી ખેદ તુંહી૦ (૩)
સુખ નહી દુ:ખ નહી વળી વાંછા નહી,
નહીં રોગ-યોગ ને ભોગ
નહી ગતિ નહી થિતિ નહી રતિ-અરતિ,
નહી તુજ હરખ ને શોગ-તુંહી૦ (
પુણ્ય ન પાપ ન બંધ ન દેહ ન,
જનમ ન મરણુ ન વ્રીડા[3]
રાગ ન દ્વેષ ન કલહ ન ભય નહી,
નહી સંતાપ ન ક્રીડા-તુંહી૦
અલખ અગોચર અજ અવિનાશી,અવિકારી નિરૂપાધિ
પૂરણુ-બ્રહ્મ ચિદાનંદ સાહિબ,
ધ્યાયો સહજ સમાધિ—તુંહી૦
જે-જે પૂજા તે-તે અંગે તું તો અંગથી દૂરે
તે માટે પૂજા ઉપચારિક, ન ઘટે ધ્યાનને પૂરે-તુંહી૦

ચિદાનંદઘન કેરી પૂજા, નિરવિકલ્પ-ઉપયોગ
આતમ-પરમાતમને અ-ભેદે,
નહિ કોઈ એ જડનો ભોગ-તુંહી૦ (૮)

રૂપાતીત-ધ્યાનમાં રહેતાં, ચંદ્રપ્રભ-જિનરાય
માનવિજય વાચક ઈમ બોલે, પ્રભુ-સરિખાઇ થાય.
તુંહી૦ (૯)

卐

(૧૭૭) (૮-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

[રાગ-સિંધુરો—ચિત્રોડી રાજા રે-એ દેશી]

તુજ સેવા સારી રે,
શિવ સુખની ક્યારી રે,
મુજ લાગે પ્યારી રે;
પણ ! ન્યારી છે ? તાહરી પ્રકૃતિ સુવિધિ-જિના રે૦ (૧)

હેજે નવિ બોલે રે,
સ્તવીયો નવિ ડોલે રે,
હિયડો નવિ ખોલે રે;
તુજ તોલે ત્રણ જગમાં કો નહીં નિ-સંગીયો રે૦ (૨)

ન જુવે જોતાને રે,
ન રીઝે સોતાને રે,
રહે મેળે પોતાને રે;
જોતાને-જોતાને તો એવા લહો રે૦ (૩)

નવિ તૂસે ન રૂસે રે
ન સંખાણે ન હસે રે,
નવિ આપે ન મૂસેર રે;
નવિ ભૂસે[૩]–ન માંડે[૪] રે કોઇને કદા ર૦ (૪)
ન જણાએ ઘાતરે[૫],
તેહશું શી વાત રે,
એહ જાણું કહે વાત રે;
રહિવા તન–તોહે તુજ વિણ આનસે ર૦ (૫)

卐

(૧૭૮) (૮–૧૦) શ્રી શીતલનાથ–જિન સ્તવન

(મન રંગ ધરી–એ દેશી)

તુજ મુખ–સનમુખ નિરખતાં,
મુજ લોચન અમી કરંતા હો—શીતલ જિનજી૦
તેહની શીતલતા વ્યાપે[૧],કિમ રહિવાયે કહો તાપે હો શી૦
તુજ નામ સુણ્યું જબ કાને,
હઇયડું આવે તવ ઠાને[૨] હો—શીતલ૦
મુરછાયો[૩] આણ્ય વાટે, જિમ સજ્જ[૪] હુયે અમૃત–
છાંટે હો—શીતલ૦ (૨)
શુભ–ગંધને તરતમ યોગે,આકુલતા હુઈ સોગે હો—શી૦
તુજ અદ્દભુત દેહ-સુવાસે,
તેહ મિટી ગઈ રહત ઉદાસે હો—શીતલ૦ (૩)
તુજ ગુણ[૫]–સંસ્તવને રસના,
છાંડે અન્ય[૬]–હરની તૃષ્ણા હો—શીતલ૦

પૂજાયે તુજ તનુ ફરસે,
ફરસન શીતલ થઇ ઉલસે હો—શીતલ૦ (૪)
મનની ચંચલતા ભાંગી,
સવિ છંડી થયો તુજ રાગી હો—શીતલ૦
કવિ માન કહે તુજ સંગે,
શીતલતા થઇ અંગો-અંગે હો—શીતલ૦ (૫)

卐

(૮-૧૧) (૧૭૯) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન

(દેશી વાહાણની-રાગ મલ્હાર)

શ્રી શ્રેયાંસ-જિણંદ ઘનાઘન[1] ગહગહયોરે-ઘના૦,
વૃક્ષ અશોકની છાયા સુભર[2] છાઈ રહયો રે-સુભર૦
ભામંડળની ઝલક[3] ઝબુકે વિજળીરે-ઝલક૦
ઉન્નત[4] ગઢ[5]-તિગ ઈંદ્રધનુષ શોભા મિલીરે.-ધનુ૦ (૧)
દેવ દુંદુહિનો નાદ ગહિર[6] ગાજે ઘણુંરે--ગુહિર૦
ભાવિક-જનનાં નાટિક મોર-કીધા ભણુંરે-મોર૦
ચામર કેરી હાર ચલંતી બગ[7]તતીરે-ચલંતી.
દેશના સરસ સુધારસ વરસે જિનપતિરે-વરસે૦ (૨)
સમકિત ચાતકવૃંદ તૃપતિ પામે નિહાંરે-તૃપતિ૦,
સકળ કષાય-દાવાનળ શાંતિ હુઈ જીહાંરે-શાંતિ૦
જન-ચિત્તવૃત્તિ સુ-ભૂમિએ[8] હાલી થઈ રહીરે,-હાલી૦
તેહથી રોમાંચ અંકુર-વની કાયા લહીરે—વતી૦ (3)
શ્રમણ કૃષી[9]-બળ સજ્જ હુએ તવ ઉજમા[10]રે-હુએ૦
ગુણવંત જનમ નક્ષત્ર સમારે સંયમી રે-સમા૦

ીઆધાન[11] સુ-ધાન[12] નિપાવતારે સુધાન૦,
ાવે જગના લોક રહે સવિ જીવતા રે—રહે૦ (૪)
[13]-ગિરિતટ-સંગી થઈ સૂત્ર ગુંથના રે-થઈ૦
તેહ નદી પરવાહે હુઈ બહુ પાવના રે,—બહુ૦
એહ જ મોટો આધાર વિષમ કાળે લહ્યો રે, વિષમ૦
માનવિજય ઉવઝાય કહે મેં સદહ્યો રે—કહે૦ (૫)

卐

(૧૮૦) (૮-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય-જિન સ્તવન

[સીતા તો રૂપે રૂડી-એ દેશી.]

વાસુપૂજ્ય ! તું સાહિબ સાચો,
જેહવો હુવે હીરો[1] જાચો હો—સુંદર શોભાગી
જસ હોયે વિરોધી-વાચો,
તેહની કરે સેવા કાચો હો—સુંદર૦ (૧)
અછતિઓ[2] વાત ઉપાવે, વળી ભાવ[3] છતાને[4]
છિપાવે હો—સુંદર૦
કાંઈનું કાંઈ બોલે, પરની નિંદા કરી ડોલે હો—સુંદર૦ (૨)
ઈમ ચઉવિહ મિથ્યા ભાખી,
તે દેવની કુણ ભરે સાખી હો-સુંદર૦
પ્રાણીના મર્મના ઘાતી, હઈયામાં મોટી કાતી[5]
હો-સુંદર૦ (

ગુણ વિણ રહ્યા ઉંચે ઠાણે,
કિમ દેવ ઠહરાય પ્રમાણે હો-સુંદર૦

પ્રાસાદ-શિખર રહ્યો કાગ,
કિમ પામે ગરૂડ જંસ[1] લાગ[૭] હો- સુંદર૦
કહે **માનવિજય** ઉવઝાય,
તું સાચો દેવ ઠરાય હો—સુંદર૦ (૫)

卐

(૧૮૧) (૮-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

[રાગ મલ્હારની-એ દેશી.]

જી હો ! **વિમલ-જિનેસર** સુંદરૂ,
લાલા ! વિમલ વદન[1] તુજ દિઠ્ઠ;
જી હો ! વિમલ હુઓ મુજ આતમા;
લાલા ! તેણે તું અંતર[2]-પઈઠ્ઠ
જિનેસર ! તું મુજ પ્રાણ—આધાર. (૧)
જી હો ! વિમલ રહે વિમલે થળે,[3]
લાલા ! સ[4]-મલે સ[5]-મલ રમેય;
જી હો !. માન-સરોવરમેં હંસલો,
લાલા! વાયસ[6] ખાઈ[7]-જલે ય—જિણે૦ (૨
જી હો તિમ મિથ્યાત્વી ચિત્તમાં,
લાલા ! તુજ કિમ હો રે આભાસ[8] ?
જી હો તિહાં કુદેવ રંગે રમે,
લાલા ! સમકિતી મને તુજ વાસ—જિણે૦ (૩
જી હો હીરો કુંદન[9] શું જડે, લાલા ! દૂધ ને સાકર યોગ
જી હો ઉલટ[10]-યોગે વસ્તુનો,
લાલા ! ન હોયે ગુણ[11]-આભોગ—જિણે૦ (૪

જી હો વિમલ પુરૂષ રહેવાતણું,
લાલા ! થાનક વિમલ કરેય
જી હો ગૃહપતિને તિહાં શી ત્રપા[૧૨],
લાલા ! ભાટક[૧૩] ઉચિત પ્રદેય—જિણે૦ (૫)
જી હો તિમ તે મુજ મન નિરમળું,
લાલા ! કીધું કરતે રે વાસ.
જી હો પુષ્ટિ-શુદ્ધિ ભાટક પ્રહી,
લાલા ! હું સુખીયો થયો દાસ—જિણે૦ (૬)
જી હો વિમલ-વિમલ મિલી રહ્યા,
લાલા ! ભેદ-ભાવ રહ્યો નહિ
જી હો માનવિજય-ઉવઝાયને,
લાલા અનુભવ-સુખ થયો ત્યાંહિ—જિણે૦ (૭)

卐

(૧૮૨) (૮-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

[રાગ મારૂ-દેશી-ગીત ઝુલણાની ગુજરાતી]

જ્ઞાન અનંતું તાહરે રે, દરિસન તાહરે અનંત
સુખ અનંતમય આહિબા રે, વીરજપણ ઉલસ્યું અનંત
અનંતજિન ! આપજોરે,
મુજ એહ અનંતા ચ્યાર—અનંત૦
મુજને નહીં અવર શું પ્યાર,
તુજને આપતાં શી વાર ? અનંત૦
એહ છે તુજ યશનો કાર,[૧] અનંત૦ (૧
આપ ખજાનો[૨] ન ખોલવો રે—નહિ મિલવાની ચિંતા

માહરે પોતે[3] છે સવેરે;
પણ વિચે આવરણની ભિંત—અનંત૦ (૨)
તપ જપ કિરિયા મોગરે રે,[4]
ભાંજી પણ ભાંગી ન જાય,
એક તુજ આણુ લહે થકે રે,
હેલામાં[5] પરહી[6] થાય—અનંત૦ (૩)
માત ભણી **મરૂદેવીને**રે જિન ઋષભ ખિણમાં દીધ
આપ-પિયારૂં વિચારતાં રે,
ઈમ કિમ વીતરાગતા સિદ્ધ? અનંત૦ (૪)
તે માટે તસ[7] અરથીઆરે, તુજ પ્રાર્થે[8] જે કોઈ લોક
તેહને આપો આંકણી રે,[8]
તિહાં ન ઘટે કરાવવી ટોક[9]—અનંત (૫)
તેહને તેહનું આપવું રે, તિહાં શ્યો ઉપજે છે ખેદ?
પ્રાર્થના કરતે તાહરે રે,
પ્રભુતાઈનો[10] પણ નહિ છેદ—અનંત (૬)
પામ્યા પામે પામશે રે, જ્ઞાનાદિક જેહ અનંત
તે તુજ આણાથી સવે રે,
કહે **માનવિજય** ઉલસંત—અનંત૦ (૭)

卐

(૧૮૩) (૮-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

(સુખને મરકલડે-એ દેશી.)

શ્રીધરમ-જિણંદ! દયાળજી, ધરમ તણો દાતા
સવિ જંતુ તણો રખવાળજી;[1] ધરમ તણો ત્રાતા

જસ અમિય[૨]-સમાણી વાણીજી ધર્મ૰
—જેહ નિસુણે ભાવે પ્રાણીજી—ધર્મ૰ (૧)
તેહના ચિત્તનો મેલ જાયજી ધર્મ૰
—જિમ કતકફળે[૩] જળ થાયજી—ધર્મ૰
નિરમળતા તેહ જ ધર્મજી ધર્મ૰
—કલુષાઈ[૪] મેટ્યાનો મર્મજી—ધર્મ૰ (૨)
નિજ-ધરમ તો સહજ-સભાવજી ધર્મ૰
—તોહિ તુજ નિમિત્ત પ્રભાવજી—ધર્મ૰
વન-રાજિ ફૂલ ન શગતીજી, ધર્મ૰
—પણ ઋતુરાજે હુઈ વ્યગતીજી—ધર્મ૰ (૩)
કમળાકરે[૬] કમળ વિકાસજી-ધર્મ૰
—સૌરભતા[૭] લિખમી વાસજી—ધર્મ૰
તે દિનકર-કરણી જોયજી ધર્મ૰
—ઇમ ધરમ-દાયક તું હોય જી—ધર્મ૰ (૪)
તે માટે ધરમના રાગીજી-ધર્મ૰
—તુજ પદ સેવે બડભાગીજી[૮]—ધર્મ૰
કહે માનવિજય-ઉવઝાયજી-ધર્મ૰
—નિજ અનુભવ-જ્ઞાન પસાયજી—ધર્મ૰ (૫)

ૐ

(૧૮૪) (૮-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(ઘરે આવોજી આંબા મોરીઆ—એ દેશી)

શ્રી શાંતિ જિનેસર! સાહિબા; તુજ નાઠે કિમ છૂટાશ્યે?
મેં લીધી કેડ જ[૧] તાહરી, તેહ પ્રસન્ન થયે મૂકાશ્યે—શ્રી

(૧૮૬) (૮-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

(ઓધવ! માધવને કહેજો એ—દેશી.)

શ્રી અરનાથ ઉપાસના, શુભ વાસના મૂળ
હરિ-હર દેવ આસાસના,[1] કુણ આવે શૂળ—શ્રી૦ (૧)
દાસના ચિત્તની કુ-વાસના, ઉદવાસના[2] દીધ
દેવાભાસની ભાસના, વિસારી દીધ—શ્રી૦ (૨)
વળી મિથ્યા-વાસનતણા, વાસનારા જેહ
તે કુગુરૂની સાસના[3], હઇયે ન ધરેહ—શ્રી૦ (૩)
સંસારિક આશંસના, તુજશું ન કરાય
ચિંતામણી દેણહારને, કિમ કાચ મંગાય.? શ્રી૦ (૪)
તિમ કલ્પિત[4] ગચ્છવાસના, વાસના[5] પ્રતિબંધ
માન કહે એક જિનતણો, સાચો પ્રતિબંધ-શ્રી૦ (૫)

卐

(૧૮૭) (૮-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

(સાસુ પૂછે હે વહુ—એ દેશી)

મહિમા મલ્લિ-જિણંદનો, એક જીભે કહ્યો કિમ જાય
યોગ[1] ધરે ભિન્ન[2] યોગશું,[3]
ચાળા[4] પણ યોગની દેખાય—મહિમા૦ (૧)
વયણે[5] સમજાવે સભા, મન[6] સમજાવે અનુત્તર દેવ
ઔદારિક કાયા પ્રતે, દેવ-સમીપે કરાવે સેવ—મહિમા૦ (૨)
ભાષા પણ સવિ શ્રોતાને, નિજ-નિજ ભાષાયે સમજાય
દેખે નિજનિજ રીઝમાં, પ્રભુ તો નિરવિકાર કહાય (૩)

યોગ અવસ્થા જિનતણી, જ્ઞાતા હુયે તિણે ચમજાય,
ચતુરની વાત ચતુર લહે,
મૂઢ બિચારા દેખી મુંઝાય—મહિમા૦ (૪)
મૂરખ જન પામે નહિ, પ્રભુ-ગુણનો અનુભવ રસસ્વાદ
માનવિજય ઉવઝાયને,
તે રસ-સ્વાદે ગયો વિખવાદ—મહિમા૦ (૫)

(૧૮૮) (૮–૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત-જિન સ્તવન

(ઘડર આંબા આંબલી રે—એ દેશી)

મુનિસુવ્રત કીજે મયા[1] રે, મનમાંહિ ધરી મહિર[2]
મહિર[3] વિહૂણા માનવી રે, કઠિણ[4] જણાયે કહિર[5]
જિણેસર ! તું જગનાયક ! દેવ !
તુજ જગ હિત કરવા ટેવ—જિણે૦
બીજા જુયે કરતા સેવ—જિણે૦ (૧)
અરહેટ[6] ક્ષેત્રની ભૂમિકા રે, સીંચે કૃતારથ હોય
ધારાધર સઘળી ધરા રે, ઉધરવા સજ્જ જોય—જિણે૦ (૨)
તે માટે અશ્વ ઉપરે રે, આણી મનમાં મહેર
આપે આયા આફણી[7] રે, બોધવા ભરૂયચ શહેર—જિણે૦ (૩)
અણુ-પ્રારથતા ઉધરયા રે, આપે કરીય ઉપાય
પ્રારથતાં રહે વિલવતાં રે, એ કુણ કહીયે ન્યાય ?—જિણે૦ (૪)
સંબંધ પણ તુજ મુજ વિચે રે, સ્વામી-સેવકભાવ
માન કહે હવે મહિરનો રે,
ન રહ્યો અજર[8] પ્રસ્તાવ—જિણે૦ (૫)

(૧૮૯) (૮-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

(કપૂર હોવે અતિ ઉજળો રે—એ દેશી)

શ્રી નમિનાથ-જિણંદને રે, ચરણ-કમળ લય લાય
મૂકી આપણી ચપળતા રે, તુચ્છ[1]-કુસુમે મત જાય રે
સુણ! મન-મધુકર! માહરી વાત!
ન કરો ફોકટ વિલુપાત[2]—સુણ૦ (૧)
વિષમમકાળ[3] વરષારિતુ રે, કમિ-કમિ હુઓ વ્યતીત
છેહલો[4]પુગ્ગલ[5]-પરિયટ્ટોરે,આવ્યો શરદ[6]પ્રતીતરે-સુણ (૨)
જ્ઞાનાવરણ વાદળ ફટે રે, જ્ઞાનસૂરજ પરકાશ
ધ્યાન-સરોવર વિકસિયાં રે, કેવળ-લક્ષ્મી વાસ રે-સુણ૦
નામે લલચાવે કોઈ રે, કોઈક નવ-નવ રાગ
એહવી વાસના[7] નહીં બીજે રે,
શુદ્ધ-અનુભવ સુ-પરાગ રે—સુણ૦ (૪)
ભમત-ભમત કહાવિયે રે; મધુકરનો રસસ્વાદ
માનવિજય મનને કહે રે, રસ ચાખો આહ્લાદ રે
—સુણ૦ (૫)

卐

(૧૯૦) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન (૮-૨૨)

(અબ પ્રભુ શું ઈતની કહું-એ દેશી.)

નેમિ-જિણંદ નિરંજણો, જઈ મોહ[1] થળે જળકેળ રે;
મોહના ઉદભટગોપી, એકલમલ્લે નાંખ્યા ઠેલ રે,
સ્વામિ! સલૂણા-સાહિબા! અતુલી-બળતું વડવીર રે (૧)

કોઈક તાકી[૨] મૂકતી, અતિ-તીખાં કટાક્ષનાં બાણ રે,
વેધક[૩]-વયણ બંદુક ગોળી, જે લાગે જાયે પ્રાણ રે,
—સાહિબા૦ (૨)

અંગુલીય[૪]-કટારી ઘોચતી, ઉછાળતી વેણી[૫]-કૃપાણ રે
સિંધો[૬] ભાલા ઉગામતી, સિંગજળ[૭] ભરે કોક બાણ રે
—સાહિબ૦ (૩)

ફૂલદડા ગોળી નાખે, જે સત્વ[૮]-ગઢે કરે ચોટ રે,
કુચ-યુગ કરિ-કુંભસ્થળે, પ્રહરતી હૃદય-કપાટ રે
—સાહિબ૦ (૪)

શીલ-સન્નાહ ઉન્નત સબે,
અરિ[૯]-શસ્ત્ર ને ગોળા ન લાગ્યા રે,
સોર[૧૦] કરી મિથ્યા સવે,
મોહ-સુભટ દહો[૧૨] દિશે ભાગ્યા રે—સાહિબ૦ (૫)
તવ નવ ભવ-ચોદ્ધો મંડયો, સજી વિવાહમંડપ કોટ રે
પ્રભુ પણ તસ સનમુખે ગયો, નીસાણે દેતો ચોટ રે
—સાહિબ૦ (૬)

ચાકરી મોહની છોડવી[૧૩], રાજુલને શિવપુર દીધ રે,
આપે રૈવતગિરિ સજી, ભીતર સંયમ-ગઢ લીધ રે
—સાહિબ૦ (૭)

શ્રમણધરમ ચોદ્ધા લડે, સંવેગ-ખડગ ધૃતિ[૧૪] ઢાલ રે,
ભાલા કેસ ઉપાડતો, શુભ-ભાવના ગડગડે નાળ રે
—સાહિબ૦ (૮)

ધ્યાનધારા[૧૫]-શર[૧૬]વરષતો,હણી મોહ થયો જગનાથ રે
માનવિજય વાચક વદે, મેં ગ્રહયો તાહરો સાથ રે
—સાહિબ૦ (૯)

卐

(૧૯૦) (૮-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવનં

(દેહું દેહું નણંદ હઠીલી-એ દેશી.)

શ્રીપાસજી પ્રગટ-પ્રભાવી,
તુજ મૂરતિ મુજ મન ભાવી રે
મનમોહનાં જિનરાયા
સુર-નર-કિંન્નર ગુણ ગાયા રે—મન૦
જે દિનથી મૂરતિ દીઠી, તે દિનથી આંપદ નીઠી[૧] રે-મ.(૧)
મટકાળું મુખ સુ-પ્રસન્ન,દેખત રીઝે ભવિ-મન્ન રે—મન૦
સમતા-રસકેરાં કચોળાં[૨], નયણાં દીઠે રંગ[૩]-રોળાં રે-મન૦
હાથે ન ધરે હથિયાર, નહી જપ-માળાનો પ્રચાર રે—મન૦
ઉત્સંગે ન ધરે વામા[૪],જેહથી ઉપજે સવિ કામા રે-મ.(૩)
ન કરે ગીત-નૃત્યના ચાળા,
એ તો પરતક્ષ નટના ખ્યાલા રે—મન૦
ન બજાવે આપે વાજાં, ન ધરે વસ્ત્ર જીરણ[૫]-સાજાં રે-મ.(૪)
ઈમ મૂરતિ તુજ નિરૂપાધિ,
વીતરાગ—પણે કરી સાધી રે—મન૦
કહે માનવિજય ઉવઝાયા, મેં અવલંબ્યા તુજ પાયા રે
—મન૦ (૫)

卐

(૧૯૨) (૮—૨૪) શ્રી મહાવીર સ્વામી—જિન સ્તવન

(હેમરાજ જગ જશ જીત્યો—રે દેશી)

શાસન—નાયક સાહિબ સાચો, અતુલી[1] બળ અરિહંત,
કરમ[2]-અરિ-બળ સબળ[3] નિવારી, મારીય મોહ-મહંત,
મહાવીર જગમાં જીત્યોજી
જીત્યો જીત્યો આપ સહાય,
હાંજી ! જીત્યો જીત્યો જ્ઞાન પસાય,
હાંજી ! જીત્યો જીત્યો ધ્યાન-દશાય,
હાંજી ! જીત્યો જીત્યો જગ સુખદાય—મહાવીર૰ (૧)

અનંતાનુબંધી વડ યોધા, હણીયા પહિલી ચોટ,
મંત્રી મિથ્યાત પછે તિગ રૂપી. તવ કરી આગળ દોટ
—મહા૰ (૨)

બાંજી ઉઠ[4] આયુપ તિગ કેરી, ઇક-વિગલેંદિય જાતિ,
એહ મેવાસ[5] ભાંજ્યો ચિરકાળે, નરક-યુગલ સંઘાતિ
—મહા૰ (૩)

થાવર-તિરિદુગ ઝાંસી કટાવી, સાહારણ હણી ધાડી,
થિણદ્ધી-તિગ મદિરા વયરી, આતપ-ઉદ્યોત ઉખાડી
—મહા૰ (૪)

અપચ્ચખાણા અને પચ્ચખાણા, હણીયા યોદ્ધા આઠ,
વેદ નપુંસક-સ્ત્રી સેનાની[6], પ્રતિબિંબિત ગયા નાઠ
—મહા૰ (૫)

હાસ્ય-રતિ-અરતિ-શોક-દુગંછા, ભયે મોહ-ખવાસ[7],
હણીયા પરૂષવેદ ક્રોધાગ્ર. પાછે સંજલના-માયા

નિદ્રા દોય મોહ-પટરાણી, ઘરમાંહિથી સંહારી,
અંતરાય દરશણ ને જ્ઞાના-વરણીય લડતા મારી
—મહા૦ (૭)

જય-જય હુઓ ! મોહ જ મુઓ, હુઓ તું જગનાથ,
લોકાલોક-પ્રકાશ થયો તવ, મોક્ષ ચલાવે સાથ
—મહા૦ (૮)

જીત્યો તિમ ભગતને જીતાવે, મૂકાવે મૂકાવે,
તરણ-તારણ સમરથ છે તુંહી, માનવિજય નિતુ ધ્યાવે
—મહા૦ (૯)

પૂ. ઉપાધ્યાય માનવિજયજી
કૃત
સ્તવન ચોવિશી
કઠિન શબ્દોના અર્થ
ટિપ્પણી

સ્તવન ૮-૧

૧. ચહેરો, મૂર્તિ ૨. મહેરબાની, કરુણા ૩. પાછળ ૪. જુદા ૫. દૂર = જુદા ૬. ચાલશે ૭. પતંગ ૮. સમયોચિત અનુકૂળ થાય ૯. પ્રેમનો નભાવ.

સ્તવન ૮-૨

૧. ગાઢ અભ્યાસથી ૨. કહું છું કે, (અહીં ખરી રીતે કૌંસનો પાઠ બરાબર લાગે છે.) કદીપણ = ક્યારે પણ ૩. આત્મ-સ્વરૂપાનુભવનો જે રસ તેનો ૪. અવસર ૫. દયા ૬. કરી આપો ૭. ચરમથી ગુપ્ત,-છાનો ૮. સુંદર ૯. ફસતું ૧૦. વિરસ = મન કચવાય તેમ ૧૧. ગ[illegible] વિલંબ ૧૩. મનધાર્યું = ઈષ્ટ.

સ્તવન ૮-૩

૧. સમજદારને ૨. સફળ ૩. સંસારના ભયની જંજાળને દૂર કરનાર ૪. તને ૫. મારાથી ૬. મોટાઈમાં ૭. છેવટે ૮. અંદર ૯. મુલાકાત ૧૦. દૂર.

સ્તવન ૮-૪

૧. રીતસર-પદ્ધતિપૂર્વક ૨. અચાનક ૩. જોતાંની સાથે જ ૪. મળવું ૫. અંદરની વાત-પદ્ધતિ.

સ્તવન ૮-૫

૧. અપૂર્વ-સુંદર ૨. સુંદર ૩. સુંદર ૪. ભક્તિપૂર્વક ઉલ્લાસવાળું ૫. ભક્તિ-ઉલ્લાસ વિના ૬. તપાસપૂર્વક પ્રાપ્તિ થાય ૭. આરાધકને ૮. મુગટ વગેરે ૯. સત્પુણ્યના યોગે ૧૦. ભાવના જ્ઞાનથી ૧૧. સ્થૂલ શરીર.

સ્તવન ૮-૬

૧. દિવસો ૨. તે = પ્રભુ ૩. ઇષ્ટ.

સ્તવન ૮-૭

૧. સાક્ષાત્ તીર્થંકર પ્રભુની અવસ્થા ૨. જ્ઞાનથી દેખાય ૩. કામની પીડા, ૪. પ્રભુમૂર્તિમાં.

સ્તવન ૮-૮

૧. સામાન્યથી સમજાય નહીં તેવા સ્વરૂપવાળો ૨. ઓળખાણથી ૩. લજ્જા ૪. શુદ્ધ સ્વરૂપી.

સ્તવન ૮-૯

૧. પ્રેમસહિત ૨. લેતા નથી ૩. શણગારતા નથી ૪. શોભા કરતા નથી ૫. પદ્ધતિ, અંદરની વાત.

-૧૦
દૂલાય છે તે ૨. ઠેકાણે ૩. એન્જાન થયેલ ૪.
રો ૫. ગુણુની સ્તવનામાં ૬. બીજા પદાર્થની.

૮-૧૧
૧. વાદળોની ઘટા ૨. સારી ભરપૂર ૩. શોભા
ચમકારો ૪. ઊંચા ૫. ત્રણ ગઢ ૬. ગભીર ૭.
બગલાની શ્રેણી ૮. સારી ખેડાયેલ ભૂમિમા ૯.
ખેડૂત ૧૦. ઉદ્યમવાળી ૧૧. બીજની વાવણી ૧૨.
સારૂં અનાજ ૧૩. ગણધરરૂપ પર્વતના કિનારે થઈ.

વન ૮-૧૨
૧. સુંદર ૨. ન હોય તેવી ૩ પદાર્થ ૪ હોય તે
૫. કાતર, છરી ૬. જેવી ૭. શોભા ૮. શ્રેષ્ઠ.

સ્તવન ૮-૧૩
૧. સુખ ૨. અંદર=હૃદયમાં સ્થપાયો છે. ૩. જગ્યા
એ ૪. સ – મલે=મલિન સ્થાને ૫. સ – મલ=મલિન
વ્યક્તિ ૬. કાગડો ૭. ગટરના પાણીમાં ૮. પ્રતિ-
બિંબ ૯. સોના સાથે ૧૦. વિપરીત સંયોગે ૧૧.
ગુણુનો વિસ્તાર ૧૨. લજ્જા ૧૩. ભાડું.

સ્તવન ૮-૧૪
૧. કરનાર ૨. ખજાનો ૩. જમે પડેલું છે ૪.
લોખંડી ગદા ૫. જલ્દી ૬. દૂર ૭. જરૂરવાળા :
ગરણુ ૮. આપમેળે ૯. આત્મિક ક્રિયા
૧૦. મોટાઈનો.

સ્તવન ૮-૧૫

૧. રક્ષણ કરનાર ૨. અમૃત જેવી ૩. કતક (નિર્મળ) ફળના ચૂર્ણથી ૪. મેલ ૫. દૂર કર્યાનો ૬. તળાવમાં ૭. સુગંધપણું ૮. સૂર્યની અસર ૯. શ્રેષ્ઠ.

સ્તવન ૮-૧૬

૧. પીછો ૨. પ્રતિજ્ઞા ૩. પાછળ ૪. અનુકૂળતા ૫. રાખીએ.

સ્તવન ૮-૧૭

૧. અદ્‌ભુત ઐશ્વર્યવાળો ૨. ક્ષણ પણ સો વર્ષ જેવડો, ૩. ઉપાધિ, ૪. સાથે નહીં ૫. અનુકૂળ ૬. માનસિક ઉચાટ ૭. જુદા પડતા. ૮. ભ્રમરો ૯. કેરડા ઉપર ૧૦. જંગલના દાવાનળથી બળી ગયેલા ૧૧. વૃક્ષો ૧૨. વિકાસ પામે. ૧૩. માનસિક સંતાપ.

સ્તવન ૮-૧૮

૧. આશંસા ૨. દૂર થઈ ગઈ ૩. ઝંખના ૪. ગચ્છનું એકાંગી મમત્વ ૫. મોહના સંસ્કારોનો પ્રતિબંધ.

સ્તવન ૮-૧૯

૧. મોક્ષ પ્રાપક યોગ ૨. વિલક્ષણ ૩. બીજાના યોગક સર્ગ ૪. શૈલી ૫. પાંત્રીસ ગુણવાળી વાણીથી ૬. વિશિષ્ટ દ્રવ્યમનના પ્રયોગથી.

સ્તવન ૮-૨૦

૧. મહેરબાનીની ૨. કરુણા ૩. કરુણા વિનાના ૪. કઠણ કાળજાવાળા ૫. અત્યંત ખરાબ ૬. રેંટ માત્ર ખેતરની ભૂમિને સીંચી સફળ થાય છે, પણ મેઘ તો આખી પૃથ્વીને ઉદ્ધારવા તૈયાર હોય છે. (બીજી ગાથાનો અર્થ) ૭. પોતાની મેળે ૮. ઉચિત.

સ્તવન ૮-૨૧

૧. સંસારરૂપ હલકા ફૂલ વિષે ૨. વલોપાત ૩. પંચમ આરા રૂપી ૪. છેલ્લો ૫. પુદ્‌ગલપરાવર્ત્ત ૬. શરદ્‌ઋતુ ૭. સુગંધ.

સ્તવન ૮-૨૨

૧. આખી પ્રથમ ગાથાનો અર્થ— નેમિનાથ પ્રભુ વીતરાગ છે, જેમણે મોહના સ્થળે-જળક્રીડા સમયે જઈ મોહના પ્રબળ અસરવાળી શ્રી કૃષ્ણ વાસુદેવની પટરાણીનાં વચનો રૂપ મોહ રૂપી પ્રબળ મલ્લને એકલા પ્રભુએ ઠેલી નાંખ્યો ૨. ધારીને. ૩. વીંધી નાખનારા=માર્મિક ૪. આંગળી રૂપ કટારી, ૫. ચોટલો=કેશપાશ રૂપ કરપાણુ=નાની તલવાર, ૬. સિંદૂરના સેંથા રૂપ ભાલાને ૭. સીંગડીમાં પાણી ૮. સત્ત્વરૂપ ગઢ પર. ૯. દુશ્મનના શસ્ત્રો અને ગોળા, ૧૦. કોલાહલ, ૧૧. ફોગટ, ૧૨. દશ દિશામાં ૧૩.

છોડાવી. ૧૪. ધીરજ રૂપ, ૧૫. ધ્યાનની ઉચ્ચ શ્રેણિ, ૧૬. આયુ.

સ્તવન-૨૩

૧. નાઠી=ભાગી ૨. કંટારા ૩. આનંદોત્સવ ૪. સ્રી ૫. જૂના કે નવા.

સ્તવન-૨૪

૧. અનુપમ બળવાળા ૨. કર્મરૂપ દુશ્મનના સૈન્યને ૩. જોરદાર ૪. પગની વિશિષ્ટ બેડી ૫. છાવણી ૬. સેનાપતિ ૭. ગુલામ.

ૠ

શ્રી વર્ધમાનસ્વામિને નમઃ

પૂ. આ. શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરીશ્વરજી મહારાજ કૃત સ્તવન-ચોવીશી

[૯]

(૧૯૩) (૯—૧) શ્રી ઋષભદેવજિન સ્તવન

(ઢાલ—લલનાની)

કેરણુ[1] અરિહંતજી, ઓલગડી[2] અવધાર—લલના
ા-જિનેસર પ્રણમીએ,
વંછિત-ફળ દાતાર-લલના—આદિ૦ (૧)
ારી અવનીતળેં, ગુણ-અનંત ભગવાન—લલના
ાશી અક્ષયફળા,
વરતે અતિશય-નિધાન-લલના—આદિ૦ (૨)
ાસે પણ જેહને, અમૃત[3]-ફળ આહાર—લલના
અમૃત[4]-ફળને લહે,
એ યુગ તું નિરધાર-લલના—આદિ૦ (૩)

વંશ ઇક્ષ્વાગ છે જેહનો, ચઢતો રસ સુવિશેષ-લલના
ભરતાદિક થયા કેવળી,
અનુભવ-રસ ફળ દેખ-લલના—આદિ૰ (૪)
નાભિરાયા-કુળમંડણો, મરૂદેવી-સર-હંસ-લલના
ૠષભદેવ નિતુ વંદીએ,
જ્ઞાનવિમલ-અવતંસ-લલના—આદિ (૫)

卐

(૧૯૪) (૯—૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

(પુણ્યપ્રશંસીયેં—એ દેશી)

અજિત-જિણંદ ! દયા કરો, આણી અધિક પ્રમોદ[1]
જાણી સેવક આપણો, સુણીયેં વચન-વિનોદ રે
જિનજી સેવના૰
ભવ-ભવ તાહરી હોજોરે ! એ મન કામના—જિન૰ (૧)
કર્મ-શત્રુ તુમે જીતીઆ, તિમ મુજને જીતાડ
અજિત થાઉં દુશમન થકી,
એ મુજ પૂરો રૂહાડ[2] રે—જિન૰ (૨)
જિતશત્રુ-નૃપનંદનો, જીતે વયરી[3] જેહ,
અચિરજ ઇહાં કણી કો નહિં,
પરિણામે ગુણ-ગેહ રે—જિન૰ (૩)
સકલ પદારથ પામીયેં, દીઠે તુમ દીદાર
સોભાગી મહિમાનિલો,વિજયા-માત મલ્હાર રે-જિન૰ (૪)
જ્ઞાનવિમલ સુપ્રકાશથી. ભાસિત લોકાલોક
શિવ-સુંદરીના વાલહો, પ્રણમે ભવિજન થોક રે—જિન૰

(૧૯૬) (૯-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

(રામચંદકે બાગ ચાંપો મોરી રહ્યોરી—એ દેશી)

અભિનંદન ! જિનરાજ ! આજી ભાગ્ય પહોરી,
પ્રભુશું તુમચા પાય, સેવક કરિ અપણોરી;
ભવ-ભય-સાગર તાર ! સાહિબ ! ગુણમણોરી,
સુરતરૂ જાસ પ્રસન્ન, કિમ હોગે તે દુમણોરી.[1] (૧)
જગત-વછલ જિનરાજ, ધવલો જેહ સુણ્યોરી,
તેહસ્યું પ્રમં-સનેહ, સહજ-સુભાવ બન્યોરી;
ઉપશમવંત[2] અથાહ,[3] તોડી મોહ હણ્યોરી,
રતિપતિ[4] કંદર્પ[5] જેહ, દુશમન તે ન ગણ્યોરી. (૨)
સંવર-નૃપનો જાત, સંવર જેહ ધરેરી,
અચરિજ શું તેહમાંહિ કુળ-આચાર કરેરી;
કીરતિકન્યા જાસ, ત્રિભુવનમાંહિ ફિરેરી,
પરવાદી-મત માન, તાસુ તેહ હરેરી. (૩)
અખય લહે ફળ તેહ, જેહશું[1] હેજ વહેરી,
દોહગ દુરગતિ દુઃખ, દુશમન ભીતિ દહેરી;
ભવ-ભવ સંચિત પાપ, ક્ષણમાં તેહ હરેરી,
ઇમ મહિમા મહિમાંહિ, સવંથી કેમ કહેરી ? (૪)
સાયર ભળિઉં બિંદુ, હોયે અખય પણોરી,
તિમ વિનતી સુ-પ્રમાણ, સાહિબ જેહ સુણોરી;
અનુભવ-ભુવને નિવાસ, આપો હેજ ઘણોરી,
જ્ઞાનવિમલ-સુપ્રકાશ, પ્રભુ-ગુણરાશ થુણોરી. (૫)

કુણ તોલે કર[8] મેર[9] રે—વાલ્હે૦
સર્વ નદી સિકતા[c]-કણા રે લાલ,
કુણ ગ્રહે મૂઠી સમીર[c] રે-વાલ્હે૦-પદ્મ૦ (૨)
કુણ તારૂ બાંહિં કરી રે લાલ,
ચરમ-જલધી[10] લહે તીર[11] રે—વાલ્હે૦
સવિ જલ-ઠામના બિંદુઆ રે લાલ,
તારા-ગણિત ગંભીર રે-વાલ્હે૦—પદ્મ૦ (૩)
એહ[12] અસંખમાંહિ[13] રહ્યા રે લાલ,
પ્રભુ! તુમ ગુણ છે અનંત રે—વાલ્હે૦
સમરથ કીમ ગણવા હોઈ રે લાલ,
યદ્યપિ મોહનો અંત રે વાલ્હે૦—પદ્મ૦ (૪)
તેજ પ્રતાપે આગળા રે લાલ,
ગિરૂઆ ને ગુણવંત રે—વાલ્હે૦
શ્રી જ્ઞાનવિમલ ભાવે કરી રે લાલ,
તું શિવસુંદરી કંત રે-વાલ્હે૦—પદ્મ૦ (૫)

卐

(૧૯૯) (૯—૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(સુણ બે'ની પિઉડા પરદેશી—એ દેશી)

સ્વામી! સુપાસ-જિણંદ!
સુ[1]-નજર કરીને નિરખો રે,
-હિયડે હેજાળુ[3]—હરખે,
સેવક સુ-પરે[4] પરખો રે—સાહિબ૦ (૧)
એ કાય ...[5] પરભવમાં, વાર અનંતી વિણસી રે,

તુજ ભગતિ જોડે નહિ ભાવે,
તો થઈ અવકર-સરસી[૬] રે—સાહિબ૦ (૨)
ભક્તિણા અનુબંધ[૭] પ્રભાવે, જેહ થઈ ઉજમાળી રે,
અખય થએ અવગાહના રૂપે,
જેહજ તુજ ગુણ-માળી રે—સાહિબ૦ (૩)
તિણે હેતે કરી આપ સમાની, એહ સંબંધે જાણું રે;
એહનો ગુણ બહુ લેખે[૮] લાગ્યો,
જો તુમ ધ્યાને આણું રે—સાહિબ૦ (૪)
જોડ્યો નેહ ન કબહી, એહ ઉત્તમની વાતો રે;
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ-ધ્યાન-પસાયે,
કાળ ન જાણ્યો જાતો રે—સાહિબ૦ (૫)

卐

(૨૦૦) (૯-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભજી-જિન સ્તવન

(ધણરાઢોલા—એ દેશી)

શ્રી ચંદ્રપ્રભ—સાહિબા રે,
ચંદ્ર[૧]-કિરણ સમ દેહ-મનરા માન્યા;
નિત્ય[૨]-ઉદય નિ-કલંક[૩] તું રે,
અનુપમ અચરિજ એહ—મનરા૦ (૧)
આવો ! આવો ! હો વખાણું[૪] !
તું તો ત્રિભુવન[૫]-ભાસક ભાણુ[૬]—મનરા૦ (૧)
તુજ સમ ગણના-કારણે રે, જે રેખા પ્રથમ સુચંગ-મ૦
તે આકાશે નિપની રે, ત્રિભુવન[૭]-પાવનગંગ[૮]-મનરા૦ (૨)
અવર ન કો તુમ સારિખો રે, છોડ્યો ખટિકા-ખંડ-મન૦

કુણ તોલે કર[7] મેર[8] રે—વાલ્હે૦
સર્વ નદી સિકતા[9]-કણા રે લાલ,
કુણ ગ્રહે મૂઠી સમીર[?] રે-વાલ્હે૦—પદ્મ૦ (૨)
કુણ તારૂ બાંહે કરી રે લાલ,
ચરમ-જલધી[10] તણે નીર[11] રે—વાલ્હે૦
સવિ જલ-ધામના બિંદુઆ રે લાલ,
તારા-ગણિત ગંભીર રે-વાલ્હે૦—પદ્મ૦ (3)
એહ[12] અસંખમાંહિ[13] ગ્યા રે લાલ,
પ્રભુ! તુમ ગુણ છે અનંત રે—વાલ્હે૦
સમરથ કીમ ગણવા હોઈ રે લાલ,
યદપિ મોહનો અંત રે વાલ્હે૦—પદ્મ૦ (૪)
તેજ પ્રતાપે આગળા રે લાલ,
ગિરૂઆ ને ગુણવંત રે—વાલ્હે૦
શ્રી જ્ઞાનવિમલ ભાવે કરી રે લાલ,
તું શિવસુંદરી કંત રે-વાલ્હે૦—પદ્મ૦ (૫)

卐

(૧૯૯) (૯—૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(સુણ બે'ની પિઉડા પરદેશી—એ દેશી)

સાહિબ! સ્વામી! સુપાસ-જિણંદ!
સુ[1]-નજર કરીને નિરખો રે,
હિત[2]-હિયડે હેજાળુ[3]—હરખે,
સેવક સુ-પરે[4] પરખો રે—સાહિબ૦ (૧)
એ કાયા જાયા[5] પરભવમાં, વાર અનંતી વિલસી રે,

તુજ ભગતિ ભેટ નહિ ભાવે,
તો થઈ અવસર-પ્રરચી[1] રે—સાહિબ૦ (૨)
ભક્તિતણા અનુબંધ[7] પ્રભાવે, નેહ થઈ ઉજમાળી રે,
અખય થએ અવગાહના રૂપે,
એહજ તુજ ગુણ-માળી રે—સાહિબ૦ (૩)
તિહાં હેતે કરી આપ સમાની, એહ સંબંધે જાણું રે;
એહનો ગુણ બહુ લેખે[8] લાગ્યો.
જો તુમ ધ્યાને આણું રે—સાહિબ૦ (૪)
જોડ્યો નેહ ન કબહી, એહ ઉત્તમની વાતો રે;
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ-ધ્યાન-પસાયે,
કાળ ન જાણ્યો જાતો રે—સાહિબ૦ (૫)

*

(૨૦૦) (૯-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભજી-જિન સ્તવન

(ધણુરાઢોલા—એ દેશી)

શ્રી ચંદ્રપ્રભ—સાહિબા રે,
ચંદ્ર[1]-કિરણ સમ દેહ—મનરા માન્યા;
નિત્ય[2]-ઉદય નિ-કલંક[3] તું રે,
અનુપમ અચરિજ એહ—મનરા૦ (૧)
આવો ! આવો ! હો વખાણું[4] !
તું તો ત્રિભુવન[5]-ભાસક ભાણુ[6]—મનરા૦ (૧)
તુજ સમ ગણના-કારણે રે, જે રેખા પ્રથમ સુચંગ-મ૦
તે આકાશે નિપની રે, ત્રિભુવન[7]-પાવનગંગ[8]—મનરા૦ (૨)
અવર ન કો તુમ સારિખો રે, છોડ્યો ખટિકા-ખંડ-મન૦

કુણ તોલે કર[6] મેર[7] રે—વાલ્હે૦
સર્વ નદી સિકતા[8]-કણા રે લાલ,
કુણ ગ્રહે મૂઠી સમીર[9] રે-વાલ્હે૦—પદ્મ૦ (૨)
કુણ તારૂ બાંહેં કરી રે લાલ,
ચરમ-જલધી[10] લહે તીર[11] રે—વાલ્હે૦
સવિ જલ-ઠામના બિંદુઆ રે લાલ,
તારા-ગણિત ગંભીર રે-વાલ્હે૦—પદ્મ૦ (૩)
એહ[12] અસંખમાંહિં[13] રહ્યા રે લાલ,
પ્રભુ! તુમ ગુણ છે અનંત રે—વાલ્હે૦
સમરથ કીમ ગણવા હોઈ રે લાલ,
યદ્યપિ મોહનો અંત રે વાલ્હે૦—પદ્મ૦ (૪)
તેજ પ્રતાપે આગળા રે લાલ,
ગિરૂઆ ને ગુણવંત રે—વાલ્હે૦
શ્રી જ્ઞાનવિમલ ભાવે કરી રે લાલ,
તું શિવસુંદરી કંત રે-વાલ્હે૦—પદ્મ૦ (૫)

卐

(૧૯૯) (૯—૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(સુણ બેની પિઉડા પરદેશી—એ દેશી)

સાહિબ! સ્વામી! સુપાસ-જિણંદ!
સુ[1]-નજર કરીને નિરખો રે,
હિત[2]-હિયડે હેજાળુ[3]—હરખેં,
સેવક સુ-પરે[4] પરખો રે—સાહિબ૦ (૧)
કાયા જાયા[5] પરભવમાં, વાર અનંતી વિલસી રે,

તુજ ભગતિ જોડે નહિ ભાવે,
તો થઈ અવકર-સરસી[૬] રે—સાહિબ૦ (૨)
ભક્તિણા અનુબંધ[૭] પ્રભાવે, જેહ થઈ ઉજમાળી રે,
અખય થએ અવગાહના રૂપે,
જેહજ તુજ ગુણ-માળી રે—સાહિબ૦ (૩)
તિણે હેતે કરી આપ-સમાની, એહ સંબંધે જાણું રે;
એહનો ગુણ બહુ લેખે[૮] લાગ્યો,
જો તુમ ધ્યાને આણું રે—સાહિબ૦ (૪)
જોડયો નેહ ન કબહી; એહ ઉત્તમની વાતો રે;
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ-ધ્યાન-પસાયે,
કાળ ન જાણ્યો જાતો રે—સાહિબ૦ (૫)

卐

(૨૦૦) (૯–૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભજી-જિન સ્તવન

(ધણરાઢોલા—એ દેશી)

શ્રી ચંદ્રપ્રભ—સાહિબા રે,
ચંદ્ર[૧]-કિરણ સમ દેહ-મનરા માન્યા;
નિત્ય[૨]-ઉદય નિ-કલંક[૩] તું રે,
અનુપમ અચરિજ એહ—મનરા૦ (૧)
આવો ! આવો ! હો વખાણું[૪] !
તું તો ત્રિભુવન[૫]-ભાસક ભાણુ[૬]—મનરા૦ (૧)
તુજ સમ ગણના-કારણે રે, જે રેખા પ્રથમ સુચંગ-મ૦
તે આકાશે નિપની રે, ત્રિભુવન[૭]-પાવનગંગ[૮]-મનરા૦ (૨)

તે કૈલાસ-રૂપા સમો રે; મહિયલમાંહે અખંડ મન૦
તાહરા ગુણ તુમમાં રહ્યા રે,
એહ મિલે નહિ પર[૯] પાસ—મન૦
તેણે હેતે કરી જાણીયે રે; ત્રિભુવન તાહરો દાસ-મન૦
દીવાકર[૧૦] તુમ પદ રહ્યો રે, સેવાસારે[૧૧] ખાસ-મન૦
દોષરહિત[૧૨] તનુ[૧૩] તાહરૂં રે જ્ઞાનવિમલ-સુ-પ્રકાશ-મ૦

卐

(૨૦૧) (૯-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

(રાય કહે રાણી પ્રતે-એ દેશી)

સુવિધિ-જિણંદ મોહામણા—અરિહંતાજી,
સુ-વિધિતણા ભંડાર—ભગવંતાજી
પ્રેમ ધરીને પ્રાહુણા[૧]-અરિ૦,
મન-મંદિર પાઉ[૨] ધાર—ભગ૦ (૧)
જ્ઞાન દીપક તો ઝળહળે-અરિ૦,
સમકિત તોરણ-માળ—ભગ૦
ચારિત્ર ચંદ્રોદય[૩]ભલો-અરિ૦,
ગુણ-મુગતા ઝાકમઝાળ—ભગ૦ (૨)
મૈત્રીભાવ સિંહાસને-અરિ૦, તકીયા પરગુણપક્ષ—ભગ૦
મુદિતા[૪] પરમ[૫] બિછાવણા[૬]-અરિ૦,
ઈત્યાદિક ગુણલક્ષ—ભગ૦ (૩)
ઈહાં આવીને બેસીયે—અરિ૦, તુમ ચરિત્રના ગીત-ભગ૦
ગાવે મુજ તનુ કામિની—અરિ૦,
આણી અ-વિહડ પ્રીત—ભગ૦ (૪

અરજ સુણીને આવિયા—અરિ૦,
સાહિબ મન-પરમાદિ—ભગ૦
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુતા ઘણી—અરિ૦,
પ્રગટી અધિક-ઉછાહિ—ભગ૦ (૫)

*

(૨૦૨) (૯–૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

(જી હોની દેશી.)

જી હો શીતલ-જિન! જગનો ધણી,
જી હો શીતલ દર્શન જાસ
જી હો શીતલ ચંદનની પરે,
જી હો પસાર્યો સુજસ[1]-સુવાસ
સુગુણ! નર! સેવો શીતલનાથ,
એ તો અવિચલ શિવસુખ-સાથ—સુગુણ૦ (૧)
જી હો વિષય[2]-દાવાનળ ઓલવે,
જી હો ધ્યાન તણો લવ-લેશ
જી હો ગારવ[3]-રજ તે ઉપશમે,
જી હો દૂરિ દુરિત[4]-કલેશ—સુગુણ૦ (૨)
જી હો મલયાચલ-શુભ-વાસથી, જી હો કંટક હોયે સુગંધ
જી હો સજ્જન સહુ પણ આદરી,
જી હો એ ઉત્તમ અનુબંધ—સુગુણ૦ (૩)
જી હો રોમ-રોમ તનુ ઉલ્લસે, જી હો આનંદ અધિક અથાહ
જી હો શીતલ-વાણી સુધારસેં, જી હો સીંચ્યો બે-પરવાહ
—સુગુણ૦ (૪)

જી હો શીતલતાને કારણે, જી હો આણો સમતા-ભાવ
જી હો જ્ઞાનવિમલ-સુખસંપદા, જી હો હોવે અધિક જમાવ
—સુગુણ૦ (૫)

卐

(૨૦૩) (૯-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન

(નિંદરડીની દેશી.)

શ્રી શ્રેયાંસ-જિનેસરૂ! સેવકની હો કરજો સંભાળ[1] તો
રખે! વીસારી મૂકતા,
હોય મોટા હો જગે દીન-દયાળ તો—શ્રી૦ (૧)
મુજ સરિખા છે તાહરે. સેવકની હો બહુ કોડાકોડ તો
પણ સુ-નજરે નિરખીએ,
કિમ દીજે? હો પ્રભુ તેહને છોડ! તો—શ્રી૦ (૨)
મુજને હેજ છે અતિઘણું,
પ્રભુ! તુમથી હો જાણું નિરધાર તો
તો તું નિપટ નિરાગીઓ,
હું રાગી હો એ વચન-વિચાર તો—શ્રી૦ (૩)
વળી ન્હાનું મન માહરૂં,હું તો રાખું હો તુમને તે માંહિ તો
હું રાગી પ્રભુ! તાહરો,
એકાંગી હો થહીયેં પ્રભુ-બાંહિ તે—શ્રી૦ (૪)
નિ-ગુણો નવિ ઉવેખીએ, પોતવટ[2] હો ઈમનો હે સ્વામિ તો
જ્ઞાનવિમલ-પ્રભુ! શું કહો?

૦૪) (૯–૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી–જિન સ્તવન

(ગિરૂઆ ગુણ વીરજીએ-દેશી.)

ી વસુપૂજ્ય-નરિંદનોજી, નંદન ગુણ[1]મણિધામ
ાસુપૂજ્ય-જિન રાજીયોજી, અતિશય[2]-રત્ન-નિધાન
પ્રભુ ! ચિત્ત ધરીને અવધારો[3] મુજ વાત૦ (૧)
ાષ સયલ મુજ સાંસહોજી[4], સ્વામી ! કરી સુપસાય
ુમ ચરણે હું આવીઓજી, મહિર[5]કરો મહારાય—પ્રભુ૦ (૨)
િમતિ કુમ ગતિ સંગ્રહીજી, અ-વિધિ અ-સદાચાર
ે મુજને આવી મિલ્યાજી, અનંત અનંતીવાર—પ્રભુ૦ (૩)
જબ મેં તુમને નિરખીયાજી, તવ તે નાઠા દૂર
ુણ્યે પ્રગટે શુભ-દશાજી, આવ્યો તુમ હજૂર—પ્રભુ૦ (૪)
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ ! તાહુનેજી[1], શું કહેવું બહુવાર
દાસ-આશ પૂરણ કરોજી, આપો સમકિત સાર—પ્રભુ૦ (૫)

卐

(૨૦૫) (૯–૧૩) શ્રી વિમલનાથ–જિન સ્તવન

(એ એ મુનિવર વહોરણ પાંગરયાજી-એ દેશી.)

વિધિ શું વંદતાં વિમલ-જિનેસરૂજી,
વાધે વળી વારૂ[1] ધર્મ-સનેહ રે
આતમ[2]-અનુભવ જ્ઞાનમાંહે મિલે જી,
હોયે અવિનાશી અખય અછેહ રે —વિધિ૦ (૧)
પાણી જિમ સહજે વિષ દૂર કરેજી,
મંત્રે વાસ્યું હોયે અમૃત-રૂપ રે
તિમ તુમ ધ્યાને એહ અ-ભેદથીજી,
ધ્યાયો હોયે આતમ સિદ્ધ-સરૂપ રે —વિધિ૦ (૨)

જિમ તિલ ઊજ્જ્વલ શુભ-કુસુમેં કરીજી;
વાસ્યાં બહુ-મૂલાં હોયે તેલ રે
તિમ સિત[3]-પક્ષી તુમ ગુણ[4]-વાસથીજી;
હોયે અતિશય ગુણ[5]-પરિમલ મેલ રે —વિધિ० (૩)
આપ-સરિખો સેવકને કરેજી,
સાહિબ સેવ્યો તે સુપ્રમાણ રે
મોટા સેવ્યાનો તો શ્યો[6] પટંતરોજી,
સમજે થોડે કહ્યે જે હોયે જાણ રે—વિધિ० (૪)
જ્ઞાનવિમલ-સુપ્રકાશ થકી લહ્યાજી,
ત્રિભુવન-જન મનકેરા ભાવ રે
તો શી જુવો છો ? સેવક વિનતિજી,
આપો તુમ સેવા ભવ-જલ નાવ રે—વિધિ० (૫)

卐

(૨૦૬) (૯–૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્ત

(એ ડુંગરવાસૂ નાયકાની—એ દેશી)

અનંત-જિણેસર ! આપણો હો લાલ,
અંતરયામી[1] એહ રે—એ જિનજી વારૂ
નેહ નિબિડ[2] નિશ્ચય[3] થયો રે લાલ,
જિમ પત્થરની[4] રેહ રે—એ० અનંત० (૧)
અંત કરયો તેં કર્મનો હો લાલ,
પામી ક્ષાયિક ભાવ રે—એ०
ગુણ અનંત તેહથી લહ્યા રે લાલ,
પ્રગટ્યો સહજ સુભાવ રે—એ० અનંત० (૨)

ભેદો અનંત-પાંચમે હો લાલ,
આઠ અનંત કરી હાથ રે—એ૦
નાથ નહિં કો તાહરો રે લાલ,
ભણીયે ત્રિભુવનનાથ રે—એ૦ અનંત૦ (૩)
એતા દિન નવિ જાણીઓ હો લાલ,
તાહરૂં અનંત-સરૂપ રે—એ૦
સુયશા માતા જેહની રે લાલ,
તાત સિંહસેન-ભૂપ રે—એ૦ અનંત૦ (૪)
કાળ અનંતે મેં પામીઓ હો લાલ,
હવે કિમ છોડયો જાય રે?—એ૦
જ્ઞાનવિમલ સુખ પોખવા રે લાલ,
અવિચલ તુંહી સહાય રે—એ૦ અનંત૦ (૫)

卐

(૨૦૭) (૯–૧૫) શ્રી ધર્મનાથ જિન-સ્તવન

(મેડા ઉપર મેહુ ઝરૂખે વીજલડી હો લાલ—એ દેશી)

ધર્મ-જિનેસર! ધર્મ-ધુરંધર[1] ભેટીએ હો લાલ—ધુરં૦
અવિધિ અધર્મ અનીતિ અ-સજ્જન મેટીએ હો લાલ,
—અસ૦
સંભારૂં નિશદીસ કરી ગુણ એકઠા હો લાલ—કરી૦
પણ દેવાની વેળા દીસો છો મન[2]-મઠા હો લાલ—દીસો૦
આજ લગે કોઈ કામ કર્યો હોયે દાસનો હો લાલ—કર્યો૦
તે દાખો[3] લેઈ નામ હોયે જો આસનો હો લાલ—હોયે૦

દુઃખ-દુરિત ઉપદ્રવ સવિ મિટે,
ભાંજે મિથ્યા-મતિ[૨]-ભ્રાંતિ રે—સુણો (૨)
તું રાગ-રહિત પણ રીઝવે, સવિ સજ્જન કેરાં ચિત્ત રે
નિર્દ્રવ્ય અને પરમેશ્વરૂ,
વિણુ નેહે તું જગ-મિત્ત રે—સુણો૦ (૩)
તું ચકી પણ ભવ-ચક્રનો, સંબંધ ન કોઈ કીધ રે
તું તો ભોગી યોગી દાખિઓ,
સહજે સમતા-રસ સિદ્ધ રે—સુણો૦ (૪)
વિણુ-તેડયો નિત્ય સહાય છે, તુજ લોકોત્તર-આચાર રે
કહે જ્ઞાનવિમલ ગુણ તાહરા,
લહિયે ગણવે કિમ પાર રે—સુણો (૫)

卐

(૨૦૯) (૯–૧૭) શ્રી કુંથુનાથ જિન-સ્તવન

(ઓલીડાની દેશી)

કુંથુ-જિણંદ! સદા મન-વસીઓ,
તું તો દૂર જઈ પ્રભુ વસીઓ
સાહિબા! રંગીલા! હમારા, મોહના શિવ[૧]-સંગી
છઠ્ઠો ચકી ખટ-ખંડ સાધે,
અભ્યંતર[૨] જિમ ખટ[૩]-રિપુ બાંધે સા હિબ૦ (૧)
ત્રિપદી[૪] ગંગ[૫] ઉપકંઠે[૬], નવ નિધિ-સિદ્ધિ ઉતકંઠે સા૦
કોઈ અ-જેય રહ્યો નહિ દેશ,
તિમ કો ન રહ્યા કર્મ-નિવેશ—સાહિબ૦ (૨)

સત્તર-ભેદશું સંયમ પાળી,
અત્તરમો જિન મુગતિ-સંભાળી—સાહિબ૦ (૩)
તેહને ધ્યાને જો નિતુ રહીએ,
જો તેહની આણા નિરવહિએ—સાહિબ૦
તો ખાઈક ભાવે ગુણ આવે,
સાહિબ-સેવક ભેદ ન પાવે—સાહિબ૦ (૪)
વારવાર સુ-પુરુષને કહેવું,
તે તો ભરિયા ઉપર વહેવું—સાહિબ૦
જ્ઞાનવિમલ ભાવે કરી જોવે,
તો સેવક-મનવંછિત હોવે—સાહિબ૦ (૫)

卐

(૨૧૦) (૯-૧૮) શ્રીઅરનાથ-જિન સ્તવન

(કિસકે ચેલે કિસકે પૂત—એ દેશી)

શ્રી અર-જિનવર દીન-દયાળ,
મેરા જેહની છે સુર-સાળ[1]—સાહિબ સેવિયે૦
દુષમ[2]-સમય મહા[3]-વિષ-ઝાળ,
તેહમાં સેવકને સંભાળ—સાહિબ૦ (૧)
મરુથકી મરુભૂમિ સુહાય,
જિહાં સઘળી સુરતરુવર[4] છાંય-સાહિબ૦
જિહાં તુમ શાસનની પરતીત,
તેહ જ જાણો સમકિત—રીત-સાહિબ૦ (૨)
અગનિ સંયોગે જિમ અગરનો[5] ગંધ,
પ્રગટે દહદિસિ પરિમલ[1]-બંધ-સાહિબ૦

ચરણાં

કષપાષાણે[૭] કનક[૮]-સભાવ;
પરખીજે પરીક્ષકને ભાવ—સાહિબ૦ (૩)
તિમ કલિયુગ છે ગુણને હેત;જો તુજ શાસન શુદ્ધ-સંકેત-
જિમ નિશિ દીપક જલધિમાં દ્વીપ;
જિમ મરૂમાં રેવાજલ[૯]-નીપ-સાહિબ૦ (૪)
તિમ કળિમાં તુમ પદ-કજ સેવ;
દુર્લભ પામાં પુણ્યે હેવ—સાહિબ૦
ાનવિમલ તેજે કરી જોય;
ગંજી[૧૦] ન શકે દુર્જન કોય—સાહિબ૦ (૫)

卐

(૨૧૧) (૯–૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

(ઈડર આંબા આંબલી રે—એ દેશી)

મલ્લિ-જિનેસર વંદીયે રે;[૧] પ્રહ-ઉગમતે સૂર;
મલ્લી-[૨]કુસુમ પરે વિસ્તરયો રે; મહિમા અતિય હનૂર
ચતુર નર ! સેવો શ્રી જિનરાય;
કુમરી રૂપે થાય—ચતુર૦ (૧)
કુંભ-ચક્રી[૩] જે ઉપનો રે; જે મુનિવર કહેવાય;
તે ભવ-જલનિધિ શોષવે રે; અચરિજ એહ કહાય-ચ૦
લંછન મિસિ[૪] સેવે સદા રે, પૂર્ણ-કલશ તુમ પાય;
તે તારક-ગુણ કુંભમાં રે; આજ લગે કહેવાય-ચ૦ (૩)
માંગલિકમાં તે ભણી રે; થાપે કલશ મંડાણ;
ી જિન-સેવાથી હોયે રે; આયતિ[૫] કોડિ-કલ્યા-

પરમાતમ સુખ સાગરૂ રે આગર ગુણનો એહ;
જગ જયવંતા જાણીયે રે; જ્ઞાનવિમલ કહે તેહ-ચ૦ (૫)

(૨૧૨) (૯-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી-જિન સ્તવન

(આજનહેજો-એ દેશી)

શ્રી મુનિસુવ્રત-જિન વીશમા; વિશમીયા[1] મનમાંહિજી;
કોઈક શુભ-મહુરત આવી વસ્યા;
વીસ વસા ઉછાંહજી શ્રી૦ (૧)
અનુભવ જાગ્યો જ્ઞાન-દશા તણો; પર-પરિણતિ ગઈ દૂરજી
વિષ[2] સમ વિષયતણાં ફળ જાણીયાં,
શ્રદ્ધા[3]-પરિમલ પૂરજી—શ્રી૦ (૨)
ઇત્યાદિક ગુણ પ્રગટે પ્રભુ થકી; અવર ન આવે દાય[4]જી;
ચંપકતરૂ-તળે જે રતિ પામ્યા;
આઉલ[5] તસ ન સુહાયજી-શ્રી૦ (૩)
જે સુ-ગુણશું મનડું વેધ્યુ, વન કરે નિગુણ-સંગજી
હંસા છીલર[6] સર નવિ આદરે, છોડી ગંગ-તરંગજી-શ્રી૦
જગ જણ સાથે પ્રીત કરે ઘણી, તે કોઈ નાવે દાયજી
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ-પામ્યાથી હોવે, સેવક-વંછિત થાયજી
—શ્રી૦ (૫)

卐

(૨૧૩) (૯-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

(રંગીલુ આતમા-એ દેશી.)

નેહ કરો નમિનાથશું, જે છે ચતુર સુજાણ

અર્થ સરે રચો તેહથી નિર્ગુણ નહિં ગુણ[1]-ખાણ સુ. (૧)
રાગી દ્વેષી[2] દેવતા, તે કિમ આવે જોડ?—સુરંગા૦
એ તો દેવનો દેવ છે, વીતરાગ ગુણ કોડ—સુરંગા૦ (૨)
કિહાં સાયર કિહાં છીલરૂ કિહાં દિનકર[3] ખદ્યોત[4] સુ.
કિહાં ધૃતપુર[5] ને કુસકા![6] કિહાં મૃગપતિ[7]! મૃગપોત![8]
—સુરંગા૦ (૩)
કિહાં તારાપતિ[9] તારિકા[10] કિહાં ચિંતામણી કાચ—સુ૦
કિહાં ચંદન કિહાં આકડો કિહાં કક્કર[11] કિહાં પાચ[12] સુ૦ (૪)
જ્ઞાનવિમલ ગુણ-સંપદા, સંયુત એ ભગવાન—સુરંગા૦
અવર કહો કિમ દેવતા, આવે એહ ઉપમાન?[13] સુ૦ (૫)

卐

(૨૧૪) (૯–૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

(આંધા આમ પધારો પૂજ્ય-એ દેશી.)

નેમિ નિરંજન! નાથ! હમારો, અંજન[1]-વર્ણું શરીર
પણ અ-જ્ઞાન[2]-તિમિરને ટાળે, જીત્યો મનમથ[3]-વીર
પ્રણમો! પ્રેમ ધરીને પાય,—પામો પરમાનંદા.
યદુ-કુળ-ચંદા રાય! માત શિવાદે-નંદા; (૧)
રાજીમતી શું પૂરવ-ભવની, પ્રીત ભલી પરે પાળી
પાણિગ્રહણ[4]-સંકેતે આવી, તોરણથી રથ વાળી—પ્રણમો૦
અ-બળા સાથે નેહ ન જોડયો, તે પણ ધન્ય કહાણી
એક-રસે બિહુ પ્રીત થઈ તો, કીરતિ કોડ ગવાણી—પ્રણમો૦
ચંદન પરિમલ[5] જિમ, જિમ ખીરે,
ધૃત એક રૂપ નવિ અલગાં!

ઈમ જે પ્રીત નિવાસહિં અહ-નિશ
તે ધન ગુણ સુ-વિલગાં—પ્રણુમે૦ (૪)
ઈમ એકંગીત જે નર કરશે, તે ભવ-સાયર તરશે
જ્ઞાનવિમલ લીલા તે ધરશે, શિવ-સુંદરી તસ વરશે
—પ્રણુમે૦ (૫)

卐

(૨૧૫) (૯—૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(ત્રિભુવન તારણુ તીરથ પાસ ચિંતામણિ રે કે-એ દેશી.)

પુરિસાદાણી પાસ કે આશ સફળ કરો રે કે—આશ૦
દાસતણી અરદાસ[1] સદા હિલમેં ધરો રે—સદા૦
બપઈઓ[2] જિમ જલધર[3] વિણુ જાચે નહિ રે કે—વિણુ૦
તિમ તુમ વિણુ હું ઓર ન જાચું એ સહીરે કે—જાચું૦ (૧)
તુમ ઉપર એક[4]-તારિ કરીને હું રહ્યો રે કે—કરી૦
સાહિબ ! તું મુજ એક મેં અવર ન સંગ્રહ્યો રે કે—અવર૦
મેવાની પણ ચૂક કદા પડતી નથી રે કે—કદા૦
રિદ્ધિ અનંત ખજાને, ખોટ પણુ કો નથી રે કે—ખોટ૦ (૨)
ભવિતવ્યતા પણુ ભવ્ય અછે પ્રભુ ! માહરી રે કે—અછે૦
તે જાણું નિરધાર કૃપા લહી તાહરી રે કે—કૃપા૦
ભવસ્થિતિનો પરિપાક વિલંબ વિચે કરે રે કે—વિલંબ૦
સંઘયણાદિક દોષ તણો અંતર ધરે રે કે —તણો૦ (૩)
પણુ તે ભાવે કામ એ વાનની વાત છે રે કે—વાત૦
એરક જિમ હોયે દૂર જે ખાના જાતિ છે રે કે—ખાના૦
બોળવીયા નવિ જાય કે જે તુમ્હે શિખવ્યા રે કે—જે૦
પહિલ. ઉજ્જ[5] દેખાડી જેહને ઉલટ્યા રે કે—જેહને૦ (૪)

તે અલગા કિમ જાય ? નજર ધરો નેહની રે કે—નજર૦
વંછિત આપી આશ સફળ કરો તેહની રે કે—સફળ૦
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ ચરણ-સેવા નિતુ દીજીયે રે કે—સેવા૦
સહજે ઉદય બહુમાન અધિક હવે દીજીયે રે—અધિક૦ (૫)

*

(૨૧૬) (૯–૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી–જિન સ્તવન

(આદર જીવ ખિમાગુણ આદર-એ દેશી.)

વર્ધ્ધમાન-જિનવરને ધ્યાને, વર્ધમાન-સમ થાવેજી
વર્ધમાન-વિદ્યા-સુપસાયે, વર્ધમાન-સુખ પાવેજી-વર્દ્ધ૦
તું ગતિ મતિ છછતી[1] ધિતિ છે,
માહરો જીવન પ્રાણ આધારજી,
જયવંતું જગમાં જસ શાસન,કરતું બહુ ઉપકારજી વ૦ (૨)
જે અજ્ઞાની તુમ મતે[2]સરીખો પરમતને[3] ટરી જાણેજી
કહો કુંભુ અમૃતને વિષ સરીખું,મંદમતિ વિણ જાણેજી વ.(૩)
જે તુંમ આગમસરસ સુધારસે,સીંચ્યો શીતલ થાયજી,
તાસ જનમ સુકૃતારથ જાણો,સુરનર તસ ગુણ ગાયજી, વ.(૪)
સાહિબ તુમ પદપંકજ સેવા,નિત નિત એહજ યાચુંજી;
શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરીસર ભાખે,પ્રભુને ધ્યાને માચુંજી વ૦ (૫)

પૂ. આ. શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરીશ્વરજી મ.

કૃત

સ્તવન ચોવિશી

કઠિન શબ્દોના અર્થ

ટિપ્પણી

સ્તવન ૬-૧

૧. અવસર્પિણી કાળના ત્રીજા આરાના છેડે ધર્મ વ્યવહારની આદિ કરનારા ૨. મેવા ૩. કલ્પવૃક્ષના ફળ ૪. આત્મસમસ્તપ્રદેશ સાક્ષાત્ રૂપ કરીને.

સ્તવન ૬-૨

૧ આનંદ ૨. દર્શન ૩ વૈરી-દુશ્મન.

સ્તવન ૬-૩

૧ નજર [illegible] ૨ નાશ ૩. અનુજ્ઞા ૪. [illegible] ૫. [illegible] ૬. [illegible]

સ્તવન ૬-૪

૧ [illegible] ૨-૩. આપું [illegible] ૫ [illegible] ૬ [illegible] ૭ [illegible] ૮ [illegible]

સ્તવન ૯-૫

૧. સ્વરૂપ ૨. મોહ અંધકારને ૩. મોક્ષગતિનો.

સ્તવન ૯-૬

૧. લાલ કમળ જેવી ૨. કાંતિ ૩. આકાશ ૪. આપી શકે ૫. આંગળથી ૬. હાથથી ૭. મેરૂપર્વત ૮. રેતીના કણીયા ૯. પવન ૧૦. સ્વયંભૂરમણ-સમુદ્ર ૧૧. કિનારો ૧૨. મેરૂ, રેતી, પવન વગેરે ૧૩. અસંખ્યાત પ્રદેશ ૧૪. શિવ = મોક્ષરૂપ શ્રીના ધણી.

સ્તવન ૯-૭

૧. સારી દૃષ્ટિ ૨. હેત ભરેલા હૈયે ૩. ઉત્કૃષ્ટ હર્ષથી ૪. સારીરીતે ૫. શ્રી ૬. ઉકરડા જેવી ૭. પરંપરાના ૮. સફળ થયો.

સ્તવન ૯-૮

૧. ચંદ્રના કિરણ જેવું શરીર ૨. હંમેશ ઉદયવાળું ૩. કલંક રહિત ૪. શ્રેષ્ઠ ૫. ત્રણ-ભુવનને પ્રકાશિત કરનાર ૬. સૂર્ય ૭. ત્રણ-ભુવનને પવિત્ર કરનારી ૯. ગંગાનદી, બીજા પાસે ૧૦. ચંદ્ર ૧૧. કરે છે ૧૨. દોષ વગરનું ૧૩. શરીર.

સ્તવન ૯-૯

૧. મહેમાન ૨. વધારો ૩. ચંદરવો ૪. પ્રમોદ-ભાવના ૫. શ્રેષ્ઠ ૬. જાજમ.

સ્તવન ૯-૧૦

૧. સારા યશની સુગંધ ૨. વિષયવાસના રૂપ

જંગલી અગ્નિનો ૩. ત્રણ ગારવની ધૂળ ૪.
ક્લેશ.

સ્તવન ૯-૧૧

૧. સારવાર ૨. વહેતાપણું.

સ્તવન ૯-૧૨

૧. ગુણરૂપ મણિના ઘર ૨. અતિશય રૂપ રત્નોન ખજાના રૂપ ૩. ધ્યાનમાં સંગ ૪. ખમો = માફ કરો ૫. દયા ૬. સમજુને-

સ્તવન ૯-૧૩

૧. સારો ૨. આત્માનો અનુભવ જ્ઞાનમાં મળે તો જ્ઞાન અવિનાશી, અક્ષય અને અનંત થાય (પ્રથમ ગાથાના ઉત્તરાર્ધનો અર્થ) ૩. શુક્લપક્ષી જીવ ૪. ગુણ-સુગંધથી ૫. ગુણ—સુગંધ ૬. ભેદભાવ.

સ્તવન ૯-૧૪

૧. મનોગત ભાવોને જાણનાર, સર્વજ્ઞ ૨. ગાઢ ૩. નક્કી ૪. પત્થરની રેખાની જેમ ૫. પોષણ કરવા.

સ્તવન ૯-૧૫

૧. ધર્મના નાયક ૨. કડવુ મનના ૩. બનાવો ૪. છાપેલ કપડાની ૫. રંગીન છાપ ૬. પ્રેમવશ.

સ્તવન ૯-૧૬

૧. વિના કારણે ત્રણે ભુવનના બંધુ ૨. મિથ્યા બુદ્ધિની ભ્રમણા.

રણાં

સ્તવન ૯-૧૭

૧. શિવ = મોક્ષના કાયમી યોગવાળા ૨. અંદરના ૩. કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ, મદ, મત્સર = ઇર્ષ્યા એ ૭ દુશ્મનો ૪. ત્રિપદીરૂપ ૫. ગંગાનદી ૬. કિનારે.

સ્તવન ૯-૧૮

૧. અત્યંત સુંદર ૨. પાંચમો આરો ૩. ભયંકર ઝેરની જાળ જેવો ૪. કલ્પવૃક્ષની શ્રેષ્ઠ ૫. ગુરૂ-ધૂપનો ૬. સુગંધની ઘટા ૭. કસોટીના પત્થરે ૮. સોનાની પરીક્ષા ૯. નર્મદાજળનો બેટ ૧૦. પરા-ભવ ન કરી શકે.

સ્તવન ૯-૧૯

૧. સવારે ૨. મોગરાના ફૂલની જેમ ૩. પ્રભુજીના પિતાજીનું નામ છે ૪. બહાનાથી ૫. ભવિષ્યમાં.

સ્તવન ૯-૨૦

૧. વિસામો લીધો ૨. ઝેર જેવા ૩. શ્રદ્ધાની સુગંધના સમૂહથી ૪. અનુકૂળ ૫. આવળ નામે ઝાડ ૬. છીછરા પાણીના ખાબોચીયા.

સ્તવન ૯-૨૧

૧. ગુણની કદર ન કરનાર ૨. દ્વેષવાળા ૩. સૂર્ય ૪. આગીયો ૫. ઘેવર ૬. ફોતરા ૭. સિંહ ૮. હરણનું બચ્ચું ૯. ચંદ્ર ૧૦. તારો (નાનો) ૧૧. કાંકરા ૧૨. શ્રેષ્ઠ મણિ ૧૩. હરોળે.

વંશ વર ઇક્ષાગ દિનકર, તુરંગ[3] લંછન સાર રે
ચ્યારસેં ધનુ માન સોવન-વાન[4] દેહ ઉદાર રે—જ્યો૦ (૨)
નયરી સાવત્થી-નરેસર, દુઃખ-દાવાનળ મેહ રે
સાઠ પૂરવ લાખ જીવિત[5], ભોગવે જિન જેહ રે—જ્યો૦
ત્રિમુખ સુર દુરિતારી દેવી, જાસ શાસન-દેવ રે
વિઘન ટાળે સંઘ કેરા, કરે પ્રભુની સેવ રે—જ્યો૦ (૪)
ભવ-મહોદધિ તરણ-તારણ, સબળ[1] વહાણ સમાન રે
ભાવમુનિ શુભ-ભાવ આણી, કરે તસ ગુણ-ગાન રે—જ્યો૦

(૨૨૯) (૧૦-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

(રાગ પરજીયો—મનોહર હીરજી–એ દેશી.)

શ્રી અભિનંદનો રે, ચોથો જિનવર નમીયે
સિદ્ધારથાનો[1] નંદન ગુણતાં, સકળ દુઃખ નિગમીયે,
હાં હો સિદ્ધિપુરીમાં રમીયે—શ્રી અભિનંદનો રે૦ (૧)
વંશઈક્ષાગ[2]-પયોનિધિ-શશધર, નયરી વિનીતા ભૂપો
સંવર[3]-સુત વર સંવરદાઈ. પ્રભુજી અદ્ભુત-રૂપો—શ્રી૦
ધનુષ અઉઠ[4]-શત ઉન્નત મનોહર, કંચનવાન શરીરો
કપિલંછિત-મન-વંછિત-પૂરણ,દૂર[5] મતરેણુ સમીરો—શ્રી૦
શાસનસુર યક્ષ નાયક નામે, કાળી દેવી રાજે
પૂરવ લાખ પંચાસ આઉખું, ભોગવ્યું જે જિનરાજે—શ્રી૦
પરમ-પુરૂષ પુરૂષોત્તમ તે પ્રભુ, કરમ-બંધ સવિ છોડો
ભાવવિજય મુનિ પભણે સુજને,
શિવ-સુખ સાથે જોડો—શ્રી૦ (૫)

(૨૧૮) (૧૦-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી-જિન સ્તવન

(રાગ કેદારો-વઈરાગી લાલ લાલ હો-એ દેશી)

મન-મંદિર માંહિ વસો, શ્રી વાસુપૂજ્યજિન સૂર[1]
દૂરે જાયે તિહાં થકી, જિન મોહ-તિમિરનું[2] પૂર-મન૦
મનોહર લાલ લાલ હો, જેહનું જગ અધિકું-[3]નૂર-મનો૦
જેણે મોહ કરયો ચકચૂર મન૦ (૧)

વંશ-ઈક્ષાગ શિરોમણિ, વાસુપૂજ્ય નરેસર ધન્ન
ધન-ધન તસ રાણી જયા, જસ ઉદરે પ્રભુ ઉતપન્ન-મન૦
ચંપાનયરીએ અવતર્યો, વર-વિદ્રુમ[4] સુંદર અંગ
લંછન મહિષ મનોહરુ, પ્રભુ સિત્તરિ[5] ધનુષ ઉત્તંગ-મન૦
લાખ બહોત્તર વરષનું. જસ જીવિત જસભંડાર[6]
ચંડા શાસનદેવતા, જસ સેવે યક્ષ કુમાર-મન૦ (૪)
સેવક-જનને દાખતો, ભવ-સાયર[7] કેરો પાર
જ્ઞાન કહે જિન બારમો, દેખાડે શિવપુર બાર-મન૦

(૨૨૯) (૧૦-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ વેલાઉલ-જપો ઘરિ હીરજી ઘરિ આવે-એ દેશી)

વિમલ-જિનેસરરાયા, તેરસમા સ્વામિ સુહાયા
વંશ[1]-ઈક્ષાગ-રોહણગિરિ-સુરમણિ,
નરમણિ[2] પ્રણમેં પાયા-વિમલ (૧)
કંપિલપુર કૃતબ્રહ્મ[3] નરેસર[4], શ્યામારાણી-જાયા[5].
ધનુષ તનુ માને વાને, કંચનરોલ[6] છાયા[7]-વિમલ૦
-મિસિ અહનિશિ જસ સેવે, આવી વરાહ સુહાયા

દેહ-વાન જેહનો અતિ મનોહર, કનકશૈલને જીપે રે
એક લાખ પૂરવ જસ જીવિત,
શ્રી વત્સ-લંછન દીપે—શીતલ૦ (૨)
નેઉ ધનુષ-માન તનુ સોહે, જેહનું નિરુપમ રૂપો રે
જે દેખીને રૂપતણો મદ, છંડે સુરના ભૂપો—શીતલ૦
ભદ્દિલપુરનો રાજા રાજે, આદિવંશ-અવતંસો રે.
મમ-માનસ માનસ-સરે હંસો,
સુર-નર-રચિત પ્રશંસો—શીતલ૦ (૪)
બ્રહ્માસુર વર દેવી અશોકા જસ શાસનસુર રાજે રે
ભાવ કહે એ દશમો જિનવર, સેવક-વૃંદ નિવાજે-શીતલ૦

卐

(૨૨૭) (૧૦-૨૦) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ કેદારો-હીર ઉતારે હો ભવપાર-એ દેશી)

શ્રી શ્રેયાંસ-જિન ગુણ-ગાન;
કરો ભવિયણ! ધ્યાન શુભ ધરી, મન કરી એક તાન-શ્રી૦
વિષ્ણુ ભૂપતિ-તાત માતા, વિષ્ણુદેવી પ્રધાન
સિંહપુરના નાથ સત્ત્વે, સબલ સિંહ સમાન—શ્રી૦ (૨)
લંછન ખડગી-જીવ અર્ધસી,[1] ધનુષ સર[2]-તનુ-માન
નરપભ[3]-કુલ-માન સરોવર-હંસ પુણ્યનિધાન—શ્રી૦ (૩)
યક્ષ યક્ષેસર સુરી વળી, માનવી અભિધાન
જાસ શાસનદેવ સોહે, સકલ-સિદ્ધિનિદાન—શ્રી૦ (૪)
લાખ ચઉરાશી વરસ જીવિત, દેહ ચંપકવાન
ભાવ કહે ઇગ્યારમો જિન, દિઓ મુજ વરદાન—શ્રી૦ (૫)

卐

(૨૧૮) (૧૦-૧૨) શ્રી [illegible]સ્વામી-જિન સ્તવન

(રાગ કેદારો-[illegible])

મન-મંદિર માંહિ [illegible]
દૂરે જાયે તિહાં થકી, [illegible]
મનોહર લાલ લાલ હો, [illegible]
જેહે [illegible] (૧)

વંશ-ઈક્ષાગ શિરોમણિ, [illegible]
ધન-ધન તસ રાણી [illegible]
ચંપાનયરીએ અવતર્યો, [illegible]
લંછન મહિષ મનોહરું, [illegible]
લાખ બહોત્તર વરષનું. [illegible]
ચંડા શાસનદેવતા, [illegible]
સેવક-જનને દાખતો, [illegible]
સાર રહે જિન [illegible]

*

(૨૨૯) (૧૦-૧૩) [illegible]

(રાગ વેલાઉલ-[illegible]) સ્ત[illegible]

વિમલ-જિનેસરરાય, [illegible]
વંશ[1]-ઈક્ષાગ-[illegible]

સુર પાતાલ અંકુશાદેવી, ચરણ-કમલ જસ રમલિ[૫]કરંત
ભાવમુનિ મનમાંહિ ધ્યાવે,
તે જિનનું અભિધાન સુમંત—સેવો૦ (૫)

卐

(૨૩૧) (૧૦-૧૧) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ સારંગ-ઉદધિસુત સુંદર વદન સુહાયા—એ દેશી.)

ધરમજિન ! ધરમતણો દાતાર !
પન્નરમો જિન મન મો[૧] મોરે,
મગંલ[૨]તરૂ જલધાર—ધરમ૦ (૧)
ભિભ-વંશ-મુક્તામણિ મનોહર, દીપે તેજે સાર
ાત સુવ્રતા ભાનુ નરેસર, નંદન પ્રાણ-આધાર—ધરમ૦
ણુતાલીશ ધનુષ તનુ ઉન્નત, રયણપુરી અવતાર
ાસુદેવ[૩]-ચીવરને જીપે, જસ તનુ-વરણ ઉદાર—ધરમ૦
લંછન વજ્ર ધરંત હરંતો, પાતક[૪]-વૈરિ-વિકાર
જસ દસ લાખ વરસ વર-જીવિત,
સુકૃતતણો ભંડાર—ધરમ૦ (૪)
કિન્નર સુર પણ્ણત્તી દેવી, જસ સેવે સુખકાર
ભાવ કહે તે પ્રભુ મુજ દેજો, ભવ-સાયરનો પાર—ધરમ૦

卐

(૨૩૨) (૧૦-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ જિન સ્તવન

(રાગ સામેરી-વીરા તેરી ગતિ શું નઈ એ-દેશી.)

શાંતિપ્રભુ ! સોહે પરમ-દયાલા
સોલસમો જિન પંચમ ચક્રી ગણ ગાવે સુર[૧]-બાલા—શાંતિ૦

પૂ. શ્રી ભાવવિજયજી મહારાજ
કૃત
સ્તવન ચોવિશી
કઠિન શબ્દોના અર્થ
ટિપ્પણી

સ્તવન ૧૦-૧

૧. ઈષ્ટવસ્તુ ૨. કલ્પવૃક્ષ ૩. બળદ ૪. સ્વર્ણ

સ્તવન ૧૦-૨

૧. લક્ષ્મીરૂપ વેલડીના મૂળ ૨. મેરૂપર્વતના શિખર ૩. પચાશ અધિક ચારસો-સાડાચારસો

સ્તવન ૧૦-૩

૧. સુખને ઉત્પન્ન કરનાર અથવા ભગવાન, ૨. ઉપજાવેલ છે જગતને આનંદ જેમણે, ૩. ઘોડો ૪. કાંતિ ૫. આયુષ્ય ૬. શ્રેષ્ઠ વહાણ જેવા

સ્તવન ૧૦-૪

૧. પ્રભુજીની માતાનું નામ ૨. ઈક્ષ્વાકુવંશરૂપ સમુદ્રમાં ચંદ્ર સમાન, ૩. પ્રભુજીના પિતાનું નામ ૪. સાડા ત્રણસો ૫. કુમતરૂપ ધૂળને હઠાવવા પવન સમાન.

સ્તવન ૧૦-૫

૧. રાગરૂપ અંધકાર શમાવવાને=શાંત કરવા માટે
૨. અયોધ્યાનગરી ૩. સેવકની જેમ.

સ્તવન ૧૦-૬

૧. ઋષભદેવ પ્રભુના કુલ=ઈક્ષ્વાકુરૂપ કમળમાં રાજહંસ
૨. ધર નામના ધરાધર=રાજાના ૩. મહા=મોટો ધરણિધર=પર્વત=મેરૂ પર્વત તેની જેમ ધીર ૪. મુનિઓના મનરૂપ વૃક્ષના કીર=પોપટ જેવા ૫, ઉગતા સૂર્યના બિંબને ૬. આયુષ્ય.

સ્તવન ૧૦-૭

૧. નજીકમાં ૨. સેવા કરે ૩. પ્રતિષ્ઠરાજા (પ્રભુજીનાં પિતાનું નામ) ૪. પૃથ્વીરાણીના પુત્ર ૫. સોનાનો ગર્વ. ૬. ઋષભદેવ પ્રભુના વંશરૂપ સમુદ્રમાં ચિંતા-મણિ સમા.

સ્તવન ૧૦-૮

૧. શ્રેષ્ઠપુત્ર ૨. પુત્ર ૩. ચંદ્ર જેવા મુખવાળા ૪. શરીરની કાંતિથી ૫. ચંદ્ર ૬. ઋષભદેવ પ્રભુના વંશમાં સૂર્ય જેવા ૭. સુંદર.

સ્તવન ૧૦-૯

૧. પ્રભુજીની માતાનું નામ, ૨. સુંદર ૩. ઈક્ષ્વાકુ-વંશરૂપ મેરૂ પર્વત પર કલ્પવૃક્ષ જેવા હિતકાર (બીજી ગાથાના પૂર્વાર્દ્ધનો અર્થ)

સ્તવન ૧૦-૧૦

૧. દશરથ રાજાના કુળરૂપ પૂર્વ દિશા

પર્વત ઉપર સૂર્યસમાન (પ્રથમ ગાથાના પૂર્વાર્દ્ધનો અર્થ) ૨. નંદા દેવીના પુત્ર

સ્તવન ૧૦-૧૧

૧. એંશી, ૨. પોતાના શરીરનું પ્રમાણ ૩. ઋષભદેવ પ્રભુના કુળરૂપ માનસરોવર હંસ સમા.

સ્તવન ૧૦-૧૨

૧. સૂર્ય, ૨. અંધકાર, ૩. તેજ ૪. પરવાળા ૫. સીરોર ૬. યશનો ભંડાર ૭. સંસાર સમુદ્ર નો,

સ્તવન ૧૦-૧૩

૧. ઇક્ષ્વાકુવંશ રૂપ રોહણગિરિ પર્વતમાંથી પ્રગટેલ દેવતાઈ મણિ જેવા ૨. રાજાઓ ૩. પ્રભુજીના પિતાજીનું નામ ૪. રાજા ૫. પુત્ર ૬. મેરૂપર્વત ૭. કાંતિ ૮. જીતે, ૯. દંડયા છે કુમતિઓને જેણે ૧૦. દૂર કર્યા છે, પાપના ઉપાયો જેણે.

સ્તવન ૧૦-૧૪

૧. સુખનો ખજાનો-સુખને કરનાર ૨. જન્મ આપ્યો ૩. બૃહસ્પતિનો અથવા સુર દેવોમાં ગુરૂ=શ્રેષ્ઠ= ઈન્દ્રનો ૪. શોભે ૫. ક્રીડા.

સ્તવન ૧૦-૧૫

૧. સ્થિર થાઓ ૨ મંગળરૂપ વૃક્ષ માટે પાણીની ધારા જેવા, ૩ વાસુદેવના ચીવર=વસ્ત્ર=પીતાંબર તેને ૪. પાપરૂપ ખરાબ વિકારોને

સ્તવન ૧૦-૧૬

૧. અપ્સરા ૨. ઇક્ષ્વાકુવંશ રૂપ ઘરના શ્રેષ્ઠ દીપક ૩ 'અદ્વિતીય ૪. [illegible]

સ્તવન ૧૦-૧૭

૧. દૂષણરહિત ૨. જીત્યો છે સૂર્ય જેણે ૩. ઐરાવણ-હાથી જેવી ગતિવાળા ૪. શ્રી માતાના પુત્ર એવા પ્રભુ ૫. હસ્તિનાપુરનો, ૬ પાંત્રીસ,

સ્તવન ૧૦-૧૮

૧. અપ્સરાઓ પણ ૨ કમળના મધ્યભાગની જેમ ગો=શરીરની રસ=કાંતિ-છાયાની,ગૌરવ=શ્રેષ્ઠતા (ત્રીજી ગાથાના ત્રીજા પાદનો અર્થ) ૩ જણાવે.

સ્તવન ૧૦-૧૯

૧. શરીરની ૨ છાયાથી ૩. અપૂર્વરૂપથી શોભતા

સ્તવન ૧૦-૨૦

૧. શ્રી હરિવંશના મોટા રાજાઓના મસ્તકને શોભવનાર રત્નના મણિ જેવા (૧લી ગાથાના પૂર્વાર્દ્ધનો અર્થ) ૨. ઇષ્ટ વસ્તુ ૩. ચિંતામણિ ૪. ૪. અપ્સરાઓ ૫. નવા=અષાઢી મેઘ જેવા વર્ણવાળી ૬. કાચબાની જેમ ૭. ગોપવેલ ઇન્દ્રિયોવાળા ૮. સૂર્ય

સ્તવન ૧૦-૨૧

૧. સોભતી ૨. મોહરૂપ શત્રુના વિજયને શ્રેષ્ઠ રીતે કરનાર ૩. પુત્ર.

સ્તવન ૧૦-૨૨

૧. વિશ્રામ કરો=વસો=ટકો ૨ શ્રી હરિવંશ રૂપ મેરૂપર્વતની શોભારૂપ નંદનવન જેવા યદુવં-

જે પ્રભુ કલ્પવૃક્ષ જેવા થયા અને દેવો તથા મનુષ્યો એ જેમની પ્રશંસા કરી છે. તેવા (પ્રથમ ગાથાનો અર્થ) ૩. શરીર ૪. ઊંચું ૫. શ્રી કૃષ્ણ વાસુદેવનો ૬. તોડી ૭. કામદેવ.

સ્તવન ૧૦-૨૩

૧. કુળના શણગારસમા ૨. ઉદયાચલ પર્વત ૩. સૂર્ય ૪. અંધારૂં ૫. દૂર કરે

સ્તવન ૧૦-૨૪

૧. જીતનાર ૨. શરીરનો રંગ ૩. પુત્ર.

પૂ. શ્રી વિનયવિજયજી મહારાજ

કૃત

સ્તવન ચોવિશી

[૧૧]

(૨૪૧) (૧૧-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન

(છબીલે લાલન—એ દેશી)

શેત્રુંજા[1] શિરશેહર, દુખહર આદિ જિણંદ-સોભાગી સુંદર
મરુદેવીનો નંદન,મુખ[2]સુરતરુનો કંદ-રમો મનમંદિર (૧)
સકળ કળા જિણે શીખવી, વર્ત્તાવ્યો વ્યવહાર—સો૦
યુગલા-ધર્મ નિવારીઓ, દેખાડ્યો આચાર-સો૦ (૨)
નમિ-વિનમિ નિવાજીયા[3], કીધા વિદ્યાવંત—સો૦
બાહુબળી પ્રતિબુઝવ્યો, તું મોટો ભગવંત—સો૦ (૩)

સેવા કરતાં સ્વામીની, લહીયેં મુગતિ નિવાસ—સો૦
કીરતિવિજય ઉવઝાયનો, વિનય કરે અરદાસ[૪]—સો૦ (૪)

卐

(૨૪૨) (૧૧-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવ

(રાગ મારૂણી-સાધુ શિરોમણિ સદ્દગુરુ વંદીયે રે—એ દેશી

વિજય સમોપે[૧] (સમપે) સુત વિજયા તણો રે,
હરખ ઘણો જસ નામ
અજિત-જિનેસર! ભુવન[૨]-દિણેસરું રે,
ગુણ[૩]-મંડલ અભિરામ—વિજય૦ (૧)
ગજપતિ[૪]-લંછન ગજગતિ[૫] ચાલનો રે,
ગજવર[૧]-પતિ સમરત્થ
મોહ[૧]-મહીરૂહ-મૂળ ઉખેળવા રે,
વડહથવાહે[૮] હત્થ—વિજય૦ (૨)
મન-મંદિરમાં આવી મુજ રમો રે,
વિનય કહે મોરા નાથ
રાત-દિવસ હું તુમ સેવા કરું રે,
નહિ છંડું તુમ સાથ—વિજય૦ (૩)

卐

(૨૪૩) (૧૧-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ—સિંધુઓ)

સેના[૧]-નંદન[૨]નંદનવન જિસ્યો, સંભવ સુખદાતાર તારિન રે
શરણે આવ્યો હું સમરથ ભણી રે,
મ્હારી દુરગતિ દૂરે નિવાર[૧] વારિન રે
સેના-નંદન નંદનવન જિસ્યો રે—(૧)

મોહન-રૂપા વાને સોહામણો રે,
સરસ સલૂણો[1] દેહ બેહને રે
નેહ થયો મુજ[2] ચરણે ભેટવા,
કેવળ-કમળા ભેદ એદન રે—સેના૦ (૨)
દશવર લંછન કુંઅર જિતારિનો રે,
ક્રમિત-સુરવર ચેવિ સેવિન[3] રે
વિનય કરે કર જોડી વિનતી રે,
ભવ-સાયરની તેરિ[1] કેવિન[2] રે—સેના૦ (૩)

*

(૨૪૮) (૧૧-૮) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

રાગ-આસાઉરી-આજ આણંદ ઘણો તપગચ્છમાં એ—દેશી)

સંવર[1]-નંદન શ્રી અભિનંદન, ચંદન શીતલ વાણી રે
કેસર અગર કપૂરે પૂજો,
ભાવ-ભગતિ મન આણી રે—સંવર૦ (૧)
દ્વેષ નિવારો ! રાગ મ ધારો ! એ છે દુઃખની ખાણી રે
વીતરાગના ચરણ આરાધો,[2]
પાર તરો જિમ પ્રાણી રે—સંવર૦ (૨)
સિદ્ધારથા[3]-કુંઅરની સેવા, મુગતિ હેત ઈમ જાણી રે
તન મન વચન વિમલ કરી વંદો,
વિનય વદે ઈમ વાણી રે—સંવર૦ (૩)

*

(૨૪૫) (૧૧-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન

(ગિરૂઆ ગુણ વીરજી—એ દેશી.)

વંદું જિનવર પાંચમોજી, વિરતિ[1]-વધૂ ભરતાર
સુગતિ-પંથ દેખાડવાજી, જિણે લીધા અવતાર[2]
પૂજો રે! ભવિજન! સુમતિ સુગતિ-દાતાર—(૧)
ધન ધન માતા મંગલાજી[3], જસ સુત જગ આધાર
કરૂણા સાયર સુંદરૂજી,પરમ[4]-લતા જલધાર—પૂજો૦ (૨)
મેઘ[5] મહીપતિ કુળતિલોજી મુખ[6]-જિત પૂનિમચંદ
શરણ હજો ! મુજ તાહરૂંજી, વિનય ભણે આનંદ—પૂજો૦

卐

(૨૪૬) (૧૧-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

(રાગ -મલ્હાર)

પદ્મપ્રભની સેવા કરતાં, લહીંયે સુખની કોડી રે લાલ
પુત્ર કલત્ર[1] પરિવાર વિરાજે,
અવિહડ બંધવ જોડી રે લાલ—પદ્મ૦ (૧)
રોગ વિયોગ સયલ ભય નાસે,અંગે ન આવે ખોડિ[3]રે લાલ
માત સુસીમા નંદન નમતાં,
સંપદા આવે દોડી રે લાલ—પદ્મ૦ (૨)
સુણ રે પ્રાણી ! હિતુઈ[4]વાણી,કર્મ તણા મદ મોડી રે લાલ
વિનય કહે ધર[5]-ભૂધર[1] કુંઅર,
વે જોડી રે લાલ—પદ્મ૦ (૩)

(૨૪૭)[અ](૧૧-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન

(ઢાલ—પનાની)

જી રે મ્હારે સમરૂં સ્વામી સુપાસ,
પૃથ્વી માતા ઉદરે ધર્યોરે—જી રે જી
જી રે મ્હારે પઈઠ[૧]નરેસર કુળતિલો,
મુગતિ[૨] વધૂયે સાંઈ[૩]વર્યો[૪]—જી રે જી (૧)
જી રે મ્હારે સોભાગી સુખ સાગરૂ,
ગુણ-મણિનો આવાસડો[૫]રે—જી રે જી
જી રે મ્હારે સુર નર કિન્નર સુંદરી,
હરખે ગાયે રાસડો રે—જી રે જી (૨)
જી રે મ્હારે હરિણ[૬] પ્રભુનું દેખતાં,
નયણાં અમીયે આંજિયે—જી રે જી
જી રે મ્હારે કીર્તિવિજય વાચક તણા,
વિનય તણું મન રંજીયે—જી રે જી (૩)

卐

(૨૪૭)[આ](૧૧-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

[મેઘ મનિ ચિંતવે—એ દેશી]

સમરથ સ્વામી સાતમોરે, સ્વસ્તિક લંછન પાય,
પઈઠ નરેસર કુળ-તિલોરે,પૃથ્વી ધનધન માયોરે-દેવ સુપાસજી
નામે લીલવિલાસરે, પુણ્ય-પ્રકાશજી (૧)
પરમેસર પગલાં ઠવે, કંચનકમળેં સાર,
ઈતિ[૧]સકળ નાસે તિહાં, જિહાં પ્રભુ કરે એ વિહારો રે-દેવ૦

તસ વાચે માતુ દુઃખ પરાં[3],નાસે જિન સુકાં પામો રે-દેવ[4]
કીર્તિવિજય ઉવઝાયનો, વિનયવિજય ગુણ ગાય,
ભવે-ભવે ભગતિ તુમ્હારડી,હિયડે અધિકી સુહાય રે-દેવ[4]

ૐ

(૨૪૮) (૧૧-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

ચાલો સખી રે ! પ્રભુને પૂજવા રે,
ચંદ્રપ્રભ જિનરાય—મોરા૦ લાલ રે
ચંદ્ર તણી પરે નિરમલી રે, ચંદ્ર સુકોમલ કાય
—મોરા૦ લાલ રે (1)
વદન પૂનમનો ચાંદલો રે, ચાંદો લંછણ પાય-મોરા લાલ રે
ચંદ્ર તણી પરે મહમહે[1]રે, શ્વાસ-ઉશ્વાસ સુહાય
—મોરા૦ લાલ રે. (૨)
ચંદ્ર-ચકોર તણી પરેરે,વિંધ્યાચલ[2]જિમ નાગ[3]-મોરા લાલ રે
વિનય કહે તિમ મુજ હજો રે, ભવે-ભવે તુજસ્યું રાગ
—મોરા૦ લાલ રે. (3)

ૐ

(૨૪૯) (૧૧-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

સુવિધિજિન નાથ નામથીએ,
પરમલ[1] મંગળ-માળ તો-ભાવે પૂજા કરું એ
કેસર ચંદન મૃગમદે[2]એ, તિલક કીજે પ્રભુ ભાલતો[3]-ભા[4]
માલા બહુ[4]-વર્ણની ફૂલનીએ,સોહીએ[5]ઉજ્જલે[1]અંગતો-ભાવે[4]
રજત[7]-ગિરિ શિખર ઉપર યથાએ,[8]
સુરપતિ[9]-ધનુષનો રંગનો—ભાવે૦ (૨)
પુષ્પદંતાભિધ[10]જિનવરૂએ,સુગ્રીવ ગય કુળ-ચંદ તો-ભાવે

ઝરણાં
વિનય કરતાં પ્રભુથી લહુંએ, પરમ-પદ પરમ આનંદ તો
—ભાવે૦ (૩)

卐

(૨૫૦) (૧૧-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

(આવ્યો માસ વસંત-એ દેશી.)

શીતલ સરોવર[૧]-તિલક નીર[૨] નદી તણું રે,
શીતલ સાર[૩] કપૂરનું પૂર સોહામણું રે
શીતલ સજ્જન મન કે વન નંદન ઘણું રે,
શીતલ કમલ-કદંબ કે સજ્જન પેખણું[૪] રે. (૧)
શીતલ જનની[૫]-હેતજ કે તેજ મયંકનું[૬] રે,
શીતલ અંગે વિલેપન ચંદન-પંકનું એ
શીતલ જલધર છાંહ કે બાંહ વાલિમનીએ[૭],
શીતલ સરસ ઉદાર કે વાડી રંભની[૮] રે (૨)
એહથી શીતલ સંત કે શીતલ દેવના રે,
ચરણ-કમલશ્યું પ્રીતિ કે ભાવે સેવના રે
પાપ તણા સંતાપ કે જેહથી ઉપશમે રે,
વિનયવિજય કરજોડી કે પ્રભુ ચરણે નમે રે (૩)

卐

(૨૫૧) (૧૧-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન

વંદું જિન શ્રેયાંસ, હંસ તણી પરિં[૧],
મુનિજન-મનકમલેં રમેંએ (૧)
મુજ મન તરૂઅર[૨] છાંહ, સ્વામી અનુસરો,
જનમ સફળ માહરો કરોએ. (૨)

વિષ્ણુ નરેસર વંશ, ધજા તણી પરે,
જેણે કીધો જગે ગાજતોએ. (૩)
નિસુણો ! વયણ મુજ તાત, હું ભમીયો ઘણું,
ભવ-સાયરના પૂરમાં[૪]એ. (૪)
હવે નિજ પાસે રાખો, દાખો શુભમતિ,
વિનય કરે ઈમ વિનતિએ. (૫

卐

(૨૫૮) (૧૧-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી–જિનસ્તવ

(પરવ પજુસણ આવીયા રે–એ દેશી.)

શ્રી વસુપૂજ્ય નરેસરૂ રે, નંદ[૧] જયા જસ માય
શ્રી વાસુપૂજ્યને પૂજતાં રે. મંદિર રિદ્ધિ ભરાય
ભવિક-જન ! પૂજો એ જિનરાય,
જિમ ભવ-જલધિ તરાય—ભવિક૦
મુગતિનો એહ ઉપાય ભવિક૦ (૧
સોહે સોવન-સિંહાસનેરે, કુંકુમ[૨]–વરણી કાય
જિન કંચનગિરિ ઉપરે રે,નૂતન[૩]–ભાણુ સુહાય-ભવિક૦ (૨
લંછન મિસિ[૪] વિનતિ કરે રે, મહિષીસુત[૫] જસ પાય
લોકે હું સંતાપીઓ રે,સુખું તુજ પસાય—ભવિક૦ (૩
મન[૬] રંજે એ રાતડો રે, એ તો જગનો[૭] ન્યાય
પણ જે ઉજ્જવલ મન કરે રે,
તે તો અચરજ થાય -ભવિક૦ (૪
બાર[૮] ઉધારે મુગતિના રે, બારસમો જિનરાય
કીર્તિવિજય ઉવજ્ઝાયનો રે,
વિનયવિજય ગુણ ગાય—ભવિક૦ (૫

卐

(૨૫૩) (૧૧–૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

(બહિની! જેહને જેહસ્યું રંગ—એ દેશી.)

રમણ કરે મન-મંદિરે રે, વિમલ-કમલ મુખ દેવ
વિમલ જનમ કરવા ભણી રે, સુર-નર સારે સેવ રે
ભવિજન! સેવો! વિમલજિણંદ,
ભવ[૨]-સંકટ-રયણી દિણંદ—ભવિ૦
જન[૩]-લોચન શારદચંદ રે........ ભવિ૦ (૧)
વિમલ ચરણ નખ સોહીયેં રે, અરૂણ[૪]વરણ જિમ ચોળ[૫]
માનું દશ દિશિ નારીના રે. રયણ[૬]-અરિસા ઓળ[૭] રે—ભવિ૦
વિમલ ચરણ નખ-દરપણે રે, જે જોયેં નિજ રૂપ
મંગળ-માળા તસ મિળે રે,
મંદિર રિદ્ધિ અનૂપ રે—ભવિ૦ (૩)
વિમલ વચન રસ વરસતો રે, વિમલ નયણ અદ્ભુત
દીપાવે કુળ આપણું રે, શ્રી કૃતવરમા[૮]-પૂત રે-ભવિ૦
શામારાણીએ જનમીયો રે, કંચન-વિમલ-શરીર
વિનય વસેં તુમ પાઉલે[૯] રે,
જિમ સહકારે[૧૦]કીર[૧૧]રે—ભવિ૦ (૫)

卐

(૨૫૪) (૧૧–૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

(ઋષભજી અમકું તારે રે—એ દેશી)

ગુણ અનંત-અરિહંતના રે, જિનપતિ તેજ અનંત
સુખ અનંત સહજે દીયેં રે, સેવંતાં ભગવંત—
અનંતજી! આવો અધિક ઉછાહ,
મુજ મન-મંદિર માંહિ—અનંતજી૦ (૧)

સુખ અનંત જો મુજ હોયે રે, મુખે મુખે જીભ અનંત
ગુણ અનંતના બોલતાં રે,
તોહિ ન આવે અંત—અનંતજી૦ (૨)
જ્ઞાન અનંત મુજ દીઓ રે, દરિશણ રિદ્ધિ અનંત
વિનય ભણે તુમ્હથી હજો રે,
મુજને પુણ્ય અનંત—અનંતજી૦ (૩)

卐

(૨૫૫) (૧૧-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

(ઢાલ—ધૂઆરિતા)

ધર્મનાથને સેવતાં રે, હોયે ધર્મ અપાર
ધર્મથકી સુખ પામીયેરે રે, એહ છે વાત નિરધાર
સખિ! આવો જિનવર પૂજીએ રે!
સખિ! કેસર ચંદન લાવ સખિ!
ફૂલનાં મૂલ કરાવિયે હો—સખિ૦ (૧)
પન્નરમો જિન પૂજવા રે, સુર-નર-કિન્નર કોડિ
આવે ગાવે પ્રભુ તણી રે,કીરતિ બે કર જોડી—સખિ૦ (૨)
ધન ધન માતા સુવ્રતા રે, જેણિ જાયો એ પૂત
સોભાગી સુખદાયકો રે, દોલત અતિ અદ્‌ભુત—સખિ૦
ભાનુ રાય કુળ પુષ્કરે[1] રે, મેરો પ્રભુ ભાણુ[2] સમાન
પ્રથમ દાન વરસી દીઉ રે, હવે દીયે સમકિત દાન—સખિ૦
કીરતિવિજય ઉવઝાયનો રે, વિનય નમે તુમ્હ પાય
બોધિબીજ દેજો સદા રે, માંગે છે એહ પસાય—સખિ૦

卐

(૨૫૬) (૧૧-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન[1]

(ઋષભનો વંશ રયણાયરો—એ દેશી)

શાંતિજિનેસર સોળમો, પાચમો ચક્રવર્તિ જાણો રે
ચોસઠ સહસ વધૂ[1]ધણી,
પ્રણમો ખટ ખંડ રાણો રે—શાંતિ૦ (૧)
ઘોર વિઘન ઘન[2] સંહરે, જિમ પરચંડ[3] સમીર[4] રે;
દુઃખદાવાનળ ઓલ્હવે,
જિમ નવ[5] જલધર[6] નીર રે—શાંતિ૦ (૨)
કીર્તિવિજય ઉવઝાયનો, વિનય વદે ઈમ વાણી રે
શાંતિજિનેસર સેવના, અવિહડ-પુણ્યની ખાણી રે-શાંતિ૦

(૨૫૭) (૧૧-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

(ઉત્તર દખિણ હું તિ હરણાલિ—એ દેશી)

કુંથુજિનેસર વંદીએ, સખિ! સત્તરમો દેવ રે
સખિ! દેવની સેવ કરો, મન—રંગશું એ (૧)
પુરરાય સુત સુંદરૂ, શ્રીરાણીનો નંદ રે
સખિ! નંદને ચંદ જિસ્યું, મુખ શોભીયેં એ (૨)
નવ-નિધિ ચઉદ રયણ તણી, જેણે સંપદા છાંડી રે
સખિ! છાંડીને માંડી પ્રીતિ, વિરતી સમીએ (૩)
નામ જપતાં જિન તણું, સખિ! પાતક જાયેં રે
સખિ! જાયેં ને થાયેં વંછિત મન તણુંએ (૪)
કીર્તિવિજય ઉવઝાયનો, સખિ! સેવક બોલે રે
સખિ! બોલેં ઈમ નહીં કો તોલે પ્રભુ તણે એ (૫)

(૨૬૧) (૧૧-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

(તે તરીયા ભાઈ ! તે તરીયા—એ દેશી)

શ્રીનમિનાથને ચરણે નમતાં, મન-ગમતાં સુખ લહીયેં રે
ભવ-જંગલમાં ભમતાં રહીએ,[1]
કર્મનિકાચિત દહીએ[2] રે—શ્રી૦ (૧)
સમકિત-શિવપુરમાંહિ પોહોચાડે, સમકિત ધરમ-આધાર રે
શ્રીજિનવરની પૂજા કરીએ,એ સમકિતનું સાર[3] રે-શ્રી૦ (૪)
જે સમકિતથી હોયે ઉપરાંઠા[4], તે સુખ જાયે નાઠાં રે
જે કહે જિન-પૂજા નહી કીજે,
તેહનું નામ નહી લીજે રે—શ્રી૦ (૩)
વપ્રા રાણીનો સુત પૂજો, જિમ સંસારે ન ધ્રુજો રે
ભવ-જલ તારક કષ્ટ-નિવારક,
નહી કોઈ એહવો દૂજો રે—શ્રી૦ (૪)
શ્રી કીર્તિવિજય-ઉવઝાયનો સેવક,
વિનય કહે પ્રભુ સેવો રે
ત્રણ તત્ત્વ મનમાંહી અવધારી, વંદો અરિહંત-દેવો રે-શ્રી૦

卐

(૨૬૨)(અ)(૧૧-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ રામગિરી-રાય કહે રાણી પ્રતે-સુણો કામિની એ-દેશી)

મહેર[1] કરો મનમોહન-દુઃખ-વારણજી,
આવો આણી[2] ગેહ-ચિત્તં-ઠારણજી
રોષ ન કીજે રાજીયા-દુઃખ૦ આણો હઈડે નેહ—ચિત્ત૦
લાજ જશે કહાણી[3] ચહેરો-દુઃખ, જગ વિસ્તરશે વાત-ચિત્ત૦

કોઈ મુજને નરતી[૪] કહેશે—દુ:ખ૦
કોઈ વળી તુમ્હને કુભાત[૫]—ચિત્ત (૨)
પહિલી[૬] વાત વિમાસીયે[૭]—દુ:ખ૦,
તો ન હોય ઉપહાસ[૮]—ચિત્ત૦
જો હોયે ધર[૯] આપવા—દુ:ખ૦,
તોહિજ દીજે આથ—ચિત્ત૦ (૩)
વિણ તરૂઅર વન-વેલીને.. દુ:ખ૦,
કુણ રાખે ? નિજ છાંહિ—ચિત્ત૦
કંત વિના તેમ નારીને—દુ:ખ૦
કુણ અવલંબે ? બાંહી[૧૦]—ચિત્ત૦ (૪)
નેહ નથી મુજ કારમો[૧૧]—દુ:ખ૦
નિશ્ચે જાણો નાથ—ચિત્ત૦
દેહ તણી જિમ છાંહડી—દુ:ખ૦,
નહીં છાંડું તિમ સાથ—ચિત્ત૦ (૫)
દુ:ખીયાના દુ:ખ ટાળવા—દુ:ખ૦,
શું શું ન કરે સંત ?—ચિત્ત૦
તો મુજ આપ ઉત્તમ થઈ—દુ:ખ૦,
કાં ઉવેખો ! કંત—ચિત્ત૦ (૬)
ઈમ કહેની રાજીમતી—દુ:ખ૦,
પોહતી ગઢ ગિરનાર—ચિત્ત૦
વિનય કહે જઈ મુગતિમાં—દુ:ખ૦,
ભેટ્યો નિજ ભરતાર—ચિત્ત૦ (૭)

(૨૬૨)[આ](૧૧-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ ગામગિરિ છાંના રે છપીને કંના! કિહાં રહ્યા રે-એ દેશી)

રહો રે! રહો! રથ ફેરવો રે,
આવો! આવો! આણિ[૧]આવાસ રે
જો[૨] રે હતું ઈમ જાવવું રે,
કાંઈ નો કરાવી? એવડી આશરે-રહો૦ (૧)
પીરસીને ભોજન-થાળ ન તાણીયેં રે,
સીંચીને[૩] ન ખાણીએ[૪] મૂળ રે
ખંધે ચઢાવી ભૂંઈ ન નાંખીયેં રે,
પીઈ ને ન ભરીએ ધૂળ રે—રહો૦ (૨)
ચિકટ[૫]વિણ તાળું કિસ્યું રે? આદિ વિના કિસ્યો છેહ રે
પરણ્યા વિણ વૈધવ કિસ્યું રે?
રોસ કિસ્યો! વિણ નેહ રે—રહો૦ (૩)
પાણી વિણ પરવાલડી[૬] રે, કહો કેણીપરે વિંધાય રે?
ભીંજ્યા વિણ કહો લુગડાં રે, તાપે કેમ દેવાય રે? રહો૦
આઠિ વિના લાછા નહી રે, જુઓની વિચારી આપ રે
પ્રેમસુધા વિણ ચાખવે રે,રયો કરો એવડો સંતાપ રે? રહો૦
દીઠેં ભૂખ ન ભાજિયેં રે, લૂખાં ન હોયેં લાડ રે
આવી ગયે ન પળે પ્રીતડી રે,
સીંચ્યા વિણ જિમ ઝાડ રે—રહો૦ (૬)
એહવે રાજુલ-ઓલડે રે, જસ ન આણ્યું મન રેખ રે
વિનય ભણે પ્રભુ નેમજી રે,
નારીને દો નિજ વેષ રે—રહો૦ (૭)

(૨૬૨) [ઇ] (૧૧–૨૨) શ્રી નેમિનાથ–જિન સ્તવન

શામળીયા નેમજી, પાતળીયા નેમજી,
સોભાગી નેમજી, રંગીલા નેમજી,
નેમ! હિયેરે વિમાસો[1], કાંઈ પડે રે વરાંસો[2]
અઝકે[3]રયું નાસો,મુજ પડે રે તરાંસો[4]–શામ૦પાત૦
સોભાગી૦ રંગીલા૦ (૧)
નેમ! હું તેરી દાસી, જુઓ વાત વિમાસી
ઈમ જાતાં હો નાસી, જગ થાશે હો હાંસી—શામ૦ (૨)
એકવાર પધારો, વિનંતી અવધારો
મુજ મામ[5] વધારો, પછે વેહલા સિધારો—શામ૦ (૩)
શિવનારી ધૂતારી સાધારણ નારી
મુજ કીધી શું વારિ, **નેમિ** લીધો ઉદારી–શામ૦ (૪)
કહેની ઈમ વાણી, રાજુલ ઊજાણી
ભેટયો **નેમ**નાણી, પહોતાં નિરવાણી[6]— શામ૦ (૫)
કીર્તિવિજય ઉવઝાયા, લહી તાસ પસાયા
નેમજી ગુણ ગાયા, **વિનયે**ં સુખ પાયા—શામ૦ (૬)

ꕥ

(૨૬૩) (અ)(૧૧–૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ–જિન સ્તવન

(મુજરો મેરી સજની! રજની ન જાવે રે—એ દેશી.)

પાસ—જિણેસર! પૂજો બહેની રે,
જગમાં કીરતિ સબળી જેહની રે
કેસર-ચંદન અગર-કપૂર રે, પૂજંતાં સવિ આશા-પૂર રે
—પાસ૦, (૧)

ત્રેવીશમો સવિ કષ્ટ નિવારે રે; સંકટથી સેવકને તારે રે
નામ જિણંદ તણું મન ધારે રે,
તે પોતાની મામ વધારે રે— પાસ૦ (૨)
સબળ સોભાગી ગુણ-ભંડાર રે, વામાનંદન જગ આધાર રે
મુગતિપંથ દેખાડણ હાર રે,
મુગતિ-રમણિ કંઠે વર-હાર રે—પાસ૦ (૩)
સુર-નર નાયક સેવે પાય રે,ભાવ-સહિત પ્રભુના ગુણ ગાય રે
વિનય કરી સેવક મન ધ્યાય રે,
માગે સમકિત ચરણ—પસાય રે—પાસ૦ (૪)

卐

(૨૬૩)(આ)(૧૧-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(પૂંજીરે પૂજી પાસ ચિંતામણી એ-દેશી.)

આશ પૂરે સદા પાસ પરમેસરૂ,
દાસ પરિ[1] જાસ સુર સેવ સારે[2]
ભીમ[3] ભવસાગરૂ ઘોર ભય[4] આગરૂ,
વાહણ પરે લોકના થોક તારે—આશ૦ (૧)
માત વામાસતી, પુત્ર હુલરાવતી; નવ નવાં હાલરે ગીત ગાવે
રૂપ અદ્દભુત નિજ પુત્રનું દેખતાં,આનંદ-ઉલટ[5]-અંગ આવે
—આશ૦ (૨)
પાસ સુર દેવી પદ્માવતી ગુણવતી,
ભગતજન વાંછિત સવે આપે
કીર્ત્તિવિજય ઉવઝાયનો સેવક,
વિનય નિજ ચિત્ત પ્રભુ પાસ થાપે—આશ૦ (૩)

卐

(૨૬૪) (૧૧-૨૪) શ્રી મહાવીર સ્વામી-જિન સ્તવન

(ભોજુહારે દંશા—એ દેશી)

સિદ્ધારથનારે નંદન વિનવું, વિનતડી અવધાર
ભવ-મંડપમાં રે નાટક નાચીઓ, હવે મુજ દાન દેવાર[1]
સિદ્ધા० (૧)

પ્રભુ રતન[2] મુજ આપો તાતજી, જિમ નાવે રે સંતાપ
દાન દેયંતાં રે વજિ કોસ[3] કિસી, આપો પદવી રે આપ
—સિદ્ધા० (૨)

ચરણ-અંગુઠે મેરૂ કંપાવીઓ, સુરનું મોડ્યું[4] રે માન
કર્મ તણાં તેં રે ઝગડા જિતીયા દીધું વરસી રે દાન—સિદ્ધા०

શાસન-નાયક શિવ સુખદાયક, ત્રિશલા-કુખે રતન
સિદ્ધારથનો રે વંશ દીપાવિઓ, આહલા! તું ધન ધન
—સિદ્ધા (૪)

વાચક શેખર કીર્તિવિજય ગુરૂ, પામી તાસ પસાય
ધર્મ તણે રસે જિન ચોવીશના, વિનયવિજય ગુણ ગાય
સિદ્ધા० (૫)

પૂ. શ્રી વિનયવિજયજી મહારાજ
કૃત
સ્તવન–ચોવીશી
કઠિન શબ્દોના અર્થ

સ્તવન ૧૧-૧

૧. શિખરરૂપ મસ્તકના મુકુટસમા ૨. સુખરૂપ કલ્પ વૃક્ષના ૩. નવાજ્યા=સત્કાર્યા ૪. વિનતિ

સ્તવન ૧૧-૨

૧. સમર્પે=આપે ૨. જગતમાં સૂર્યસમા ૩. ગુણના સમૂહથી સુંદર ૪. શ્રેષ્ઠ હાથી ૫. હાથીની ચાલ ૬. શ્રેષ્ઠ હાથીઓના માલિક ૭. મોહરૂપી ઝાડના મૂળીયાં ૮. ઉખેડી નાંખવા ૯. દેશીશબ્દ પ્રયોગ છે. પ્રાયઃ આનો અર્થ એમ જણાય છે કે વડ=મોટા. હથવાડે=પાણીના પ્રવાહમાં તણાતા માટે પકડી રાખનાર હાથ સમાન.

સ્તવન ૧૧-૩

૧. ત્રીજા તીર્થંકરની માતાનું નામ છે ૨. પુત્ર

૩. સુંદર ૪. મને ૫. વિસ્તારનાર ૬, ભરતી ૭. અટકાવો.

સ્તવન ૧૧-૪

૧. ચોથા તીર્થંકરના પિતાનું નામ છે ૨. આરાધો ૩. ચોથા તીર્થંકરની માતાનું નામ છે.

સ્તવન ૧૧-૫

૧. વિરતિરૂપ સ્ત્રી ૨. જન્મ ૩. પાંચમા તીર્થંકરની માતાનું નામ છે, ૪. ધર્મરૂપ વેલડી માટે પાણીની ધાર જેવા ૫. પાંચમી તીર્થંકરના પિતાનું નામ ૬. મુખથી જીત્યો છે પૂનમનો ચંદ્ર જેણે

સ્તવન ૧૧-૬

૧. સ્ત્રી ૨. ન તૂટે તેવી ૩. ખામી ૪. હિતકારી ૫. ધર = શ્રી **પદ્મપ્રભ** સ્વામીના પિતાનું નામ ૬. રાજા.

સ્તવન ૧૧-૭ અ

૧. સાતમા શ્રી સુપાર્શ્વનાથ પ્રભુના પિતાનું નામ છે. ૨. મુક્તિરૂપ સ્ત્રીએ ૩. પ્રભુજીને સ્વામી તરીકે ૪. સ્વીકાર્યા ૫. સ્થાન ૬. મુખ અથવા આંખો.

સ્તવન ૧૧-૭ આ

૧. ઉપદ્રવ ૨. શોભે છે ૩. દૂર

સ્તવન ૧૧-૮

૧. અત્યંત શોભે છે ૨. વિંધ્યાચલ પર્વતના જંગલો અને નર્મદા નદીનો કિનારો એ હાથીઓનું મૂળ રહેઠાણ ગણાય છે ૩. હાથી

સ્તવન ૧૧-૨૨ (આ)

૧. આ બાજુ ૨. જો આવી રીતે જવું હતું
(ઉત્તરાર્ધની પ્રથમ લીટીનો અર્થ) ૩. પાણી પા
મોઢું કર્યા પછી ૪. ઓદીએ નહીં ૫. તેલ ૬.
પ્રવાલ=મોતી

સ્તવન ૧૧-૨૨ ઈ

૧. વિચારો ૨. મુશ્કેલી ૩. ઝબકારાની જેમ જલ્દી
૪. ત્રાસ ૫. મહિમા ૬. મોક્ષે

સ્તવન ૧૧-૨૩ (અ)

૧. ની જેમ ૨. કરે ૩. ભયંકર ૪. ભયની ખાણ
૫ સમૂહ ૬. ઉમંગ.

સ્તવન ૧૧-૨૪

૧. અપાય ૨. જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર ૪. કૌશલ
હોંશિયારી ૪. દૂર કર્યું.

શ્રી હરખચંદજી મ.

કૃત

સ્તવન–ચોવિશી

(૨૯૫) (૧૨–૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન

(રાગ ભૈરૂ)

ઉઠત પ્રભાત નામ, જિનજીકો ગાઈયેં
નાભિજીકે નંદકે, ચરન ચિત લાઈયેં
આનંદકે કંદ[1]જીકો, પૂજત સુરિંદવૃંદ
ઐસો જિનરાજ છોડ, ઓરકું ન ધ્યાઈયેં—ઉઠત૦ (૧)
જનમ અજોદ્ધા[2] ઠામ, માતા મરૂદેવા નામ,
લંછન વૃષભ જાકે ચરન સુહાઈયે
પાંચસેં ધનુષ માન, દીપત કનકવાન[3],
ચોરાશી પૂરવ લાખ, આયુ સ્થિતિ પાઈયેં—ઉઠત૦ (૨)
આદિનાથ આદિદેવ, સુર-નર સારે[4] સેવ,
દેવનકે દેવ પ્રભુ, શિવસુખ દાઈયેં
પ્રભુકે પાદારવિંદ[5], પૂજત હરખચંદ
મેટો દુખદંદ[6], સુખ સંપતિ બઢાઈયેં—ઉઠત૦ (૩)

卐

મેઘનૃપતિ કે નંદ આનંદન, માતા સુમંગલા જાયો
લંછન ક્રૌંચ અયોધ્યા ઉપજત, કનકબરન તનુ[4] છાયો
—નિરખ૦ (૨)
ધનુષ તીનસત માન બિરાજત, જસુ જસ ત્રિહું જગ છાયો
ચાલીસ લાખ પૂરવ વત્સરકો, આયુ પ્રમાન બતાયો
· નિરખ૦ (૩)
પંચમજિન પંચમગતિ પામી, પરમપુરૂષ જિન ધ્યાયો
હરખચંદકે ચિતમેં તુમ બિન, અવર દેવ નહી આયો૦
—નિરખ૦ (૪)

卐

(૨૭૦) (૧૨-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

(રાગ-અલહિયો વેલાઉલ.)

ચરન-કમલમેં ચિત્ત દીયોરી
પદમપ્રભકે મુખ કી શોભા, દેખત ચિત્ત આનંદ ભયોરી
—ચરણ૦ (૧)
શ્રીધર પિતા સુસીમા માતા, કોસંબીપુર જનમ લીયોરી
ધનુષ અઢીસેં ઊંચી કાયા, લંછન પંકજ[1]ચરણ ભયોરી
ચરણ૦ (૨)
તીસ લાખ પૂરવ સ્થિતિ[2]જાકી, અરુનબરન[3]ભાનુ રવિ[4] ઉદયોરી[5]
કેવલ જ્ઞાન પ્રકાશક પ્રભુજી, તીન લોક જાકોં[6]રીઝ[7]નગોરી[8]
—ચરણ૦ (૩)
નામ લેત નવ નિધ પાયો, દરસન દેખત દુરિત[9] ગયોરી
હરખચંદકે અધિક ભાયો, જગજીવન જિનરાજ જયોરી
—ચરણ૦ (૪)

(૨૭૧) (૧૨–૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ–જિન સ્તવન

(રાગ–આશાવરી)

આજ મૈં દેખ્યોરી સુખકંદા....આજ૦
શ્રી સુપાસજિનેસરચંદ, દેખત ચિત્ત આનંદા—આજ૦ (૧)
જનમ બનારસી પૂરવી માતા, પિતા પ્રતિષ્ઠ નરિંદા
કંચન સ્વસ્તિક ચીય ધનુષ તનુ, કંચનવરન દીપંદા[1]
—આજ૦ (૨)
વીસ લાખ પૂરવ થિતિ જાકી, કુલ ઇક્ષ્વાગનરિંદા
અદ્ભુત રૂપ અનોપમ મહિમા, પૂજિત પદ[1] સુરવૃંદા
—આજ૦ (૩)
કેવલ જ્ઞાન અનંત ગુણાકર, સંશય તિમિર[1] હરંદા[2]
એસે સાહિબકે પદ[3]-કજ્જા, હરખચંદ પ્રભુ બંદા[1]
—આજ૦ (૪)

*

(૨૭૨) (૧૨–૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ–જિન સ્તવન

(રાગ–રામકલી.)

રહત નયન લલચાને દરસકું
ચંદ્રપ્રભકે મુખકી શોભા, દેખત નાહિ અઘાને[1]
જાકે તનકી[2] આકૃતિ[3] આગે, કોટ દિનંદ[4] દુરાને[5]
—દરસકું રહત૦ (૧)
મહસેન પિતા લછમના માતા, શશિ લંછન કહરાને
દશ લાખ પૂરવ આયુ દેહકો, ધનુષ શરીર પ્રમાને
—દરસકું રહત૦ (

ચંદપુરી અવતાર લીયો જિન,કુલ ઈક્ષ્વાગ કહાને
ઉજ્વલ વરન તરન અરૂ તારન, જગન-જંતુ હિત કાને
—હરગકુ રહતo (૩)
દ્યન સહિત દેવ હૈ જે તે, મેરે મન નહીં માને
હરખચંદકે સાહિબ તુમહિ, હમ તુમ હાથ બિકાને
—હરસકું રહતo (૪)

(૨૭૭) (૧૨-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ—જયતશ્રી)

સુખદાયક સુખકંદ દયાનિધિ........ —સુખo
સાહિબ! સુવિધિ જિણંદ........ —દયાo
કાકંદીપુર રાજીયો હો, પિતા સુગ્રીવનરિંદ
ધનુષ સત માન મગર વર લછન, રામા-રાનીનંદ—દયાo
દોય લાખ પૂરવ આઉખો હો, કુલ ઈક્ષ્વાગનરિંદ
ઉજ્જલ બરન તરન અખંડિત મહિમા, પૂજન પદ સુરવૃંદ
—દયાo (૨)
દરસન દેખત સુખ ભયો હો, મિટે દુરિત દુખદંદ
પ્રભુકે ચરન-કમલકી સેવા, ચાહત મુનિ હર્ષચંદ—દયાo

(૨૭૪) (૧૨-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

([illegible] (રાગ—ગુણાકરી)

અટકયો ચિત્ત હમારોરી, જિન ચરણ કમલમેં; અટકયોo
શીતલનાથ જિનેશ્વર સાહિબ! જીવન-પ્રાણ આધારોરી
(*) [illegible] —જિનo (૧)

માતા નંદાદેવીકા નંદન, દઢરથ-નૃપકો પ્યારોરી
શ્રીવત્સ લંછન જનમ ભદ્દિલપુર, કુલ ઈક્ષ્વાગ ઉજવાલોરી
—જિન૦ (૨)
નેઉ ધનુષ શરીર સુશોભિત, કનકવરન અનુકારોરી
એક લાખ પૂરવ થિતિ કહિયત, નામ લિયાં નિસતારોરી
—જિન૦ (૩)
દીનદયાલ જગત-પ્રતિપાલક, અબ મોહે પાર ઉતારોરી
હરખચંદકે સાહિબ સાચે, હું તો દાસ તુમારોરી—જિન૦

卐

(૨૭૫) (૧૨-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ-ગૌડ મલ્હાર.)

અબ તો ઉધાર્યો[૧] મોહિ[૨] ચહિયે[૩] જિનંદરાય—અબ૦
રાખોં[૪] મેં ભરોસો[૫] રાવરે[૬] ચરનકો—અબ૦
સુનહો શ્રેયાંસનાથ! સાચો શિવપુર સાથ
બિરૂદ તુમારો પ્રભુ! તારન-તરનકો—અબ૦ (૧)
સિંહપુરી જન્મ ઠાંમ, વિષ્ણુસેન પિતા નાંમ
વિષ્ણુરાની કુખે જાયો, કંચંન બરનકો—અબ૦ (૨)
વરસ ચોરાશી લાખ, આયુ પ્રમાન ભાખ
લંછન ચરન ખડ્ગી, સુખકે કરનકો—અબ૦ (૩)
હું તો હું અ-નાથ! તુમ નાથ! પ્રભુ
તુમ બિન ઔર નાંહિ; દૂસરો શરનકો—અબ૦ (૪)
પ્રભુકે પાદારવિંદ, પૂજત હર્ષચંદ
દીજીએ શિવ; દુઃખ મેટિયે મરનકો—અબ૦ (૫)

(૨૭૭)(૧૨-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી-જિન સ્તવન

(રાગ-હિંડોલ)

શ્રીવાસુપૂજ્ય બારમા જિનંદ,
નિત સુમરે હોવત આનંદ કંદ
ચારી જનમ નગરી ચંપા વિખ્યાત,
ઈક્ષ્વાગ વંશ વસુપૂજ્ય તાત
રાનીશ્રી જયાદેવી પ્રસિદ્ધ માત,
પદ મહિષ લંછન નિર્મળાન—શ્રી૦ (૧)
દશ-આઠ ધનુષ કાયા માન, બહુંતર[2] લાખ વરસાયુ માન
સુર-નર માન જસુ આન, કામિનપરન[3] કરુનાનિધાન—શ્રી૦
જગભૂષન જગનાયક જિનંદ,
મિથ્યામતિ[4] તિમિર હરન દિનંદ
પ્રભુ ! દૂર કરો દુખ દુરિતદંદ,
નિત ચરન નમત મુનિ હરખચંદ—શ્રી૦ (3)

卐

(૨૭૮) (૧૨-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ—આશાવરી.)

તુમસો[1] લાગો નેહ વિમલજિન—તુમ૦
કૃતવર્માનૃપ શામાદેવીનંદન, સુન સાહિબ ગુણગેહ
—વિમલ૦ (૧)
કુલ ઈક્ષ્વાગ કંપિલપુર જનમે, સાઠ ધનુષ હૈ દેહ
સાઠ લાખ પૂરવ મિત આયુ, સૂકર લંછન રેહ[2]—વિમલ૦
જ્યોં ચકોર શશિકી નિત ચાહે, જ્યોં ચાતક મન મેહ

ત્યુંહી નિશદિન તુમકું સમરૂં, મુજ મન રટના એહ
—વિમલ૦ (૩)

દૂષણ સહિત દેવ હૈ જેતે, દિલહી નાવે તેહ
હરખચંદ હિત[3]તુમસેં કીનો, રખે દિખાવો છેહ[4]
—વિમલ૦ (૩)

卐

(૨૭૮) (૧૨-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ—ધુંવરીયા મલ્હાર)

ચરન શરન મેં તક[1] આયો તેરી પ્રભુ૦
હું તો દીન અધીન અધમ નર, તું જગબંધુ કહાયો
--તેરી૦ (૧)

સિંહસેન નરપતિકે નંદન, **સુજસા** માતા મલ્હાયો[2]
લંછન સીંચાણો **અજોધ્યા** ઉપજે, કંચનબરન સુહાયો
—તેરી૦ (૨)

તીશ લાખ વરષ પ્રભુ-આયુ, તનુ ધનુષ પચાસ બનાયો
કુલ ઈક્ષ્વાગ મુગટ સોભાગી, શિવરમની ચિત લાયો—તેરી૦
અનંતનાથ અતુલ-બલ સાહિબ,
તુમ જસતિહું જગ છાયો
હરખચંદકું દેહી[3]અખય સુખ, ભવદુઃખ બહોત સતાયો
—તેરી૦ (૪)

卐

(૨૭૯) (૧-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ-વૃંદાવનની સારંગ)

જબ મેં મૂરત દેખી પ્રભુ! તેરી, તબહી પુણ્યદશા મેરી જાગી
જનમ જનમ કે દુરિતર ગએ સબ,
કુમતિ કુટિલતા દુરમતિ ભાગી—જબ૦ (૧)
ધર્મરાય શ્રીભાનુરાય સુત, સુવ્રતા માતા હૈ બડભાગી
લંછન વજ્ર રતનપુર જનમે,
દશ લાખ વરષ આયુસ્થિતિ લાગી —જબ૦ (૨)
પંચ અધિક ચાલીસ ધનુષ તનુ, કાયા કંચનબરન સોભાગી
કુલ ઈક્ષ્વાગ વિભૂષન સાહિબ, મહિમાવંત અનુરાગી જબ૦
સંજમ લે પંચમપદ સાધ્યો, રાજ્ય-રમણી મમતા સબ ત્યાગી
હરખચંદ સાહિબ સુખદાયક, મેરી લગન પ્રભુજીમેં લાગી
જબ૦ (૪)

卐

(૨૮૦) (૧૨-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ - સારંગ)

ચિત્ત ચાહત સેવા ચરનનકી—ચિત્ત૦
વિશ્વસેન અચિરાજીકે નંદા, શાંતિનાથ સુખકરનનકી
—ચિત્ત૦ (૧)
જનમ નગર હથિનાપુર જાકો, લંછન રેખા હિરનનકી
તીસ અધિક દશ ધનુષ પ્રમાને, કાયા કંચનબરનનકી
—ચિત્ત૦ (૨)

કુરૂવંશકુલ લાખ વરસ થિતિ, શોભા સંજમ ધરનનકી
કેવલજ્ઞાન અનંત-ગુણાકાર, કીરત તારન-તરનકી-ચિત્ત૦(૩)
તુમ બિન દેવ અવર નહીં ધ્યાઉં, મેં અપને મન પરનનકી
હરખચંદ દાયક પ્રભુ શિવસુખ-ભીતિ મિટાવો મરનનકી
—ચિત્ત૦ (૪)

卐

(૨૮૧) (૧૨-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

[રાગ-બિહાગ]

રે મન[૧]-મધુકર! ચિત્ત હમારે! કુંથુનાથકે ચરન-કમલતે,
નેક[૨] ન હોજિ[૩] તૂં ન્યારે—રે મન૦ (૧)
પદકજ[૪] સહજ-સુગંધ સુકોમલ, શ્રીયુત[૫] શુભ સુખકારે,
રાગ-દોષ કંટક નહી યાકે, પાપ-પંકસેં ન્યારે - રે મન૦ (૨)
વિકસિત રહત સદા નિશ-વાસર[૭], અતિ અદ્ભુત અવિકારે,
એસે પદપંકજ તજી ઇત-ઉત[૮], ડોલત[૯] મૂઢ! કાહારે[૧૦] !-રે૦
માતા શ્રી **શ્રીમતીકે** નંદન, સૂરનૃપતિકે પ્યારે,
ગજપુર જનમ છાગ વર લંછન, કુરુવંશ કુલ ઉજવાલે-રે૦
સહસ પંચાણુ બરસ આયુ તનુ, ધનુ પેંતીસ માહારે,
હરખચંદકે સાહિબ જિનવર, જગત-જંતુ હિતકારે—રે૦(૫)

卐

(૨૮૨) (૧૨-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

[રાગ-યમન]

શ્રી અરનાથ-જિનંદ, રહત મન મેરે—શ્રી અર૦
ગજપુર નગર સુદર્શન નૃપસુત, શ્રીદેવીજીકો નંદ—રહત૦
સહસ ચૌરાશી વરસ આયુથિતિ, તીસ ધનુષ તનુ દીપતદિનં

લંછન નંદાવર્ત સુશોભિત, કુલ ઈખ્ખાગ નરિંદ-રહત૦ (૨)
કંચન બરન સુકોમલ કાયા, મુખદ્યુતિ[2]દીપત રાકાચંદ[3],
જગતજંતુ પ્રતિપાલક પ્રભુજી, સેવત ચોસઠ ઈંદ -રહત૦ (૩)
તુમ તો સાહિબ શિવસુખદાયક, હું સેવક મતિમંદ[4],
હરખચંદકી રાખો લજ્યા, દૂર હરો દુઃખદંદ-રહત૦ (૪)

卐

(૨૮૩) (૧૨-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

[રાગ-નટ]

મન માની રે મેરે મન માની, **મલ્લિનાથ**કી મૂરતી[1] મન૦
કુંભનૃપનિકે નંદ આનંદન,માત **પ્રભાવતી** રાની-મન૦ (૧)
ધનુષ પચીસ ઉંચપને કાયા, નીલબરન ગુણમણિખાની,
લંછન કલશ જનમ હથિનાપુર,તારે કરૂણાનિધિ કેવલજ્ઞાની મ૦
પચપન સહસ પ્રમાણ વર્ષ થિતિ, તારે બહુત ભવિકજન પ્રાની
જૈનધરમ પ્રકાશ કીયો પ્રભુ, દુરગતિ દુઃખ દૂર ભગાની-મન૦
ઔર દેવ દિલમાંહી ન ધ્યાઉં મેં, અપને જીય ઈહ[2] ઠાની[3],
હરખચંદ સેવકકી લજ્યા, રાખો પ્રભુ અપનો જાની-મ૦(૪)

卐

(૨૮૪) (૧૨-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત-જિન સ્તવન

[રાગ-નાયકી]

સુંદર મુખકી શોભા, નિત[1] દેખએ કીજે,
મુનિસુવ્રતજીકો દરસન[2]દેખત, દુરિત[3] દુઃખ છીજે[4]-સું૦
પિતા સુમિત્ર નગરી રાજગૃહી, પદમાવતીકી જાઈ[1] લીજે
વીસ ધનુષ તસુ કરમ[2] લંછન,
હરિવંશ કુલ અવતાર લહીજે-સુંદર (૨)

વારૂં[10]કોટિ[10]કામકી મૂરત, ઔર કહાંકી[11]ઓપમ દીજે-સુ૦
જબ દેખું તબ અતિ સુખ ઉપજે,
બિન દેખ્યે મેરો મન ન પતીજે[12]
હરખચંદકે પ્રભુકી મૂરત,દેખત નૈન[13]અમૃત-રસ પીજે-સું૦

*

(૨૮૫) (૧૨–૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

[રાગ-જયજયવંતી]

પ્રભુસેં[1] પ્રીત કરી, બાઈ મેં તો પ્રભુ૦
શ્રી નમિનાથ જિનેસરજીસેં,લાગી લગન ખરી—મેં૦ (૧)
માતા વપ્રા વિજયનૃપતિસુત, મિથિલા જનમપુરી;
પનુદશ[2] ધનુષ શરીર કનક દ્યુતિ[3] સેવત ચરણ હરી[4]-મેં૦
દશ હજાર વરષકો આયુ, મહિમા જગત ભરી,
દોષ અઢાર રહિત હિતકારણ, સાધી શિવનગરી—મેં૦ (૩)
જબ મેં ચરણકમલ ચિત દીનો, તબહિ વિપત ડરી,
હરખચંદ ચિત આનંદ પાયો,મનકી આશ ફલી—મેં૦ (૪)

(૨૮૬)[અ](૧૨–૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ-કેદારો)

ચરણ રહ્યો ચિત્ત લલચાય
નેમિનાથ જિનંજી કે, ઔર[1] કિતહુ[2] ન જાય—ચરણ૦
સમુદ્ર વિજય-નરિંદ નંદન, શંખ લંછન શિવાદેવી માય,
દશ ધનુષ તનુ, સહસ વત્સર[3] આય[4]—ચરણ૦ (૨)

શ્રી હરખચંદજી કૃત

શ્યામ સુંદર સુભગ મૂરત, દેખ મદન ડરાય
દીનબંધુ દયાલ જગગુરૂ, જગપતિ યદુરાય—ચર
સુપનપ સોવત[૬] ગોસુ[૭] જાગત[૮] ઓર કછુ ન સુ
હરખચંદ પ્રભુ માધુરી[૯] મૂરત[૧૦], હૃદયે બસી આય—

卐

(૨૮૬)[આ](૧૨–૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ

(રાગ—સોરઠ)

નેમજી! થેં કાંઈ હઠ માંડ્યો રાજ, નેમ૦
રાજુલ ઊભી વીનવેજી, મેરી અરજ સુણો માહારાજ—નેમ૦
સમુદ્રવિજેજીકે લાડલેજી[૧] તુમ, યાદવકુલ શિણગાર
નાયક તીનુ લોકકેજી, તું સબ ગુણનિધિ ગરીબનિવાજ
—નેમ૦ (૨)
તુમ ભલી બરાત[૨] બણાયકે, આયે વ્યાહન[૩] કાજ
તોરણસેં[૪] રથ ફેરકેજી તુમ, ફિરત ન આઈ થાંને લાજ
—નેમ૦ (૩)
આવો ઉલટ[૫] ઘર આપણેજી, હઠ છોડો નણદરા વીર
તુમ બિન યે સંસારમેંજી, કવણ મિટાવે પીર[૭]—નેમ૦
તુમ પશુઅન પર કરૂણા કરીજી, મો. પર[૮] કીનો રોસ
દીનદયાલ કહાયકેજી, તુમને નિપટ[૯] લગેગો દોસ—નેમ૦
પ્રીત પુરાણી જાણીકે, તુમ રાજુલ રાખો પાસ
હરખચંદ પ્રભુ! રાજુલ વિનવે,
દો માંને મુગતિનો વાસ—નેમ૦ (૬)

卐

(૨૮૭) (૧૨-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ–જિન સ્તવન

(રાગ-સોરઠ)

માજીકે નંદ, અરજ સુનો—વામા૦
શ્વસેનકે લાડલે હો, શ્રીજી પાસ જિણંદ—અરજ૦
નમ પુરી બનારસી હો, લંછન ચરન ફનિંદ
૧ વરસકો આઉખો હો, કુલ ઈખ્ખાગ નરિંદ—અરજ૦
લિખરન નવ હાથકો હો, દીપત દેહ દિનંદ
રેક ધ્યાન પ્રભુકો જપું હો, મનધરી અધિક આનંદ
—અરજ૦ (૩)
ં સેવક હું તિહારો હો, તું સાહિબ ! સુખકંદ
જે સેવા ચરનકી હો, ચાહે નિત હરખચંદ—અરજ૦

卐

(૨૮૮) (૧૨-૨૪) શ્રી મહાવીર–જિન સ્તવન

(રાગ—પરજચાલ.)

ન માન્યો મહાવીર મેરા—મન૦
સેદ્ધારથ નૃપ કુલતિલો હો, પ્રભુ ત્રિશલાનંદન વીર
—મેરા મન૦ (૧)
ક્ષત્રીકુંડ પ્રભુ જનમીયો હો, સુરગિરિવર સમ ધીર
રસ બહુંતર[1] આઉખો હો, લંછન પગ સૌંડીર[2]—મેરા૦
સાત હાથ તનુ દીપતો હો, કંચન બરન શરીર
કાશ્યપકુલ ઉજવાલ[3]કે હો, પ્રભુ પુહતા ભવજલ-તીર[4]
મેરા૦ (૩)
શાસનનાયક સમરીયે હો, ભંજે ભવભય ભીર
હરખચંદકે સાહિબા હો; તુમ દૂર હરો દુઃખ પીર—મેરા૦

卐

૭. રાતદિવસ ૮. આમતેમ ૯. ભટકે છે
શા માટે ।

સ્તવન ૧૨-૧૮

૧. સૂર્ય ૨. કાંતિ ૩. પૂનમનો ચંદ્ર ૪. ચ

સ્તવન ૧૨-૧૯

૧. સ્વરૂપ ચહેરો ૨. અરીં=પ્રભુમાં ૩. સ્થિર કરે

સ્તવન ૧૨-૨૦

૧ જોયા કરીએ ૨ આંખ-ચહેરો ૩. પાપનું દુઃ
૪. દૂર થાય ૫. ઓવારણાં ૬. કાયઓ ૭ વ
૮. ખબર પડે ૯. સુંદર ૧૦. કોડ કામદેવની ૧૧.
ચેની ૧૨. ખાત્રી થાય. ૧૩. આંખો

સ્તવન ૧૨-૨૧

૧. પ્રભુથી ૨. પંદર ૩. કાંતિ ૪. ઈંદ્ર.

સ્તવન ૧૨-૨૨ અ

૧. બીજે ૨. કયાંય ૩. વર્ષ ૪ આયુ ૫. સ્વપ્નામાં
૬. સૂતાં ૭. સવારે ૮. જાગતાં ૯. સુંદર ૧૦. ચહેરો

સ્તવન ૧૨-૨૨ આ

૧. લાડીલા-પ્યારા ૨. પરણવા માટે જાન ૩.
પરણવા ૪. માંડવેથી ૫. તમને ૬. પાછાં ફરી
૭. પીડા ૮. મારા ઉપર ૯. નક્કર

સ્તવન ૧૨-૨૪

બોંતેર ૨. સિંહ ૩. અજવાળીને ૪. કિનારો

श्री नयविजयजी महाराज

कृत

स्तवन–चोवीशी

[१.३]

(२८९) (१३-१) श्री ऋषभदेव–जिन स्तवन

(भाछलदे मान मल्हार—ए देशी.)

प्रणमुं आदिजिणंद, जगजीवन जिणचंद
आज हो–स्वामी रे शिवगामी पाम्यो पुण्यथीजी. (१)
हरख्या नयनचकोर, मेह देखी जिम मोर
आज हो माचे रे सुख-साचे राचे रंगशुंजी. (२)
सुर नर नारी कोडि, प्रणमे बे कर जोडी
आजहो निरखे रे चित्त हरखे परखे प्रेमशुंजी. (३)
गाये मधुरी भास, खेले जिनगुणरास
आज हो गाने रे जिनध्याने ताने मेळवेजी. (४)

એ સાહિબની સેવના, તે તો ભવજલ પાર—સાજન૦ (૫).
ભવ-ભરભય ભેદે સદા, છેદે પાપ સ-મૂલ—સાજન૦
શિવસંપદ સહજે દીયે, એ સાહિબ અનુકૂલ—સાજન૦ (૬)
ઈમ જાણી જે સેવશે, લહશે તે સુખ સાર[૪]—સાજન
નયવિજય પ્રભુ પ્રણમતાં નિતુનિતુ જય જયકાર—સાજન૦ ૮

*

(૨૯૧) (૧૩–૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

(એ સખિ અમીય રસાલ કે ચંદા વિષ ઝરેરે એ દેશી.).
શ્રી સંભવજિનરાય કે, મુજ મનમાં વસ્યો રે કે—મુજ૦
દેખી પ્રભુ-મુખનૂર કે, હીયડો ઉલ્લસ્યો રે કે—હિયડો૦
પામ્યો હર્ષ અપાર કે, મનવંછિત ફળ્યો રે કે—મન૦
જગજીવન જિનરાય કે,જો મુજને મિળ્યો રે કે—જો૦ (૧)
પામ્યો આનંદ પૂર કે, દુઃખ દૂરે ગયારે કે—દુઃખ૦
ભેટ્યો શ્રી જિનરાય કે, વંછિત સવિ લહ્યા રે કે—વંછિત૦
પામ્યો ભવજલ પાર કે, સાર એ દિન ગણું રે કે—સાર૦
દીઠું જો સુખકાર કે દરિસણ જિનતણું રે કે—દરિ૦ (૨).
ફળિઓ સુરતરૂ બાર[૧] કે સાર એ દિન થયોરે કે—સાર૦
પ્રગટ્યો પુણ્ય પંડૂર[૨] કે પાતિક સવિ ગયો રે કે—પાતિક૦
સીધ્યાં વંછિત કાજ કે આજ એ દિન ભલો રે કે—આજ૦
ભગતવત્સલ ભગવંત કે દીઠો ગુણનીલો રે કે—દીઠો૦ (૩)
આજ થયો સુકયત્થ[૩] કે જનમ એ માહરો રે કે—જનમ૦
પરમ પાવન દિદાર કે દીઠો તાહરો રે કે—દીઠો૦

પામી નવે નિદ્ધિ સિદ્ધિ કે રિદ્ધિ સવે મિલિ રે કે—રિદ્ધિ
દીઠે પ્રભુ દિદાર કે આશયા સવિ ફળી રે કે—આશયા. (૪)
નાઠા માઠા[૪] દૂર કે દુસમન જે હતારે કે—દુસમન.
ફિરિય ન આવે તેહ કે તોહે વળી છતારે[૫] કે—તોહે.
ગયાં સવિ કર્મ કે શર્મ[૬] આવી મળ્યું રે કે—શર્મ.
ભેટચે શ્રી ભગવંત કે વંછિત સવિ ફળ્યુ રે કે—વંછિત. (૫)
મહિર કરી મહારાજ કે ચરણે રાખિયે રે કે—ચરણે.
સેવક તું મુજ એમ કે સુવચન ભાખિયે રે કે—પ્રવચન.
હોયે વંછિત સિદ્ધિ કે પ્રવચન સાખિયે રે કે—પ્રવચન.
અવસર પામી સ્વામી કે દરિશણ દાખિયે રે કે—દરિશણ (૬)
તુમ્હ સેવાથી સ્વામી કે શિવસુખ ચાખીયે રે કે—શિવ.
એટલે કોડિ કલ્યાણ કે ઘણું શું ભાખીયે રે કે—ઘણું.
જ્ઞાનવિજય ગુરુશિષ્ય કે પ્રણમે લળી લળી રે કે—પ્રણમે.
તુમ ચરણાંબુજ સેવ કે હોજો વળી વળી રે કે-હોજો (૭)

(૨૯૨) (૧૩-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

[નિંદરડી વેરણ હોઈ રહી એ દેશી]

અભિનંદન અરિહંતજી, અવધારો હો સેવક અરદાસ તે,
દાસ જાણી મુજ દીજીયે, મનવંછિત હો સુખલીલ વિલાસ
કે—અભિ. (૧)
પૂરવ પુણ્યે પામીઓ, સુખકારણ હો જગતારણદેવ કે,
સેવક જાણી સાહિબા, હવે સફળી હો કીજે મુજ સેવ કે—અભિ.

સેવક-જનની સેવના, પ્રભુ જાણો હો મન નાણો કેમ કે,
બૂઝો પણ રીઝો નહિં, એકાંગી હો કિમ હોયે ? પ્રેમ કે—અ૦ ૩
સામાન્ય જનની ચાકરી, [2]સહી સફળી હો હોયે વિસવા[3]વીશ
કે; પ્રભુસરિખાની સેવના,
કિમ થાયે હો વિફળી[4] ? જગદીશ કે—અભિ૦ (૪)
સેવક જે સેવે સદા, તે પામે હો જે વંછિત કામ કે,
સેવક સુખીએ પ્રભુ તણી,સહી વાધે હો જગમાંહિ મામ[5]કે–અ૦ ૫
સાહિબ તે સાચો સહી, જે સેવક હો કરે આપ-સમાન કે;
ભોળી ભગતે રીઝીને,જે આપે હો મન વંછિત દાન કે-અ૦ ૬
ઇમ બહુ ભગતે વિનવ્યો, જગજીવન હો **અભિનંદન** દેવ કે;
નયવિજય કહે સાહિબા,

મુજ હોજ્યો હો ભવ-ભવ તુજ સેવ કે—અભિ૦

卐

(૨૯૩) (૧૩-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન

[દેશી નણદલની-સાહિબ ! બાહુ જિનેસર વિનતિ-એ દેશી]

સાજન ! **સુમતિ** સદા ચિત ધારિયે, વારીયે કુમતિ-પ્રસંગ[1]હો;
સાજન ! કલિમલ[2]દૂરે ડારીયે[3], તારીયે, આપ સુરંગ હો-સા૦૧॥
સા૦ **સુમતિતણી** જે સેવના, તે સાચો શિવનો પંથ હો,
સા૦ પરિચય એહસ્યું જેહને, તે કહિયે નિર્ગ્રંથ હો–સા૦૨॥
સા૦ **સુમતિ** પ્રસંગે જે રહે, તે લહે આનંદ પૂર હો,
સા૦ રહે સદા સહી તેહથી, કુમતિ કદાગ્રહ દૂર હો–સા૦ ૩॥
સા૦ જે જગે **સુમતિ મતિ** હોયે, લહે તે વંછિત કોડિ હો,
સા૦ સુરવર કિંનર નરવરા, સેવે છે કર જોડી હો—સા૦

પામી નવે નિદ્ધિ સિદ્ધિ કે રિદ્ધિ સવે મિલિ રે કે—રિદ્ધિ૦
દીઠે પ્રભુ દિદાર કે આસ્યા સવિ ફળી રે કે—આસ્યા૦ (૩)
નાઠા માઠા[૪] દૂર કે દુસમન જે હતા રે કે—દુસમન૦
ફિરિય ન આવે તેહ કે તોહે વળી છતારે[૫] કે—તોહે૦
ગયાં સવિ કર્મ કે શર્મ[૬] આવી મળ્યું રે કે—શર્મ૦
એટલે શ્રી ભગવંત કે વંછિત સવિ ફળ્યુ રે કે—વંછિત૦ (૪)
મહિર કરી મહારાજ કે ચરણે રાખિયે રે કે—ચરણે૦
સેવક તું મુજ એમ કે સુવચન ભાખિયે રે કે—પ્રવચન૦
હોયે વંછિત સિદ્ધિ કે પ્રવચન સાખિયે રે કે—પ્રવચન૦
અવસર પામી સ્વામી કે દરિશણ દાખિયે રે કે—દરિશણ (૫)
તુમ્હ સેવાથી સ્વામી કે શિવસુખ ચાખીયે રે કે—શિવ૦
એટલે કોડિ કલ્યાણ કે ઘણું શું ભાખીયે રે કે—ઘણું૦
જ્ઞાનવિજય ગુરુશિષ્ય કે પ્રભુને લળી લળી રે કે—પ્રભુને૦
તુમ ચરણાંબુજ સેવ કે હોજો વળી વળી રે કે-હોજો (૬)

卐

(૨૯૨) (૧૩-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

[નિંદરડી વેરણ હોઈ રહી - એ દેશી]

અભિનંદન અરિહંતજી, અવધારો હો સેવક અરદાસ તે,
દાસ જાણી મુજ દીજીયે, મનવંછિત હો સુખલીલ વિલાસ
કે-અભિ૦ (૧)

પરમ પુણ્યે પામીઓ, સુખકારણ હો જગતારણદેવ કે,
સેવક જાણી આદિઓ, હવે સફળી હો કીજે મુજ સેવ કે—અભિ૦

રશું
સેવક-જનની સેવના, પ્રભુ જાણો હો મન નાણો કેમ કે,
મૂંગો પણ રીઝો નહિં, એકાંગી હો કિમ હોયે? પ્રેમ કે—અ૦ ૩
સામાન્ય જનની ચાકરી, [1]સહી સફળી હો હોયે વિસવા[2]વીશ
કે; પ્રભુસરિખાની સેવના,
કિમ થાયે હો વિફળી[3]? જગદીશ કે—અભિ૦ (૪)
સેવક જે સેવે સદા, તે પામે હો જે વંછિત કામ કે,
સેવક ગુણીએ પ્રભુ તણી,સહી વાધે હો જગમાંહિ મામ[4]કે–અ૦ ૫
સાહિબ તે સાચો સહી, જે સેવક હો કરે આપ-સમાન કે;
લોકી ભગને રીઝીને,જે આપે હો મન વંછિત દાન કે–અ૦ ૬
ઈમ બહુ ભગતે વિનવ્યો, જગજીવન હો અભિનંદન દેવ કે;
નયવિજય કહે સાહિબા,
મુજ હોજ્યો હો ભવ-ભવ તુજ સેવ કે—અભિ૦

卐

(૨૯૩) (૧૩–૫) શ્રી સુમતિનાથ–જિન સ્તવન

[દેશી નણદલની-સાહિબ! બાહુ જિનેસર વિનતિ-એ દેશી]
સાજન! સુમતિ સદા ચિત ધારગે, વારીગે કુમતિ-પ્રસંગ[1] હો;
સાજન! કલિમલ[2]દૂરે ડારીયે[3], તારીયે, આપ સુરંગ હો–સા૦૧
સા૦ સુમતિતણી જે સેવના, તે સાચો શિવને પંથ હો,
સા૦ પરિચય એહસ્યું જેહને, તે કહિયે નિગ્રંથ હો–સા૦ ૨
સા૦ સુમતિ પ્રસંગે જે રહે, તે લહે આનંદ પુર હો,
સા૦ રહે સદા સહી તેહથી, કુમતિ કદાગ્રહ દૂર હો–સા૦ ૩
સા૦ રહે સદા સહી તેહથી, કુમતિ કદાગ્રહ દૂર હો–સા૦ ૩
સા૦ જે જગે સુમતિ મતિ હોયે, લહે તે વંછિત કોડિ હો,
સા૦ જે જગે સુમતિ મતિ હોયે, લહે તે વંછિત કોડિ હો,
સા૦ સુરવર કિંનર નરવરા, સેવે છે કર જોડી હો—સા૦

સા૦ સેવે જે નિતુ સુમતિને, તસ વાધે અનુપમ નૂર હો,
સા૦ શુભમતિ સુરગતિ શિવગતિ,
તસ હોયે સહજે પૂર હો—સા૦ (૫)
સા૦ કીરતિકમળા તે વરે, તે તરે ભવજળ પાર હો,
સા૦ સફળ વંછિત સફળા ફળે,
જસ મળે સુમતિ વિચાર હો—સા૦ ૬
સા૦ ઈમ જાણી નિતુ સેવિયે, સુમતિ સુમતિ-દાતાર હો,
સા૦ નયવિજય પ્રભુ પ્રણમતાં, નિતનિત જયકાર હો-સા૦ ૭

*

(૨૯૪) (૧૩-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

[અલાંઅલી કેમદી આવેગો—એ દેશી]

પદ્મપ્રભજિન સેવના, મેં પામી પૂરવ પુણ્ય હો,
જનમ સફળ એ માહરો, હું માનું એ દિન ધન્ય હો-પદ્મ૦ ૧
વિનતિ નિજ સેવકતણી, અવધારો દીન દયાળ હો,
સેવક જાણી આપણો, હવે મહેર કરો મયાળ હો—પદ્મ૦ ૨
દુઃખ[1] મારે જો પ્રભુ મિલ્યો, તો ફળ્યો વંછિત કાજ હો.
માનું તરતાં જલનિધિ, મેં પામ્યું સફરી[2] આજ[3] હો—પદ્મ૦ ૩
[4]ચઉગઈ-[5]મહાકાંતારમાં, હું ભમીયો વાર અપાર હો,
...રણ-શરણ હવે આવીઓ, તાર તાર કિરતાર હો-પદ્મ૦ ૪
...વના દેવના દેવની, જો પામી મેં કૃતપુણ્ય હો,
...ળ જન્મ હું એ ગણું, ગણું જીવિત હું ધન્ય ધન્ય હો-પ૦
...ય દિવસ ! ધન્ય તે ઘડી, ધન્ય ધન્ય એ વેળા મુજ હો,
...-વચન-કાયાએ કરી, જો સેવા કરીએ તુજ હો,-પદ્મ૦ ૮

મહિર કરી પ્રભુ ! માહરી, પૂરજો વંછિત આશ હો,
જ્ઞાનવિજય ગુરૂશિષ્યને, દેજો તુહ્મ ચરણે વાસ હો–પદ્મ૦ (૮)

(૨૯૫) (૧૩–૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ–જિન સ્તવન

[કલાલની-તેં મારો રાજેંદ મોહિઓ હો લાલ-એ દેશી]

સુપાસજી ! સાહિબ ! મુજરો માનજો હો લાલ,
જગવલ્લભ જગબંધુ,
સુપાસજી ! સેવક જાણી કીજીયે હો બાત,
કરૂણા કરૂણાસિંધુ—સુપાસજી ! સાહિબ૦ (૧)
સુ૦ સાત રાજ અલગા રહ્યા હો લાલ, પણ પ્રભુ શું બહુ નેહ,
સુ૦ ચંદ-ચકોરતણી પરે હો લાલ,
જિમ બપઈયા[1] મેહ–સુપાસજી ! સાહિબ૦ (૨)
સુ૦ મત જાણો પ્રભુ વિસરો હો લાલ, વસીયે જો પણ દૂર,
સુ૦ ધ્યાન–સંધાને[2] થિર કર્યા હો લાલ,
છો અમ ચિત હજૂર—સુપાસજી૦સાહિબ૦ (૩)
સુ૦ પ્રભુગુણ જે અમ ચિતમાં હો લાલ, વસીયા છે મહમૂર[3],
સુ૦ લોહ–લિખિત ચિત્રામજયું હો લાલ,
તેહ નહિ હોયે દૂર—સુપાસજી ! સાહિબ૦ (૪)
સુ૦ રસના[4] તુહ્મ ગુણરાગિણી હો લાલ, મનમાંહિ પ્રભુધ્યાન
સુ૦ વાંછે નયન દિદારને હો લાલ,સુણી ગુણ હરખે કાન
—સુપાસજી ! સાહિબ૦ (૫)
સુ૦ ઈમ મન વચન કાયા કરી હો લાલ, સમરૂં હું નિશ–દીસ
સુ૦ જો સેવક કરી લેખવો હો લાલ, તો પૂરો મનહ જગીસ
—સુપાસજી ! સાહિબ૦ (૭)

સુ૦ કેતી કીજે વિનતી હો લાલ, જિનજી ! ચતુર સુજ[illegible]
સુ૦ નય કહે હરખે નિરખીયે હો લાલ,
એતલે કોડિ-કલ્યાણ—સુપાગજી ! સાહિબ૦ (૭)

✻

(૨૯૬) (૧૩-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

(ઇડર આંબા આંબલી રે-એ દેશી.)

ચંદ્રપ્રભ જિન ચંદ્રમા રે, ઉદયો સહજ સં[1]-નૂર
પાપ તાપ દૂરે મીટયો રે, પ્રગટયો આનંદપૂર
ભવિકજન ! પ્રણમો એ જિનચંદ, દરિશણ પરમાનંદ ભ૦(૧)
ચતુર ચકોરા હરખીયા રે, પસર્યો પુણ્યપ્રકાશ
જ્ઞાન-જલનિધિયે ઉલ્લસ્યો રે, ઉપશમ[2]-હરિવિલાસ

ચારિત્ર-ચંદ્રિકા[3] ચિહું દિશે રે પસરી નિરમલ નૂર
કરમ[4]-ભરમ રાહુ ગયો રે, નાસી જેહથી દૂર—ભવિક૦ (૨)
સમકિત[5] કૈરવ કાનને રે, પ્રગટયો પરમ-વિકાસ
(મથ્યામતિ કમલા[6] કરે રે, પામ્યો મુદ્રાવાસ[7]—ભવિક૦ (૩)
કરૂણા ને મધ્યસ્થતા રે, મુદિતા મૈત્રી ચંગ
ચ્યાર દિશે જસ ઉદયથી રે, વાધ્યો અતિ ઉછરંગ—ભવિ૦
શુદ્ધ ક્રિયા સવિ ઓષધી[8] રે, પામી રૂચિ[9]-પીયૂષ
સુગતિફળ સફળી ફળે રે, સરગકુસુમ[10]-સરૂપ[11]—ભવિક (૫)
અ-કલંકી ઉદયો જપો રે, અનુપમ એ જિનચંદ
નયવિજય પ્રભુ પ્રણમતાં રે, નિતુનિતુ પરમાનંદ—ભવિક૦(૬)

✻

(૨૯૭) (૧૩-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

(પ્રથમ ગોવાલાતણું ભવે-એ દેશી.)

જ્ઞાની-શિર ચૂડામણીજી, જગજીવન જિનચંદ
મળીઓ તું પ્રભુ એ સમેજી, ફળીઓ સુરતરૂકંદ
સુવિધિજિન ! તુમ્હશું અવિહડ નેહ,
જિમ બપઈયા મેહ—સુવિધિ૦ (૧)
માનું મેં મરૂ[૧]મંડલેજી, પામ્યો સુરતરૂ સાર
ભૂખ્યાને ભોજન ભલુંજી, તરસ્યાં અમૃતવારિ—સુવિધિ૦ ૨
દુપમ[૨] દપમા[૩]-કાળમાંજી, પૂરવ પુણ્ય પ્રમાણ
તું સાહિબ જો મુજ મિળ્યોજી,પ્રગટ્યો આજ વિહાણ[૪]—સુ૦ ૩
સમરણ પણ પ્રભુજીતણુંજી, જે કરે તે કૃતપુણ્ય
દરિશણ જે એ અવસરેજી, પામે તે ધન્ય ધન્ય—સુવિધિ૦ ૪
ધન્ય દિવસ ધન્ય એ ઘડીજી, ધન્ય મુજ વેલારે એહ.
જગજીવન જગવાલહોજી, ભેટ્યો તું સ-સનેહ—સુવિધિ૦ ૫
આજ ભલી જાગી દશાજી, ભાંગી ભાવઠ દૂર,
પામી વાંછિત કામનાજી, પ્રગટ્યો સહજ-સનૂર—સુવિધિ૦ ૬
અંગીકૃત નિજ-દાસનીજી, આશા પૂરો રે દેવ,
નયવિજય કહે તો સહીજી, સુગુણ-સાહિબની સેવ—સુવિધિ૦

ક

(૨૯૮) (૧૩-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

(સીતા હો સખિ ! સીતા—એ દેશી.)

સેવો હે ! સખી ! સેવો શીતલનાથ,
સાથ જ હે ! સખી ! સાથ જ એ શિવપુરતણોજી,
મહમહે હે ! સખી ! મહમહે જાસ અનૂપ,

મહિમા હે ! સખી ! મહિમા મહિમાંહે વધ્યોજી,
મોટો હે ! સખી ! મોટો એ જગદીશ,
જગમાં હે ! સખી ! જગમાંહે પ્રભુ જાણીયે'
અવર ન હે ! સખી ! અવર ન કોઈ ઈશ,
એહની હે ! સખી ! એહની ઓપમા આ
પ્રભુતા હે ! સખી ! પ્રભુતાનો નહિ પાર,
સાયર હે ! સખી ! સાયર પરે ગુણમણિ-ભરય
મૂરતિ હે ! સખી ! મૂરતિ મોહનગાર,
હરિપરિ હે ! સખી ! હરિપરિ શિર-કમળા
તારક હે ! સખી ! તારક જહાજ જ્યૂં એહ,
આપે હે ! સખી ! આપે ભવ-જલ નિસ્તયેજી
સુરમણિ હે ! સખી ! સુરમણિ તેમ સદૈવ,
સંપદ હે ! સખી ! સંપદ સવિ અલંકયોંજી (૨)
એ સમ હે ! સખી ! એ સમ અવર ન દેવ,
સેવા હે ! સખી ! સેવા એહની કીજીયેંજી,
કીજે હો ! સખી ! કીજે જનમ કયત્થ,
માનવ હે ! સખી ! માનવ ભવ-ફળ લીજીયેંજી
પૂરે હે ! સખી ! પૂરે વંછિત-આશ,
રે ! હે ! સખી ! ચૂરે ભવભય-આપદાજી,
રતરૂ હે ! સખી ! સુરતરૂ જેમ સદૈવ,
પે હે ! સખી ! આપે શિવસુખ-સંપદાજી (૩)
ધન હે ! સખી ! ધન ધન તસ અવતાર,
હે ! સખી ! જેણે તું પ્ર. ભેટિઓજી

પાતક હે ! સખી ! પાતક તસ ગયાં દૂર,
ભવભય હે સખિ ! ભવભય તેણે મેટીઆજી
પામી હે ! સખી ! પામી તેણે નવનિદ્ધિ,
સિદ્ધિ જ હે ! સખી ! સિદ્ધિ જ સઘળી વશ કરીજી,
દુરગતિ હે ! સખી ! દુરગતિ વારી દૂર,
કેવળ હે ! સખી ! કેવળ–કમળા તિણે વરીજી (૪)

સેવી હે ! સખી ! સેવી સાહિબ એહ,
હરિ–હર ! હે ! સખી ! હરિ–હરને કહો કુણ નમેજી
ચાખી હે ! સખી ! ચાખી અમૃત–સ્વાદ,
બાકસ હે ! સખી ! બાકસ–બુકસ કુણ જમેજી
પામી હે ! સખી ! પામી સુરતરૂ સાર,
બાઉલ હે ! સખી ! બાઉલ–વનમાં કુણ ભમેજી
લેઈ હે ! સખી ! લેઈ મૃગમદ[૪]–વાસ,
પાસે હે ! સખી ! પાસે લસણને કુણ રમેજી (૫)

જાણી હે ! સખી ! જાણી અંતર એમ,
એહશું હે ! સખી ! એહશું પ્રેમજ રાખીયેજી,
લહિયે હે ! સખી ! લહિયે કામિત[૫]–કામ,
શિવસુખ હે ! સખી ! શિવસુખ સહેજે ચાખીયેજી,
નયવિજય હે ! સખી ! નયવિજય કહે ધન્ય તેહ,
અહનિશિ હે ! સખી ! અહનિશિ જે સેવા કરેજી,
પામે હે ! સખી ! પામે નવનિધિ સિદ્ધિ;
સંપદ હે ! સખી ! સંપદ સઘળી તે વરેજી (૬)

જગત સકળ તસ મહિમાયે-સં૦, તનમયતાયે લખાય-ગુણ૦
અ-વિહડ રંગ જે પ્રભુતણો-સં૦, બેઠો અમ મન આય-ગુણ૦ ૨
હીરમણી રંગતણી પરે-સં૦, જૂનો કિમહિ ન થાય-ગુણ૦
પ્રભુ ગુણરંગ સુરંગ શું-સં૦, રંગ્યું જે અમ મન્ન-ગુણ૦ ૩
તે રંગ કિમહિ ન ઊતરે-સં૦, કોડિ કરે પ્રયત્ન-ગુણ૦
રંગ સુરંગ એ પ્રભુતણો-સં૦,અમ મનઅતિહિ સુહાય-ગુણ૦ ૪
હરખ શું નિતુ નિરખતાં-સં૦, આનંદ અંગ ન માય-ગુણ૦ ૫
ભવભવ અમ્હ એ હોય જો-સં૦,
પ્રભુ! તુમ ગુણ શું રંગ—ગુણ૦
વંછિત દાયક દાય છે-સં૦, અમ્હ એ રંગ અ-ભંગ-ગુણ૦ ૬
મહિર કરી મહારાજજી-સં૦ જાણી સેવક ચંગ—ગુણ૦
નયવિજય કહે આપજો-સં૦, પ્રભુગુણ-રંગ અ-ભંગ-ગુણ૦ ૮

(૩૦૧) (૧૩-૧૩) શ્રી વિમલનાથ જિન-સ્તવન

(માહરી સહી રે સમાણી- એ દેશી.)

વિમલ જિણેસર મુજ પરમેસર, અલવેસર ઉપગારી રે
જગજીવન જિનરાજ જયંકર, સુણ સાહિબ! સાચા.
મુજને તુજ સુરતિ પ્યારી રે—સુણ૦ (૧)
હિર કરી જે વંછિત દીજે, સેવક ચિત્ત ધરીજે રે-સુણ૦
ા જાણી શિવસુખ૧-પાણી,
ભક્તિ સહિનાણી દીજે રે—સુણ૦ (૨)
કુંભ ને સુરતરૂથી પણ, પ્રભુ! ભગતી મુજ પ્યારીરે-સુણ૦
ાએ ખિણ એક લગે સેવી,શિવસુખની દાતારી રે—સુણ

[illegible]—[illegible] નામે [illegible], જે હોયે ભવિ-પ્રાણી રે-સુગુ૦
[illegible] જિણંદ [illegible]. તે [illegible] ગહ નાણી રે—સુગુ૦
પ્રભુ ! [illegible] ભવિ [illegible] ભવિ [illegible].

[illegible] જગમાં [illegible] રે—સુગુ૦
[illegible] મહી, જિણંદ [illegible] આપે રે—સુગુ૦ (૫)
[illegible] ગુરુ [illegible] મેં પામી રે
[illegible] સહજે [illegible] રે—સુગુ૦
[illegible] ગુણજી રે બોલે રે—સુગુ૦
[illegible]
[illegible] રે - સુગુ૦ (૭)

*

(૩૦૨)(૧૩-૧૮) શ્રી અનંતનાથ જિન-સ્તવન

(હોઇસે પરવત ધૂંધલોરે લો—એ દેશી.)

સહજ સનેહી સેવિયે રે લો,
સાહિબ ! અનંત જિણંદ રે—સુગુણ નર!
સેવ્યા સ પદ પામીએ રે લો,
દરિસણ પરમાનંદ રે—સુગુણ૦ સહજ૦ (૧)
[illegible] ગુણે કરી શોભતા રે લો,
જગજીવન જિનચંદ રે—સુગુણ૦
[illegible] વંછિત સવિ દીયે રે લો,
સાચો સુરતરુ કંદ રે—સુગુણ૦ સહજ૦ (૨)
[illegible]જગમાંહિ જોયતાં રે લો, એ સમ નહિ [illegible]

ખિણ એક સેવ્યો સાહિબો રે લો,
આપે સુખ અપાર રે—સુગુણ૦ સહજ (૩)
સકળ સુરાસુર જેહને રે લો, સેવે બે કર જોડ રે-સુગુણ૦
ભગતિભાવ આણી ઘણો રે લો,
પ્રણમે કોડાકોડ રે—સુગુણ૦ સહજ૦ (૪)
છ જીવકાય રક્ષા કરે રે લો, દુહવે[1] નહીં તિલમાત[2] રે-સુગુણ૦
ક્રોધાદિકથી વેગળો રે લો,
અરિહંત તેહ વિખ્યાત રે—સુગુણ૦ સહજ૦ (૫)
રિદ્ધિ અનંતી પ્રભુતણી રે લો, કહેતાં ન આવે પાર રે—સુ૦
તોહિ પણ અ-પરિગ્રહી રે લો,
કહિયે એ કિરતાર રે—સુગુણ૦ સહજ૦ (૬)
શક્તિ અનંતી પ્રભુતણી રે લો,
કુણ કહી પામે પાર રે—સુગુણ૦ (૬)
નયવિજય પ્રભુ પ્રણમતાં રે લો,
નિતુનિતુ જય જયકાર રે—સુગુણ૦સહજ૦ (૭)

卐

(૩૦૩) (૧૩-૧૫) શ્રી ધર્મજિન નાથ-સ્તવન

(દેશી-વણઝારાની)

વંછિત ફળ દાતાર ભવિ! સેવો રે,
શિવ સુખકારક ધર્મને—ભવિ૦,
જિમ લહો સુખ શ્રીકાર-ભવિ૦,
પામો વળી શિવશર્મને[1]—ભવિ૦ (૧)
જિમ લહો, નવનિધિસિદ્ધિ—ભવિ૦
રિદ્ધિ સકળ આવી મિળે—ભવિ,

પુણ્ય સકળ તસ પ્રગટીયાં, તસ તૂઠા ત્રિભુવન દેવ રે—સખિ૦ ૫
શિવ સુખ-દાયક સેવના, એ દેવના દેવની જેહ રે
પામીને આરાધશે, શિવસુખ લહશે તેહ રે—સખિ૦ (૬)
ઈમ જાણી નિતુ સેવિયે, જિમ પોંહચે વંછિત કોડિ રે
જ્ઞાનવિજય બુધરાયને ઈમ શિષ્ય કહે કર જોડિ રે—સખિ૦

卐

(૩૦૫) (૧૩–૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

(ઢાળ-નાદલીયે વિલુદ્ધી બોલંબો દિઈ રે-એ દેશી.)

કુંથુજિનેસર! સાહિબ વિનતિ રે,
તે નિરવહિયે[1]સંત—કુંથુ૦ (૧)
મહિમંડલમાં દેવ અછે ઘણા રે, હું ન કરૂં તસ સેવ
તુજ વિણુ અવર ન કદીયે ઓલગું[2]રે,
તું મુજ એક જ દેવ—કુંથુ૦ (૨)
અવર ન સેવું કદીએ, દેવતા રે તુમ વિણુ દીનદયાળ
જલધર-જલ વિણુ અવર ન આદરે રે,
જિમ જગે ચાતકબાલ—કુંથુ (૩)
અંગીકૃત[3] જે નિરવાહો[4] પ્રભુ રે, તો પૂરો મન આશ,
દાસતણી એ આશા પૂરતાં રે સાહિબને શાબાશ—કુંથુ૦ ૪
નિશદિન ભાવે સાહિબ સેવતાં રે. જો નહી પૂરો આશ,
તો એ જગમાં પ્રભુજી તુમતણો રે,
કુણ કરશે વિસવાસ—કુંથુ૦ (૫)
મોટા નિશ્ચે આશા પૂરવે રે, જે સેવે ધરી નેહ
જુઓ! એ જગમાં ચાતક-બાલની રે, પૂરે આશ મેહ.
—કુંથુ૦ (૬)

વાધે બહુલી વૃદ્ધિ-ભવિ૦ બુદ્ધિ સવે સફળી ફળે-ભવિ૦(૨)
સકળ ફળે મન આશ-ભવિ૦ સજ્જન-જન-મેળો મળે-ભવિ૦
નાવે દોહગ[૨]પાસ[૩]-ભવિ૦ રોગ શોગ દૂરે ટળે—ભવિ૦(૩)
સુરતરૂ સુરમણિ જિમ-ભવિ૦ પૂરે કામિતકામના[૪]—ભવિ૦,
રાખો નિતુ એકતાર[૫]-ભવિ૦ મત હોજો મન દુમના[૬]-ભવિ૦ ૪
પૂરવ-પુણ્યપસાય-ભવિ૦ પામીયે નિત ચિત ધરો-ભવિ૦
કુગુરુ કુદેવ કુધર્મ-ભવિ૦ કુમતિ કદાગ્રહ પરિહરે-ભવિ૦ ૫
નિતનિત મંગળ ચ્યાર-ભવિ૦ એ સેવતાં પામીએ—ભવિ૦
પામી એવો નાથ-ભવિ૦ અવર નાથ કિમ કામીયે—ભવિ૦ ૬
એ સમ અવર ન કોઈ-ભવિ૦ જોઈ જોઈ જોયતાં—ભવિ૦
નયવિજય કહે નવ નિદ્ધિ-ભવિ૦
હોવેએ પ્રભુ પ્રસન્ન હોઈતાં—ભવિ૦ (૭)

ક્ષ

(૩૦૪) (૧૩–૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(ઢાળ દેશી બિંદીયાની.)

સખિ! સેવો શાંતિજિણંદને, મન આણી અતિ ઉછાહરે
એ પ્રભુની જે સેવના, તે માનવ-ભવનો લાહરે—સખિ૦
સેવા જે એ જિનતણી, તે સાચી સુરતરૂ સેવ રે
એ જગમાંહિ જોવતાં, અવર ન એહવો દેવ રે—સખિ૦
ભગતિભાવ આણી ઘણો, જે સેવે એ નિશદીસ રે
સફળ સકળ મનકામના, તે પામે વિસવાવિસરે—સખિ૦
ખિણ ઈક સેવા પ્રભુ તણી, તે પૂરે કામિત[૧] કામ રે
માનું ત્રિભુવન[૨]-સંપદા-કરૂ એ ઉત્તમ ધામ રે—સખિ૦
જનમ સફળ જગ તેહનો, જે પામ્યો પ્રભુની સેવ રે

પુણ્ય સકળ તસ પ્રગટીયાં, તસ તુઠા ત્રિભુવન દેવ રે—સખિ૦ ૫
શિવ સુખ-દાયક સેવના, એ દેવના દેવની જેહ રે
પામીને આરાધશે, શિવસુખ લહશે તેહ રે—સખિ૦ (૬)
ઈમ જાણી નિતુ સેવિયે, જિમ પોહચે વંછિત કોડિ રે
જ્ઞાનવિજય બુધરાયને ઈમ શિષ્ય કહે કર જોડિ રે—સખિ૦

ક

(૩૦૫) (૧૩-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

(ઢાળ-નાહલીયે વિછુઢી ઓલંભો દિઈ રે-એ દેશી.)

કુંથુજિનેસર! સાહિબ વિનતિ રે,
તે નિરવહિયે[૧]સંત—કુંથુ૦ (૧)
અહિમંડલમાં દેવ અછે ઘણા રે, હું ન કરૂં તસ સેવ
તુજ વિણુ અવર ન કદીયે ઓલગું[૨]રે,
તું મુજ એક જ દેવ—કુંથુ૦ (૨)
અવર ન સેવું કદીએ, દેવતા રે તુમ વિણુ દીનદયાળ
જલધર-જલ વિણુ અવર ન આદરે રે,
જિમ જગે ચાતકબાલ—કુંથુ (૩)
અંગીકૃત[૩] જે નિરવાહો[૪] પ્રભુ રે, તો પૂરો મન આશ,
દાસતણી એ આશા પૂરતાં રે સાહિબને શાબાશ—કુંથુ૦ ૪
નિશદિન ભાવે સાહિબ સેવતાં રે. જો નહી પૂરો આશ,
તો એ જગમાં પ્રભુજી તુમતણો રે,
કુણ કરશે વિસવાસ—કુંથુ૦ (૫)
મોટા નિશ્ચે આશા પૂરવે રે, જો સેવે ધરી નેહ
જુઓ! એ જગમાં ચાતક-બાલની રે, પૂરે આશ મેહ.
—કુંથુ૦ (૬)

વાધે બહુલી વૃદ્ધિ-ભવિ૦ બુદ્ધિ સવે સફળી ફળે-ભવિ૦(૨)
સકળ ફળે મન આશ-ભવિ૦ સજ્જન-જન-મેળો મળે-ભવિ૦
નાવે દોહગ[1]પાસ[3]-ભવિ૦ રોગ શોગ દૂરે ટળે—ભવિ૦(૩)
સુરતરૂ સુરમણિ જિમ-ભવિ૦ પૂરે કામિતકામના[4]—ભવિ૦,
રાખો નિતુ એકતાર[5]-ભવિ૦ મત હોજો મન દુમના[6]-ભવિ૦ ૪
પૂરવ-પુણ્યપસાય-ભવિ૦ પામીયે નિત ચિત ધરો-ભવિ૦
કુગુરુ કુદેવ કુધર્મ-ભવિ૦ કુમતિ કદાગ્રહ પરિહરે-ભવિ૦ ૫
નિતનિત મંગળ ચ્યાર-ભવિ૦ એ સેવતાં પામીએ—ભવિ૦
પામી એવો નાથ-ભવિ૦ અવર નાથ કિમ કામીયે—ભવિ૦૬
એ સમ અવર ન કોઈ-ભવિ૦ જોઈ જોઈ જોયતાં—ભવિ૦
નયવિજય કહે નવ નિદ્ધિ-ભવિ૦
હોવેએ પ્રભુ પ્રસન્ન હોઈતાં—ભવિ૦ (૭)

卐

(૩૦૪) (૧૩-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(હાળ દેશી વિંછીયાની.)

સખિ! સેવો શાંતિજિણંદને, મન આણી અતિ ઉછાહરે
એં પ્રભુની જે સેવના, તે માનવ-ભવનો લાહરે—સખિ૦ ૧
સેવા જે એ જિનતણી, તે સાચી સુરતરૂ સેવ રે
એ જગમાંહિં જોવતાં, અવર ન એહવો દેવ રે—સખિ૦ ૨
ભગતિભાવ આણી ઘણો, જે સેવે એ નિશદીસ રે
સફળ સકળ મનકામના, તે પામે વિસવાવિસરે—સખિ૦ ૩
ખિણ ઈક સેવા પ્રભુ તણી, તે પૂરે કામિત[1] કામ રે
માનું ત્રિભુવન[2]-સંપદા-કરૂ એ ઉત્તમ ધામ રે—સખિ૦ ૪
જનમ સફળ જગ તેહનો, જે પામ્યો પ્રભુની સેવ રે

પુણ્ય સકળ તસ પ્રગટીયાં, તસ તૂઠા ત્રિભુવન દેવ રે—સખિ૦ ૫
શિવ સુખ-દાયક સેવના, એ દેવના દેવની જોડ રે
પામીને આરાધશે, શિવસુખ લહશે તેહ રે—સખિ૦ (૬)
ઈમ જાણી નિત સેવિયે, જિમ પોંહચે વંછિત કોડિ રે
જ્ઞાનવિજય બુધરાયને ઈમ શિષ્ય કહે કર જોડિ રે—સખિ૦

卐

(૩૦૫) (૧૩–૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

(ઢાળ-નાહલીયે વિલુદ્ધી ઓલંભો દિઈ રે-એ દેશી.)

કુંથુજિનેસર! સાહિબ વિનતિ રે,
તે નિરવહિયે[1]સંત—કુંથુ૦ (૧)
મહિમંડલમાં દેવ અછે ઘણા રે, હું ન કરૂં તસ સેવ
તુજ વિણુ અવર ન કરીયેં ઓલગું[2]રે,
તું મુજ એક જ દેવ—કુંથુ૦ (૨)
અવર ન સેવું કદીએ, દેવતા રે તુમ વિણુ દીનદયાળ
જલધર-જલ વિણુ અવર ન આદરે રે,
જિમ જગે ચાતકબાલ—કુંથુ (૩)
અંગીકૃત[3] જે નિરવાહો[4] પ્રભુ રે, તો પૂરો મન આશ,
દાસતણી એ આશા પૂરતાં રે સાહિબને શાબાશ—કુંથુ૦ ૪
નિશદિન ભાવે સાહિબ સેવતાં રે. જો નહી પૂરો આશ,
તો એ જગમાં પ્રભુજી તુમતણો રે,
કુણુ કરશે વિસવાસ—કુંથુ૦ (૫)
મોટા નિજે આશા પૂરવે રે, જે સેવે ધરી નેહ
જુઓ! એ જગમાં ચાતક-બાલની રે, પૂરે આશ મેહ
—કુંથુ૦ (૬)

વાધે બહુલી વૃદ્ધિ-ભવિ૦ બુદ્ધિ સવે સફળી ફળે-ભવિ૦(૨)
સકળ ફળે મન આશ-ભવિ૦ સજ્જન-જન-મેળો મળે-ભવિ૦
નાવે દોહગ[1]પાસ[3]-ભવિ૦ રોગ શોગ દૂરે ટળે—ભવિ૦(૩)
સુરતરૂ સુરમણિ જિમ-ભવિ૦ પૂરે કામિતકામના[4]—ભવિ૦,
રાખો નિતુ એકતાર[5]-ભવિ૦ મત હોજો મન દુમના[6]-ભવિ૦ ૪
પૂરવ-પુણ્યપસાય-ભવિ૦ પામીયે નિત ચિત ધરો-ભવિ૦
કુગુરુ કુદેવ કુધર્મ-ભવિ૦ કુમતિ કદાગ્રહ પરિહરે-ભવિ૦ ૫
નિતનિત મંગળ ચ્યાર-ભવિ૦ એ સેવતાં પામીએ—ભવિ૦
પામી એવો નાથ-ભવિ૦ અવર નાથ કિમ કામીયે—ભવિ૦ ૬
એ સમ અવર ન કોઈ-ભવિ૦ જોઈ જોઈ જોયતાં—ભવિ૦
નયવિજય કહે નવ નિદ્ધિ-ભવિ૦
હોવેએ પ્રભુ પ્રસન્ન હોઈતાં—ભવિ૦ (૭)

卐

(૩૦૪) (૧૩-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(ઢાળ દેશી વિંછીયાની.)

સખિ! સેવો શાંતિજિણંદને, મન આણી અતિ ઉછાહરે
એ પ્રભુની જે સેવના, તે માનવ-ભવનો લાહરે—સખિ૦ ૧
સેવા જે એ જિનતણી, તે સાચી સુરતરૂ સેવ રે
એ જગમાંહિં જોવતાં, અવર ન એહવો દેવ રે—સખિ૦ ૨
ભગતિભાવ આણી ઘણો, જે સેવે એ નિશદીસ રે
સફળ સકળ મનકામના, તે પામે વિસવાવિસરે—સખિ૦ ૩
ખિણ ઈક સેવા પ્રભુ તણી, તે પૂરે કામિત[1] કામ રે
માનું ત્રિભુવન[2]-સંપદા-કરૂ એ ઉત્તમ ધામ રે—સખિ૦ ૪
જનમ સફળ જગ તેહનો, જે પામ્યો પ્રભુની સેવ રે

પુણ્ય સકળ તસ પ્રગટીયાં, તણે તુઠા ત્રિભુવન દેવ રે—સખિ૦ ૫
શિવ સુખ-દાયક સેવના, એ દેવના દેવની જેહ રે
પામીને આરાધશે, શિવસુખ લહશે તેહ રે—સખિ૦ (૬)
ઈમ જાણી નિતુ સેવિયે, જિમ પોહચે વંછિત કોડિ રે
જ્ઞાનવિજય બુધરાયને ઈમ શિષ્ય કહે કર જોડિ રે—સખિ૦

卐

(૩૦૫) (૧૩-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

(ઢાળ-નાદલીયે વિલુદી ઓલંબો દિઈ રે-એ દેશી.)

કુંથુજિનેસર! સાહિબ વિનતિ રે,
તે નિરવહિયે[૧] સંત—કુંથુ૦ (૧)
મહિમંડલમાં દેવ અછે ઘણા રે, હું ન કરૂં તસ સેવ
તુજ વિણુ અવર ન કદીયે ઓલગું[૨] રે,
તું મુજ એક જ દેવ—કુંથુ૦ (૨)
અવર ન સેવું કદીએ, દેવતા રે તુમ વિણુ દીનદયાળ
જલધર-જલ વિણુ અવર ન આદરે રે,
જિમ જગે ચાતકબાલ—કુંથુ (૩)
અંગીકૃત[૩] જો નિરવાહો[૪] પ્રભુ રે, તો પૂરો મન આશ,
દાસતણી એ આશા પૂરતાં રે સાહિબને શાબાશ—કુંથુ૦ ૪
નિશદિન ભાવે સાહિબ સેવતાં રે. જો નહી પૂરો આશ,
તો એ જગમાં પ્રભુજી તુમતણો રે,
કુણ કરશે વિસવાસ—કુંથુ૦ (૫)
મોટા નિશ્ચે આશા પૂરવે રે, જો સેવે ધરી નેહ
જુઓ! એ જગમાં ચાતક-બાલની રે, પૂરે આશ મેહ
—કુંથુ૦ (૬)

ઈમ જાણીને સાહિબ! પૂરવી રે, નિજ-સેવકની આશ
નયવિજય કહે તુમ્હ ચરણાંબુજે રે,
દેજો અ-વિરળ વાસ—કુંથું૦ (૭)

(૩૦૬) (૧૩-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન
(ઢાળ—દેશી નબુદલની.)

પ્રણમો પ્રેમે પ્રહસમે[1], જિનવર શ્રી અરનાથ—ભવિયણ
એ જગમાંહિ જોયતાં, સાચો શિવપુર સાથ—ભવિ૦ પ્રણમો૦ ૧
સુખદાયક સાહિબ મિલ્યો, તો ફળ્યો સુરતરૂ બાર[2]—ભવિ૦
દેખી પ્રભુ દેદારને, પામી જે ભવપાર—ભવિ૦ પ્રણમો૦ ૨
નામથી નવનિધિ પામીયે, દરિશણ દુરિત[3]પલાય-ભવિ૦
પ્રહસમે પ્રેમે પ્રણમતાં, ભવભવ પતિક જાય—ભવિ૦ ૩
સુરતિ એ જિનવરતણી, સાચી સુરતરૂવેલ—ભવિ૦
નિરખતાં નિતુ નયણશું, ઉગમે આનંદ[4]રેલ—ભવિ૦ ૪
શાંતસુધારસશું ભરી, એ મૂરતિ મનોહાર—ભવિ૦
પ્રણમે જે નિતુ પ્રેમશું, ધન ધન તસ અવતાર—ભવિ૦ ૫
પુણ્ય હશે તે પામશે, એ જિનની નિતુ સેવ-ભવિ૦
સકળ ગુણે કરી શોભતો, અવર ન એહવો દેવ—ભવિ૦ ૬
ચરણ-કમળ એ પ્રભુતણા, સેવતાં નિશદીસ-ભવિ૦
નયવિજય કહે સંપદા,પામીયે વિસવાવિશ-ભવિ-પ્રણમો૦

(૩૦૭) (૧૩-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ જિન સ્તવન
(ઢાળ-મુજ લાજ વધારો રે—એ દેશી)

શ્રીમલ્લિસ્વામીરે, પ્રણમું શિરનામીરે,
મેં પુણ્યે પામી, સેવા તુમ્હતણીરે (૧)

પ્રગટયાં મુજ પુણ્ય રે હું માનું ધન્યરે,
જો મેં કૃતપુણ્ય[1] તું સાહિબ પામીઓ રે (૨)
પામ્યો સુખ પૂરરે, ગયા દુશમન દૂર રે,
સહજ–સનૂર[2] તું મેં ભેટિઓ રે (૩)
નિરખી પ્રભુ નિત્તરે[3] હરખે મુજ ચિત્તરે,
જેમ મિત્રે[4] પંકજવન હસે રે, (૪)
પ્રભુ શું બહુ નેહારે, જિમ મોરા મેહારે,
સાહિબ સસનેહારે કેતુ[5] તે કહું રે, (૫)
જાણી નિજ દાસરે પૂરો મુજ આશરે,
આપો સુવિલાસ એ બોધિબીજનો રે, (૬)
જ્ઞાનવિજય બુધ શીસરે, વિનવે જગદીશ રે,
હોજો પ્રભુ! ઈશ તું ભવભવ માહરો રે, (૭)

卐

(૩૦૮) (૧૩–૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત જિન સ્તવન

(દેશી ચોતીડાની)

સાહિબ! શ્રીમુનિસુવ્રતસ્વામી, કરૂં વિનતિ ચરણે શિરનામી,
સાહિબ? વિનતિ અવધારો....
જીવન[1] તુજ દરિશણ પ્યારો,
મોહના! મનમોહન ગારો....સાહિબ૦ (૧)
દુત્તર[2] એ ભવ-સાયર તારો—સાહિબ૦ (૨)
સેવક કોડી ગમે તુજ જોઈ,
કિંકર હું પણ ગણવો તોઈ–સાહિબ૦ (૩)
ભગતવત્સલ જો બિરૂદ ધરીજે,
તો મુજ મનવંછિત સુખ દીજે—સાહિબ૦ (૪)

જો પણ હું ન વિશુદ્ધાચરણે[3],
તોપણ હું આવ્યો તુમ્હ શરણે—સાહિબ (૫)
ગુણ-અવગુણ મુજ કેમ વિચારો,
પતિત-પાવન બિરૂદ સંભાળો—સાહિબ૦ (૬)
જો પણ હું બહુ અવગુણ-ભરીઓ,
તો પણ મેં પ્રભુજી અણુસરીઓ—બહિબ (૭)
અવગુણ પણ ગુણ કરીને લીજે,
અંગીકૃત[4]-નિરવાહ કરિજે—સાહિબ (૮)
ધણી શી વિનતિ સ્વામી કીજે,
નયવિજય કહે બોધિબીજ દીજે—સાહિબ૦ (૯)

卐

(૩૦૯) (૧૩-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

(દેશી—ચતુરાયાની)

શ્રી નમિનાથ-જિણંદજી રે લાલ,
અવધારો અરિહંત—જિનરાયા
સેવક જાણી આપણો રે લાલ, દીજે સુખ અનંત-જિન૦શ્રી૦ ૧
સેવું હું નિશ્ચલ-મને રે લાલ, નિશદિન બે-કર-જોડ-જિન૦
તો પણ જો રીઝો નહીં રે લાલ,
તો શી ખિજમતે[1] ખોડ ? જિન-શ્રી૦ (૨)
...વક સહુ સરિખા ગણે રે લાલ, જો હોયે ચિત્ત[2] મહંત-જિન
...શિ[3]-ઉદય સાયર વધે રે લાલ.
કૈરવ[4] પણ વિકસંત—...
...તિ કુસુમે વાસિયે રે લાલ ...

તિમ ઉત્તમની સેવના રે લાલ,
સહુશું સરિખી હોય—જિન૦ શ્રી૦ (૪)
પાંતિ[6]–પટંતર નવિ કરે રે લાલ, જે હોયે દાતાર–જિન૦
ખેતર–ખાખર[7] નવિ ગણે રે લાલ,
વરસંતો જલધાર—જિન૦ શ્રી૦ (૫)
ઈમ જાણી મન આણીયે રે લાલ, પૂરણ પ્રેમવિલાસ–જિન૦
સહજ–સનેહી સાહિબા રે લાલ,
પૂરે વંછિત–આશ—જિન૦ શ્રી૦ (૬)
દેજો ચરણની સેવના રે લાલ, મહિર કરો જગદીશ–જિન૦
નયવિજય ઈમ વિનવે રે લાલ,
જ્ઞાનવિજય ગુરુશિષ—જિન૦ શ્રી૦ (૭)

(૩૧૦) (૧૩–૨૨) શ્રી નેમિનાથ–જિન સ્તવન

(ધન બિંદલી મને લાગો—એ દેશી.)

ભવિઅણ ! વંદો ભાવશું, સાહિબ **નેમિ**જિણંદ મોરાલાલ,
ભાવશું નિત વંદતાં, લહિયે પરમાણંદ—મોરા૦ ભવિ૦ ૧
બ્રહ્મચારી–ચૂડામણિ સાચો એ વડવીર—મોરા૦
મદન[1]મતંગજ કેસરી, મેરુમહીધર–ધીર—મોરા૦ ભવિ૦ 2
રૂપ અનંતું જિનતણું, સોહે સહજ[2]–સનૂર—મોરા૦
હરખે નયણે નિરખતાં, પસરે પ્રેમપંડૂર[3]—મોરા૦ ભવિ૦ 3
ગુણ અનંતા પ્રભુતણા, કહેતાં ન આવે પાર—મોરા૦
નિરૂપમ ગુણગણ–મણિ તણો, માનું એ ભંડાર—મોરા૦ 4
વદન[4]અનોપમ જિનતણું, એ મુજ નયણ–ચકોર—મોરા૦

નિરખી હરખે ચિત્તમાં, ઉમટ્યો આનંદ જોર—મોરા૦ ૫
અતુલિત-બળ અરિહંતજી, ભય-ભંજન ભગવંત—મોરા૦
કામિત[1]-પૂરણ સુરતરુ, કેવળ-કમળા કંત—મોરા૦ ભવિ૦ ૬
રાજીમતિ-મનવાલહો, યાદવ-કુલ શણગાર—મોરા૦
નયવિજય પ્રભુ વંદતાં, નિતુંનિતુ જયજયકાર—મોરા૦

卐

(૩૧૧) (૧૩-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(આ અજુઆળી રાતડી રે—એ દેશી.)

પ્રબળ-પ્રભાવે પરગડો[1] રે, પુરિસાદાણી પાસ—ભવિઅણ ! વંદો
કામગવી[2] સુરમણી[3] પરે રે, પૂરે વંછિત આશ—ભવિ૦
વંદો વંદો રે સુજાણ, ભવિઅણ ! વંદો
વંદો વંદો શ્રી જિનપાસ, ભવિઅણ ! વંદો. ભવિ૦ (૧)
નીલકમલ-દળ[4] પરિ ભલો રે, દીપે તનુ-પરકાશ—ભવિ૦
હરખે નયણે નિરખતાં રે, ઉપજે અધિક ઉલ્લાસ—ભવિ૦ ૨
નિરખી-નિરખી હરખીયે રે, સાહિબ સહજ-સનૂર—ભવિ૦
તેજ જળાંમળ ઝળહળે રે, જાણે ઉગ્યો સૂર—ભવિ૦ (૩)
રત્નજડિત વિરાજતા રે, કુંડળ સોહે સનૂર—ભવિ૦
માનું દોયે સેવા કરે રે, શશિ-રવિ આયી હજૂર—ભવિ૦ ૪
મણિમય મુકુટ મનોહરૂ રે, સોહે શિર ધર્યો સાર—ભવિ૦
માનું તારા પરવર્યો રે, ચંદ એ સેવાગાર[5]—ભવિ૦ (૫)
સુંદર શિવ-રમણી વર્યો રે, પરવર્યો જ્ઞાન અનંત—ભવિ૦
ચિદાનંદ ચિનમૂરતિ રે, અ-કલંકી અરિહંત—ભવિ૦ (૬)

કામિત[૧]-કામિત પૂરણો રે, પાપતિમિર[૨]-ભર ભાણુ—ભવિ૦
નયવિજય પ્રભુ દરિશણે રે,
નિતુનિતુ કોડિ કલ્યાણ—ભવિ૦ (૭)

卐

(૩૧૨)(૧૩-૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી-જિન સ્તવન

(દેશી—પંથીડાની)

સુગુણ! સ-સનેહા! વીરજી વિનતિ રે,
અવધારો શ્રી જિનરાય રે
દરિશણ દીઠે પ્રભુજી તુમતણે રે,
અમ્હ મન હરખ ઘણેરો થાય રે—સુગુણ (૧)
નિરમળ તુજ ગુણ-ગંગાજળે રે,
ઝીલે અહનિશિ મુજ મન હંસ રે;
નિરમળ હોયે કલિ[૧]-મલ નાશથી રે,
પીલે કરમભરમ-ભર અંશ રે—સુગુણ૦ (૨)
કેવળ[૨]-કમળા કંત મનોહરૂ રે, ભેટી ભાવે તું ભગવંત રે
માનું માનવ-ભવ સફળો સહી રે,
પામ્યું વંછિત સુખ અનંત રે—સુગુણ૦ (૩)
દેવ દયાકર! ઠાકુર જો મિલ્યો રે,
તો ફળ્યો સકળ મનોરથ આજ રે
સેવક-સેવા આણી ચિત્તમાં રે,
પૂરો મુજ મન-વંછિત કાજ રે સુગુણ૦ (૪)

પ્રભુજી ! તુજ મનમાં સેવા થકી રે,
હું વસું એ તો મોટી વાત
પણ હું પાચું મુજ ચિત્તમાં રે,
જિનજી ! વસજો દિન ને રાત રે—સુગુણ
પ્રભુજી ! તુજ ચરણાંબુજ સેવના રે,
હોજો મુજ તુજ શાસન-વાસના રે,
સફળી વરજો ભવભવ દેવ
વળી તુજ ચરણ-કમળની સેવ રે—સુગુણ૦ (૬)
ચરમ-જિનેશ્વર ભુવન-દિનેશરૂ રે, પૂરજો સેવક વંછિત આશ રે
જ્ઞાનવિજય બુધ-શિષ્ય ઇમ વીનવે રે,
નયવિજય આણી મન ઉલ્લાસ રે—સુગુ

卐

કલશ

(રાગ-ધન્યાશ્રી)

ગાયો ગાયો ભવિયણવિધે જિનરાય,
ઈલિપુરે જિનવરના ગુણગાતાં,મનવંછિત સુખ
ગુણ અનંતા જિનવર કેરા, મુજથી કેમ કહાય,
તોહિ પણ નિજ-શક્તિ ભગતિ,કીધી સ્તુતિ ઉપાર
જિનવર-ગુણ ગાતાં અતિ-નિરમળ, વરતે અધ્યવ
પામે બોધિબીજ સ્તુતિથી, ઇમ પ્રવચન સહાય—ગા

નવ-નિદ્ધિ રિદ્ધિ સિદ્ધિ સ્વયંવરલક્ષ્મી,
સહજે વરે જસુ આય—ગાયો૦ (૪)
સંપ્રતિ ગોયમ-સામિ સરિખા, શ્રી વિજયપ્રભસૂરિરાય
તે ગુરૂ-ચરણકમળ-સેવાથી, પામી અધિક પસાય—ગાયો૦ ૫
સત્તર છેતાળે કાર્તિક માસે, શુદી તેરસ સુખદાય
ઉન્નતપુરમાં જિનચોવિસે ગાયા ધરી ઉછાય—ગાયો૦ ૬
સકળ-પંડિત-શિર-મુકુટનગીનો, શ્રીજ્ઞાનવિજય બુધરાય
તે ગુરૂચરણ પસાયે જિનના, નયવિજય ગુણગાય—ગાયો૦

સ્તવન ૧૩-૧૩

૧. મોક્ષનું સુખ જેમના હાથમાં છે (કબજામાં છે) ૨. દુઃખે કરીને તરાય એવો ૩. કલ્યાણકારી સારી-દૃષ્ટિથી

સ્તવન ૧૩-૧૪

૧. દુભવવું=દુઃખ પહોંચાડવું ૨. જરાપણ

સ્તવન ૧૩-૧૫

૧. મોક્ષના સુખને ૨. દુર્ભાગ્ય=અશુભ=કર્મ ૩. નજીક ૪. ઈચ્છિત વિચારધારા ૫. એકાગ્રપણે ૬. દુઃખી.

સ્તવન ૧૩-૧૬

૧. ઈષ્ટ ધારણા ૨. ત્રણ જગતની સંપત્તિની ખાણ

સ્તવન ૧૩-૧૭

૧. નિભાવો ૨. સેવા કરું ૩. સ્વીકારેલું ૪. નિભાવો

સ્તવન ૧૩-૧૮

૧. સવારના સમયે ૨. બારણામાં ૩. પાપ દૂર ૪. આનંદની ભરતી

સ્તવન ૧૩-૧૯

૧. ઉત્તમ ૨. સાહજિક સુંદર ૩. નેત્ર=આંખ સૂર્યથી ૫. કેટલું

સ્તવન ૧૩-૨૦

૧. અંતરની શક્તિઓના આધાર ૨. દુઃખે કરી તરાય તેવો ૩. સારો ૪. સ્વીકાર્યાનો ૫. નમ

સ્તવન ૧૩-૨૧

૧. સેવામાં ૨. ઉદાર ચિત્તવાળા મહાપુરુષો ૩. ચંદ્રના ઉદયે ૪. ચંદ્ર વિકાશી કમળ ૫. સાચી રીતે ૬. ભેદભાવ ૭. ઉષર=ખારવાળી ભૂમિ

સ્તવન ૧૩-૨૨

૧. કામરૂપ હાથીનો નાશ કરવા સિંહસમા ૨. સ્વભાવથી ૩. નિર્મળ પ્રેમ ૪. મુખ ૫. ઉભરાયો ૬. ઈચ્છાને પૂરવા કલ્પવૃક્ષસમા

સ્તવન ૧૩-૨૩

૧. પ્રકટ સાક્ષાત ૨. કામધેનુ ૩. ચિંતામણિ ૪. પાંદડાં ૫. સેવા કરનાર ૬. ઈચ્છેલ સઘળી ઈચ્છાઓને પૂરનાર ૭. પાપરૂપ અંધકારના સમૂહ માટે સૂર્યસમાન

સ્તવન ૧૩-૨૪

૧. પાપમળ ૨. કેવળ જ્ઞાનની લક્ષ્મીના ધણી

શ્રી જ્ઞાનસાગરજી
કૃત
સ્તવન-ચોવિશી

[૧.૪]

(૩૧૩) (૧૪-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન

કાંઈ રિસઉેસર મહા[1] પાયો હો રાજિ—જિનનાયકજી
કાંઈ ઈંદ્ર-ચંદ્ર નાગિંદ ભલા થેં પાયા હો—ગુણલાયકજી (૧)
કાંઈ પરસન[2] દરસન તુમચેં
ત્રિભુવન પ્યાસી હો રાજિ—સુખદાયકજી
હું નામ જપું નિસદીસ ઈસી
તુમ આસી હો—આજિ—મનલાયકજી (૨)
કાંઈ બિરુદ ગરીબનવાજ
ભલા થેં પાયા હો રાજિ—જગનાયકજી
કાંઈ દેવ ન સેવું ન દુજે કરી
ઈણ કાયા હો...

કાંઈ કરુણાકર[3] તું વયકુંડ[4] તુઠો રાજિ—મનલાયકજી
કાંઈ ઈણ વિધિ તુંહી અચિંતિત
અવરાં તુઠો હો આજિ—મનલાયકજી (૪)
કાંઈ દીનાનાથ! તું બાથાં દે વલી હો-રાજિ-દુખથાયકજી
કાંઈ અલસાણા[5] અલવેસર અરિહંત
મો બદ્રી-હો રાજિ—જ સલાયકજી (૫)
કાંઈ ઋષભનાથ જગનાથ તેં
સનાથ તો હું થયો હો-રાજિ—ગુણગાયકજી
કાંઈ તીરથ તું પ્રિયમેલક પરગટ
જગિ જયો-હો રાજિ—પ્રેમપાયકજી (૬)
કાંઈ ઈણ સંસાર મેં અસાર,
સાર તો તુંહી હો રાજિ—મનલાયકજી
કાંઈ રાખજો ઋષભ સું રંગ કે
હું હુકમી[7] હો-આજિ—ગુણ ગાયકજી

(૩૧૪) (૧૪–૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

અજિત-જિનેસર! ઈકમના,[1]
મૈં કીધી હો! તુમસું ઇકતાર[2] કે
ત્રિવિધ[3] કરી તુજની ગ્રહી મંઈ[4],
યા હી હો! સંસારમેં સારકે—અજિત (૧)
મોટારી મહીનતિ[5] કિયાં સહી,
હોવે હો! કાંઈ મોટી મોજ[6]-કંઈ

કારણુ[૬] સઘલા મેલાયા, કારિજ પરિમાણુ ચઢાયા
કીજ્યો મતિ અપસી[૭] કાંઈ, ગુલ[૮] બાલકની ભોલાઈ[૯] (૪)
પહલી[૧૦] તો પ્રીતિ વધાવઈ, પછઈ દુરિ રહઈ મન[૧૧] ભાવઈ
મુખિ[૧૨] આગઈ માહરૈં કંઈ, ચિત્ત[૧૩] માહે થાહે કેઈ (૫)
સ્યું[૧૪] કહિઈ તે વલિ હેજ, જુડિયાં દિલ કીધી જેજ
આંખ્યાંમું અલગો થાવૈ, મન પાછા મું ફિરિ જાવઈ (૬)
તુમહીને[૧૫] મિલવા આવૈ, લેઈને મુંહ મલકાવઈ
કલિયુગ મઈ એહવી પ્રીતિ, જુડિયાં દિલકી કહીઝે રીતિ (૭)
અરિહંતજી ! ઈમ મતિ આણો,
દિન દિન પ્રીતિ અધિકી જાણો
હું આવ્યો છું તુમ પાસ, સાહિબ ! દેજ્યો સ્યાબાસ[૧૬] (૮)
સફલી હુવૈ ભવ[૧૭] ફેરી, મુરતિ દીઠી પ્રભુ ! તેરી
મનમાંહિ મનોરથ મોટા, પિણુ કરમ કાઠિયા ખોટા (૯)
ફલ તો કરમચિત્ત[૧૮] સારુ, વાલેસરજી છો વારુ,
પિણુ[૧૯] દિસંઈ દસા મુજ જાગી, પ્રભુ પાયો તો સોભાગી (૧૦)
મોટો અરિહંત ! અંતરાય, જો આવું પ્રભુ ! જિનઈ દાય
દેવ ! અવરસું ભાખું સાખ, તેરા[૨૦] વલીઅણુ[૨૧] છે લાખ (૧૧)
સુગણાંરી[૨૨] એહ જ સાખ, રાખઈ મુખ મુખ ન દાખ
માહરૈ છે અવિહડ નેહ, પ્રભુ ! રખે ! દિખાવો છેહ (૧૨)
પ્રભુજી ! નઈ મોસા[૨૩] લખ, માહરે પ્રભુજીનો પખ[૨૪]
કીજયો મતિ કાંઈ કાચી, વાચા માને જ્યો સાચી (૧૩)
સઘલી પ્રભુજીનઈ સરમ, કહિવાનો એ છઈ મરમ
અંતરગતિ પાંમો સામી, તિંણુ જાણુ અંતરજામી (૧૪)

થાંહરે નહી કમણ[14] કિણ[15] વાતે—શ્રેયાંસજી,
એમ વિમાસો ઉર[16] પરી
મોદક[17] ઓદન આંખ્યા દેખ્યાં—શ્રેયાંસજી,
ગરજ તિણી નવિ કયાસરી—માહરી૦ (૮)
મન પરસન કરી મોસું—શ્રેયાંસજી,
વિશદ[18] વહેજ્યો આંહરી
થાંરો વિછુડણ[19] પલ[20] ન સુહાવે—શ્રેયાંસજી,
વાત કહું છું પાધરી[21]—માહરી૦ (૯)
થાંરી ભાવ-ભગતિ પૂજા ગાવે—શ્રેયાંસજી,
રાંમગિરી આસાઉરી
નિફલી તો ન હુવે સેવા—શ્રેયાંસજી,
ભવસમુદ્ર તારણ તરી[22]—માહરી૦ (૧૦)
ઋદ્ધિસાગર ધરઈ પદવી—શ્રેયાંસજી,
પ્રવર પંડિતરાય પૂજરી
થેં તો ઋષભ તણી ઈચ્છા પૂરો—શ્રેયાંસજી,
કાય મનો વલિ વાચરી—માહરી૦ (૧૧)

卐

(૩૨૪) (૧૪–૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય-જિન સ્તવન

વાલેસર ! વાસુપુજ્ય ! પૂજ્યશ્રી વસુપૂજ્યરા,
મહરબાંન મહારાજ, અધિક અછો સહુ ઉપરી (૧)
જગત પ્રીતિ એહ રીતિ, ધરતાં સું સહુ કો ધરઈ,
પિણ તોસું[1] પરમેસ ! પ્યાર કહો કિણ પરઈ ? (૨)
તું તો નિપટ[2] નિરાગ, રાગી ચિત કિણવિધિ રંજઈ,
એકણ[3]કર કિરતારી તાલ[4] કહો કિણ વિધિ બજઈ૦ (૩)

જિનજીના ગુણ ગહગહે—હો મનડા માહરા,
તિમ તિમ આણે ચિતિ, છિણ છિણ અંતરઈ હોજી,
એહવો કોઈ દીસે નહી—હો મનડા માહરા,
કિણ સું બાંધું પ્રીતિ, એહ અભ્યંતરઈ-હોજી० (૪)
સેવક ગણત્તી વિષઇ લેખે લેખવજ્યો—હો મનડા માહરા,
ચિતરંજન ચિતારઈને હોજી, નાંમ તણી નિરવાહજ્યો,
સું કઠિનપણો સ્યું આદર્યો—હો મનડા માહરા,
બઈઠા[8] વિચારી નઈ હોજી, દિલસું દિલ લેખવજ્યો (૫)
નિસપ્રિહી કું હોય રહ્યા—મનડા માહરા,
બાંહ બાંહ તુમચી વડાઈ ઈમ કિમ જોઈને હોજી,
ગરજ અછઈ અમચી[9] ઘણી હો મનડા માહરા,
સો સો ભાંતિ સુણાઈ, દુખદંદ ખોઈ જે હોજી० (૬)
જિન દરસણ જબ દેખસ્યાં—હો મનડા માહરા,
લેખે[10] પડસ્યે તેહ, તે પલ તે ઘડી હોજી,
એ આલોચ[11] અંતરજામીસું અઇ હો મનડા માહરા,
ઋષભસાગર સ-સનેહ વિનતે વીનતડી હોજી० (૭)

卐

(૩૨૬) (૧૪-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

અનંત! અનંતી વાતના, ગુણદરીયાજી,
ભરિયા થે ભરપૂર, દીઠાં દિલ કરીઆજી (૧)
કિરિયા સઘલી ભાંતિરા, દરસીઆજી,
વસિઆ તુજ ચરિત, સુગતિના રસિયાજી (૨)
લસીઆ[1] વિણુ—ભૂષણ ભલો, દિલ વસીઆજી,
ખિસિઆ[2] અશુભ કરમ ભરમ સહુ ભિસિઆજી[3] (૩)

રૌ મુખ સરસ દરસન સુણી રે,
દાખુ[૭] નહી અબ કિણુ હી સું દીન[૮] રે,
અરજ કરીસ તે તો અવધારસી રે,
સરસી કારિજ વિસવાવીસ[૯] રે (૩)
રીસ ન કરસી કોઈ ગુનહો પડયાં રે,
કરસી પરસન[૧૦] થઇ નઇ બગસીસ રે (૪)
અવગુણ ગુણ કરી સઘલા જાણસી રે,
આંણસી થોડી ભગતિ સંતોષ રે
પ્રેમ ધરી નઈ પ્રભુજીને પૂજસ્યું રે,
દુરિ કરસ્યું સઘલા તનરા દોષ રે
આપ[૧૧] તણો ધનં મુજનઇ આપસી રે
કાપસી[૧૨] કોટિક બદ્ધ કિલેસ રે (૫)
ઓર તણી પરવાહ ન આંણસ્યું રે,
સુધરા[૧૩] સુખરા[૧૪] સુખ વેલસેસિ[૧૫] રે
વે તો સાહિબ કદિય ન સેવિયે રે.
જેહની ખલિ[૧૬] -ગુલ એકણુ[૧૭] રીતિ રે (૬)
સેવા કરતાં મન સાંસો ધરે રે,
તેહનઇ રીઝ ન ખુઝ ન પ્રીતિ રે
ધરમ જિનેસર છેહ ન દાખસી રે,
ઈણુ રૌ નહિ કોઈ મીન મેખ રે (૭)
રૂપચસાગર કહ જિનજી તણીને,
અવરસું અવરસું જોડતાં રે
કનક[૧૮] કથીર ન હવી ઈક રેખ રે,
માંહરા મનનો સાંસો સગલો મિટયો રે (૮)

તતવિરિયાં હસિ કરિ દે સટકા,
વાતાંરી વાતર તાલ્યાંરા પટકા (૭)
સુરરાય[૯]-સુત ! તુમહી ન ટરણા,એ તો મઈ કીધી આચરણા
ધાર્યા સો હમ તુમ ચિત્ત ધરણા,
એ તે પરિ ઈતના કયા કરણા ? (૮)
ઈતણા દિન તે વચન ભલાઈ, કુંથુનાથ કરી મુઝ કાંઈ
પોતાની લાજ વડાઈ દે, અવિચલ પદવી ઋષભ મનાઈ (૯)

卐

(૩૩૦) (૧૪-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

સકલ શોભાધર સુંદર મંદિર, ત્રિભુવન મહિમા ધનીજો[૧]
મૈં બલિહારી દરસન દીજ્યો
સાનિધ[૨]દાતા સેવક સાંઈ, અતીસઈ[૩]દીઠો અતીજો
—મૈં બલિ૦ (૧)
તુઝ બાજુ વિના નાં સરઈ સુરિજન,
મહર કરી મુજ દીજ્યો—મૈં૦
તુઝ દીઠાંથી દોલતિ હોઈ,દુઃખકી રાસિ દહીજ્યો મૈં બલિ૦
તુઝ મન ભરમ ભમી ભર[૫]નેડે,તો કાય કમલ કુસમીજ્યો મૈં૦
મહિર[૬] નજરિ જો છૈ મુઝ ઉપરિ,
ઓડિછગેં નિરવહેજ્યો—મૈં બલિ૦ (૩)
આડી આવૈ લાજ ઘણેરી,કહિ ન શકું કહ્યુ હી જ્યો—મૈં૦
અરિહંત ! આપ વિચારી અવસર,
તોરો બાંહ ગહીજ્યો—મૈં બલિ૦ (૪)
સંત સનેહી સાચો રાચ્યો,એક તુંહી ચિંત હી જ્યો—મૈં૦

પ્રભુજી ! કુબ્જ કહે સાથીને હરિ આવ
વાલા૦ સરસ૦ મોરે૦ પ્રીતડી૦ (૪)

પ્રભુજી ! ખિજમતી કીધાં જે દિયે,
પ્રભુજી ! ઈણુ મેં સ્યો ઉપગાર વાલા૦
પ્રભુજી ! યાદ કરી નઈ આપસ્યું,[1]
પ્રભુજી ! દેવૈ સો દાતાર
વાલા૦ સરસ૦ મોરે૦ પ્રીતડી૦ (૫)

પ્રભુજી ! સુપનંતરમેં આવતા,
પ્રભુજી ! મિલો અઠો મહારાજ—વાલા૦
પ્રભુજી ! તો પિણુ આયો ઉમહી, પ્રભુજી ! સેવા કાજ—
વાલા૦ સરસ૦ મોરે૦ પ્રીતડી૦ (૬)

પ્રભુજી ! જો[૭] અપલ્લાયત જાંણુસ્યો,
પ્રભુજી ! તો પૂરવરંગો[૮] આય[૯]—વાલા૦
પ્રભુજી ! કેડિ[૧૦] લાગા તે કેમ રહે, પ્રભુજી ! દીધે[૧૧]
વિગરિ દિલાસ-વાલા૦ સ૨૦ મોરે૦ પ્રીતડી૦ (૭)

પ્રભુજી ! એ તુખતો મલ્લિનાથજી,
પ્રભુજી ! જો કરસ્યો ધરિ પ્યાર—વાલા૦
પ્રભુજી ! ઋષભસાગર નવિ ભૂલસી,
પ્રભુજી ! એ તુમચો ઉપગાર-
વાલા૦ સ૨૦ મોરે૦ પ્રીતડી૦ (૮)

(૩૩૨) (૧૪-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત-સ્વામીનું સ્તવન

મુનિસુવ્રત-મહારાજ હો ! તું તો ગરીબ-નિવાજ હો,
આજ ન હો ! આજન તો સો ઈણુ યુગે,
શ્યામ મૂરતિ સુખકાર હો,

ઋષભસાગર કહૈ તુમ હો ! સરમ જ હો !
સરમ તુમ્મે સેવક કહી (૬)

卐

(૩૩૩) (૧૪–૨૧) શ્રી નમિનાથ–જિન સ્તવન

પરતિખ[1] પ્રભુજી સું મિલ્યાં, કેઈ સુધરઇ કાજ હો
જિનવરજી બલિહારી વારુ
સંદેશે[2] ઓલગ[3] ન હુવે વારુ,
સુખદાયક સિરતાજ હો—જિન૦ (૧)
અન ધન[4] નીર[5] કથા[6] કહી[7]-વારુ,
દાબ લગે ન હુવે તોષ હો—જિન૦ (૨)
પ્રભુ ! કહો કિમ પર કર થકી-વારુ,નખિયો જાયઈ ખાજિ હો
વિજયા[8]-સુત તુમ વિનવું-વારુ,
માંની લ્યૌ જિનરાજ હો—જિન૦ (૩)
ઈમ બલીહારી આવીયો-વારુ,
કરિવા તુઝ પાય સેવ હો—જિન૦
અતુલીબલ બલ દેખવી-વારુ,દેખ્યો મુઝનૈ દેવ હો—જિન૦
તેહનૈ કદિ સમઝાઇવી-વારુ,
જે હુવે નિપટ[10] અજાણ હો—જિન૦
પ્રભુસ્યું કિસ્યું ક્રિપાઇયેં-વારુ,
જાણો જાણ પ્રમાણ હો–જિન૦ (૫)
વહૌ વારુ, વાલહા-વારુ, કીજો ઇહ કમુદ હો-જિન૦
ને અખિયા કેત ઉનરઇ-વારુ,
આતમના આધાર હો—જિન૦ (૬)

આલ બ્રહ્મચારી તો ને–હો સાંવલીયા;
કહિયે કિમ સરદહિજે–હો રાજિ,
ત્રિભુવન પ્રભુતા ભોગીયો–હો સાંવલીયા,
તોહી જોગીસર કહીજે હો રાજિ યદુ૦ નેમિ૦ પ્રભુ૦ ઈમ૦
પ્રભુજી! નવનવલી નવનવલી ભગતિ હું ભાખું—હો રાજિ,
પ્રભુજી! નિજ સુખ સુખ લવ ઈક ચાખું–હો રાજિ,
ભગવંત તાહરઈ બહુ ભંગઈ—હો સાંવલીયા૦
અંગઈ રાગ ઉમંગે હો રાજિ;
કથન ન માને મૂલથી—હો સાંવલીયા૦
આપ મતી એક રંગી–હો રાજિ, યદુ૦ નેમ૦ પ્રભુ૦ઈમ૦ (૪)
તું દાતાર-શિરોમણિ—હો સાંવલીયા
નવિ દીધી જાય કોડિ હો રાજિ
પારી પિણ રાખે નહી—હો સાંવલીયા
ગતિ મતિ તાહરી ઉંડી—હો રાજિ, યદુ૦ નેમ૦ પ્રભુ૦ ઈમ૦
તોને ક્રોધ નહી સુપનંતરઈ—હો સાંવલીયા
તો કયું કરી અરિ–દલ દલી–દલિયા હો રાજિ
અભિમાની સિર સેહરો—હો સાંવલીયા
તું તારઈ ભવોદધિ કલિયા—હો રાજિ યદુ૦ નેમ૦ પ્રભુ૦ ઈમ૦
દસા હું દેખું દેખું હો રાજિ,
તાહરી પરિ છાજે તો ને—હો સાંવલીયા૦
ન લહૈ અવર છ મારી—હો રાજિ;
ઋષભ મનોરથ પૂરયો—હો સાંવલીયા૦
ઓહ્યો તાહરઈ તમારી હો રાજિ;
યદુ૦ નેમ૦ પ્રભુ૦ ઈમ૦ (૭)

આપણો દાસ નિવાજતાં-વારુ, અલવેસર ઈણ વાર હો-જિન
તું ક્યાવર મતિ જાણ જો-વારુ,
વિશ્વતણા આધાર હો—જિન૦ (૭)
નમિ! કિવણાઈ[1] મત કરો-વારુ,
પૂરો મનના લાડ હો—જિન૦
મનકી બાતાં સહુ કરી-વારુ,
નવિ રાખી કાંઈ આડ હો—જિન૦ (૮)
ઋષભસાગરજી સુખ ઉપનો-વારુ,
વાર્યો કુમતિ કુસંગ હો—જિન૦
અંતરજામી આપસૂં-વારુ,
વરત્યો પરમાનંદ હો—જિન૦ (૯)

卐

(૩૩૪) (૧૪-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

જાણું છું જિન! ગુણ ભર્યા હો! સાંવલીયા સ્વામી,
તોસું[1] કયું પતિ આવું હો રાજિ,
સઘલી પરિ છાજૈ તોને[2] હો-સાંવલીયા સ્વામી,
દખિદખિ[3] કાંઈ દિખાવું-હો રાજિ,
યદુપતિ જુજુઈ જુજુઈ જુગતિ તું જાણે-હો રાજિ,
નેમજી! નવનવલી નવનવલી નિજરિગે આણે-હો રાજિ,
પ્રભુજી! મારા ઈમ કિમ મનડા માણે હો રાજિ (૧)
જગજન મન તું રંજવે-હો સાંવલીયા,
અને નિરંજન કહાવે-હો રાજિ,
સોવન પરિ નિગ્રંથ તું-હો સાંવલીયા,
યા મનગે અતિ આવે હો રાજિ યદુ૦ નેમ૦ પ્રભુ૦ ઈ૦(૨)

બાલ બ્રહ્મચારી તો ને–હો સાંવલીયા,
કહિયેં કિમ સરદહિજેં–હો રાજિ,
ત્રિભુવન પ્રભુતા ભોગીયો–હો સાંવલીયા,
તોહી જોગીસર કહીને હો રાજિ યદુ૦ નેમિ૦ પ્રભુ૦ ઈમ૦
પ્રભુજી! નવનવલી નવનવલી ભગતિ હું ભાખું–હો રાજિ,
પ્રભુજી! નિજ સુખ સુખ લવ ઈક ચાખું–હો રાજિ,
ભગવંત તાહરઈ બહુ* ભંગઈ–હો સાંવલીયા૦
અંગઈ રાગ ઉમંગે હો રાજિ,
કથન ન માને મૂલથી–હો સાંવલીયા૦
આપ મતી એક રંગી–હો રાજિ, યદુ૦ નેમ૦ પ્રભુ૦ઈમ૦ (૪)
તું દાતાર-શિરોમણિ–હો સાંવલીયા
નવિ દીધી જાય કોડિ હો રાજિ
પાસે પિણ રાખે નહીં–હો સાંવલીયા
ગતિ મતિ તાહરી ઉંડી–હો રાજિ, યદુ૦ નેમ૦ પ્રભુ૦ ઈમ૦
તોને ક્રોધ નહી સુપનંતરઈ–હો સાંવલીયા
તો કયું કરી અરિ-દલ દલી-દલિયા હો રાજિ
અભિમાંની સિર સેહરો–હો સાંવલીયા
તું તારઈ ભવોદધિ કલિયા–હો રાજિ યદુ૦ નેમ૦ પ્રભુ૦ ઈમ૦
દસા હું દેખું દેખું હો રાજિ,
તાહરી પરિ છાજે તો નૈ–હો સાંવલીયા૦
ન લહે અવર છ મારો–હો રાજિ;
ઋષભ મનોરથ પૂરવો–હો સાંવલીયા૦
ચાહ્યો તાહરઈ તમારો હો રાજિ;
યદુ૦ નેમ૦ પ્રભુ૦ ઈમ૦ ૬

(૩૩૫) (૧૪-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

તારક જિન તેવીસમા,
પ્રભુ મારા ! તો સું અનંત સુખ પાઉંજી
અવલંબ્યો મન આપસું,પ્રભુ મારા ! કદી કદી કાંઈ બતલાવુંજી
તારણ-તરણ, દુઃખ હરણ આસપાસજી,
પ્રભુ મારા ! આતમના આધારજી (૧)
એક દેવ તું માહરે,પ્રભુ મારા ! ચિત્ત મૈ અવર ન ચાહુંજી
અબ હું તુમારો કહાયને,પ્રભુ મારા ! કૌણ તણો કહવાઉંજી
સકલ સંકટ ભાજૈ,છવિ તો અનેક છાજૈ પાસજી પ્રભુ૦ (૨)
અવર[1]દેવ[2]-ઘરિ ઘરિ ફિરિ,પ્રભુ મારા ! તુજનૈ કેમ લજાઉંજી
યો સીસ નમાવી થાં પ્રતી,પ્રભુ મારા ! અવર ન કેમ નમાવુંજી
સરણાસરણ કાંઈ, કરુણાકરણ પ્રભુ પાસજી !
પ્રભુ મારા ! સરણાઈ સાધારજી,
પ્રભુ મારા ! આતમના આધારજી પ્રભુ૦ આતમ૦ (૩)
કુમકુમૈ[2]મજ્જન કરી, પ્રભુ મારા ! કાદવ કયું સુખિ લાવુંજી
'ધથી,
! વેસર[3]ચઢિ કયું ધાવુંજી આતમ૦
:લિદ હરણ અસ પાસજી,
પ્રભુ મારા ! આતમ૦ (૪)
નિ હૈં,
ભુ મારા ! સ્યાને જગત હસાઉંજી,
ભુ મારા ! ઘરની અજા[5]ની વાસાઉંજી
તરણ પ્રભુ આતમના આધારજી (૫)

વખત સંયોગે તું મિલ્યો,

પ્રભુ મારા ! ભાવ ભગતિ મનિ ભાવુંજી

ઋષભસાગર કહે ઋદ્ધિ મિલી, પ્રભુ મારા ! ગુણ તો

અહનિસિ ગાવુંજી તારણ૦ (૬)

ॐ

(૩૩૬) (૧૪–૨૪) શ્રી મહાવીર–જિન સ્તવન

સિદ્ધિ શિરોમણિ સુરતિ[૧] સુંદર, સેવઈ સુર સુરરાય
ગુણ સમુદ્ર મહિમા અતિ મોટો, જયવંતો જગદીસ
—વસંત વધાવો વીરજી હો. (૧)

સમકિત તેલ ફુલેલ સરસ અતિ, ભાવ ગુલાબ અબીર
વયરાગ રુપી વિસતર્યો હો, ઉપસમ રસ તે નીર—વસંત૦ (૨)
મન પિચકારી ક્રિયા કુમકુમા, સુરતિ અખંડિત ધાર
જ્ઞાન પોટલી[૨]ગાઈની હો, કીજે કીજે અશુભ કરમ વેમાર[૩]
—વસંત૦ (૩)

અષ્ટપ્રકારી પુજા રચાવો, આંણી આણંદ પૂર
સંસાર તણા સંતાપ મિટાવો, દેખિકે પ્રભુ મુખ નૂર–વસંત૦
ડફ ઝાંઝ પખાવજ આવજ, વાવજ તાલ કંસાલ
નૃત્ય કરી જે નવ નેવા હો, તત્ત થે તત્ત થે તાંને રસાલ
—વસંત૦ (૫)

ત્રિસલાનંદન ત્રિહું જગવંદન, આનંદકારી[૬] એન[૪]
સાચો સિધારથ સેવજ્યો હો,
નિરખિત નિરખિત નિરમલ નેન–વસંત૦
સંકલ સામગ્રી લેઈ ઈણ પરિ, મિલજ્યો સાચો ભાવ,
ઋદ્ધિસાગર શિસ ઋષભ કહે,જો હુઓ અવિચલ પદનો ચાવ[૫]
—વસંત૦ (૭)

શ્રી જ્ઞાનસાગરજી કૃત
સ્તવન–ચોવીશી
કઠિન શબ્દોના અર્થ
ટિપ્પણી

સ્તવન ૧૪-૧

૧. મેં ૨. તુમચે=તમારા, પ્રસન્ન=આનંદકારી દર્શન માટે ત્રણે ભુવન પ્યાસી=તરસ્યા ઉત્કંઠાવાળા છે, (બીજી ગાથાના પૂર્વાર્ધનો અર્થ) ૩. કરુણાના ભંડાર ૪. ઉત્તમ સ્વર્ગ ૫. આળસી ગયા=રીસાણા ૬. જગતના નાથથી ૭. આજ્ઞાંકિત સેવક.

સ્તવન ૧૪-૨

૧. એક મનથી ૨. એકાગ્રપણે ૩. મન-વચન-કાયાથી ૪. આજ ૫. સેવા ૬. આનંદ ૭. આમ ૮. વિના ૯. ઈંદ્ર ૧૦. જોઈ રહે.

[સ્ત]વન ૧૪-૩

પ્રથમ ગાથાના ઉત્તરાર્ધનો અર્થ=જિનરાજ છો તે મેં જાણ્યું, તમારી રાજઋદ્ધિ શ્રેષ્ઠ છે.

૧. પ્રેમ, ૨. સાધક ૩. સાધ્ય ૪. વાત ૫. ખોટી ૬. બધાં કારણો એક બાજુ મુક્યા અને કાર્યને પ્રમાણ-કરી ચાલ્યા (ચોથી ગાથાનો પૂર્વાર્ધ) ૭.

એવી ૮. એવું જ ૯. ભોળપણ ૧૦. પહેલાં તો પ્રીતિ વધારે પછી દૂરે રહે (પાંચમી ગાથાનો પૂર્વાર્ધ) ૧૧. મનપસંદ ૧૨. મારા મોં આગળ=સામે ઘણા છે ૧૩. ચિત્તમાં ઘણા ચાહે છે ૧૪. શું તે હેજ=પ્રેમ કહેવાય કે જે મળે એટલે ગમ્મત કરે અને આંખથી અળગા=દૂરે જાય એટલે મન પાછું ફરી આવે ૧૫. વળી પાછા તમને મળવા આવે, જોઈને મ્હોં મલકાવે આવી પ્રીતિ હોય છે, બેડાયેલા દિલની આ વીતક-કથા છે (૭ મી ગાથાનો અર્થ) ૧૬. ધન્યવાદ ૧૭. ભવનું ભ્રમણ ૧૮. કર્માધીન ૧૯. પણ મારી દશા=ભાગ્ય દશા જાગી લાગે છે કે સુંદર એવા પ્રભુ મને મળ્યા (દશમી ગાથાનો ઉત્તરાર્ધ) ૨૦. તમારા ૨૧. ઉપાસક=સેવક ૨૨. ગુણવાન પુરુષોની એ જ સાખ હોય કે તેઓ સેવકને સુખમાં રાખે પણ સુખથી ન દાખે (૧૨મી ગાથાનો પૂર્વાર્ધ) ૨૩. જુદું ૨૪. રાગ ૨૫. કહીને લાલચ કેટલી કરવી શ્રી સંભવનાથ પ્રભુની સેવા કરો. (૧૬ મી ગાથાનો ઉત્તરાર્ધ)

સ્તવન ૧૪-૪

૧. મને ૨. જેવા ૩. હે ૪. મારું ૫. પ્રભુજીની કાયા ૬. ચહેરો ૭. પ્રભુજીમાં લાગેલું ૮. બીજે જાય નહીં ૯. ધતૂરાથી ૧૦. મનાવણા=રીસ દૂર કરવા કરાતા પ્રયત્નો ૧૧. કોના ૧૨. જોયા વિના અકળામણ થાય ૧૪. જોએથી ૧૫. શકે ૧૬. વિના

૧૭. શરમાયેલ ૧૮. લાવણ્ય = કાંતિ ૧૯. શ્વાસ ૨૦. પરસેવો ૨૧. સુગંધવાળો ૨૨. ઉમંગભરી ૨૩. ઉચિત થાય.

સ્તવન ૧૪-૫

૧. તમારે ૨. સેવામાં ૩. આગ્રહ ૪. આપનો પોતાનો ૫. વિયોગ ૬. આપે ૭. આનંદમંગળ

સ્તવન ૧૪ ૬

૧. ભેગા થઈ ૨. ભેદભાવ ૩. રાખું છું ૪. પ્રાર્થના કર્યેથી ૫. બેદરકાર ૬. સારી ૭. અંદરના ૮. પોતાનું જેવું નામ છે કે પદ્મપ્રભ = એટલે પદ્મની કાંતિ જેવી =રંગેલી= સંપૂર્ણ પ્રીતિ રાખે છે જ (બીજી ગાથાની ચોથી લીટીનો અર્થ) ૯. શરીરની કાંતિ ૧૦. અમૃત ૧૧. ઉપજેલા ૧૨. તે અમૃત ભર્યા મુખમાંથી ૧૩. ભૂલી જવાય છે ૧૪. હૃદયને ૧૫. લઈને ૧૬. પ્રેમાળ ૧૭. વર્તન કરે ૧૮. ફરી જાય ૧૯. વદનની = મોંઢાની ૨૦. રાત-પદ્ધતિ ૨૧. જમ = યમના વારા = અવસર = મૃત્યુ ૨૨. સુધી ૨૩. નાશ ન પામે તેવો. ૨૪-૨૫. છઠ્ઠા તીર્થંકર પ્રભુના માતા તથા પિતાનું નામ છે ૨૬. તે પ્રભુની શરીરના વર્ણ = લાલ રંગ જેવી રીત છે એટલે કે રાગ કરે તેની સાથે રંગાયેલા રહે જેમ કાદવ-પાણી સાથે એકમેક હોય છે તેમ (છઠ્ઠી ગાથાના ઉત્તરાર્ધનો અર્થ) ૨૭. અષ્ટમહાપ્રાતિહાર્યમાંના સિંહાસનના રૂપક તરીકે કમળનું આસન અહીં જણાવ્યું લાગે છે.

સ્તવન ૧૪-૭

૧. પ્રસન્ન કર્યો ૨. ઉમંગ ખૂબ થયો ૩. મને ૪. મનાવો = રાજી કરો ૫. કરો ૬. દયા ૭. સંપૂર્ણ ૮-૯. નેહભટકે = સ્નેહ-નજરથી ૧૦. સૂતાં ૧૧. સ્વપ્નમાં ૧૨. આશા ૧૩ પ્રભુજી ૧૪. પૂર્ણ પુણ્યથી ૧૫. પામીને ૧૬. સેવક.

સ્તવન ૧૪-૮

૧. મુખ ૨. ચંદ્રની જેમ ૩. ચંદ્રની કાંતિ ૪. સોચિવારીથી મનમાં વિચારનાં ગુણનો પાર પામી શકતો નથી. (પ્રથમ ગાથાની બીજી લીટીનો અર્થ) ૫. નિર્મળ કમલની પાંખડીની જેમ સુગંધી અને કોમલ જેમના હાથ છે ૬. કેળના પાંદડા જેવો ૭. મારા મનમાં તમારી સેવામાં રહેવાની હોંશ ઘણી છે. ૮. ચંદ્રવિકાસી કમળ ૯. ચંદ્રવિકાસી કમળને ૧૦. આસક્તિ છે. ૧૧. વારંવાર ૧૨. કહેવું.

સ્તવન ૧૪-૯

૧. ઘણી ઘણી રીતે ૨. તમે ૩. દૂર થાય ૪. પાપ ૫. નવ શરાવલામાં ૬. ગોરસ = દૂધમાં ૭. મોરના ૮. માનસ સરોવર ૯. હિમમાં ૧૦. હસતાં ૧૧. માછલું ૧૨. પાણી ૧૩. ચક્રવાક ૧૪. સૂર્ય ૧૫. વિષ્ણુ ૧૬. લક્ષ્મીને ૧૭-૧૮. આ બન્ને શબ્દો દેશી લાગે છે. સ્પષ્ટ અર્થ સમજાયો નથી. પણ પ્રાયઃ "પરભારું બેદરકારીથી કાંઈ નહીં શકાય."

સ્તવન ૧૪-૧૦

૧. હાથ ૨. પકડચો ૩-૪. દશમા પ્રભુજીની માતાજીનું પિતાજીનું નામ છે ૫. મહામોટા ૬. જાત જાતના લોક સાથે ૭. મનપસંદ ૮. મૂળ કિનારો ૯. નર્મદા નદી ૧૦. તમારા ૧૧. વિના ૧૨ મીઠા મેવા ખાધા પછી નીંબોળી કોણ ચાખે? (૯ મી ગાથાના ઉત્તરાર્ધનો અર્થ)

સ્તવન ૧૪-૧૧

૧. ઉત્કંઠા ૨. તમારા નેત્રોની સારી ગતિ કરીને તમે પ્રેમ ભરી નજરે નિહાળો-જુઓ ૩. તમારા ૪. ચઢીયાતા ૫. સોનાથી ૬. શોભા ૭. કરોડો ચંદ્રને ઓવારી નાંખુ (પાંચમી ગાથાની બીજી લીટીનો ભાવાર્થ) ૮. એવી શોભા છે ૯. દુર્લભ ૧૦. ચહેરા ૧૧. ઓવારી જાય ૧૨. સ્ત્રીઓ ૧૩. એક ઘડી ૧૪. ખામી ૧૫. કોઈ ૧૬. હૃદયમાં ૧૭. સારા આનંદદાયી ૧૮. સારી રીતે ૧૯. જુદા પડવાની ૨૦. સમય ૨૧. સીધી-સાદી ૨૨. નાવ.

સ્તવન ૧૪-૧૨

૧. તમારી સાથે ૨. સર્વથા ૩. એક હાથે ૪. તાલી ૫. દોડીને ૬. અવાજ ૭. ધ્યાન ૮. તડફી-તડફીને ૯. નર્મદા.

સ્તવન ૧૪-૧૩

૧. હિતકારી ૨. ગુણનો સમૂહ-ઉપકાર. ૩. ઘણા ૪. હિતકારી, ૫. મોટા યોગ્ય ૬. તમારો ખાસ

૭. દયા ૮. બેઠેલા=તમારા ચરણોમાં—કેમ ભૂલી ગયા ? ૯. અમને ૧૦. સફલ ૧૧. વિચાર

સ્તવન ૧૪-૧૪

૧. ચોલતા ૨. અસ્યા=દૂર થયા ૩. દૂર થયા ૪. સ્પર્શ થયો ૫. મિશ્રિત.

સ્તવન ૧૪-૧૫

૧. સંશય ૨. બધો ૩. સારા ૪. જ્ઞાની ૫. બીજે બીજે ઠેકાણે ૬. સૂર્ય ૭. કરું ૮. વિનંતિ ૯. ખુશી ૧૧. પોતાનું ધન મને આપશે (પાંચમી ગાથાની ત્રીજી લીટીનો અર્થ) ૧૨. બાંધેલા ક્રોડો કલેશ કાપશે (પાંચમી ગાથાની ચોથી લીટીનો અર્થ ૧૩. શ્રેષ્ઠ ૧૪. અતિસુંદર ૧૫. વિલાસ કરીશ ૧૬. ખોળ અને ગોળ ૧૭. એક સરખા ૧૮. શંકા નથી ૧૯. સોનું અને કથીર

સ્તવન ૧૪-૧૬

૧. ઇચ્છાને પૂરનાર ૨. પૂજાએલ ૩. કઠોર ૪. મેઘના પાણીની જેમ નીતિવાળા, ૫. સોરસંભાળ ૬. કરે ૭. પ્રથમ તમે વગર ગુણ ગાયે પ્રકટ થતા અને લાખ વાતે રીઝતા (પાંચમી ગાથાના પૂર્વાર્દ્ધનો અર્થ) ૮. રીત ૯. દેખાણી ૧૦. વાયરો લાગ્યો કે ૧૧. શી ભૂલ થઇ છે ? ૧૨. કૂડકપટવાળા ધૂર્તોને તમે તાર્યા તો અમને કેમ વિસાર્યા ? (આઠમી ગાથાના પૂર્વાર્ધનો અર્થ)

સ્તવન ૧૪-૧૭

૧. મારા ૨. વિશ્વાસ થાય ૩. તમારી ૪. આજ્ઞા ૫. રઢ=ગાઢ=પ્રીતિ ૬. ધરાવે ૭. જગમાં તે દાતા ન કહેવાય જે દેવાનું કહી નિશ્ચિંતપણે ઈન્કાર કરી દે ૮. વારંવાર શું કહેવું ૯. કુંથુનાથ પ્રભુજીના પિતાજીનું નામ

સ્તવન ૧૪-૧૮

૧. ઘણી=વધારે, સહાયકારી ૩. અતિશય ૪. ઘણુ ૫. સ્નેહભરપૂર ૬. કરુણાદષ્ટિ ૭. ઠેઠ સુધી

સ્તવન ૧૪-૧૯

૧. ભેટ ૨. ઘણું ૩. મોડું ૪. અમારી ૫. વખત ૬. પોતાની મેળે ૭. પોતાનો ૮. પૂર્ણ કરશે ૯. આશાઓ ૧૦. પાછળ પડેલા ૧૧. આવ્યા વગર

સ્તવન ૧૪-૨૦

૧. માંગવા માટે ૨. ગમતો ૩. વિશ્વાસ ૪. ઉપજાવે ૫. તમારા ૬. વિના ૭. યશ વધારનાર ૮. મંગળ સમયે ૯. દરેક રીતે ૧૦. પૃથ્વીના ૧૧. હળસમાન ૧૨. જોવાથી ૧૩. સંશય

સ્તવન ૧૪-૨૧

૧. સાક્ષાત્ ૨. સંદેશાથી ૩. સેવા ૪. વાદળા ૫. પાણી ૬. વાત ૭. કયેથી ૮. હે પ્રભુ ! બીજાના હાથથી પણ સંગત રીતે શી રીતે દૂર થાય, (ત્રીજી ગાથાના પૂર્વાર્ધનો અર્થ) ૯. શ્રી નમિનાથજીની માતાજીનું નામ ૧૦. સર્વથા ૧૧. કંજુસાઈ

સ્તવન ૧૪-૨૨

૧. તમારી સાથે ૨. તમને ૩. વારંવાર ૪. ઘણી રીતે

સ્તવન ૧૪-૨૩

૧. બીજા ૨. દેવોના ઘરે ૩. કેશરથી ૪. ખચ્ચર ૫. કામધેનુ=ગાય ૬. બકરીને

સ્તવન ૧૪-૨૪

૧. ચહેરો ૨. વિશિષ્ટ ગીતો ૩. નાશ ૪. અતિશય=ઘણા ૫. ઉમંગ=ઉત્કંઠા

શ્રી ઉદયરત્નજી મહારાજ

કૃત

સ્તવન–ચોવીશી

[૧૫]

(૩૩૭) (૧૫–૧) શ્રી ઋષભદેવ–જિન સ્તવન

(વાર વાર રે વીઠલ વંશ મુને તો ગમે રે—એ દેશી.)

મરૂદેવીનોનંદ માહરો, સ્વામી સાચો રે
શિવ–વધૂની ચાહ કરો તો, એહને યાચો રે—મરૂ૦ (૧)
કેવલ કાચના કુંપા જેહવો, પિંડ કાચો રે
સત્ય સરૂપી સાહિબો એહને રંગે રાચો રે—મરૂ૦ (૨)
યમરાજાના મુખડા ઉપર, દેઈ તમાચો રે
અમર થઈ ઉદયરત્ન, પ્રભુ શું, મિલી માચો રે—મરૂ૦

(૩૩૮) (૧૫–૨) શ્રી અજિતનાથ–જિન સ્તવન

વિષયને વિસારી, વિજયાનંદ વંદો રે
આનંદ-પદનો એ અધિકારી,સુખનો કંદો રે—વિષય० (૧)
નામ લેતાં જે નિશ્ચે ફેડે, ભવનો ફંદો રે
જનમ-મરણ-જરાને ટાળી, દુખનો દંદો રે—વિષય० (૨)
જગજીવન જે જગજયકારી, જગતી ચંદો રે
ઉદયરત્ન પ્રભુ પર-ઉપગારી, પરમાનંદો રે—વિષય० (૩)

卐

(૩૩૯) (૧૫–૩) શ્રી સંભવનાથ–જિન સ્તવન

દીન-દયાકર દેવ, **સંભનાથ** દીઠો રે
સાકરને સુધાથકી પણ, લાગે મીઠો રે—દીન० (૧)
ક્રોધ રહ્યો ચંડાળની પરે, દૂર પીઠો રે
અજ્ઞાનરૂપ અંધકારનો હવે, વેગ નીઠો રે—દીન० (૨)
ભલી પરે ભગવંત ! મુને, ભગતે તૂઠો રે
ઉદય કહે માહરે, આજ દૂધે મેહ વૂઠો રે—દીન० (૩)

卐

(૩૪૦) (૧૫–૪) શ્રી અભિનંદન–જિન સ્તવન

સિદ્ધારથાના સુતના પ્રેમે, પાય પૂજે રે
દુનિયામાંહિ એહ સરિખો, દેવ ન દૂજો રે—સિદ્ધા० (૧)
મોહરાયની ફોજ દેખી, કાં તુમે ધ્રૂજો રે ?
અભિનંદન ઓઠે રહીને, જોરે ઝૂઝો રે—સિદ્ધા० (૨)
**શરણાગતનો એ અધિકાર, બૂઝો બૂઝો રે
ઉદય** પ્રભુશું મળી મનની, કરીયે ગુઝો રે—સિદ્ધા० (૩)

卐

(૩૪૧) (૧૫–૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન

સુમતિકારી સુમતિ વારૂ, સુમતિ સેવો રે
કુમતિનું જે મૂલ કાપે, દેવ-દેવો રે—સુમતિ૦ (૧)
ભવ જંજીરના બંધ દે ભાંગી, દેખતાં એવો રે
દરસન તેહનું દેખવા મુજને, લાગી ટેવો રે—સુમતિ૦ (૨)
કોડિ સુમંગલકારી, સુમંગલા-સુત એહવો રે
ઉદય-પ્રભુ એ મુજરો મ્હારો, માની લેવો રે—સુમતિ૦

卐

(૩૪૨) (૧૫–૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

લાલ જાસૂના ફૂલસો વારૂ, વાન દેહનો રે
ભુવન-મોહન **પદ્મપ્રભ** નામ જેહનો રે—લાલ૦ (૧)
બોધિબીજ વધારવા જેમ, ગુણ મેહનો રે
મન-વચન-કાયા કરી હું, દાસ તેહનો રે—લાલ૦ (૨)
ચંદ ચકોરપરે તુજને ચાહું, બાંધ્યો નેહનો રે
ઉદય કહે પ્રભુ ! તુમ વિણ નહી,
આધીન કેહનો રે—લાલ૦ (૩)

卐

(૩૪૩) (૧૫–૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

સુપાસજી તાહરું મુખડું જોતાં, રંગ ભીનો રે
જાણે પંકજની પાખડી ઉપર, ભ્રમર લીનો રે—સુપાસ૦
હેત ધરી મેં તાહરે હાથે, દિલ દીનો રે
મનડીમાંહિ આવ ! તું મોહન ! મેહેલી કીનો રે-સુપાસ૦

શું.

. બીજો હું કો ન દેખુ, તુજ સમીનો રે
ઉદયરત્ન કહે મુજ પ્રભુ એ છે નગીનો રે–સુપાસ૦ (૩)

卐

(૩૪૪) (૧૫–૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ–જિન સ્તવન

ચંદ્રપ્રભના મુખની સોહે, કાંતિ સારી રે,
કોડિ ચંદ્રમા નાખું વારી,હું બલિહારી રે—ચંદ્ર૦ (૧)
શ્વેત રજતસી જ્યોતિ બિરાજે; તનની તાહરી રે,
આસક થઈ તે ઉપર ભમે, આંખડી માહરી રે–ચંદ્ર (૨)
ભાવ ધરી તુજને ભેટે, જે નર ને નારી રે,
ઉદયરત્ન પ્રભુ પાર ઉતારે, ભવજલ તારી રે–ચંદ્ર૦ (૩)

卐

(૩૪૫) (૧૫–૯) શ્રી સુવિધિનાથ–જિન સ્તવન

સુવિધ–સાહિબ શું મન્ન માહરૂં, થયું મગન્ન રે,
જિહાં જોઉં તિહાં તુજને દેખુ,લાગી લગન રે—સુ૦ (૧)
મનડામાં જિમ મોર ઈચ્છે, ને ગાજે ગગન રે
ચિતડામાં જિમ કોઈલ ચાહે,માસ ફગન્ન રે—સુવિધ૦ (૨)
એહવી તુજશું આસકી મુને, ભરૂં ડગન રે,
જોર જસ ફોજનો તું, એક ઠગન રે—સુવિધિ૦ (૩)
પંચ ઇંદ્ર રૂપ રચુનો જે, કરીય નગન રે,
ઉદયરત્ન પ્રભુ મિલી તે શું, ખાય સોગન રે—સુવિધિ (૪)

卐

(૩૪

સુમતિ

કુમતિ

ભવ

દરસ॰

કોડિ

ઉદય

(૩

શ્રી શ્રેયાંસનાથ

લાલ

ભુવન

બોધિ

મન-

ચંદ

ઉદય

સ્વામી-

(૩૪૩)

સુપાસજી

અમે પંકજ

હેત ધરી મેં

મનડીમાંહિ આવ

શ્રીવાસુપૂજ્યને વાંદતા, સઘળાં દુઃખ દહયા રે,
ઉદયરત્ન પ્રભુ અંગી કરીને બાંહિ ગ્રહ્યો રે—જૂઓ૦(૩)

卐

(૩૪૯) (૧૫-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

વિમલ! તાહરૂં રૂપ જોતાં, રઢિ લાગી રે
દુખડાં ગયાં વીસરીને, ભૂખડી ભાગી રે—વિમલ૦ (૧)
કુમતિએ માહરી કેડ તજી, સુમતી જાગી રે
ક્રોધ માન માયા લોભે, શીખ માગી રે—વિમલ૦ (૨)
પંચ વિષય-વિકારનો હવે, થયો ત્યાગી રે
ઉદયરત્ન કહે આજથી, હું તો તાહરો રાગી રે—વિમલ૦

卐

(૩૫૦) (૧૫-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

અનંત! તાહરા મુખડા ઉપર વારી જાઉં રે
મુગતની મુને મોજ દીજે, ગુણ ગાઉં રે—અનંત૦ (૧)
એકરસો હુ તરસું તુંને, ધ્યાન ધ્યાઉં રે
તુજ મિલવાને કારણ તાહરો, દાસ થાઉં રે—અનંત૦
ભજન તાહરો ભવો-ભવે, ચિત્તમાં ચાહું રે
ઉદયરત્ન પ્રભુ જો મિલે તો, છેડો સાહું રે—અનંત૦

卐

(૩૫૧) (૧૫-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

વારૂરે વાહલા! વારૂ તું તો, મેં દિલ વાહી રે
જગને મોહ લગાડયો પોતે, બે-પરવાહી રે—વારૂ૦ (૧)

(૩૪૬) (૧૫-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

શીતલ શીતલનાથ મેવો ગર્વ ગાળી રે,
ભવ દાવાનળ બુંજવાને, મેઘમાળા રે—શીતલ૦ (1)
આશ્રય રૂપી એક બુદ્ધિ, આમન વાળી રે.
ધ્યાન એહનું મનમાં ધરો, લેઈ તાળી રે—શીતલ૦ (2)
કામને બાળી ક્રોધને ટાળી, રાગને રાખી રે,
ઉદય-પ્રભુનું ધ્યાન ધરતાં, નિત દિવાળી રે—શીતલ૦ (3)

卐

(૩૪૭) (૧૫-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન

મૂરતિ જોતાં શ્રેયાંસની, માહરું મનડું મોહયું રે,
ભાવે ભેટતાં ભવના દુઃખનું, ખાંપણ ખોયું રે—મૂરતિ (1)
નાથજી ! આદરી નેહની નિજરે, સાહમું જોયું રે,
મહિર લહિ મહારાજની મેં તો પાપ ધોયું રે—મૂરતિ(2)
શુદ્ધ સમકિત રૂપ સમકિત રૂપ શિવનું, બીજ બોહ્યું રે,
ઉદયરત્ન પ્રભુ પામતાં, ભાગ્ય અધિક સોહયુ રે—મૂરતિ(3)

卐

(૩૪૮) (૧૫-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામી-જિન સ્તવન

જૂઓ જૂઓ રે જયા-નંદ જાતાં હર્ષ થયો રે
સુરગુરૂ પણ પાર ન પામે, ન જાય કહ્યા રે—જૂઓ૦(1)
ભવ-અટવીમાં ભમતાં બહુ કાળ ગયો રે,
કોઈ પુણ્ય-કલ્લોલથી અવસર મેં, આજ લહયો રે
જૂઓ૦ (2)

શ્રીવાસુપૂજ્યને વાંદતા, સઘળાં દુઃખ દહ્યા રે,
ઉદયરત્ન પ્રભુ અંગી કરીને બાંહિ ગ્રહ્યાં રે—જૂઓ૦(૩)

(૩૪૯) (૧૫-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

વિમલ ! તાહરૂં રૂપ જોતાં, રઢિ લાગી રે
દુખડાં ગયાં વીસરીને, ભૂખડી ભાગી રે—વિમલ૦ (૧)
કુમતિએ માહરી કેડ તજી, સુમતી જાગી રે
ક્રોધ માન માયા લોભે, શીખ માગી રે—વિમલ૦ (૨)
પંચ વિષય-વિકારનો હવે, થયો ત્યાગી રે
ઉદયરત્ન કહે આજથી, હું તો તાહરો રાગી રે—વિમલ૦

(૩૫૦) (૧૫-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

અનંત ! તાહરા મુખડા ઉપર વારી જાઉં રે
મુગતની મુને મોજ દીજે, ગુણ ગાઉં રે—અનંત૦ (૧)
એકરસો હું તલસું તુંને, ધ્યાન ધ્યાઉં રે
તુજ મિલવાને કારણ તાહરો, દાસ થાઉં રે—અનંત૦
ભજન તાહરો ભવો-ભવે, ચિત્તમાં ચાહું રે
ઉદયરત્ન પ્રભુ જો મિલે તો, છેડો સાહું રે—અનંત૦

(૩૫૧) (૧૫-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

રૂરે વાહલા ! વારૂ તું તો, મેં દિલ વાહી રે
જને મોહ લગાડયો પોતે, બે-પરવાહી રે—વારૂ૦ (૧)
વે હું હઠ લેઈ બેઠો, ચરણ સાહી રે
ણીપેરે મ્હેલાવશો ? કહોને, ઘો બતાઈ રે—વારૂ૦ (૨)

(૩૪૬) (૧૫-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવ

શીતલ શીતલનાથ સેવો ગર્વ ગાળી રે,
ભવ દાવાનળ ભંજવાને, મેઘમાળી રે—શીતલ૦ (1)
આશ્રય રૂપી એક બુદ્ધિ, આસન વાળી રે.
ધ્યાન એહનું મનમાં ધરો, લેઈ તાળી ર—શીતલ૦ (2)
કામને બાળી ક્રોધને ટાળી, રાગને રાળી રે,
ઉદય-પ્રભુનું ધ્યાન ધરતાં, નિત દિવાળી રે—શીતલ૦ (3)

卐

(૩૪૭) (૧૫-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવ

મૂરતિ જોતાં શ્રેયાંસની, માહરૂં મનડું મોહ્યું રે,
ભાવે ભેટતાં ભવના દુઃખનું, ખાંપણ ખોયું રે—મૂરતિ (1)
નાથજી ! માહરી નેહની નિજરે, સાહમું જોયું રે,
મહિર લહિ મહારાજની મેં તો પાપ ધોયું રે—મૂરતિ(2)
શુદ્ધ સમક્તિ રૂપ સમક્તિ રૂપ શિવનું, બીજ બોહ્યું રે,
ઉદયરત્ન પ્રભુ પામતાં, ભાગ્ય અધિક સોહ્યું રે—મૂરતિ(3)

卐

(૩૪૮) (૧૫-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામી-જિન સ્તવ

જૂઓ જૂઓ રે જયા-નંદ જાતાં હર્ષ થયો રે
સુરગુરૂ પણ પાર ન પામે, ન જાય કહ્યો રે—જૂઓ૦(1)
ભવ-અટવીમાં ભમતાં બહુ કાળ ગયો રે,
કોઈ પુણ્ય-કલ્લોલથી અવસર મેં, આજ લહ્યો રે
જૂઓ૦ (2)

શ્રીવાસુપૂજ્યને વાંદતા, સઘળાં દુઃખ દહયા રે,
ઉદયરત્ન પ્રભુ અંગી કરીને બાંહિ ગ્રહ્યા રે—જૂઓ૦(૩)

ॐ

(૩૪૯) (૧૫-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

વિમલ! તાહરૂં રૂપ જોતાં, રઢિ લાગી રે
દુખડાં ગયાં વીસરીને, ભૂખડી ભાગી રે—વિમલ૦ (૧)
કુમતિએ માહરી કેડ તજી, સુમતી જાગી રે
ક્રોધ માન માયા લોભે, શીખ માગી રે—વિમલ૦ (૨)
પંચ વિષય-વિકારનો હવે, થયો ત્યાગી રે
ઉદયરત્ન કહે આજથી, હું તો તાહરો રાગી રે—વિમલ૦

ॐ

(૩૫૦) (૧૫-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

અનંત! તાહરા મુખડા ઉપર વારી જાઉં રે
મુગતની મુને મોજ દીજે, ગુણ ગાઉં રે—અનંત૦ (૧)
એકરસો હું તલસું તુંને, ધ્યાન ધ્યાઉં રે
તુજ મિલવાને કારણ તાહરો, દાસ થાઉં રે—અનંત૦
ભજન તાહરો ભવો-ભવે, ચિત્તમાં ચાહું રે
ઉદયરત્ન પ્રભુ જો મિલે તો, છેડો સાહું રે—અનંત૦

ॐ

(૩૫૧) (૧૫-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

વારૂરે વાહલા! વારૂ તું તો, મેં દિલ વાહી રે
મુજને મોહ લગાડયો પોતે, બે-પરવાહી રે—વારૂ૦ (૧)
હવે હું હઠ લેઈ બેઠો, ચરણ સાહી રે
કેણીપેરે રહેલાવશો? કહોને, ધો બતાઈ રે—વારૂ૦ (૨)

કોડ ગમે જો તુજજશું, કરું ગહિલાઈ
તો પણ તું પ્રભુ ધર્મ ધારી, રંગો નિવ
તું તારવા અધિકાર આવ્યું, જોને
ઉદય પ્રભુ ગુણહીનને તારતા, છે વડ

卐

(૩૫૨) (૧૫–૧૬) શ્રી શાંતિન

પોસહમાં પારેવડો રાખ્યો, શરણ
તન માટે જીવાડયો અભય-દાન દેઈ રે—પાર
અનાથ જીવનો નાથ કહાવે, ગુણનો ગેહી રે
તો મુજને પ્રભુ ! તારતાં કહો, એ વાત કેહિ રે ? પો
ગરીબ-નિવાજ ! તું ગિરૂઓ સાહિબ, શાંતિ સનેહી રે
ઉદયરત્ન પ્રભુ ! તુજશું બાંધી, પ્રીત અ-છેહી રે—પોસહ

卐

(૩૫૩) (૧૫–૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવ

વાઈવાઈ રે અમરી વીણ વાજે, મૃદંગ રણકે રે
ઠમક પાય વિબુધા ઠમકે, ભેરી ભણકે રે—વાઈ૦ (૧)
ધમધમધમ ઘુઘરી ઘમકે; ઝાંઝરી ઝમકે રે
નૃત્ય કરતી દેવાંગના, જાણે દામિની દમકે રે—વાઈ૦ (૨)
દૌંદોં દિંદોં દુંદુભિ વાજે, ચૂડી ખલકે રે
ફૂદડી લેતાં ફૂમતી ફરકે, ઝાલ ઝબૂકે રે—વાઈ૦ (૩)
કુંથુ આગે ઇમ નાચ નાચે, ચાલને ચમકે રે
ઉદય-પ્રભુ બોધિબીજ આપો, ઢોલને ઢમકે રે—વાઈ૦ (૪)

(૩૯૪) (૧૫-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

અરનાથ ! તાહરી આંખડીયે, મુજ કામણ કીધું રે
એક લહેજામાં મનડું માહરૂં, હરી લીધું રે—અર૦ (૧)
તુજ નયણે વયણે માહરે, અમૃત પીધું રે
જન્મ-જરાનું જોર ભાગ્યું, કાજ સીધું રે રે—અર૦ (૨)
દુરગતિનાં ગરવે દુઃખનું હવે, દ્વાર દીધું રે
ઉદયરત્ન-પ્રભુ ! શિવપંથનું મેં, સંબળ લીધું રે—અર૦

✱

(૩૫૫) (૧૫-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

તુજ સરીખો પ્રભુ ! તુંજ દીસે, જોતાં ઘરમાં રે
અવર દેવ કુણ એહવો બળીયો, હરિ હરમાં રે—તુજ૦ (૧)
તાહરા અંગનો લટકો મટકો, નારી નરમાં રે
મહીમંડલમાં કોઈ નાવે, માહરા હરમાં રે—તુજ૦ (૨)
મલ્લિજિન આવીને માહરા, મનમંદિરમાં રે
ઉદયરત્ન પ્રભુ ! આવી વસો, તું નિજરમાં રે—તુજ૦ (૩)

✱

(૩૫૬) (૧૪-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી-જિન સ્તવન

મુનિસુવ્રત-મહારાજ માહરા, મનનો વાસી રે
આશા દાસી કરીને થયો, તું ઉદાસી રે—મુનિ૦ (૧)
મુગતિ-વિલાસી તું અ-વિનાશી, ભવની ફાંસી રે
ભાંજીને ભગવંત થયો તું ! સહેજ વિલાસી રે—મુનિ૦ (૨)
ચૌદ રાજ-પ્રમાણ લોકાલોક-પ્રકાશી રે
ઉદયરત્ન પ્રભુ અંતરજામી, જ્યોતિ વિકાસી રે—મુનિ૦

(૩૫૭) (૧૫-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

નમિ નિરંજન નાથ નિર્મલ, ધરૂં ધ્યાને રે
સુંદર જેહનું રૂપ સોહે, સોવન વાને રે—નમિ૦ (
વેણ તાહરા હું સુણવા રસીયો, એક તાને રે
નેણ માહરા રહ્યા છે તરસી નિરખવાને—નમિ૦
એક પલક જો રહસ્ય પામું, કોઈક થાને રે
હું તું અંતરમે હળીમળું, અભેદજ્ઞાને રે—નમિ૦
આઠ પહોર હું તુજ આરાધું, ગાવું ગાને રે
ઉદયરત્ન પ્રભુ! નિહાલ કીજે, બોધિદાને રે—

卐

(૩૫૮) (૧૫-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

બોલ બોલ રે પ્રીતમ! મુજશું, બોલ! મ્હેલ આંટો રે
પગલે પગલે પીડે મુજને, પ્રેમનો કાંટો રે—બોલ૦ (1)
રાજીમતી કહે છોડ છબીલા! મનનો ગાંઠો રે
જિહાં ગાંઠો તિહાં રસ નહિં જિન,શેલડી સાંઠો રે—બો
નવ-ભવનો મુને આપને નેમજી! નેહનો આંટો રે
ધોયો કિમ ધોવાય? જાદવજી! પ્રીતનો છાંટો રે—બો
નેમ-રાજુલ બે મુગતિ પોહતાં, વિરહ નાઠો રે
ઉદયરત્ન કહે આપ ને સ્વામી,
ભવનો કાંઠો રે—બોલ૦ (

(૩૫૯) (૧૫-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવ

ચાલ ચાલ રે કુંઅર! ચાલ તાહરી, ચાલ ગમે રે
તુજ દીઠડા વિના મીઠડા માહરા, પ્રાણ ભમે રે—ચા

મોળામાંહિ પડતું મેહલે, રીસે દમે રે
માવડી વિના આવડું મુંઘું:કુણ ખમે રે ? —ચાલ૦ (૨)
માતા વામા કહે મુખડું જોતાં, દુખડાં શમે રે
લળીલળી ઉદયરત્ન પ્રભુ ! તુજને નમે રે—ચાલ૦ (૩)

(૩૬૦)(૧૫-૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી-જિન સ્તવન

આવ ! આવ રે ! માહરા મનહા માંહે, તું છે પ્યારો રે
હરિ-હરાદિક દેવહું તીં, હું છું ન્યારો રે—આવ૦ (૧)
અહો મહાવીર ! ગંભીર તું તો, નાથ માહરો રે
હું નમું તુંને ગમે મુંને, સાથ તાહરો રે—આવ૦ (૨)
સાહી સાહી રે પીઠડા હાથ માહરા, વૈરી વારો રે
ઘે ઘેરે દર્શન દેવ ! મુને, થૈને લારો રે—આવ૦ (૩)
તું વિના ત્રિલોક મેં કેહનો, નથી ચારો રે
સંસાર-પારાવારનો સ્વામી,આપને આરો રે—આવ૦ (૪)
ઉદયરત્ન પ્રભુ જગમેં જોતાં તું છે તારો રે
તાર તાર રે મુને તાર તું,સંસાર સારો રે—આવ૦ (૫)

श्री वर्धमान स्वामिने नमः

શ્રી જિનવિજયજી
કૃત
સ્તવન–ચોવીસી

[૧.૬]

(૩૬૧) (૧૬–૧) શ્રીઋષભદેવ જિન સ્તવન

(દેશી વારી રંગ-ઢોલણા)

નાભિ-નરેસર-નંદના હો ! રાજ !, ચંદન શીતલ વાણી-
વારી મારા સાહિબા !

દેવ દાનવ વિદ્યાધરા હો ! રાજ, સેવે જોડી પાણી[1]-વારી

શુદ્ધાતમ-આગરે[1]! હો ! રાજ !
આઠ-મદન કરી પાન-વા

રાજ લીધા તે આપદો હો ! રાજ !
પરમાનંદ વિજય

ધર્મચક્ર વિચરે જહાં ! હો ! રાજ !
કનક કમળ

એપણ સવાસો મંડળે³ હો ! રાજ !
રોગાદિક નવી થાય-વારી૦ (૩)
ચરણ⁴-નૃપતિની નંદિની⁵હો ! રાજ !
કેવળ-કમળા નાર-વારી૦
વીતરાગતા-મહેલમાં હો ! રાજ ! વિલસે જગદાધાર-વારી૦
ઈમ ચઉ અતિશય અલંકર્જ હો ! રાજ !
સાહિબ જગ-સુલતાન-વારી૦
ખિમાવિજય કવિ જિન કહે ! હો ! રાજ !
દીજે સમકિત-દાન-વારી૦ (૫)

*

(૩૬૨) (૧૬-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

અજિત જિનેસર ! વાલ હાં રે હાં.
અવર ન આવે દાય¹-નીકે²-સાહિબા
પંચામૃત ભોજન લહી રે હાં,કહો ! કુણ કુક્સ³ખાય? નીકે૦
મધુકર મોહયો માલતી રે હાં, કબહી કરીર⁴ ન જાય-નીકે૦
રાજ⁵મરાલ-મોતી ચુગે રે હાં,કંકર ચંચુ ન ખાય-નીકે૦
ગંગાજળ ક્રીડા કરે રે હાં, છીલરજળ⁶કિમ ન્હાય ? નીકે૦
સતી નિજ નાહને⁷ છોડીને રે હાં,
પરજન હૃદય ન ધ્યાય-નીકે૦ (૩)
કલ્પતરૂ કાયા તજી રે હાં,કુણ જાયે બાવળ છાય ? નીકે૦
રયણ-ચિંતામણી કર છતાં રે હાં,
કાચને⁸તાસ સુહાય-નીકે૦ (૪)

તિમ પ્રભુ-પદકજ છોડીને રે હાં,હરિ-હર નામું ન શીશ-નીકે૦
પંડિત ક્ષમાવિજય તણો રે હાં,
કહે જિનવિજય સુશીષ-નીકે૦ (૫)

卐

(૩૬૩) (૧૬-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

(કંકણો મોલ લીયો—એ દેશી)

સંભવ ભવ-ભયભંજણો રે—જિનજી !
માંહી[1] નો મદનવિકાર-દિલડે વસી રહ્યો
જનમ થકી પણ જેહનાં રે—જિનજી૦
અનોપમ અતિશય ચ્યાર—દિલ૦ (૧)
પ્રસ્વેદ[2] ન હોયે કદા રે—જિનજી૦,
અદ્ભુત રૂપ સુ-વાસ—દિલ૦
કાયા જેહની એહવી રે—જિનજી૦,
રોગ ન આવે પાસ—દિલ૦ (૨)
આહાર કો દેખે નહીં રે—જિનજી૦,
રુધિર[3] ગોખીર સમાન—દિલ૦
શ્વસોશ્વાસ સુખે લહે રે—જિનજી૦,
કમળ સુગંધી પ્રધાન—દિલ૦ (૩)
આઠ કરમના નાશથી રે—જિનજી૦,
પામી અડગુણ સિદ્ધિ—દિલ૦
સાદિ-અનંતે ભોગવે રે—જિનજી૦,
કેવળ-કમળા રિદ્ધિ—દિલ૦ (૪)
જિતારિ-નૃપનંદનો રે—જિનજી૦,
અંતર અરિ કરે ઘાંત—દિલ૦

તેહમાં કો અચરિજ નહિ રે—જિનજી૦,
ઉત્તમ કુળ અવદાત—દિલ૦ (૫)
સુપનમાંહી પણ સાંભરે રે—જિનજી૦,
સાહિબરો[5] દીદાર[6]—દિલ૦
પંડિત ક્ષમાવિજયતણો રે—જિનજી૦,
કહે જિન દીલ આધાર—દિલ૦ (૬)

卐

(૩૬૪) (૧૬–૪) શ્રી અભિનંદન સ્વામી–જિન સ્તવન

(દેશી-હમીરીયાની)

અભિનંદન જિનવર સુણો, ઓલંભે અરદાસ–સનેહી
છાંડતાં કિમ છુટશો, કરશો નેહ[3]દિલાસ[4]—સનેહી
અભિનંદન ! અવધારિયે
ઇમ દિન કેતા ચાલશ્યે, મૌન કર્યે મહેરબાન—સનેહી
હજે[5]હસીઅ બોલાવીયે, જિમ અમ વાધે વાન[6]
—સનેહી અભિ૦ (૨)
તારક બિરૂદ ધરાવશ્યો, તેં તાર્યા સુપ્રસિદ્ધ—સનેહી
તો પ્રભુ ! હું[7] કિમ વીસર્યો, અથવા તિણે કાંઈ દીધ
—સનેહી અભિ૦ (૩)
લોક–સ્વભાવે દેખતાં, ઇમ ન સરે મુજ કાજ—સનેહી
દાસત્વભાવે જો ગિણો, એતલે પામું રાજ—સનેહી અભિ૦
કરૂણાનિધિ કહીયેં કિશું, જાણો મનોગત ભાવ—સનેહી
ખિમાવિજય કવિ જિન કહે; કીજીયે સુગુણ–જમાવ
—સનેહી અભિ૦ (૪)

卐

(૩૬૫) (૧૬-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન

(મુજરો લ્યોને જાલિમ જાદવા-એ દેશી.)

સુમતિ-જિણેસર! સાંભળ વિનતિ, રાખો આપ સુગુણા સાહિબ! શું કહીયે ઘણું, દુશમન કે
સુમતિ-જિણેસર! સાહિબ! સાંભળે

પુણ્ય પસાયે સો પામીયે, સાહિબ! તુમ સરીખા—
હવે ન છોડું તુમચા[1] પાઉલા[2],
કાજ સરયા વિણ દેવ—સુમતિ૦ (૨)

આશ ધરીને અહ-નિશિ ઓલગું[4], આગળ ઉભો જોડી હાથ
તેહને નિપટ[5] જ નાકારો[6] કરી, ભલો નેહ જગનાથ
—સુમતિ૦ (૩)

જેહ પોતાનો કરી લેખવે, તેહશું મિલિયે હો ધાય[7]
તેહ સાજન સો શ્યા કામના? કામ પડયે બહકાય
—સુમતિ૦ (૪)

જન-મનવંછિત-પૂરણ સુરમણિ, સમરથ તું જિનરાય
પંડિત શ્રી ગુરૂ ક્ષમાવિજયતણો, જિનવિજય ગુણગાય
—સુમતિ૦ (૫)

*

(૩૬૬) (૧૫-૬) શ્રી પદ્મપ્રભજી-જિન સ્તવન

(ચંદ્રપ્રભની ચાકરી રે-એ દેશી)

પદ્મપ્રભ આગળ રહી રે, સાહિબ! કહિયે નિજ વીતક[1]
અવદાત-જિનેસર સાંભળો રે,

અવિરતિ શું રંગે રમ્યોરે સા૦ સેવ્યા પાંચ મિથ્યાત-જિ૦
મૂઢપણે નવિ પારખીઁ, સા૦ સુગુરુ-દેવ-ધર્મની સેવ-જિ,
નિગુણ[૩]ગુણી-મચ્છર પણેરે,સા૦ન ટલી પરનિંદાની ટેવ-જિ૦
પાંચે આશ્રવ આદર્યારે,સા૦ કીધા ચ્યાર કષાયનો પોષ,જિ૦
વિકથાને ગારવ વસેરે, સા૦ ન ધર્યો સંતાને સંતોષ-જિ૦
કપટે કિરિયા આચરીરે, સા૦ ન દિયાં મુનિવર દાન-જિને૦
ધર્મકથા મન રંજવારે, સા૦ બગ પરે કીધાં ધ્યાન-જિન૦
વાદ નિમિત્ત વિદ્યા ભણીરે, સા૦ થાપ્યાં ધર્મ વિરોધ-જિને૦
કુમતિ કુનારી સંગતેરે, સા૦ ન કરી આતમ શોધ-જિન૦
મુજ કરણી જો જોયશ્યો રે, સા૦ તો કિમ થાસ્યે કામ ?
ઉત્તમ જળધર[૪]સારિખારે, સા૦ ન ગણે ઠામ-કુઠામ-જિન૦
પરઉપગારિ-શિરોમણી રે, સા૦તુમ સમ કુણ જગમાંહી-જિ૦
ક્ષમાવિજય ગુરુરાયનો રે,
સા૦ સેવક જિન ગ્રહ્યો બાંહિ—જિન૦ (૭)

卐

(૩૬૭) (૧૬-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(ઝુંબખડાની—એ દેશી)

શ્રીસુપાસ-જિન સ્વામીજી,
સુણ હો સેવક વાત—સલૂણે સાહિબા
તુમ ગુણ રંગ ઝકોળમેં,[૧] રંગાણી હમ ધાત[૨]—સ૦(૧)
હમ મધુકર તુમ માલતી, હમ ચકોર તુમ ચંદ—સ૦
હમ ચકવા તુમ દિનપતિ[૩] હમ પ્રજ તુમ સુનરિંદ-સ૦
હમ મયૂર તુમ જલધર, હમ મચ્છા તુમ નીર—સ૦
તુમ શાસન શુભ આગમેં, ખેલે હમ મન કીર[૪]

હમ એરાવણ તુમ સુરધણી,હમ ખગપતિ[1]તુમ કાહાન[1]—સુ૦
સમરી સમરી તુમ નામકો, હમ ગાયન કરે ગાન—સુ૦
એસી હમ તુમ પ્રીતડી, ચિર નંદો યુગ કોડિ—સુ૦
પંડિત ક્ષમાવિજયતણો, કવિ જિન કહે કર જોડી—સુ૦

卐

(૩૬૮) (૧૬-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

(ચોવનીયાનો લટકો દાહડા ચાર જો-એ દેશી.)

હારે ! મારે ! ચંદ્રવદન જિન ચંદ્રપ્રભ જગનાહ જો,
દીઠો મીઠો ઈચ્છિત જિનવર આઠમો રે લો—હાંરે૦
મનડાનો માનીતો પ્રાણ—આધાર જો,
જગ-સુખદાયક જંગમ-સુરશાખો[2]સમારે લો—હાંરે૦ (1)
શુભ આશય ઉદયાચળ સમકિત સૂર જો,
વિમલદશા પૂરવદિશે ઉગ્યો દીપતોરે લો—હાંરે૦
મૈત્રી મુદિતા કરૂણા ને માધ્યસ્થ જો
વિનય વિવેક મુલ ઇન કમળ વિકાસતો રે લો—હાંરે૦ (2)
સદ્દહણા અનુમોદ પરિમલ પૂર જો,
પરછાયો[3]મન-માનસસર અનુભવ—વાયરે રે લો—હાંરે૦
ચેતન ચકવા ઉપશમ સરવર નીર જો,
શુભમતિ ચકવી સંગે રંગ-રમણ કરે રે લો-હાંરે૦ (3)
જ્ઞાનપ્રકાશે નયણડલાં મુજ દોયજો,
જાણેરે ખટ દ્રવ્ય સ્વભાવે થાપણે રે લો—હાંરે૦
જડ-ચેતન ભિન્નાભિન્ન નિત્યાનિત્ય જો,
રૂપી-અરૂપી આદિસ્વરૂપ આપાપણે રે લો—હાંરે૦ (4)

લખ ગુણદાયક લખમણા[4]-રાણી-નંદ જો,
ચરણ[5]સરોરૂહ સેવા મેવા સારિખી રે લો—હાંરે૦
પંડિત શ્રીગુરુ ક્ષમાવિજય સુપસાયજો,
મુનિ જિન જંપે જગમાં લેતાં પારખી રે લો—હાંરે૦ (૫)

卐

(૩૬૯) (૧૬–૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

(હો મિત્ત! જાણ્યા મર્મ તુમારા—એ દેશી.)

સુવિધિ-જિન ત્રિગડે છાજે, સુરદુંદુહી ગયણે ગાજે
શિર ઉપર છત્ર વિરાજે હો
દેવ! પ્યારા! દરીશ તુમારે જાયું (૧)
સમ પંચ વર્ણ ફૂલ. દેવ વરસાવે બહુ મૂલ
પામે સમકિત અનુકૂલ હો—દેવ૦ (૨)
પુંઠે[1]ભામંડળ ઝલકે, દુગ[2]પાસે ચામર લલકે;
સ્વર ઝીલો ઘુઘરી રણુકે હો—દેવ૦ (૩)
સિંહાસન રૂંપ અશોક[3], દળ[4]-ફુળની શી કહું રોક
મોહે દાનવ માનવ થોક[5]હો—દેવ૦ (૪)
દૂધ સાકર મેવા દ્રાખ, પાકી સહકારની સાખ
તેહથી મીઠી તુમ્હ ભાખ હો—દેવ૦ (૫)
ભવ-ભવના તાપ શમાવે, એકે વચને સહુ સમજાવે—
વળી બીજ ધર્મનું વાવે હો—દેવ૦ (૬)
સુણી બાર પરખદા હરખે, સંયમ સમતા સુખ ફરસે,
સેવક જિન તેહને તરસે હો—દેવ૦ (૭)

卐

(૩૭૦) (૧૬-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

(ગરબો કેણે ને કોરાવ્યો કે નંદજીના લાલા રે—એ દેશી)

સેવો શીતલ-જિન ! નામી કે—સહુ સુખદાય રે,
જેહ છે તીન ભુવનનો સ્વામી કે—સુર ગુણ ગાય રે
જેણે પરમ[1]-પ્રભુતા પામી કે—હણી અંતરાય રે
જેહ છે સિદ્ધિ વધુ સુખકામી કે—જય જિનરાય રે (૧)
ચોસઠ ઇન્દ્ર રહ્યા કર જોડી કે—મોડી માન રે
જેહના પાય નમે કર જોડી કે—નિરૂપમ જ્ઞાન રે
અમરી[2] ભમરી[3]-પરી લોક[4] કે સુખ[5] કે જ વાસ રે,
અપચ્છરા લાભ અનંતો જાણી કે,—ગાયે રાસ રે૦ (૨)
વીણા તાલ રબાજ[6] સુણાવે કે—હો કરતાલ રે,
ધપ-મપ મૃદંગ બજાવે કે, રાગ રસાલ રે,
તનન તથેઈ થેઈ તાન મિલાવે કે, સરીખે સાદ રે,
રાગણી રાગે ગીત મલ્હાવે કે—મધુરે નાદ રે૦ (૩)
નાટક બગીશનટ દેખાવે કે—નવ-નવ છંદ રે,
લટકે લળી લળી શીશ નમાવે કે—વિનય અ-મંદ રે,
તારક ! ત્રણ રતન અમ આપો કે-દીનદયાળ રે,
જગ-ગુરૂ ! જનમ-જરા દુઃખ કાપો કે-બિરૂદ સંભાળ રે૦
નિરમોહે પણ જન-મન મોહે કે—અ-ગમ અ-રૂપ રે,
રાગ-રહિત ભવિ પડિબોહે કે-અકળ-સ્વરૂપ રે,
માન વિના નિજ આણ મનાવે કે—અચરિત ઠામ રે,
પંડિત ક્ષમાંવિજય-જિન ધ્યાવે કે, શિવ સુખ ધામ રે૦

卐

(૩૭૧) (૧૯-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન

[મારી લાલનંદનના વીરા હો, રસીઆ નર ગોરી નાહલીયા]

તું તો વિષ્ણુ નરેશ્વરનંદનો હો. જિ૦ માતા વિષ્ણુ ઉર ધર્યો,
તું તો જગ-જંતુ હિતકાજ હો.
જિ૦ બારમા સ્વર્ગથી અવતર્યો૦ (૧)

તું તો ત્રિભવન-તિલક-સમાન હો.
જિ૦ સમતાસુંદરી[1] નાહલીઓ,
થયો તીન ભુવન ઉદ્યોત હો. જિ૦દિશકુમરી હુલરાવીઓ૦
ખડ્ગી[2]લંછન કંચન વાન હો,જિ૦ અતિશય ચ્યાર અલંકર્યો,
ત્રણ જ્ઞાન અરિહંત ભગવાન હો, જિ૦
જન્મોચ્છવ સુરવર કર્યો (૩)

તું તો ઇક્ષ્વાકાંકુર[3]-કંદ હો, જિ૦ વંશ ઈક્ષાગ સોહાવીઓ
ગુણનિષ્પન્ન ગુણધામ હો. જિ૦ શ્રેયાંસ નામ ઠરાવીઓ૦
તું તો વરસી વરસીદાન હો, જિ૦ રાજ્ય તજી સંયમ ધર્યો
તેં તો જીતી પરિસહ ફોજ હો, જિ૦ કેવળ કમળા બહુ વર્યો૦
બેસી ત્રિગડે ત્રિભોવન-નાથ હો, શિવપુર સાથ ચલાવીઓ
એક જોયણ સરીખે સાદ હો. જિ૦ ઉપદેશનાદ વજાવીઓ૦
ભવઅડવી[4] તસ્કર[5] હોય હો-જિ૦તેહનો મરમ બતાવીઓ
ક્ષમાવિજય ગુરુરાય હો-જિ૦ સેવક જિન ગુણ ગાવીઓ૦

卐

(૩૭૨)(૧૬–૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી–જિન સ્ત

(કેસર વરણો હો કે કાઢી કસુંબો મારાલાલ—એ દેશી)

અંતરજામી હો કે શિવગતિ ગામી—મ્હારા લાલ
મુજ મન મંદિર હો કે, થયો વિસરામી—મ્હારા લાલ
સુ-દિશા જાગી હો કે ભાવઠ[2] ભાગી—મ્હારા લાલ
પ્રભુ-ગુણ-રાગી હો કે હુઓ વડભાગી— મ્હારા લાલ
મિથ્યા સંકટ હો કે દૂર નિવારી—મ્હારા લાલ
સમકિત-ભૂમિ હો કે સુ[3]-પરે સમારી—મ્હારા લાલ
કરુણા શુચિ[4]-જળ હો કે તિહાં છંટકાવી—મ્હારા લાલ
શમ-દમ કુસુમની હો કે શોભા બનાવી—મ્હારા લ
મહકે શુભ[5]-રુચિ હો કે પરિમલ[6] પૂરી—મ્હારા લાલ (
જ્ઞાન સુદીપક હો કે જ્યોતિ સ-નૂરી[7]—મ્હારા લાલ
ધૂપઘટી તિહાં હો કે ભાવના કેરી, મ્હારા લાલ.
સુમતિ ગુપતીની હો કે રચના બહેરી—મ્હારા લાલ
સંવર બિછાણાં[8] હો કે તપ-જપ તકિયા—મ્હારા લા૦ (
ધ્યાન સુખાસન હો કે તિહાં પ્રભુ વસિયા—મ્હારા લા
સુમતિ સહેલી હો કે સમતા સંગે—મ્હારા લા
સાહિબ મિલિયા હો કે અનુભવ રંગે—મ્હારા લાલ,
ધ્યાતા ધ્યેયે હો કે પ્રીત બંધાણી—મ્હારા લાલ૦ (
બારમા જિનરસું હો કે મનુ[9]સંગે આણી—મ્હારા લાલ,
ક્ષમાવિજય બુધ હો કે મુનિ જિન ભાખે મ્હારા
દૃઢ અવલંબને હો કે સવિ સુખ પાસે—મ્હારા
—મ્હારા લાલ

*

(૩૭૩) (૧૬-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

(કડખાની દેશી.)

સકળ ગુણમણ વિમલ! તુજ દરિશને,
આતમારામ સુખ સહજ પાવે
અચળ સંવેગી નિર્વેદી અનુકંપતો,
શુદ્ધ સરધાન દૃષ્ટિ જગાવે—સકળ૦ (૧)
ચરણ[1] સંવર ચઢે મોહ-રિપુર્શે લડે,
જ્ઞાન પરધાન[2] સબ સાજ[3] બનાવે
ધૈર્ય[4] વરીર્યં ગુણપુંજ દીપી પ્રબળ,
પરમ વૈરાગ સન્નાહ બનાવે—સકળ૦ (૨)
આણ અરિહંતની હાથ આગળ ધરે,
ધ્યાન એકતાન સમશેર લાવે
હાસ્ય રતિ અરતિ ભય શોગ દુગંછ ખટ,
ઝપટ દે મદન અરિ દૂર હટાવે—સકળ૦ (૩)
મન વચ કાય નિરમાય[6] બંદુક ભરી,
સુમતિ ઔર ગુપ્તની ગોલી ચલાવે
મારી મોહમલ્લ-સુત રાગ ઔર રોષકું,
જગતમાં જીત વાજાં બજાવે—સકળ૦ (૪)
મોહને ક્ષય કરે વિજયલક્ષ્મી વરે,
અજર અચળ અમર નયરી સિધાવે
શ્રી ક્ષમાવિજય ગુરુ-ચરણ કજ સેવતાં,
નિત્ય આણંદ જિન રાજ પાવે—સકળ૦ (૫)

✽

(૩૭૨)(૧૬-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી—જિન સ્તવ

(કેસર વરણો હો કે કાઢી કસુંબો મારાલાલ—એ દેશી)

અંતરજામી હો કે શિવગતિ ગામી—મ્હારા લાલ
મુજ મન મંદિર હો કે, થયો વિસરામી—મ્હારા લાલ
સુ-દિશા જાગી હો કે ભાવઠ[૨] ભાગી—મ્હારા લાલ
પ્રભુ-ગુણ-રાગી હો કે હુઓ વડભાગી—મ્હારા લાલ
મિથ્યા સંકટ હો કે દૂર નિવારી—મ્હારા લાલ (૧)
સમકિત-ભૂમિ હો કે સુ[૩]-પરે સમારી—મ્હારા લાલ
કરુણા શુચિ[૪]-જળ હો કે તિહાં છંટકાવી—મ્હારા લાલ
શમ-દમ કુસુમની હો કે શોભા બનાવી—મ્હારા લાલ
મહકે શુભ[૫]-રુચિ હો કે પરિમલ[૬] પૂરી—મ્હારા લાલ (૨)
જ્ઞાન સુદીપક હો કે જ્યોતિ સ-નૂરી[૭]—મ્હારા લાલ
ધૂપઘટી તિહાં હો કે ભાવના કેરી, મ્હારા લાલ
સુમનિ ગુપતીની હો કે રચના ભલેરી—મ્હારા લાલ
સંવર બિછાણાં[૮] હો કે તપ-જપ તકિયા—મ્હારા લાલ૦ (૩)
ધ્યાન સુખાસન હો કે તિહાં પ્રભુ વસિયા—મ્હારા લાલ
સુમતિ સહેલી હો કે સમતા સંગે—મ્હારા લાલ
આલંબ મિલિયા હો કે અનુભવ રંગે—મ્હારા લાલ,
ધ્યાતા ધ્યેયે હો કે પ્રીત બંધાણી—મ્હારા લાલ૦ (૪)
બારમા જિનરશું હો કે મનુ[૯]સંગે આણી—મ્હારા લાલ,
ક્ષમાવિજય બુધ હો કે મુનિ જિન ભાવે મ્હારા લા૦
એહ અવલંબને હો કે સવિ સુખ પાસે—મ્હારા લાલ (૫)

*

૩૭૩) (૧૬-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

(કડખાની દેશી.)

સકળ ગુણગણ **વિમલ**! તુમ્હ દરિશને,
આતમારામ સુખ સહજ પાવે
સબળ સંવેગી નિર્વેદી અનુકંપતો,
શુદ્ધ સરધાન શ્રેણી મચાવે—સકળ૦ (૧)
ચરણ¹ગયવર ચઢે મોહ-રિપુસેં લડે,
જ્ઞાન પરધાન² સબ રાહ³ બતાવે
ધૈર્ય વરવીર્ય રણથંભ રોપી પ્રબળ,
પરમ વૈરાગ સન્નાહ બનાવે—સકળ૦ (૨)
આણ અરિહંતની ઢાલ આગળ ધરે,
ધ્યાન એકતાન સમશેર લાવે
હાસ્ય રતિ અરતિ ભય શોગ દુગંછ ખટ,
ઝપટ દે મદન અરિ દૂર હટાવે—સકળ૦ (૩)
મન વચ કાય નિરમાય⁴બંદુક ભરી,
સુમતિ ઔર ગુપતી ગોલી ચલાવે
મારી મોહમલ્લ-સુત રાગ ઔર રોસકું,
જગતમાં જીત વાજાં બજાવે—સકળ૦ (૪)
મોહને ક્ષય કરે વિજયલચ્છી વરે,
અજર અચળ અમર નયરી સિધાવે
શ્રી ક્ષમાવિજય ગુરુ-ચરણ કજ સેવતાં,
નિત્ય આણંદ જિન રાજ પાવે—સકળ૦ (૫)

*

સાહિબ ! ગુણનિધિ ! ગરીબનીવાજ !
ભવદવ પાર ઉતારો૦ (૧)
બહુ ગુણવંતા જેહ તેં તાર્યા, તે નહીં પાડ તુમારો
મુજ સરીખો પત્થર જો તારો,
તો તુમચી બલિહારો—પ્રભુ૦ (૨)
હું નિર્ગુણ પણ તાહરી સંગતિ, ગુણ લહું તેહ ઘટમાન[3]
નિંબાદિક[4] પણ ચંદન સંગે,
ચંદન-સમ લહે તાન[5]—પ્રભુ૦ (૩)
નિર્ગુણ જાણી છેહ મ દેશો, જોવો આપ વિચારી
ચંદ્ર કલંકિત પણ નિજ શિરથી,
ન તજે ગંગાધારી[6]—પ્રભુ૦ (૪)
સુમતાનંદન[7] સુવ્રતદાયક, નાયક જિન પદવીનો
પાયક[8] જાસ સુરાસુર કિન્નર, ઘાયક[9] મોહ-રિપુનો-પ્રભુ૦
તારક તુમ્હ સમ અવર ન દીઠો, લાયક નાથ હમારો
શ્રી ગુરુ ક્ષમાવિજય-પયસેવી,
કહે જિન ભવજલ તારો—પ્રભુ૦ (૫)

■

(૩૭૬) (૧૬-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(વીરમાતા પ્રીતિ કારિણી -એ દેશી)

શાંતિ-જિન ચરણાંબુજ-સેવના, પાવના પરમ-ગુણ ધામ રે
પાપના તાપ શમાવવા, ભાવનાચંદન-ઠામ રે—શાંતિ૦ (૧)
નિર્ગિહી-નિશ નિર્મિ મર્દાણિ,
પુણ્ય-નિશ ત્રિવિધ પ્રણામ રે

અજ્ઞાનનો લેશ ન દીસે, અપરાધીશ્યું પણ નવી રીસેરી–જગ૦
અચલે પણ અલિક[૭] ન ભાસે,
ધરી મત્સર મરમ ન દાખેરી—જગ૦ (૨)
મદ માન માયા રતિ–લોભા,
નહી રાગ અરતિ શોક ઓભારી–જગ૦
હિંસા નિંદ્રા ક્રીડા ચોરી,
ત્રાડી દુવિધ પ્રસંગની દોરીરી– જગ (૩)
ઈમ દોષ અઢારે નાઠા, જેહ કાળ અનાદિના કાઠારી–જગ૦
ચોત્રિશ અતિશય ગુણખાણી,
વિચરે પ્રભુ કેવળનાણીરી–જગ૦ (૪)
ગણધર વાણી[૫]–ગુણસરીખા, સાઠ સહસ મુનિ સુપરિખારી[૬]
શ્રી ક્ષમાવિજય ગુરૂ નામે,
સેવક જિન સંપદ પામેરી–જગ૦ (૫)

卐

(૩૭૮) (૧૯–૧૮) શ્રી અરનાથ–જિન સ્તવન

(મેં તો ન્યારા રહિસ્યાંજી એ–દેશી)

મ્હેં તો આણ વહેસ્યાંજી,[૧]
મ્હારા રે, સાહિબરી મ્હેં તો આણ વહેસ્યાંજી
આણ વહેસ્યાં ભક્તિ કરેસ્યાં, રહેસ્યાં નયણ[૨]–હજુર.
અરજિન આગળ અરજ કરંતાં,
લહસ્યાં સુખ મહમૂર[૩]–મ્હેં૦ (૧)
એકને[૪] છંડી બેને[૫] ખંડી, તીનસ્યું[૬] તોડી નેહ
ચ્યાર[૭] જણા શિર ચોટ[૮] કરેસ્યું,

એ સહી યુગતું જાણીયે રે, કરસ્યું શુભનો પોષ રે– ગુણ૦
લંછન[૧] મિસી તુઝ પદ–કજેરે,
કામ કળશ રહ્યો ધન્યરે—મન૦
તારક શક્તિ તિણે થઈરે, જેહને પ્રભુ સુપ્રસન્નરે—ગુણ૦
અળગો તું ભવ-સિંધુથીરે, તારો ભવિજન વૃંદરે–મન૦
રાગાદિક શત્રુ હણ્યા રે, તોયે શમતરૂ-કંદરે—ગુણ૦ (૫)
માગશિર સુદી એકાદશી રે,પાવન ત્રિણ કલ્યાણ રે–મન૦
પણ સય સાધવી-સાધુશું રે,
સમેતશિખર નિરવાણરે –ગુણ૦ (૬)
દૂર થકી પણ પ્રીતડીરે, જલ પંકજ નભ ભાણ રે–મન૦
ક્ષમાવિજય ગુરૂ નામથી રે, કવિજન કોડી કલ્યાણરે–ગુણ૦

卐

(૩૪૦) (૧૯–૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત–જિન સ્તવન

(જોરાવર હાડા એ દેશી)

મુનિસુવ્રતજિન દેવરે, જગજીવન-સ્વામી;
ત્રિભુવન-અભિરામ, પ્રણમું શિર નામી,
મેં પુણ્યે પામી, મીઠડી લાગે રે, સેવા તાહરી રે. (૧)
સહસ અધિક વલી આઠ રે,
લક્ષણ અ[૧]-અવિરોહે કર[૨]–પદ માંહે સોહે
ભવિયણ મનમાંહે, ગુણ- સંતતિ રોહે,
મીઠડી મૂરતિ તાહરી રે (૨)
ઈંદ ચંદ રવિ મેરૂ રે,
ગુણ લેઈ ઘડીઓ, અવગુણ નવિ અડિઓ

ગુણઠાણે ચડીઓ, શ્રી૦ પાસ ન પડીઓ, અભિ-
નિરૂપમ-અંગ અનંગ હરાવતા રે (૩)
ભૂમિકા કાગદ ઠામ રે, લેખણ વનરાઈ, જલનિધિ જલ સ્યાહી
સુરગુરૂ ચિત લાઈ, તુમ ગુણ ન લિખાઈ,
અલખ-નિરંજન પ્રભુજી ! તું જયો રે (૪)
જાણે કેવળી સંત રે, ગુણ ગણી ન શકાયે યોગીશ્વર ધ્યાવે
તન મન લય લાયે, પરમાનંદ પદ પાયે;
અગમ અરૂપ અનંત ગુણે ભર્યો રે (૫)
જગપાવન તુમ નામ રે, મુજ મનમાં આવો, એકાંગી થાવે
શુભ ધ્યાન બનાવો, સમકિત દીપાવો,
મુગતિનું મોટું કારણ એ સહી રે (૬)
ક્ષમાવિજય ગુરૂશિષ્ય રે, સેવક જિન આગે કર જોડી માંગે
લળી પાયે લાગે, અનુભવ-રસ જાગે,
ભવ-ભવ ચરણ-શરણ મુજને હજો રે (૭)

卐

(૩૮૧) (૧૬-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

(યોગીસર ચેલાની દેશી.)

વધ્યાનંદ વધારજ્યો રે, નિજ સેવકની લાજ રે,
જિનેસર ! સૌમ્ય નજરે સ્હામું જુઓ હો હાઉ
એકાંગી કરી ઓળગે રરે, તે કિમ આવે
જિનેસર ! કાજ વિચારી જે કરે
રાગી દ્વેષી દેવ જે રે, દીઠા નાવે દાય :
જિને૦ મુખ મીઠા ધીઠા ઈ

ટપટ કરી લખ લોકને રે, લલચાવે ધરી માયા રે—જિને૦
મન ન રૂચે તિહાં માહરૂં હો લાલ (૨)
આગમમાંહિ સાંભળ્યું રે,પતિતપાવન તુમ નામ રે—જિને૦
કરૂણાવંત શિરોમણિ હો લાલ
તો મુજને એક તારતાં રે, સ્યું લાગે છે દામ રે—જિને૦
જગ જશ વિસ્તરશે ઘણો હો લાલ (૩)
તુમ દરિશન તન ઉલ્લસે રે, જલધર જેમ કદંબ રે—જિને૦
કોકિલ અંબ[૪] અલી[૫] માલતી હો લાલ
મોડો વહિલો મનાવશ્યો રે,એવડો તો શ્યો વિલંબ રે—જિને૦
ખોટ ખજાને કો નહી હો લાલ (૪)
આખર આશા પૂરશ્યો રે, મુજને સબળ વિશ્વાસ રે—જિને૦
એવડી ગાઢિમ[૬] કાં કરો હો લાલ,
ક્ષમાવિજય કવિ શિષની રે, સાંભળીએ અરદાસ રે—જિને૦
પરમાનંદ પદ દીજીયે હો લાલ (૧)

卐

(૩૮૨) (૧૬–૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

(જો હરિ નહી મિલે રે, જોરે મારા પાપી પ્રાણ-એ દેશી.)

નિરૂપમ નેમજી રે વાલમ! મુકી કાં જાવો
તોરણ આવીને રે, ઈમ કાંઈ વિરહ જગાવો. (૧)
કરૂણા પશુ તણી રે, કરતાં અબળા ઉવેખો
દુર્જન વયણથી રે, એ નહિ સાજન લેખો.

તીન ભુવનમેં આણ મનાયા, દશ દોય૪ છત્ર ધરાયા રે
રૂપ-કનક મણિ ગઢ વિરચાયા,
નિર્ગ્રંથ નામ ધરાયા રે—વંદો૦ (૫)
રયણ સિંહાસન બેસણ ઠાયા. દુંદુભિ નાદ બજાયા રે
દાનવ-માનવ વાસ વસાયા, ભકતે શીશ નમાયા રે—વંદો૦
પ્રભુ ગુણ-ગણ ગંગાજળ નાહ્યા, પાવન તેહની કાયા રે
પંડિત ક્ષમાવિજય સુપસાયા,
સેવક જિન સુખદાયા રે—વંદો૦ (૭)

શ્રી જિનવિજય મહારાજ
કૃત
સ્તવન–ચોવિશી
કઠિન શબ્દોના અર્થ

સ્તવન ૧૬-૧

૧. હાથ ૨. ગદા વડે ૩. ચોમેર ફરતા, ક્ષેત્રમાં ૪. ચારિત્રરૂપ રાજાની ૫. છોકરી.

સ્તવન ૧૬-૨

૧. અનુકુળ ૨. સારા ૩. ફોતરાં ૪. કેરડો ૫. હંસ ૬. છીછરાં પાણી ૭. નાથ=સ્વામીને.

સ્તવન ૧૬-૩

૧. અંદર નથી ૨. પરસેવો ૩. લોહી ૪. ગાયના દૂધ ૫. પ્રભુનો ૬. ચહેરો.

સ્તવન ૧૬-૪

૧. ઠપકારૂપ ૨. વિનતિ ૩. છેવટે ૪. માનસિક શાંતિ ૫. પ્રેમથી ૬. ઉમંગ.

સ્તવન ૧૬-૫

૧. સેવામાં ૨. તમારા ૩. પગ ૪. સેવા કરું ૫. સ્પષ્ટ ૬. નિષેધ ૭. દોડીને.

સ્તવન ૧૬-૬

૧. અનુભવેલ ૨. બાબતો ૩. હું નિર્ગુણ છ
ગુણવાન પર ઈર્ષ્યાભાવવાળો (બીજી ગાથાની
ત્રીજી લીટીનો અર્થ) ૪. મેઘ જેવા.

સ્તવન ૧૬-૭

૧. પારામાં ૨. અંતર ૩. સૂર્ય ૪. પોપટ ૫.
ગરૂડ ૬. શ્રીકૃષ્ણ.

સ્તવન ૧૬-૮

૧. મનગમતો ૨. કલ્પવૃક્ષ ૩. ઉદ્ધર્યો ૪.
પ્રભુજીની માતાનું નામ ૫. ચરણકમળ,

સ્તવન ૧૬-૯

૧. મસ્તક પાછળ ૨. બે બાજુ ૩. વૃક્ષ ૪. પાંદડાં
૫. સમૂહ

સ્તવન ૧૬-૧૦

૧. વિશિષ્ટ ૨. દેવીઓ ૩. ભમરીની ૪. જેમ
૫. પુષ્પરૂપ કમળ ૬. સંગીત પદ્ધતિ

સ્તવન ૧૬-૧૧

૧. નામ ૨. જેઠો ૩. કલ્પવૃક્ષરૂપ અંકુરના મૂળ
સમા ૪. સંસાર-જંગલ ... વેર=શત્રુદેવ

સ્તવન ૧૬-૧૨

૧. ... દિશા ૩. ભરની ... ૫. સારી ... ૮. પાથર

સ્તવન ૧૧-૧૪
૧. સમૂહ ૨. આંબો ૩. સોનું ૪. પર્વત

સ્તવન ૧૬-૧૫
૧. મારવાડમાં ૨. કલ્પવૃક્ષ ૩. સંગત છે ૪. લીંબડા વગેરે ૫. સ્વરૂપ ૬. શંકર ૭. પ્રભુજીની માતાનું નામ ૮. સેવા કરનાર ૯. નાશ કરનાર

સ્તવન ૧૬-૨
૧. મનરૂપ ભ્રમરા માટે કમળ જેવા ૨. પ્રભુજીના પિતાનું નામ ૩. પુત્ર ૪. મોટું ૫. વાણીના ગુણ= પાંત્રીશ, એટલે પાંત્રીશ ગણધરો છે ૬. સારી પર્ષદા છે.

સ્તવન ૧૬-૧૮
૧. ધારશું ૨. આંખોની સામે=સેવામાં ૩. અત્યંત ઘણું ૪. અવિરતિને ૫. રાગ-દ્વષને ૬. ત્રણદંડ ૭. ચાર કષાય ૮. પ્રહાર ૯. પાંચ ક્રિયાનો ૧૦. અંત ૧૧. છ કાયની હિંસા ૧૨. સાત ભય ૧૩. આઠ મદ ૧૪. નવ પ્રકારનું અબ્રહ્મ ૧૫. દશપ્રકારનો અસંયમ ૧૬ અગ્યાર પ્રતિમા (શ્રાવકની) ૧૭. બાર પ્રતિમા (સાધુની) ૧૮. તેર ક્રિયા સ્થાનો ૧૯. પાંચ મહાવ્રત ૨૦. આઠ પ્રવચન માતા ૨૧. નવ બ્રહ્મચર્ય ગુપ્તિ ૨૨. દશ પ્રકારે શ્રમણ ધર્મ ૨૩. સત્તર પ્રકારે સંયમ ૨૪. સાધુના સત્તાવીશ ગુણો ૨૫. પાંચ મહાવ્રતની પચ્ચીશ ભાવનાઓ ૨૬. ચાર ભાવશય્યા ૨૭. સૂત્રોચ્ચારના બત્રીશ દોષ ૨૮. ગુરુની તેત્રીશ આશાતના ૨૯. જિનાલયની ચોરાશી

સ્તવન ૧૬-૧૪
૧. સમૂહ ૨. આંખો ૩. સોનું ૪. પર્વત

સ્તવન ૧૬-૧૫
૧. મારવાડમાં ૨. કલ્પવૃક્ષ ૩. સંગત છે ૪. લીંબડા વગેરે ૫. સ્વરૂપ ૬. શંકર ૭. પ્રભુજીની માતાનું નામ ૮. સેવા કરનાર ૯. નાશ કરનાર

સ્તવન ૧૬-૧
૧. મનરૂપ ભ્રમરા માટે કમળ જેવા ૨. પ્રભુજીના પિતાનું નામ ૩. પુત્ર ૪. મોડું ૫. વાણીના ગુણ= પાંત્રીશ, એટલે પાંત્રીશ ગણધરો છે ૬. સારી પર્ષદા છે.

સ્તવન ૧૬-૧૮
૧. ધારશું ૨. આંખોની સામે=સેવામાં ૩. અત્યંત ઘણું ૪. અવિરતિને ૫. રાગ-દ્વેષને ૬. ત્રણદંડ ૭. ચાર કષાય ૮. પ્રહાર ૯. પાંચ ક્રિયાનો ૧૦. અંત ૧૧. છ કાયની હિંસા ૧૨. સાત ભય ૧૩. આઠ મદ ૧૪. નવ પ્રકારનું અબ્રહ્મ ૧૫. દશપ્રકારનો અસંયમ ૧૬ અગ્યાર પ્રતિમા (શ્રાવકની) ૧૭. બાર પ્રતિમા (સાધુની) ૧૮. તેર ક્રિયા સ્થાનો ૧૯. પાંચ મહાવ્રત ૨૦. આઠ પ્રવચન માતા ૨૧. નવ બ્રહ્મચર્ય ગુપ્તિ ૨૨. દશ પ્રકારે શ્રમણ ધર્મ ૨૩. સત્તર પ્રકારે સંયમ ૨૪. સાધુના સત્તાવીશ ગુણો ૨૫. પાંચ મહાવ્રતની પચ્ચીશ ભાવનાઓ ૨૬. ચાર ભાવશય્યા ૨૬. સૂત્રોચ્ચારનાં બત્રીશ દોષ ૨૮. ગુરુની તેત્રીશ આશાતના ૨૯. જિનાલયની ચોરાશી

શ્રી જિનવિજયજી મ. કૃત ભક્તિ-ગ

આશાતના ૩૦ કાઉસ્સગ્ગના ઓગણીશ દોષ ૩૧-નિર્ગ્રંથના ભેદ અડતાલીશ ૩૨. જ્ઞાનના એકાન્ત ભેદ ૩૩ વીસ સ્થાનક ૩૪. બાવીશ પરિષહો ૩૫ પાંચ ઇન્દ્રિયના ત્રેવીસ વિષયો

સ્તવન ૧૬-૧૯

૧ શુક્લ પક્ષનો ૨. ચંદ્રની કળા ૩. સોનું બનાર નાર રગશી ૪ સોનું ૫. બદાને

સ્તવન ૧૬-૨૦

૧. વિરોધ વિના=નરખી રીતે ૨. હાથ-પગમાં ૩. ઓના ૬ દામા

સ્તવન ૧૬-૨૧

૧. શ્રી વપ્રા-માતાના પુત્ર ૨. સેવા કરે ૩. અનુક્રમ ૪ આઓ ૫ ભ્રમર ૬. પકડ-ખેંચ

સ્તવન ૧૬-૨૨

૧ મારાથી યાચક-લોકો પુણ્યથી પ્રબળ કહી શકાય કે જેઓએ સંવત્સરી દાનમા મન ધારેલા પદાર્થો આપની પાસેથી મેળવ્યા (છઠ્ઠી ગાથાના અર્થ)

સ્તવન ૧૬-૨૩

૧. સર્વ ૨. ભયંકર ભવસમુદ્ર ૩. તરવા માટે નાવ સમાન ૪. દૂર કર્યા ૫. મન-વચન ‌૬ વ્યાપારો ૬ લજ્જા.

સ્તવન ૧૬-૨૪

૧. સિંહ ૨. મેરુપર્વત ૩. જૈનેન્દ્ર નામનું ૪. એ અને બે=બાર, એક બાજુ ત્રણ છત્ર, એ રીતે ચા દિશાના ત્રણ ત્રણ મળીને બાર

શ્રી જિનવિજયજી મ.

કૃત

સ્તવન ચોવિશી

[૧૭]

(૩૮૫) (૧૭-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન

(હારરો હીરો—એ દેશી.)

પ્રથમ-જિણેસર પૂજવા, સહીયર મ્હારી !
અંગ ઉલટ[1] ધરી આવો હો
કેસર ચંદન મૃગમદે[2] સહી૦ સુંદર આંગી બનાવ ! હો
સહજ સલૂણો[3] મ્હારો, શમ-સુખલીનો મ્હારો
જ્ઞાનમાં ભીનો મ્હારો સાહિબો,
સહીયર મ્હારી ! જયો ! જયો પ્રથમ-જિણંદ ! હો (૧)
ધન્ય મરૂદેવી કૂખને સહી૦ વારી જાઉં વાર હજાર હો
સ્વર્ગ શિરોમણિને તજી,
સહી૦ જિહાં પ્રભુ લીએ અવતાર હો—સહજ૦ (૨)
દાયક[4]-નાયક જન્મથી, સહી૦ લાજ્યો સુરતરૂ[5]-વૃંદ
યુગલા-ધરમ-નિવારણો, સહી૦ જે થયો પ્રથમ-નરિંદ
—સહજ૦

આશાતના ૩૦.
તિર્યંચના ભેદ
ભેદ ૩૩ વીસ
પાંચ ઇન્દ્રિયના

સ્તવન ૧૬-૧૯
૧. શુકલ પક્ષને
નાર રસથી ૪

સ્તવન ૧૬-૨૦
૧. વિશેષ વિન
શ્રીના ફંદામાં

સ્તવન ૧૬-૨૧
૧. શ્રી વપ્રા-મા
૪. આંબો પ. ૯

સ્તવન ૧૬-૨૨
૧ મારાથી યાચ
કે જેઓએ સંવ
પદાર્થો આપની
અર્થ).

સ્તવન ૧૬-૨૩
૧. સૂર્ય ૨. ભય
સમાન ૪. ક્રૂર ક
વ્યાપારો ૬. લજ

સ્તવન ૧૬-૨૪
૧. સિંહ મે
અને ઉ
દિયા

સ-રસ-સુ-કોમળ સુરતરૂ પામી, કંટક બાઊળ માંગે
એરાવત[7]સાટે કુણુ મૂરખ? રાસભ[8]પુંઠે લાગે—જીવડા૦
ઘોર[9] પહાડ ઉજાડ[10] ઉલંઘી, આવ્યો સમકિત માગે
તૃષ્ણાએ સમતા-રસ બિગડે,કુંભ ઉદક જિમ કાગે—જીવડા૦
જિમ કોઈક નર જાન લેઈને, આવ્યો કન્યા[10]-રાગે
સરસ-આહાર નિંદ્રાભર પોઢયો,
કરશો વિષયા નાગે—જીવડા૦ (૪)
વિજયા[11]-નંદન વયણ-સુધારસ, પીતાં શુભમતિ જાગે
પાંચે ઈંદ્રિય ચપલ-તુરંગમ, વશ કરી જ્ઞાન સુ[12]-વાગે
—જીવડા૦ (૫)
ક્ષમાવિજય-જિન-ગુણ-કુસુમાવલી, શોભિત ભક્તિ-પરાગે
કંઠ આરોપી વિરતિ-વનિતા, વરી કેસરીએ ભાગે—જીવડા૦

卐

(૩૮૭) (૧૭-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

(દેશી-હંસલાની)

સુખકારક હો **શ્રીસંભવનાથ** કે સાથ મહ્યો મેં તાહરો
સિદ્ધપુરનો[1] હો પ્રભુ! સારથવાહ કે.
ભવ અટવીનો ભયહરો (૧)
હું ભમિયો હો મોહવશ મહારાજ કે,
ગહન અનાદિ—નિગોદમાં
કીધાં પુદ્ગલ હો પરાવર્ત્ત અનંત કે,
મહા-મૂઢતા-નિંદમાં (૨)
તિરિ-ગર્ભમાં હો! અસન્નિ એગિંદિ કે, વેદ નપુંસક નેવનાં

લોકનીતિ સહુ શીખવી, સહી૦ દાખવા મુક્તિનો રાહ[૬]હો
રાજ્ય ભળાવી પુત્રને, સહી૦ પામ્યો ધર્મ-પ્રવાહ હો
—સહજ૦ (૪)

સંયમ લેઈ સંચર્યો, સહી૦ વરસ લગે વિણ આહાર હો
શેલડી રસ સાટે[૭]લીઓ, સહી૦ શ્રેયાંસને સુખ સાર[૮]હો
—સહજ૦ (૫)

મોટા મહંતની ચાકરી, સહી૦ નિષ્ફળ કદી ય ન થાય હો
મુનિપણે નમિ-વિનતિ કર્યાં, સહી૦ ખિણમાં ખેચર-રાય હો
—સહજ૦ (૬)

જનનીને કીઓ ભેટણો, સહી૦ કેવળ-રત્ન અનૂપ[૯]હો
પહિલી માતા મોકલી, સહી૦ જોવા શિવ-વધૂ-રૂપ હો
—સહજ૦ (૭)

પુત્ર નવાણું પરિવર્યાં, સહી૦ ભરતના નંદન આઠ હો
આઠ કરમ અષ્ટાપદે, સહી૦ યોગ-નિરોધે નાઠ હો
—સહજ૦ (૮)

તેહના બિંબ સિદ્ધાચલે, સહી૦ પૂજો પાવન-અંગ હો
ક્ષમાવિજય-જિન નિરખતાં, સહી૦ ઉછળે હરખ-તરંગ હો
—સહજ૦ (૯)

*

(૩૮૬) (૧૭-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન
(પિયુડા! જિન ચરણારી સેવા પ્યારી મુને લાગે-એ દેશી.)

જીવડા! વિષમ[૧] વિષયની[૨]હેવા[૩],
તુજ કાંઈ જાગે! હજી કાંઈ જાગે!
જીવડા! અ-કળ-સરૂપ અજિત-જિન નિરખ્યો,
પરખ્યો[૪] પૂરણ[૫]-ભાગે-જીવડા૦ (૧)

ાં

-રસ-સુ-કોમળ સુરતરૂ પામી, કંટક બાઉળ માંગે
રાવત[૬]માટે કુણ મૂરખ? રાસભ[૭]પુંઠે લાગે—જીવડા૦
ાર[૮] પહાડ ઉજાડ[૯] ઉલંઘી, આવ્યો સમકિત માગે
ુષ્ણાએ સમતા-રસ બિગડે, કુંભ ઉદક જિમ કાગે—જીવડા૦
જિમ કોઈક નર જાન લેઈને, આવ્યો કન્યા[૧૦]-રાગે
અરસ-આહાર નિંદ્રાભર પોઢ્યો,
કરડ્યો વિપયા નાગે—જીવડા૦ (૪)

વિજયા[૧૧]-નંદન વયણ-સુધારસ, પીતાં શુભમતિ જાગે
પાંચે ઇંદ્રિય ચપલ-તુરંગમ, વશ કરી જ્ઞાન સુ[૧૨]-વાગે
—જીવડા૦ (૫)

ક્ષમાવિજય-જિન-ગુણ-કુસુમાવલી, શોભિત ભક્તિ-પરાગે
કંઠ આરોપી વિરતિ-વનિતા, વરી કેસરીએ વાગે—જીવડા૦

卐

(૩૮૭) (૧૭-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

(દેશી-હંસલાની)

સુખકારક હો **શ્રીસંભવનાથ** કે સાથ ગ્રહ્યો મેં તાહરો
સિદ્ધપુરનો[૧] હો પ્રભુ! સારથવાહ કે.
ભવ અટવીનો ભયહરો (૧)

હું ભમિયો હો મોહવશ મહારાજ કે,
ગહન અનાદિ—નિગોદમાં
કીધાં પુદ્ગલ હો પરાવર્ત્ત અનંત કે,
મહા-મૂઢતા-નિંદમાં (૨)

તિરિ-ગઈમાં હો! અસન્નિ એગિંદિ કે, વેદ નપુંસક નેંવનાં

આવલીના હો ! અસંખ્ય મેં ભાગ કે,
ગમ પુગ્ગલ પરાવર્ત્તના. (૩)

સૂક્ષ્મમાં હો ! સામાન્યે સ્વામી કે,
ભૂ-જલ-જલણ-પવન-વને

ઉત્સર્પિણી હો ! અસંખ્યાતા લોગ કે,
નભ-પરદેશ સમા મિતે (૪)

ઓઘે બાદર હો ! બાદર-વનમાંહિ કે,
અંગુલ અસંખ્ય-ભાગે મિતા

અવસર્પિણી હો ! સુહુમ-ઈતર અનંત કે,
અઢી પુગ્ગલ-પરિઅત્તના. (૫)

હવે બાદર હો પુઢવી[5] ને નીરકે[6],
અનલ[7] અનિલ[8] પત્તેયતરૂ[9].

નિગોદમા હો ! સુણી તારક દેવ કે,
સિત્તેર કોડાકોડિ સાગરૂ. (૬)

વિગલેંદિ હો ! માંહિ સંખ્યાત કે, સહસ વરસ જીવન રૂળ્યો
પંચેંદ્રિ હો ! તિરિનર ભવ આઠ કે, આઠ કરમ કચરે[10] કુટ્યો૦
નારક સુર હો ! એક ભવ અરિહંત કે, વિણ અંતર સાંભરયકે
કહું કેતી હો ! જાણો જગદીશ કે, કમ્મ[11] કદર્થન જીવનો૦
ચઉદ ભેદ હો ! ચઉદરાજ મઝાર કે. ચોરાશી લખ-જોનિમાં
ભ્રમ[12]-રસીઓ હો ! વસીઓ બહુ બેશ કે,
ભવપરિણતિ—તતિગહનમાં૦ (૭)

અશુદ્ધતા હો ! થઈ અશુદ્ધ—નિમિત્ત કે, શુદ્ધ નિમિત્તે તેટકે,
તે માટે હો ! સર્વજ્ઞ અ-મોહ કે, તુમ્હ સંગે ચેતન હિતકો૦

卐

(૩૮૮) (૧૭-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

(મહાવિદેહ ખેત્ર સોહામણો-એ દેશી)

અભિનંદન આણંદમાં અતિશય લીલ અનંત-લાલ રે
સંવર[1]-રાયનો બેટડો, સંવર-સુખ વિલસંત—લાલ રે,
અભિનંદન આણંદમાં૦ (૧)

સિદ્ધારથ[2]નો લાડલો, સિદ્ધારથ ભગવાન—લાલ રે
એ જુગતું જગતી તળે, વિચરે મહિમા,-નિધાન-લાલ રે અભિ૦
ચાલે ગજ ગતિ ગેલશું, કામ-કેશરી કરે નાશ-લાલ રે
દીપે દિનકર તેજથી, શીતલ સહજ-વિલાસ-લાલ રે-અભિ૦
વરસે વાણી મેહ જ્યું તૃષ્ણા તટિની[3]-શોષ-લાલ રે
આતમ-સંપદ વેલડી, ક્ષાયિક-ભાવે-પોષ-લાલ રે-અભિ
બાંધ્યું ભાવના-સાંકળે, મુજથી ચંચળ ચિત્ત-લાલ રે
લાંછન[4] મિશ ચરણે રહ્યો, વાનર કરે વિનીત-લાલ રે અ
તિરિ ગઈ ચપલાઈપણું, વારો આપ વિવેક-લાલ રે
ક્ષમાવિજય-જિન ચાકરી,
ન તજું ત્રિવિધે ટેક-લાલ રે—અભિ૦

卐

(૩૮૯) (૧૭-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવ

(રાગ-રામકલી તથા સારંગ મલ્હાર-અંબર દેહુ મેરાર

તુમ્હ હી પર-ઉપગારી ! સુમતિ જિન !

તુમ્હ હી જગ-ઉપગારી.

પંચમ જિન પંચમ[૧]-ગતિ દાયક, પંચ-મહાવ્રત ધારી
પંચ પ્રમાદ મતંગજ[૨] ભેદન,

પંચાનન[૩] અનુકારી—સુમતિ૦ (૧)

પંચ-વિષય-વિષધર[૪]-તતિ[૫]-ખગપતિ,[૬]

પંચ[૭]-શર મદન વિકારી

આશ્રવ પંચ તિમિર[૮]-ભર[૯]-દિનકર,[૧૦]

કિરીયા પંચ નિવારી—સુમતિ૦ (૨)

પંચાચાર સુ-કાનન-જલધર, પંચમાંહિ અધિકારી
આગમ-પંચ અમૃત રસ વરસી,

દુરિત-દાવાનલ હારી—સુમતિ૦ (૩)

મેતારજ[૧૧] અપરાધી વિહંગમ, ચરણે રાખ્યો શિરધારી
પરખદમાંહિ આપ વખાણ્યો, ક્રૌંચસ્વરા સુરનારી—સુમતિ૦
મેઘ-નૃપતિ કુળ મુકુટ નગીનો, મંગલા ઉર અવતારી
ક્ષમાવિજય બુધ શિષ્ય કહે જિન,

ગરભથી સુમતિ વધારી—સુમતિ૦ (૪)

卐

(૩૯૦) (૧૭-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

(આછેલાલની—એ દેશી)

પદ્મ[૧]-ચરણ જિનરાય, બાલ[૨]-અરૂણ-સમ કાય;
જીવનલાલ ! ઉદયો ધર[૩]-નૃપ કુળ—તિલોજી૦ (૧)

ઝરણાં
મોહાદિક અંતરંગ, અરીયણ[4] આઠ અભંગ[5]
જીવનલાલ! મારવા માનું[6] રાતો[7] થયોજી (૨)
ચઢી સંયમ-ગજરાય, ઉપશમ-ઝૂલ બનાય
જીવનલાલ! તપસિંદુરે અલંકારયોજી (૩)
પાખર ભાવના ચ્યાર, સુમતિ-ગુપતિ શિણગાર
જીવનલાલ! અધ્યાતમ—અંબાડીયેજી (૪)
પંડિત-વીર્ય કબાન,[8] ધર્મ-ધ્યાન શુભ બાણ
જીવનલાલ! ક્ષપકશ્રેણિ સેના વળીજી (૫)
શુકલધ્યાન સમશેર,[9] કર્મ-કટક[10] કીયો જેર[11]
જીવનલાલ! ક્ષમાવિજય જિન-રાજવીજી (૬)

卐

(૩૯૧) (૧૭-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(સુમખડાની દેશી.)

દેહ[1]-ગેહ સોહાવિએ, મન-દેહરાસર ખાસ—સોભાગીસાજના
નિજ-ગુણ-રુચિ સિંહાસને, થાપો દેવ સુપાસ—સો૦ (૧)
સમકિત-ગારણે બાંધીએ, તોરણ મૈત્રીભાવ—સો૦
ગુણીજન ગુણ-અનુમોદના,સરસ સુવાસ[2]બનાય—સો૦ (૨)
કરુણા શીતળ-જળભરે[3], સંવર-ભૂમિ સમાર[4]—સો૦
મધ્યસ્થ-ભાવના મંડપે, રચના ભાવના બાર—સો૦ (૩)
ચંદ્રોદય ધર્મ ધ્યાનનો, પંચાચાર ચિત્રામ—સો૦
ઉત્તરગુણ આરાધના, ઝમકે મોતી-દામ[5]—સો૦ (૪)
ઓરસીઓ અપ્રમત્તતા, અનુભવ કેસર ઘોળ—સો૦
ક્ષપકશ્રેણી-આરોહણા, પૂજના ભક્તિની ચોળ સો૦ (૫)
શુકલધ્યાનાનલ ધૂપીએ, ચારિત્રમોહની ચૂરી—સો૦
પ્રગટ અનંત ચતુષ્ટયી ખિમાવિજય જિન સૂરી[6]—સો૦

(૩૯૨) (૧૭–૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

(રાગ રામગિરિ-તુંગીયા ગિરિ શિખર સોહે-એ દેશી)

શ્રી ચંદ્રપ્રભ જગદીશ દીપે, વિશ્વ-પાવન નાથ રે
નામ—ઠવણા—દ્રવ્ય—ભાવે, કરત લોક સ-નાથરે
શ્રી ચંદ્રપ્રભ જગદીશ દીપે—(૧)

નયરી ચંદ્રાનના નામે,મહસેન મહીકંતરે[1]
રાણી લખમણા માત જાયો,નામ ચંદ્રપ્રભખ્યાતરે-શ્રી૰
નામ જાંગુલી[2] —મંત્ર જાપે, પાપ-વિષધર[3] નાશ રે
થાપના ત્રિહું લોકમાંહી પૂજતાં સુખ-વાસરે—શ્રી૰ (૩)
પાછલે ભવે પદ્મરાજા,યુગંધર મુનિ પાસ રે
ગ્રહી સંયમ યોગ સાધી,વૈજયંત—નિવાસ રે-શ્રી૰ (૪)
તીન અધિકા તીશ સાગર, પાળી પુરણ આય રે
પોષ માસે કૃષ્ણ બારસ,જનમીયા જિનરાય રે—શ્રી૰ (૫)
ગેહવાસી પણ ઉદાસી ભોગવી વર રાજ રે
દાન વરસી દેઈ છઠ તપ,લહે વ્રત-સામ્રાજ્ય રે—શ્રી૰ (૬)
ઘાતીયાં દળ[4] ચ્યાર ચૂરી, ચ્યાર મહાવ્રત સૈન્ય રે
સમોસરણે ભાવ-જિનવર,થયા સિદ્ધ-વરેણ્ય રે—શ્રી૰ (૭)
સર્વક્ષેત્રે સર્વ કાળે, જગત-વત્સલ-રૂપ રે
ક્ષમાવિજય જિનરાજ મહિમા, પ્રગટ પુણ્ય-સરૂપ રે-શ્રી૰

卐

(૩૯૩) (૧૭–૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

(વીરે વખાણી રાણી ચેલણાજી-એ દેશી.)

સુવિધિ-જિન ! વળી વળી વિનતીજી, મીનતી[1]કેરી કરા

જગગુરૂ ! મોદીમમાં[2] રહીજી, આતુર[3]-જન આધાર
—સુવિધિ॰ (૧)
નાયક[4] નજર માંડે નહીજી, પાયક[5] કરે અરદાસ
જેહની પુંઠે જે સરજીયાજી, તેહને તેહની આસ—સુવિધિ॰
આપ અનંત સુખ ભોગવોજી, તેહનો અંશ દ્યો મુજ
મીઠડું સહુ જમે દીઠડું જી, અવર શું ભાખીએ તુજ
—સુવિધિ॰ (૩)
રયણ એક દેત રયણાયરેજી, ઉણિમ[1] કાંઈ ન થાય
હાથીના મુખથી દાણો પડેજી,
કીડીનું કુટુંબ વરતાય—સુવિધિ॰ (૪)
ચંદની ચંદ્રિકા વિસ્તરેજી, અમૃતમાં નહિ હાણ
ક્ષમાવિજય-જિન લહેરથીજી,
જગ-જન લહત કલ્યાણ—સુવિધિ॰ (૫)

*

(૩૯૪) (૧૭-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

(હીરજી ગુરૂ વંદો—એ દેશી)

શીતલ-જિન સહજાનંદી, થયો મોહની કર્મ નિકંદી[1]
પરભાઈ[2] બુદ્ધિ નિવારી, પારિણામિક[3] ભાવ સમારી
મનોહર મિત્ર ! એ પ્રભુ સેવો, દુનિઆમાંહિ દેવ ન એવો (૧)
વર કેવલનાણ વિભાસી, અજ્ઞાન તિમિર[4]-ભર[5] નાસી
જ્યો લોકાલોક પ્રકાશી,
ગુણપજ્જવ વસ્તુ-વિલાસી—મનોહર॰ (૨)
અક્ષયસ્થિતિ અવ્યાબાધ, દાનાદિક લબ્ધિ અગાધ
જેહ શાશ્વત-સુખનો સ્વામી,
જડ ઇંદ્રિય ભોગ-વિરામી—મનોહર॰ (૩)

(૩૯૨) (૧૭-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્ત

(રામ રામગિરિ-તુંગીયા ગિરિ શિખર સોહે-એ દેશી)

શ્રી ચંદ્રપ્રભ જગદીશ દીપે, વિશ્વ-પાવન નાથ રે
નામ—ઠવણા—દ્રવ્ય—ભાવે, કરત લોક મ-નાથરે
શ્રી ચંદ્રપ્રભ જગદીશ દીપે—(

નયરી ચંદ્રાનના નામે, મહસેન મહીકંતરે[1]
રાણી લખમણા માત જાયો, નામ **ચંદ્રપ્રભ**ખ્યાતરે-શ્રી
નામ જાંગુલી[2] —મંત્ર જાપે, પાપ-વિષધર[3] નાશ રે
થાપના ત્રિહું લોકમાંહી પૂજતાં સુખ-વાસરે—શ્રી૦ (
પાછલે ભવે **પદ્મરાજા, યુગંધર** મુનિ પાસ રે
અહીં સંયમ યોગ સાધી, વૈજયંત—નિવાસ રે-શ્રી૦ (
તીન અધિકા તીશ સાગર, પાળી પુરણ આય રે
પોષ માસે કૃષ્ણ બારસ, જનમીયા જિનરાય રે—શ્રી૦ (
ગેહવાસી પણ ઉદાસી ભોગવી વર રાજ રે
દાન વરસી દેઈ છઠ તપ, લહે વ્રત-સામ્રાજ્ય રે—શ્રી૦ (
ઘાતીયા દળ[4] ચ્યાર ચૂરી, ચ્યાર મહાવ્રત સૈન્ય રે
સમોસરણે ભાવ-જિનવર, થયા સિદ્ધ-વરેણ્ય રે—શ્રી૦ (
સર્વક્ષેત્રે સર્વ કાળે, જગત-વત્સલ-રૂપ રે
ક્ષમાવિજય જિનરાજ મહિમા, પ્રગટ પુણ્ય-સરૂપ રે-શ્રી

卐

(૩૯૩) (૧૭-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્ત

(વીરે વખાણી રાણી ચેલણાજી-એ દેશી.)

સુવિધિ-જિન ! વળી વળી વિનતીજી, મીનતી[?] કરી

...ગુરૂ ! મોટીમમાં[2]રહોજી, આતુર[3]-જન અકળાય
—સુવિધિ૦ (૧)

...ક[4] નજર માંડે નહીજી, પાયક[5] કરે અરદાસ
...ની પુંઠે જે સરજીયાજી, તેહને તેહની આસ—સુવિધિ૦
...પ અનંત સુખ ભોગવોજી, તેહનો અંશ દ્યો મુજ
...ઠડું સહુ જાણે દીઠડુંજી, અવર શું ભાખીએ તુજ
—સુવિધિ૦ (૩)

...ણ એક દેત રયણાયરેજી, ઉણિમ[6] કાંઈ ન થાય
...થીના મુખથી દાણો પડેજી,
કીડીનું કુટુંબ વરતાય—સુવિધિ૦ (૪)

...ંદ્રની ચંદ્રિકા વિસ્તરેજી, અમૃતમાં નહિ હાણ
...માવિજય-જિન લહેરથીજી,
જગ-જન લહત કલ્યાણ—સુવિધિ૦ (૫)

...૩૯૪) (૧૭–૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

(હીરજી ગુરૂ વંદો—એ દેશી)

શીતલ-જિન સહજાનંદી, થયો મોહની કર્મ નિકંદી[1]
પરજાઈ[2] બુદ્ધિ નિવારી, પારિણામિક[3] ભાવ સમારી
મનોહર મિત્ર ! એ પ્રભુ સેવો, દુનિઆમાંહિ દેવ ન એવો (૧)
વર કેવલનાણ વિભાસી, અજ્ઞાન તિમિર[4]-ભર[5] નાસી
જ્યો લોકાલોક પ્રકાશી,
ગુણપજ્જવ વસ્તુ-વિલાસી—મનોહર૦ (૨)
અક્ષયથિતિ અવ્યાબાધ, દાનાદિક લબ્ધિ અગાધ
જેહ શાશ્વત-સુખનો સ્વામી,
જડ ઇંદ્રિય ભોગ-વિરામી—મનોહર૦ (૩)

જેહ દેવનો દેવ કહાવે, યોગીશ્વર જેહને ધ્યાવે
જગ આશા પૂરણ વેલી,
મુનિહૃદય-આરામે ફેલી—મનોહર૦ ૯
જેહની લીનતાના રંગે, સુખ પ્રગટે અંગોઅંગે
ક્રોધાદિક તાપ શમાવે, જિનવિજયાણંદ સ્વભાવે-મનો૦

卐

(૩૯૫) (૧૭-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્ત૦

(નાન્દો નાહલો રે—એ દેશી)

શ્રી શ્રેયાંસ-જિણંદની રે,
સૂરતિ[1] સુંદર દેખી—લાગી મોહની રે
મધુકર[2] માચ્યો માલતી રે, બીજાં રુંખ[3] ઉવેખી-લાગી
આવળ-ફૂલ જયું કુંટડારે,[4]
નહીં ગુણ પરિમલ[5] લેશ—લાગી
વેશ બનાવે દેવનો રે, તિહાં રચો પ્રેમ-નિવેશ-લાગી
બેપરવાહી પદ્માસને રે, મુખ શશિ સહજ-પ્રસન્ન-લાગી
નયન પીયૂષ[6]-કચોલડા રે, વિગત[7]-વિકાર પ્રસન્ન-લાગી
રાગ-દ્વેષ વિણ એકલો રે, ખડગી-શૃંગ ઉપમાન-લાગી
વિષ્ણુ પિતા વિષ્ણુ માવડી રે, વિશ્વમાં વ્યાપી જ્ઞાન-લાગી
સૂતાં જાગતાં ઉઠતાં રે, ચાલતાં કરતાં કામ—લાગી૦
બોલતાં બેસતાં સાંભરે રે, ક્ષમાવિજય-જિન નામ—લાગી

卐

(૩૯૬)(૧૭-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી-જિનસ્તવ

(શ્રી રૂપભાનન ગુણનીલો-એ દેશી.)

આવો આવો મુજ મનમંદિરે,
સમરાવું સમકિત વાસ[1] હો—મુણીંદ

ાચાર બિછાવણા, પંચરંગી રચના તાસ હો
—મુણીંદ—આવો૦ (૧)

ાત્ત મૈત્રીભાવના, ગુણમુદિતા તળાઈખાસ હો–મુણીંદ૦
પશમ ઉત્તરછદ બન્યો તિહાં, કરૂણા કુસુમ-સુ-વાસ હો
—મુણીંદ—આવો૦ (૨)

ધેરતા આસન આપશું,
તપ-તકિયા નિજ ગુણ-ભોગ હો—મુણીંદ૦
ુચિતા કેસર છાંટણાં, અનુભવ તંબોળ સુરંગ હો
—મુણીંદ—આવો૦ (૩)

ખાંતિ ચમર વીંજશે, વળી મૃદુતા ઢોળે વાય હો—મુણીંદ૦
ર ધરે રજુતા સખિ! નિર્લોભ ઓળાસે પાય હો
—મુણીંદ—આવો૦ (૪)

ત્ય શુચિવને સોંપશું, સેવા વિવેક-સંગુન હો—મુણીંદ૦
ાતમ સત્તા શુદ્ધચેતના, પરણાવું આજ મુહૂર્ત હો
—મુણીંદ—આવો૦ (૫)

અરજ સુણીને આવિયા,
જયા-નંદન નિરૂપમ દેહ હો—મુણીંદ૦
ઓચ્છવ રંગ-વધામણાં, થયા ક્ષમાવિજય-જિન ગેહ હો
—મુણીંદ-આવો૦ (૬)

*

(૩૯૭) (૧૭-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન
(ગુંહલી કરૈ ગુરૂ-આગળે એ દેશી.)

વિમલ! વિ ... દ્દહરા, દેવાયે હો! કિમ એકનુ

જેહ દેવનો દેવ કહાવે, ગોગીશર જેહને ધ્યાવે
જગ આનંદ સુરતરૂ વેલી.
મુનિજનગણ-આરામે હેલી—મનોહર૦ ૩
જેહની શીતલતા સંગે, સુખ પ્રગટે અંગોઅંગે
ક્રોધાદિક તાપ સમાવે, જિનવિજયાણંદ સમાવે-મનો૦

卐

(૩૯૫) (૧૭-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્ત૦

(નાન્હો નાહલો રે—એ દેશી)

શ્રી શ્રેયાંસ-જિણંદની રે,
સૂરતિ[1] સુંદર દેખી—લાગી મોહની
મધુકર[2] મોહ્યો માલતી રે, બીજા રુંખ[3] ઉવેખી-લાગી૦
આવળ-ફૂલ જ્યું કુટજારે,[4]
નહીં ગુણ પરિમલ[5] લેશ—લાગી૦
વેશ બનાવે દેવનો રે, તિહાં રચ્યો પ્રેમ-નિવેશ-લાગી૦
બેપરવાહી પદમાસને રે, મુખ શશિ સહજ-પ્રસન્ન-લાગી૦
નયન પીયૂષ[1]-કચોલડા રે, વિગત[2] વિકાર પ્રસન્ન-લાગી૦
રાગ-દ્વેષ વિણ એકલો રે, ખડગી-શૃંગ ઉપમાન-લાગી૦
વિષ્ણુ પિતા વિષ્ણુ માવડી રે, વિશ્વમાં વ્યાપી જ્ઞાન-લાગી૦
સૂતાં જાગતાં ઉઠતાં રે, ચાલતાં કરતાં કામ—લાગી૦
બોલતાં બેસતાં સાંભરે રે, ક્ષમાવિજય-જિન નામ—લા૦

卐

(૩૯૬)(૧૭-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી-જિનસ્તવન

(શ્રી રૂપભાનન ગુણનીલો-એ દેશી.)

આવો આવો મુજ મનમંદિરે,
સમરાવું સમકિત વાસ[1] હો—મુણીંદ

ંચાચાર બિછાવણા, પંચરંગી રચના તાસ હો
—મુણીંદ—આવો॰ (૧)

સેજ્જા મૈત્રીભાવના, ગુણમુદિતા તળાઈ[3]ખાસ હો-મુણીંદ॰
ઉપશમ ઉત્તરછદ[4]બન્યો તિહાં, કરૂણા કુસુમ-સુ-વાસ હો
—મુણીંદ—આવો॰ (૨)

ધિરતા આસન આપસ્યું,
તપ-તકિયા નિજ ગુણ-ભોગ હો—મુણીંદ॰
શુચિતા કેસર છાંટણાં, અનુભવ તંબોળ સુરંગ હો
—મુણીંદ—આવો॰ (૩)

ખાંતિ ચમર વીંજશે, વળી મૃદુતા ઢોળે વાય હો—મુણીંદ॰
ત્ર ધરે રૂજુતા સખિ ! નિર્લોભ ઓળાંસે[5] પાય હો
—મુણીંદ—આવો॰ (૪)

સત્ય સચિવને સોંપસ્યું, સેવા વિવેક-સંયુત હો—મુણીંદ॰
આતમ સત્તા શુદ્ધચેતના, પરણાવું આજ મુહૂર્ત હો
—મુણીંદ—આવો॰ (૫

અરજ સુણીને આવિયા,
જયા-નંદન નિરૂપમ દેહ હો—મુણીંદ
ઓછવ રંગ-વધામણાં, થયા ક્ષમાવિજય-જિન ગેહ હે
—મુણીંદ-આવો॰ (

卐

(૩૯૭) (૧૭-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવ

(ગુંહલી કરો ગુરુ-આગળે એ દેશી.)

[6] વિમલ ! વિમલ ગુણ તાહરા,કહેવાયે હો ! કિમ એકણ

(૩૯૮) (૧૭-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

(ત્રિભુવન તારણ તીરથ પાસ ચિંતામણિ—એ દેશી)

અનંત-જિણંદ ! મુણિંદ ઘનાઘન[1] ઉમ્હયો રે—ઘનાઘન૦
સફળ અશોકની છાંહિ સર[2]-ભર—છાઈ રહ્યો રે—સભર૦
છત્રત્રયી ચઉ પાસ ચલંતા વાદળા રે—ચલંતા૦
ચંચળ ચોવીશ ચામર બગપરે ઉજળા રે—બગ૦ (૧)

ભામંડલની જ્યોતિ ઝબૂકે વીજળી રે—ઝબૂકે૦
રત્ન-સિંહાસન ઇંદ્રધનુષ શોભા મિલી રે—ધનુષ૦
ગહિરો[3] દુંદુહિ નાદ આકાશે પૂરતો રે—આકાશે૦
ચઉવિહ દેવનિકાય-મયૂર નચાવતો રે—મયૂર૦ (૨)

બહુ-વિધિ ફૂલ અ-મૂલ સુગંધી વિસ્તરે રે—સુગંધી૦
બાર પરખદા નયન સરસીવા કરે રે—સરસીયા૦
સુજ્યા-નંદન વયણ સુધાઘન વરસતા રે—સુધા૦
ભાવિકહૃદય ભૂ-પીઠ રોમાંચ અંકુરતા રે—રોમાંચ૦ (૩)

ગણધર ગિરિવર-શૃંગથી પસરી સુરસરી રે—પસરી૦
નય-ગમ ભંગ-પ્રમાણ તરંગે પરવરી રે—તરંગે૦
ક્રોધ-દાવાનલ શાંતિથી શીતલગુણ વધે રે—શીતલ૦
અશુભ-કરમ-ઘન-ઘામ સમાધિ સુખ લહે રે—સમાધિ૦
વિકસિત સંયમ-શ્રેણિ વિચિત્ર વનાવળી રે—વિચિત્ર૦
આશ્રવ પંચ જવાસ કે મૂળ-સંતતિ બળી રે—મૂળ૦
પસર્યો સુય સુગાલ દુકાલ ગયો ટળી રે—દુકાળ૦
ક્ષમાવિજય-જિન સંપદ વરષા-રુતુ ફળિ રે—વરષા૦ (૫)

ઉદયિક પણ અરિહંતનો, ન ધરે વિષય વિકાર
—લલના૦ કરૂણા૦ ૮

અસંખ્ય પ્રદેશે પરિણમે, અવ્યાબાધ અનંત—લલ૦
વાનગી અવની-મંડલે, વિહારે ઇતિ[૧] સમંત
—લલના૦ કરૂણા૦ ૯

જગજંતુ જિનવરતણે, શરણે સિદ્ધિ લહંત-લલના૦
ક્ષમાવિજય-જિનદેશના, જલધરપરે વરસંત
—લલના૦ કરૂણા૦ ૧૦

卐

(૪૦૨) (૧૭–૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવ

(થારે માથે પચરંગી પાઘ સોનારો છોગલો મારૂજી-એ દેશી)

અર-જિનવર નમીએ નિજ[૧]ઘર રમીએ જીવના-સાહિબા
પર[૨]પરિણતિ દમીએ[૩]નવી ભમીએ ભવગહનમાં[૪]
—સાહિબજી ૧

ગયો કાલ અનંતો પ્રભુ અણલહતો[૫]નિંદમાં—સાહિબા
મિથ્યામતિ નીંદા[૬]કીડા વિષયા[૭]-લીંદમાં—સાહિબજી ૨
વર રમણી રૂપે લીનો દીનો ગેહુને—સાહિબજી
આશ્રવ ભર ભારી પાપ અંધારી પૈગુને—સાહિબજી ૩
થયો લાખ ચોરાશી યોનિ વાસી મોહ વસે—સાહિબા
વર્યો તૃષ્ણા દાસી, પુદ્ગલ આશી બહુ ધસે—સાહિબજી ૪
વૈશ્વાનર[૯] રાતો માને માતો[૯] ફુફરો[૧૦]—સાહિબજી
માયા વિષવેલી કરનો કેલી વાનરો—સાહિબજી
લોભાનલ દાધો ખાધો મમતા સાપિણી-સાહિબજી
દાકિણી પરે અજાગી ન રહે વજાગી પાપિણી—સાહિબજી

કોઈદર[11]–દ્રંગે અરિયણ સંગે હેળવ્યો—સાહિબજી
વિતથ્યતા અમરી સમરી નરભવ મેળવ્યો–સાહિબજી૦
જિ કીજે ખામી અવસર પામી પુણ્યથી—સાહિબજી
જ્ઞાનાવરણાદિ કર્મ મર્મ ચિતિનું નથી–સાહિબજી૦ (૮)
સમ્યક્ત્વ સુહાગણ ગુણગણ આગમ પામીને—સાહિબજી
કહે ચેતના નારી પ્યારી આતમરામને—સાહિબજી૦ (૯)
કેમ તજીએ ભજીએ ક્ષમાવિજય–જિન નામને–સાહિ૦
જો વાંછો અનોપમ અક્ષય લીલા–ધામને—સાહિબજી૦

卐

(૪૦૩) (૧૭–૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ–જિન સ્તવન

(સુણ બેહેની પિઉડા પરદેશી—એ દેશી.)

મલ્લિ–જિનેસર ! ધર્મ તુમ્હારો, સાદિ–અનંત સ્વભાવજી
લોકાલોક[1]–વિશેષાભાસણ, જ્ઞાનાવરણી અભાવજી–મલ્લિ૦
એક નિત્યને સઘળે વ્યાપી, અવયવ વિણ સામાન્યજી
મીયાવરણ[2] અભાવે દેખે, ઉપયોગાંતર માન્યજી–મલ્લિ૦
આતમ એક અસંખ પ્રદેશી, અવ્યાબાધ અનંતજી
વેદની–વિનાશે માચે, લોકે દ્રવ્ય મહંતજી—મલ્લિ૦ (૩)
મોહનીય–ક્ષયથી ક્ષાયિકસમકિત, યથાખ્યાત ચારિત્રજી
વીતરાગતા રમણો આયુ–ક્ષય અક્ષય–સ્થિતિ નિત્યજી–મ૦
પંચ દેહ અવગાહના આકૃતિ, નામ વિભાવ અનૂપજી
વર્ણ ગંધ રસ ફાસે વર્જિત, અતીંદ્રિય–સરૂપજી–મ૦ (૫)
અગુરૂલઘુ ગુણ ગોત્ર–અભાવે, નહી હલુવા નહી ભારેજી
અંતરાય–વિજયથી દાનાદિક–લબ્ધિ ભંડારજી—મ૦ (૬

કામ-સનેહ-દૃષ્ટિરાગને છોડી, ગુણરાગે રઢમંડી હો-વપ્રા૦
પ્રાણ તજે પણ પ્રીત ન છંડે,
તેહની કીર્તિ અખંડી હો—વપ્રા૦ સુર૦ મોહન૦ (૩)
ક્ષેત્ર-કાળાદિક કારણ દાખી, મુજને શું ભોળવો હો-વપ્રા૦
પ્રણુતિ મ્હારી સહાય તુમ્હારી,
અવસર એહ બનાવો હો—વપ્રા૦ સુર૦ મોહન૦ (૪)
ભૂ-જળ યોગે અંકુર શક્તિ,
પ્રગટે એહ નહિ છાનો હો—વપ્રા૦
ક્ષમાવિજય-જિન કરૂણા લહરી,
અક્ષય લીલ ખજાનો હો—વપ્રા૦ સુર૦ મોહન૦ (૫)

卐

(૪૦૬) (૧૭-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવ

(અંતરથી અમ્હને આજ ગરવે ગિરધારી-એ દેશી)

તોરણ આવી કંત[1], પાછા વળીયા રે,
રકે દાહિણ[2] અંગ, તિણે અટકળીયા રે૦ (૧)
ી જોયા જોશ ? યુગલ[3] કુણ મિળીયા રે,
ગુણ દીઠા ? આજ, જિણથી ટળીયા રે૦ (૨)
તઓ રે સહિરો દૂર, સ્યાને છોડો રે,
મો શામળવાન, વાલિમ તેડો રે૦ (૩)
ળ-તિલક સમાન, એમ ન કીજે રે,
સુ[4] બીજી હાણી, કેમ ખમીજે રે૦ (૪)
યે અંઅ[5] સમીર[6], વીજળી ઝબકે રે,
પીઉ પુકારે, હિયડું ચમકે રે૦ (૫)

ડરપાવે દાદુર[૭] ચોર[૮], નદીઓ માતી રે[૯],
ઘન ગર્જારવને જોર, ફાટે છાતી રે૦ (૬)
હરિતાંશુક[૧૦] પહિરયાં ભૂમિ, નવ રસ રંગે રે,
બાવલીયા નવરસ હાર, પ્રીતમ સંગે રે૦ (૭)
મેં પૂરવ કીધાં પાપ, તાપે દાધી રે,
પડે આંસુ ધાર વિષાદ[૧૧], વેલડી વાધી રે૦ (૮)
મુને ચઢાવી મેરૂ શીશ, પાડી હેઠી રે,
કિમ સહવાયે? મહારાય, વિરહ અંગીઠી[૧૨] રે૦ (૯)
મુને પરણી પ્રાણ-આધાર, સંયમ લેજ્યો રે,
હું પતિવ્રતા છું સ્વામી, સાથી વસેજ્યો રે૦ (૧૦)
એમ આઠ ભવોરી પ્રીત, પ્રિઉડા પળશે રે,
મુજ મનહ મનોરથ નાથ, પૂરણ ફળશે રે૦ (૧૧)
હિવે ચ્યાર મહાવ્રત સાર, ચૂંદડી દીધી રે,
રંગીલી **રાજુલ-નારી**, પ્રેમે લીધી રે૦ (૧૨)
મૈત્ર્યાદિક ભાવના ચ્યાર, ચોરી બાંધી રે,
દહી ધ્યાનાનળ સળગાયા, કર્મ ઉપાધિ રે૦ (૧૩)
થયો રત્નત્રયી કંસાર, એકાભાવે રે,
આરોગે[૧૩] વર ને નારી, શુદ્ધ સ્વભાવે રે૦ (૧૪)
તજી ચંચળ તાંત્રિકયોગ, દંપતિ મિળિયા રે,
શ્રી ક્ષમાવિજય જિન નેમ, અનુભવ કળિયા રે૦ (૧૫)

卐

કામ-સનેહ-દષ્ટિરાગને છોડી, ગુણરાગે રઢમંડીઃ હો-વપ્રા
પ્રાણ તજે પણ પ્રીત ન છંડે,
તેહની કીર્તિ અખંડી હો—વપ્રા૦ સુર૦ મોહન૦ (૩)
ક્ષેત્ર-કાળાદિક કારણ દાખી, મુજને શું ભોળવો હો-વપ્રા
પ્રણતિ મ્હારી સહાય તુમ્હારી,
અવસર એહ બનાવો હો—વપ્રા૦ સુર૦ મોહન૦ (૪)
ભૂ-જળ યોગે અંકુર શક્તિ,
પ્રગટે એહ નહિ છાનો હો—વપ્રા
ક્ષમાવિજય-જિન કરૂણા લહરી,
અક્ષય લીલ ખજાનો હો—વપ્રા૦ સુર૦ મોહન૦ (૫)

(૪૦૬) (૧૭-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવ

(અંતરથી અમ્હને આજ ગરવે ગિરધારી-એ દેશી)

તોરણ આવી કંત[1], પાછા વળીયા રે,
મુજ ફુરકે દાહિણ[2] અંગ, તિણે અટકળીયા રે૦ (૧)
કુણ જોશી જોયા જોશ ? ચુગલ[3] કુણ મિળીયા રે,
કુણ અવગુણ દીઠા ? આજ, જિણથી ટળીયા રે૦ (૨)
જાઓ જાઓ રે સહિરો દૂર, શ્યાને છોડો રે,
પાતળીઓ શામળવાન, વાલિમ તેડો રે૦ (૩)
યાદવ-કુળ-તિલક સમાન, એમ ન કીજે રે,
એક હાંસું[4] બીજી હાણી, કેમ ખમીજે રે૦ (૪)
ઈહાં વાયે ઝંઝ[5] સમીર[6], વીજળી ઝબકે રે,
આપૈઓ પીઉ પુકારે, હિયડું ચમકે રે૦ (૫)

ડરપાવે દાદુર[7] શોર[8], નદીઓ માતી રે[9],
ઘન ગર્જારવને જોર, ફાટે છાતી રે૦ (૬)
હરિતાંશુક[10] પહિરયાં ભૂમિ, નવ રસ રંગે રે,
આવલીયા નવરસ હાર, પ્રીતમ સંગે રે૦ (૭)
મેં પૂરવ કીધાં પાપ, તાપે દાઘી રે,
પડે આંસુ ધાર વિષાદ[11], વેલડી વાધી રે૦ (૮)
મુને ચઢાવી મેરૂ શીશ, પાડી હેઠી રે,
કિમ સહવાયે ? મહારાય, વિરહ અંગીઠી[12] રે૦ (૯)
મુને પરણી પ્રાણ-આધાર, સંયમ લેજ્યો રે,
હું પતિવ્રતા છું સ્વામી, સાથી વસેજ્યો રે૦ (૧૦)
એમ આઠ ભવેરી પ્રીત, પ્રિઉડા પળશે રે,
મુજ મનહ મનોરથ નાથ, પૂરણ ફળશે રે૦ (૧૧)
હિવે ચ્યાર મહાવ્રત સાર, ચૂંદડી લીધી રે,
રંગીલી રાજુલ-નારી, પ્રેમે લીધી રે૦ (૧૨)
મૈત્ર્યાદિક ભાવના ચ્યાર, ચોરી બાંધી રે,
દહી ધ્યાનાનળ સળગાયા, કર્મ્મ ઉપાધિ રે૦ (૧૩)
થયો રત્નત્રયી કંસાર, એકાભાવે રે,
આરોગે[13] વર ને નારી, શુદ્ધ સ્વભાવે રે૦ (૧૪)
તજી ચંચળ તાંત્રિકયોગ, દંપતિ મિળિયા રે,
શ્રી ક્ષમાવિજય-જિન નેમ, અનુભવ કળિયા રે૦

(૪૦૭) (૧૭–૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(ઘોડી આઈ થારા દેશમાં મારૂજી—એ દેશી)

પરમ-પુરુષ પરમાતમા સાહિબજી, પુરીસાદાણી પાર્શ્વ હો.
શિવસુખરા ભમર !, થાંસે વિનતી સાહિબજી,
અવસર પામી ઓળગું[૧], સા૦ સફળ કરો અરદાસહી[૨] શિ૦
દોય નંદન મોહભૂપરા, સા૦ તિણે કરયો જગધંધાળ[૩] હો,
દ્વેષ કરિ[૪] રાગ કેહરી[૫], સા૦ તેહના રાણા સોળ હો-શિ૦
મિથ્યા મુહેતો[૬] આગળો, સા૦ કામ કટક[૭] સિરદાર હો-શિ૦
ત્રણ રૂપધરી તેહ રમે, સા૦ હાસ્યાદિક પરિવાર હો—શિ૦
મોહમહીપરા જોરથી, સા૦ જગ સઘળો થયો જેર હો[૮]-શિ૦
હરિહર સુર નર સહુ નમ્યા, સા૦ જકડી કર્મની ઘેર હો-શિ૦
ભવથિતિ ચઉગતિ ચોકમાં, સા૦ લોક કરે પોકાર હો-શિ૦
આપ ઉદાસી થઈ રહ્યા, સા૦ ઈમ કીમ રહસ્યે કાર હો-શિ૦
ક્ષયકશ્રેણીરી ગજઘટા, સા૦ હલકારો[૯] અરિહંત હો-શિ૦
નાણખડગ મુજ કર દિયો, સા૦ ક્ષણમાં કરૂં અરી[૧૦]હંત હો
કરૂણા નયણ કટાક્ષથી, સા૦ રિપુદળ હોએ વિસરાળ[૧૧] હો-
ક્ષમાવિજય-જિન સંપદા, સા૦ પ્રગટે ઝાકઝમાળ હો-શિ૦

卐

(૪૦૮) (૧૭–૨૪) શ્રી મહાવીર સ્વામી-જિનસ્તવન

(ઇમ ધન્નો ધણને પરચાવે—એ દેશી)

વીર-જિણંદ જગત ઉપગારી, મિથ્યાધામ[૧] નિવારીજી,
દેશના અમૃત-ધારા વરસી, પર-પરિણતિ સંવિ વારીજી-
પંચમ આરે જેહનું શાસન, દોય હજારને ચ્યારજી,
યુગપ્રધાન સૂરીસર વહશે, સુવિહિત મુનિ આધારજી-વીર૦

ઉત્તમ આચારજ મુનિ અજ્જા[1], શ્રાવક શ્રાવિકા અચ્છજી[2],
લવણ-જલધિમાંહી મીઠું જલ, પીવે શૃંગી-મચ્છજી[4]-વીર૦
દશ અચ્છેરે[5] દૂષિત ભરતે, બહુ મતભેદ કરાળજી[6],
જિન[7]-કેવળી-પૂરવધર વિરહે, ફણીસમ પંચમ કાળજી-વી૦
તેહનું ઝેર નિવારણ મણિ સમ તુજ આગમ તુજ બિંબજી,
નિશિ દીપક પ્રવહણ[8] જિમ દરીએ, મરૂમાં[10] સુરતરૂ[11] લુંબજી
જૈનાગમ વક્તા ને શ્રોતા, સ્યાદ્વાદ શુચિ બોધજી,
કલિકાળે પણ પ્રભુ! તુમ્હ શાસન, વરતે છે અ-વિરોધજી
મ્હારે તો સુષમાથી[12] દુઃષમા[13], અવસર પુણ્ય-નિદાનજી
ક્ષમાવિજય-જિન વીર સદાગમ, પામ્યો સિદ્ધિ-નિદાનજી

卐

[ઇતિ શ્રી જિનવિજયજી કૃત ચોવિશી ૨ જી સમાપ્ત]

શ્રી જિનવિજયજી મહારાજ

કૃત

સ્તવન–ચોવીશી

કઠિન શબ્દોના અર્થો

સ્તવન ૧૭–૧

૧. હર્ષ–આનંદ ૨. કસ્તુરીથી ૩. સુંદર–શ્રેષ્ઠ ૪. દાતાઓના નાયક ૫. કલ્પવૃક્ષનો સમૂહ ૬. માર્ગ ૭. વાદલામાં ૮. ઉત્તમ ૯. અદ્ભુત–અપૂર્વ.

સ્તવન ૧૭–૨

૧. અનર્થકારી ૨. ભોગોની ૩. લાલસા ૪. ઓળખ્યો ૫. પૂરા સારા ભાગ્યથી ૬. ઈંદ્રનો હાથી ૭. ગધેડો ૮. વિકટ–મોટા ૯. ભયંકર જંગલ ૧૦. છોકરી પરણવાના ઉમંગથી ૧૧. પ્રભુજીની માતાજીનું નામ ૧૨. સારી લગામથી

સ્તવન ૧૭–૩

૧. સહારો ૨. મોક્ષ નગરનો ૩. આવલીના અસંખ્યાતમા ભાગના જેટલા સમય તેટલા પુદ્ગલ પરાવર્ત હું ભટક્યો (ત્રીજી ગાથાનો

ઉત્તરાર્ધ ૪. લોકાકાસના પ્રદેશ જેટલી અસંખ્યાતી ઉત્સર્પિણી (ચોથી ગાથાનો ઉત્તરાર્ધ ૫. પૃથ્વીકાય ૬. અપકાય ૭. તેઉકાય ૮. વાયુકાય ૯. પ્રત્યેક વનસ્પતિકાય ૧૦. ખુંચ્યો ૧૧. પીડા, ૧૨, શ્રમણા-અજ્ઞાન દશાનો રસીયો, ૧૩. સંસારનો પરિભ્રમણના વિસ્તાર રૂપ જંગલમાં, ૧૪. હે! પારગામી, ૧૫. કારણ રૂપે.

સ્તવન ૧૭-૪

૧. પ્રભુજીના પિતાજીનું નામ, ૨. પ્રભુજીની માતાજીનું નામ, ૩. નદી, ૪. બહાનાથી.

સ્તવન ૧૯-૫

૧. મોક્ષ ગતિ આપનાર ૨. હાથી ૩. સિંહ ૪. સર્પ ૫. સમૂહ ૬. ગરૂડ ૭. પાંચ બાણવાળા કામને દૂર કરનાર, (બીજી ગાથાની બીજી લીટીનો અર્થ) ૮. અંધકાર ૯. સમૂહ ૧૦ સૂર્ય ૧૧. મેતારજ મુનિને થયેલ ઉપસર્ગમાં કારણરૂપ પક્ષી= ક્રૌંચને (ચોથી ગાથાની પ્રથમ લીટીનો અર્થ)

સ્તવન ૧૬-૬

૧. પદ્મની જેવા કોમળ પગવાળા અથવા પદ્મના લાંછનવાળા ૩. પ્રભુજીના પિતાજીનું નામ ૪. દુશ્મનો ૫. પ્રબળ ૬. જાણે કે ૭. લાલ વર્ણના ૮. મનુષ્ય ૯. તલવાર ૧૦. સૈન્ય ૧૧. નિર્મળ

સ્તવન ૧૭-૭

૧. શરીર રૂપ ઘરમાં ૨. સુગંધમય ૩. પાણીના સમૂહથી ૪. સાફસૂફ કરેલ ૫. માલા ૬. શ્રેષ્ઠ

સ્તવન ૧૭-૮

૧. રાજા ૨. ગારૂડી ૩. ૪. સમૂહ

સ્તવન ૧૭-૯

૧. આજીજી ૨. મોટાઈ ૩. અર્થી=ગરજવાન સેવા
૪. માલિક ૫. સેવક ૬. ઓછાશ

સ્તવન ૧૭-૧૦

૧. ઉખેડી=દૂર કરી ૨. પુદ્ગલ તરફ જતી ૩. સ્વાભાવિક=મૂળભૂત સ્વરૂપ ૪. અંધારૂં ૫. સમૂહ

સ્તવન ૧૭-૧૧

૧. ચહેરો ૨. ભ્રમર ૩. વૃક્ષ=ઝાડ ૪. સુંદર ૫. સુગંધ ૬. અમૃત ૭. ચાલ્યો ગયો છે વિકાર જેમાંથી

સ્તવન ૧૭-૧૨

૧. મકાન ૨. પલંગ ૩. ગાદી ૪. ઓછાડ ૫.
૫. હણાવે=પંપાળે

સ્તવન ૧૭-૧૩

૧. જીભ ૨. દિવસ ૩. સમુદ્ર ૪. ધરતી ૫. કલમ
૬. કહી શકાય, તેવા ૭. ન કહી શકાય તેવા ૮. પર્યાય સમૂહ ૯. સઘળા દેવોનું સુખ ૧૦. ભેગું કરી ૧૧. ગુણાકાર ૧૨. પીડા રહિત

સ્તવન ૧૭-૧૪

૧. ગાઢ વાદળો ૨. સુંદર ૩. ગંભીર ૪. પ્રભુજીની માતાજીનું નામ ૫. અશુભ કર્મની ગાઢ ગ્રંથી

સ્તવન ૧૭-૧૫

૧. દેખાવ=મુદ્રા ૨. સંપૂર્ણ ૩. ચહેરાના ૪. આંખના ઇશારે ૫. થયેલો

સ્તવન ૧૭-૧૬

૧. અખંડ=સંપૂર્ણ ૨. વેદના ઉદય વિનાના ૩. ન કહી શકાય તેવા ૪. પાશ=ફંદા રહિત

સ્તવન ૧૭-૧૭

૧. અજવાળું ૨. છ કાયને, ૩. અપૂર્વ ૪. ઓકડો ૫. દૂર ૬. ઉપદ્રવ

સ્તવન ૧૭-૧૮

૧. પોતાના સ્વભાવરૂપ ઘરમાં, (આ પદનો સંબંધ ગાથાના છેડે રહેલ "જીવ"ના સાથે છે.) ૨. પૌદ્ગલિક ભાવોની વિચારણા ૩. કાબૂમાં લઈએ ૪. સંસાર રૂપ જંગલમાં ૫. ન મેલવતો ૬. પાસે ૭. વિષયવાસના રૂપ લીંદ=ગોબરમાં ૮. ક્રોધ રૂપી અગ્નિ ૯. મદોન્મત્ત ૧૦. ફૂકડો અગર કૂતરો

સ્તવન ૧૭-૧૯

૧. લોકાલોકને વિશેષથી જોનાર ૨. બીજા દર્શનાવરણીયના ૩. મલેથી ૪. અવરાયો=મેલો થયેલ

સ્તવન ૧૭-૨૦

૧. જ્ઞાનાવરણીય-૫, દર્શનાવરણીય-૯, મોહનીય-૨૮ અંતરાય-૫ મળીને=૪૭, ૨. સિદ્ધના ગુણ ૩. ખજુઆ ૪. વહાણ ૫. પ્રથમથી ૬. જન્મના=સ્વાભાવિક

સ્તવન ૧૭-૨૧

૧. સેવક ૨. પડખું ૩. પ્રભુજીની માતાજીનું નામ ૪. કૃપા ૫. આશ્વાસન ૬. હિસાબમાં ૭. ઓર્ષ પીશ=ચંદ્ર ૮. લય=ધૂન ૯. નમસ્કાર=સેવા

સ્તવન ૧૦-૩૨

૧ સ્વામી ૨. જમાનું ૩ શાહીગોર ૪. પ્રમાણ ગોરાની ૬. પાતળ ૭. ઢેકો ૮. કોવાઇ ૯. ગાંઠી ૧૦ મીણ જેવા ૧૧. ભેદ ૧૨. ભડભડની અગ્નિ ૧૩ ભાવ ઠે.

સ્તવન ૧૦-૪૩

૧ મારા પ્રભુ ૨ વિનતિ ૩. તોફાન ૪. હાથી ૫. ઐરાવત ૬ મોહરૂપ મારનારી ૭. ... ૮ ... ૯. ... ૧૦ દુશ્મન ૧૧. મારી નાંખુ ૧૨. વિશે ... થાય

સ્તવન ૧૦-૪૬

૧ એકવાલીઓના ... અથવા મિથ્યાત્વની ... ૨. નાખી ૩. મારા ૪. રોહિણીનામે વિચરું, માટનું ૫. આશાગોરથી ૬. ભયંકર ૭. તીર્થંકર ૮. આપ ૯. વડાણ ૧૦. મારવાડમાં ૧૧. કલ્પવૃક્ષ ૧૨. ચોથો આરો ૧૩. પાંચમો આરો.

श्री वर्द्धमानस्वामीने नमः

श्री हंसरत्नजी

कृत

स्तवन-चोवीसी

[१८]

(४०९) (१८-१) श्री ऋषभदेव-जिन स्तवन

(અજબ રંગાવો સાહિબા ચૂનડી-એ દેશી.)

સકળ વંછિત સુખ આપવા, જંગમ[1] સુરતરૂ[2] જેહ છિ દિદારૂ,
નાભિ-નરિંદ કુળકેસરી[3], ત્રિવિધે સેવો તેહ છિ દિદારૂ,
જે મરૂદેવીનો. જાત, છિ૦ જે ભરત-બ્રાહ્મીનો તાત—છિ૦
જે વિશ્વમાંહિ વિખ્યાત, છિ૦ પૂરવ પુણ્યે મેં લહ્યો,
ભાગી ભવની બ્રાંત[4] છિ૦ પૂરવ૦ (૧)
જુગલાધર્મ જેણે ઉદ્ધર્યો, પ્રથમ જેહ રાજાન—છિ૦
વિશ્વ-રચના સઘળી દાખીને, ટાળ્યું જિણે અજ્ઞાન છિ૦ જે૦
પ્રગટ કરીને સહુને શિખવ્યા, સકળ સંસાર-સૂત્ર—છિ૦
ભરત પ્રમુખ થાપ્યા રાજવી, સો દેશે સો પુત્ર—છિ૦ જે૦

દાન દેઈને દીક્ષા આદરી, ત્રિભુવન-જન હિતકાજ—છિ૦
ધર્મતીર્થ-ચક્રી એહવું, બિરૂદ ધર્યું માહારાજ—છિ૦ જે૦
ઇંદ્ર ચોસઠ ઉભા ઓળગે,[૫] જુગતે જોડી પાણિ[૬]—છિ૦
સમવસરણે સહુ કો સાંભલે, દેશના મધુરી વાણી—છિ૦ જે૦
લાખચોરાશી પૂરવ અનુક્રમે, પાળીને પરમાય—છિ૦
જન્મ-મરણ બંધન ત્રોડીને, પામ્યા પંચમ[૭]ઠાય[૮]—છિ૦ જે૦
હંસરત્ન કર જોડિ કહે, સાહિબ ઋષભ-જિણંદ—છિ૦
ચરણ-યુગલ સેવા ભવોભવે,
આપો અધિક આણંદ—છિ૦ જે૦ (૭)

卐

(૪૧૦) (૧૮-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

(ઈડર આંબા આંબલી રે—એ દેશી.)

શુભ વેળા શુભ અવસરે રે, લાગ્યો પ્રભુ શું નેહ
વાધે મુજ મન વાલહો[૧] રે, દિન દિન બિમણો નેહ—
અજિત-જિન! વીનતડી અવધાર,
મન મારૂં લાગી રહ્યું રે તુજ ચરણે એકતાર—અજિ૦
હિયડું મુજ હેજાળવું[૨] રે, કરી ઉમાહો[૩] અપાર
ઘડીઘડીને અંતરે રે, ચાહે તુજ દીદાર[૪]—અજિત (૨)
મીઠા અમૃતની પરે રે, સાહેબ! તાહરો રે સંગ
નયણે નયણ નિહાળતાં રે, શીતળ થાય અંગ—અજિ૦
અવરયપણે[૫] એક ઘડી રે, જાયે તુજ વિણ જેહ
વરમાં સો સમ[૬]સાહિબા રે! મુજ મન લાગે તેહ—અજિ૦
... તો મુજ ઉપરે રે, નેહ ન આવે કાંય

ાા પિણ મુજ મન લાલચી રે,
ખિણ અળગો નવિ થાય—અજિત૦ (૫)
આસંગાયત[૭] આપણો રે, જાણીને જિનરાય
દરશણ દીજે દીન પ્રતે રે, હંસરત્ન સુખ થાય—અજિત૦

ૐ

(૪૧૧) (૧૮–૭) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

(લાવજ્યો લાવજ્યોને રાજ! મહારાજ! થારો મોતી)

સેવો સંભવનાથ જુગતે બે કર જોડી
ચોસઠ સુરપતિ પદયુગ[૧] જેહના, પ્રણમે હોડાહોડિ
સમવસરણ મન-રંગે સેવે, સુર નર કોડાકોડિ—સેવો૦ (૧)
દેશના વચન સુધારસ ચાખે, ભવિજન મત્સર મોડી[૨]
નયણાનંદી પ્રભુ-મુખ નિરખે, મિથ્યા[૩]ભ્રમ વિછોડી[૪]—સેવો૦
અજર અમર સમતારસ ભાવી, મમતા-બંધન છોડી
પ્રભુ-સેવાથી શિવ-પદ પામી,
જેહમાં નહિ કોઈ ખોડિ—સેવો૦ (૩)
માનવ-ભવનો લાહો લેવો સુમતિ કરી સંઘોડી[૫]
એક-મના ભવિ જિન આરાધો,
દેવ દયાકર દોડી—સેવો૦ (૪)
હંસના સાહેબ પાસે હેજે, ઈમ માગું કર જોડી
પદ-પંકજની સેવા દીજે, ભવ-ભવનાં દુખ ત્રોડી—સેવો૦

ૐ

દાન દેઈને દીક્ષા આદરી, ત્રિભુવન-જન હિતકાજ—છિ૦
ધર્મતીર્થ-ચક્રી એહવું, બિરૂદ ધર્યું માહારાજ—છિ૦ જે૦
ઇંદ્ર ચોસઠ ઉભા ઓળગે,[5] જુગતે જોડી પાણિ[6]—છિ૦
સમવસરણે સહુ કો સાંભલે, દેશના મધુરી વાણી—છિ૦ જે૦
લાખચોરાશી પૂરવ અનુક્રમે, પાળીને પરમાય—છિ૦
જન્મ-મરણ બંધન ત્રોડીને, પામ્યા પંચમ[7]ઠાય[8]—છિ૦ જે૦
હંસરત્ન કર જોડિ કહે, સાહિબ ઋષભ-જિણંદ—છિ૦
ચરણ-યુગલ સેવા ભવોભવે,
આપો અધિક આણંદ—છિ૦ જે૦ (૭)

卐

(४१०) (१८-२) श्री अजितनाथ-जिन स्तवन

(ઈડર આંબા આંબલી રે—એ દેશી.)

શુભ વેળા શુભ અવસરે રે, લાગ્યો પ્રભુ શું નેહ
વાધે મુજ મન વાલહો[1] રે, દિન દિન બિમણો નેહ—
અજિત-જિન! વીનતડી અવધાર,
મન માહરૂં લાગી રહ્યું રે તુજ ચરણે એકતાર—અજિત૦
હિયડું મુજ હેજાળવું[2] રે, કરી ઉમાહો[3] અપાર
ઘડીઘડીને અંતરે રે, ચાહે તુજ દીદાર[4]—અજિત (૨)
મીઠા અમૃતની પરે રે, સાહેબ! તાહરો રે સંગ
નયણે નયણ નિહાળતાં રે, શીતળ થાય અંગ—અજિત૦
અવરયપદે[5] એક ઘડી રે, જાયે તુજ વિણ જેહ
વરમાં સો સમ[6]સાહિબા રે! મુજ મન લાગે તેહ—અજિત૦
ને તો મુજ ઉપરે રે, નેહ ન આવે કાંય

(૪૧૩) (૧૮-૬) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન
(હું ભરી પાઉં રે પીઉં રે પ્યાલો-એ દેશી.)

આજ સુમતિ-જિન સાહિબ ભેટ્યો,
-કોઈ ભવ-ભવનો ભવ૦ દુખ મેટ્યો રે સલૂણો સાહિબો
બહુ ગુણ-પૂરો રે, મુજને અતિ પ્યારો
. મતિ કદાગ્રહ મમતા ભાગી
. ઈ સુમતિ દશા સુમતિ હવે જાગી રે—સલૂણો૦ (૧)
. રતિ સાહિબની અતિ મીઠી,
ઈ બહુ પુણ્યે, બહુ૦ આજ મેં દીઠી રે, સલૂણો૦
નમોહન મુજ સ્વામી મળીઓ,
. દિનનો, બહુ૦ અલજો ટળીઓ રે—સલૂણો૦ (૨)
. પ્રભુ સાથે રહું મન મંડી,
. આરાધું, આરાધું આળસ છંડી રે—સલૂણો૦
. ભરજ તુજથી બે-દિલ ન થાઉં
. શું કાંઈ, બીજા૦ ચિત્ત ન લાઉં રે—સલૂણો૦ (૩)
. -દિવસ તાહરા ગુણ ગાઉં,
લય લાઈ, લય૦ મનમાં ધ્યાઉં રે—સલૂણો૦
. રી મોજ સવાઈ પાઉં રે,
. અંતરપટ, ...૦ દૂરે ગમાઉં રે—સલૂણો૦ (૪)
. -રસિયો,

(૪૧૨) (૧૮-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન

(સાહિબ મોતીડો અમારો-એ દેશી.)

તુજ ગુણ-કમળ-પરાગ સુગંધી,
મુજ મન[1]-મધુપ રહ્યો મન
સાહેબા ! મુજ અરજ સુણીજે,
જીવના ! કાંઈ મેહેર કરીજે, મોહના ! [2]
અમૂલ[3]બહુલ[4]-પરિમલનો લોભી,
થઈ એકચિત્તે રહ્યા થિર થોભી—સાહિબા
નીંબ[6] કણયર[7] સમાન ઘણેરા,
છંડી દેવ અનેક અનેરા—સા
વિકસિત-[8]-પંકજ[9] સરસ[10]-પરાગે,
કરે ઝંકારી સદા મનરાગે[12]—સાહિબા
અધિક સૌરભ[13] દેખાડી સૂધો,
ચપળ ભમર મુજમન વશ કીધો—સા
લેવા ગુણ-મકરંદનો[14] લાહો, આઠે પહોર ધરી
—સાહિબા
ટેક ધરી મન મોટી આશે.
મુજરો કરી માંગું પ્રભુ પાસે—સા
ગુણ[15]-પંકજ-મંજરી હિત આણી,
પ્રભુજી ! આપો પોતાનો જાણી—સાહિબા
પામી ત્રિભુવન-નાથ નગીનો,
ભેદ નહીં રહ્યું અહો નિશિ ભીનો—સા
સાહિબ અભિનંદન સોભાગી,
હંસરત્ન મને એ લય લાગી—સાહિબા

*

(૧૩) (૧૮-૬) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન

(હું ભરી પાઉં રે પીઉ રે પ્યાલો-એ દેશી.)

આજ સુમતિ-જિન સાહેબ ભેટયો,
કોઈ ભવ-ભવનો ભવ૦ દુખ મેટયો રે સલૂણો સાહિબો
બહુ ગુણ-પૂરો રે, મુજને અતિ પ્યારો
સુમતિ કદાગ્રહ મમતા ભાગી
કોઈ સુમતિ દશા સુમતિ હવે જાગી રે—સલૂણો૦ (૧)
સુરતિર સાહિબની અતિ મીઠી,
કોઈ બહુ પુણ્યે, બહુ૦ આજ મેં દીઠી રે, સલુણો૦
મનમોહન મુજ સ્વામી મળીઓ,
બહુ દિનનો, બહુ૦ અલજો૩ ટળીઓ રે—સલુણો૦ (૨)
હવે પ્રભુ સાથે રહું મન મંડી,
કાંઈ આરાધું, આરાધું આળસ છંડી રે—સલુણો૦
દિલભર૪ તુજથી જો૫-દિલ ન થાઉં
બીજા શું કાંઈ, બીજા૦ ચિત્ત ન લાઉં રે—સલુણો૦ (૩)
રાત-દિવસ તાહરા ગુણ ગાઉં,
કાંઈ લય લાઈ, લય૦ મનમાં ધ્યાઉં રે—સલૂણો૦
તાહરી મોજ સવાઈ પાઉં રે,
કાંઇ અંતરપટ૬, અંતર૦ દૂરે ગમાઉં રે—સલુણો૦ (૪)
તું સાહેબ! સમતારસ-રસિયો,
કાંઈ મુજ મનમાં, મુજ૦ વાસે વસીઓ રે—સલુણો૦
હંસરત્ન કહે શિર નામી,
કોઈ તું જીવન, તું૦ તું અંતરજામી રે—સલુણો૦

(૪૨૪) (૧૮-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

(ભેડલી ભાર ઘણો છે રાજ, વાતો કેમ કરો છો-એ દેશી)

પદમપ્રભ અભિનવ પદ્માકર[1]-બંધુ સમો પ્રતિભાસે
અરૂણ[2]-તરણી ઉપમ[3] તનુ[4] જેહનું, પ્રતપે તેજ પ્રકાશે
—એહવો સહજ[5] સલૂણો સ્વામી,
મુજ મન લાગો તેહશું. (૧)

પૂરવ દિશે પ્રગટે જિમ દિનકર[6], તિમ સુસીમાની[7] કૂખે
નિજકુળ[8]-ઉદયાચલ-શિર શોહે,
રંજન રક્ત[9]-મયૂખે[10]—એહવો. (૨)

બોધદિવસ દેખી પાખંડી, ઘૂક[11] પલાયે દૂરે
ભવિજન[12]-મનપંકજ-વનમંજરી,
વિકસે પ્રેમ પંડૂરે—એહવો. (૩)

ગ્રહ-ગણની પરે હરિહર દેવા, દીસે સહજે દીના
સુમતિ-વધૂનો સંગ લહીને,
મુનિ-ચકવા[14] રહે લીના—એહવો. (૪)

કુમતિ[15]-કદાગ્રહ હિમ-પરિસરને, પ્રબલ પ્રતાપે શોષે
કર્મચોર તે પ્રભુમુખ દેખી,
રહે અળગા[16] અતિ રોષે.—એહવો. (૫)

દિનકરને[17] વાદળ રૂંધે, વળી તે[18] અંગે અધૂરો
મુજ પ્રભુ અપ્રતિહત[19]-પ્રકાસી,
સકળ[20]-પદારથ પૂરો-એહવો. (૬)

અંબરમણિ[21] અંબરતલ[22] મારગ, આઠે પહોરે ભમતો
અચળ-વિલાસી એ મુજ સાહેબ,
શિવ-વધૂસંગે રમતો—એહવો. (૭)

ખિણમાં કાંતિ કરે અતિ ખીણી, રાહુ સદા દિનકરની
તે પણ પદ-પંકજ-રજ ફરસી,
જયકામે જિન વરની—એહવો૦ (૮)
ત્રિભુવન-મોહ[૨૩]-તિમિર જે ટાળે, જ્ઞાન-કિરણને તેજે
ભવિજન ભાવ ધરીને ભેટો.
હંસરત્ન પ્રભુ હેજે—એહવો૦ (૯)

卐

(૪૧૫) (૧૭–૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(નવો પછેવડો રે —એ દેશી)

અવસર આજ મળ્યો ભલો રે,
ફળીયા મનોરથ માળ રેઃ- નમો સુપાસજી રે
સુપાસજી ત્રિભુવન ભાણ,
ગુણમણિ ખાણ જીવન પ્રાણ—રસિયો સાહિબો રે.
સુખકારી જિન સાતમો રે દીઠો દેવ દયાળ રે—
નમો સુપાસજી ૦ (૧)
પઇઠ[૧]-નરેશને કુળેરે, ઉપજે અવતંસ [૨]રે-નમો સુપાસજી
પૃથવીની[૩] કુખે ઉપન્યોરે, જિમ માનસરે હંસરે—
નમો સુપાસજી૦ (૨)
સોહે સ્વસ્તિક-લંછને રે, કુંદન[૪]-સમતનુ[૫] કાંતિ[૬]રે-નમો૦
હિત વંચ્છક ત્રિહું લોકનો રે; ભગત-વત્સલ ભગવંતરે—
નમો સુપાસજી૦ (૩)
આયુ પુરવ વીસ લાખનું રે, પાળ્યું જિણે પરધાન રે-નમો૦
પંચમ[૭] પદ પામ્યા પ્રભુ રે;સમેત શિખર શુભ થાનરે—
નમો સુપાસજી૦ ( )

-સુધારસ ચાખવા, અધિક ધરી આણંદ-મહારાજ!
. કહે ભવિ સેવજો! ચંદ્રપ્રભ—જિનચંદ-મહારાજ!

卐

૭) (૧૮-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

(સાહેબ સુંદર સુરતિ સોહે—એ દેશી)

વસરણ ત્રિભુવનપતિ સોહે, સુર-નરનાં મન મોહે હો;
હેબ સુવિધિ-જિણંદા! રામા[1]-રાણીના નંદા!
ગ્રીવ[2]-નૃપ કુલચંદા, દરસન દોલત[3]-કંદા
ભવિયા! તે પ્રભુ વંદો (૧)
૯ટ મહાપ્રતિહાર્ય બિરાજે, છબી[4] અનોપમ છાજે હો
ાપે[5] પ્રભુ-શિર ઉપર, તરૂઓ અશોક તરૂવર
સુમવૃષ્ટિ મનોહર, ગહુજે વરસાવે સુરવર—ભ૦ (૨)
ર-વિરચિત મધુર ધ્વનિ છાજે,
ગગનમંડલ તિણે[6] ગાજે હો
ળી વિબુધ[7] બિહું પાસે, ચામર વીંઝે ઉલાસે
ામંડલ પ્રતિભાસે, દિનકર[8]-કોડી પ્રકાશે—ભ૦ (૩)
નક-મણિમય સિંહાસન વારુ, દેવ રચે દીદારૂ હો
ીશે[11] ત્રણ છત્ર ધારે, ભેરીને ભણકારે
સુરપતિ સેવા હો સારે, ઈમ અષ્ટ મહા પ્રતિહારે—ભ૦ (૪)
દંસરત્ન સાહેબ ઈમ જાણી, ઉલસ્યો એણે સહિનાણી હો
ઉપશમ સહિજ સનૂરે, પ્રતાપે પ્રબલ-પંડૂરે
સેવ્યો સંકટ સૂરે, વેગે વંછિત પૂરે—ભ૦ (૫)

卐

(૪૧૮) (૧૯-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવ

(રાગ-રામગરી—દેશી-આખ્યાનની)

(ઢાળ)

સકળ સુરાસુર-સેવિત પાયજી,
સાહેબ શ્રી શીતલ-જિનરાયજી
જગજીવન જગ-આધારજી, તું ઉતારે ભવ-કાંતારજી[1]

(ઉથલો)

કાંતાર[2] ચિહું દિશી મહા-ભીષણ, ચતુરગતિ સંસાર
ભવ[3]-ગહન ગહ્વર અતિ-ભયંકર, જોતાં ન દીસે પાર
જિહાં વિવિધ ચિંતા રૂપ બહુલી, ઝંસે ઝંખરજાળ
જગજંતુ ભૂલા ભમર[4] દેતા, ભમિ[5] તેહ વિચાળ[6] (૧)

(ઢાળ)

તૃષ્ણાતટિની[7] પૂર અથાહજી, લોભ-કલણ[8] કાદવ તે માંહ્ય
અજગરરૂપી જિહાં અભિમાનજી,
ગ્રહવા કાજે ધસે તિણ થાનજી

(ઉથલો)

તેણે થાને મહામિથ્યાત-પર્વત, ઊંચ અપરંપાર
રતિ-અરતિ તિહા વળી કંદરા,[8] મહામૂઢતા અંધકાર
નવિ લહે નિરમળ જ્ઞાન-દિનકર, કિરણપણે સંચાર
વિકરાળ મોહ-પિશાસ વિરૂવો,[9] કરી રહ્યો હુંકાર (૨)

(ઢાળ)

વિષય[10]-વનચર મહા ભડવાયજી,
વસી લુંટડીયો[11] તે જાણે ઠાયજી
...પ્દાદિક જેહનો સમુદાયજી, જગમાં કેણે જીત્યો ન જાયજી

(ઉથલો)

છોડો ન જાય એક અંશમ,[૧૧] હરે રોગી થાઈ[૧૨]
ભવ-ભ્રમણ કરતાં જીવને, નિયમાયે[૧૩] આણિવાર
જે મુક્તિ-મંગલ[૧૪] તે ઉતારી,[૧૫] નાવે કેહનો ગ્રાસ
મિથ્યાત્વ ગિરિવર-મહનનો, જિહ્યું તાધા મહાવિષાસ[૧૭]

(ઢાળ)

કર્મ-દાવાનલ બિંદુ રિહિ રીમેજી,
દીપ-ભુજંગ ધમેં અતિ રીમેંજી
ભવ-અટવીમાં પંખીપરે છબેજી,
ભમતો દેખી દુઃખ અતીવ જી

(ઉથલો)

અતીવ કાનનમેં પંખી પરે, ભોમવતાં દુખભોગ
કોઈ પુરુષના સંગમથી, ગુરુવરો પામી યોગ
દિઙ્મૂઢ થઈ વન દેખતાં, જિમ પંથ દેખાડે કાપ
તિમ ગુરુવરે ઉપદેશ થકી, પંથ લાવે સોપ૦ (૪)

(ઢાળ)

પુણ્યે પામી સિદ્ધારથજી, આવી વગરો તાહરી બાંહજી
તું શિવપુરનો સારથવાહજી, પાર ઉતારે ધરી ઉછાહજી

(ઉથલો)

ઉછાહ આણી નાથ જાણી, કહું એક અરદાસ
ત્રિભુવનનાયક મુગતિદાયક પૂરે મનની આશ
તુજ ચરણ-સેવા દેવદેવા, આપો મહારાજ
કહે હંસ ઈણી પરે સારા સુખકર, સારે વાંછિત કાજ

(૪૧૯) (૧૮-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન

(કસાસજી! તે મોરો મન મોહીયો હો લાલ—એ દેશી)

સાહેબ શ્રી શ્રેયાંસજી! સાંભળો હો લાલ,
મુજ મન અચરજ એહ—સુગુ સાહેબ૦
હું ગુણરાગી તાહરો હો લાલ,
તું કિમ નાણે નેહ—સુગુ૦
પ્રીત જાણી પ્રભુ તાહરી હો લાલ૦ (૧)
હું ચાહું તુજ ચાકરી હો લાલ,
તું તિમતિમ રહે દૂર—સુગુ૦
રયે ગુન્હે રાખો નહી હો લાલ,
મુજને આપ-હજૂર—સુગુ૦ પ્રીત૦ (૨)
હેજ દેખાડી હેળવ્યો હો લાલ,
મુજને તે માહારાજ—સુગુ૦
હવે મન અંતર રાખવો હો લાલ,
ન ઘટે ગરીબ-નિવાજ! સુગુ૦ પ્રીત૦ (૩)
ડુંગરા કેરા વાહુલા[1] હો લાલ, વળી ઓછાંના નેહ-સુગુ૦
વહેતા વહે ઉતાવલા હો લાલ
ઝમક દેખાડે છેહ—સુગુ૦ પ્રીત૦ (૪)
ઉત્તમ નર જે આદરે હો લાલ,
તે પૂરો નિરવહે પ્રેમ—સુગુ૦
કાટે પણ ફીટે નહી હો લાલ,
રંગ કસારી[2] જેમ—સુગુ૦ પ્રીત૦ (૫)
પુરૂષોત્તમ પ્રભુ! તું સહી હો લાલ,
સહજે જગ આધાર—સુગુ૦

મુજને મનથી ઉતારતાં હો લાલ,
કિમ રહેશે ? તુજ કાર[3]—સુણ૦ પ્રીત૦ (૬)
હંસરતનની વિનતિ હો લાલ, સુફળ કરો જગભાણ-સુણ૦
શું કહીયે તુજને ઘણું હો લાલ,
તું છે સુગુણ સુજાણ—સુણ૦ પ્રીત૦ (૭)

卐

(૪૨૦) (૧૮-૧૨) શ્રીવાસુપૂજ્ય-જિન સ્તવન

(શહેર ભલો પણ સાંકડો રે—એ દેશી)

શ્રી વાસુપૂજ્ય-જિણંદજી રે,
મુજ મન એહવી ખાંત[1]—સસનેહી
પ્રકાશું પ્રભુ આગળે હો લાલ, અવધારો અરીહંત
—સાંભળો સાહેબ ! વિનતિ હો રાજ ! (૧)
મુજ મનમંદિર પ્રાહુણા[2] રે, જો આવો એક વાર—સ૦
તો રાખું પાલવ[3] ઝાલીને હો લાલ,
ઘણી ય કરી મનોહાર—સ૦ સાંભળો૦ (૨)
તુમ વસવાને યોગ્ય છે રે, મનોહર મુજ મનગેહ—સ૦
ચિત્રશાળી જિહાં ચિહું દિશે હો લાલ,
રજિ[4] અનુભવરેહ—સ૦ સાંભળો૦ (૩)
સુમતિ અટારી શોભતી રે,મંડપ જિહાં સુવિવેક—સસનેહી !
મોહ-તિમિર ટાળ્યા વળી હો લાલ !
જ્ઞાન-પ્રદીપે છેક—સસનેહી ! સાંભળો૦ (૪)
રાગ-દ્વેષ આદિ જિહાં રે, કંટક કીધા દૂર—સસનેહી !
ટાળ્યો જિહાં કરુણા-જળે હો લાલ,
પાતિક-પંક પંડૂર—સસનેહી ! સાંભળો૦ (૫)

સાત રાજને આંતરે, જે બેઠો જઈ દૂર રે,
તે સાથે શી પરે કરી, મળીયેં પ્રેમ પંડૂર રે—વિમલ૦
નેણુ[4]—નેણુ મેળા પખે કિમ ભાંગે મન—બ્રાંતો રે,
અજાજો[1] ન ટળે અંગનો, ભેટ્યા વિણુ ભગવંતો રે-વિ૦
હંસ કહે હવે આજથી, ભગતિ કરું ઇણી ભાંતિરે,
આવીને મનમાં વસો. મુજ સાહેબ મન ખાંતિરે-વિમલ૦

卐

(૪૨૨) (૧૮–૧૪) શ્રી અનંતનાથ–જિન સ્તવન

(નણુદલ ચૂડલીપો વન જલ રહ્યો-એ દેશી)

સાહેબ એહવો સેવીયેં, જે ગુણનો ભંડાર-ભવિયાં,
નિજ શરણાગત જાણીને, નિરવહી લે નિરધાર-ભવિયાં,
પરખી કીજે પારખું (૧)
અવગુણ મન આણે નહી, છટકી ન દાખે છેહ[1]-ભવિયાં,
ફળ આપે સેવાતણું, સાચો સાહેબ તેહ-ભવિયાં ! પરખી૦
દેવ અવરને સેવતાં, લાભ નહી નિરવાણુ[2]-ભવિયાં,
આખર કિમ ઓછાતણી[3].
પ્રીતી ચઢે ? પરમાણુ-ભવિયાં ! પરખી૦
ધુમાડાને બાચકે, ગરજ સરે નહિ કાંય—ભવિયાં,
રંગ પતંગી[4] કારમો, દેખત હી મિટ જાય-ભવિયાં ! પ૦
પોતે પણ પૂરા નહિ, શું ફળ આપે તેહી-ભવિયાં,
આપ સરિખો તે કરે,
જે આપે હોએ ગુણગેહ-ભવિયાં ! પરખી૦
જોતાં પ્રભુ મુજને મળ્યો, અનંતનાથ અરિહંત-ભવિયાં !

સુરગુરૂ પણ પામે નહિ,
જેહના ગુણનો અંત-ભવિયાં! પરખો૦
પુણ્ય સંજોગે પામીને, સુગુણી પ્રભુનો સંગ-ભવિયાં,
હંસ કહે હવે તેહશું, રાખો અવિહડ રંગ-ભવિયાં! પરખો૦

卐

(૪૨૩) (૧૮-૧૬) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

(દેશી-બિંદલીની મન લાગો)

સુણો સાહિબ ધર્મ-જિણંદા! તુમ દીઠે અધિક આણંદા હો,
સાહિબ! અરજ સુણો,
મોહન મૂરતિ તાહરી, મુજ મન લાગે પ્યારી હો સાહિબ૦
બહુ દિવસે મેં તુમ દીઠો, મુજ મન લાગે મીઠો હો-સા૦
પુણ્યે પામી એ વેળા, મળીયા છે દુરલભ મેળા હો-સા૦
લહી અવસર હું તુજ પાસે, આવ્યો છું મોટી આશે હો-સા૦
જાએ જે અવસર જેહવો, ફરી પાછો નાવે તેહવો હો-સા૦
અવસર ઉપર મુજ કાજ, તું સારે નહીં મુજ આજ હો-સા૦
તું સ્યાનો છે મુજ સ્વામી, એ વાતે તુજને ખામી હો-સા૦
તકવિણ ફળ ઢેલે નીકોર, તોપણ તે લાગે ફીકો હો-સા૦
અવસર ચૂકયો જિમ મેહ, શ્યે કામે આવે તેહ હો-સા૦
એવા તો કરતાં નેટ, આખર દેશો સહી ભેટ હો, સા૦
તું હવણાં આપે તેહ, જિમ વાધે અધિક સસનેહો-સા૦
કહું છું આસંગો જાણી, પ્રભુ! સફળ કરો મુજ વાણી હો-સા૦
દર્શન ફળ દ્યો! જિનરાય, જિમ હંસરતન સુખ થાય હો-સા૦

(૪૨૪) (૧૮-૧૯) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(ગેડુમાની દેશી)

શ્રીશાંતિ-જિનેશ્વર સોળમોરે,
હાંજી ! સાહિબ શરણાગત આધાર-તે રૂડો.
ગુણનો આવાસ-તે રૂડો ! ઉપગારી ખાસ—તે૦
ભવભય તાપ નિવારવારે,
હોજી ! જગમાં જંગમ જે જલધાર—તે૦ ગુણ૦ (૧)
મેઘરથ રાજાને ભવે રે,
હાંજી ! દઢ સમકિત દેખી સુરરાજા[1]-તે૦ગુણ૦
કરે પ્રશંસા જેહની રે,
હાંજી ! સુરસાખી પ્રણમી શુભસાજ-તે૦ગુણ૦ (૨)
ઈંદ્ર-વચન અણમાનતો રે,
હાંજી ! એક અમર આવ્યો તેણે ઠામ-તે૦ગુણ૦
શ્યેન[3] પારાપતિને[4] છળે રે,
હાંજી ! પારખવા નૃપનો પરિણામ—તે૦ગુણ૦ (૩)
ચોસામાં પારેવડો રે, હાંજી ! તન સાટે રાખે તે તામ-તે૦ ગુણ૦
તીર્થંકર-ચક્રીતણી રે,
હાંજી ! પદવી હોય બાંધી અભિરામ-તે૦ગુણ૦ (૪)
પ્રગટ થઈ તે દેવતા રે,
હાંજી ! પાય પ્રણમી પોહોતો નિજ ઠામ-તે૦ગુણ૦
તિહાંથી પ્રભુજી ત્રીજે ભવે રે,
અચિરા ઉરે લીધો અવતાર-તે૦ ગુણ૦ (૫)
પાલીને ચક્રીપણું રે,
હાંજી ! ખટખંડ પૃથ્વીરાજ્ય પંડૂર-તે૦ ગુણ૦

દાન દેઈ દીક્ષા ગ્રહીરે,
હાંજી ! પામ્યા કેવળનાણ ગ્રનર–તે૦ ગુણ૦
કીધી સંઘની થાપના રે,
હાંજી શાંતિસર સાહિબ સુખદાય—તે૦ ગુ
પંચમગતિ પામ્યા પ્રભુ રે,
હાંજી ! હંસરતન હરખીગુણ ગાય—તે૦ ગુણ૦ (

卐

(૪૨૫) (૧૮-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવ

(દુલહો દુલહો કુમર કુમરી દુલદુલીજી-એ દેશી.)

દુલહો[1] મેળો[2] શ્રી જિનરાજનોજી, જોતાં એ જગમાંહિ
પ્રાપતિ[3] વિણ કિમ પામીએજી ?
સુગુણ[4]–સાહિબની બાંહિ રે—દુલહો૦ (૧)
નાટિક વિવેધ પરે નાચતોજી, પ્રાણી સંસારને સંગ રે
મોહિ[5] રે મૃગતૃષ્ણા પરેજી,
રાચે નવ નવ રંગ રે—દુલહો૦ (૨)
મનડું ચપળ ચિહું દિશ ભમેજી, ખિણ થિરતા નવિ થાય રે
કમકમ વિટંબન વિચમાંહિ નડેજી,
પ્રભુશું કિમ મળાય રે ?–દુલહો૦
જિહાં લગેર કારણ સકળ મળે નહીંજી,
તિહાં લગે ન મળે સો કાજ રે
નિર્મળ ધ્યાન પામે શી પરે મળેજી ?
જગ વલ્લભ જિનરાજ રે—દુલહો૦ (૪)

જાગ્યા રે મુજ મન આજથીજી, નિર્ભય તેહ અત્યંત રે,
સાહિબ કુંથુ-જિણેસર ભેટવાજી,
અધિક થઈ મન ખંતરે—દુલહો૦ (૫)

હવે હું ભગતીતણે જોરે કરીજી, અંતર ટાળું દૂર રે
હંસરત્ન કહે પ્રભુ હેજથીજી, જિમ લહુ સુખ ભરપૂર રે
—દુલહો૦ (૬)

卐

(૪૨૬) (૧૮-૧૮)શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

(માદલી અરણી રાજિ રંભા કરતી એક અચંભા-એ દેશી)

અરજિનપતિકે આગલેજી, સરીખા સરખે સંગ
અલવેશું[1] સુરાંગનાજી, નાચે નવ નવ રંગ કે—
કુંદન[2] વરણી રાજિ[3] રંભા, કરતી એક અચંભા૦ (૧)
નેઉરને રણકે કરીજી, ઠમક ઠવંતી પાય
દેતી ઘિ નંગે કુદડીજી, વિધવિધ ભાવ બણાય કે-કુંદન૦
માદલને[4] ધોકારશુંજી, વારૂ વિણા નાદ,
ગુણ ગાયે ટોળે મળીજી, સુરવધુ ઝીણે સાદ કે-કુંદન૦ (૩)
લલકે કટિલંકિ કરીજી, કનકલતાસી કાય.
બોધિ બીજ લેવા ભણીજી, નમતી અંગ નમાય કે-કુંદ૦(૪).
સુરપતિ સેવે જેહનેજી, શિવ[5]સુંદરી-ઉરહાર,
હંસરત્નનો સાહિબોજી, ત્રિભુવનનો આધાર કે-કુંદ૦,(૫).

(૪૨૭) (૧૯–૧૯) શ્રીમલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

(મેરે આયોજી આંબો મોરીયો-એ દેશી)

જિન અભિનવ આંબો[1] મોરીયો,
જેહની શીતલ ત્રિભુવન છાંહિ,
હાંજી! અમલ[2] ધવલ જશ જેહનો, પરિમલ[3] મહેકે જગમાંહિં
એ તો અભિનવ આંબો મોરીયો (૧)

હાંજી! સહિજ વસંત વાએ લહેગો,
ગુણ પલ્લવ ગહિર[4] ગંભીર
હાંજી! મનિર[5] લહિર શીતલ જિહાં,
વાએ અતિ સુરભિ સમીર-એ૦ (૨)

હાંજી! પ્રેર્યા પરિમલને બળે, સુર નર મધુકર[6] અલુકાર[7]
હાંજી! મંજરી મકરંદે મોહિયા,
જિહું પાસે કરે ઝંકાર-એ૦ (૩)

હાંજી! દૃઢ ધીરજ જડ જેહની, અગણિત શાખા સમુદાય
હાંજી વળી કોકિલ પરે કલકલ કરે,
ગણધર ગણ તેહ્રુ કાય-એ૦ (૪)

હાંજી! ભવ દુઃખ તાપે તાપવ્યા, કરવા શીતલ નિજ અંગ,
હાંજી! આવીને અવલંબિયા,
ભવિજન જિહાં વિવિધ[8] વિહંગ-એ૦ (૫)

હાંજી! નવ કિસલય[9] દલ સારિખી, છબી જેહની નીલવાન
હાંજી! મલ્લિજિનેસર મુજ મને,
જંગમ સુરવૃક્ષ સમાન-એ૦ (૧)

સાંઈ અજર અમર ફળે કરી, તું સફળ ફળ્યો ફળવાન,
કહે હંસરત્ન હવે સાહિબા, મુજ આપો ઈચ્છિતદાન—એ૦

*

(૪૨૮) (૧૮–૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત–જિન સ્તવન

(થુલીભદ્ર પિર જસ કરથી જીવ—એ દેશી)

જૈન[1] અષાડો ઉમારોજી, ત્રિભુવનને હિતકારે,
જિનવર ઉલટ્યો એ જલધાર,
વરસે વરસે વચન સુધાજલ જોર રે,
નિરખી હરખે પરખદા જન-મન મોર રે,
અમર[2]-વિમાને છાયો ગગન ઘનઘોર રે,
જળિકે ઉલટ્યો વાદળાદળ ચિહું ઓર[3]—જિન૦ (૧)
શ્યામ શરીરે ઓપે નખ ઉજાસરે,
જલઘટામાં જાણો વીજ પ્રકાશરે;
સુરદુંદભિનો ઉઠ્યો શબ્દ અખંડ રે,
ગર્જારવ શું ગાજી રહ્યો બ્રહ્માંડ—જિન૦ (૨)
ધર્મધ્વજ જિહાં ઇંદ્રધનુષ અભિરામ રે,
દિગ્ગજની પરે ઓપે ઇંદ્ર ઉદ્દામ રે
પવન ફરૂકે ફરુણા લહેર સુરભિ રે,
નાંઠા દૂરે દુઃખ દુકાલને દંભ—જિન૦ (૩)
ઝરમર ઝરમર ઝડિમડી વરસંત રે,
ચાતકની પરે ચતુરપુરુષ હરખંત રે
થઈ રોમાંચિત શીતળ સહુની દેહ રે,
...નીરે પામ્યો પૂરણ નેહ રે—જિન૦ (...)

આવે જિન[૪] વંદન ખેચરપતિ મન ખંત[૫] રે
ઉલટી જાણે ગગને બલાહકપંત[૬] રે

ભવ–દાવાનળ દાહ શમ્યો વળી તામ રે,
ઉલસ્યો વેગે ત્રિભુવન–આરામ—જિન૦ (

પ્રમુદિત મુનિવર[૭] દાદુર ડહકે જ્યાંહિ રે,
જિનગુણ રાતા ભવિક મમોલા[૮] ત્યાંહિ રે

આવ્યો વેગે દુરિતજવાસકો અંતરે,
ગિરિવરની પેરે હરીઆ[૯] થયા ગુણવંત—જિન૦ (

થઈ નવ પલ્લવ સત શાખા સુખવેલ રે,
ચિહું દિશે પૂરે ચાલી સુકૃત રેલ રે,

પ્રવચન રચના સરોવર લહિર તરંગ રે,
સૂપી જિન સારસ ખેલે અધિક ઉમંગ—જિન૦ (

ચરણ યુગલ યૌ વિકસિત કુસુમ કદંબ રે,
અવિલંબ્યા તિહાં અમર–ભમર અ-વિલંબ રે.

પસર્યાં પોહોવે સમકિત બીજ અંકુર રે,
જીવદયા જીહાં નીલા હરીનું પૂર–જિન૦ (૬)

ઈણ પરે ગાયો ઉલટ આણી ઉર રે,
શ્રી મુનિસુવ્રત વર્ષા ભાવે સનૂર રે,

આજ સફળ દિન હંસ કહે કર જોડ રે,
તુજ ગુણનીરે સેચ્યો સમકિત છોડ–જિન૦ (૬)

(૪૨૯) (૧૮-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

(મહિલારો હાજ ન હોય પે ગોવાલીડા-એ દેશી)

શ્રી નેમિજિન ! તુજશું ચહિરે, મેં કરી અ-વિહડ[1] પ્રીત,
તું નિ[2]સ્નેહી થઈ રહ્યો, પ્રભુ ! એ નહીં ઉત્તમ-રીત રે-
સલૂણા ! મન ખોલી સામું જુઓ ! મારા વાહલા,
જુઓરે જુઓરે મારા વાહાલા ! મન ખોલી૦ (૧)
એટલા દિન મેં ત્રેવડી[3] રે, પ્રભુજી તાહરી લાજ,
આજથી ઝગડો માંડ્યું,
 જો નહિં સારે મુજ કાજરે—સલૂણા ! મન૦ (૨)
આગળથી મન માહરૂં રે, તેં કીધું નિજ હાથ,
હવે અજાણ્યો થઈને રહ્યો,
 તે દાવો છે તુમ સાથ રે—સલૂણા ! મન૦ (૩)
કઠિન હૃદય સહી તાહરૂં રે, વજ્રથકી પણ બેજ[4],
નિગુણ-ગુણે રાચે નહીં,
 તિલ-માત્ર નહિ તુજ હેજ રે—સલૂણા ! મન૦ (૪)
મેં એકતારી[5] આદરી રે, નાવે તુજ મન નેહ,
છોડંતા કિમ છૂટ્યો,
 આવી પાલવ વિલગ્યાં જેહ રે—સલૂણા ! મન૦ (૫)
સો વાતે એક વાત છે રે, ઉંડુ આલોચી[6] જોય,
આપણને જો આદર્યો,
 ઈમ જાણે જગ સહુ કોયરે-સલૂણા ! મન૦ (૬)
જો રાખી સહી તાહરૂં રે, ભગત-વત્સલ અભિધાન,
હંસરતનને તો સહી, દીજે મન ... સલૂણા !

(૪૩૩) (૧૮-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

(થે કાનિ નાવો મારુરા મોહનમા હો રાજિ-એ દેશી)

તોરણથી રથ ફેરીને હો રાજ!
છટકી ઈમ કિમ દીજે છેહરે,
હું વારી મારુરા મોહના,
આઠ ભવાતર પ્રીતડી હો રાજ!
તેહનો નાવ્યો તુમ મન નેહ રે-હું૦ (૧)

તેહને તે કિમ છરછોડિયો[૧] હો! રાજ,
પહેલે પાલવ[૨] વલગા જેહરે-હું!
બાંહિ ગ્રહ્યાની લાજ છે હો! રાજ!
વાહલા! રખે ન વિમાસો તેહ રે-હું૦ (૨)

પ્રીત બની પંખેરૂઆ હો! રાજ!
જાઉં હું બલીહારી તાસ રે—હું૦
રાત-દિવસ રહે એકઠાં હો! રાજ!
એક પલક ન છોડે પાસ રે—હું૦ (૩)

વિસાર્યો તે ન વિસરે હો રાજ!
સહિજે એક ઘડીનો સંગ રે—હું૦
[illegible] કિમ ટાળ્યો નવિ ટળે હો રાજ!
જેહ શું સજડ જડ્યો મન રંગ રે—હું૦

જન્માંતર વિહડે[૪] નહિ હો રાજ!
જે કીધી સુગુણ સાથે પ્રીત રે—હું૦
થઈ તે નિરવહે હો રાજ!
જગમાં એ જ ઉત્તમ-રીત રે—હું૦

શિવાદેવી-સુત નેમને હો રાજ !
કહે રાજેમતી કર જોડ રે—હું૦
વાલહા ! વેગે રથ વાળીને હો રાજ !
આવી પૂરો ! મુજ મન કોડ રે—હું૦ (૬)
નેમ-રાજુલ મુગતે મળ્યા હો રાજ !
પ્રભુએ પાળ્યો પૂરવ પ્રેમ રે—હું૦
ચરણ-શરણ દીજે સાહેબા ! હો રાજ !
હેજે હંસરત્ન કહે ઈમરે—હું૦ (૭)

卐

(૪૩૧) (૧૮-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(દાસી હો ! દાસી રામ ! તુમારી—એ દેશી)

સુણો પાસ-જિણેસર ! સામી, અલવેસર[1] અંતરજામી
હું તો અરજ કરું શિરનામી, પ્રભુ સાથે અવસર પામી
સ્વામી ! તારો ! તારો ! પ્રભુજી૦
મુજને ભવસાગર તારો, ચિહુંગતિના ફેરા વારો
કરુણા કરી પાર ઉતારો,
એ વિનતિ મનમાં ધારો હો—સ્વામી૦ (૨)
સંસારે સાર ન કાંઈ, સાચો એક તુંહી સખાઈ
તે માટે કરી થિરતાઈ,
મેં તુજ ચરણે લય લાઈ હો—સ્વામી૦
તારક તું જગતપ્રસિદ્ધો, પહેલે પણ તેં જસ લીધો
સેવકને શિવ-સુખ દીધો,
એક મુજશું અંતર[2] કીધો હો—સ્વામી૦
ઈમ અંતર તે ન કરેવો, સેવકને શિવસુખ દેવો

અવગુણ પણ ગુણ કરી લેવો,
હેત[3] આણી બાંહે ગ્રહેવો હો ! સ્વામી૦ (૫
સેવક ચૂકે[4] કોઈ ટાણે, પણ સાહિબ મનમાં નાણે
નિજઅંગીકૃત પરમાણે, પોતાનો કરીને જાણે હો ! સ્વામી૦
તું ત્રિભોવનનાથ કહેવાયે, ઈમ જાણીને જિનરાય
દ્યો ! ચરણ-સેવા સુપસાય,
જિમ હંસરતન સુખ થાય હો ! સ્વામી૦ (૭)

卐

(૩૩૨) (૧૪-૨૪) શ્રી મહાવીર-જિન સ્તવન

(આજ અપાહો ઉમહ્યોજી-એ દેશી)

સકળ ફળ્યા સહી માહરાજી, મનના મનોરથ આજ,
વીર-જિનેસર ! તું મળ્યોજી,
હવે સીધાં હો હવે સીધાં વંછિત કાજ
પ્રભુજી ! અરજ સુણીજે માંહકી[1] અરજ સુણીજે !
માંહકો[2] મુજરો લ્યો માહારાજ-પ્રભુજી૦ (૧)
દિન એતા ભલો[3] ભમ્યોજી, તુજ દરિશણ વિણ દેવ
હવે મનમંડી ટકશુંજી, તુમ સેવા હો કિમ કરું નીત મેવ પ્ર૦
તુજ દીઠે આવે નહીંજી, દેવ અવર કોય દાય
સુરતરૂ શાખા છોડીનેજી, કુંણ બેસે હો કુણ૦ બાઉલ છાંહ
—પ્રભુજી૦ (૩)
ગુણ અવગુણ જાણ્યા પખેજી, મન ન રહે એકતાર[4]
... પટંતર દેખીનેજી, કુણ સેવે હો કુણ૦ વસ્તુ અસાર
—પ્રભુજી૦ (૪)

તું ગતિ, મતિ તું આશિરોજી, તું મુજ જીવન પ્રાણ
નિરવહીયે પ્યાર ઉપરેજી, ભવોભવ હો ભવો૦ તુમચી આણ
—પ્રભુજી૦ (૫)

જિતું. તુમ સેવા બણેજી, કુમતિ કદાગ્રહ હેજ
નિત નિત નવલી તાહરીજી, મન-ઈચ્છિત હો મન૦ પામું મોજ
—પ્રભુજી૦ (૬)

નાથ ! વસો મુજ ચિત્તમાંજી, આજ અધિક સુખપૂર
હંસરતન કહે માહરોજી, હવે પ્રગટયો હો સ્નેહ૦ પુણ્યપંડૂર
—પ્રભુજી૦ (૭)

કલશ

(દીઠો દીઠો રે વામાકો નંદન દીઠો-એ દેશી.)

મેં ગાયા રે ઈમ જિન ચોવિશે ગાયા
શ્રી જિનગુણ[1] દઢ ગુંફ કરીને,
ટોડર[2] અજબ બનાયા રે—ઈમ૦ (૧)

સરસ સુવાસ[3] સુવૃત્ત[4] મનોહર, વરણ કુસુમ સમુદાયા
નવ-નવ પદરચના બહુભેગી,
સુ[5]-લલિતબંધ સોહાયા રે—ઈમ૦ (૨)

દિનદિન પ્રતે પુહવીતલે પસરે, પરિમલ જાસ સવાયા
ભવિજન-મધુપ રહે જિહાં અહનિશિ,
રસલોભી લપટાયા રે—ઈમ૦ (૩)

શિવસુંદરી વરવા અતિ સુંદર, એ વરમાલ કહાયા
જે નર કંઠે ધરિ તેણે સુખ સવે,
કરતળે વાસ વસાયા રે—ઈમ૦

સંવત સત્તર પંચાવન વરષે, અધિક ઉમંગ બઢાયા
માઘ અસિત તૃતીયા[6] કુજ[7]-વાસ્ર રે,
ઉદ્યમ સિદ્ધ ચઢાયા રે—ઈમ૦ (૫)
તપ ગણ ગગન-વિભાસન-દિનકર, શ્રીરાજવિજયસૂરિરાયા
શિષ્યલેસ તસુ અન્વય[8] ગણિવર,
જ્ઞાનરત્ન મન ભાયા રે—ઈમ૦ (૬)
તસ અનુચર મુનિહંસ કહે ઈમ, આજ અધિક સુખ પાયા,
જિનગુણજ્ઞાને બોધે ગાવે, લાભ અનંત ઉપાયા રે—ઈમ૦

પૂ. શ્રી હંસરત્નજી
કૃત
સ્તવન ચોવિશી
કઠિન-શબ્દોના અર્થ

સ્તવન ૧૮-૧

૧. ચાહતા, ૨. કલ્પવૃક્ષ, ૩. સિંહ, ૪. ભમવા, ૫. સેવા કરે, ૬. હાથ, ૭ પાંચમી, ૮. ગતિ.

સ્તવન ૧૮-૨

૧. હે ! વ્હાલા, ૨. પ્રેમભર્યું, ૩. ઉમંગ. ૪. ચંદ્રદર્શન=દર્શન, ૫. પરાધીનપણે, ૬. જેવી, ૭. અત્યંત રાગવાળો.

સ્તવન ૧૮-૩

૧. બે ચરણ, ૨. છોડી, ૩. ખોટો ભ્રમ, ૪. છોડી, ૫. સહચારી, ૬.

સ્તવન ૧૮-૪

૧. મનરૂપ ભમરો, ૨. મન બાંધી=સ્થિરપણે, ૩. પ્રેમ. ૪. ઘણા, ૫. અટકી=રહ્યો, ૬. લીંબડા, ૭.

કહેર, ૮. ખીલેલ, ૯. કમલ, ૧૦. સુંદર, ૧૧. સુગંધથી, ૧૨. દઢ આસક્તિ સાથે, ૧૩. સુગંધ, ૧૪. કમલની પરાગ, ૧૫. ગુણરૂપ કમલનો સુગંધમય માંજર.

સ્તવન ૧૮-૫

૧. ઘણા ગુણથી ભરેલ, ૨. આકૃતિ, ૩. ઉત્કટ ઇચ્છા, ૪. હૈયાના ઉમંગથી, ૫. વિપરીત મનવાળો, ૬. ભેદભાવ.

સ્તવન ૧૮-૬

૧. પદ્માકર=કમલનો સમૂહ, તેના બંધુ=સૂર્ય જેવા, ૨. ઉગતા સૂર્ય, ૩. જેવું, ૪. શરીર, ૫. સ્વાભાવિક કાંતિવાળા, ૬. સૂર્ય, ૭. પ્રભુજીની માતાનું નામ, ૮. પોતાના કુળ રૂપ ઉદયગિરિપર્વતના શિખરે, ૯. લાખ, ૧૦. કિરણોથી, ૧૧. ઘૂવડ ૧૨. ભવ્ય લોક રૂપ કમલનું જે વન તેની મંજરી=ફૂલ પરાગ સમૂહ, ૧૩. ભરપૂર, ૧૪. મુનિરૂપ ચક્રવાક પક્ષી, ૧૫. કુમતના કદાગ્રહ રૂપ બરફના સમૂહને, ૧૬. દૂર ૧૬. સૂર્યને ૧૮. લોકોક્તિ–પુરાણ કથાના આધારે સૂર્યનો સારથિ અરૂણ પાંગળો છે. એ વાતને અહીં ગૂંથી લાગે છે ૧૯. અખંડ પ્રકાશવાળો ૨૦. બધા ગુણોથી ભરપુર (છઠ્ઠી ગાથાના ચોથા પાદનો અર્થ) :૨૧. સૂર્ય ૨૨. આકાશમાર્ગે ૨૩. અંધકાર.

૧. પ્રભુજીના પિતાનું નામ ૨. મુકુટ સમાન ૩. પ્રભુજીની માતાનું નામ, ૪. સોનું ૫. શરીર ૬. વર્ણ-રંગ ૭. મોક્ષ ૮. સુગંધ ૯. સંસારના ભયના મૂળ કારણ.

સ્તવન ૧૮-૮

૧. નવા ૨. શરીરની ૩. ગ્રહારો ૪. સ્નેહપૂર્ણ ૫. નયનથી ૬. ચંદ્રના લંછનવાળા ૭. જગત= પૃથ્વીને ૮. ચંદ્રની ૯. સૂર્યના ૧૦. ચંદ્ર ૧૧. અમૃત ઝરનાર ૧૨. નેત્રથી ૧૩. પ્રેમ=રાગ ૧૪. અંધારા પખવાડિયામાં ૧૫. કલાથી ભરેલ ૧૬. તેજ ૧૭. વાદળાથી ૧૮. લાંછન.

સ્તવન ૧૮-૯

૧. પ્રભુજીની માતાનું નામ ૨. પ્રભુજીના પિતાનું નામ ૩. સુખનું કારણ ૪. દેખાવ ૫. શોભે છે. ૬. તેથી ૭. દેવ ૮. સર્પ ૯. દર્શનીય.

સ્તવન ૧૮-૧૦

૧. જંગલ ૨. જંગલ ૩. જન્મરૂપ ગહન જુઓ ૪. અમારખાના ૫. ભટકી રહ્યો છે ૬. નહીં ૭. ખુશી આપ લેજો ૮. ગુફા ૯. ભયંકર ૧૦. જંગલી ૧૧. કુંવારો ૧૨ ભયંકર ૧૩. રસ્તો ૧૪. [illegible] ૧૫. ભાડું ૧૬. ઠંડી ૧૭. [illegible]

સ્તવન ૧૮-૧૧

૧. વહેળ=ઝરણાં ૨. ચોલ-મજીઠનો ૩. મર્યાદા.

સ્તવન ૧૮-૧૨

૧. તીવ્રતમના ૨. મહેમાન ૩. છેડો ૪. શોભે છે
૫. પાપનો કીચડ ૬. ઘણો ૭. ચંદરવો ૮. દેશી
શબ્દ લાગે છે, પણ "ઝમકઝમાલ" અર્થ બેસે છે.

સ્તવન ૧૮-૧૩

૧. પ્યારો ૨. ઉત્કટ ઇચ્છા ૩. મનની એકાકારતા
૪. ઉમંગ ધરાવું ૫. નજરોનજર ૬. ઉત્સુકતા

સ્તવન ૧૮-૧૪

૧. અંત ૨. છેલ્લે ૩. અધૂરાની ૪. હળદરનો

સ્તવન ૧૮-૧૫

૧. શાણો=હોંશિયાર ૨. સરસ ૩. છેવટે ૪. ગાઢપ્રેમ

સ્તવન ૧૮-૧૬

૧. ઇંદ્ર ૨. દેવોની સમક્ષ ૩. સીંચાણો ૪. કબૂતર

સ્તવન ૧૮-૧૭

૧. મુશ્કેલ ૨. સંયોગ ૩. ભાગ્ય=શુભકર્મ ૪. સારા
ગુણીયલ ૫. મોહથી ૬. વિના

સ્તવન ૧૮-૧૮

૧. ઉમંગ સાથે ૨. કંચન ૩. રાજે છે=શોભે છે
૪. ઝાંઝરના ૫. મોટું દેશી વાંજિત્ર

સ્તવન ૧૮-૧૯

૧. કર્યો ૨. નિર્મળ ૩. સુગંધ ૪. ઊંડાં ૫.

કરવા ૬. ભમરા ૭. જેવા ૮. પછી ૯. કોમલ પાંદડાં

સ્તવન ૧૮-૨૦

૧. ખરેખર ૨. દેવોના વિમાનથી ૩. ચારે બાજુ ૪. પ્રભુને વાંદવા ૫. મનના ઉમંગથી ૬. મુનિરૂપ દેડકાઓ ૭. પાણીના છાંટા ૮. પાપરૂપ જવાસા વનસ્પતિનો ૯. લીલાછમ

સ્તવન ૧૮-૨૧

૧. ગાઢ ૨. રાગ વિનાનો ૩. રાખી ૪. વધુ ૫. એકમેકપણે ૬. છેટે ૭. વિચારી

સ્તવન ૧૮-૨૨

૧. વિયોગ ૨. તરછોડીએ ૩. જાય

સ્તવન ૧૮-૨૩

૧. અદ્ભુત સામર્થ્યવાળા ૨. ભેદભાવ ૩. અંતરનો પ્રેમ ૪. ભૂલે

સ્તવન ૧૮-૨૪

૧. મારી ૨. મારો ૩. આટલા ૪. ભલે ૫. સ્થિર ૬. નિર્મલ

કલશ :

૧. પ્રભુના ગુણની દઢ ગુંથણી ૨. ફુલનો ગજરો ૩. સુગંધીવાળા ૪. સારા ગોળ તથા સારા છંદવાળા ૫. સુંદર ગુંથણીવાળા ૬. પદ ૭. મંગલ ૮. વંશમાં.

શ્રી વર્ધમાનસ્વામીને નમઃ

શ્રી મોહનવિજયજી મ.

કૃત

સ્તવન–ચોવીસી

[૧૯]

(૪૩૩)[અ] (૧૯–૧) શ્રી ઋષભદેવ–જિન સ્તવન

પ્રભુજી! ઓલંભડું[1] મત ખીજો
બાલપણે આપણ સસનેહી[2], રમતા નવ નવ વેષે
આજ તુમે પામ્યા પ્રભુતાઈ[3] અમે તો સંસાર[4]નિવેશે[5] હો
—પ્રભુજી૦ (૧)

જો તુમ ધ્યાતાં શિવસુખ લહીયે, તો તુમને કેઈ ધ્યાવે
પણ ભવસ્થિતિ–પરિપાક થયા વિણ,
કોઈ ન મુગતે જાયે હો—પ્રભુજી૦ (૨)

સિદ્ધનિવાસ[1] લહે ભવિ–સિદ્ધિ, તેહમાં શ્યો પાડ તુમારો
પગાર તુમારો[1] વહીએ; અભવ–સિદ્ધને તારો હો
—પ્રભુજી૦ (૩)

ાણરયણ પામી એકાંતે, થઈ બેઠા મેવાશી[૯]
નેહ તણો એક અંશ જો આપો, તે વાતે શાબાશી
—પ્રભુજી૦

અક્ષયપદ દેતાં ભવિજનને, સંકીર્ણતા[૧૦] નવિ થાય
શિવપદ દેવા જો સમરથ છો, તો જશ લેતાં શ્યું જાય
—પ્રભુજી૦

સેવા ગુણ રંજ્યો ભવિજનને, જો તુમે કરો વડભાગી
તો તુમે સ્વામી! કેમ કહાવો? નિરમમ ને નિરાગી
—પ્રભુજી૦

નાભિનંદન જગવંદન પ્યારો, જગગુરૂ જગ હિતકારી
રૂપ-વિબુધનો મોહન પભણે, વૃષભ-લંછન બલિહારી
—પ્રભુજી૦

卐

(૪૩૩)[આ](૧૯-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ

(આજ હજારી ઢોલો પ્રાહુણો—એ દેશી.)

પ્રથમ-તીર્થંકર-સેવના, સાહિબા!
ઉદિત[૧] હૃદય સસનેહ[૨]-જિણંદ મો
પ્રીત પુરાતન[૩] સાંભરે, સાહિબા! રોમાંચિત શુચિ
—જિણંદ૦

અ-ગમ અ-લૌકિક સાહિબા,
. . સાહિબા! કાગળ પણ ન લખાય—જિ
અંતરગતની[૪] જે વાતડી, સાહિબા! જણ[૫]-જણ નેં ન
—જિણંદ૦

કોડિ ટકાની હો ચાકરી,
સાહિબા ! પ્રાપતિ વિણ ન લહાય—જિણંદ૦
મનડોજી મળવાને ઉમહ્યો, સાહિબા ! કિમ કરી મેળો થાય ?
—જિણંદ૦ (૩)

સાહિબા ! દૂરથકાં પણ સાજણા,
સાહિબા ! સાંભરે નવરંગ રીત—જિણં૦
પૂરવ-પુણ્યે પામીયેં, સાહિબા !
પરમ-પુરુષસ્યું પ્રીત—જિણંદ૦ (૪)

મત[૬] મત નય[૭]-નયકલ્પના,
સાહિબા ! ઈતર[૮] ઈતર પરિમાણ—જિણંદ૦
રૂપ અ-ગોચર નવિ લહે,
સાહિબા ! વિવાદ એ મહીઆણ—જિણંદ૦ (૫)

શમ દમ શુદ્ધ સ્વભાવમાં, સાહિબા !
પ્રભુ ! તુમ રૂપ અખંડ—જિણંદ૦
ભગતિ વદિત સંલીનતા, સાહિબા !
એથી પ્રગટ પ્રચંડ—જિણંદ૦ (૬)

કરુણારસ-સંજોગથી, સાહિબા !
દીઠો નવલ-દિદાર—જિણંદ૦
રૂપ-વિબુધ કવિરાજનો, સાહિબા !
મોહન જય-જયકાર—જિણંદ૦ (૭)

(૪૩૪)(૧૯–૨[અ]) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

(કાણુલરો પાણી લાગણો-એ દેશી.)

ઓળગ[1] અજિત-જિણંદની, માહરે મન માની
માલતી-મધુકરની[2] પરે, બની પ્રીત અ[3]-છાની
વારી હું જિતશત્રુ-સુતતણા મુખડાને મટકે (૧)
અવર કાંઈ જાચું નહી, વિણ સ્વામી સુરંગા,
ચાતક જિમ જલધર વિના, નવિ સેવે ગંગા-વારી૦ (૨)
એ ગુણ પ્રભુ! કિમ વીસરે, સુણી અન્ય પ્રશંસા,
છીલર કીણવિધ[4] રતિ ધરે, માન સરના હંસા-વારી૦ (૩)
શિવ એક ચંદ્ર-કળા થકી, લહી ઈશ્વરતાઈ[5],
અનંત-કળાધર મેં ધરયો, મુજ અધિક પુણ્યાઈ-વારી૦(૪)
તું ધન તું મન તન તુંહી, સસનેહા સ્વામી,
મોહન કહે કવિ રૂપનો, જિન અંતરજામી-વારી૦ (૫)

卐

(૪૩૪)(૧૯–૨[આ]) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

(ઓતિડાની–દેશી)

અજિત-જિન અંતરજામી,
અરજ કરૂં છું પ્રભુ! શિર નામી,
સાહિબા! સસનેહી સુગુણજી, વાતડી કહું કેહી.
આપણ બાળપણાના સ્વદેશી,
તો હવે કિમ થાઓ છો વિદેશી—સાહિબા૦
પુણ્ય અધિક તુમે હુઆ જિણંદા,
આદિ અનાદિ અમે તો બંદા—સાહિબા૦ (૧)

તાહરે આજ મણા[1] છે સ્યાની,
તુંહિજ લીલાવંત તું જ્ઞાની—સાહિબા૦
તુજ વિણ અન્યને કાં નથી ધ્યાતા,
તો જો તું છે લોક વિખ્યાતા-સાહિબા૦ (૨)
એકને આદર એકને અનાદર,
ઈમ કિમ ઘટે તુજને કરૂણાકર—સાહિબા૦
દક્ષિણ-વામ નયન બિહુ સરખી,
કુણ ઓછી કુણ અધિકી પરખી-સાહિબા૦ (૩)
સ્થાપના[2] મુજથી ન રાખો સ્વામી,
શી સેવકમાં રાખો છો ખામી ?—સાહિબા૦
જે ન લહે સનમાન સ્વામીનો,
તો તેહને કહે સહુકો કમીનો-સાહિબા૦ (૪)
રૂપાતીત જો મુજથી થાશ્યો,
ધ્યાનું રૂપ કરી કિહાં જાશ્યો—સાહિબા૦
જડ પરમાણું અરૂપી કહાયે,
સદન સંજોગે સ્યું રૂપી ન થાયે-સાહિબા૦ (૫)
ધન જે ઓળગે કિમપિ ન દેવે,
જો દિનમણિ કનકાચલ સેવે—સાહિબા૦
એહવું સાચી તુજને સેવું,
તાહરે હાથ છે ફળનું દેવું—સાહિબા૦ (૬)
પદ પંકજ મુજ મન લાગ્યું,
જાયે કિહાં છંડીને આગ્યું—સાહિબા૦
મધુકર[3] મધકજ[4] વધારી રાખે,
[illegible] આખે—સાહિબા૦ (૭)

તારક બિરૂદ કહાવો છો મોટા,
તો મુજથી કિમ થાસ્યો ખોટા—સાહિબા૦
રૂપ-વિબુધનો મોહન ભાખે,
અનુભવરસ આણંદશું ચાખે—સાહિબા૦ (૮)

(૪૩૫) (૧૯—૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

(આઘા આમ પધારો-એ દેશી.)

સમકિતદાતા સમકિત આપો, મન માગે થઈ મીઠું
છતિ[1] વસ્તુ દેતાં સ્યું શોચો, મીઠું જે સહુએ દીઠું
પ્યારા પ્રાણથકી છો રાજ ! સંભવ-જનજી ! મુજને,
ઈમ મત જાણો જે આપે લહીએ, તે લાધું શું લેવું
પણ પરમારથ પીછી[2]આપે તેહ જ કહીયે દેવું—પ્યારા૦
અર્થી[3] હું તું અર્થ[4]-સમર્પક, ઈમ મત કરજ્યો હાંસું,
પ્રગટ હતું તુજને પણ પહિલાં, એ હાંસાનું પાસું
—પ્યારા૦ (૩)
પરમ પુરૂષ તુમે પ્રથમ ભજીને, પામ્યા ઈમ પ્રભુતાઈ
તેણે રૂપે તુમને એ ભજીયે, તિણે તુમ હાથ વડાઈ
—પ્યારા૦ (૩)
તુમે સ્વામી હું સેવાકામી, મુજ રે સ્વામી નિવાજે[5]
નહિ તો હઠ માંડી માંગતાં કિણુવિધ સેવક લાજે—પ્યારા૦
જ્યોતે[6] જ્યોતિ મિળે મન પ્રીછો,કુણ લહસે ? કુણ ભજશે ?
સાચી ભક્તિ તે હંસતણી પરે, ખીર નીર નય કરશે—પ્યા૦
ઓળગ[7] કીધી જે લેખે[8] આવી, ચરણ-ભેટ પ્રભુ દીધી
રૂપ-વિબુધનો મોહન પભણે,રસના પાવન કીધી—પ્યારા૦

(૪૩૬) (૧૯-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

(આછે લાલની દેશી.)

અકળ[1]-કળા અ[2]-વિરુદ્ધ, ધ્યાન ધરે પ્રતિબૂધ
આછે લાલ! અભિનંદન જિન-ચંદનાજી
રોમાંચિત થઈ દેહ, પ્રગટ્યો પૂરણ-નેહ,
આછે લાલ! ચંદ્ર જ્યું વન અરવિંદનાજી[3] (૧)
એકો ખીણ મનરંગ, પરમ-પુરુષને સંગ,
આછે લાલ! પ્રાપ્તિ[4] હોવે સો પામીયેંજી
સુગુણ[5]-સલૂણી ગોઠ, જિમ સાકર-ભરી પોઠ,
આછે લાલ! વિણ દામે વિવસાઈયેંજી (૨)
સ્વામી ગુણ-મણી તુજ, નિવસો મનડે મુજ
આછે લાલ! પણ કહિયે ખટકે નહીજી
જિમ રજ નયણે વિલંગ, નીર ઝરે નિરવંગ[6]
આછે લાલ! પણ પ્રતિબિંબ રહે સંસહીજી[7] (૩)
મેં જાચ્યા કેઈ લક્ષ, તારક ભોળે પ્રત્યક્ષ,
આછે લાલ! પણ કો સાચ નાવ્યો વગેજી[8]
મુજ બહુ મિત્રી રેખ, પ્રભુ! કાં મૂકો! ઉવેખ,
આછે લાલ! આતુર[9]-જન બહુ ઓળગેજી[10] (૪)
જગ એતાં જગનાથ! જિમ તિમ આવ્યા છો હાથ,
આછે લાલ! પણ હવે રખે કુ[11]-મયા કરોજી
બીજા સ્વારથી દેવ, તું પરમારથ હેવ,
આછે લાલ! પાક્ગો હવે હું પટંતરોજી[12] (૫)
તેં તાર્યાં કેઈ કોડ, તો મુજથી શી રોડ

ચરણાં

મુજ અરદાસ અનંત, ભવની છે ભગવંત,
આછે લાલ! તમુને શું કહેવું? ઘણું જી (૬)
સેવાફળ દ્યો આજ, ભોળવો કાં? મહારાજ,
આછે લાલ! ભૂખ ન ભાંગે ભામણેજી'ર
રૂપ-વિબુધ સુ-પસાય, મોહન એ જિનરાય,
આછે લાલ! ભૂખ્યો ઉમાહે ઘણેજી (૭)

(૪૩૭) (૧૯—૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન

(વારી હું ઉદયાપુર નવે—એ દેશી)

પ્રભુજી! બાંધી પ્રીતડી, તું તો જીવન જગદાધાર—સનેહી
સાચો તે સાહેબ સાંભરે, ખીણમાંહે કોટિક વાર—સનેહી
વારી હું સુમતિ—જિણંદને० (૧)
પ્રભુ [illegible]...ઓળો ને નિપુણ ઘણો,
એનો કાજ અનંત કરનાર—સનેહી०
ઓળગ' જેહની કેવડી,
ફળ તેહવો નથ દેનાર—સનેહી! વારી० (૨)
પ્રભુ અતિ ધીરો લાજે ભર્યો,
જિમ સિંચે સુરતરુ—સનેહી०
[illegible] કહેરામ,
[illegible] કરે નિરાશ—સનેહી! વારી० (૩)
[illegible]
[illegible]—સનેહી०
[illegible] નડુંરે,
[illegible] સુંદર [illegible]—સનેહી! વારી० (૪)

અતિ ભૂખ્યો પણ શું કરે,
કાંઈ બિહુ હાથે ન જમાય—સનેહી૦
હામતણી ઉતાવળે, પ્રભુ !
કિણ વિધ રીઝવ્યો જાય ?—સનેહી ! વારી૦ (૫)
પ્રભુ લખિન[૪] હોયે તો લાભીયે,
મનમાન્યાને માહારાજ—સનેહી૦
ફળ તો સેવાથી સંપજે,
વિણ ખયણ[૫] ન ભાજે ખાજ—સનેહી ! વારી૦ (૬)
પ્રભુ વીસાર્યા નવિ વીસરે,
સાહમું અધિક હોવે છે નેહ—સનેહી૦
મોહન કહે કવિ-રૂપનો,
મુજ વ્હાલો છે જિનવર એહ—સનેહી ! વારી૦ (૭)

卐

(૪૩૮) (૧૯–૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

(ઢાલા મારું ઘડી એક કરહો ઝીકાર હો—એ દેશી)

પરમ[૧]-રસભીનો માહરો, નિપુણ નગીનો[૨] માહરો સાહેબો
પ્રભુ મોરા **પદમપ્રભ** પ્રાણાધાર હો,
જ્યોતીરમા[૩] આલિંગીને પ્રભુ૦ અછક[૪] છકયો દિન રાત હી
ઓળગ[૫] પણ નવિ સાંભરે પ્રભુ૦ તો શી હરખણ વાત ? હો
પરમ૦ નિપુણ૦ (૧)
નિરભય પદ પામ્યા પછે પ્રભુ૦ જાણીયે ન હોવે તેહ હી
તો નેહ જાણે આગળે પ્રભુ૦ અળગા તે નિસનેહ હી
પરમ૦ નિપુણ૦ (૨)

પદ લેહતાં તો લહ્યા વિભુ પ્રભુ૦
પણ નિજ નિજ દ્રવ્ય કહાય હો
અમે સુ-દ્રવ્ય સુ-ગુણ ઘણું, પ્રભુ૦
સહી તો તિણે શરમાય હો—પરમ૦ નિપુણ૦ (૩)
તિહાં રહ્યા કરુણા-નયણથી, પ્રભુ૦ જોતાં શું ઓછું થાય હો
જિહાં તિહાં જિન લાવણ્યતા, પ્રભુ૦
દેહલી-દીપક ન્યાય હો—પરમ૦ નિપુણ૦ (૪)
જો પ્રભુતા અમે પામતા, પ્રભુ૦ કેહવું ન પડે તો એમ હો
જો દેશો તો જાણું અમે, પ્રભુ૦
દરિશણ દરિદ્રતા કેમ હો—પરમ૦ નિપુણ૦ (૫)
હાથે તો નાવી શકો, પ્રભુ૦ ન કરો કોઈનો વિશ્વાસ હો
પણ ભોળવીયે જો ભક્તિથી, પ્રભુ૦
કહેજ્યો તો શ્યાબાશ હો—પરમ૦ નિપુણ૦ (૬)
કમલલંછન કીધી મયા,[૭] પ્રભુ૦ ગુનહ કરી બગશીશ હો
રૂપ-વિબુધના મોહન ભણી, પ્રભુ૦
પૂરજો સકલ જગીશ હો—પરમ૦ નિપુણ૦ (૭)

卐

(૪૩૯) (૧૯-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(ઝીણામારૂજીની કરહલડી—એ દેશી.)

વાલ્હા[૧] મેહ બપીયડા, અહિકુળને મૃગકુળને,
તિમ વળી નાદે વાહ્યો હો રાજ,
મધુકરને[૨] નવમલ્લિકા[૩] તિમ મુજને ઘણી વાહલી,
સાતમા-જિનની સેવા હો રાજ (૧)
અન્ય[૪]-યૂથિક સુર છે ઘણા, પણ મુજ મનડું તેહથી

નાચે એકણ રાગે હો રાજ, સર્ગો હું રૂપાનીતથી.
કારણ મન માન્યાનું શ્યું, કાંઈ આપો હાથે હો રાજ (૨)
મૂળની[૫] ભક્તે રીઝશે, નહિ તો અવરની રીત,
કયારે પણ નવી ખીજે હો રાજ, ઓળગડી મોંઘી થશે;
કંબળ હોવે ભારી, જિમ જિમ જળથી ભીંજે હો રાજ (૩)
મનથી નિવાજસ નહિ કરે, જો કર ગ્રહીને લીજે,
આવશે તે લેખે હો રાજ, મોટાને કેહવું કિશ્યું;
પગ[૬] ઢોડી અનુચરની, અંતરજામી દેખે હો રાજ (૪)
એહથી શ્યું અધિકો અછે, આવી મનડે વસીઓ;
સાહામો સુગુણ સનેહી હો રાજ, જે વશ્ય હોશ્યે આપણે
તેહને માગ્યું દેતાં, અજર[૭] રહે કહો કેહી હો રાજ. (૫)
અતિ પરચે વિરચે નહી, નિત નિત નવલો નવલો,
પ્રભુજી મુજથી ભાસે હો રાજ, એ પ્રભુતા એ નિપુણતા,
પરમપુરુષ જે જેહવી, કિહાંથી કોઈ પામે હો રાજ૦ (૬)
ભીનો પરમ મહારસે, માહરો નાથ નગીનો
કને તે કુણ નિંદે હો રાજ, સમકિત દૃઢતા કારણે,
૨-વિબુધનો મોહન, સ્વામી સુપાસને વંદે હો રાજ (૭)

卐

૪૪૦) (૧૯-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

(નંદસલુણા નંદનારેલો - એ દેશી)

શંકર ચંદ્રપ્રભ રે લો, તું ધ્યાતા જગનો વિભુ રે લો
હે હું ઓળગે[૧] આવીઓ રે લો,
તુમે પણ મુજને મયા[૨] કિયો રે લો. (૧)

દીધી ચરણની ચાકરી રે લો, હું સેવું હરખે કરી રે લો,
સાહિબ સાહમું નિહાળજ્યો રે,ભવસમુદ્રથી તારજ્યો રે લો.
અગણિત ગુણ ગણવા તણી રે લો,
મુજ મન હોંશ ધરે ઘણી રે લો;
જિમ નભને[3] પામવા[4] પેખી રે લો,
હાથે બાલક કરથી લખી રે લો. (૩)
જો જિન તું છે પાંસરો[5] રે લો,
કરમ તણો રયો આસરો રે લો,
જો તુમે રાખશો ગોદમાં રે લો,
તો કિમ જાશું નિગોદમાં રે લો. (૪)
જબ તાહરી કરુણા થઈ રે લો,
કુમતિ કુગતિ દૂરે ગઈ રે લો
અધ્યાતમ રવિ ઉગીયો રે લો,
પાપ–તિમિર[6] કિહાં પૂગીઓ રે લો. (૫)
તુજ મૂરતી માયા જિસી રે લો,
ઉર્વશી થઈ ઉઅરે વસી રે લો,
રખે પ્રભુ ટાળો એક ઘડી રે લો,
નિજ્ર વાદળ છાંહડી રે લો. (૬)
તાહરી ભક્તિ ભલી બની રે લો,
જિમ ઔષધિ સંજીવની રે લો,
તવ મન આણંદ ઉપનો રે લો,
કહે મોહન કવિ–રૂપનો રે લો. (૭)

(૪૪૧) (૧૯-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન

(મોતીડાની દેશી.)

અરજ સુણો એક સુવિધિ-જિણેસર,
પરમ-કૃપાનિધિ તુમે
સાહિબા ! સુજ્ઞાની ! જોવો તો વાત છે માન્યાની
કહેવાઓ પંચમ[1]-ચરણના ધારી,
કિમ આદરી અશ્વની અસવારી—સાહિબ
છો ત્યાગી શિવવાસ વસો છો,
દૃઢરથસુત રથે કિમ બેસો છો—સા
આંગી પ્રમુખ પરિગ્રહમાં પડશો,
હરિ-હરાદિકને કીણ વિધ નડશ્યો—સાહિબ
સુરથી[2] સકળ સંસાર નિવાર્યો,
કિમ ફરી દેવ-દ્રવ્યાદિક ધાર્યો—સા
તજી સંજમને પાશ્યો ગૃહવાસી,
કુણ આશાતના તજશે ચોરાશી—સાહિબા
સમકિત-મિથ્યા મનમેં નિરંતર,
ઈમ કિમ ભાંજશે પ્રભુજી અંતર—સા
લોક તો દેખશે તેહવું કહેશ્યે,
ઈમ જિનતા તુમ કિણ વિધ રહશ્યે—સાહિબા
પણ હવે શાસ્ત્રગતે મતિ પોંહચી,
તેહથી મેં જોયું ઊંડું આલોચી[3]—સા
ઈમ કીધે પ્રભુતાઈ ન ઘટે, સાંહમું ઈમ અનુભવ ગુણ
—સાહિબા૦

હય-મય યદ્યપિ તું આરોપાએ[૪],
તો પણ સિદ્ધપણું ન લોપાએ—સાહિબા૦
જિમ મુગટાદિક ભૂષણ કહેવાએ,
પણ કંચનની કંચનતા ન જાએ—સાહિબા૦ (૬)
ભક્તની કરણી દોષ ન તુમને,
અઘટિત કેહવું અજુક્ત તે અમને—સાહિબા૦
લોપાએ નહિ તું કોઈથી સ્વામી,
મોહનવિજય કહે શિરનામી—સાહિબા૦ (૭)

卐

(૪૪૨) (૧૯-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

(ઘોડી લો આઈ થારા દેશમાં—એ દેશી.)

શીતલજિનવર સેવના, સાહિબજી,
શીતલ જિમ શશી[૧] બિંબ હો
સસનેહી ! મૂરતિ માહરે મન વસી સા૦
સાપુરિ[૨]યાંશું ગોઠડી, સા૦ મોટો તે આલાલુંબ હો સ૦ (૧)
ખીણ એક મુજને નવિ વીસરે—સા૦
તુમ ગુણ પરમ અનંત હો—સ૦
દેવ અવરને સ્યું કરૂં, સા૦ ભેટ થઈ ભગવંત હો—સ૦ (૨)
તુમે છો મુગટ ત્રિહું લોકના, સા૦
હું તુમ પગની ખેહ[૩] હો—સ૦
તુમ છો સઘન રૂતુ મેહુલો, સા૦
હું પશ્ચિમ દિશિ ત્રેહ હો—સ૦ (૩)
નિરાગી પ્રભુ રીઝવું સા૦ તે ગુણ નહિ મુજ માંહિ હો—સ૦

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

*

(૪૪૩) (૧૯—૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન

(૬૬ જુની દેશી)

શ્રેયાંસ-જિન સુણો સાહિબા રે,
જિનજી ! દાસ તણી અરદાસ-હિયડે વસી ર
દૂર રહ્યા જાણું નહિ રે; પ્રભુ તુમારે પાસ—હિયડે
જાણે ! મૃગને જેમ મધુર આલાપ,[1] હિય૦
મોરને પીંછ કલાપ,
જળ થળ મહિયલ જોવનાં રે, જિ૦
ચિંતામણિ ચડ્યો હાથ;

ઉણમ[૨] શી હવે માહરે રે, જિ૦
નિરખ્યો નયણે નાથ. દિલ૦ (૨)
ચરણે તેહને વિલગિયે[૩] રે, જિ૦ જેહથી સીઝે કામ; દિલ૦
ફોકટ શું ફેરા તિહાં રે જિ૦
પૂછે નહિ પિણ નામ—દિલ૦ (૩)
કૂડા કલિયુગ છોડીને રે, જિ૦ આપ રહ્યા એકાંત–દિલ૦
આપોપું[૪] રાખે ઘણા રે, જિ૦
પર[૫]રાખે તે સંત—દિલ૦ (૪)
દેવ ઘણા મેં દેખિયા રે, જિ૦ આડંબર પટરાય—દિલ૦
નિગય[૬] નહિ પણ સોડથી[૭] રે, જિ૦
આઘા પસારે થાય—દિલ૦ (૫)
સેવકને જો નિવાજીયે રે, જિ૦ તો તિહાં સ્યાને જાય-દિલ૦
નિપટ[૮] નિરાગી હોવતાં રે, જિ૦
સ્વામીપણું કિમ થાય—દિલ૦ (૬)
મેં તો તુજને આદર્યો રે, જિ૦
ભાવે તું જાણ મ જાણ—દિલ૦
રૂપવિજય કવિરાયનો રે, જિ૦
મોહન વચન પ્રમાણ—દિલ૦ (૭)

ક્ષ

(૪૪૪) (૧૯-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય-જિન સ્તવન

(ચુનડી તો ભીંજે હો સાહિબાજી ! પ્રેમની-એ દેશી.)

પ્રભુજીસ્યું લાગી હો પૂરણ પ્રીતડી, જીવન પ્રાણ આધાર
ગિરૂઆ જિનજી હો રાજ,સાહેબ સુણજ્યો હો માહરી વિનંતી

હરિણ હેજગો દિલભરી શ્યામજી,
અહો ! જયગુરૂ સિરદાર—સાહિબ૦ (૧)
ચાહીને દીજે હો ચરણોની ચાકરી,
થો અનુભવ અમ સાજ; ગિરૂઆ૦
ઇમ નવિ કીજે હો સાહેબાજી ! સાભળો,
કાંઈ સેવકને શિવરાજ—ગિરૂઆ૦ સાહિબા૦ (૨)
ચૂપરયું[1] છાના હો સાહીબા ન બેસીએ,
કોઈ શોભા ન લહેશો કોઈ—ગિ૦
હામ ઉધારો હો સાહેબાજી ! આપણો,
જયું હોવે સુજશ સવાય—ગિ૦ સા૦ (૩)
અરૂણ[2] જો ઉગે હો સાહિબાજી અંબરે[3],
નાસે તિમિર[4] અંધાર—ગિ૦
અવર દેવ હો સાહિબજી કિંકરા,
મિલિયો તું દેવ મુને સાર—ગિ૦ સા૦ (૪)
અવર ન ચાહ હો સાહિબાજી તુમ છતે,
જિમ ચાતક જલધાર—ગિ૦
ખટપદ[5] ભીનો હો સાહેબાજી પ્રેમસ્યું,
તિમ હું હૃદય મઝાર—ગિ૦ સા૦ (૫)
સાતરાજને હો સાહિબાજી અંતે જઈ વસ્યા,
શું કરિયે તુમ પ્રીત—ગિ૦
નિપટ નિરાગી હો જિનવર તું સહી,
એ તુમ ખોટી રીત—ગિ૦ સા૦ (૬)
દિલની જે વાતાં હો કિણને દાખવું,
શ્રી વાસુપૂજ્ય જિનરાય—ગિ૦

ખીજુ એક આવી હોઃ પદેજી સાંભળો,
કાંઈ મોહન આવે દાય[૭]—ગિ૰ સા૰ (૭)

卐

(૪૪૫) (૧૯–૧૩) શ્રી વિમલનાથ–જિન સ્તવન

(તેતરીયાભાઈ તેતરીયા—એ દેશી.)

વિમલજિણંદશું જ્ઞાનવિનોદી,મુખ[૧] છબિ શશી અવીહેલેજી
સુરવર નિરખી રૂપ અનોપમ, હરખે નિમેષ ન મેળેજી વિ૰
વિષ્ણુ વરાહ થઈ ધરે વસુધા[૩], એહવું કોઈક કહે છે જી
તો વરાહ લંછન મિશે પ્રભુને, ચરણે શરણ રહે છે જી વિ૰
લીલા અકળ લલિત પુરૂષોત્તમ, સિદ્ધિ વધુ રસ ભીનોજી
વેધક સ્વામીથી મિલવું સોહિલું, જે કોઈ ટાળે કીનોજી
—વિમલ૰ (૩)
પ્રસન્ન થઈ જગનાથ પધાર્યાં, મનમંદિર મુજ સુધયોંજી
હું નટ નવલ[૪] વિવિધ ગતિ જાણું,
ખિણુ એક તો લ્યો મુજરોજી—વિમલ૰ (૪)
ચોરાશીલખ વેષ હું આણું, કર્મ પ્રતીત પ્રમાણેજી
જો[૫] અનુભવ–દાન ગમે તો, ના રૂચે તો કહો મ આણેજી
—વિમલ૰ (૫)
જે પ્રભુભક્તિ વિમુખ નર જગમેં, તે ભ્રમ ભૂલ્યો ભટકેજી
સંગત[૬] તેહ ન વિગત[૭] લહીયે, પૂજાદિકથી ચિટકેજી વિ૰
કીજે પ્રસાદ ઉચિત ઠકુરાઈ. સ્વામી ! અખય ખજાનોજી
રૂપ–વિબુધનો મોહન પભણે, સેવક વિનતિ માનોજી વિ૰

卐

(૪૪૬) (૧૯–૧૪ [અ]) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ

(વીર ગુણો મારી વિનતી—એ દેશી.)

અનંતજિણંદશું વિનતિ, મેં તો કીધી હો ત્રિકરણથી[1]
મિલતાં નિજ સાહિબ ભણી, કુણ આણે હો મૂરખ મન
—અનંત૦

મુખ-પંકજ[2] મન-મધુકરૂ[3], રહ્યા લુબ્ધા હો ગુણજ્ઞાને
હરિ-હર આવળ[4]-ફૂલ જ્યોં,
ને દેખ્યા હો કિમ ચિત હોવે પ્રીણ[5]—અનંત૦

ભવ[6] ફરીયો દરીયો[7] તર્યો,
પણ કોઈ હો અણુસરીઓ[8] ન દી
હવે મન-પ્રવહણ માહરૂં, તુમ પદ ભેટે હો મેં રાખ્યું ઠી
—અનંત૦ (

અંતરજામી મિલ્યે થકે, ફહે[11]માહરોહો સહી કરીને ભ
હવે વહિ[12]જાવા તણી, નથી પ્રભુજી હો કોઈ ઇંહા લ
—અનંત (

પલ્લવ[13]ગ્રહિ રઢ[14]લેયશું, નહી મેળો હો જ્યારે તુમે મ
આતમ[15]અંબરે જો થઈ, કીમ ઉતરે હો કરારી ઈંટ-
નાયક નિજ નિવાજીયેં, હવે લાજીયેં હો કરતા રસ
અધ્યાતમ પદ આપવા, કાંઈ નહી પડે હો ખજાને ખૂટ-અ
જિમ તુમે તર્યા તિમ તારજ્યો, શું બેસે હો તુમને કાંઈ દામ
નહી તારો તો મુજને, તો કિમ તુમ હો તારક કહેશ્યો નામ
—અનંત૦ (

હું તો જિન રૂપસ્થથી[16], રહું હોઈ હો અહનિશ અનુ

ચરણ તજી જઈયેં કીહાં ? છે માહરી હો વાતલડીનો મૂલ
—અનંત૦ (૮)
અષ્ટાપદ[17]પદ મ કરે, અન્ય તીરથ હો જાશે જિમ હેડ
મોહન કહે કવિ-રૂપનો, વિના ઉપશમ હો નવિ મૂકું કેડ
—અનંત૦ (૯)

卐

(૪૪૬)(૧૯-૧૪[આ]) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

(આદિ પુરૂષ એ આદજી-એ દેશી.)

અનંત-જિણંદ ! અવધારીયેં, સેવકની અરદાસ[1]—જિનજી
અનંત અનંત ગુણ તુમતણા,સાંભરે શ્વાસોશ્વાસ—જિ૦ અ૦
સુરમણિ-સમ તુમ સેવના, પામીયેં પુણ્ય-પંડૂર[2]—જિન૦
કિમ પ્રમાદ તણે વશે, મુકું અધખિણુ દૂર ?—જિ૦ અ૦ (૨)
ભગતિ યુગતિ મનમેં વસો, મનરંજન મહારાજ—જિનજી૦
સેવકની તુમને અછે, બાંહ્ય ગ્રહ્યાની લાજ—જિ૦ અ૦ (૩)
સ્યું મીઠા[3] પીઠા[4] દિયે, તેહનો નાહે હું દાસ—જિન૦
સાચે સેવક સંભવી[5], કીજે જ્ઞાન પ્રકાશ—જિ૦ અ૦ (૪)
જાણુને સ્યું કહેવું ઘણું ? એક વચન મેલાપ—જિન૦
મોહન કહે કવિ-રૂપનો, ભકિત મધુર જિમ દ્રાખ—જિ૦ અ૦

卐

(૪૪૭) (૧૯-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

(હાંરે મારે જોબનીયાનો લટકો દહાડા ચાર જો—એ દેશી)

હાંરે ! મારે ! ધર્મ જિણંદશું લાગી પૂરણ પ્રીત જો;
જીવડલો લલચાણો જિનજીની ઓળગે[1] રે લો !

હાંરે ! મુને થાશે કોઈક સમે પ્રભુ સુપ્રસન્ન જો;
વાતડલી માહારી રે સવિ થાશે વગેરે[2] લો૦ (૧)
હાંરે ! પ્રભુ ! દુરજનનો ભંભેરયો માહારો નાથજો,
ઓળવશ્યે નહીં કયારે કીધી ચાકરી રે લો
હાંરે ! મારા સ્વામી સરખો કુણ છે ? દુનિયાં માંહિ જો,
જઈયેં રે જીમ તેહને ઘર આસ્યા કરી રે લો૦ (૨)
હાંરે ! જસ સેવાસેંતી[3] સ્વારથની નહી સિદ્ધ જો,
ઠાલીરે[4] શી કરવી તેહથી ગોઠડી[5] રે લો
હાંરે ! કાંઈ જૂઠું ખાય તે મીઠાઈને માટે જો,
કાંઈ રે ! પરમારથ વિણ નહી પ્રીતડી રે લો૦ (૩)
હાંરે ! મારે ! અંતરજામી જીવનપ્રાણ-આધાર જો,
વાયો રે નવિ જાણ્યો કળિયુગ-વાયરો રે લો
હાંરે ! મારે ! લાયક નાયક ભગતવછલ ભગવંત જો,
વારુ રે ગુણ કેરો સાહિબ સાયરુ રે લો૦ (૪)
હાંરે ! મારે ! લાગી મુજને તાહરી માયા[6] જોર[7] જો.
અળગા રે રહ્યાથી હોય ઓસંગળે ... ગે
હાંરે ! કુણ જાણે અંતરગતની ? ...મહારાજ જો,
હેજેરે હસી બોલો છાંડી ... રે લો૦ (૫)
! તારે મુખને મટકે ... રું મન જો,
અણીયાળી કામણ ... લો
નયણાં લંપટ ... જો,
[11]-રૂપે રહે ...
! તો પણ ...

તાહરીરે બલીહારી હું જાઉં વારણે[11] રે લો

હારે! કવિ રૂપ-વિબુધનો મોહન કરે અરદાસ જો;

શિરૂઆગી મન આણી ઉલટ અતિ ઘણે રે લો૦ (૭)

*

(૪૪૮) (૧૯-૧૬[અ]) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(હજી સરવરીઆરી પાળ--એ દેશી)

ઓળગ્યા શ્રી જિનરાજ ઓળગ[1]સુણો અમ-તણી—લલના૦

ભગતથી એવડી કેમ કરો છો? ભોળામણી—લલના૦

ચરણે વળગ્યો જેહ આવીને થઈ ખરો—લલના૦

નિપટ[2] જ તેહથી કોણ રાખે? રસ આંતરો—લ૦ (૧)

મેં તુજ કારણ સ્વામી! ઉવેખ્યા સુર ઘણા—લલના૦

માહરી દિશાથી મેં તો ન રાખી કાંઈ મણા[3]—લલના૦

તો તુમે તુજથી કેમ અપુઠા[4] થઈ રહો—લલના૦

ચૂક[5] હોવે જો કોય સુખે મુખથી કહો—લલના૦ (૨)

તુજથી અવર ન કોય અધિક જગતી તળે—લલના૦

જેહથી ચિત્તની વૃત્તિ એકાંગી જઈ મળે—લલના૦

દીજે દરશન વાર ઘણી ન લગાવીએ—લલના૦

વાતલડી અતિ મીઠી તે કિમ વિરમાવીએ? લલના૦ (૩)

તું જો જળ તો હું કમળ, કમળ તો હું વાસના[6]–લ૦

વાસના તો હું ભમર ન ચૂકું આસના[7]—લલના૦

તું છોડે પણ હું કેમ છોડું? તુજ ભણી—લલના૦

લોકોત્તર કોઈ પ્રીત આવી તુજથી બની—લલના૦ (૪)

ધુરથી[8] શ્યાને સમકિત દઈને ભોળવ્યો—લલના૦

કુમયા[5] કિમ કરવી ઘટે, જે થયો નિજ અનુકૂલ
—સાહિબ૦ પરમ૦ (૬)
જાગી હવે અનુભવ દિશા, લાગી પ્રભુ શું પ્રીત—સાહિબા૦
રૂપવિજય કાંવરાયનો, કહે મોહન રસ-રીત—સા૦ ૫૦

卐

(૪૪૯)(૧૯-૧૭[આ]) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

(જાદવપતિ તોરણ આવ્યા—એ દેશી.)

મુજ અરજ સુણો મુજ પ્યારા !
સાચી ભગતિથી કિમ રહો ન્યારા ?
સનેહી મોરા, કુંથુજિણંદ ! કરો કરૂણા (૧)
હું તો તુમ દરિશણનો અરથી[1],
ઘટે કિમ કરી શકે કરથી રે—સનેહી૦
થઈ ગિરૂઆ એમ જે વિમાશો,
તે તો મુજને હો અછે તમાસો રે—સનેહી૦ (૨)
લલચાવીને જે કિજે કિમ દાસને ચિત પતીજે રે—સનેહી૦
પદ મોટે કહાવો મોટા, જિણ,તિણ વાતે ન હુઓ ખોટા રે
—સનેહી૦ (૩)
મુજ ભાવમહેલમેં આવો, ઉપશમ-રસ-પ્યાલો ચખાવો રે સ૦
સેવકનો તો મન રીઝે, જો સેવકનું કારજ સીઝે[2] રે—સનેહી૦
મનમેળુ થઈ મન મેળો, અહે આવી મગ[3]અવહેલો[4]રે સ૦
તુમે જાણો છો એ કરૂં લીલા,પણ[5]અરથી સરદહે કરી સીલા રે
—સનેહી૦ (૪)

તો કહેજો રયાણાથી હો પ્રભુ! ભાગી જાણી સેવના,
કાંઈ એ અમચો[૮] એક તાર—અર૦ (૫)
પાણીનીરને મેલે હો કિણુ ખેલે એકંત હોયે રહું;
કાંઈ નહિ રે મિલણનો જોગ
જો પ્રભુ દેખું નયણે હો કહી વયણાં સમજાવું સહી;
કાંઈ તે ન મિલે સંજોગ—અર૦ (૬)
મનમેળુ કિમ રીઝે હો રયું કીજે અંતરાય એવડો,
કાંઈ નિપટ[૯] નહેજી[૧૦] નાથ
સાતરાજને અંતે હો કિણુ પાખે તે આવીને મિલું ?
કાંઈ વિકટ[૧૧] તુમારોજી સાથ—અર૦ (૭)
ઓળગ[૧૨] એ અનુભવની હો મુજ મનની વાતો સાંભળી,
કાંઈ કીજે આજ નિવાજ
રૂપ-વિબુધનો મોહન હો મનમોહન સાંભળી વિનતિ,
કાંઈ દીજે શીવપુર રાજ—અર૦ (૮)

卐

(૪૫૧) (૧૯-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

(થારા મોહ્લ લાઉ—એ દેશી)

સુગુરૂ સુણી ઉપદેશ, ધ્યાયો દિલમેં ધરી હો લાલ-ધ્યા૦
કીધી ભગતિ અનંત, ચવી[૧] ચવી ચાતુરી હો લાલ, ચવી૦
સિંચ્યો રે વિસવાવીશ, ઉલટ ધરી ઉલટ્યો હો લાલ-ઉ૦
દીઠો નવિ દિદાર, કાન કિણુહી લગ્યો હો લાલ-કાન૦(૧)
પરમેસર શું પ્રીત, કહો કીમ કીજીયેં હો લાલ—કહો૦
નિમેષ[૨] ન મેળે મીટ,[૩] દોષ કીણુ દીજીયે હો લાલ-દોષ૦

...! પ્રભુ૦ ભક્ત-વછલ ભગવંત જો,
...ાપ વસો મનમંદિર સાહિબ માહરે રે લો૦ (૧)
...! પ્રભુ૦ ખીજુ ન વીસારૂં તુજ જો,
...ત'સોલીના³ પત્તનજી પરે ફેરનો રે લો
હો! પ્રભુ૦ લાગી મુને માયા³ જોર⁴ જો,
દિજુપરત્વાગી સુસાહિબ તુમને હેરતો રે લો૦ (૨)
હો! પ્રભુ૦ તું નિસનેહી જિનરાય જો,
એકપખી પ્રીતડી કીજુપરે રાખીયે રે લો
હો! પ્રભુ૦ અંતરગતની મહારાજ જો,
વાતલડી વિણ સાહિબ કહોને દાખીયેં રે? લો૦ (૩)
હો પ્રભુ૦ અલખ-રૂપ થઈ આપ જો,
જાય વસ્યો શિવમંદિર માંહિ તું જઈરે લો
હો! પ્રભુ૦ લાધ્યો તુમારો ભેદ જો,
સૂત્ર-સિદ્ધાંત ગતિને સાહિબ તુમ લહીરે લો૦ (૪)
હો! પ્રભુ૦ જગજીવન જિનરાય જો,
મુનિસુવ્રત જિન સુણજો માનજ્યો માહરો રે લો
હો! પ્રભુ૦ પય પ્રણમી જિનરાય જો,
ભવભવ શરણું સાહિબ! સ્વામી! તાહરૂં રે લો૦ (૫)
હો! પ્રભુ૦ રાખશું હૃદય મઝાર જો,
આપો શામળીયા! દ્યો પદવી તાહરી રે લો,
હો! પ્રભુ૦ રૂપવિજયને શિષ જો,
મોહનને મન લાગી માયા તાહરી રે લો૦ (૬)

રોષ નિવારો ! હો ! રાજ, મહેલ પધારો હો ! રાજ,
કાંઈ વિચારો રે, વાહાલા ! ડાહું-જીમણું૦ (૪)
એસી હાંસી હો ? રાજ, હોએ વિકાસી હો ! રાજ,
જુઓ વિમાસીરે, અતિહી રોષ ન કીજીયે,
આ ચિત્રશાળી હો ! રાજ, સેજ સુઆળી હો ! રાજ,
વાત હેતાળી રે, વહાલા ! મહારસ પીજીયે૦ (૫)
ગુગતિ વનિતા હો ! રાજ, સામાન્ય[૯]વનિતા હો ! રાજ,
તજી પરિણીતારે, વાહલા ! કાં તુમે આદરો,
તુમને જે ભાવે હો ! રાજ, કુણ સમજાવે ? હો ! રાજ,
કિમ કરી આવે રે ? તાણ્યો[૧૦]કુંજર[૧૧]પાધરો૦ (૬)
વચને ન ભીનો હો ! રાજ, નેમ-નગીનો હો ! રાજ,
પરમ ખજાનો રે, વાહલા ! નાણુ અનુપનો[૧૩],
વ્રત શવિ સ્વામી હો ! રાજ, રાજુલ પામી હો ! રાજ,
કહે હિતકામી રે, મોહન બુધ રૂપનો૦ (૭)

卐

(૪૫૪) (૧૯-૨૨[આ]) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

(અંબરીઆને ગાજે હો ભરિયાણીરાણી સુએ એ-દેશી)

રાજુલ કહે રથવાળો ! હો, નણદીરા વીરા ! હઠ તજો,
કાંઈ પાળો પૂરવ-પ્રીત, મૂકો કિમ વિણ[૧]-ગુનહે હો ?
નારા વીરા ! વિલપતાં, કાંઈ એ શી શીખ્યા રીત ?
રાજુલ૦ (૧)

તો તુમ ચરણારી હો, નણદીરા વીરા ! મોજડી,
કાંઇ સાંભળો ! આતમરામ, તો મુજને[૨] ઉવેખો હો,

નણદીરા વીરા ! શ્યા[3] વતી, નહી એ સુગુણાંરો કામ–રા૦
પશુઆંને કરી કરુણા હો, નણદીરા વીરા ! મૂકીયા,
તો મેં શી ચોરી કીધી, પશુઆંથી શ્યું હીણી હો !
નણદીરા વીરા ! ત્રેવડી,[4]જે મુજને વિછોહો દીધ–રા૦ (૩)
એહવું જો મન ખોટું હો, નણદીરા વીરા ! જો હતું,
તો પાડી કાં નેહને ફંદ, ઉળઝ્યું તે નવી સુળઝેહો,
નણદીરા વીરા ! મનડું, કાંઈ કોટિ મિળે જો ઈંદ્ર–રા૦ (૪)
મેં તો કહો કિણુ વાતેહો, નણદીરા વીરા ! દુહવ્યા[5] ?
શ્યાને રાખો છો રોષ ? માહરે તો તુમ સાથે હો;
નણદીરા વીરા ![6]અલેહણું,તો કેહને દાખું રે દોષ ?–રા૦ (૫)
તાંત[7]ત્રુટયાની પરેહો, નણદીરા વીરા ! જોડીએ;
કાંઈ કતુઆરીના[8]જેમ, ઠેલીજે નાંહ પાખે હો.
નણદીરા વીરા ! વળગતાં, કાંઈ નેહ ન ચાલે એમ– રા૦
ઈમ કહેતી વ્રત લેતીહો, નણદીરા વીરા ? નેમજી
કાંઈ શિવ પહિલે કીઆ વાસ, ધનધન તે જગમાંહે હો,
નણદીરા વીરા ! પ્રીતડી, કાંઈ મોહન કહે શ્યાબાશ–રા૦

卐

(૪૫૫) (૧૯–૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(કાનુડો વેણુ વજાવે રે કાલીનદીને કાંઠે એ-દેશી)

વામાનંદ હો ! પ્રાણથકી છો પ્યારા,
નાંહી કીજે હો નયણથકી પિણ ન્યારા;
પુરસાદાણી શામળ–વરણો, શુદ્ધ સમકિતને આ

શુદ્ધ[1] પુંજ જિણે કીધો તેહને, ઉજ્વળ વરણ પ્રકાશે-
વામા૦ (૧)

તુમ ચરણે વિષધર[2] પિણ નિરવિષ,[3] દંશણ[4] થાએ બિઠાજી,
જોતા અમ શુદ્ધ સ્વભાવ કાં ન હુવે,
એહુ અમે શ્રદ્ધા છો—વામા૦ (૨)

કમઠરાય મદ કિધુ જિણતિમાં, મોહ તણો મદ જેનો,
તાહરી શકતી અનંતી આગળ, કેઈ કેઈ મર ગયા ગોતાં-
વામા૦ (૩)

તેં જિમ તાર્યા તિમ કુણ તારે? કુણ તારક? કહું એહવો,
સાયરમાન[5] તે સાયર સરીખો,તિમ તું પિણ તું જેહવો-
વામા૦ (૪)

કિમપિ ન બેસો કરૂણાકર તે, પિણ મુજ પ્રાપ્તિ અનંતી,
જેમ પડે કણ કુંજર-મુખથી, કીડી બહુ ધનવંતી-વામા૦
એક આવે એક મોજ પાવે, એક કરે ઓળગડી,
નિજ-ગુણ-અનુભવ દેવા આગળ,
પડખે નહીં તું બે ઘડી—વામા૦ (૬)

જેહવી તુમથી માહરી માયા, તેહવી તુમે પિણ ધરજ્યો,
મોહનવિજય કહે કવિ રૂપનો, પરતક્ષ કરૂણા કરજ્યો-વામા૦

卐

(૪૫૬) (૧૯-૨૪) શ્રી મહાવીર સ્વામી-જિન સ્તવન

(પછેડાની-દેશી)

"લંબ ભવ લહી દોહલો રે, કહો તરીયે કેણ[1] ઉપાય રે
—પ્રભુજીને વિનવું રે

સમકિત સાચા[2]સાચવું રે, તે કરણી કિમ થાય રે? —પ્રભુ૦
અશુભ મોહ જો મેટીયે રે, કાંઈ શુભ પ્રભુને જાય રે-પ્રભુ૦
નિરાગે[3] પ્રભુ ધ્યાઈયે રે, કાંઈ તો વિણ રાગ કહાય રે
—પ્રભુ૦ (૨)
નામ ધ્યાતા જો ધ્યાઈયે રે,કાંઈ પ્રેમ વિના નવિ તાન. પ્રભુ૦
મોહ–વિકાર જિહાં તિહાં રે, કાંઈ કીમ તરીયે ? ગુણધામે રે
—પ્રભુ૦ (૩)
મોહ–બંધ જ બંધિઓ રે,
કાંઈ બંધ જિહાં નહીં સોય રે—પ્રભુ,
કર્મબંધન કીજીયે રે, કર્મબંધન ગયે જોય રે-પ્રભુ૦ (૪)
તેહમાં શો પાડ ચઢાવીયે રે ? કાંઈ તુમે શ્રી મહારાજ રે-પ્રભુ.
વિણ કરણી જો તારશો રે, કાંઈ સાચા શ્રી જિનરાજ રે-પ્રભુ૦
પ્રેમ મગનની ભાવના રે, કાંઈ ભાવ તિહાં ભવ નાસરે-પ્રભુ,
ભાવ તિહાં અભ્યંતર છે રે, કાંઈ ઉદ્દેશ્યે આતમ સારરે-પ્રભુ૦
પૂરણઘટા[4]અભ્યંતર ભરયો રે. કાંઈ અનુભવ અનુહાર[5]રે-પ્રભુ.
આતમ ધ્યાને ઓલખી રે, કાંઈ લહશ્યું ભવનો પાર રે
—પ્રભુ૦ (૭)
વર્દ્ધમાન મુજ વિનતિ રે, કાંઈ માનજો નિશદીશ રે-પ્રભુ૦
મોહન કહે મનમંદિર રે, કાંઈ વસીયો તું વિસવાવીશ રે
—પ્રભુ૦ (૮)

શ્રી મોહનવિજયજી મહારાજ
કૃત
સ્તવન-ચોવીશી
કઠિન શબ્દોના અર્થો

સ્તવન ૧૯-૧ (અ)

૧. મીઠા ઠપકા ૨. પ્રેમવાળા ૩. મોટાઈ ૪. ચાર ગતિ રૂપ ૫. ગામમાં ૬. મોક્ષ ૭. બન્ધ છેદ ૮. ઉપકાર-એહસાન ૯. ઠાકોર ૧૦. સંકોચ

સ્તવન ૧૯-૧ (આ)

૧. પ્રગટ થઈ છે ૨. સ્નેહપૂર્વક અંતરના રાગથી ૩. જૂની ૪. અંદરની ૫. જ્યાં-ત્યાં ૬. દરેકની જુદી જુદી બુદ્ધિએ ૭. નય અને તેના પેટાનયની કલ્પના ૮. જુદી જુદી રીતે

સ્તવન ૧૯-૨ (અ)

૧. સેવા ૨. ભમરા ૩. જાહેર ૪. કેવી રીતે ૫. મોટાઈ

... ૧૯-૨ (આ)

૧. ખામી ૨. સ્વ=પોતાથી અન્યના=સ્નેહભાવ ૩.

હલકો ૪. ભમરો ૫. હાથી ૬. ખાલી મોઢે ૭. બાલક ૮. રાજી થાય

તવન ૧૯-૩

૧. વિદ્યમાન ૨. ઓળખાવી આપે ૩. યાચક ૪. વસ્તુને આપનાર ૫. મોટાઈ ૬. પ્રસન્ન થાય ૭. જ્યોતિમાં જ્યોતિ મળ્યે થકે ૮. સેવા ૯. સફળ

તવન ૧૯-૪

૧. ન સમજાય તેવું ૨. વિરોધાભાસ રહિત ૩. ચંદ્ર વિકાશી કમળના ૪. ભાગ્યનું નિર્માણ ૫. સારા ગુણવાનની સુંદર સોબત ૬. એકધારું ૭. સ્પષ્ટ ૮. સફળ ૯. ગરજવાન ૧૦ સેવા કરે ૧૧. અકૃપા ૧૨. ભેદભાવ ૧૩. ગુન્હો ૧૪. બનાવવાથી

તવન ૧૯-૫

૧. સેવા ૨. સારી રીતે પ્રસન્ન થાય ૩. કર્યો ૪. ભાગ્યમાં બન્યું હોય ૫. ખણ્યા

તવન ૧૯-૬

૧. શ્રેષ્ઠ=શાંત ૨. શ્રેષ્ઠ ૩. જ્ઞાન પ્રકાશ ૪. લક્ષ્મી મેળવીને ૫. છલકાય નહીં તે રીતે ગંભીર ૬. સેવા ૭. દયા

તવન ૧૯-૭

૧. મેઘ અને ચાતકને જે પ્રેમ, અહિ=સાપના કુલને અને હરણને જેમ નાદ=સંગીતનો પ્રેમ (૧ લી ગાથાની બે લીટીનો અર્થ) ૨. ભમરો ૩. માલતીની તાજી ખીલેલી વેલ ૪. અન્ય દર્શનના ૫. સાચી=

વાની રીત ગમે તો. અનુભવદાન=આત્માનુભવ આપો, અને જો ન ગમે તો મને કહો કે હવે પછી આવા વેષ લાવીશ નહીં એટલે સરવાળે મારે આ સંસારનું ભ્રમણ બંધ થઈ જાય (પાંચમી ગાથાના ઉત્તરાર્ધનો અર્થ) ૬. સેવન ૭, સ્પષ્ટપણે

સ્તવન ૧૯-૧૪ (અ)

૧. મન-વચન-કાયાથી ૨. કમલ ૩. ભમરો ૪. તુચ્છ વનસ્પતિનું નામ છે, જેને ફળ પણ લાગતાં નથી ૫. ખુશ=પ્રસન્ન ૬. સંસારનો ભટક્યો ૭. મોટો સંસાર સમુદ્ર તર્યો ૮. મળ્યો નહીં ૯. આશરા જેવું સ્થળ ૧૦. છુપાવીને ઠેઠ નજીક ૧૧. ધરે છે ૧૨. છટકી ૧૩. છેડો ૧૪. આગ્રહ ૧૫. આખા ઉત્તરાર્ધનો અર્થ સંગત રીતે બેસતો નથી, કંઈક શબ્દ ખૂટતો લાગે છે ૧૬. સમવસરણાકારે ૧૭. આખા પૂર્વાર્ધનો અર્થ ઝલકદાર-વિશિષ્ટ લાગે છે. પણ શબ્દોનો અંગત સંબંધ સમજાતો નથી.

સ્તવન ૧૯-૧૪ (આ)

૧. વિનતિ-૨. નિર્મળ-ઘણા ૩. મધુરા ૪. આશ્વાસનો ૫. સંભાળી

સ્તવન ૧૯-૧૫

૧. સેવાએ ૨. સફળ ૩. સેવાથી ૪. ફોગટ ૫. વાત ૬. પ્રીતિ ૭. વધુ ૮. પ્રેમમાં અંતરાય ૯. મનની ઢીલ ૧૦. આસક્ત ૧૧. આપના રૂપમાં ૧૨. ઓવારી જાઉં

સ્તવન ૧૯-૧૬ (અ)

૧. વિનતિ ૨. ખરેખર ૩. આમી ૪. અબોલા ૫. ભૂલ ૬. સુગંધ ૭. ભક્તિ ૮. પહેલેથી

સ્તવન ૧૯-૧૬ (આ)

૧. હસમુખ ૨. સુંદર ૩. અમૃતની ૪. વાટકી ૫ સોનાની ૬. પલકારા વિનાની આંખો ૭. ન સમજાય તેવી કલા-ગીત

સ્તવન ૧૯-૧૬ (ઈ)

૧. ઉપદ્રવ ૨. નવી=ઉત્તમ ૩. ઊગ્યો ૪. મનરૂપ આવાસમાં

સ્તવન ૧૯-૧૭ (અ)

૧. ન સમજાય તેવા ૨. ન દેખાય તેવા ૩. નજર ૪. છેટો ૫. અકૃપા

સ્તવન ૧૯-૧૭ (આ)

૧. ઇચ્છુક ૨. થાય ૩. પાછળથી ૪. તરછોડો તો પણ ૫. પણ ગરજવાનને તો તે શિલા=પથ્થર જેવું લાગે ૬. ભાગ્ય પ્રમાણે

સ્તવન ૧૯-૧૮

૧. યોગ્ય ૨. ન દેખાય તેવા ૩. મારી જ્ઞાનશક્તિના અવિષય ૪. ચહેરો ૫. સાક્ષાત્ ૬. મનની જેટલી પહોંચ છે તેમાં પણ ૭. આ રીતે ૮. અમારો ૯. સબંધ ૧૦ હેજ=હેત વિનાના ૧૧. મુશ્કેલ ૧૨. મેવા

સ્તવન ૧૯-૧૯

૧. દેશી શબ્દ છે, સંદર્ભ ગતિથી "કરી કરીને" અર્થ લાગે છે ૨. પલકારો ૩. દ્રષ્ટિથી ૪. ગુન્હો

૫. રસ્તો ૬. તે ૭. ચંદ્રનો પ્રકાશ ૮. ચંદ્ર વિકાશી કમલ-કુમુદ

સ્તવન ૧૯-૨૦

૧. સેવા કરનારાને ૨. આધાર ૩. પાનવાળો, જેમ પાનને ઘડીયે ઘડીયે ફેરવ્યા કરે તેમ હું આપને ઘડીયે ઘડીયે યાદ કરું છું (બીજી ગાથાની બીજી લીટીનો અર્થ) ૪. પ્રીતિ ૫. વધુ

સ્તવન ૧૯-૨૧

૧. મીઠી નજર ૨. સર્પ ૩. મહાદેવ ૪. છાતીએ ૫. કલિયુગમાં ૬. ગાઢ પ્રેમના કારણે

સ્તવન ૧૯-૨૨ (અ)

૧. તિલક ૨. ઉમંગથી ૩. પ્રેમને ૪. સ્ત્રી ૫. ત્રાંબાનો ૬. રણકો ૭. વાગ્યો ૮. આક્રમણ ૯. વેશ્યા ૧૦. ઐશ્ચર્યથી ૧૧. હાથી ૧૨. સીધો ૧૩. અદ્ભુત

સ્તવન ૧૯-૨૨ (આ)

૧. વગર અપરાધે ૨. અવગણો છો ! ૩. શા માટે ? ૪. ગણી ૫. દુભવ્યા ૬. લેણું નથી ૭. ત્રાક અગર તાર ૮. કાંતનારી

સ્તવન ૧૯-૨૩

૧. દર્શન મોહનીયના ત્રણ પુંજમાંથી શુદ્ધ પુંજની અહીં વાત જણાય છે ૨. સાપ ૩. ઝેર વિનાનો= શાંત ૪. દર્શનથી ૫. ઇંદ્ર ૬. સાગરનું માપ

સ્તવન ૧૯-૨૪

૧. કયા ૨. સારી રીતે ૩. રાગ વગર ૪. અંદરથી સંપૂર્ણ છટાથી ૫. અનુસાર.

श्री वर्धमानस्वामिने नमः

શ્રી રામવિજયજી મ.

કૃત

સ્તવન–ચોવીસી

[૨૦]

(૪૫૭) (૨૦–૧) શ્રી ઋષભદેવ–જિન સ્તવન

(હાંરે મ્હારે યોવનીયાનો લટકો દહાડા ચ્યાર જો–એ દેશી)

હાંરે ! આજ મળિઓ મુજને તીન ભુવનનો નાથ જો,
ઉદયો[1] સુખ–સુરતરૂ મુજ ઘટ[2] ઘર આંગણે રે લો
હાંરે ! આજ અષ્ટ મહાસિદ્ધિ આવી માહરે હાથ જો,
નાઠા[3] માઠા દહાડા દરિસણ પ્રભુતણે રે લો (૧)
હાંરે ! મ્હારે પિયરડું ઉસરી[4] ઉત્કટરસની[5] રાશિ જો,
નેહ[6]–સલૂણી નજર નિહાળી નાહરી રે લો
હાંરે ! હું તો જાણું નિશદિન બેસી રહું તુજ પાસ જો,
નાહરે નેહ બેઠી મીંજી[7] માહરી રે લો (૨)

હાંરે ! મ્હારી પૂગી[૯] પૂરણ રીતે મનની હુંશ જો,
દુરજનિયાં તે દુખલર્યાં આવટશે[૯] પડયા રે જો
હાંરે ! પ્રભુ ! તું તો સુરતરૂ બીજો જાણ્યા તૂસ[૧૦]જો,
તુજ ગુણહીરો મુજ હિયડા ઘાટે જડયો રે જો (૩)

હાંરે ! પ્રભુ ! તુજશું મહારે ચોળ–મજીઠો રંગ જો,
લાગ્યો એહવો તે છે કુણ ટાળી શકે રે જો,
હાંરે ! પ્રભુ ! પલટે તે તો કાચો રંગ પતંગ જો,
લાગ ન લાગે દુરજનનો કો મુજ થકે રે જો (૪)

હાંરે ! પ્રભુ ! તાહરી મુદ્રા સાચી મોહનવેલ જો,
મોહ્યા તીન–ભુવનજન દાસ થઈ રહ્યા રે જો
હાંરે[૧૧] ! પ્રભુ ! જે નવિ રંજ્યા તે સુરતરૂને ઠેલી જો,
દુઃખ–વિષવેલી આદર કરવા ઉમહ્યા રે જો (૫)
હાંરે ! પ્રભુ ! તાહરી ભક્તિ ભીન્યું માહરૂં ચિત્ત જો,
તલ[૧૨] જિમ તેલે તેલે[૧૩] જેમ સુવાસનાં રે જો
હાંરે ! પ્રભુ ! તાહરી દીઠી જગમેં મોટી રીત જો;
સુફળ કર્યા અરદાસ[૧૪]–વચન મુજ દાસના રે જો (૬)

હાંરે ! મ્હારે પ્રથમ પ્રભુજી ! પૂરણ ગુણનો ઈશ જો,
ગાતાં રૂપભજિણેસર હુંસે મનતણી રે જો,
હાંરે ! મ્હારે વિમલવિજય વર વાચકને શુભ શિષ્ય જો,
રામે પામી દિન દિન દોલત અતિ ઘણી રે જો (૭)

(૪૫૮) (૨૦-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

(યશોદાજી! કાનો તુમારો રોકી રહે યમુનાનો આરો-એ દેશી)

દીઠો નંદનવિજયાનો, નહિ લેખો[1] હરખ થયાનો,
પ્રભુ! કીધો મન્ન[2] મયાનો, બોલ[3] પાળ્યો બાંહ્ય ગ્રહ્યાનો (૧)
મુજને પ્રભુપદ સેવાનો, લાગ્યો છે અવિહડ તાનો,
મુજ વાહલો તે હિયડાનો, જે રમિયો નાથ-કથાનો (૨)
ન ગમે સંગ મુજ બીજાનો, જે કેળવે કોડિ કવાનો[4],
જિણે ચાખ્યો સ્વાદ સિતાનો[5], તેહને ભાવે ધંતુરો રયાનો[6]
પ્રભુ સાથે લાડ કરયાનો, માહરે આસંગ[1] સદાનો,
પ્રભુનો[7] ગુણ ચિત્ત હર્યાનો, કહિયે મુજ નહિ વિસર્યાનો
નહીં[8] છે માહરે વિનવ્યાનો, પ્રભુજીથી શું છે છાનો!
શિષ્ય વાચક વિમલવિજયનો, કહે રામ સુબોલ વિજયનો (૫)

卐

(૪૫૯) (૨૦-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

(મુજરો લેજો સાહિબ જાદડી-એ દેશી) ,

મુજરો લ્યોને માહરો, સાહિબ ગિરૂઆ ગરીબનિવાજ[1],
અવસર પામીજી એહવો, અજર[1] ન કરયોજી આજ-મુ૦
તરૂ આપે ફળફૂલડાં, જળ આપે જલધાર,
આપ[3]-સવારથ કો નહી, કેવળ પરઉપગાર-મુજરે
તિમ પ્રભુ જગજન તારવા, તેં લીધો અવતાર,
માહરી વેળાજી એવડો, એ છે કવણ વિચાર-મુજરે
ખિજમતગાર[4] હું તાહરો, ખામી ન કરૂંજી કોઈ
?? સંભાળી આપજો, દિલની નજરેજી જોઈ-૧

સંભવ સાહિબ ! માહરા, તું મુજ મળિઓજી ઈશ,
વાચક વિમલવિજય તણો, રામ કહે શુભ શિષ્ય-મુ૦

卐

(૪૬૦) (૨૦-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

(નંદ સલૂણાનંદના રે લો-એ દેશી)

સંવર રાયના નંદનારે[1] લો, ત્રિભુવનજન-આનંદનારે લો,
મૂર્તિ મોહન ગારીછેરે લો, તન-ધન જીવન વારિયેરે[2] લો-સં૦
મુજરો લીજે માહરોરે લો, હું સેવક તાહરોરે લો,
જગતારક નહી વિસરોરે લો,
તો મુજને કિમ વીસર્યોરે લો-સંવર૦ (૨)
જે જેહના તે તેહનારે લો, સેવું પાસાં કેહનારે લો.
અપજસ[3] જગ જે દેવનારે લો,
ન કરૂં તેહની સેવનારે લો-સંવર૦ (૩)
જે ફળ ચાખ્યાં કાગડેરે લો, તે હંસો કિમ આભડેરે[4] લો,
આપ વિચારી દેખશોરે લો,
તો મુજ કેમ ઉવેખશ્યોરે લો-સંવર૦ (૪)
અભિનંદનજિન ભેટિયોરે લો, ભવસાયર ભય મેટિઓરે લો,
વાચક વિમલવિજય તણોરે લો,
રામ લહે આણંદ ઘણો રે લો-સંવર૦ (૫)

卐

(૪૬૧) (૨૦-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન

(અરજ અરજ સુણોને રૂડા રાજિયાહોજી-એ દેશી)

સુમતિ સુમતિ સલૂણા[1] મહારા સાહિબાહોજી,
[illegible] જગજીવન જિનચંદ,

ધન ધન માતા મંગલાહોજી, જિણે તું જાયો રે નંદ[1]—સુ૦
ગિરૂઆ ગિરૂઆઈ[3]પ્રભુ ! તાહરી હોજી, હીડી જોતાંરે જોર,
તુમ ગુણ ગણ જે નવિ રંજિઆહોજી,
તે માણસ નહીં પણ ઢોર—સુમતિ૦
અમને અમને તુમારો આયત્તે[4]હોજી, જો પણ દાખો ન
અધિકું અધિકું બોલી દાખવેહોજી,
તે તો ઓછારે મેણુ[5]—સુ૦
દેખી દેખી તુમ મુખચંદ્રમાહોજી, જે સુખ પામે રે
તે મન મન જાણે માહરૂંહોજી, પણ ન કહાયે રે વેણ
એકણ એકણ તુમ મેલાવડેહો[6]જી, સરણ હુઓ અવ
વિમલ-વિમલવિજય ઉવઝાયનોહોજી,
રામ લહે જયકાર—સુ૦

卐

(૪૬૨) ૨૦–૬) શ્રી પદ્મપ્રભ–જિન સ્તવન

(નથ ગઈ રે મેરી નથ ગઈ-એ દેશી)

અજબ બની રે મેરે અજબ બની,
અજબ બની પ્રભુ સાથે પ્રીતિ,
તો મુજ દુરગતિની શી ભીતિ ? મે
દેખી પ્રભુની મોટી રીતિ, પામી પૂરણ રીતિ પ્રતીતિ-
જે દુનિયામેં દુરલભ નેહ[1], તે મેં પામી પ્રભુની સેહ[2]-
આલસુને ઘેર આવી ગંગ, પાગ્યો પંથી સખર[3]તુરંગ[4]-
તિરસે[5]પાયો માનસતીર, વાદ કરતાં વાધી ભીર-મેરે૦
ચિતચોરયા સાજનનો સંગ,
અણચિંત્યો મિળ્યો ચઢતે રંગ-મેરે૦ (

જિમ જિમ નિરખું પ્રભુ-મુખ-નૂર,
તિમ તિમ પાઉં આનંદપૂર-મેરે૦
સુણતાં જનમુખ પ્રભુની વાત, હરખે માહરા સાતે[૬]ધાત-મેરે૦
પદમપ્રભુ જિનને ગુણગાન,
લહીયે શિવપદવી અ-સમાન—મેરે૦
વિમલવિજય વાચકનો[૭]શિષ્ય,
રામે પાયો પરમ જગદીશ—મેરે૦ (૫)

卐

(૪૬૩) (૨૦-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(માહરે જાય સહિયરનો સાથ, કાંબલી મેલોને કાનજી રે
—એ દેશી)

દીસે અ[૧]-કળ સરૂપ[૨], સ્વામી સુપાસજી તાહરો રે
લોકવિદિતી[૩] વાત, રાગ ન રોસ હિયે ધરો રે—દીસે૦
જેહને[૪] વશ માહાદેવ[૫], ઉમયા[૬] નારી નચાવિયા રે
વૃંદાવનમાં કાન્હ[૭], ગોપી રાસ રમાવિયા રે—દીસે૦ (૨)
બ્રહ્મા પાડ્યો ફંદ, સાવિત્રી નિજ દીકરી રે
તે તે મદનપિશાચ[૮], હણતાં કરૂણા કિસી કરી રે—દીસે૦
ક્રોધ સરીખા યોધ, તેં નો ખિણમાંહિ મારીઆરે
જે વળી ઝાલ્યા બાંહિ, તે તો હેજશું તારિયા રે—દીસે૦
કહીયે કેતો એમ, તુજ અવદાત[૯] અછે ઘણો રે
રામ કહે શુભ શિષ્ય, વાચક **વિમલવિજય** તણો રે—દીસે૦

卐

(૪૬૪) (૨૦-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવ

(ગાં પરિ નાગિ મારા સાહિબા, કાંજુર મન માસો-એ દેશી)

ચંદ્રપ્રભની ચાકરી, મુને લાગી મીઠી
જગમાં જોડી જેહની[1], કિહાં દીસે ન દીઠી—ચંદ્ર૦ (૧)
પ્રભુને ગરણે માહરૂં, મનડું લલચાયું
કુણ છે બીજો જગે ? જિણે જોગે પતાયું[2]—ચંદ્ર૦ (૨)
કોડિ[3] કરી પણ અવર[4] કો, મુજ હિયડે નાવે
સુરતરૂફલ[5] મોહિગો, કિમ આક[6] સોહાવે—ચંદ્ર૦ (૩)
મુજ પ્રભુ મોહનવેલડી, કરૂણાશું ભરીઓ
પ્રભુતા પૂરી ત્રિભુવને, ગુણ-મણિનો દરીઓ—ચંદ્ર૦ (૪)
જિમ જિમ નિરખું નયણડે, તિમ હિયડું હુલસે[7]
એક ઘડીને અંતરે, મુજ મનડું તલસે[8]—ચંદ્ર૦ (૫)
સહજ[9]-સલૂણો સાહિબો, મિલ્યો શિવનો સાથી
સહજે છુટ્યો જગતમેં, પ્રભુની સેવાથી—ચંદ્ર૦ (૬)
વિમળવિજય ગુરૂ શિષ્યનો, શિષ્ય કહે કર જોડી
રામવિજય પ્રભુ નામથી, લહે સંપદ કોડિ—ચંદ્ર૦ (૭)

ક

(૪૬૫) (૨૦-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

(મુરલી વાઈ છે રે રસાલ, મુરલી સાંભળવા જઈયે-એ દેશી)

પ્રભુની વાણી જોર રસાળ, મનડું સાભળવા તલસે
સ[1]-જલ-જલદ જિમ ગાજતો,
જાણું વરસે અમૃતધાર—મનડું૦
સાંભળતાં લાગે નહી, ખિણ ભૂખને તરસ લગાર
—મનડું૦ (૧)

નિરયંચ મનુષ્યને દેવતા સહુ,
સમજે નિજ નિજ વાણુ—મનડું૦
યોજન[1]-ખેત્રે વિસ્તરે, નય-ઉપનય રતનની ખાણુ—મનડું૦
બેસે હરિ[3]-મૃગ એકઠા, ઊંદર-માંજારના[4] બાળ—મનડું૦
બોધ્યા પ્રભુની વાણીયે, કોન કરે કેહની આળ[5]—મનડું૦
સહસ વરસ જો નિગમે[6], તોહે તૃપતિ ન પામે મન્ન-મનડું૦
શાતાયે સહુ જીવના, રોમાંચિત હુવે તન્ન—મનડું૦ (૪)
વાણી સુવિધિ-જિણંદની, શિવરમણીની દાતાર—મનડું૦
વિમળવિજય ઉવઝાયનો, શિષ્ય રામ લહે જયકાર
—મનડું૦ (૫)

卐

(૪૬૬) (૨૦-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

(અબકો ચોમાસો માહરા પૂજજી રહોને-એ દેશી.)

ભગતિનો ભીનો[1] મારો મુજરો થે લ્યોને
નેહલૈ[2] સલૂણો[3] થારો[4] દરસણ દ્યોને,
મોરા દિલમેં રે આવી રહોને,
શીતલજિન ત્રિભુવન ધણી રે, પ્રભુ ! સેવકને ચિત્ત લહોને
દાન કહાયો આપ સારે, પ્રભુ ! તેહની લાજ વહોને
—ભગતિ૦ (૧)
જાણપણું મેં તાહરું રે, પ્રભુ ! તે નવિ દીઠું કયાંહિને
મોહન-મુદ્રા દેખીને રે, પ્રભુ ! વસી મુજ હિયડાં માંહિને
—ભગતિ૦ (૨)

રાત-દિવસ ગુણ જપું રે, પ્રભુ ! બીજું કાંઈ ન સુહાયને
જિમ જાણો તિમ રાખજો રે, પ્રભુ ! હું વળગ્યો તુમ પાયને
—ભગતિ૦ (૩)

નરક-નિગોદતણા ધણી રે, પ્રભુ ! જે તેં ઝાલ્યા બાંહિને
તેહ થયા તુજ સારિખા રે, પ્રભુ ! સેવક કેમ ન ચાહીને
—ભગતિ૦ (૪)

તુમ દીઠે દુખ સવિ વિસર્યા રે, પ્રભુ ! વાધ્યો વધતો વાન રે
વિમલવિજય ઉવઝાયનો રે, પ્રભુ **રામ** કરે ગુણગાનને
—ભગતિ૦ (૫)

卐

(૪૬૭) (૨૦-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન

(પ્રભુજીની ચાકરી રે—એ દેશી.)

શ્રી શ્રેયાંસની સેવના રે, સાહિબા ! મુજને વાલ્હી[1] જોર[2]
પ્રભુને સેવીયેરે ? પ્રભુ દેખી હરખું હિયેરે;
સાહિબા ! જિમ ઘન[3] દેખી મોર—પ્રભુ૦ (૧)
અણીયાળી[4] પ્રભુ આંખડી રે, સા૦ મુખ પુનમનો ચંદ-પ્ર૦
અહનિશે ઊભા ઓળગે[5] રે, સા૦ જેહને ચોસઠ ઈંદ-પ્રભુ૦
ફુલપગર[6] ઢીંચણસમા રે, સા૦ લહકે વૃક્ષ અશોક—પ્રભુ૦
દિવ્યધ્વનિ પ્રભુ દેશના રે, સા૦ મોહે ત્રિભુવન લોક—પ્રભુ૦
ચામર છત્ર સોહામણા રે, સા૦ ભામંડલ મનોહાર—પ્રભુ૦
વાજે દેવની દુંદુભિ રે, સા૦ સિંહાસન સુખકાર—પ્રભુ૦
આપો શિવસુખ સંપદા રે, સા૦ પ્રભુશું પૂરણ પ્રેમ—
વિમલવિજય ઉવઝાયનો રે, સા૦ **રામવિજય** કહે
—પ્રભુ૦ ।

૪૬૮) (૨૦-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી-જિન સ્તવન

(ઉંચો ગઢ ગિરનારકો રે, મનમોહના નેમ—એ દેશી.)

શ્રી વાસુપૂજ્ય-જિણંદજી રે, દિલરંજના હો લાલ
મુજ મન વાધ્યો રંગ હો, દુઃખ ભંજના હો લાલ
ચાહું ન્હાઉં નિશદિને રે, દિ૦ તુજ ગુણ-ગંગતરંગ હો
—દુઃખ૦ (૧)
જે સંગી જગ[1]-સંગના રે, દિ૦ તેહશું કેહો સંગ હો—દુઃખ૦
ત્રિભુવનહેમની[2] સુંદ્રડી[3] રે, દિ૦
તું તો અમુલખ[4] નંગ હો—દુઃખ૦ (૨)
બાંહ ગ્રહી મુજ બાળને રે, દિ૦ રાખો નિજ ઉછંગ[5] હો—દુઃખ૦
મોહ સરીખા રાજવી રે, દિ૦ જેમ ન મંડે જંગ[6] હો
—દુઃખ૦ (૩)
વાતડીઆં સમજાવિઓ રે, દિ૦ સમજે કિમ એકંગ હો—દુઃખ૦
અટકયો તે નવિ ઉભગેરે, દિ૦ માનસ[7]ધવલ[8]-વિહંગ હો
—દુઃખ (૪)
ભગતવિશે લેશું અમે રે, દિ૦ પ્રભુ તુમપદવી ચંગ હો, દુઃખ,
વાચક વિમળને રામના રે, દિ૦ પ્રભુશું પ્રેમ અભંગ હો
—દુઃખ૦ (૫)

卐

૪૬૯) (૨૦-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

(નિત નવીનિત નવીનિત નવી, કાજળવાળી ગોરી નિત નવીરે—એ દેશી)

મનવસી મનવસી મનવસીરે,
પ્રભુજીની મૂરતિ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

નિજ [illegible] જિનમંદિર જી [illegible]

[illegible]

જિનમંદિર [illegible]

[illegible]

(૪૦૭) (૬૦–૬૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન

(દેશી નાચ ઝેરીના—એ દેશી)

આજ મને આનંદ દિન ઘણી આવ્યો રે કે,
પ્રભુજી ! અનંત
જિનજીને [illegible] મારી [illegible] આવ્યો રે કે
[illegible] આજ તો દિન [illegible] રે કે.–
[illegible] રે કે.–
[illegible] રે કે.–

[illegible]

દેખી સવિયોવી વાધી હિલચા[૬] માહરી રે લો-પ્રભુજી૦
તુમ પાખે[૭] બીજાશું તો દિલ ગોઠે નહિરે લો-પ્રભુજી૦
સુરતરૂને છોડી બાવળ સેવે કુણ કહિરે લો-પ્રભુજી૦ (૨)
જોવા તુજ દરિશણ ખિણ ખિણ તરસે આંખડી રે લો-પ્ર૦,
હું ધ્યાઉં ઊડી આઉં પાઉં પાંખડી રે લો-પ્રભુજી૦
સેવકગુણ જોશો પરસન હોશો તો સહીરે લો- પ્રભુજી૦
પામીને અવસર મુજને વિસરશો નહિ રે લો-પ્રભુજી૦(૩)
જગજનને તારો બિરૂદ તુમારા એ ખરો રે લો—પ્રભુજી૦
તો માહરી વેળા આનાકાની કિમ કરો રે લો, પ્રભુજી૦
સેવક સંભાળો વાચા પાળો આપણી રે લો, પ્રભુજી૦
તું જગનો નાયક પાયો મેં ધણી રે લો—પ્રભુજી૦ (૪)
શિવનારી સારી મેળો તમ મેળાવડો રે લો-પ્રભુજી૦
'અવિગત[૮] પરમેશ્વર અનંત જિનેશ્વર તું વડોરે લો-પ્ર૦,
વિમળવિજય વાચકનો બાળક ઈમ ભણેરે લો—પ્રભુજી૦
'રામવિજય બહુ દોલત નામે તુમતણેરે લો—પ્ર૦ (૫)

*

(૪૭૧) (૨૦–૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

(દેશી-મોતીડાની)

ધરમ-જિણંદ ! તુમે લાયક સ્વામી,
મુજ સેવકમાં પણ નહિ ખામી.
સાહિબ રંગીલા હમારા, મોહના રંગીલા,
જુગતિ[૧] જોડી મળી છે સારી,
જોજ્યો હિયડે આપ વિચારી—સાહિબા૦ (૧)

ભગતવત્સળ એ બિરુદ તુમારો,
ભગતિ તણો ગુણ અચળ અમારો—સાo
તેહમાં કો વિવરો[2] કરી કળશે,[3]
તો મુજ અવરયમાં ભળશે—સાo (૨)

મૂળ ગુણ તું નિરાગ કહાવે,
તે કિમ રાગ-ભુવનમાં આવે—સાo
વળી છોટેઘટ[4] મોટો ન માવે,
તે મેં આણ્યો સહજસભાવે—સાo (૩)

અનુપમ અનુભવ રચના કીધી,
ઈમ શાબાશી જગમાં લીધી—સાo
અધિકું ઓછું અતિ આસંગે,[5]
બોલ્યું ખમજ્યો પ્રેમ પ્રસંગે—સાo (૪)

અમથી હોડ હુવે કિમ ભારી?
આશ ધરું અમ નેટ[1] તુમારી—સાo
હું સેવક તું જગવિસરામ,
વાચક વિમળતણો કહે રામ—સાo (૫)

(૪૭૨) (૨૦-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવ[illegible]

(બેડલે ભાર ઘણો છે રાજ! વાતાં કેમ કરો છો -એ
માહરો મુજરો લ્યોને! રાજ! સાહિબ શાંતિ સલુણ[illegible]
અચિરાજીના નંદન તો રે, દરશણ હેતે[1] આવ્યો
સમકિત રીઝ[1] કરોને સ્વામી, ભગતિ ભેટણું લાવ્યો-મ[illegible]
દુઃખભંજન છે બિરુદ તુમારું, અમને આશ તુમારી
તમે નિરાગી થઈને છૂટો, શી ગતિ હુવે અમારી? [illegible]

કહેઈયે લોક ન તાણી[1] કહેવું, એવડું સ્વામી આગે
પણ બાળક જો બોલી ન જાણે, તો કિમ વાહલો લાગે ? મા૦
માહરે તો તું સમરથ સાહિબ, તો કિમ ઓછું માનું ?
ચિંતામણિ જિણે ગાંઠે બાંધ્યું, તેહને કામ કિસ્યાનું ? મા૦
અધ્યાતમ[2]-રવિ ઉગ્યો મુજ[4] ઘટ,
મોહ[3]-તિમિર હર્યું જુગતે
વિમળવિજય વાચકનો સેવક,
રામ કહે શુભ ભગતે—માહરો૦

*

(૪૭૩) (૨૦-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

(થારે કેસરીયે કેસવીરે, વાગે હું મોહીરે મારૂજી-એ દેશી)

તુજ મુદ્રા સુંદર રૂપ પુરંદર[1] મોહિયા—સાહિબજી
તુજ અંગે કોડિગમે ગુણગિરૂઆ[2] સોહિયા—સા૦
તુજ અમિયથકી પણ લાગે મીઠી વાણી રે—સા૦
વિણ દોરી સાંકળી લીધું મનડું તાણી રે—સા૦ (૧)
ખિણ ખિણ ગુણ ગાઉં પાઉં તો આરામ રે—સા૦
તુજ દરિસણ પાખે ન ગમે બીજા કામ રે—સા૦
મુજ હૃદયકમળ વિચ વસિયું તાહરૂં નામ રે—સા૦
તુજ સુરતિ ઉપર વારૂં તન મન દામ[3] રે—સા૦ (૨)
કર જોડી નિશદિન ઊભો રહું તુજ આગ રે—સા૦
તુજ મુખડું જોતાં ભૂખ ને તરસ ન લાગે રે—સા૦
મેં ક્યાંહિ [illegible]

વિમલવિજય ઉવઝાય પસાએ,

રામ કહે સુખ પાસ્યાંજી—મન૦ (૫)

卐

(૪૭૪) (૨૦–૧૮[આ]) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

(દેશી ઝુંબખડાની)

અનુપમ શ્રી અરનાથનોરે,

પાયો મેં દીદાર[1] સાહિબ મનમાં વસ્યો,

ચંદ્ર જિસ્યો મુખ ઉજળોરે, ઉજળગુણ[2] નહી પાર—સા૦

જગજનનાં દિલ રીઝવેરે, તારે આણી હેત—સાહિબ૦

કો કહશે વીતરાગને રે, રાગતણું એ હેત—સાહિબ૦ (૨)

તે તો તત્ત્વમતિ નહિ રે. ફોકટ પાચે ખેદ—સાહિબ૦

ગિરૂઆ સહેજે ગુણ કરે રે, તે નવિ જાણે ભેદ—સા૦ (૩)

તાપહરે જિમ ચંદ્રમારે, સીત હરે જિમ સૂર[3]—સાહિબ૦

ચિંતામણી દાલિદ્ર હરે રે, આપે વાસ[4] કપૂર—સાહિબ૦(૪)

તિમ પ્રભુનો ગુણ સહજનો રે, જાણે જે ગુણગેહ—સા૦

વિમલવિજય ઉવઝાયનોરે, રામ કહે ધરી નેહ—સા૦(૫)

卐

(૪૭૫) (૨૦–૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

(મેં જાણી તુમારી પ્રીતિ પરપંચ ગાલારે-એ દેશી)

હવે જાણી મલ્લિજિણંદ મેં માયા[1] તુમારી રે

તુમે કહવાઓ નિરાગ, જુઓ વિચારી રે૦ (૧)

પ્રભુ! તેહશું ત્હારી વાત, જે રહે તુજ વસગારે[2]

તે મૂલ ન પામે પાત, જે હોવે અળગારે[3]૦ (૨)

કરે ચંદન નિજ સારિખો, સા૦ જિમ તરૂઅરનો એતહો[૯]
—શામ૦ (૪)
જ્ઞાનદશા પરગટ થઈ, સા૦ મુજઘટ મિલિયો ઈશહો[૧૦]—શા૦
વિમલવિજય ઉવઝાયનો, સા૦ **રામ** કહે શુભ શિષ્યહો
—શામ૦ (૫)

(૪૭૭) (૨૦–૨૧) શ્રી નમિનાથ–જિન સ્તવન

(લંકાનો રાજા—એ દેશી.)

શ્રી નમિનાથ મુજ મન વસ્યો રે, ગિરૂઓ ગુણની ખાણ રે
—ત્રિભુવનનો રાજા દીપેરે જસ ચડત[૧] દિવાજા,
ચઉદરાજને છેહડે રે, ઉંચો જેહનો ઠાણ રે—ત્રિભુ૦ (૧)
મુજરો કો પાવે નહીં રે, ઇંદ ચંદ નાગિંદ રે—ત્રિભુ૦
રાગે નજર ન મેળવે રે, તો કુણ જાણે છંદ[૨] રે ?–ત્રિ૦
તેહશું મેં કરતાં કરી રે, અચરજવાળી વાત રે–ત્રિભુ૦
ભગતિ અપૂરવ દોરીયે રે, આકર્યો ઇણુ ભાત રે–ત્રિ૦
ઉરમંદિરે[૩] આવી કરયો રે, અવિચલ વાસો તેણ[૪]રે–ત્રિ૦
મનમેળું કીધો ખરો રે, જે નવિ હોવે કેણ રે—ત્રિ૦
ભવજલનો ભય મેટીયો રે, વાધ્યો અધિક ઉમંગ રે–ત્રિ૦
વિમલવિજય ઉવઝાયનો રે, **રામ** કહે મન રંગ રે–ત્રિ૦

卐

(૪૭૮) (૨૦–૨૨) શ્રી નેમિનાથ–જિન સ્તવન

(પરણવાથી માહરે પાડોસી સુજાણ જો, જાતાં ને વળતાં મનડું રીઝવેજો—એ દેશી)

સહિયાં[૧] મોરી ! સાહિબો **નેમ** મનાવો જો,
દિલડું તે દાઝે[૨] પીઉ વિણુ[૩] મ.

(૪૮૦) (૨૦-૨૪) શ્રી મહાવીર-જિન સ્તવન

(ભરતનૃપ ભાવશું એ-એ દેશી)

આજ સફળ દિન માહરોએ, ભેટ્યો વીરજિણંદ કે,
ત્રિભુવનનો ધણીએ
ત્રિશલારાણીનો નંદકે; જગચિંતામણીએ
દુઃખ દોહગ દૂરે ટળ્યાંએ, પેખી પ્રભુ-મુખ ચંદકે-ત્રિભુ૦
રિદ્ધિ-વૃદ્ધિ સુખ-સંપદાએ, ઉલ્લટ[1]અંગે ન માયકે-ત્રિભુ૦
આવી મુજ આંગણેએ, સુરગવી[2] હેજ[3]સવાયકે[4]—ત્રિભુ૦
ચિંતામણિ મુજ કર ચઢ્યું એ, પાયો ત્રિભુવનરાજકે-ત્રિભુ૦
મુંહ[5] માગ્યા પાસા ઢળ્યાએ, સિધ્યાં વંછિતકાજકે-ત્રિભુ૦
ચિત[6] ચાહ્યા સાજન મિળ્યાએ,
દુરજન ઉડયા વાય કે—ત્રિભુ૦
સૌમ્ય નજર પ્રભુની લહીએ, જેહવી સુરતરૂ છાંય કે—ત્રિભુ૦
તેજ ઝલામલ[7] દીપતોએ, ઉગ્યો સમકિતસૂર[8] કે—ત્રિભુ૦
વિમલવિજય ઉવઝાયનોએ, રામ લહે સુખ પૂર કે—ત્રિભુ૦

શ્રી રામવિજયજી મ.

કૃત

સ્તવન ચોવીશી

કઠિન શબ્દોના અર્થ

સ્તવન ૨૦-૧

૧. ઉગ્યો ૨. અંતરાયના ઘરના ૩. અશુભ ૪. ઉભરાઈ ૫. અપૂર્વ આનંદ રસની ૬. સ્નેહભરી ૭. ભેદાઈ = તરબોળ થઈ ૮. હાડકાની અંદરની મિંજ એટલે હાડોહાડ ૯. અથડશે ૧૦. ફોતરા ૧૧. હે પ્રભુ! જે તમારાથી રંજ્યા નહીં તેઓ સુરતરૂ=કલ્પવૃક્ષને ઠેલી દુઃખરૂપ વિષવેલડીને આદરવા તૈયાર થયા છે (પાંચમી ગાથાના ઉત્તરાર્દ્ધનો અર્થ) ૧૧. તલ જે રીતે તેલથી વ્યાપ્ત હોય ૧૩. તેલમાં જેમ સુગંધ વ્યાપ્ત હોય ૧૪. મરજીનાં વચનો

સ્તવન ૨૦-૨

૧. પ્રમાણ ૨. મન=દિલ, મયાનો=દયાનું ૩. વચન ૪. પ્રયત્ન ૫. સાકરનો ૬. અંતરનો પ્રેમ ૭.

(૪૮૦) (૨૦-૨૪) શ્રી મહાવીર-જિન સ્તવન

(ભરતનૃપ ભાવશું એ-એ દેશી)

આજ સફળ દિન માહરોએ, ભેટ્યો વીરજિણંદ કે,
ત્રિભુવનનો ધણીએ
ત્રિશલારાણીનો નંદકે; જગચિંતામણીએ
દુઃખ દોહગ દૂરે ટળ્યાએ, પેખી પ્રભુ-મુખ ચંદકે-ત્રિભુ૦
રિદ્ધિ-વૃદ્ધિ સુખ-સંપદાએ, ઉલ્લટ[1] અંગે ન માયકે-ત્રિભુ૦
આવી મુજ આંગણેએ, સુરગવી[2] હેજ[3] સવાયકે[4]—ત્રિભુ૦
ચિંતામણિ મુજ કર ચઢયું એ, પાયો ત્રિભુવનરાજકે-ત્રિભુ૦
મુંહ[5] માગ્યા પાસા ઢળ્યાએ, સિધ્યાં વંછિતકાજકે-ત્રિભુ
ચિત[6] ચાહ્યા સાજન મિલ્યાએ,
દુરજન ઉડયા વાય કે—ત્રિભુ૦
સૌમ્ય નજર પ્રભુની લહીએ, જેહવી સુરતરૂ છાંય કે—ત્રિભુ૦
તેજ ઝલામલ[7] દીપતોએ, ઉગ્યો સમકિતસૂર[8] કે—ત્રિભુ૦
વિમલવિજય ઉવઝાયનોએ, રામ લહે સુખપૂર કે—ત્રિભુ૦

શ્રી રામવિજયજી મ.
કૃત
સ્તવન ચોવીશી
કઠિન શબ્દોના અર્થ

સ્તવન ૨૦-૧

૧. ઉગ્યો ૨. અંતરાયના ઘરના ૩. અશુભ ૪. ઉભરાઈ ૫. અપૂર્વ આનંદ રસની ૬. સ્નેહભરી ૭. ભેદાઈ = તરબોળ થઈ ૮. હાડકાની અંદરની મિંજ એટલે હાડોહાડ ૯. અથડશે ૧૦. ફાંતરા ૧૧. હે પ્રભુ ! જે તમારાથી રંજ્યા નહીં તેઓ સુરતરૂ=કલ્પવૃક્ષને ઠેલી દુઃખરૂપ વિષવેલડીને આદરના તૈયાર થયા છે (પાંચમી ગાથાના ઉત્તરાર્દ્ધનો અર્થ) ૧૧. તલ જે રીતે તૈલથી વ્યાપ્ત હોય ૧૩. તેલમાં જેમ સુગંધ વ્યાપ્ત હોય ૧૪. મરજીનાં વચનો

સ્તવન ૨૦-૨

૧. પ્રમાણુ ૨. મન=દિલ. મયાનો=દયાનું ૩. વચન ૪. પ્રયત્ન ૫. સાકરનો ૬. અંતરનો પ્રેમ ૭.

જિનકલ્પીનો માર્ગનો ગુણ ધારક હું નથી એવું (૭મી ગાથાનો ભાવાર્થ) ૮. મારે બીજો કોઈ પરિત્રાણ નથી.

સ્તવન ૨૦-૩

૧ ગરીબોને સંભાળનારા ૨ નિરંજન ૩. પોતાના સ્વાર્થ માટે નહીં ૪. મેઘ

સ્તવન ૨૦-૪

૧ પુત્ર ૨. ઓવારીહુકમે ૩. જગતમાં જે દેવતા આપજી છે (બીજી ગાથાની બીજી લીટીનો અર્થ) ૪ ભટે

સ્તવન ૨૦-૫

૧ ફોક ૨. પુત્ર ૩. ભેળાઈ ૪. ભરૂંસો ૫. નિશાની ૬ મળ ઘણી

સ્તવન ૨૦-૬

૧. ઘણું ૨. મેળાપ ૩. ક્રોધ ૪. થોડો ૫. તરત્યાએ ૬. આખા શરીરમાં ઝળઝળાટી

સ્તવન ૨૦-૭

૧. ન સમજાય તેવું ૨. સ્વરૂપ ૩. જગજાહેર ૪. કામદેવને ૫. શંકરજી ૬. પાર્વતી ૭. કન્હૈયા=કૃષ્ણ ૮. કામરૂપ પિશાચ ૯. ચરિત્ર-વૃત્તાંત

સ્તવન ૨૦-૮

૧. જે પ્રભુની ૨. ફરી શકે ૩. ક્રોડ પ્રયત્ન ૪. બીજા કોઈ ૫. કલ્પવૃક્ષના ફળથી ૬. આકરો ૭ ઉમંગભેર પ્રસન્ન થાય ૮. ઝંખના કરે ૯. સ્વાભાવિક રીતે સુંદર

સ્તવન ૨૦-૨૧

૧. ચઢતી કળા ૨. અભિપ્રાય ૩. મનમંદિરે ૪. તે પ્રભુજીએ

સ્તવન ૨૦-૨૨

૧. ઓ ! સખીઓ ! ૨. વિરહઅગ્નિથી બળે ૩. વગર જોયે ૪. સંબંધ કરીને ૫. રીત ૬. દુઃખે ૭. પ્રખ્યાત

સ્તવન ૨૦-૨૩

૧. સુંદર ૨. આકર્ષક ૩. સુંદર ૪. આંખની ૫. મોદક ૬. ધરણેન્દ્ર ૭. તેના ઉપર

સ્તવન ૨૦-૨૪

૧. હરણ ૨. કામધેનુ ૩. અંતરનો પ્રેમ ૪. વધુ ૫. મનમાન્યા ૬. મનગમતા ૭. ઝળહળતો ૮. સમકિત રૂપ સૂર્ય

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

સ્તવન [illegible]

૧. [illegible]

સ્તવન [illegible]

૧. [illegible] ૨. [illegible]

[illegible] વિનતી [illegible]

સ્તવન [illegible]

૧. રાગ-પ્રેમ ૨. અધિક [illegible]

સ્નેહ ૫. ફેરવી નહીં ૬. અણસાર [illegible]

સાંકળ [illegible]

પ્રભુ શયજિતારિ[૫]-નંદ નયણે દીઠો રે
સાવથ્થીપુર-શણગાર, લાગે મુને મીઠો રે (૪)
પ્રભુ બ્રહ્મચારી ભગવાન, નામ સુણાવે રે,
પણ મુગતિવધૂ વશી-મંત્ર, પાઠ ભણાવે રે (૫)
મુજ રઢ[૬] લાગી મનમાંહે, તુજ ગુણ કેરીરે
નહિ તુજ મૂરતિને તોલ[૭], સૂરત[૮] ભલેરી[૯] રે (૬)
જિન ! મહેર કરી ભગવાન,વાન[૧૦] વધારો રે
શ્રી સુમતિવિજય ગુરૂ-શિષ્ય, દિલમાં ધારો રે (૭)

卐

(૪૮૪) (૨૧-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

ઘમઘમ ઘમકે ઘુઘરા રે, ઘુઘરે હીરની દોર કે ઘમ એ દેશી)
શ્રી અભિનંદન-સ્વામીને રે, સેવે સુરકુમરીની કોડ કે—
પ્રભુની ચાકરી રે
મુખ મટકે મોહી રહી રે, ઉભી આગળ બે કરજોડ કે પ્ર૦
સ્વર ઝીણે આલાપતી રે, ગાતી જિનગુણ—ગીત
રસાળ કે—પ્રભુ૦
તાળ મૃદંગ બજાવતી રે, દેતી અમરી[૧]ભમરી[૨]-બાળકે—
પ્રભુ૦ (૨)
ઘમઘમ ઘમકે ઘુઘરી રે,[૩]ખળકે કટિમેખલ[૪]સાર કે-પ્રભુ૦
નાટક નવનવા નાચની રે, બોલે પ્રભુ-ગુણગીત રસાળ કે-
પ્રભુ૦ (૩)
પુત્ર સિદ્ધારથ માતનો રે,
સંવર-ભૂપતિ-કુળ-શિણગાર—પ્રભુ૦

અવગુણ ગણતાં માહરા રે લો,

નહિ આવે પ્રભુજી ! પાર—મ

પણ જિન પ્રવહણની[3] પરે રે લો,

તુમે છો તારણહાર—મારા૦ સવે૦

નયરી અયોધ્યાનો ધણીરે લો,

વિજયા ઉયર[4]-સર-હંસ—મ

જિતશત્રુરાયનો નંદલો રે લો,

ધન ઈક્ષ્વાગનો વંશ—મારા૦ સવે૦

ધનુષ્ય સાઢાચ્યારની રે લો, દેહડી રંગ[5]-સનૂર—મ

બહોંતેર પૂરવ લાખનું રે લો,

આયુ અધિક સુખ-પૂર—મારા૦ સવે૦

પાંચમે આરે તું મળ્યો રે લો,

પ્રગટ્યાં છે પુણ્યનિધાન—મા

સુમતિ ગુરુ-પદ સેવતાં રે લો,

રામ અધિક તનુ-વાન—મારા૦ સવે૦

(૮૮૩) (૨૧–૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્ત

(તુને ગોકુલ બોલાવે કાન ! ગોવિંદ ગોરી રે—એ દે

મુને સંભવ જિનશું પ્રીત, અવિહડ[1] લાગી રે

દીઠે દેખત પ્રભુ મુખ-ચંદ, ભાવઠ[2] ભાગી રે।

જિન સેના-નંદન[3] દેવ, હિયડે વસીયે રે

પ્રભુ-ચરણ નમે કર જોડ, અનુભવ-રસીયા રે

ને તુજ-ગુણ-ચ્યાર પ્રમાણ, કેતી વાત

મનમંદિર મંગલવાન, આગી તેરી ભવ રે

પ્રભુ રાયજિતારિ[૫]–નંદ નયણે દીઠો રે
સાવત્થીપુર–શણગાર, લાગે મુને મીઠો રે (૪)
પ્રભુ બ્રહ્મચારી ભગવાન, નામ સુણાવે રે,
પણ મુગતિવધૂ વશી–મંત્ર, પાઠ ભણાવે રે (૫)
મુજ રઢ[૬] લાગી મનમાંહે, તુજ ગુણ કેરીરે
નહિ તુજ મૂર્તિને તોલ[૭], સૂરત[૮] ભલેરી[૯] રે (૬)
જિન ! મહેર કરી ભગવાન,વાન[૧૦] વધારો રે
શ્રી સુમતિવિજય ગુરુ-શિષ્ય, દિલમાં ધારો રે (૭)

卐

(૪૮૪) (૨૧–૪) શ્રી અભિનંદન–જિન સ્તવન

(ઘમઘમ ઘમકે ઘુઘરા રે, ઘુઘરે હીરની દોર કે ઘમ એ દેશી)

શ્રી અભિનંદન–સ્વામીને રે, સેવે સુરકુમરીની કોડ કે—
પ્રભુની ચાકરી રે
મુખ મટકે મોહી રહી રે, ઉભી આગળ બે કરજોડ કે પ્ર૦
સ્વર ઝીણે આલાપતી રે, ગાતી જિનગુણ—ગીત
રસાળ કે—પ્રભુ૦
તાળ મૃદંગ બજાવતી રે, દેતી અમરી[૧]ભમરી[૨]–બાળકે—
પ્રભુ૦ (૨)
ઘમઘમ ઘમકે ઘુઘરી રે,[૩]ખળકે કટિમેખલ[૪]સાર કે–પ્રભુ૦
નાટક નવનવા નાચતી રે, બોલે પ્રભુ–ગુણગીત રસાળ કે–
પ્રભુ૦ (૩)
સુત સિદ્ધારથ માતનો રે,
સંવર–ભૂપતિ–કળ–શિણગાર—પ્રભ૦

ભરિય કચોલી[1] કુંકુમે[2], માંહે મૃગમદ[3] ઘોળી
પૂજે પ્રભુ નવ અંગ રે, લાલ સહિયર[4]–ટોળી (૨)
કેસરની આંગી રચી, માંહે હીરા દીપે
જોર બન્યો જિનરાજ રે, તેજે લાલ સૂરજ છીપે (૩)
મુગટ ધર્યો શિર શોભતો, મણિ રયણ બિરાજે
ઝલકે કુંડળ જોડ રે, હઈડે હાર નિર્મળ છાજે (૪)
કરી પૂજા મન ભાવશું, પ્રભુ હઈડે ધરતી
ધરતી ઉઠવતી પાય રે, જોવે લાલ જિનમુખ ફરતી (૫)
કાકંદી નયરી ધણી, શત ધનુષની કાયા
લાખપૂરવનું આયુ રે, નવમો લાલ એ જિનરાયા (૬)
શ્રી સુમતિવિજય પ્રભુ–નામથી, નિત મંગળિક માળા
રામવિજય જયકાર રે, જપતાં લાલ જિન ગુણમાળા (૭)

*

(૪૯૦) (૨૧–૧૦) શ્રી શીતલનાથ–જિન સ્તવન

(પાટણની પરોળી રાજ૬ ! લાવજો રે લો—એ દેશી)

શ્રી ભદ્દિલપુર વાસી રે સાહિબ માહરા રે,
શ્રવણે[1] મેં સુણિયા રે ગુણ બહુ તાહરા રે
ગુણો મોરા મીઠડા ! શ્રી ભગવંત ! કેવળ[2]–કમળાના હો કંત;
સેવક નિજ ચરણે રે રાજંદ[3] ! રાખજો રે (૧)
સાતેનેં વળી રાજ રે, રાજંદ ! અળગા વસો રે,
તિહાંકણને[4] આવણને[5] રે મનડું ઉલ્લસે રે
સુણ મોરા સાહિબ ! લાલ ગુલાલ, સેવકને નયણે નિહાળ;
નયણની લીલા રે તારી તારશે રે (૨)

હરખે હું તુમ શરણે આવ્યો કે, મુજને રાખજો રે લો,
ચોરટા ચ્યાર ચુગલ[1] જે ભુંડા કે, તેહ દૂરે નાખજો રે લો (1
પ્રભુજી ! પાંચતણી[2] પરશંસા કે, રૂડી થાપજો રે લો,
મોહન ! મહેર કરીને દરશણ, મુજને આપજો રે લો
તારક ! તુમ પાલવ[3] મેં ઝાલ્યો કે, હવે મુને તારજો રે લો
કુતરી કુમતિ થઈ છે કેડ[4] કે, તેહને વારજો રે લો (૨
સેંદરી[5] સુમતિ સોહાગણ સારી કે, પ્યારી છે ઘણી રે લો,
તાતજી ! તે વિણ જીવેં ચૌદ, ભુવન કર્યું આંગણું રે લો
લખ ગુણ **લખમણા**[6] રાણીએં જાયો કે,
મુજ મન આવજો રે લોલ,
અનુભવ અનોપમ અમૃત મીઠો કે,
સુખડી લાવજ્યો રે લો (૩)
દીપતી દોઢસો ધનુષ પ્રમાણ કે, પ્રભુજીની દેહડી રે લો
દેવની દશ પૂરવ લખ માનકે, આઉખું વેલડી રે લો
નિરગુણ નિરાગી પણ હું રાગી કે, મનમાંહે રહો રે લો,
શુભ ગુરૂ **સુમતિવિજય** સુપસાય કે,
રામેં સુખ લહ્યો રે લો (૪)

卐

(૪૮૯) (૨૧–૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવ

(સોવન સોટા જગે ભર્યા કુંડાલી દોરી, રયાં રયાં હાતજુ દેમ
લેજો રામ લોગે દોરી—એ દેશી)

સુવિધિ-જિણેસર ! સાંભળો, મનમોહન સ્વામી

ભરિય કચોલી[1] કુંકુમે[2], માંહે મૃગમદ[3] ઘોળી
પૂજો પ્રભુ નવ અંગ રે, લાલ સહિયર[4]–ટોળી (૨)
કેસરની આંગી રચી, માંહે હીરા દીપે
જોર બન્યો જિનરાજ રે, તેજે લાલ સૂરજ જીપે (૩)
મુગટ ધર્યો શિર શોભતો, મણિ રયણ બિરાજે
ઝલકે કુંડળ જોડ રે, હઈડે હાર નિર્મળ છાજે (૪)
કરી પૂજા મન ભાવશું, પ્રભુ હઈડે ધરતી
ધરતી ઉઠવતી પાય રે, જોવે લાલ જિનમુખ ફરતી (૫)
કાકંદી નયરી ધણી, શત ધનુષની કાયા
લાખપૂરવનું આયુ રે, નવમો લાલ એ જિનરાયા (૬)
શ્રી સુમતિવિજય પ્રભુ–નામથી, નિત મંગળિક માળા
રામવિજય જયકાર રે, જપતાં લાલ જિન ગુણમાળા (૭)

卐

(૪૯૦) (૨૧-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

(પાટણની પટોળી રાજંદ ! લાવજો રે લો—એ દેશી)

શ્રી ભદ્દિલપુર વાસી રે સાહિબ માહરા રે,
શ્રવણે[1] મેં સુણિયા રે ગુણ બહુ તાહરા રે
સુણો મોરા મીઠડા ! શ્રી ભગવંત ! કેવળ[2]–કમળાના હો કંત;
સેવક નિજ ચરણે રે રાજંદ[3] ! રાખજો રે (૧)
સાતેને વળી રાજ રે, રાજંદ ! અળગા વસો રે,
તિહાંકણને[4] આવણને[5] રે મનડું ઉલ્લસે રે
સુણ મોરા સાહિબ ! લાલ ગુલાલ, સેવકને નયણે
નયણની લીલા રે તારી તારશે રે

શ્રી શીતલજિન ! મુજ મનમાં
શિવરમણીના રસિયા દિલમાં લાવજો રે
પ્રભુજી મોરા ! તારું અકળ સ્વરૂપ,
તુજથી અગમ નદી મન રૂપ;
ઉવટો લલચાણો પ્રભુજીની સૂરતે રે (
નેવું ધનુષ પ્રમાણે રે નંદમાતનો રે,
શ્રી વત્સલંછન રે દૃઢરથ તાતનો રે
પ્રભુ મારા અવધારો ગુણગેહ, જિનજી તુજશું મુજ મન ને
નેહલડાની વાતું રે રાજંદ ! દોહલી રે (
વિનતડી સાંભળીને રે હવામું બાળજ્યો રે,
ભવભવના પાતક રે અળગાં ટાળજ્યો રે
પ્રભુ મોરા ! તુમે છો ગરીબનિવાજ,
શ્રીગુરુ સુમતીવિજય કંવરાજ
બાળક સેવકને લેખે આણજ્યો રે (૫

卐

(૪૯૧) (૨૧-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવ

(પીંજલ બોલાવા હું ગઈ કાંઈ ઉભી શેરી વીચ
પીંજલ વાલમા-એ દેશી)

તારક બિરુદ સુણી કરી, હું આવી ઉભો દરબાર
—શ્રી શ્રેયાંસ સાહિબ
પ્રભુ! ધણી તાણુ' ન કીજિએ, મુજ ઉતારો પાર—શ્રી
દાનાદિક દૂષણ દાખનાં, દાતારપણું કિમ થાય !—શ્રી
એ વિણુ અવલંબન' તારીએ,
તો જગ સઘળો જશ ગાય—શ્રી૦ (૧

કને સમજાવવા, કહેશો ભોળામણી વાત—શ્રી૦
હઠ કીધો મૂકીશ નહી, વિણ તાર્યે ત્રિભુવનતાત—શ્રી૦
મન તારણનું[3] અછે, તો ઢીલ તણું શું કામ—શ્રી૦
કુ[4] નીર મુખ-દૂખણો, થઈ મેઘઘટા જગ શ્યામ—શ્રી૦
દરશણથી તાહરો, હું કહેવાણો જગમાં હે—શ્રી૦
મુજ કુણ લોપી શકે, બળિયાની ઝાલી બાંહે—શ્રી૦ (૫)
કુમર વાલેસરૂ, પ્રભુ સિંહપુરીનો રાય—શ્રી૦
ચોરાસી વરષનું પ્રભુ પાળ્યું પૂરણ આય—શ્રી૦ (૬)
એંશી તનુ શોભતું, ખડગી લંછન જગદીશ—શ્રી૦,
ધરીને વિનવું, શ્રીસુમતિવિજય કવિશોસ-શ્રી૦ (૭)

卐

(૪૯૨) (૨૧-૧૨) વાસુપૂજ્ય-જિન સ્તવન

(નંદન ગોવાલીયાની—દેશી)

વસુપૂજનરિંદના, નંદન જિન નયણાનંદ,
જિન વાલહા, પ્રભુ ? કિમ આવું તુમ ઉળગે[1],
ફંદો[2]-કુટંબનો ફંદ-શ્રીજિન ! સાંભળો૦ (૧)
રી[3]-રમણી મોહનહિની[4], મુજ કેડ ન મૂકે તેહ-શ્રી.
મળ્યો તે લોભીઓ, લાગો તેહશું બહુ નેહ-શ્રી૦ (૨)
શ[5] મળ્યા ધૂતારડા, તેહના વળી નવ નવા રંગ-શ્રી.
નિશ તેણે હું ભોળવ્યો, ન ધર્યો પ્રભુ સાથે રંગ-શ્રી૦
દરશણ તલસે ઘણું, જિન મુજ મનડું દિનરાત-શ્રી.
પન્નર[6] આડા રહે, જે નીચ ઘણું ...
કળીયુગ આજનો, બહુ ગાઢરિયો ...

હરૂં રૂપ ન ઓળખે, નહિ શુદ્ધ ધર્મની ચાહ—શ્રી
ુ-દગિશલુ વિણ જીવડા, કરતા દીસે વિવહાર—શ્રી
ુ ભ્રમે ભૂલ્યા ઘણા, પ્રભુ દોહિલો લોકાચાર—શ્રી
સ મિતેર લખ આઉખું, તોરૂં સિતેર ધનુષ તનુ સાર-શ્રી
મવિજય કરજોડીને, કહે ઉતારો ભવપાર—શ્રી૦

卐

૯૩) (૨૧-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્ત

(કુંસાબાલી આબાલીયા શું કરો—એ દેશી)

ન ! વિમલ-વદન રળિયામણું, જાણે કનકકમળનો ર
વિમલ જિણંદજી

ન ! અધરરે અમીરસ ભૂમિનો,
પ્રતિબિંબિત બિંબ સુહાયરે-વિ૦ (
ન ! અનુરૂપની રેખમાં, નવિ આવે સુરના ઈંદરે-વિ.
ન ! મુખ ટીકો નીકો[૪] બન્યો,
માનું ઉગ્યો ઉજલ ચંદરે—વિ૦ (
ન ! દાડમ કળી ઓપતી, અતિ દીપે દાંતની ઓલરે[૫]-વિ
અરૂણ અધર છબિથી મળ્યા,
માનું મુગતાફળ સમતોલ રે—વિ૦ (૩
ન ! અકળ અરૂપી રૂપ છે, પણ સકળ સરૂપી જાણે રે-વિ
ન ! અગણિત ગુણના દોરથી,
મનમાંકડું બાંધ્યું તાણરે—વિ૦ (૪
. ! શિવ સુખદાયક સાંભળી,
હું હરખ્યો હઈડા માંહિરે—વિ૦

ારી તુજશું કરી,
જિમ ચંદ ચકોરી થાય રે—વિ૦ (૫)
વિમાગણ શું કરો,
નહિ ખોટ ખજાને તુજરે—વિ૦
ગામશું જુઓ,
તો વંછિત ફળશે મુજરે· વિ૦ (૬)
ા-શ્યામા તણા,
આઠ લાખ ધનુષ તનુ આયરે—વિ૦
જય કવિરાજનો,
ઈમ રામવિજય ગુણ ગાયરે—વિ૦ (૭)

卐

૧-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

.મતી આવી છે ભરપુર જો એ દેશી)

ન[1] જગ[2]-આનંદન દેવજો,
નેહે રે નવરંગે[3] નિત નિત ભેટીયે રે,
થાયે મોરી સૈઅરો[4],
વ-ભવનાં પાતિકડાં અળગાં મેટીયે રે, (૧)
પહેરી ચરણા ચીર રે.
આવો રે ચોવટડે જિનગુણ ગાઈયે રે,
યે શું થાયે મોરી બેંની રે,
પરભવરે સુરપદવી સુંદર પામીયે રે૦ (૨)
ી ભોળી પરિયળ[5] ભાવે રે,
ગાવે રે ગુણવંતી હઈડે ગહગહી રે,

જગજય–નાયક શિવ–સુખદાયક દેવરે,
લાયક રે તુજ સરિખો જગમાં કો નહી
પરમ નિરંજન નિર્જિત ભગવંત રે,
પાવનરે પરમાતમ શ્રવણે સાંભળી
પામી હવે મેં તુજ શાસન પરતીત રે,
ધ્યાને રે એક તાને પ્રભુ આવી મળ્યો
ઉંચપણે પચાશ ધનુષનો માનરે,
પાળ્યું રે વળી આઉખું લાખ તીશનું ।
શ્રીગુરુ સુમતિવિજય કવિરાય પસાય રે.
અહનિશરે હિત ધ્યાન ધરો જગદીશનું રે૦

(૪૯૫) (૨૧–૧૫) શ્રી ધર્મનાથ–જિન રે
(આઈ રે ગરબડો એ–દેશી)

ધરમ જિણેસર સેવિયે રે,
ભાનુ નરેસરનંદ—આઈ રે જિન ૧
જિન–ધ્યાને દુખવિસરૂં રે,
હું પામી પરમાણંદ—આઈ
રત્નજડિત સિંહાસને રે, બેસે શ્રી ભગવાન—આ.૨
મુખ આગળ નાચે સુરી રે, ઇંદ્ર કરે ગુણગાન–।
પ્રભુ વરસે નિદ્રા દેહના રે, જેમ અ.ષાઢો મેહ
નાચે હર્ષે તનનો પરો રે, વાધે અમરો નેહ-
અનુવાદક ગમદો પુરે રે, વાજિત્ર કોડાકોડ-
ના કોડ નાચે કિંનરી રે, દીઠે મારા માતા—
આયુ દશ લાખ વરસનું રે, ધનુષ પિસ્તાલીસ

ય પ્રભુ નામથી રે,

લહીયેં નવ નિધાન–બાઈ૦ (૫)

卐

(૨૧–૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(અંબા બિરાજે છે એ દેશી)

તિ જિણંદની, છબી રાજે છે,
પ્રભુ ગંગાજલ-ગંભીર, કીરતિ ગાજે છે૦ (૧)
ાયર સોહામણું, ઘણું દીપે છે
. નરિંદના નંદ, કંદર્પ જીપે છે૦ (૨)
માતાયેં ઉરે ધર્યો, મન રંજે છે
ર કંચનવાન, ભાવઠ ભંજે છે૦ (૩)
મ વરસ યોગે ભાગે, વ્રત લીધું છે
ધ્યા કેવલજ્ઞાન, કારજ સીધું છે૦ (૪)
ાઠીશની કેહડી તનુ સોહે છે
નાશ્વર્ન વરસંત, ભવિ પડિબોહે છે૦ (૫)
ઠલ પ્રભુના ભણી, જન તારે છે
ભવજલ માહિ, પાર ઉતારે છે૦ (૬)
તિવિજય ગુરૂ નામથી, દુખ નાસે છે
ાવિજય જિનધ્યાન, નવ નિધિ પામે છે૦ (૭)

卐

) (૨૧–૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

(રસીયાની-દેશી)

! કુંથુજિનેશ્વર ! કેસરીબીની દેહડી રે હો

—મારા નાયજી રે હો

રસીયા ! મનવંછિત વર પૂરણ, સુર
રસીયા ! અંજન[3]-રહિત નિરંજન,
નામ લીયે ધરો રે લો—મા૦
રસીયા ! જુગત કરી મન ભગતે, પ્રભુ-પૂજા કરો રે લો—મા૦
રસીયા ! શ્રીનંદન[4] આનંદન, ચંદનથી ચિરે રે લો—મા૦
રસીયા ! તાપ-નિવારણ તારણ-તરણ તરી[5]પરે રે લો—મા૦
રસીયા ! મનમોહન જગસોહન, કોહ[6]નહી કિરયો રે લો—મા૦
રસીયા ! કૂડા[7] કળિયુગ માહી, અવર ન કો ઈરિયો રે લો—મા૦
રસીયા ! ગુણ અંબારી જાઉં, બલિહારી નાથને રે લો—મા૦
રસીયા ! કોણ પ્રમાદે છાંડે, શિવપુર સાથને રે લો—મા૦
રસીયા ! કાચ તણે કોણ કારણ, નાંખે સુરમણિ[8] રે લો—મા૦
રસીયા ! કોણ ચાખે વિષફળને, મેવા અવગણી રે લો—મા૦
રસીયા ! સુર[9]-નરપતિ સુત ડાવો,
ચાવો[10] ચઉદિશે રે લો—મારા૦
રસીયા ! વરસ સહસ પંચાણું,
જિન પૃથવી વસે રે લો—મારા૦
રસીયા ! ત્રીશ ધનુષ પણ[11] ઉપર,
ઉંચપણે પ્રભુ રે લો—મારા૦
રસીયા ! ત્રણ ભુવનનો નાથ કે,
થઈ બેઠો વિભુ રે લો—મારા૦
રસીયા ! અજ[12] લંછન ગતલંછન,[13]
કંચનવાન[14] છે રે લો—મારા૦
રસીયા ! રિદ્ધિ પૂરે દુઃખ ચૂરે, જેહના ધ્યાનથી
રસીયા ! બુધ શ્રી સુમતિવિજય કવિ,

પ દશ દીપતી–ગુણ૦ પ્રભુ બ્રહ્મચારી ભગવંત—હે૦
વર મને વાલહો–ગુણ૦ રામવિજય જયવંત—હે૦

卐

(૨૧–૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ–જિન સ્તવન

(પાટણના ગીતની દેશી છે.)

ર્વિજન જિન ત્રેવીશમો, લંછન નાગ[1] વિખ્યાત,
[2] સુંદર પ્રભુજીની દેહડી,
વામા રાણીના જાત[2]—સેવો૦ (૧)
। ઘોર ઘટા ઘનશું મળ્યો, કમઠે રચ્યો જલધાર
ારે જલ વરસે ઘણું,
જલ-થલનો ન લહું પાર—સેવો૦ (૨)
દલ વ્હાલો કાઉસગ રહ્યો, મેરૂ તણી પેરે ધીર,
તણી ધારા વાધે નિહાં,
ચડીયાં ઉંચાં જી નીર—સેવો૦ (૩)
ન ચળીયો પ્રભુજી આપ[?]ો, પામ્યો કેવળનાણ,
સરણ સુર કોડ મળ્યા તિહાં,
વાજ્યા જીત નિશાન—સેવો (૪)
[4] ઉંચપણે પ્રભુ શોભતા, અશ્વસેન રાયનો નંદ,
પરચા પૂરણ પાસજી, દીઠે હોવે પરમાણંદ—સેવો૦
ાત વરસનું આઉખું ભોગવી, પામ્યા અવિચળ રિદ્ધ,
મતિવિજય ગુરૂ નામથી,
રામ લહે વર સિદ્ધ—સેવો૦ (૬)

卐

નમિનાથ નમો ગુણખાણી લાલ, અક્ષય વળી અવિના
તેણે વાત સકળ એ જાણી લાલ જેહને આશા દાસી છે
શ્રી સુમતિવિજય ગુરૂ નામે લાલ, અવિચળ લીલા લ
કહે **રામવિજય** જિન ધ્યાને લાલ,
કીરતિ કમળા વાધી છે

*

(૫૦૨) (૨૧-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

(તુમે તમારા છોરડાના ગુણ માનો કે ના —એ દેશી)
રાજુલ કહે પીઉ **નેમજી**, ગુણ માનો છો કે ના.
કિમ છોડી ચાલ્યા નિરધાર ? હે ગુણ જાણો છો કે ન
પુરવ અનંતે ભોગવી-ગુણ૦ પીઉ સ્યું મોહ્યા તિણ ન
—હે ગુણ૦ (૧
કોડીગમે[1] જેહને ચાહે—ગુણ૦ સ્યો તે નારીથી રંગ?—હે
પણ જગ ઉખાંણોર કહ્યો-ગુણ૦
હોવે સરીસા સરસો સંગ—હે ગુણ૦ (૨
હું ગુણવંતી ગોરડી-ગુણ૦ તે નિગુણ[3]ન[4]-હેજી નાર—હે
હું સેવક છું રાવળી-ગુણ૦ તે સ્હામું ન જુવે લગાર—હે
જગમાં તે ગુણ આગળી-ગુણ૦ જેણે વશ કીધો ભરતાર—હે
મન વૈરાગે વાળીયો-ગુણ૦ લીએ **રાજુલ** સંયમભાર—હે
જેહનીને મળવા ભણી-ગુણ૦ પીઉ પહેલી તે જાય—હે
સંગ લહી તે નારીનો-ગુણ૦ રહી અનુભવશું લય લાય—હે
સમુદ્રવિજય કુળ ચંદલો-ગુણ૦ શિવાદેવી માત મલ્હાર—હે
વરસ સહસ એક આઉખું-ગુણ૦
શૌરીપુર શિણગાર—હે ગુણ૦ (૫

...ુપ દશ દીપતી–શુભ૦ પ્રભુ બ્રહ્મચારી ભગવંત—રે૦
...વર અને વાલહે–શુભ૦ રામવિજય જયવંત—રે૦

*

(૨૧–૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(પારણાના ગીતની દેશી છે.)

...વલ્લભ જિન ત્રેવીશમો, કંચન નામે વખાણ,
...ર સુંદર પ્રભુજીની દેહડી,
વામા રાણીનો નંદ—મેરો૦ (૧)

..., પીર મહા મનડું મળ્યો, તમે તર્યો જલધાર
...ારે જલ વહેને ઘણું,
જલ-ધરનો ન લહું પાર—મેરો૦ (૨)

...લ ભ્રાતો સઉનગ કરી, મેરૂ નથી પેરે પીર,
...નથી ધારા વાંધે નિંદા,
ધરીયા ઉપર છે નીર—મેરો૦ (૩)

...ન ચલીયો પ્રભુજી અ.ડો, પામ્યો કેવળનાણ,
...શરણ શુદ્ધ કે.દ ભવા નિંદા,
વાલ્હા જીન નિરંજન—મેરો (૪)

...ં ઉપનવે પ્રભુ કે..મન.. અશ્વસેન રાજને, નંદ,
...મારમા રત્ન પાસજી, દીરે રંગે ખામાણુ ર—મેરો૦
...ન વરસનું આઉખું ભોગવી પામ્યા અવિચળ રિદ્ધ,
...મુનિવિજય ગુરુ નામથી,
રામ કહે નવ નિદ્ધ—મેરો૦ (૫)

(૫૦૪)(૨૧-૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી-જિન સ્તવન

(ગરબી પૂછે રે મારા ગરબડા રે—એ દેશી.)

ચરણ નમી જિનરાજના રે, માગું એક પસાય,
મારા લાખેણા સ્વામીરે તુને વિનવું રે,
મેહેર કરો મારા નાથજી રે, દાસ ધરો દિલ માંહે—મારા૦ (૧)
પતીત ઘણા તેં ઉધર્યાં રે, બિરૂદ ગરીબનિવાજ—મારા૦
એક મુજને વિસારતાં રે, સ્યે નાવે પ્રભુ ! લાજ ?—મારા૦ (૨)
ઉત્તમ જન ઘન[1] સારીખા રે, નવિ જોવે ઠામ-કુઠામ—મારા૦
પ્રભુ સુ-નજર કરૂણાથકી રે, લહીયેં અવિચળ ધામ—મારા૦
સુત સિદ્ધારથરાયનો રે, ત્રિશલાનંદન વીર—મારા૦
વરસ બહુતેર આઉખું રે, કંચનવાન શરીર—મારા૦ (૪)
મુખ દેખી પ્રભુ ! તાહરૂં રે, પામ્યો પરમાણંદ—મારા૦
હૃદયકમળનો હંસલો રે, મુનિજન[2] કૈરવચંદ—મારા૦ (૫)
તું સમરથ શિર નાહલો રે, તો વાધે જશ પૂર—મારા૦
જીત નિશાણના નાદથી રે, નાઠા દુશમન દૂર—મારા૦ (૬)
શ્રી સુમતિ સુગુરૂપદ સેવના રે, કલ્પતરૂની છાંહ—મારા૦
રામ પ્રભુ જિન વીરજી રે, છે અવલંબન બાંહ—મારા૦ (૭)

શ્રી રામવિજયજી મ.
કૃત
સ્તવન ચોવીશી
કઠિન શબ્દોના અર્થ

૧-૧
સેવા ૨. ઉમંગ ૩. સમાનતા ૪. વહાલા પુત્ર
નાથ ૬. અવરોધ

૧-૨
સેવા ૨ સારી દૃષ્ટિ ૩. વહાણ ૪. પેટ-કુક્ષિરૂપ
ોવરના હંસ સમાન=પુત્ર ૫. તેજથી દીપતી

૧-૩
ન જાય તેવી ૨, ભટકવાનું ૩. પુત્ર ૪. ચારસો
ુષ્ય પ્રમાણ ૫. પુત્ર ૬. ગાઢ પ્રીતિ ૭. જેવી
ચઉરો ૯. સુંદર ૧૦. ઉત્સાહ

૧-૪
દેરકુદડી ૨. અપ્સરાઓ ૩. ખણખણ થાય ૪
નો કંદોરો ૫. સારા ત્રણસેં ધનુષ્યની

સ્તવન ૨૧-૫

૧. મેઘ ૨. સૂર્ય ૩. અંધારી રાતે ૪. કામથી
૫. મુક્તારામંડળની જેમ

સ્તવન ૨૧-૬

૧. કમળની પાંખડી જેવી ૨. ભ્રુકુટિ ૩. ધનુષ્ય જેવી ૪. વાંકી ૫. સરળ ૬. વચનનો રસ ૭ શેલડી જેવો ૮. સખીઓ ૯. સરખેસરખી ૧૦ નૃત્યનો પ્રકાર ૧૧. હાથના કંકણનો ૧૨. અવાજ ૧૩. કમળ જેવા મુખવાળી ૧૪. ગૌર વર્ણની

સ્તવન ૨૧-૭

૧. વાટેલી મજીઠ ૨. ઘણા ૩. ઉમંગથી

સ્તવન ૨૧-૮

૧. બદમાશ ૨. પાંચ પરમેષ્ઠિની ૩. છેડો ૪. પાછળ ૫. સુંદર ૬. પ્રભુજીની માતાનું નામ છે

સ્તવન ૨૧-૯

૧. વાટકી ૨. કેશરથી ૩. કસ્તૂરી ૪. સખીઓની ટોળી

સ્તવન ૨૧-૧૦

૧. કાનથી ૨. કેવળજ્ઞાન રૂપ લક્ષ્મીના ૩. રાજાઓના ઇન્દ્ર=મહારાજા ૪. ત્યાં ૫. આવવા ૬. દૂર

સ્તવન ૨૧-૧૧

૧. આગ્રહ=ખેંચાખેંચ ૨. બહાના ૩. તારવા માટે ૪. ચાતકને પાણી માટે મુખ=મોં દુઃખી આવું એટલે જ વાદળાની ઘટા શ્યામ થઈ (ચોથી ગાથાના ઉત્તરાર્ધનો અર્થ)

૨૧-૧૨
૧. સેવામાં ૨. મોટા ૩. કુમતિ સ્ત્રી ૪. મોટની
કરી ૫. પાંચ ઇંદ્રિયના ત્રેવીશ વિષયો

૨૧-૧૩
૧. સોનાના રમકડું ૨. મોડ ૩. લાખ ફૂલ જેવા
૪. સુંદર ૫. મિલિ

૨૧-૧૪
૧. પુત્ર ૨. જગતને આનંદ આપનાર ૩. અવનવા
સ્વાદથી ૪. નખાંખ્યા ૫. ઘણા ૬. કાનથી

૨૧-૧૫
૧. પુત્ર ૨. દૂર ૩. વગર વગાડ્યા ૪. ગુંજે છે
૫. ઉમંગથી

૨૧-૧૬
૧. કાન્તિ ૨. પુત્ર ૩. કામદેવ

૨૧-૧૭
૧. કેશર જેવી સુગંધી ૨. કલ્પવૃક્ષની વેલ ૩.
દૂષણ વિનાના ૪. શ્રી માતાના પુત્ર ૫. નાથ ૬.
દીપ ૭. નિયમ ૮. ચિંતામણી ૯. પ્રદ્યુમ્નના પિતા
સરસ્વતીના પુત્ર ૧૦. પ્રખ્યાત ૧૧. પાંચ ૧૨. બકરો
૧૩. દૂષણ વિનાના ૧૪. કાંતિ

૨૧-૧૮
૧. મોટા ૨. અત્યંત પ્રેમાળ ૩. ધ્યાન કરજો ૪.
શીઘ્રની ૫. દેવી માતાના પુત્ર ૬. પ્રદ્યુમ્નના પિતાજી
૭. સફળ થાય ૮. શ્રી અરનાથ પ્રભુના ચરણકમળ
૯. ઇચ્છા

સ્તવન ૨૧-૧૯

૧. પૂર્વજન્મની માતાના કારણે ૨. પચ્ચીશ ૩.

સ્તવન ૨૧-૨૦

૧. અવસર ૨. પ્રભુજીની માતાનું નામ ૩. પ્રભુ
પિતાનું નામ ૪. તિલક ૫. કાચબો ૬.
૭. ઇન્દ્રની

સ્તવન ૨૧-૨૧

૧. પ્રભુજીના પિતાનું નામ ૨. પ્રભુજીની માત
નામ ૩. નીલકમલ ૪. કંચન જેવી કાંતિ ૫. કાં
૬. સ્થાનમાં

સ્તવન ૨૧-૨૨

૧ ક્રોડાજણા ૨. ૩ શુ ૪. હે
અંદરનો પ્રેમ,

સ્તવન ૨૧-૨૩

श्री वर्धमानस्वामिने नमः

શ્રી કાંતિવિજયજી

કૃત

સ્તવન–ચોવીસી

[૨૨]

૫૦૫) (૨૨–૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન

(અરજ અરજ સુણોને રૂડા રાજીયાજી—એ દેશી)

મુજ (૨) સોભાગી સાહિબો સાહિબો લાલ,
મીઠો[1] આદિ જિણંદ,
દિન (૨) સૂરતી[2] રૂડી દેખતાં લાલ,
પામે પરમ આનંદ—મુજ૦ (૧)
દર (૨) જિન ચિત્તડે રાખ્યા લાલ, ચોલ્યા પલ્લવે[3] રાખ
રા (૨) તન મનનો ધણી લાલ,
ઉતારો ભિવ પાર ?—મુજ૦ (૨)
ર સુણ (૨) કરીયા સુખ ટળતી લાલ, વાણી રહિ રહ[...]

સ્તવન ૨૧-૧૯

૧. પૂર્વજન્મની માતાના કારણે ૨. પચ્ચીશ ૩. ?

સ્તવન ૨૧-૨૦

૧. અવસર ૨. પ્રભુજીની માતાનું નામ ૩. પ્રભુજી પિતાનું નામ ૪. તિલક ૫. કાચબો ૬. ? ૭. ઇન્દ્રની

સ્તવન ૨૧-૨૧

૧. પ્રભુજીના પિતાનું નામ ૨. પ્રભુજીની માતા નામ ૩. નીલકમલ ૪. કંચન જેવી કાંતિ ૫. ઠાકે ૬. સ્થાનમાં

સ્તવન ૨૧-૨૨

૧ કાંઠાજળા ૨. કહેવત ૩. ગુણ વિનાની ૪. હે અંદરનો પ્રેમ, નહેજી=પ્રેમ વિનાની

સ્તવન ૨૧-૨૩

૧. સર્પ ૨. મેઘ ૩. પુત્ર ૪. હાથ

સ્તવન ૨૧-૨૪

૧. મેઘ ૨. મુનિરૂપી ચંદ્રવિકાશી કમળને ચંદ્ર

શ્રી વર્ધમાનસ્વામીને નમઃ

શ્રી કાંતિવિજયજી
કૃત
સ્તવન–ચોવીસી

[૨૨]

૫) (૨૨–૧) શ્રી ઋષભદેવ–જિન સ્તવન

ારજ અરજ સુણોને રૂડા રાજ્યાહોજી—એ દેશી)

(૨) સોભાગી સાચો સાહિબો હોજી,
મીઠડો[1] આદિ જિણંદ,
(૨) સૂરતી[2] રૂડી દેખતાં હોજી,
વાધે પરમ આણંદ—સુ૦ (૧)
(૨) જિન ચિતડે ચડ્યો હોજી, ચોકસ પદહુ[3] ઠરાય
(૨) તન મનનો થયો હોજી,
ઉતાર્યો કિમ જાય ?—સુ૦ (૨)
ગુણ (૨) કહીવા મુજ જીભડી હોજી, રાતી રંગે

અંતર (૨) તની જે વાતડી હોજી,

તે મુખે આવી ચડંત—સુ૦ (૩)

કામણ (૨) ગારા પ્યારો પ્રાણથી હોજી,ભેટણ ઉમ્મ[૪] અંગ

ચંદન (૨) થી અતિ શીતલો હોજી, જગમાં ઉત્તમ સંગ-સુ૦

ત્રિકરણ (૨) શુ તુજથી કરયો હોજી, નવલો પ્રેમ પ્રકાશ

દિલભરી (૨) કાંતિવિજય તણા હોજી,

પૂરો પ્રેમ-પ્રકાશ—સુ૦ (૫)

卐

(૫૦૬) (૨૨-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

(પછેડાની—એ દેશી)

બીજા અજિત-જિણંદજી રે,

રૂડી અરજ સુણો અરિહંત રે-રસીયા રાજવી રે

હરષનયણે[૧] હેજાળુઆં રે, હવે લાગી લગન અનંત રે-ર૦

રાજવી તું જિનનાથ રે, મેળે[૨]સુગતિનો સાથ રે રસીયા૦

જેહથી તન-મન વેધીઉં[૩] રે,

કહો તે વિણ કેમ સુહાય રે ?—રસિયા૦

લાખીણા[૪] લખ[૫] જો હુવે રે,

પણ તે કોઈ ન આવે દાય[૬] રે—ર૦ (૨)

કારજ સારે આપણા રે, પ્રભુ !

મૂકીયેં કિમ તસ કેડિ રે—ર૦

કરૂણા નયણ નિહાળતાં રે,

તું તો નાંખે કુગતિ ઉખેડી રે—ર૦ (૩)

માહરે મન એક તું વસ્યો રે,
વાલ્હા ! ભાવિ જાણુ મજાણુ રે—રસિયા૦ (૪)
ચિત-ઠારણ જગજીવનો રે, રૂડા વિજયા રાણીના નંદ રે–ર૦
સફળ હોજ્યો અમ વિનતિ રે,
આછા જિતશત્રુનૃપ-કુળચંદ રે—રસિયા૦ (૫)
આશ ધરી મેં તો તાહરી રે,
તું તો મન ઓછું કરેશ રે—રસિય૦
સબળા તુજ સોભાગથી રે,
વારી હુ તો સહજે તરેશ રે—રસિયા૦ (૬)
સેવક કહીને બોલાવતાં રે, વાલ્હા દીધી સંપદ કોડી રે–ર૦
પ્રેમ વિબુધ સુપસાયથી રે, ઈમ કાંતિ કહે કર જોડી રે–ર૦

卐

(૫૦૭) (૨૨–૩) શ્રી સંભવનાથ–જિન સ્તવન

(હાંરે કાંઈ યૌવનિયાનો લટકો દહાડા ચાર જો—એ દેશી)

હાંરે ! પ્રભુ ! **સંભવસ્વામી** ત્રીજા શ્રી જગનાથ જો,
લાગી રે તુજથી દૃઢ ધર્મની પ્રીતડી રે લો,
હાંરે ! પ્રભુ ! સરસ સુકોમળ સુરતરુ દીધી બાથજો,
જાણ્યું રે સે ભૂખે લીધી સુખડી રે લો૦ (૧)
હાંરે ! પ્રભુ ! સકળ ગુણે કરી ગિરૂઓ તુંહી જ એકજો,
દીઠો રે મન-મીઠો ઈઠો[1] રાગીઓ રે લો,
હાંરે ! પ્રભુ ! તુજશ્યું મિલતાં સાચો સુજશ્યું વિવેકજો,
હું તો રે ધણીઆતો થઈને ગાજીઓ રે લો૦ (૨)

હાંરે ! પ્રભુ ! નહિ છે માહરે હવે કેહની પરવા
જોતાં રે સાહીર મુજ હેજે બાંહડી રે
હાંરે ! પ્રભુ ! તુજ પાસેથી અળગો ન રહું નાહ
દોટેરે કુણ તાવડ૩ છાંડી છાંહડીર૪ લો.
હાંરે ! પ્રભુ ! ભાગ્યે લહીગે તુજ સરીખાનો સંગ જો
આણે રે જમવારે ફિરીફિરી દોહિલો રે લો,
હાંરે ! પ્રભુ ! જોતિ મનોહર ચિંતામણીનો નંગજો,
જોતાં રે કિમે નહી જગમાં સોહિલોર લો. ૪
હારે ! પ્રભુ ! ઉતારો મત ચિતડાથી નિજ દાસજો.
ચિંતા રે ચૂરંતાં પ્રભુ ! ન કરો ગઈ રે લો
હાંરે ! પ્રભુ ! **પ્રેમ** વધારણ **કાંતિ** તણી અરદાસ
ગણતાં રે પોતાનો સવિ લેખે થઈ રે લો૦

卐

(૫૦૮) (૨૨-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવ

(મન મધુકર મોહી રહ્યો-એ દેશી)

રાગ ઉદયગિરિ ઉગીઓ, શ્રી અભિનંદન[1] સૂર રે,
વિમળદિશા પરવ દિશે, અનુભવ-કિરણ ...
મોહતિમિર દૂરે છાપે, કંપે ચોર વિભ
કુમતિ નિશા નાશે બુરી, વિકસે પદમ
નિજગુણ પરિમલ મહમહે, બોધ-ભમર
પરપરિણતિઅંધન મિટે, વિષમ વિષયરજ
રાહુ થકે નવિ રાગ તે, અશુચિ પદા ના
વિભ્રમ[૧]-વિકલ્પ તારિકા, અતિશયરૂપથી શ

સૂર્ય અપૂરવ આદિના, અનુપમ એ પ્રભુ આપ રે
કાંતિ સકળ નિજ તેજથી, શોષે કાદિમ પાપ રે—શ૦(૫)

ક્ક

(૫૦૯) (૨૨-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન

(પિઉડા જિનચરણાંરી સેવા, પ્યારિ મુને લાગે—એ દેશી)

જીવડા ! [તુજ] તજ વિષયાંરી[1] હેવા,[2]
હિયે[3] કયું ન [કરી] જાગે ?
સકળ[4] સરૂપ સુમતિ-જિન નિરખ્યો,
અવર શ્યું દિલ કિમ લાગે ?—જીવડા૦
જનમ-મરણ દુખ કાંઈ વિસારી,
પડિઓ દુરગતિ ઠાગે[5]—જીવડા૦
મોહ મહામદ ધારી સૂનો, શિં[6] પરિ થાશ્યે આગે—જી૦
સકળ પદારથ છોડી એકાકી જાઈસ તું તન નાગે[7]—જી૦
પ્રભુ ગુણ મુગતાફળ મનમોહે, ગુંથી ભગતિને ધાગે[8]—જી૦
પ્રેમ પ્રધાન પંચમ જિનની, કાંતિ સેવા નિત માગે—જી૦

ક્ક

(૫૧૦) (૨૨-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

(ઉંચે ટેએ દેરડી રે—એ દેશી)

શ્રી પદ્મપ્રભરાજીઓ રે, અભિનવ શોભાવંત;
મોહન તાજા તેજથી, પ્યારો મુજ હિયડે ભાવંત[1]
જગતગુરૂ ! લુણાં[2] સૂણાં રાજ !
આછો લાગે એ જિનરાજ દીપે ત્રિભુવનનો શિરતાજ
—જગત૦
નિરખત મટકો મુખ તણો રે, અમર[3] ધૂણાવે શીશ

ચિર જીવો ઈમ જિનજીનું, ઈંદ્રાણી દે આશીસ—જગત૦
લગીલગીં લખ કરિ લુંછણાં રે, લગન લોભાણા લાખ
રૂપતણી મીઠાસમા, હું તો વારૂં સાકર દ્રાખ-જગત૦
બાહિર-અંતર ગુણ ભર્યો રે, અવગુણનો નહિ લવલેશ,
ગુણકો બની મહારાજની, એ આગે છે બીજી પેશ-જગત૦
પ્રેમ પ્રસન્ન પ્રભુ દીઠડે રે, દાય ન આવે અન્ય,
કાંતિ કહે મુજ આજથી, બિહું નેણ હુઆં ધન્ય ધન્ય—જ૦

卐

(૫૧૧) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(ઝુમખડાની દેશી)

સકળ સમીહિત[1] સુરતરૂ રે[2],
આતમા સ્વામી સુપાસ—જિણેસર સાંભળો
ભગત વચન નિહોરડે[3] રે, ઉભો કરૂં અરદાસ[4]—જિણે૦
રાત-દિવસ ભરી ઓળગું[5] રે, એકતાળી લય લાય-જિણે૦
નાયક નામ ધરાવીને રે, ખબર ન લેતું કાંય—જિણે૦
પોતાવટ[6] કિમ જાણિયે રે, જો ન જાણે કાંઈ વાત—જિણે૦
નિપટ[7] નિરાગી થઈ રહ્યા રે,
એ શી તાહરી ધાત[8] ?—જિણે૦ (૩)
જે પૂંઠે જે સરજીઆ રે, તેહને તેહની લાજ—જિણે૦
છાંડતા કિમ છૂટિયે રે, જાણો છો મહારાજ—જિણે૦ (૪)
પ્રેમ પ્રકાશો આપણો રે, તો રાખો નિજ પાસ—જિ૦
કાંતિવિજય લહેશ્યો ઘણી રે, લોકોમાં શ્યાબાશ—જિ૦

卐

(૫૧૨) (૨૨–૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ–જિન સ્તવન

(નાનો નાહલોરે—એ દેશી)

શ્રી ચંદ્રપ્રભ ચિત્તધીરે, ન રહે અળગો નાહ[1],
—સ્વામી આડમો રે
તો પણ પ્રત્યક્ષ[2] ભેટવા[3] રે, ન મિટે ચિતની ચાહ[4]
—સ્વામી૦ (૧)
રંગ[5]–તરંગ ઉમંગના[6] રે, લખ આવે લખ જાય—સ્વામી૦
મિલન મનોરથ પંથીઆ રે,
ઝૂકી ઝૂકી ઝોલા ખાય—સ્વામી૦ (૨)
લિખતાં ન ચઢે લેખમાં રે, નાવે વચન વિચાર—સ્વામી૦
જેહ માયે તું તે લહેરે, લગનતણો વિવહાર—સ્વામી૦ (૩)
મિલવું મોટા લોકથી રે, તે આભ[7]ભરવી બાથ—સ્વામી૦
આલંબન[8] ઘે દુબલારે, નિપટ ભલા તે નાથ—સ્વામી૦ (૪)
ચંદ્ર–લંછન જિનની ચાકરી રે,
પોહતી પ્રેમ પ્રમાણ—સ્વામી૦
કાંતિવિજય વાંદતાં રે, વાગ્યાં ગહિર[9]–નિસાન—સ્વામી૦

卐

(૫૧૩) (૨૨–૯) શ્રી સુવિધિનાથ–જિન સ્તવન

(માલા કયાં છે રે—એ દેશી)

તાહારી અજબ[1] શી જોગની મુદ્રા રે, લાગે મુને મીઠી રે
એ તો ટાળે મોહની નિદ્રા રે, પરતક્ષ દીઠી રે
લોકોત્તર શી જોગની મુદ્રા,વાલ્હા મારા–નિરૂપમ આસન સોહે
સરસ રચિત શુકલધ્યાનની ધારે,
સુર–નરનાં મન મોહે રે—લાગે૦ (૧)

ત્રિગડામાં રતન સિંહાસન બેસી વાલ્હા૦

અરિહંતપદ પ્રભુતાનો ભોગી, ચિહું દિશે

તો પણ જોગી કહાવે રે—

અમૃત ઝરણી મીઠી તુજ વાણી વાલ્હા૦ જેમ

કાનમારગ થઈ હિયડે પેસી, સંદેહ મનના ભ

કોડિગમે ઉભા દરબારે વાલ્હા૦ જયમંગળ સુ

ત્રણ ભુવનની રિદ્ધિ તુજ આગે,

દીસે ઈમ પુણ તોલે રે—લાગે

ભેદ લહું નહિં જોગ[૨]જુગતિનો વાલ્હા૦

સુવિધિ જિણંદ ! બતાવે

પ્રેમ શું કાંતિ કહે કરી કરૂણા,

મુજ મન-મંદિર આવો રે—લાગે૦

卐

(૫૧૪) (૨૨–૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવ

(બેડલે ભાર ઘણો છે રાજ—એ દેશી)

શમાનંદન પાપ-નિકંદન, શીતલ શીતલ-વાણી

બલિહારી હ્યો મોહન ! તાહરી, ભાવભગતિ ચિત આણી

મીઠડા મુજ લાગો છો રાજ ! તુમ સેવામાં રહેશું;

ખાંતે[૧] ખિજમતિ કરતાં ખામી, જે કહિશો તે સહેશું મી૦

મહિમાસાગર દેવ દયાકર, રાજ ! રચો છો અમને

ચકટી[૨]ફરે કરશ્યો તોહિ, છોડીશું નહિ તુમને–મી૦

દલરંજન બિણ દિલમાં આવી, ફર ...

નાચત રસભરી લાજ વિસારે,
કહો કિણપરે ઘુંઘટકી ?—મીઠડા૦ (૪)
આલિયમ[3] રૂપથકી તું ન્યારો, માલ્યમ[4] ભવસાગરનો,
આલિમ રહિત મહીનકો નાયક,
જાલિમ સુગતિ—નગરનો—મીઠડા૦ (૫)
છેદે દુરિત[5] ભર-ભય બેરે, તુજ કરૂણાનો અંશ
પ્રેમ સરોવરમાં ઈમ ઝીલે, કાંતિ ધવલ ગુણ હંસ. મી૦

*

(૫૧૫) (૨૨-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન

(ગઢડામે ઝુલે સહિયાં હાથિજી એ-દેશી)

મનડું તે સહિયાં ! મોરૂ મોહિયું,
દેખીને જિનવર શ્રી શ્રેયાંસ,
મ્હારે આંગણે[1] ઈંદ્રિ સહિયાં ! આંબો મોરિઓ
બાવડ બાગી સહિયાં ! મોરડી,
પ્રગટ્યાં છે પુણ્યના રૂડા અંશ—મ્હારે૦ (૧)
દૂધે તે વૂઠા સહિયાં ! મેહુલા,
ફૂલી છે આંગણે મોહનવેલ—મ્હારે૦
અમિયકચુંર સેંચ્યા સહિયાં ! નયણલાં,
વધતી છે અમચે[3] ઘર રંગ રેલ—મ્હારે૦ (૨)
સાચો એ સાહિબ સહિયાં ! સેવતાં,
મનડાના દેશે રૂડા કોડ—મ્હારે૦
જોતાં ન દીસે સહિયાં ! એહવો,
બીજો નહી જગમાં ઈહની જોડ—મ્હારે૦ (૩)

રાણી શ્રીવિજયા મહિયાં ! જનનિ જેનો,
                    રાજા શ્રીવિજયાનંદનો કુળ ભાણ—મ્હારે૦
લાંછન તે ખડગીય મહિયાં ! જેહને,
                    વાર્યો તે જિનરાજ જગનો ભાણ—મ્હારે૦ (૪)
લાગી રે મહિયાં ! પૂરણ પ્રીતડી,
                    મુખડાથી તે તો ન કહેવાય—મ્હારે૦
રંગે રે મહિયા ! જિનને વાંદતાં,
                    પ્રેમે રે કાંતિવિજય સુખ થાય—મ્હારે૦

✽

(૫૧૬)(૨૨–૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી–જિન સ્ત

(વિઝારોણ મારૂ—એ દેશી)

મોહનજી હો ! ગુણ બહુલા બુધ થોડલી હો સાહિબ
કિમ કરી કરૂં રે પ્રકાશ—
રાય નીકારેસેં વીરમ્હારા ભુજબળ તરવા સાયરૂ રે સા૦,
                    માંડ્યો મેં એહવો પ્રયાસ—રાય૦ (૧)
ચંદ્રકિરણ કરસ્યું ગ્રહીરે સા૦, ચાહું હું ચઢવું આકાશ-રાય
સુરગિરિ તોલણ ગાજૂયે હો, સા૦
                    આદર્યો એ બાળવિલાસ–રાય૦ (૨)
થોડાહિ તુજ ગુણ ભાખતાં હો સા૦,
                    મુજ મનવંછિત થાય—રાય૦
ગજભોજનના અંશથી હો સા૦,
                    કીડીના ઉદર ભરાય—રાય૦
લાગડી ગિરૂઆ તણી હો સા૦, નિષ્ફળ કદી હી ન થાય-
    વળગ્યા જે મેરૂને હો સા૦ તે પણ કનક કહાય—ર

પ્રેમમગન મન માહરૂં હો—સા૦,
શ્રીવસુપૂજ્ય સુત ધ્યાન —રાય૦
કાંતિ વદે કીધો ઘણો હો સા૦, ભગતિ સુધારસ પાન—રાય૦

卐

(૫૧૭) (૨૨–૧૩) શ્રી વિમલનાથ–જિન સ્તવન

(ઉધાજી કહીસો બહુરિ–એ દેશી)

પ્રભુજી ! મુજ અવગુણ મત દેખો !
રાગ—દશાથી તું રહે ન્યારો, હું મન રાગે વાલું,
દ્વેષરહિત તું સમતાભીનો, દ્વેષમારગ હું ચાલું–પ્રભુજી૦
મોહ લેશ ફરશ્યો નહિ તુમહિ, મોહલગન મુજ પ્યારી
તું અકલંકી કલંકિત હું તો, એ પણ રહિણી ન્યારી–પ્ર૦
તુંહિ નિરાશ–ભાવ પદ સાધે, હું આશા સંગ વિલુધો,
તું નિશ્ચલ હું ચલ તું સૂધો, હું આચરણે ઉંધો–પ્ર૦
તુજ સ્વભાવથી અવળા માહરા, ચરિત્ર સકળ જગેં જાણ્યા
ભારેખમાં[૧] પ્રભુને તે કહેતાં, ન ઘટે મુંહડે આણ્યા–પ્ર૦
પ્રેમ નવલ જો હોયેં સવાઈ, **વિમલનાથ** મુખ આગે
કાંતિ કહે ભવરાન ઉતરતાં, તો વેળા નવિ લાગે–પ્ર૦

卐

(૫૧૮) (૨૨–૧૪) શ્રી અનંતનાથ–જિન સ્તવન

(ઉંબરીઆને ગાજે હો ભટીઆણી રાણી વડ ચૂએ–એ દેશી)

ઓળગડી ચિત આંણો હો મત જાણો સેવક પારકા,
ચાહો ન કાં ચિત ચાલ હોવે વલી કાંઈ કિણો હો,
મન ઝીણો પીણો જો મોહ રે, તો જોવો નયણ નિહાળ–ઓ૦
કરિ તો શું એકતારી હો બલિહારી તુજ ધારિ રહું

શાળી શ્રીવિજય ગહિયાં ! જનશિરોમણિ,
શાળા શ્રીવિજયનો ગુણ ભાણ—મ્હારે
ઘ ક્ષન તે ખડગી સહિયાં ! જેહને,
નામે તે જિનવર જગનો ભાણ—મ્હારે૦
લાગી રે સહિયાં ! પૂરણ પ્રીતડી,
મુખડાથી તે તો ન કહેવાય—મ્હારે
રંગે રે સહિયાં ! જિનને વાંદતાં,
પ્રેમે રે કાંતિવિજય સુખ થાય—મ્હારે૦

*

(૫૧૬)(૨૨–૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી-જિન સ્ત૦

(વિણારેણ મારૂ—એ દેશી)

મોહનજી હો ! ગુણ બહુલા બુધ થોડલી હો સાહિબ
કિમ કરી કરૂં રે પ્રકાશ—
રાય નીકા સેં બુધ મ્હારા ભુજબળ તરવા સાયરૂ રે સા૦,
માંડ્યો મેં એહવો પ્રયાસ—રાય૦ (૧)
ચંદ્રકિરણ કરસ્યું ગ્રહી રે સા૦,ચાહું હું ચઢણ આકાશ-રાય
સુરગિરિ તોલણ ગાજૂયે હો, સા૦
બાંધ્યો એ બાળવિલાસ-રાય૦ (૨)
થોડાહિ તુજ ગુણ ભાખતાં હો સા૦,
મુજ મનવંછિત થાય—રાય૦
ગજભોજનના અંશથી હો સા૦,
કીડીના ઉદર ભરાય—રાય૦ (૩)
ગાળગડી ગિરૂઆ તણી હો સા૦,નિષ્ફળ કદી હી ન થાય-રાય
વળગ્યા જે મેરૂને હો સા૦ તે પણ કનક કહાય—રાય૦

પ્રેમમગન મન માહરૂં હો—સા૦,
શ્રીવસુપૂજય સુત ધ્યાન —રાય૦
કાંતિ વદે કીધો ઘણો હો સા૦, ભગતિ સુધારસ પાન—રાય૦

卐

(૫૧૭) (૨૨–૧૩) શ્રી વિમલનાથ–જિત સ્તવન

(ઉધાજી કહીસો બહુરિ-એ દેશી)

પ્રભુજી ! મુજ અવગુણ મત દેખો !
રાગ—દશાથી તું રહે ન્યારો, હું મન રાગે વાલું,
દ્વેષરહિત તું સમતાભીનો, દ્વેષમારગ હું ચાલું–પ્રભુજી૦
મોહ લેશ ફરસ્યો નહિ તુમહિ, મોહલગન મુજ પ્યારી
તું અકલંકી કલંકિત હું તો, એ પણ રહિણી ન્યારી–પ્ર૦
તુંહિ નિરાશ–ભાવ પદ સાધે, હું આશા સંગ વિલુધો,
તું નિશ્ચલ હું ચલ તું સૂધો, હું આચરણે ઉંધો–પ્ર૦
તુજ સ્વભાવથી અવળા માહરા, ચરિત્ર સકળ જગેં જાણ્યા
ભારેખમાં[1] પ્રભુને તે કહેતાં, ન ઘટે મુંહડે આણ્યા–પ્ર૦
પ્રેમ નવલ જો હોયે સવાઈ, **વિમલનાથ** મુખ આગે
કાંતિ કહે ભવરાન ઉતરતાં, તો વેળા નવિ લાગે–પ્ર૦

卐

(૫૧૮) (૨૨–૧૪) શ્રી અનંતનાથ–જિન સ્તવન

(ઉંબરીઓને ગાજે હો ભટીઆણી રાણી વડ ચૂએ-એ દેશી)

ઓળગડી ચિત આંણો હો મત જાણો સેવક પારકા,
ચાહો ન કાં ચિત ચાલ હોવે વલી કાંઈ કિણો હો,
મન ઝીણો પીણો જો મોહ રે, તો જોવો નયણ નિહાળ–ઓ૦
કરિ તો શું એકતારી હો બલિહારી તુજ પારિ રૂ,

*

રાણી શ્રીવિષ્ણુ ગહિયાં! જનનિયો,
રાજા શ્રીવિષ્ણુનો કુળ ભાણ—મ્હા૦
લાંછન તે ખડ્ગી ગહિયાં! જેહને,
ગાજ્યો તે જિનવર જગનો ભાણ—મ્હારે૦
વાણી રે ગહિયાં! પૂરણ પ્રીતડી,
મુખડાથી તે તો ન કહેવાય—મ્હા૦
રંગે રે ગહિયાં! જિનને વાંદતાં,
પ્રેમે રે કાંતિવિજય સુખ થાય—મ્હારે૦ (

✽

(૫૧૬)(૨૨-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી-જિન સ્ત

(વિઝારેણ મારૂ—એ દેશી)

મોહનજી હો! ગુણ બહુલા બુધ થોડલી હો સાહિબ
કિમ કરી કરૂં રે પ્રકાશ—
રાય નીકારે બુધે મ્હારા ભુજબળ તરવા સાયરૂ રે સા૦,
માંડયો મેં એહવો પ્રયાસ—રાય૦ (1)
ચંદ્રકિરણ કરસ્યું ગ્રહી રે સા૦, ચાહું હું ચઢણ આકાશ-રાય
સુરગિરિ તોલણ ગાજૂયે હો, સા૦
બાંધ્યો એ બાળવિલાસ-રાય૦ (2)
થોડાહિ તુજ ગુણ ભાખતાં હો સા૦,
મુજ મનવંછિત થાય—રાય૦
ગજભોજનના અંશથી હો સા૦,
કીડીના ઉદર ભરાય—રાય૦ (3)
ઓળગડી ગિરૂઆ તણી હો સા૦, નિષ્ફળ કદી હી ન થાય-રાય
તૃણ વળગ્યા જે મેરૂને હો સા૦ તે પણ કનક કહાય—રાય૦

તાગ[1] ન દીસેરે જિહાં ખગમગ્ગનોરેર,
આગળ તિહાં કિમ લાગે લાગ—કાગળ૦
અંજન નાહીરે જેહના રૂપમાં રે. તે અંજમાં આવે કેમ
વ્યંજન તોહીરે વ્યંજન વર્ણમાં રે,
ન ચઢે નિરવ્યંજન થઈ તેમ—કાગળ૦
ઉગતિ[2]ઉપાઈ રે શુદ્ધ સુભાવની રે, રીઝવશ્યું દૂરાંથી નાથ
જેહથી જમાવે રે તે હની સાધના રે,
રૂડે તે વિધિ કરીયેં હાથ—કાગળ૦
અરજિન જાણો રે પ્રેમ જો સાચીલો રે,
તો મુજને મૂકો ન વિસાર
કાંતિ પનોતેરે સેવક સ્વામીનો,વારૂ જગ સાચો વ્યવહાર-કા૦

卐

(૫૨૩) (૨૨-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

(કાંન સિધાવો વૃંદાવનકો-એ દેશી)

સંજમ લેવા મલ્લિ ઉમાહ્યો, મિત્ર મિલ્યા ખટ આય
પૂરવપ્રીતિ સંભાળોજી
તારો અમને સ્વામી; કરૂણાનયણ નિહાળોજી—તા૦
કુગતિ પડતાં પાળોજી, તારો૦ સેવાથી મત ટાળોજી તારો૦
આયુ સિધાવે પલ પલ પ્રભુજી,
યૌવન દોડયો જાય પૂરવ૦ કુગતિ૦ સેવા૦ (૧)
અથિર કુટંબ એ સુપન સરીખો, જાતાં નહીં કાંઈ વાર
જનમ-મરણથી ઈણ સંસારે,
નહિ કોઈ રાખણહાર—પૂરવ૦ કુગતિ૦ સેવા૦ (૨)

ભગતવછલ તું કરૂણાસિંધુ,
ભક્તોની ભક્તિ સુગંગ છે જી રાજ—મેરા૦ (૩)
જગતજનેતા શરણે રાખો,
જિમ રાખ્યો ચરણે કુરંગ છે જી રાજ—મેરા૦
પ્રેમ પ્રસન્ન પ્રભુ કાંતિ કહે મેં,
શીશ ધરચો એ ઉછંગ છે જી રાજ—મેરા૦ (

卐

(૫૨૧) (૨૨–૧૭) શ્રી કુંથુનાથ–જિન સ્તવ

(કઠિન વચનકી પ્રીત—એ દેશી)

કઠિન ભગતકી પ્રીત, હેરિઓ ! કરિ સોઈ જાણે—કઠિન
લાખ જંજાળ ભગતિ કરનમેં, ઓછી ન આવે ચિત્ત—હેરીઓ
છિન છિન ખબર પરે નહિ ઘટકી, તાસેં રહે ચિત્ત ભીતા હે
ભગતીલગન મો મનમાં બેઠી, જયું રાઘવમન સીતા—હે
જૈસી તૈસી મેરી ભગતિ ઉગનકું, માનિ લે મોહન મિત્ત–હે
પ્રેમશું કાંતિ કલાકું જગાવે, કુંથુભગતિ રસપ્રીત—હે૦

卐

(૫૨૨) (૨૨–૧૮) શ્રી અરનાથ–જિન સ્ત

(તટ જમુનાનો રે અતિ રળીઆમણો રે-એ દેશી

કાગળ તુનેરે કીમ કરી મોકલૂં રે,
લીખતાં કિમહી ન આવે ।
અગન-સુભાવે રે વરતે લોગને રે,
ત્રિણ ગુણ ગુહિર ન કળિયો જાય—કાગ
ત્રિભુવન માંહિરે નહી કો ઉપમા રે, જેહથી જોડું તુજ શોભા

(૫૨૬) (૨૨-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

(સાહિબા રે માહરા રાજિંદ કબ ઘરિ આવે રે-એ દેશી)

કાળી ને પીળી વાદળી રાજિંદ ! વરસે મહેલા શર લાગ
રાજુલ ભીંજે નેહલે રાજિંદ ! પિઉ ભીંજે વેરાગ-બા૦
મારો પ્રીતમ ચિત્ત ચઢી આવે રે, મોઢે શું બોલિ-બા૦
જલધર[1] પીઉને સંગમે રાજિંદ ! વીજ[2] ઝકોલા ખાય
ઈણ રીત મારો સાહિબો રાજિંદ ! મુજને છોડી જાય-બા૦
મોહલ ચુવે નદિયાં વહે, રા૦ મોર કરે કલલાટ
ભર પાઉસમાં[3] પદમિની[4] રા૦ જોવે જોવે પિઉની વાટ-બા૦
અવગુણ[5] વિણ નાહે કર્યો રા૦, અબળા માથે રોસ
તોરણથી પાછા વળ્યા રા૦ પશુઆં ચઢાવી દોષ—બા૦
મૂળ[6] થકી જો જાણતી રા૦, પિઉ લૂખો મન માંહિ
લાજ તજીને રાખતી રા૦, પ્રીતમનો કર સાંહી[7]—બા૦
નાહ સલૂણો ભોળવ્યો રા૦, મુગતિ ધૂતારી નાર
ફીરી પાછો જોવે નહિ રા૦,
મૂકી મુજને વિસાર—બાપીહારે૦
રાજુલ સતી પ્રેમશું રા૦, પોહતી ગઢ ગિરનાર
સંયમ લેઈ મુગતે ગઈ રા૦
ક્રાંતિ નમે વારંવાર—બાપીહારે૦ (૭)

જનમ-જરાની પીડના[૪] હે! સ્વામી!
તેહથી ન બીહું કાંઈ હે—શિવ૦ ભવો૦

સમકિત સરિખી સુખડી હે! સ્વામી!
તે પિણ નાવે દાય[૫] હે—શિવ૦ ભવો૦ (૩)

પરમ સુધાની નાળિકા[૬] હે! સ્વામી!
આગમ તે ન સુહાય હે—શિવ૦ ભવો૦

વિકલ્પ-ભાવની કલ્પના હે! સ્વામી!
તો પણ દૂરે ન જાય હે—શિવ૦ ભવો૦ (૪)

ઢંગ એંસા માહારા હે! સ્વામી!
આવે કહેતાં લાજ હે—શિવ૦ ભવો૦

નામ ધરાવું તાહરૂં હે! સ્વામી!
આ એતલું તે મુજ સાજ હે—શિવ૦ ભવો૦ (૫)

સેવક જાણી આપણો હે! સ્વામી!
તારીશ તુંહિજ એક હે—શિવ૦ ભવો૦

અવગુણ ન જુએ આદિથી હે! સ્વામી!
મોટાની મોટી ટેક હે—શિવ૦ ભવો૦ (૬)

પ્રેમ પ્રમાણે પાળજ્યો હે! સ્વામી!
જાણીને ખાસા દાસ હે—શિવ૦ ભવો૦

કાંતિ કહે નમિનાથજી હે! સ્વામી!
હોજ્યો તુમ પદ વાસ હે—શિવ૦ ભવો૦ (૭)

卐

વીરજી ! રાજેસર રાણા, આણા તાહરી શીર ધરૂં રે લો
—માહરા૦ (૧)

વીરજી ! મીઠલડે વયણે નયણે,
ઈણ રાચી રહું રે લો—માહરા૦

વીરજી ! વાતો મનરૂપની સુખની,
તુજ આગે કહું રે લો—માહરા૦ (૨)

વીરજી ! પિતૃ પરલોકે ગયા,
તિણ શોકે દીહા[1] ગમું રે લો—માહરા૦

વીરજી ! ચિંતાતુર નિત મો ચિત્તમાં,
જિમ સૂનો ભમું રે લો—માહરા૦ (૩)

વીરજી ! તુજ વિરહે મોટિકાં, વળી છેહ દેઈ રે લો—માહરા૦

વીરજી ! સંજમ જો લેશો દેશો,
ગુંબડ ખાર તેઈ રે લો—માહરા૦ (૪)

વીરજી ! ભોજન નવિ ભાવે થાવે,
અતિ આસંગળો રે લો—માહરા૦

વીરજી ! નિંદરડી નાવે ધ્યાવે,
મન ઉધાંધલોરે લો—માહરા૦ (૫)

વીરજી ! છાતીમાં ઘાતી[2]કાતી[3],જેહ્યુ સારનીરે લો—માહરા૦

વીરજી ! પીડા વિણ વાગે લાગે,
મોટી મારનીરે લો—માહરા૦ (૬)

વીરજી ! વેદન નવિ જાણે ટાણે,
આણે કઠીન હિયોરે લો—માહરા૦

વીરજી ! થાયો કરૂણાળા વાલ્હા,
મત ના મૂકી દિયોરે લો—માહરા૦ (૭)

(૫૨૭) (૨૨-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(કાંઈ પાજ્યો પાજ્યો રે ગુસાંઈ મારે વંબીનો રામ રસ પાજ્યો-એ દેશી)

કાંઈ લેજ્યો ! કાંઈ લેજ્યો રે, સ્વામી મુને નેહભર લેજ્યો
મુજરો લ્યો કે પાસ-જિણંદા, દાસીજે બનદેરો રે
—સ્વામી૦ (૧)

મોહન મોહરમે લલચાયો,
જ્યું મૃગ રાગરસું[1] લોભો રે—સ્વામી૦ (૨)
ચાગી સેના રેવારંગી[2], ભાગો જ્યું ગજ નેડો[3] રે
—સ્વામી૦ (૩)

મેં મન દીનો હાથ તિહારે,
જે નહિ દિત પ્રભુ ફેરો રે—સ્વામી૦ (૪)
છરન સૂરતી દેખી રચાંકી, મન હરખિત હોઈ મેરો રે
—સ્વામી૦ (૫)

આઠે કરમકી ગાંઠ છિનકમેં, સુંપે[4]ચતુર ઉકવેરો રે
—સ્વામી૦ (૬)

પ્રેમ વિબુધનો કાંતિ કહે હું, ભવ ભવ સેવક તેરો રે
—સ્વામી૦ (૭)

卐

(૫૨૮) (૨૨-૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી-જિન સ્તવન

(હાલ સાલુડાની-એ દેશી)

વીરજી ! ઉભો મહ મોડી, બે કર જોડી અરજ કરૂં રે હો
માહારા વીર પીઆરા રે હો

વીરજી! રાજેસર રાણા, આણા તાહરી શીર ધરૂં રે લો
—માહરા૦ (૧)
વીરજી! મીઠલડે વયણે નયણે,
ઈણુ રાચી રહું રે લો—માહરા૦
વીરજી! વાતો મનરૂપની સુખની,
તુજ આગે કહું રે લો—માહરા૦ (૨)
વીરજી! પિતૃ પરલોકે ગયા,
તિણુ શોકે દીહા[૧] ગમું રે લો—માહરા૦
વીરજી! ચિંતાતુર નિત મો ચિત્તમાં,
જિમ સૂનો ભમું રે લો—માહરા૦ (૩)
વીરજી! તુજ વિરહે મોટિકાં, વળી છેહ દેઈ રે લો—માહરા૦
વીરજી! સંજમ લે લેશો દેશો,
ગુંબડ ખાર તેઈ રે લો—માહરા૦ (૪)
વીરજી! ભોજન નવિ ભાવે થાવે,
અતિ આસંગળો રે લો—માહરા૦
વીરજી! નિંદરડી નાવે ધ્યાવે,
મન ઉધાંધલોરે લો—માહરા૦ (૫)
વીરજી! છાતીમાં ઘાતી[૨]કાતી[૩],જેહ્ણે સારનીરે લો—માહરા૦
વીરજી! પીડા વિણુ વાગે લાગે,
મોટી મારનીરે લો—માહરા૦ (૬)
વીરજી! વેદન નવિ જાણે ટાણે,
આણે કઠીન હિયોરે
વીરજી! થાયો કરુણાળા વાલ્હા,
મત ના મૂકી દિયોરે (૭)

બીજી લીટીનો અર્થ) ૪. ન સમજાય તેવું રસ્તે ૬. શી રીતે ૭. વસ્ત્ર રહિતપણે ૮. તાંતા દોરાથી

સ્તવન ૨૨-૬

૧. સારો લાગે ૨. દેશી શબ્દ છે ભાવાર્થ: લાગે છે કે- તમારા તરફ ખેંચાઈને ૩. દેવો વારંવાર ઝૂકી ઝૂકીને લાખ લૂંછણાં કરૂં છું. વળી લગન=વૃત્તિથી લાખો લોભાયા છે. (ત્રીજી ગાથા પૂર્વાર્ધનો અર્થ) ૫. અત્યંત પ્રેમી

સ્તવન ૨૨-૭

૧. ઇષ્ટ ૨. કલ્પવૃક્ષ ૩. કાલાવાલાથી ૪. વિનતિ ૫ મેવા કરું ૬. આપણાપણું ૭. સાવ ૮. રીત

સ્તવન ૨૨-૮

૧. નાથ-સ્વામી ૨. રૂબરૂ ૩. મળવા ૪. ઇચ્છા ૫. જાતજાતના વિકલ્પો ૬. હર્ષના ૭. આકાશ સાથે ૮. દુબલાને જે આલંબન દે-આપે, તે જ ખરેખર સાચા નાથ કહેવાય, (ચોથી ગાથાના ઉત્તરાર્ધનો અર્થ) ૯. ગંભીર=જોરદાર

સ્તવન ૨૨-૯

૧. અપૂર્વ ૨. યોગની રીતિ=નીતિનો

: ૨૨-૧૦

૧. ખંતપૂર્વક ૨. આપત્તિ ૩. જગતના ૪. વધામણે

સ્તવન ૨૨-૧૧

૧. અહીં ૨. અમૃતથી ૩. અમારા ૪.

સ્તવન ૨૨-૧૨

૧. બુદ્ધિ ૨. સારા ૩. સજ્જન

સ્તવન ૨૨-૧૩

૧. "એવા અવગુણ મુજ અતિભારી" આવો પાઠ પણ મળે છે

સ્તવન ૨૨-૧૪

૧. તૃષાતુર ૨. ઠેકાણે ૩. લીધી

સ્તવન ૨૨-૧૫

૧. હળદરનો ૨. મજીઠ (વાટેલી)નો ૩. સાથી

સ્તવન ૨૨-૧૬

૧. ન લખી શકાય ૨. ન વીંધી શકાય ૩. પતંગિયાની જેવા

સ્તવન ૨૨-૧૭

૧. ખરેખર

સ્તવન ૨૨-૧૮

૧. છેડો ૨. આકાશમાર્ગનો ૩. મુક્તિ

સ્તવન ૨૨-૧૯

૧. કઠકાઈ ૨. જુદાપણાથી ૩. નજર ૪. છેવટે

સ્તવન ૨૨-૨૦

૧. મોટાઈવાળા ૨. માંગવું ન પડે તેવા

સ્તવન ૨૨-૨૧

૧. ખરાબ ૨. અગ્નિથી ૩. પ્યારી ૪. પીડા ૫ અનુરૂપ ૬. નાળ

સ્તવન ૨૨-૨૨

૧. મેઘ ૨. વીજળી ૩ વરસાદમાં ૪. ઉત્તમ શ્રી ૫. દોષ=વાંક ૬. પહેલેથી

સ્તવન ૨૨-૨૩

૧. કસ્તુરીના રાગથી ૨. રેવા નદીનો ઉછે ૩. પાસે ૪. કાપે

સ્તવન ૨૨-૨૪

૧. દિવસ ૨. નાંખી ૩. કટાર

ધ્યાન સુગંધ-કુસુમેં પૂજો, ટાળી નિજ મન દોડિ-ભાવ૦
ધૂપ રૂપ જિનકો ઘટ વામો, દૂર ટળે દુઃખ જોડિ-ભાવ૦
મહાનંદ ઘૃત મન વર્તિ,[1] ભક્તિ થાળમાં છોડિ—ભાવ૦
જ્ઞાનપ્રદીપ જગાવી જો તે, આરાત્રિક કર જોડિ—ભાવ૦
ઇણિપરે પૂજા કરી જિનજીકી, કાઢે મિથ્યા ખોડી—ભાવ૦
ન્યાયસાગર પ્રભુ સુયશ મહોદય, વાધે હોડાહોડી-ભા૦

卐

(૫૩૨) (૨૩-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

જૈનકો મારગ મસ્ત હૈ, સુણો અરથી[1] લોકો
અટદશ[2] દૂષણ વર્જિત દેવા,
અભિનંદન વર ધન્ન હૈ—સુણો૦ (૧)
દુવિધ પરિગ્રહ ન ધરે કબહું,
ગુરૂ[3] કાંતિ શોભત તન્ન હૈ—સુણો૦ (૨)
ખંત્યાદિક દશ ગુણ શુચિ દેહા,
ધર્મ ભુવનમેં મન્ન હૈ—સુણો૦ (૩)
મિથ્યામતિ નિત હિંસામયકો,[4]
દૂર તજ્યો જ્યું સન્ન[5] હૈ—સુણો૦ (૪)
શુદ્ધધરમ તેરોહી જ સાચો,
જગ ઉપમ નહિ અન્ન હૈ—સુણો૦ (૫)
ાગર-પ્રભુ ભગને ચકતિ,
ન દિન વધતે વન્ન હૈ—સુણો૦ (૬)

卐

(૫૩૦) (૨૩-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

(નીસીપીસી પામરી નં-એ દેશી)

વિજયાનંદન સાહિબ વંદો, ભાવ ભવિયા આણી
ગજલંછન કંચનવાન કાયા, ચિત્ત ધારું આણી
જગક[1] જોર[2] બની છે રે, સાંઈ[3]જોર[4] ગુણી છે —(૧)

કેશર ઘોર[5] ઘસી શુચિ ચંદન, લેઈ વસ્તુ ઉદાર
અંગી ચંગી[6] અવલ[7]બનાઈ, મેલવી ઘનસાર[8]—જ૦ (૨)

જાઈ જુઈ ચંપક મરૂઓ, કેતકી મચકુંદ
બોલસિરી વર દમણો આણી, પૂજીયેં જિણંદ—જ૦ (૩)

મસ્તક મુગટ પ્રગટ વિરાજે, હાર હિયેં સાર
કાને કુંડલ સૂરજમંડલ, જાણીયેં મનુહાર[9] —જ૦ (૪)

દ્રવ્યસ્તવ ઈમ પૂરણ વિરચી, ભાવો ભાવ ઉદાર
અલખ નિરંજન જન-મનરંજન, પૂજતાં ભવપાર —જ૦

ચિદાનંદ પૂરણ ગુણ-પાવન, ન્યાયસાગર ઈશ
પરમ પુરૂષ પરમાતમ્ નિરમલ-ધ્યાઈયેં જગદીશ—જ૦(૬)

卐

(૫૩૧) (૨૩-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

(દ્વારિકામાં રાજ કરે રણછોડ—એ દેશી)

સંભવજિન મનમંદિર તેડી, સકળ દેવ શિર[1] મોડી
ભાવ પૂજા નિત કરો કર જોડી (૧)
સમરસ ગંગા-જળ નવરાવો, ભાવ તણી નહિ ખોડિ-ભા૦
ભક્તિરાગ કેશર થઈ સુખડ, ઓરસીઓ મન મોડિ-ભા૦

યાન સુગંધ-કુસુમેં પૂજો, ટાળી નિજ મન દોડિ-ભાવ૦
પ રૂપ જિનકો ઘટ વાસો, દૂર ટળે દુઃખ જોડિ-ભાવ૦
મહાનંદ ઘૃત મન વર્તિ,[૨] ભક્તિ થાળમાં છોડિ—ભાવ૦
ાનપ્રદીપ જગાવી જો તે, આરાત્રિક કર જોડિ—ભાવ૦
ણિપરે પૂજા કરી જિનજીકી, કાઢે મિથ્યા ખોડી—ભાવ૦
ચાયસાગર પ્રભુ સુયશ મહોદય, વાધે હોડાહોડી-ભા૦

卐

(૫૩૨) (૨૩–૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

જૈનકો મારગ મસ્ત હૈ, સુણો અરથી[૧] લોકો
અદ્દશ[૨] દૂષણ વર્જિત દેવા,
અભિનંદન વર ધન્ન હૈ—સુણો૦ (૧)
ુવિધ પરિગ્રહ ન ધરે કબહું,
ગુરૂ[૩] કાંતિ શોભત તન્ન હૈ—સુણો૦ (૨)
ખંત્યાદિક દશ ગુણ શુચિ દેહા,
ધર્મ ભુવનમેં મન્ન હૈ—સુણો૦ (૩)
મિથ્યામતિ નિત હિંસામયહો,[૪]
દૂર તજ્યો જ્યું સન્ન[૫] હૈ—સુણો૦ (૪)
શુદ્ધધરમ તેરોહી જ સાચો,
જગ ઉપમ નહિ અન્ન હૈ—સુણો૦ (૫)
ચાયસાગર પ્રભુ ભગને શકતિ,
દિન દિન વધતે વન્ન હૈ—સુણો૦ (૬)

卐

(૫૩૦) (૨૩-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

(નીલીપીલી પામરી નં-એ દેશી)

વિજયાનંદન સાહિબ વંદો, ભાવ ભવિયા આણી
ગજલછન કંચનવાન કાયા, ચિત્ત ધારું આણી
ઝબક[1] જોર[2] બની છે રે, સાઈ[3]જોર[4] ગુણી છે —(૧)
કેશર ઘોર[5] ઘસી શુચિ ચંદન, લેઈ વસ્તુ ઉદાર
અંગી ચંગી[6] અવલ[7]બનાઈ, મેલવી ઘનસાર[8]—ઝ૦ (૨)
જાઈ જુઈ ચંપક મરૂઓ, કેતકી મચકુંદ
બોલસિરી વર દમણો આણી, પૂજીયેં જિણંદ—ઝ૦ (૩)
મસ્તક મુગટ પ્રગટ વિરાજે, હાર હિયેં સાર
કાને કુંડલ સૂરજમંડલ, જાણીયેં મનુહાર[9] —ઝ૦ (૪)
દ્રવ્યસ્તવ ઈમ પૂરણ વિરચી, ભાવો ભાવ ઉદાર
અલખ નિરંજન જન-મનરંજન, પૂજતાં ભવપાર —ઝ૦
ચિદાનંદ પૂરણ ગુણ-પાવન, ન્યાયસાગર ઈશ
પરમ પુરૂષ પરમાતમ નિરમલ-ધ્યાઈયેં જગદીશ—ઝ૦(

卐

(૫૩૧) (૨૩-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

(દ્વારિકામાં રાજ કરે રણછોડ—એ દેશી)

સંભવજિન મનમંદિર તેડી, સકળ દેવ શિર[1] મોડી
ભાવ પૂજા નિત કરો કર જોડી (૧)
શમરસ ગંગા-જળ નવરાવો, ભાવ તજિ નહિ ખોડિ-ભા૦
બહિરાગ કેશર થઈ સુખડ, ઓરસીઓ મન મોડિ-ભા૦

ધ્યાન સુગંધ-કુસુમેં પૂજો, ટાળી નિજ મન દોડિ-ભાવ૦
ધૂપ રૂપ જિનકો યશ વાસો, દૂર ટળે દુઃખ જોડિ-ભાવ૦
મહાનંદ ઘન મન વર્તિ,[૬] ભક્તિ થાળમાં છોડિ—ભાવ૦
જ્ઞાનપ્રદીપ જગાવી લો તે, આરાત્રિક કર જોડિ—ભાવ૦
ઈવિધપરે પૂજા કરી જિનજીકી, કાઢે મિથ્યા ખોડી—ભાવ૦
ન્યાયસાગર પ્રભુ સુયશ મહોદય, વાધે હોડાહોડી-ભા૦

卐

(૫૩૨) (૨૩-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

જૈનકો મારગ મસ્ત હે, સુણો અરથી[૧] લોકો
અષ્ટદશ[૨] દૂષણ વર્જિત દેવા,
અભિનંદન વર ધન્ન હૈ—સુણો૦ (૧)
દુવિધ પરિગ્રહ ન ધરે કબહું,
ગુરૂ[૩] શાંતિ શો ભત તન્ન હૈ—સુણો૦ (૨)
ખંત્યાદિક દશ ગુણ શુચિ દેહા,
ધર્મ ભુવનમેં મન્ન હૈ—સુણો૦ (૩)
મિથ્યામતિ નિત હિંસામયલો,[૪]
દૂર તજ્યો જ્યું સુન્ન[૫] હૈ—સુણો૦ (૪)
શુદ્ધધરમ તેરોહી જ સાચો,
જગ ઉપમ નહિ અન્ન હૈ—સુણો૦ (૫)
ન્યાયસાગર પ્રભુ ભગતે શક્તિ,
દિન દિન વધતે વન્ન હૈ—સુણો૦ (૬)

卐

(૫૩૩) (૨૩-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન

(કોઈ મોરલીવાળો બજાવે રે નાગર નંદના રે—એ દેશી)

કોઈ સુમતિ સુધારસ પાવે રે, આતમ-મોદનાં રે
અતિ પરિમોદનાં રે, અભિઆનંદનાં રે; શીતલચંદના રે—કે
પરમ-નિરંજન કરગત પાવે. સુમતિ-ના વર સાવે રે—આ
મેઘ-નૃપતિ-સુત અરગર માને.

સુરપતિ મહિમા વધાવે રે—આતમ૦ (૧)

વિષય-કષાયે કુમતિ[1] પરા ગુજ,

તેહશું કિમ હિત આવે રે?—આતમ૦ (૨)

અખય ખજાનો નાહરો જગમાં,

તું દીધે વડ થાવે રે—આતમ૦ (૩)

ન્યાયસાગર પ્રભુ પદ[2]-કજ-સેવા,

જ્યોતિશું જ્યોતિ મિલાવે રે—આતમ૦ (૪)

卐

(૫૩૪) (૨૩-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

(છપ્પા રાગ કાફી—રાગિણી પંજાબી)

અરે બોલ! તું નિમાણું, અરપણા પ્યારે માલ મોલ—(૩)
દંસણ નાણ ચરણ બહુ મૂલે,

રયણ હુવે સો બોલ—(૩)—નિ૦
ખરિદાર ખાસી હે દુનિયાં, મુક્તિ લહેદા મોલ—(૩)
બીચ દલાલ સાંઈ હે વેગેં, પદ્મપ્રભ નહિ તોલ—(૩)
નરભવ નિરૂપમ શહેર વડા હૈ,

યાહિં સુગતિકી મોલ—(૩)—નિ૦

ન્યાયસાગર પ્રભુ પદકજ સેવા,
રંગે રાતો ચોલ—(૩)—નિ૦ (૫)

卐

(૫૩૫) (૨૩-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(ચાલ્યોજા પાધરીવાટે શેકે છે શ્યાને માટે—એ દેશી)

સાંભળો સ્વામી રે ! મીઠડા મોહન ! દાસ સાથે શ્યો ભેદ ?
એકને આપસ્યો સિદ્ધને સિદ્ધિ, એકને કાઢસ્યો ખેદ (૧)

આપોને પાધરી[1] વાતે, સ્વામીને આવશે ધાતે[2] રે
આખર તો આપસ્યો જોરે[3],
આવે છે ચિતડે મોરેરે—આપો૦ (૨)

સરવને સારિખા પરખી[4] ભાળો, આકરી ચાકરી સ્વામી
ચાકરી વાળો ચિત્તડે ઘાલો,
રાખવું તેહનું નામ—આપો૦ (૩)

એક તો આકરી ચાકરી વાળો, દ્રવ્યથી ભાવથી ગૌણ
એક તો આવથી ભાવથી ઉંચો, મૂકસ્યો રાખસ્યો કોણ—આપો૦

એકલી દ્રવ્યની ચાકરી સારૂ, ભાખરી પાવસ્યો મોલે
દ્રવ્યના ભાવથી ચાકરીવાળો,
આવસ્યે આપ શે તોલે ?—આપો૦ (૫)

સાથ લે સાથીઓ હાથીઓ ચાલે, હેમને રૂપડે વાન
ન્યાયસાગર પ્રભુ દાસને વહિલું,
દીજીયે મુક્તિ દાન—આપો૦ (૬)

卐

કુણ કરે અવરની સેવ હો—જિન૦
રાત-દિવસ ખિણુ ખિણુ સંભારૂં,
વિસારૂં પલક ન એક હો—જિન૦
માહરે દિલ તો તુંહિજ વસિયો,
જગજીવન જગપ-એક હો—જિન૦
પ્રીત પુરાણી કહિયેં ન હોવે, દેહડી જીરણ થાય હો—જિન૦
જરકસી[1]જુની કબહિ હોવે, પિણ સોના રંગ ન જાય હો જિ૦
શ્રીઅનંતજિન સાહિબ માહરે,
થાંશું અવિહડ નેહ હો—જિન૦
ફેડયો તો કિમ ફીટેલાગો, જિમ પથર[2]-શિર રેહ હો—જિન૦
ગુણ અનંત પ્રભુ તાહરા ઘટમેં,
કહેતાં ન આવે પાર હો—જિ૦ (૯)
ન્યાયસાગર પ્રભુ સેવક ખાસો,
બાંહિ ગ્રહીને તાર હો—જિ૦ (૧૦)

卐

(૫૪૩) (૨૩-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

ધર્મજિનંદ ! તેરે ધર્મકી બેરા,[1] મેટત હે ભવભવકા ફેરા;
પરમ ધરમ હૈ સાહિબ તેરા—પરમ૦ (૧)
ઘર ઘર ઢુંઢત સબહી મેં હેરયા,[2]
ઐસા ન ધરમ-મરમકા બેરા[3]—પરમ૦ (૨)
નામધરમ કછુ કામ ન આવે,
ઠવણધરમ તિમ સિદ્ધિ ન પાવે—પરમ૦ (૩)

કુણ કરે અવરની સેવ હો—જિન૦
રાત-દિવસ ખિણ ખિણ સંભારૂં,
વિસારૂં પલક ન એક હો—જિન૦
માહરે દિલ તો તુંહિજ વસિયો,
જગજીવન જગ૫-ટેક હો—જિન૦
પ્રીત પુરાણી કહિયે ન હોવે, દેહડી જીરણ થાય હો—જિન૦
જરકસી[1]જુની કબહિ હોવે, પિણ સોના રંગ ન જાય હો જિ૦
શ્રીઅનંતજિન સાહિબ માહરે,
થાંશું અવિહડ નેહ હો—જિન૦
ફેડયો તો કિમ ફીટેલાગો,જિમ પથર[2]-શિર રેહ હો—જિન૦
ગુણ અનંત પ્રભુ તાહરા ઘટમેં,
કહેતાં ન આવે પાર હો—જિ૦ (૯)
ન્યાયસાગર પ્રભુ સેવક ખાસો,
બાંહિ ગ્રહીને તાર હો—જિ૦ (૧૦)

卐

(૫૪૩) (૨૩-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

ધર્મજિનંદ ! તેરે ધર્મકી મેરા,[1] મેટત હે ભવભવકા ફેરા;
પરમ ધરમ હૈ સાહિબ તેરા—પરમ૦ (૧)
ઘર ઘર ઢુંઢત સબહી મેં હેરયા,[2]
ઐસા ન ધરમ-મરમકા બેરા[3]—પરમ૦ (૨)
નામધરમ કછુ કામ ન આવે,
ઠવણધરમ તિમ સિદ્ધિ ન પાવે—પરમ૦ (૩)

દ્રવ્યધરમ પણ મુક્તિ ન દેવે,
ભાવધરમ પિણ કોઈક સેવે—પરમ૦ (૪)
શબ્દધરમ જિઉ કામ સુધારે,
દુરગતિ પડતા નિજ કરી ધારે—પરમ૦ (૫)
ઉત્તમ થાનિક ઉનહિકું જોરે,
પાપ કરમ સવિ ઉનકે તોડે—પરમ૦ (૬)
ભાવધરમ તે સહી જે સાચે,
મેરા મન ઉનહિસેં રાચે—પરમ૦ (૭)
મિથ્યામતિ મોહે જૂઠેઈ માચે,
પણ ઉન ધર્મસું કર્મ નિકાચે—પરમ૦ (૮)
ભાવધરમ નિજ આતમ દેખે,
કષ્ટક્રિયા સબહી તબ લેખે—પરમ૦ (૯)
ઉત્તમસાગર સાહિબ આગે,
ન્યાયસાગર શિવ પદવી માગે—પરમ૦ (૧૦)

卐

(૫૪૪) (૨૩-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન ર

(આજિમ! કબ મિલે પરદેશી માતા હો—એ દેશ

સાહિબ! કબ મિલે સસનેહી પ્યારા હો—સા૦
કાયા કામિની જીઉસેં ન્યારા, એસા કરત વિચારા હો—
સુન સાંઈ! જબ આન મિલાવે,
તબ હમ મોહનગારા હો—સા૦ (
મેં તો તુમારી ખિજમતગારી,
જૂઠ નહિ જે લારા[1] હો—સા૦ (

પ્રમલ કહે સુત જૈન[૧] હમારા,
                    ટારો વિષય-વિકારા હો—સા૦ (૪)
સંયમ પાળો નિજ તન ગાળો,
                    લેઈ અનુભવ લારા હો—સા૦ (૫)
યિઉકે સાથે હમ મન નાચે, ઘટમેં જ્યોત ઉજારા હો–સા૦
કદી નાકીના સંયમ લીના, ન રહ્યા કરન ઉધારા હો–સા૦
વેદ ઉછેદી જાની અભેદી, મેલે શાંતિ સુધારા હો—સા૦ (૮)
અચિરાનંદન શીતલ ચંદન,
                    ન્યાયસાગર સુખકારા હો—સા૦ (૯)

*

(૫૪૫) (૨૩-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

(તુમ રહોરે આજિમ ! હો ઘરિયાં-એ દેશી)

તુમ્હે રહોરે પ્રીતમ ! પાય પરિયાં
રૂપે રતિ શ્રીરાની-જાયાં,
                    અરજ કરે અંતેઉરીયાં—તુમે૦ (૧)
સુર નૃપતિ કે ઘોટે[૧] મોટે,
                    કયું ન કરો હમ દિલ[૨] વરીયાં—તુમે૦ (૨)
નાહ વિવાહ ઉછાહ કરીઆએ,
                    અવગુન જિન કયું પરિહરિયાં—તુમે૦ (૩)
ખટ ખંડ જીતી અરિ વશ કીને,
                    ભુંજે જિન કયું ફલ હરિયાં[૩]—તુમે૦ (૪)
વિલપતી નેહ-દીવાથી લલના,
                    ત્યજી જિન સંયમ-શ્રી વરીયાં—તુમે૦ (૫)
કેવલ પામી ત્રિગડે બેઠે,
                    બાની સુનિ ભવિ દિલ ઠરીયાં—તુમે૦ (

ન્યાયસાગર પ્રભુ લીલા બહુલી,
મહાનંદ પદ અનુસરિયાં—તુમે૦ (૭)

卐

(૫૪૬) (૨૩-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

(ગિરિરાજકુ સદા મેરી વંદના એ-દેશી)

અરનાથકું સદા મેરી વંદના, જગ નાથકું સદા૦ જિનરાજ
જગ ઉપગારી ઘન[1] જ્યોં વરસે,
વાણી શીતલ-ચંદના રે—જિન૦ (૧)
રૂપે રંભા રાણી શ્રીદેવી,
ભૂપ સુદર્શનનંદનારે—જિન૦ (૨)
ભાવ ભગતિશું અહનિશિ સેવે,
દુરિત હરે ભવ[2] ફંદના રે—જિન૦ (૩)
છ ખંડ સાધી દેવા[3] કીધી,
દુર્જય શત્રુ નિકંદનારે—જિન૦ (૪)
ન્યાયસાગર પ્રભુ સેવા મેવા,
માંગે પરમાનંદના રે—જિન૦ (

(૫૪૭) (૨૩-૧૯) શ્રીમલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

(ફોજ ભરે રી જલ ફોજ ભરે દલ વાદલીરો પાણી
ભરે એ-દેશી)

કૌન રમે ચિત્ત કૌન રમે.
મલ્લિનાથજી વિના ચિત્ત કૌન રમે

કામ કુંભ જિમ કામિત[1] પૂરે,
કુંભ લંછન જિન મુખ ગમે—મલ્લિ૦ (૨)
મિથિલાનયરી જનમ પ્રભુકો,
દર્શન દેખત દુઃખ શમે—મલ્લિ૦ (૩)
ઘેબર ભોજન સરસાં પીરસ્યાં,
કુકસ[3] બાકસ[4] કૌણ જિમે ?—મલ્લિ૦ (૪)
નીલ વરણ પ્રભુ કાંતિ કે આગે,
મરકત મણિ છબિ દૂર ભમે—મલ્લિ૦ (૫)
ન્યાયસાગર પ્રભુ જનનો પામી,
હરિ હર બ્રહ્મા કૌણ નમે ?—મલ્લિ૦ (૬)

(૫૪૮) (૨૩–૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત–જિન સ્તવન

(જિનમુખ દેખન જાઉં રે પ્રભુકો જનમ ભયોહે-એ દેશી)

દિલ ભરી દરિશન પાઉં રે, પ્રભુકો બન્યો હે
પદમાનંદન હરિકુતવંદન[1],
ચરનકમલ અલિ[2] જાઉં રે—પ્રભુ૦ (૧)
નીલકમલદલ કોમલ વાને,સેવનમેં ચિત લાઉં રે—પ્રભુ૦ (૨)
ચુની ચુની કલીયાં ચંપકકી,
હાથસેં માલ બનાઉં રે—પ્રભુ૦ (૩)
શ્રી મુનિસુવ્રત સુવ્રત સેવી,
નાથ સમાન કહાઉં રે—પ્રભુ૦ (૪)
ન્યાયસાગર પ્રભુ સુવ્રત સેવા,
નિયત ફળે દિલ ભાઉં રે—પ્રભુ૦ (૫)

(૫૪૯) (૨૩-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

(મોતીડા બિરાજે ગોરી થારા નથમાં—એ દેશી)

પુરૂષોત્તમ [illegible] થારા [illegible]માં
[illegible] નિજ [illegible] ન [illegible]માં—
[illegible] પુરંદર [illegible],
[illegible] ગતી [illegible]માં—પુ૦
[illegible] જ્યાન,
જિતી કરાતી [illegible]માં—પુ૦
[illegible] નિજ [illegible],
[illegible]માં—પુ૦
[illegible] જિનજી,
[illegible]માં—પુ૦
જ્ઞાનસાગર પ્રભુ [illegible],
[illegible]—પુ૦

(૫૫૦) (૨૩-૨૨) શ્રી નમિનાથ-જિન [illegible]

[illegible]
[illegible]

એ તો [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]—[illegible] [illegible]
ચોકડી [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]—[illegible] [illegible]
[illegible]-[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]—[illegible] [illegible]
નેમ-[illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]—[illegible] [illegible]

*

(૫૫૧) ([illegible]—[illegible]) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન [illegible]

(કોઈ [illegible] માં [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible])

ચિંતામણ [illegible] [illegible] રે, [illegible] [illegible] રે—[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] રે

મદ ઉતરી પ્રભુ મુખડું દીઠું, [illegible] [illegible] રે ચિંતા૦ (૨)
ચિંતામણી પરે કામિત પૂરે, દુઃખ ચૂરે રે—ચિંતા૦ (૩)
ત્રિભુવન-નાયક સુરપતિ પાયક, કામ દમે રે—ચિંતા૦ (૪)
પામી અમૃત-ભોજન કુકસ, કેણુ જમે રે?—ચિંતા૦ (૫)
સાહિબ સમરથ સમકિત પામી, કેણ ભમે રે—ચિંતા૦ (૬)
મિથ્યા મૂકી મુજ મન રાચે, શુદ્ધ ધરમેં રે—ચિંતા૦ (૭)
અધિકું ઓછું સેવક ભાખે, સ્વામી ખમે રે—ચિં૦ (૮)
ન્યાયસાગર પ્રભુ અહનિશ ચરણે—શીશ નમે રે—ચિં૦ (૯)

તે ધન પ્રાણી રે જિણે તુમ દેશના રે, સમરે નિરખ્યું નૂર,
કર્ણકચોળેરે વાણીની સુધારે,પીધી જેણે ભરપૂર-મોરૂં૦(૪)
હું તો તરશું રે તુમચા ધ્યાનથી રે, અનોપમ એહ ઉપાય,
ન્યાયસાગર ગુણ આગર સાહિબા રે,
ઉજીલજી નમે નિત પાય—મોરૂં૦ (૫)

*

(૫૫૪) (૨૪–૨) શ્રી અજિતનાથ–જિન સ્તવન

(સખીરે મથાની સાહિબ! સખીરે મથાની-એ દેશી)

અજિતજિણંદા સાહિબ! અજિતજિણંદા,
તું મેરા સાહિબ મેં તેરા બંદા, સાહિબ અજિતજિણંદા,
જિતશત્રુ–નૃપ વિજયાદે–નંદા,
લંછન ચરણે સોહે ગયંદા—સા૦ (૧)
સકળ કરમ જીતી અ–જિત કહાયા,
આપ બળે થયા સિદ્ધ સહાયા—સા૦
મોહનૃપતિ જે અટલ અટારો,
તુમ આગે ન રહ્યો તસ ચારો—સા૦ (૨)
વિષય–કષાય જે જગને નડિયા,
તુમ ઝાણાનલ શલભ[1] જ્યું પડીઆ—સા૦
દુશમન દાવ ન કોઈ ફાવે,
તિણથી અજિત તુમ નામ સુહાવે—સા૦ (૩)
અજિત થાઉં હું તુમચે નામ,
બહોત વધારો પ્રભુ જગમાંહિ મામ—સા૫૦

---

૧. પતંગીયું

ન્યાયસાગરની વિનતિ–અરિ૦
સુણો ત્રિહુજગના સ્વામ—ભગ૦ (૫)

卐

(૫૬૩) (૨૩-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન

(દેશી વીંછીયાની—રાગ સિંધુ)

શ્રેયાંસજિણંદ ઈગ્યારમા, તેહશું મુજ લાગ્યું મનરે
તે અળગું કહિયે નવિ રહે, જિમ ભાત[1]પટોળે વનરે-શ્રે૦
પ્રભુ નિરાગી જાણી કરી, મેં જોડયું એ એકંગરે
હવે એક રૂપ જે એ હોયે, એટલે અમેં નાહ્યા ગંગરે
શુભ ધ્યાનના ગંગ તરંગરે શ્રેયાંસ૦ (૨)
વિશ્ણુભૂપ વિષ્ણુમાવડી, નંદન ગુણમણિ-ખાણિરે
એકલમલ્લના ઉપમાનથી, ખડગીનું[2]લંછન જાણિરે—શ્રે૦
પ્રભુ ચોળરંગ નવિ ઊતરે, જાયે તે રંગ પતંગરે,
ઓછા કાચા બહુ કરે. ગિરૂઆ હોયે સહજ અભંગરે—શ્રે૦
ઈમ જાણી નિજ દાસને, નિજ સમ ગુણ કીજે નાથરે
એતી ન્યાયસાગર વિનતી, તારો મુજને ગ્રહી હાથરે—શ્રે૦

卐

(૫૬૪)(૨૪-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામી-જિન સ્તવન

(દેશી પારધીયાની—રાગ મલ્હાર)

શ્રીવાસુપૂજ્ય જિનરાજીયા રે,
આવો મુજ મનમંદિરે—મનવસિયા,
શુદ્ધ કરી છે ભૂમિકારે, મિથ્યાકંટક નાહીરે—જિનરસીયા૦
સમકિતગુણ શુદ્ધદષ્ટિ છે રે, કિરિયારૂચિ શુભ વાસરે[3] મન૦

---

૧. છાપકામ ૨. ગેંડાનું ૩. સુગંધ

વિરતિચારિત્ર સિંહાસને રે, મૈત્રીપટ બિછાયરે–શિવ૦
ન પરમરસ સ્વાદનારે, પાર ન બોલ્યા જાય રે–મન૦
ડે આજું જાણજો રે, તુમ આવ્યે સર્વ સુહાય રે–શિવ૦
વાસુપૂજ્ય નરેસરૂ રે, જયારાણી જસ માયરે–મન૦
હિવ જેમનું જાણીયે રે, સેવે પદ જિમ રાયરે—શિવ૦
નદર્શન સુખકારિઓ રે, ખટવિધ જીવ નિકાયરે–મન૦
ળીલળી શિર નાંમી કહે રે, **ન્યાયસાગર** કવિરાયરે–શિવ૦

卐

(૬૫) (૨૪–૧૩) શ્રી વિમલનાથ–જિન સ્તવન

(દેશી યોગનાની-ઇડર આંબા આંબલીને
રાગ—સારંગ મલ્હાર)

વિમલજિનેસર ! તાહરો રે, અતુલ અચિંત પ્રભાવ
ગુરૂ પણ નિજ પર સમ કહ્યા રે, તરવા ભવજળ નાવ
વિમલજિન ! તુમશું ધર્મ સનેહ (૧)
જિમ ચાતકને મેહ-વિ૦, જિમ પ્રાણી ને દેહ—વિમલ૦
અબુધ[1] વિબુધ[2] કરે તુરતમાં રે, રૂપી અરૂપી કીધ;
કરમી અકરમી કરે રે, યોગી અયોગી સિદ્ધ—વિ૦ (૨)
લંછન મિસિ[3] સેવા કરે રે, વિનતિ કરણ વરાહ
ભૂમિ ભારથી ઉભગો રે, દિઓ સુખ નિતુ જગનાહ–વિ૦
શ્રીકૃતવર્મ નૃપ નંદનો રે, **શ્યામા** માતા જાત
વિમલ મતિ પ્રભુ ધ્યાઈયે રે, તો હોયે વિમલ અવદાત–વિ૦
તેર ક્રિયા ટાળી જિણે રે, તેરસમા જિનભાણ
ન્યાયસાગર કહે ભવ-ભવે રે,
શિર ધરૂં તેહની આણ—વિમલ૦ (૫)

卐

૧. મૂર્ખ ૨. પંડિત ૩. બહાને

(૫૬૬) (૨૪–૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન રે

(દેશી કડખાની—આસાઉરી)

શ્રી અનંતપ્રભો સંતહૃદયે વિભો !
ગુણ અનંતા રહે ધ્યાન રૂપા
અતિશયવંત મહંત જિનરાજીયા,
વાજિયા પરિ મહા સકળ રૂપા—શ્રી૰
જ્ઞાનદર્શન સુખ સમકિતાખય-સ્થિતિ,
અરૂપી અવગાહના અખય ભાવે
વીર્ય અનંત એ અષ્ટક ઉપનું,
આઠ દૂર કર્મ કેરે અભાવે—શ્રી૰
શ્યેન નિજ ક્રૂરતા ટાળવા તુમ પદે,
લંછન મિસિ રહ્યો સેવ સારે
સહચના સુભગતાદિક ગુણ તુમ તણી,
સેવના પાવનાને આધારે—શ્રી૰
સિંહસેન ભૂપ સુજસા તણા નંદનો,
ચૌદમો ચૌદ ભૂયગામ પાગે,
ચઉદ શુભકાળ સોપાનરે ચઢી નિજ ગુણ,
ભાવના આપમાંહિ સંભાગે—શ્રી૰
અનંતજિન—સેવથી અનંત-જિનવર તણી.
બક્તિની ભક્તિ નિજ શક્તિ
ન્યાયસાગર કહે ભવનિતણી સેવનાં,
ભેદ સમ અવર નહી કોય તારે—શ્રી૰

*

(૫૯૭) (૨૪-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

(ઓસે બાર ઘણો છે રાજ! વાનાં કેમ હસો છો !-એ દેશી)

ધર્મજિનેશ્વર ધર્મ તુમારો, જગજનને દીપાવે
દર્શન જ્ઞાન ચરિત તપ ચઉવિધ, એ વિનુ અવર દિલ નાવે
જિનજી ! થે છો ! મોટા રાજ ! જગજનને ઉપગારી
તોરા પાય નમું હું આજ, જાઉં મેં બલિહારી
દુર્ગતિ પડતાં પ્રાણી રાખે, ધર્મ અર્થ તે સાચો
નામ ધર્મ પરિણામ કલુષિત, તે પામી મન રાચો—જિ૦ (૨)
શુદ્ધાનંદન સુવ્રત ધર્મે, વરતે તે તો શુદ્ધું
આનુરૂપ ગુન કર્મ તમ ત્રાસે,
એ પણ પદ ગુન લહ્યું—જિ૦ (૩)
ભવભવ-ભ્રમણ કદાપિ ન હોવે, ધર્મ શરણ જે રાખે
ઉદ્ર સદા સેવા મિસિ લંછન,
વજ્ર તણું નિત્ય દાખે—જિ૦ (૪)
પનરે ભેદે સિદ્ધ દેખાવે, પનરમો જિન દીપે
ન્યાયસાગર કહે ધર્મ પમાગે,
મારણ વિઘનને છીપે—જિ૦ (૫)

*

(૫૯૮) (૨૪-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(ત્રિભુવનતારણ તીરથ પાસ ચિંતામણી રે-એ દેશી
રાગ-મલ્હાર)

શાંતિજિનેશ્વરદેવ સ્વામ શિરોમણિ રે, કે સ્વામશિરોમણિ.
સોળમો જિનવર પંચમ ચક્રી જગધણી રે,
કે ચક્રી જગધણી (૧)

(૫૬૬) (૨૪–૧૪) શ્રી અનંતનાથ–જિન સ્તવન

(દેશી કડખાની—આશાઉરી)

શ્રી અનંતપ્રભો સંતહૃદયે વિભો!
ગુણ અનંતા રહે ક્યાંન રૂપા
અતિશયવંત મહંત જિનરાજીયા,
વાજિયા પરિ સદા સકળ રૂપા—શ્રી૦
જ્ઞાનદર્શન સુખ સમકિતાખય–થિતિ,
અરૂપી અવગાહના અખય ભાવે
વીર્ય અનંત એ અષ્ટક ઉપનું,
આઠ કૃત કર્મ કેરે અભાવે—શ્રી૦
શ્યેન નિજ ક્રૂરતા ટાળવા તુમ પદે,
લંછન મિસિ રહ્યો સેવ સારે
સદયના સુભગતાદિક ગુણ તુમ તણી,
સેવના પાવનાને આધારે—શ્રી૦
સિંહસેન ભૂપ સુજસા તણો નંદનો,
ચૌદમો ચૌદ ભૂયગામ પાળે,
ચઉદ ગુણઠાણ સોપાન[૨] ચઢી નિજ ગુણ,
આવતા આપમાંહિ સંભાળે—શ્રી૦
અનંતજિન—સેવથી અનંત–જિનવર તણી,
ભક્તિની ભક્ત નિજ શક્તિ નરે
ન્યાયસાગર કહે અવનિતળે સેવતાં,
એહ સમ અવર નહી કોય તારે—શ્રી૦

*

(૫૩૭) (૨૪-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

(ભેડલે ભાર ઘણો છે રાજ! વાતાં કેમ કરો છો !-એ દેશી)

ધર્મજિનેસર ધર્મ તુમારો, જગજનને દીપાવે
દર્શન જ્ઞાન ચરિત તપ ચઉવિધ. એ વિનુ અવર દિલ નાવે
જિનજી ! થે છો ! મોટા રાજ ! જગજનને ઉપગારી
તોરા પાય નમું હું આજ, જાઉં મેં બલિહારી
કુગતિ પડતાં પ્રાણી રાખે, ધર્મ અર્થ તે સાચો
નામ ધર્મ પરિણામ કલુષિત, તે પામી મત રાચો—જિ૦ (૨)
સુમતાનંદન સુવ્રત ધર્મે. વરતે તે તો યુગતું
ભાનુભૂપ સુત કર્મ તમ ત્રાસે,
એ પણ પદ તુજ લગતું—જિ૦ (૩)
ભવભવ-ભ્રમણ કદાપિ ન હોવે, ધર્મ શરણ જો રાખે
ઇંદ્ર સદા સેવા મિસિ લંછન,
વજ્ર તણું નિજ દાખે—જિ૦ (૪)
પનરે ભેદે સિદ્ધ દેખાવે, પન્નરમો જિન દીપે
ન્યાયસાગર કહે ધર્મ પસાયેં,
સકળ વિઘનને જીપે—જિ૦ (૫)

(૫૬૮) (૨૪-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(ત્રિભુવનતારણ તીરથ પામ ચિંતામણી રે—એ દેશી
રાગ-મલ્હાર)

શાંતિજિનેશરદેવ દયાળ શિરોમણિ રે, કે દયાળશિરોમણિ,
સોળમો જિનવર પંચમ ચક્રી જગધણી રે,
કે ચક્રી જગધણી (૧)

(૫૭૧) (૨૪-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવ

(ઝાંઝરીયા મુનિવર! ધન્ય ધન્ય તુમ અવતાર-એ દેશી
રાગ ગોડી-મિશ્ર)

મલ્લિનાથ મુજ વિનતિજી, અવધારો અરિહંત
દંભ વિના હું દાખવું જી, અગરિજ એહ અત્યંત
ગુણવંતા સાહિબ! દર્શન-જ્ઞાનનિધાન
તે આપીને કીજીયેજી, સેવક આપ સમાન—ગુણ૦ (૧)
વીતરાગતા દાખવોજી, રંગે રતિ ભવિચિત્ત
અ-પરિગ્રહી ત્રિગડે વસોજી, ભોગવો સુરનાં વિત્ત—ગુણ૦ (૨)
કુંભ કરે પદ સેવનાજી, લંછન મિસિ પ્રભુ પાય
તેં તારક ગુણ આપીઓજી, ઘટમાં તુમ્હ પસાય—ગુણ૦ (૩)
કુંભથકી જે ઉપનોજી, મુનિપતિ મહિમાંહિ
પ્રભાવતીનો નંદનોજી, મહિમાવંત અથાહ—ગુણ૦ (૪)
લીલાલચ્છી દિયે ઘણીજી, નીલ વાને અદીન
ન્યાયસાગર પ્રભુ પદકજેજી, મનમધુકર લયલીન—ગુણ૦ (૫)

ૐ

(૫૭૨)(૨૪-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી-જિન સ્તવન

(દેશી-ફાગની)

મુનિસુવ્રત વીશમા, વિસમિયા મનમાંહિ
જિમ નંદનવન સુરતરૂ, સુરતરૂ સમ જસ બાંહિ (૧)
કચ્છપ લંછન જાણીયેં, ચરણોન્નત ગુણહાર
પામિઓ ધામીઓ સેવે, પાયકમળ મનોહાર (૨)
જ્યું ઘન મોર ચકોર, શશી ચકવા દિનકાર
પાવસ પંથી ગેહા, કુલવંતી ભરતાર (૩)

મધુકર માલતી પંકજ, ગજ રેવા જિમ પ્રીતિ
ગૌરી ગિરીશ હરિ કમળા, કમળાસુત રતિ પ્રીતિ (૪)
ચાતક મેહા નેહા, એ સઘળા ઉપચાર
પ્રેમ તણા એ ઉપમ નહી, તિમ અંતર ચાર (૫)
પણ પ્રભુશું એક તાન, જે જ્ઞાની લહે નિરધાર
એક સરૂપે ધ્યાઈયે, પાઈયે તો નિરધાર (૬)
પદ્માનંદન વંદન, કીજે થઈ સાવધાન
સુમિત્ર નરેશર વંશે, મુકતાફળ ઉપમાન (૭)
તું મુજ શંકર કિંકર, હું તુમચો નિશદીશ
ન્યાયસાગર પ્રભુ-ધ્યાને, પામે અધિક જગીસ (૮)

(૫૭૩) (૨૪-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

(દેશી સુબકડાની)

શ્રીનમિનાથ સોહામણા, નમિયે અતિ આણંદ-સલૂણોસાહિબો
અવર દેવ તુમ અંતરો, જીમ સુરતરૂ પિચુમંદ[1]
-સોભાગી સાહિબો (૧)
પાંચ[2] કાચ-મણિ પથરા, જિમ દિનકર-ખદ્યોત—સો૦
ખીરસિંધુ ને છીલરૂં, જિમ મૃગપતિ મૃગપોત—સલૂણો૦ (૨)
વપ્રારાણી નંદનો, વિજયનરેસર જાત સો૦
નીલકમળદળ લંછનો, કંચન વાન વિખ્યાત—સ૦ (૩)
અરિ નમિયા તિણે કારણે, નામ ઠવ્યું નમિનાથ-સો૦
ગર્ભથકી મહિમા ઈસ્યો, સો સાહિબ શિવસાથ-સ૦ (૪)
તો ધ્યાને અંતર નથી, કિમ રહે નિશ્ચય એહ—સો૦
ન્યાયસાગર નમિનાથને, દરિશણ સુખ અછેહ-સ૦ (૫)

卐

૧. લીંબડો ૨. બનાવટી રત્ન

ઋદ્ધિ ગગન ગમનાદિ પાયા, સિદ્ધારથનૃપ તાયાજી
સિદ્ધારથ સુત ધર્મ જાયા, ત્રિશલારાણી માયાજી-વંદું૦
લઘુવયથી જેણે મેરુ ચળાયા, વીર નામ ધરાયાજી
દુર્જય મોહ જોધ જીતીને,
જ્યોતિમેં જ્યોતિ મિલાયાજી—વંદું૦
જગ શાસનથી પર દ્રવ્ય પાયા, સ્યાદ્વાદ સમજાયાજી
અભિનવ નંદનાનંદી ગાયા, દર્શન જ્ઞાન ઉપાયાજી-વંદું૦
જાગ વજીર છે ગૌતમરાયા, લબ્ધિનિધાન મન ભાયાજી
ન્યાયસાગર પ્રભુના ગુણ ગાયા.
સુજશ સુબોધ સવાયાજી—વંદું૦

*

કલશ

ચોવીશ જિનવર ભવિક હિતકર, સકળ મંગળ સુરતરૂ,
વિવિધ દેશી બંધી ગાયા, ભક્તિ-વશથી સુંદરુ
તપગચ્છ શોભા કરણ કવિવર, ઉત્તમસાગર પાઠકો,
રસિક મધુકર ન્યાયસાગર શીષ જિનગુણને ભજે,

श्री वर्द्धमानस्वामीने नमः

શ્રી પદ્મવિજયજી

કૃત

સ્તવન–ચોવીશી (પહેલી)

[૨૫]

(૫૭૭) (૨૫–૧) શ્રી ૠષભદેવ–જિન સ્તવન

(મહાવિદેહ ક્ષેત્ર સોહામણું—એ દેશી)

જગચિંતામણિ જગગુરૂ, જગત શરણ આધાર–લાલ રે
અઘર કોડાકોડી સાગરે, ધરમ ચલાવણહાર–લાલ રે
—જગ૦ (૧)

આસાઢ વદિ ચોથેં પ્રભુ, સ્વર્ગથી લિયે અવતાર–લાલ રે
ચૈતર વદિ આઠમ દિને, જનમ્યા જગદાધાર–લાલ રે
—જગ૦ (૨)

પાંચસેં ધનુષની દેહડી, સોવન વરણ શરીર–લાલ રે

નવ લાખ કોડી સાગર તણો,
અંતર ગુણગણમણિ-ગેહ રે—સેવો૦ (૧)
ચવ્યા શ્રાવણ સુદિ બીજને દિને, સૂચિત ચૌદ સુપને જેહ રે
વૈશાખ સુદિ આઠમે જનમીયા,
ત્રણજ્ઞાન-સહિત વર દેહ રે—સેવો૦ (૨)
ઊંચી કાયા ત્રણસે ધનુષની, સોવન વન્ન અતિ અવદાત રે
સુદિ વૈશાખ નવમીયેં વ્રત લીયેં,
દેઈ દાન સંવછરી ખ્યાત રે—સેવો૦ (૩)
ચૈતર સુદિ અગીઆરસ દિને, લહ્યું પ્રભુજી પંચમનાણ રે
ચૈતર સુદિ નવમીયેં શિવ વર્યા,
પૂર્વ લાખ ચ્યાલીશ આયુ જાણ રે—સેવો૦ (૪)
એ તો જિનવર જગગુરૂ મીઠડો,
માહરા આતમચો આધાર રે
ભવ ભવ પ્રભુ શરણે રાખજ્યો,
કહે **પદ્મવિજય** ધરી પ્યાર રે—સેવો૦ (૫)

卐

(૫૮૨) (૨૫-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

(સાહેલડીયાં—એ દેશી)

પદ્મપ્રભ છઠ્ઠા નમો–સાહેલડીયાં,
સુમતિ-પદમ વિચે જેહ રે-ગુણવેલડીયાં૦
નેઉ સહસ કોડી અયરનો[1]—સા૦
અંતર જાણે એહ રે—ગુણ૦ (૧)

૧. સાગરોપમનો.

આયુ દશ લાખ પૂરવ ધરીયાજી—પ્રભુ ભવિજન તારી
કોઈ અપુરવ ચંદ્રમા એહજી—લંછને અવિકારી.
નવિ રાહુ ગ્રહણ કરે જેહજી—નિત ઉદ્યોતકારી
નવિ મેઘ આવે જસ આગેજી—કાંતિ શોભા ભારી.
નવિ ખંડિત હોય કોઈ માગેજી—પ્રભુ નમે નિરધારી
તું સાહિબ જગનો દીવોજી—અંધકાર વારી.
લખમણા નંદન ચિરંજીવોજી—જગમોહનકારી
કહે પદ્મવિજય કરું સેવાજી—ગર્વ દૂર કારી.
જિમ લહિયે શિવસુખ મેવાજી—અનોપમ અણગારી

*

(૫૮૫) (૨૫-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

(ચાલી કૂડી ભાવિ ભવી મન ભમરારે - એ દેશી)

સુવિધિ જિનપતિ સેવીયે—મનમોહન મેરે,
આનંદ સુવિધિ દાતાર—મન૦
[illegible]—મન૦
પ્રભુજી ભવિજન [illegible]—મન૦ ૧
[illegible]—મન૦, [illegible] ૨
[illegible]—મન૦
[illegible]—મન૦ ૩
[illegible]—મન૦
[illegible]—મન૦
[illegible]—મન૦
[illegible]—મન૦

સુદી કારતિક ત્રીજે થયા–મન૦ લોકાલોકના જાણ–મન૦
ભાદ્રવા સુદી નવમી દિને–મન૦
પ્રભુ પામ્યા નિરવાણ–મન૦ (૪)
દોય લાખ પૂરવ તણું–મન૦ જિનવર ઉત્તમ આય–મ૦
પદ્મવિજય કહે પ્રભુમતાં–મન૦ આપદ દૂર પલાય–મ૦(૫)

ૐ

(૫૮૬) (૨૫–૧૦) શ્રી શીતલનાથ–જિન સ્તવન

(વારી હું ગોડી પાસની–એ દેશી)

શીતલનાથ સુહંકરૂં, નમતાં ભવભય જાય–મોહન
સુવિધિ–શીતલ વિચે આંતરો,
નવ કોડી સાગર થાય–મો૦ (૧)
વૈશાખ વદિ છઠે ચવ્યા, મહા વદિ બારસે જન્મ–મો૦
નેઉ ધનુષ સોવન વાને,
નવિ બાંધે કોઈ કરમ–મો૦ શી૦ (૨)
મહા વદિ બારસે આદરી, દીક્ષા દક્ષ જિનંદ–મો૦
પોસ અંધારી ચૌદશેં, ઉગ્યો જ્ઞાનદિણંદ–મો૦ શી૦
લાખ પૂરવનું આઉખું, બીજ વૈશાખ વદિ માસ–મો૦
અજરામર સુખિયા થયા,
છેદ્યો ભવભય પાશ–મો૦ શી૦ (૪)
એ જિન–ઉત્તમ પ્રભુમતાં, અજરામર હોયે આપ–મો૦
પદ્મવિજય પ્રભુ આગમે,
એહવી દીપી છાપ–મો૦ શી૦ (૫)

卐

અસાડ વદિ સાતમે વર્યા સિદ્ધિ,
પરગટ કીધી આતમરિદ્ધિ—સા૦ (૪)
શરણાગતવત્સલ જિનરાજ,
મુજ શરણાગતની તુમ્હ લાજ—સા૦
નિજ ઉત્તમ સેવકને તારો,
પદમ કહે વિનતિ અવધારો—સા૦ (૫)

卐

(૫૯૦) (૨૫-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવ

(ઝાંઝરીયા મુનીવર ધન ધન તુમ અવતાર—એ દેશી)

અનંત-જિનેસર ચૌદમાજી, આપો ચ્યાર અનંત
અનંત-વિમલ વચ્ચે આંતરોજી, સાગર નવ તે કંત
સોભાગી જિનશું મુજ મન લાગો રંગ (૧)
શ્રાવણ વદિ સાતમ દિનેજી, ચ્યવનકલ્યાણક જાસ
વૈશાખ વદિની તેરસેજી, જનમે જગતપ્રકાશ—સો૦ (૨)
ધનુષ પચાશની દેહડીજી, કંચન વરણ શરીર
વૈશાખ વદિ ચૌદશ દિનેજી, સંજમ સાહસ ધીર-સો૦
વૈશાખ વદિની ચૌદશેજી, પામ્યા જ્ઞાન અનંત
ચૈતર સુદિની પાંચમેજી, મોક્ષ ગયા ભગવંત—સો૦ (૪)
ત્રીશલાખ વરસ તણુંજી, ભોગવ્યું ઉત્તમ આય
પદમવિજય કહે સાહિબાજી, તુમ તૂઠે શિવ થાય-સો૦

(૫૯૧) (૨૫–૧૫) શ્રી ધર્મનાથ–જિન સ્તવન

(કપૂર હુવે અતિ ઉજલો રે–એ દેશી)

ધરમજિણંદ ધરમ ધણી રે, વજ્રી[1] સેવે પાય
વજ્ર લંછન જિન આંતરૂં રે, ચ્યાર સાગરનું થાય રે
પ્રાણી ! સેવો શ્રી જિનરાજ, એહિ જ ભવજલ જહાજ રે
—પ્રાણી૦ (૧)

વૈશાખ સુદિ સાતમે ચવ્યા રે, જનમ્યા માહા સુદિ ત્રીજ
કાયા પિસ્તાલીસ ધનુષની રે, જેહથી લહે બોધિબીજ રે
—પ્રાણી૦ (૨)

કનકવરણ કંચન તજી રે, માહ સુદિ તેરસે દીખ
વર પોસ સુદિ પૂનમે રે, જ્ઞાન લહી દીયે શીખ રે
—પ્રાણી૦ (૩)

દશ લાખ વરસનું આઉખું રે, તારી બહુ નર નાર
જેઠ સુદિ પાંચમે શિવ વર્યા રે, અજરામર અ–વિકાર રે
—પ્રાણી૦ (૪)

તું સાહિબ સાચો લહી રે, **જિનવર ઉત્તમ દેવ**
પદમવિજય કહે અવરની રે, ન કરૂં સુપને સેવ રે
—પ્રાણી૦ (૫)

卐

(૫૯૨) (૨૫–૧૬) શ્રી શાંતિનાથ–જિન સ્તવન

(સુણ મેરી સજની રજની ન જાવે રે–એ દેશી)

શાંતિજિનેસર સોળમો સ્વામી રે,
એક ભવમાં દોય પદવી પાંમી રે

લાલા! વરિયા શિવવધૂ સાર—જિનેં૦ (૩)
જી હો! નીલવરણ તનુ જેહનું,
લાલા! ચોત્રીશ અતિશય પાર
જી હો! પણવીશ ધનુષ કાયા કહી,
લાલા! વર્જિત દોષ અઢાર—જિનેં૦ (૪)
જી હો! ચોસઠ ઇંદ્ર સેવા કરે,લાલા! જિન-ઉત્તમ નિતમેવ
જી હો! મુજ સેવક કરી લેખવો,
લાલા! પદમવિજય કહે સેવ—જિનેં૦ (૫)

卐

(૫૯૬)(૨૫–૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી-જિન સ્તવન

(આધા આમ પધારો પૂજ્ય! અમ ઘર વહોરણ વેળા—એ દેશી)

મુનિસુવ્રત! જિન મહેર કરીને, સેવક સનમુખ દેખો,
ચોપન લાખ વરસનું અંતર, મલ્લિજીણંદથી પરખો-
ભવિજન! ભાવ ધરીને એહ અતિ આદર કરી પૂજો,
શ્રાવણ સુદિ પૂનમ પ્રભુ ચવિયા, જનમ આઠમ જેઠ વદિ
વીશ ધનુષની દેહ વિરાજે, રૂપતણી હુવે હદિ[1]—ભ૦(૧)
ફાગણ સુદિ બારસેં દિન દીક્ષા, શામળ વરણો સોહે
ફાગણ વદિ બારસ દિને પ્રભુજી, ક્ષપક શ્રેણી આરોહે-ભ૦
લહે જ્ઞાન ને દીધી દેશના, ભવિજનને ઉપગારે
ત્રીશહજાર વરસ ભોગવીઉં, આયુ શુદ્ધિ પ્રકારે—ભ૦
આપ જેઠ વદિ નવમીયેં વરિયા, જિન-ઉત્તમ વરસિદ્ધિ
પદમવિજય કહે પરગટ કીધી, આપ અનંતી રિદ્ધિ-ભ૦

૧ હદ

(૫૯૮) (૨૫–૨૨) શ્રી નેમિનાથ–જિન સ્તવન

(ભોલિડા રે હંસા વિષય ન રાચિયે—એ દેશી)

નેમિજિનેસર નમિયે નેહશ્યું, બ્રહ્મચારી ભગવાન
પાંચ લાખ વરસનું આંતરૂ, શ્યામ વરણ તનુ વાન–ને૦
કારતિક વદિ બારસ ચવિયા પ્રભુ, માત શિવાદે મલ્હાર
જન્મ્યા શ્રાવણ સુદી પાંચમ દિને. દશ ધનુષકાયા ઉદાર–ને૦
શ્રાવણ સુદી છઠ દીક્ષા ગ્રહી, આસો અમાસે રે નાણ
આષાઢ સુદી આઠમે સિદ્ધિ વર્યા,
વરસ સહસ આયુ પ્રમાણ—ને૦ (૩)
હરિ[1]–પટરાણી શાંબ–પ્રદ્યુમ્ન વલી–તિમ વસુદેવની નાર
ગજસુકુમાલ પ્રમુખ મુનિરાજિઆ,
પહોંચાડયા ભવપાર—ને૦ (૪)
રાજિમતી પ્રમુખ પરિવારને, તાર્યો કરૂણા રે આણ
પદમવિજય કહે નિજ પર મત કરો,
મુજ તારો તો પ્રમાણ—ને૦ (૫)

卐

(૫૯૯) (૨૫–૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ–જિન સ્તવન

(રાગ—ધમાલ)

પાસ પ્રભુ તેવીશમા રે, સહસ ત્યાશીસય સાત-લહના
પચાશ ઉપર વરસનું રે, આંતરુ અતિહિ વિખ્યાત

૧. શ્રીકૃષ્ણ વાસુદેવ

સુખકારક સાહબ સેવીયેં હો૦
અહો ! મેરે ! લલનાં રે ! સેવતાં શિવસુખ થાય-સુ૦
ચૈત્ર વદી ચોથે ચવ્યા રે, કરવા ભવિ ઉપગાર-લલના
પોષ વદી દશમ અગિયારસે રે,
જનમ ને થયા અણગાર—સુ૦
નવ કર જેહની દેહડી રે, નીલ વરણ તનુ કાંતિ-લ
ચૈત્ર વદી ચોથે લહ્યા રે, ક્ષાયિક જ્ઞાન નિભ્રાંતિ-સુ૦
શ્રાવણ સુદી આઠમ દિને રે, પામ્યા ભવનો પાર-લ
આઉખું સો વરસાતણું રે, અશ્વસેન-સુત ગાર—
આદેય-નામ તણો ધણી રે, મહિમાવંત મહંત-લલ
પદમવિજય પુણ્યે કરી રે,
પામ્યો એહ ભગવંત-લલના—સુ૦

(६००)(२५-२४) શ્રી મહાવીરસ્વામી-જિન

(સંભવ-જિન અવધારીયે—એ દેશી)

ચરમ જિણંદ ચોવીશનો, શાસન નાયક સ્વામી-મ
વરસ અઢીસેં આંતરું, પ્રભુમો નિજ હિતકામી-મ૦
આષાઢ સુદી છઠે ચવ્યા, પ્રાણતસ્વર્ગથી જેહ—મ૦
જનમ્યા ચૈતર સુદી તેરસે, સાત હાથ પ્રભુ દેહ-મ૦
સોવન વરણ નાહામણો, બોતેર વરસનું આય—મ૦
માગશિર વદી દશમી દિને, સંયમશું ચિત્ત લાય-મ૦
વૈશાખ સુદી દશમી પ્રભુ, પામ્યા કેવળનાણ—મ૦
કાતી અમાવાસને દિહાડલે, લહિઆ પ્રભુ નિરવાણ-મ
દીવાળી એ જિન થકી, ઉત્તમ દિવસ કહાય—મ૦
પદમવિજય કહે પ્રભુમતાં, ભવ-ભવનાં દુઃખ જાય-મ

श्री वर्धमानस्वामिने नमः

શ્રી પદ્મવિજયજી મ.

કૃત

સ્તવન–ચોવીશી (બીજી)

(૬૦૧) (૨૬–૧) શ્રી ઋષભદેવ–જિન સ્તવન

(અરણિક મુનિવર ચાલ્યા ગોચરી—એ દેશી)

ઋષભજિનેસર વૃષભ–લંછન–ધરૂ, ઉંચા જે સાત રાજેજી,
નિરલંછન પદને પ્રભુ પામીયા, શિવપુરનો સામ્રાજ્યોજી–ઋ૦
અવ્યય અચલ અચિંત અનંત છે, અશરીરી અણાહારીજી
અવિનાશી શાશ્વત–સુખનો ધણી, પર પરિણતિ નિવારીજી૦
જ્ઞાન અનંત અનંત દરશનમયી, લોકાલોક–સ્વભાવોજી,
દેખે કર–આમળ પરે, પણ નહીં, રમતા જે પરભાવોજી–ઋ૦
નિજરૂપે રમણ કરતા સદા, સાદિ–અનંતહ ભાગોજી
અવ્યાબાધ અજર અજ જે થયા, પુદગલ ભાવ નિસંગોજી–ઋ૦
પુદગલ–રહિતપણે સુખ ઉપનું, તે કિમ જીસે કહાયોજી,
વરણાદિક નહી જાસ સ્વરૂપ છે, જોગાતીત જિનરાયોજી–ઋ૦

દેઈ ઉપદેશ ભવિ-લોકને,દીધો કર્મને ત્રાસ—હો ! મિત'
કર્મથકી અલગો થયો, સિદ્ધિ વિષે ગયો ખાસ—હો!
મિત્ત ! કર્યું૦ (૧)

ઈમ તુજ-મુજ અંતર પડ્યો,
કિમ ભાજે ભગવંત ?—હો ! મિત
પણ જાણું તાહરી પરે, સાધનાં ભાજશે તંત—હો'
મિત્ત કર્યું૦ (૨)

ત્યાગ કર્તા નિજ આતમનો,ભોક્તા પણ તમ થાય—હો ! મિત
તુજ-મુજ અંતર ભવિ ટળે, ભવિ માંગલિક બની જાય
—હો ! મિત ! કર્યું૦ (૩)

અજરામર તમ સુખ લહે,વિલસે અનંતી રિદ્ધિ-હો ! મિત
ઉત્તમ ગુરુસેવા લહી, પદ્મવિજય ઈમ સિદ્ધિ—હો'
મિત ! કર્યું૦ (૪)

*

(૨૦૪) (૨૬-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન
૧ તુમ્હે [illegible] રે [illegible] તુમ્હે-એ [illegible]
તુમ્હે [illegible] રે, [illegible] પ્રકાશ-તુમ્હે૦
[illegible] આનંદ-ધ્વનિ, [illegible]
[illegible] આપણી,નહુ [illegible]—તુમ્હે૦
[illegible] કીધી [illegible]
[illegible] નહુ [illegible]—તુમ્હે૦
[illegible]
[illegible]—તુમ્હે૦ (૧)

ગુણ પાંત્રીશ અલંકરી, અભિનંદનજિન વાણી
સંશય છેદે મન તણા, પ્રભુ કેવલજ્ઞાને જાણી—તુમ્હે૦ (૪)
વાણી જે નર સાંભળે તે, જાણે દ્રવ્ય ને ભાવ
નિશ્ચય ને વ્યવહાર જાણે, જાણે નિજ–પર ભાવ—તુમ્હે૦ (૫)
સાધ્ય–સાધન ભેદ જાણે, જ્ઞાન ને આચાર
હેય–જ્ઞેય–ઉપાદેય જાણે, તત્ત્વાતત્ત્વ–વિચાર—તુમ્હે૦ (૬)
નરક સ્વરગ અપવર્ગ જાણે, થિર વ્યય ને ઉત્પાદ
રાગ–દ્વેષ અનુબંધ જાણે, ઉત્સર્ગ ને અપવાદ—તુમ્હે૦ (૭)
નિજ સ્વરૂપને ઓળખીને, અવલંબે સ્વરૂપ
ચિદાનંદ–ઘન આતમ ને,ધ્યાયે જિન–ગુણ–ભૂપ—તુમ્હે૦ (૮)
વિનયથી જિન–ઉત્તમકેરા, અવલંબે પદ–પદ્મ
નિયમા તે પર–ભાવ તજીને,
પામે શિવપુર–સદ્દમ—તુમ્હે૦ (૯)

卐

(૬૦૫) (૨૬–૫) શ્રી સુમતિનાથ–જિન સ્તવન

(સાહેલડીની–દેશી)

પંચમ જગપતિ વંદિયે—સાહેલડીયાં
સુમતિ–જિનેસર દેવ—ગુણવેલડીયાં
સુમતિતણો દાયક પ્રભુ—સા૦
એહ સેવો નિતમેવ—ગુણ૦ (૧)
જેહને જનમ–મરણ નહિં–સા૦
આર્તધ્યાન નવિ હોય—ગુણ૦
દુરગતિ સનમુખ નવિ હોયે—સા૦
ભવદુખ સામું ન જોય—ગુણ૦ (૨)

(૬૧૫) (૨૬-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

(દેશી—બિંદલીની)

શ્રીધર્મ-જિનેસર દેવા, બીજાની ન કરૂં સેવા[1] હો
—સાહિબ અરજ સુણો
તે તો કાચ[2] શકલના જેહવા,
તું ચિંતામણિ દુઃખ હરેવા—હો સા૦ (૧)
તે નવિ લહ્યા આપે ધમ્મ,
તસ સેવા કિમ દિયે શર્મ હો—સા૦
તું તો ધર્મતણો અધિકારી,
ધમ્મીજનને સુખકારી હો—સા૦ (૨)
નિજ જેહ જેહ અનંતા ધર્મ,
કર્યા પરગટ છંડી કર્મ હો—સા૦
મુજ પણ જેહ ધર્મ અનંતા,
પ્રગટ કરવા કરૂં ચિંતા હો—સા૦ (૩)
તસ તું પ્રભુ ? કારણ મિલિઓ,
હવે તરીયો ભવજલ-દરિયો હો સા૦
તુજ મૂરતિ સૂરતમાંહિ, મનોહર દીઠી ઉચ્છાહિ હો—સા૦(૪)
તેહથી તુજ પ્રત્યય આવ્યો,
જિન-ઉત્તમ ભાવે ભાવ્યો—હો-સા૦
કહે પદ્મવિજય પ્રભુ સેવા, કરવા અક્ષયપદ લેવા હો—સા૦(૫)

બંધ ઉદયને સત્તા નહિ રે,
નિજ ગુણના થયા ભૂપ-લાલ—જિ૦ લાલ૦ (૬)
મુજ આતમ તુજ સારિખોરે, કરવાને ઉજમાળ-લાલ
તે જિન-ઉત્તમ સેવથી રે, પદ્મને મંગળમાળ-લાલ
—જિ૦ લાલ૦ (૭)

卐

(૬૧૮) (૨૬-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

(ઘડીએક ઘોને રાણી મુંબરો-એ દેશી)

શ્રીઅરનાથજી સાંભળો, સેવકની અરદાસ,
ભવ-અટવીમાંહિ હું ભમ્યો, બંધાણો મોહપાશ—શ્રી૦(૧
મોહરાયના રાજ્યમાં, બહુખું કટક જણાય,
મિથ્યા-મહેતો તિહાં અછે, મંત્રી કુબુદ્ધિ કહાય—શ્રી૦(૧
અભંગા[1] સિપાઈ અતિ ઘણા, કહેતાં નાવે પાર,
તોપણ અધિકારીતણા, નામ કહું નિરધાર—શ્રી૦ (૩
ક્રોધ માયા લોભ માન તે, મૂકે ન માહરો સંગ,
મુજ પણ તે છે વાલ્હા, નવિ મૂકું રંગ—શ્રી૦ (૪)
રાગ-દ્વેષ દોય મલ્લ વળી, બાંધ્યા બાંહિ મરોડ,
હવે પ્રભુ તુમ્હ આગળ રહી, વિનતિ કરૂં કરજોડ-શ્રી૦ (૫)
બંધનમાંહિથી છોડવી, ઉતારો ભવપાર
હરિ-હર દેવ સેવ્યા ઘણા, નવિ પામ્યો હું સાર—શ્રી૦ (૬)
મહમતદન[2] ન [illegible] અપાર

જિમ રયણાકાર રત્નનો, નવિ વિલસે પાર—શ્રી૦ (૭)
અચરિજ પંડિત ઘણા, **સત્યવિજય** ગુરુરાય
કપૂરવિજય તસ પાટવી, ભવિજનને સુખ થાય—શ્રી૦ (૮)
ખિમાવિજય તસ પાટવી, **જિનવિજય** સુપસાય
પંડિત **ઉત્તમવિજયનો પદ્મવિજય** ગુણ ગાય—શ્રી૦ (૯)

卐

(૬૧૯) (૨૬–૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ–જિન સ્તવન

(પાંચમે મંગળવાર પ્રભાતે ચાલવું રે લો–એ દેશી)

સાહિબા ! **મલ્લિજિનેસર** ! નાથ ! અનાથ તણો ધણી રે લો
સા૦ વસ્તુ સ્વભાવ–પ્રકાશક ભાસક દિનમણિ[1] રે લો
સા૦ ધર્મ અનંતા સુખ દેતાં પરગટ થયો રે લો,
સા૦ વસ્તુ સરવ પર્યવસ ભાખી જિન ગયા રે લો૦ (૧)
સા૦ યુગપદ્ભાવી ને ક્રમભાવી પર્યવ કહ્યા રે લો,
સા૦ જ્ઞાનાદિક યુગપદ્ભાવી પણે સંગ્રહ્યા રે લો,
સા૦ નવ–જીર્ણાદિક થાય તે ક્રમભાવી સુણો રે લો,
સા૦ શબ્દ–અરથથી તે પણ દ્વિવિધ પરે સુણો રે લો૦ (૨)
સા૦ ઇંદ્ર હરિ ઈત્યાદિક શબ્દ તણા ભલા રે લો,
સા૦ જે અભિલાર નહિ તે અર્થપર્યવ–કળા રે લો,
સા૦ તે પણ દ્વિ–વિધ કહી જે સ્વ–પર ભેદે કરી રે લો,
સા૦ તે પણ સ્વભાવિ કે આપેક્ષિકથી વરી રે લો૦ (૩)
સા૦ સર્વ અતીત અનાગત સાંપ્રત કાળથી રે લો,
સા૦ ઈત્યાદિક નિજ બદ્ધે કરો સંભાળથી રે લો,

જેહના ગુણ અતિ અદ્‌ભુત જો—નિત૦ (૧)
અવયવી-અવયવ રૂપ છે જો, જે અસ્તિ-નાસ્તિ-સ્વભાવ જો
વળી ગુણાતીત ને જે ગુણીજો,
રૂપાતીત સ્વરૂપી ભાવ જો—નિત૦ (૨)
વ્યય-ઉતપત્તિ ધ્રુવ જેહ છે જો, જે વેદી-અવેદી વિચાર જો
ભિન્ન-અભિન્નપણે કરી જો,
નિત્ય ભોગવે સુખ શ્રીકાર જો—નિત૦ (૩)
કર્ત્તા અ-કર્ત્તા જેહછે જો, વળી ભોક્તા અ-ભોક્તા જેહ જો
સક્રિય અને અક્રિય વળી જો,
પરિણામ ઈતર ગુણ-ગેહજો—નિત૦ (૪)
યોગાતીત યોગીસરૂજો, વર્ણાતીત ને તદવંત જો
સ્યાદ્‌વાદે એણીપરે કરી જો,
તું સિદ્ધસ્વરૂપ ભગવંત જો—નિત૦ (૫)
ઈમ જિનવરને ઓળખી જો, જે થિર મન કરી સેવ જો
ઉત્તમ ભવિજનને હોવે જો,
કહે પદ્મવિજય પોતે દેવ જો—નિત૦ (૬)

卐

(૬૨૨) (૨૬-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

(સુણ ગોવાલણી ગોરમડાવાળી રે ઉભી રહેને-એ દેશી)

શામળીયા લાલ! તોરણથી રથ ફેરયો કારણ કહોને
ગુણ-ગિરૂઆ! લાલ! મુજને મૂકી ચાલ્યા દરિશણ દોને
હું નારી તે તમારી, તુમ્હસેં પ્રીતિ મુકી અમ્હારી,
તુમ્હે સંયમશ્રી મનમાં ધારી—શામ૦ (૧)

તુમ્હે પશુ ઉપર કિરપા આણી, તુમ્હે માહરી વાત ન કો જાણી
 તુમ્હ વિણ પરણું નહીં કો પ્રાણી—શામ૦ (૨)
આઠ ભવોની પ્રીતલડી, મૂકીને ચાલ્યા રોતલડી.
 નહીં સજ્જનની એ રીતલડી—શામ૦ (૩)
નવિ કીધો હાથ ઉપર હાથે, તો કર મૂકાવું હું માથે,
 પણ જાવું પ્રભુજી સાથે—શામ૦ (૪)
ઈમ કહી પ્રભુ હાથે વ્રત લીધું, પોતાનું કારજ સવિ કીધું
 પકડ્યો મારગ એણે શિવ સીધો—શામ૦ (૫)
ચોપન દિન પ્રભુજી તપ કરીઓ.
 પણપન્ને કેવલ વર ધરીઓ
 પણ સત છત્રીશશું શિવ વરીઓ—શામ૦ (૬)
ઈમ ત્રણ કલ્યાણક ગિરનારે,
 પામ્યા તે જિન ઉત્તમ તારે૦
 જો પાદ-પદ્મ તસ શિર ધારે—શામ૦ (૭)

卐

(૬૨૩) (૨૬-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(આધા આમ પધારો! પૂજ્ય! અમ ઘર વોહોરણ વ્હેલા એ—દેશી)

પરવાદી ઉલૂકો[1] પરિ હરિ[2] સમ, હરિ[3] સેવે જસ પાયા
હરિતવાને[4] પ્રભુની ગતિ ગજ સમ,
 હરિ[5] સેવે જસ પાયા૦
પ્રભુજી! મહેર કરી મહારાજ!
 મજ આજ મજ સારો૦ (૧)

श्री विजयलक्ष्मीसूरीजी

કૃત

સ્તવન–ચોવીશી

[૨૭]

(૬૨૫) (૨૭–૧) શ્રી ઋષભદેવ–જિન સ્તવન

(અરજ અરજ સુણોને રૂડા રાજીયા હોજી—એ દેશી)

ઋષભ (૨) જિણંદ નિરખી લોયણે હોજી,
અભિનવ ઉદયો આણંદ
જિનવર (૨) સુખકર સાહિબો હોજી,
પરમેશ્વર મુનિચંદ—ઋષભ૦ (૧)

અનોપમ (૨) રમણતા તાહરે હો, જ્ઞાનવિલાસી મયૂ
અવિચલ (૨) સ્થાનક પામીને હોજી,
અનુભવ શિવપુર-રાજ—ઋ૦ (૨)

અનેક (૨) સુગુણમય સુંદર હોજી, નિઃસંગી નિરાશ

આતમ (૨) અસંખ્ય પ્રદેશમાં હોજી,
અક્ષયધર્મ અગા
સ્વરૂપ (૨) સ્થાનથી એકતા હોજી, શુદ્ધતા
યોગ (૨) રહિન અકંપતા હોજી,
અનેક ત્રિભંગી અનૂ
અશરણ (૨) શરણ હરણ ભવભય તણો હે
અવિસંવાદિત
અતિશય (૨) ધારી ગુણ વળી હોજી,
તત્ત્વ વિલાસી જગનિ
પ્રભુગુણ (૨) રંગી થઈ ચેતના હોજી, અવિ
કારણ (૨) કર્તા પણે આરોપીને હોજી,
વિધટે અનાદિ કુટે
ઈણવિધ (૨) પરખી સ્વામીને હોજી,
આદરે શુભ પ્રિ
સૌભાગ્ય (૨) લક્ષ્મીસૂરી જિન ધરી હે.ર
પામે દર્શન ગુણસ્થાન

*

(૬૨૬) (૨૭-૨) શ્રી અજિતનાથ-

(ધન દિન ધન વેળા તેહ-એ દેશી

વિજયારો નંદન શરણ સુરતરૂ કંદ,
પ્રમોદિન પૂરે ચૂરે દુ
સુરપતિ નરપતિ મુનિવર વૃંદ,
ધારણવિલાસી લહે સુખ-અવિ

સુહુમ બાયર પુઢવી જલણ સમીર,
જલ વણસઈ વિગલેંદ્રિમાં સહીજી૦
નરય તિરય સુર નર કર્મસંયોગ.
ભુવન પાવન જિનસેવા નવિ લહીજી૦ (૨)
ચઉગઈ ભમતાં સુકૃતનૃપતિ પસાય,
આરજ દેશ નિરમળ કુળ લહ્યાજી૦
દોષવિલાસી આશીભાવ[૧] નિવારી,
માનસહંસપરે તુમ પદ ગ્રહ્યાજી૦ (૩)
વીતરાગ સુખ[૨]–દુઃખ ગત સેસ,
તેહથી અસંગત કિમ ફળ કામિએજી૦
ઈમ મન ચિંત્યુ જેમ સુરમણિ સાર,
અચિંત્યપણે પણ ચિંતિત પામીએજી૦ (૪)
પિંડ–પદસ્થ–રૂપસ્થ ધ્યાને હો લીન,
જિનજીના ચરણ–સરોજ જિણે ગ્રહ્યાજી
આતમતત્વ રમણતા પ્રગટે હો તાન,
ધ્યાન–અનલથી કર્મ ઈંધણ દહ્યાંજી૦ (
અજિત અમિત–ગુણ ચરણ–નિવાસ,
સમકિત–શોધક રોધક કર્મનેજી
સૌભાગ્યલક્ષ્મીસૂરી જગભાણ,
ધ્યાન–પ્રભાવે વરે શિવ–શર્મનેજી૦ (

—
૧

(૬૨૭) (૨૭–૩) શ્રી સંભવનાથ–જિન સ્તવન
(અજિતજિન તારજ્યો રે—એ દેશી)

નિરૂપાધિકતા તાહરે રે, પ્રભુરમણુતા તાહરે અનંત
વ્યાપ વ્યાપકતા શુદ્ધતા રે, સદા શુભ ગુણ વિલસંત
સંભવજિન! તારજ્યો રે, તારજ્યો દીનદયાળ—સં૦
સેવક કરો નિહાલ-સંભવ, તાહરો છે વિસવાસ—સં૦
તું મોટો માહારાજ–સંભવ, તું જીવ જીવન આધાર-સં૦
પરમગુરુ તારજ્યો રે, ઉતારો ભવપાર—સંભવ૦ (૧)
દ્રવ્ય રહિત રુદ્ધિવંતછો રે, પ્રભુ વિકસિત વીર્ય અક્ષોભ
વિગત કષાય વયરી હણ્યો રે,
અભિરામી જ્યોતિ અલોભ—સં૦ (૨)
ગુરૂ નહીં ત્રિભુવન ગુરૂ રે, તારક દેવાધિદેવ
કર્તા ભોકતા સર્વનો રે, સહજ આણંદ નિત મેવ–સં૦(૩)
અનંત અક્ષય અધ્યાતમી રે, પ્રભુ અશરીરી અનાહાર
સર્વશક્તિ નિરાવરણુતા રે, અતુલ ઘુતિ અનાકાર–સં૦ (૪)
નિરાગી નિરામયી રે, અસંગી તું દ્રવ્યનય એક
એક સમયમાં તાહરે રે, ગુણ-પર્યાય અનેક—સં૦
ચિર ચારૂ ગુણ સાંભળી રે, રૂચિ ઉપની સુખકંદ
ષ્ટ કારણ જિન! તું લહી રે,
સાધક સાધ્ય અમંદ—સં૦ (૬)
ષ્ટાલંબન આદરી રે, ચેતન કરો ગુણગ્રામ
રમાનંદ સ્વરૂપથી રે, લહશ્યો સમાધિ સુઠામ–સં૦(૭)
સુખસાગર સત્તારસી રે, ત્રિભુવનગુરૂ અધિરાજ
સેવક નિજ પદ અરથીઓ રે, ધ્યાવો એહ મહારાજ–સં૦(૮)

પુણ્યેતર જીવાદિક ભાવા, ધૂમાકારી છે સર્મ રે
જલ થલ ગિરિ પાદપ સવિ આતમ,
અદ્વૈતવાદિનો મર્મ રે—પદ્મ૦ (૪)
નિત્ય-અનિત્ય એકાંતે કોઈક, એમ-અનેક મત ઝાલે રે
પડીયો તત્વ અ[1]-લહતો પેખી,
જગગુરૂ તત્વને આલે[2] રે—પદ્મ૦ (૫)
ક્ષણિક તો ત્રિણકાળ સ્વરૂપને, જાણે નહિ કદાપિ રે
શુભાશુભનો જો કર્તા ઈશ્વર,
ફળભોગતા તસુ વ્યાપી રે—પદ્મ૦ (૬)
એક આતમ તો ત્રણ્ય ભુવનમાં, સુખ લહે સમકાળે રે
શૂન્યે વસ્તુ દષ્ટિ ઓળવતાં,
ન તાંમે[3] બંધયા માહલે રે—પદ્મ૦ (૭)
અદ્વૈતવાદી જડ-ચેતન એકજ; નિત્ય-અનિત્ય એકાંત રે
કૃતવિનાશ-અકૃતાગમ દૂષણ,
કો નવિ દોષ અનેકાંતે રે—પદ્મ૦ (૮)
દ્રવ્ય-પર્યાય નિત્ય-અનિત્ય એ, એક-અનેક ઉપયોગી રે
પક્ષપાત સવિ દૂરે કરી કહે,
જગગુરૂ ગુણભોગી રે—પદ્મ૦ (૯)
સમભાવે એ પક્ષ ગ્રહે તે, ફીરિ સંસાર તન કામે રે
સૌભાગ્ય-લક્ષ્મીસૂરિ જિન-કરૂણાથી,
પરમાનંદ પદ જામે રે—પદ્મ૦ (૧૦)

卐

---

૧. ન મેળવતો, ૨. આપે ૩. તેમાં

શિવુ શિવુ શુદ્ધ થતો થકોજી, અંતરકરણ પદક,
કર્મસુભટ અરી જીતીનેજી,
વિઘટે રે મિથ્યા અનિઠ—ગુણ૦ (૩)
ઉપશમાદિ સમકિત લહેજી, તુજ સુપસાય રે નાથ,
તવ સ્તવના વિષે જોગ્યતાજી,
હોયે તે જીવ સનાથ—ગુણ૦ (૪)
અમલ અખંડ અલિપ્તતાજી, સ્વરૂપરમણ અવિનાશી,
વાસવ સુરનર મુનિવરૂજી, આજીવિન સુપ્રયાસી—ગુણ૦ (૫)
ગુણસ્તવના પ્રતિદિન કરેજી, તદપિ ન પામે રે પાર,
દ્રવ્યસ્તવના વચનાદિકેજી, ભાવથી તન્મય સાર—ગુણ૦ (૬)
સાધક સિદ્ધતા હેતુનેજી, અવલંબે રે મતિવંત,
ભેદ મિટે પ્રગટે મહાજી, સૌભાગ્ય-લક્ષ્મી અનંત-ગુ૦ (૭)

(૬૩૪) (૨૭–૧૦) શ્રી શીતલનાથ–જિન સ્તવન

(આવો આમ પધારો પૂજ્ય અમઘર વ્હોરણ વેલા–એ દેશી)
શીતલ જિન વિભુ આતમ શુદ્ધતા, સકલ દ્રવ્યથી ન્યારી,
જસ ગુણ ગ્યાન તણે અનુસારે, સર્વ પદાર્થ પ્રચારી,
પારો વિનતિ શીતલદેવા, નેહનિજરથી નિહાલો–(૧)
ધર્મ અધર્મ આકાશ સમય વળી, પુદ્ગલ ચેતન ભેદ,
પંચ અચેતન એક જ ચેતન,
જસ નદી આદિ ન છેદ—પારો૦ (૨)
ગતિથિતિ હેતુ ધર્મ અધર્મા, જીવ પુદ્ગલને હોવે,
સર્વ દ્રવ્ય અવગાહન[1]કારણ,તેહ આકાશ કહાવે—પારો૦(૩)

---

૧. અવગાહના

(૬૩૭) (૨૭–૧૩) શ્રી વિમલનાથ–જિન સ્તવન

(અરણીક મુનિવર ચાલ્યા ગોચરી—એ દેશી)

વિમલજિણેસર નિજ કારજ કરે, છંડીને સોપાધિભાવોજી,
એકપણે સવિ ગુણમાં મળી રહ્યો,
પરમાનંદ સ્વભાવોજી—વિમલ૦ (૧)

સુમનસ[૧]–કાંતારે વિભ્રમરોચિતા, જસુ માનસ ન ક્ષોભાવોજી,
મંદારબાયેરે સવિ સુર જીતિયા,
તું તો જીતેંદ્રી સ્વભાવોજી—વિમલ૦ (૨)

ત્રિભુવન બંધુ રે અતિશય પૂરણો,
દોષ અભાવે ગત તાંતિજી[૨]૦
દીર્ણાંગજ (!) અરિહા મિટે ભવઈહા,
અતુલદાયક મુજ શાંતિ રે—વિમલ૦ (૩)

નિઃપ્રતિબંધ અબંધક મેં સ્તવ્યો,
અપવર્ગ પદવીનો ભૂપો જી૦
નિકટ કરે જનને મન સુંદરૂં,
દેખે તે સહજ સ્વરૂપો જી—વિમલ૦ (૪)

વિમલ–જિણંદથી રે ધ્રુવપદરાગીયા,
નિરમલ કરે નિજ શક્તિ જી૦
સૌભાગ્ય-લક્ષ્મીસૂરિ અવઘભેદી લહે,
પૂર્ણાનંદ પદ વ્યક્તિ જી—વિ૦ (૫)

卐

---

૧. સુમનસ=દેવો, તેની કાંતા=સ્ત્રીઓ, દેવીઓ ૨. વીણુ

જી રે ! વિગતવિકાર કિરતાર,
અજરામર નિર્ગુણ ગુણી—જીરેજી૦ (૧)
જીરે ! બ્રહ્મા વિધાતા મહેશ, ચેતના અચલ[1]-સુતાપતિ—જી૦
જીરે ! શબ્દથી શંભુ જનમાંહ, ગુણથી જૈન વેદિકૃતિ—જી૦ (૨)
જીરે ! હરી હર શક્ર નાગેશ,
તેહનો જેના રતિ[2]પતિ સુણ્યો—જી૦
જીરે ! અચિંત્ય બળે કરી નાથ,
ક્ષણમાં તે મદન દહન સુણ્યો—જી૦ (૩)
જીરે! સદાશિવ વિધિ વિષ્ણુ, વિષ્ણુ પુરૂષોત્તમ સ્વયંપ્રભુ—જી૦
જીરે ! દમી ક્ષમી નિરદંભ, અંતરજામી નામી વિભુ—જી૦ (૪)
જીરે ! અનેક કલ્પના જાળ,
વરજિત ધ્યેય અવિનય સ્વરૂપ—જી૦
જીરે ! સિદ્ધ બુદ્ધ નિર્લેપ,
અલખ અજોગી વિશ્વંભરૂ—જી૦ (૫)
જીરે ! અગમ અરૂજ મહાગોપ, સનાતન અગુરૂલઘુ—જી૦
જીરે ! તીરથાધિપ ભગવાન,પામી તુરીય દશાનઘુ—જી૦ (૬)
જીરે ! માધવ[3] વરૂણ બિડૌમ[4], નીલકંઠ સુરગુરૂ ગુણી—જી૦
જીરે ! ત્રિવિધ જોગે પ્રણમંત,
તેહજધામ તું જગધણી—જી૦ (૭)

૧. અચલ=હિમાલય, તેની સુતા=પાર્વતી, તેના પતિ= મહાદેવ ૨. કામદેવ ૩. કૃષ્ણ ૪. ઇંદ્ર

કાળસ્વભાવ નિયતિ વિના, કર્મહેતુ સત્ય રૂપ રે
સુર નર કુંજરાદિક ગતિ, દાયકર્મ એક ભૂપ રે–મા૦ (૬)
કહે ઉદ્યમ પ્રતિવાદીને, ઉદ્યમાધીન સવિ કામ રે
નહિ હોયે તૃપતિ અન્ન દેખીને,
એક પ્રયાસ ગુણધામ રે—મા૦ (૭)
પંચ નય નિજ મત થાપતા, લહી તુજ પદ તરૂછાંય રે
મિથ્યામતિ દૂરે કરી ધારીયે,
મન વિષે પંચ સમવાય રે—મા૦ (૮)
નિયતવસે કર્મ અપાવીને, ભવથિતિ તણે પરીપાકે રે
વીર્યપંડિત ભવ્ય-ભાવથી, મિટે ભવદોહગ છાકે રે-મા૦(૯)
કુંથુજિન ચરણ સેવનથકી, પામી શુભ કારણ જોગ રે
સૌભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરિ સુખ લહે,
પરમ સમાધિ સંયોગ રે-મા૦ (૧૦)

卐

(૬૪૨) (૨૭-૧૮) શ્રીઅરનાથજિન સ્તવન્

(પંથડા નિહાળું રે બીજા જિનતણોરે—એ દેશી)

અરજિન દર્શન નિજ દર્શન તણું રે, નિમિત્ત છે ગુણગેહ
જિમ દર્પણની નિર્મલતા વિષેરે, નિજ પ્રતિબિંબ નિરેહ,
દરિસણ કીજેરે અરજિનરાજનું રે (૧)
દર્શણ દર્શણ જગમાં સહુ વદેરે, દર્શન ભેદ ન લહંત
તર્કસિંધુ-કલ્લોલે ચપલતારે, ચિત્ત ચિંતન વરતંત-દરિ૦(૨)
સામાન્ય દર્શન તે ગુણ તાહરારે, તિમ ક્ષાયિક ગુણ દષ્ટ

સ્યાદ્વાદ દર્શન પ્રગટકારક સ્વામીરે,

[illegible] દર્શન ગુણ—હરિ (૧)

તે માટે જિન દર્શન નામનું રે, જિરપારે [illegible]

[illegible] જાનેરે,

[illegible] —હરિ (૨)

દર્શનકારક [illegible] નહિરે, [illegible]

[illegible]

[illegible] —હરિ (૩)

[illegible]

[illegible]

[illegible] —હરિ (૪)

[illegible]

[illegible]

[illegible] —હરિ (૫)

[illegible]

[illegible]

[illegible] —હરિ (૬)

(૬૬૬) [illegible] શ્રીનેમિ [illegible]

([illegible])

[illegible]

જીવ અજીવ ઉભયતણો, સંકેતન માત્ર જે શબ્દ રે
તદરથ વિષ્ણુ વર્તે સદા,
મતિ નામનિક્ષેપે એ લદ્ધ રે–મતિ૦ અનુપ૦ (૨)

સદરથ વિરહિત આકૃતિ, સાકાર નિરાકાર ભેદ રે
ચિત્ર અક્ષાદિકમાં સહી,
થાપના નિક્ષેપ અછેદ રે–થાપ૦ અનુપ૦ (૩)

ભૂત ભાવી જે ભાવનો, હેતુ તે દ્રવ્ય નિક્ષેપ રે
નિક્ષેપયોગ અથવા સહિ, હોવે તિહાં દ્રવ્ય આક્ષેપ રે–
હોવે૦ અનુપ૦ (૪)

મૂલ અરથમાં પરિણમ્યો. અનુભવન ક્રિયાનો તે ભાવ રે
પરમ અરથમય ગુણ વદે,
એહ તુરિય--નિક્ષેપાનો દાવ રે–એહ૦ અનુપ૦ (૫)

નામાકાર દ્રવ્ય ત્રિણ કહ્યા, એક ભાવના સાધન હોય રે
ભાવ તે કારજ શુદ્ધ છે. તેહસ્યું ગુણીને રઢ હોય રે–
તેહ૦ અનુપ૦ (૬)

સર્વ પદારથ વિશ્વમાં, હોય ચ્યાર પર્યાય સંયુક્ત રે
પૂર્ણ ગ્રાહક તે જિનમતિ, જિહાં નહી એકાંત મતીયુક્ત રે–
જિહાં૦ અનુપ૦ (૭)

નામથી **મહિલજિન** પ્રભુ, સ્થાપનાથી તુજ પ્રતિબિંબ રે
છઉમસ્થ ભાવે દ્રવ્યથી; ત્રિગડે સ્થિતિ ભાવાલંબ રે
—ત્રિ૦ અનુપ૦ (૮)

તુજ આગમ થકી મતિલહી, લહ્યો ચઉવિધ આતમરામ રે
સૌભાગ્યલક્ષ્મીસૂરિમતે, પ્રગટે શુભયશ સુખધામ રે
પ્ર૦ અનુપ૦ (૬)

卐

(૬૪૪) (૨૭-૨૦) શ્રીમુનિસુવ્રત-જિન સ્તવન

(અજિત જિણંદશું પ્રીતડી-એ દેશી)

શ્રીમુનિસુવ્રતજિન ગુણનીલો,
ચરણાદિક હો અનંત ગુણકંદ કે
કેવળી પણ એક સમયના,
ગુણ જાણે હો ? નહી કેહવા અમંદ કે—શ્રી૦ (૧)

વચન અગોચર ગુણ થકી,
ભાંગે અનંત હો હોવે ખતુ વાચ્ય કે
શ્રુતધર કેવળી સારિખા,
તેહમાં પણ હો કાંઈક કહેવાય કે—શ્રી૦ (૨)

ત્રિલોચન છંદ ગણુરા વિષે, સપ્રયામીલો વર્તે સમકાળ કે
અનંત ભાવે પિણ ક્ષણકનાં,
કરતા અસમરથહો ગુણ હીન ક્યાલ કે—શ્રી

અસંખ્ય પ્રદેશ આતમતણા, તેહમાં પણ હો કોઈક ?
અસ્તિ નાસ્તિ નિત્યાદિકે,
ધર્મપર્યવહો ગુણ અનંત આવેશ કે—શ્રી

સંખ્યાતીત નિજ દેશમાં, ગુણ અનંતતા હો સમાગી
હોક પ્રદેશ અસંખ્ય વિષે, દ્રવ્ય પર્યવહો સમાવે ?
—શ્રી૦ (૫)

જિમ વ્યક્તિપણે ગુણ તાહરે,
તિમ શક્તિથી હો માહરે છે નાથ કે,
ઉપાદાન સમરે સદી,
શુભ હેતુથી હો પ્રગટે નિજ આથ કે—શ્રી૦ (૬)
લોહમિટે પારસ ફરસથી, અબોધવાહો તિમ મનથી જાય કે
સૌભાગ્ય—લક્ષ્મીસૂરિ ગુણનિધિ
અવલંબતા હો! તન્મયપદ થાય કે—શ્રી૦ (૭)

*

(૬૪૫) (૨૭–૨૧) શ્રી નમિનાથ–જિન સ્તવન

(દેશી આછેલાલની)

શ્રીનમિજિણંદ દયાળ, અનુભવ ભોગ રસાળ,
આછે લાલ! જગવંદન જિન ભેટીયેજી. (૧)
અંબુજ-દલપરે નયણ, દુર્જય જીત્યો મયણ,
આછે લાલ! વયણસયણ પરે સુખકરુજી. (૨)
લક્ષણ શોભિત અંગ, અરહિય સહસ ઉત્તંગ,
આછે લાલ! અભ્યંતર અગણિત સદાજી (૩)
લાજ્યો શશિ મુખ જોય, તપન[૧]—ખદ્યુત[૨] સમ હોય,
આછે લાલ! અધર[૩] અરૂણોદય સમ પ્રભાજી. (૪)
અષ્ટમી શશિ સમ ભાળ, ઇંદ્ર નાગેંદ્ર નિહાળ,
આછે લાલ! ચકિત નયણે તે જુયેજી. (૫)
સહજ અદભુત રૂપકાંતિ, નિરખી હરખે જિન ખાંતિ,
આછે લાલ! કાંત[૪] એકાંત નહી તુમ સમોજી.(૬)

---

૧. સૂર્ય, ૨. આગિયો, ૩. ઓષ્ઠ, ૪. સુંદર.

ઈંદ્ર ચંદ્ર નાગેંદ્ર, કિન્નર અનંગ દિણંદ,
આછે લાલ! ઉપમ સવિ તુજ પદ નમેજી. (૭)
મિટે નિરૂપમ જિનરાજ, ચિદાનંદઘન સાજ,
આછે લાલ! શોક રહિત થિતિ નિત રહેજી. (૮)
વિઘન નિવારક દેહ, ધ્યેય સ્વરૂપી ગુણગેહ,
આછે લાલ! શિવગામી નામી સાહિબોજી. (૯)
અનુક્રમે શુભદાણ, પામ્યા કેવળ ગુણખાણ,
આછે લાલ! તે મુજ સાહિબ નમિજિનાજી. (૧૦)
એહ વિનતિ ચિતધાર, આપવો સમકિત સાર,
આછે લાલ! સેવક-ભાવ નિવારીયે જી. (૧૧)
ગિરૂઆ ગરીબનિવાજ, મહિર કરી મહારાજ,
આછે લાલ! સૌભાગ્યલક્ષ્મીસૂરિ સુખ દીઓજી. (૧૨)

卐

(૬૪૬) (૨૭-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિનર

(થારા મોહલા ઉપર મેહ ઝબૂકે વીજલી માહિબજી-ક
શ્રી નેમિજિનવર અભયંકર પદસેવના—સાહિબ
પ્રભુ મહોદય કારણ વારણ ભવભયવાસના—સા૦
જિનવર સેવન તેહીજ નિજસેવન જાણીયે—સા૦
પ્રભુ ચરણ અવલોકન નયનકાંતિ જિમ માનીયે—સા૦
પ્રભુ પરકૃત સેવનવાંછા દુગંછા તુજ નહી—સા૦
છે દોષવિલાસી વાંછા અભ્યાસી ભાવમહિ—સા૦
પ્રભુ સ્વભાવ વિભાવ અભાવે નિપનો—સા૦
પૂર્ણાનંદમય પૂરણ નયસુખ દીપનો—સા૦

પ્રભુવંદન ચંદન સુમનાદિકે દ્રવ્યપૂજના—સા૦
તુજ ગુણ એકતાને ભાવે બહુમાને સુજના—સા૦
સ્વરૂપથી દીમે સાવદ્ય નિરવદ્ય અનુબંધીરે—સા૦
'વિધિયોગે' દિંસાખિંમા વિણું ચિત્ત સંધિરે—સા૦ (૩)
પ્રભુ સમયમાં[1] પૂજન દ્રવ્ય ભાવભેદે લહ્યો—સા૦
જિન-આણા—જોગે આગાર અણગારે તે નિરવહ્યો—સા૦
સુખ દ્રવ્યથી સ્વર્ગ લહે અપવર્ગ તે ભાવથી—સા૦
ઈમ ફલ દો દાખ્યા ભાખ્યા સમયાનુભાવથી—સા૦ (૪)
અંગાદિક ત્રિવિધ અડવિધ અક્ષતાદિક ભેદ રે—સા૦
ઈમ સગ દસ ઈગવિશ કીજે પૂજા અખેદ રે—સા૦
જિનવર અનુરાગ રંગી સંગી કરી ચેતના—સા૦
શુભકરણી કીજે લીજે અનુભવ-નિકેતના—સા૦ (૫)
ઈમ પૂજ્ય પૂજન પૂજક ત્રિકયોગ સંયોગરે—સા૦
મિટે સેવકભાવ અનાદિનો પ્રગટે સંભોગરે—સા૦
ઈમ વિનતિ પ્રકાશે અભ્યાસે સૌભાગ્યસૂરિ શિષરે-સા૦
પ્રભુ સવિ દુખ ચૂરો પૂરો સયલ જગીશ રે—સા૦ (૬)

卐

(૬૪૭) (૨૭–૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(વીરે વખાણી રાણી ચેલણાજી—એ દેશી)

પાર્શ્વજિન પૂજંતા તાહરી જી, શુભ-થિરતામાં સમાય
પરમ-ઈશ્વર વિભુ જિનવરૂ જી, સહજ આનંદ વીયરાય—
પાર્શ્વ૦ (૧)

શુદ્ધ-શુદ્ધાતમે રાજતા જી, કર્મ—રહિત મહારાજ
પામી અશુભને વામતા જી, નિરીહપણે મુખરાય-પાર્શ્વ૦(૨)

વિશ્વનાયક તુંહી સારથીજી, ત્યાગી ભોગી જિનરાજ
મઉ બાંધને પ્રભુ છંડીને જી, ગયો આહરે ગિરનાર
—પાર્શ્વ૦ (૩)

ભવગિરિભંજન—વજ્ર સમો જી, તારક બિરૂદ ધરાય
અમરપતિ નિત નમે તુજ પદે જી, આપ ધરી નિરમાય
—પાર્શ્વ૦ (૪)

એમ નવીઆ જે ભાવિ મળ્યા જી, તેહને તુંહી સહાય
સૌભાગ્ય લક્ષ્મીસૂરિ પદ વરે જી, જેહ તુજને નિત્ય ધ્યાય
પાર્શ્વ૦ (૫)

*

(૬૯૮) (૨૭-૨૮) શ્રી મહાવીરસ્વામી-જિન સ્તવન
(રાગ ધનાશ્રી)

[illegible] ૧
[illegible]
[illegible] વિભુવનનાથ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

હામાહણ મહાચારથી અવિતથ, અપનો બિરૂદ સંભાળો
હ્ય-અભ્યંતર અરિગણ જેરો, વ્યસન વિઘન ભય ટાળો
—આજ૦ (૪)

દી તમહર તરણિ[1] સરિખા, અનેક બિરૂદના ધારી
દત્યા પ્રતિવાદી નિજ મતથી, સકલજ્ઞાયક યશકારી આ૦(૫)

જ્ઞાકારક ચઉ વેદનાધારક, જીવાદિ સત્તા ન ધારે
તુજ મુખ-દિનકર નિરખણથી, મિથ્યા-તિમિર પરજાલે
—આજ૦ (૬)

ઈલિકા-ભમરી ન્યાયે જિનેસર, આપ સમાન તેં કીધા
મિ અનેક યશ ત્રિશલાનંદન, ત્રિભુવનમાં છે પ્રસિદ્ધા.
—આજ૦ (૭)

મુજ મન ગિરિકંદરમાં વસીઓ, વીર પરમ જિન સિંહ
ને કુમત-માતંગનાર ગણથી, ત્રિવિધ ચોગે મિટી બીહ
—આજ૦ (૮)

અતિમન રાગે શુભ ઉપયોગે, ગાતાં જિન જગદીશ
સૌભાગ્યસૂરિ શિષ્ય લક્ષ્મીસૂરિ લહે,
પ્રતિદિન સયલ જગીસ—આજ૦ (૯)

श्री वर्धमानस्वामिने नमः

શ્રી કીર્તિવિમલજી મ.

કૃત

સ્તવન-ચોવીશી

[૨૮]

(૬૪૯) [૨૮-૧] શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન

મન-મોહન તું સાહિબો, મરુદેવી માત મલ્હાર—લાલ રે
નાભિરાયા-કુલ ચંદલો, ભરતાદિક સુત સાર—લાલ રે
મન૦ (૧)

યુગલાધર્મ નિવારવો, તું મોટો મહારાજ—લાલ રે
જગત-દારિદ્ર્ય-ચૂરવો, તારો હવે મુજ કાજ—લાલ રે
મન૦ (૨)

વૃષભ લંછન સોહામણો, તું જગનો આધાર—લાલ રે
ભવ-ભય-ભીતા પ્રાણીને, શિવ-સુખનો દાતાર-લાલ રે
મન૦ (૩)

અનંત-ગુણ-મણિ-આગરૂ, તું પ્રભુ દીન દયાળ—લાલ રે
સેવક જનની વિનતિ, જન્મ-મરણ દુઃખ ટાળ—લાલ રે
મન૦ (૪)

સુરતરૂ-ચિંતામણિ સમા, જે તુમ સેવે પાય—લાલ રે
ઋદ્ધિ અનંતિ તે લહે, વળી કીર્તિ અનંતી થાય—લાલ રે
મન૦ (૫)

卐

(૬૫૦) (૨૮-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

અજિત જિણંદ ! અવધારીએ, સેવકની અરદાસો રે
તું સાહિબ સોહામણો, હું છું તારો દાસો રે-અજિત૦(૧)

જિતશત્રુ રાય કુલ-તિલો, વિજયા માત મલ્હારો રે
નયરી અયોધ્યા અવતર્યા, ગજ લંછન અતિ સારો રે
—અજિત૦ (૨)

જગજીવન જગનો ધણી, તું છે જગ પ્રતિપાળો રે
નામ તુમ્હારૂં જે જપે, તે પામે સુખ વિશાળો રે
—અજિત૦ (૩)

સુર-તરૂ-મણિ-સુરલતા, વંછિત પૂરે એહો રે
તેહથી તુમ સેવા ભલી, શિવ-સુખ આપે જેહો રે
—અજિત૦ (૪)

જે ભવિ તુમ્હ સેવા કરે, તે લહે કોડિ કલ્યાણો રે
ઋદ્ધિ સિદ્ધિ કીર્તિ ઘણી, તસ ઘરે શુભ-મંડાણો રે
—અજિત૦ (૫)

卐

(૬૫૧) (૨૮-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

સંભવજિન ! અવધારીયે, સેવકની અરદાસો રે
તું જિનજી સોહામણો, પુણ્યે પામ્યો ખાસો રે—સં૦(૧)

શ્રી વર્ધમાનસ્વામિને નમઃ

શ્રી કીર્તિવિમલજી મ.

કૃત

સ્તવન-ચોવીશી

[૨૮]

(૬૪૯) [૨૮-૧] શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન

મન-મોહન તું સાહિબો, મરુદેવી માત મલ્હાર—લાલ રે
નાભિરાયા-કુલ ચંદલો, ભરતાદિક સુત સાર—લાલ રે
મન૦ (૧)

યુગલાધર્મ નિવારવો, તું મોટો મહારાજ—લાલ રે
જગત-દારિદ્રય-ચૂરવો, સારો હવે મુજ કાજ—લાલ રે
મન૦ (૨)

વૃષભ લંછન સોહામણો, તું જગનો આધાર—લાલ રે
ભવ-ભય-ભીના પ્રાણીને, શિવ-સુખનો દાતાર—લાલ રે
મન૦ (૩)

અનંત-ગુણ-મણિ-આગરૂ, તું પ્રભુ દીનદયાળ—લાલ રે
સેવક જનની વિનતિ, જન્મ-મરણ દુઃખ ટાળ—લાલ રે
મન૦ (૪)

સુરતરૂ-ચિંતામણિ સમા, જે તુમ સેવે પાય—લાલ રે
ઋદ્ધિ અનંતિ તે લહે, વળી કીર્તિ અનંતી થાય—લાલ રે
મન૦ (૫)

*

(૬૫૦) (૨૮-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

અજિત જિણંદ! અવધારીએ, સેવકની અરદાસો રે
તું સાહિબ સોહામણો, હું છું તારો દાસો રે-અજિત૦(૧)
જિતશત્રુ રાય કુલ-તિલો, વિજયા માત મલ્હારો રે
નયરી અયોધ્યા અવતર્યા, ગજ લંછન અતિ સારો રે
—અજિત૦ (૨)

જગજીવન જગનો ધણી, તું છે જગ પ્રતિપાળો રે
નામ તુમ્હારૂં જે જપે, તે પામે સુખ વિશાળો રે
—અજિત૦ (૩)

સુર-તરૂ-મણિ-સુરલતા, વંછિત પૂરે એહો રે
તેહથી તુમ સેવા ભલી, શિવ-સુખ આપે જેહો રે
—અજિત૦ (૪)

જે ભવિ તુમ્હ સેવા કરે, તે લહે કોડિ કલ્યાણો રે
ઋદ્ધિ સિદ્ધિ કીર્તિ ઘણી, તસ ઘરે શુભ-મંડાણો રે
—અજિત૦ (૫)

*

(૬૫૧) (૨૮-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

સંભવજિન ! અવધારીયે, સેવકની અરદાસો રે
તું જિનજી સોહામણો, પુણ્યે પામ્યો ખાસો રે—સં૦(૧)

श्री वर्धमानस्वामिने नमः

શ્રી કીર્તિવિમલજી મ.

કૃત

સ્તવન–ચોવીશી

[૨૮]

(૬૪૯) [૨૮–૧] શ્રી ઋષભદેવ–જિન સ્તવન

મન–મોહન તું સાહિબો, મરૂદેવી માત મલ્હાર—લાલ રે
નાભિરાયા–કુલ ચંદલો, ભરતાદિક સુત સાર—લાલ રે
મન૦ (૧)

યુગલાધર્મ નિવારણો, તું મોટો મહારાજ—લાલ રે
જગત–દારિદ્રય–ચૂરણો, સારો હવે મુજ કાજ—લાલ રે
મન૦ (૨)

વૃષભ લંછન સોહામણો, તું જગનો આધાર—લાલ રે
ભવ–ભય–ભીતા પ્રાણીને, શિવ–સુખનો દાતાર–લાલ રે
મન૦ (૩)

અનંત–ગુણ–મણિ–આગરૂ, તું પ્રભુ દીન દયાળ—લાલ રે
સેવક જનની વિનતિ, જન્મ–મરણ દુઃખ ટાળ—લાલ રે
મન૦ (૪)

સુરતરૂ-ચિંતામણિ સમા, જે તુમ સેવે પાય—લાલ રે
ઋદ્ધિ અનંતિ તે લહે, વળી કીર્તિ અનંતી થાય—લાલ રે
મન૦ (૫)

卐

(૬૫૦) (૨૮-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

અજિત જિણંદ ! અવધારીએ, સેવકની અરદાસો રે
તું સાહિબ સોહામણો, હું છું તારો દાસો રે-અજિત૦(૧)

જિતશત્રુ રાય કુલ-તિલો, વિજયા માત મલ્હારો રે
નયરી અયોધ્યા અવતર્યા, ગજ લંછન અતિ સારો રે
—અજિત૦ (૨)

જગજીવન જગનો ધણી, તું છે જગ પ્રતિપાળો રે
નામ તુમ્હારૂં જે જપે, તે પામે સુખ વિશાળો રે
—અજિત૦ (૩)

સુર-તરૂ-મણિ-સુરલતા, વંછિત પૂરે એહો રે
તેહથી તુમ સેવા ભલી, શિવ-સુખ આપે જેહો રે
—અજિત૦ (૪)

જે ભવિ તુમ્હ સેવા કરે, તે લહે કોડિ કલ્યાણો રે
ઋદ્ધિ સિદ્ધિ કીર્તિ ઘણી, તસ ઘરે શુભ-મંડાણો રે
—અજિત૦ (૫)

卐

(૬૫૧) (૨૮-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

સંભવજિન ! અવધારીયે, સેવકની અરદાસો રે
તું જિનજી સોહામણો, પુણ્યે પામ્યો ખાસો રે—સં૦(૧)

(६५४) (२८-६) श्री पद्मप्रभ-जिन स्तवन

श्री पद्मप्रभ जिनराज शोभे, वदन शारद-चंद रे
भविक जीव-चकोर निरखी, पामे परमानंद रे
—श्री पद्मप्रभ०(१)

तुज रूप-कांति अति ही राजे, मोहे सुर-नर—वृंद रे
तुज गुण-कथा सवि व्यथा भांजे, ध्यान सुरतरु कंदरे
—श्री पद्मप्रभ०(२)

पद्मवरणी काया शोभे, पद्म सेवे पायरे
पद्मप्रभ जिन सेवा करतां, अविचल[1]-पद्मा थाय रे
—श्री पद्मप्रभ०(३)

धन्य सुसीमा माता जायो, धरराय कुल-मंडण[2] रे
नयरी कौशांबी धन्य जिहां, हुओ जन्म-कल्याण रे
—श्री पद्मप्रभ०(४)

जन्म पावन आज हुओ, जिनराज ताहरे ध्यान रे
हवे ऋद्धि कीर्ति अनंत आपो,
थापो सुख पद[3]निर्वाण रे श्री पद्मप्रभ०(५)

卐

(६५५)(२८-७) श्री सुपार्श्वनाथ-जिन स्तवन

श्री सुपास जिन शुं-करो-रंगरेलडीयां,
अति अनुपम रंग-सुरंग रेलडीयां

१ शाश्वतलक्ष्मीवाळो, २ शोभारूप, ३ स्थान,

એહ રંગ હીણો નહિં-સા૦ બીજો હીણો પતંગ[1]-ગુણ૦(૧)
તું સાહિબ સોહામણો-સા૦, બીજો નાવે દાય[2]-ગુણ૦
એહ રંગ સદા હોજો-સા૦ જ્યાં લગે શિવ પદ થાય-ગુ૦(૨)
ભવ અનંત ભમતાં થકાં-સા૦ પુણ્યે પામ્યો આજ-ગુણ૦
તો મુજ મનવંછિત ફળ્યો સા૦ સિધ્યાં સઘળાં કાજ-ગુ૦(૩)
રાગ-રહિત પ્રભુ તું કહ્યો-સા૦ મુજને તુજ શું રાગ-ગુણ૦
સરીખા વિણ પ્રભુ ગોઠડી સા૦ કેમ બની આવે લાગ[3]-ગુ૦(૪)
કૃપા નજરે સાહેબ તણી-સા૦ સેવકનાં દુઃખ જાય-ગુણ૦
અનંત ઋદ્ધિ કીર્તિ ઘણી-સા૦જગમાં જશ બહુ થાય-ગુ૦(૫)

卐

(૬૫૬) (૨૮-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

ચંદ્ર પ્રભ જિન સાહિબા, તું છે ચતુર સુજાણ-મહારાજ
સેવક-જનની વિનતી, એ તું દિલમાં આણ-મહારાજ-ચં૦(૧)
કાલ અનાદિ હું ભમ્યો, કહેતાં નાવે પાર-મહારાજ
એકેંદ્રિની જાતિમાં, અનંત, કાલ અવધાર-મહારાજ-ચં૦(૨)
એમ વિકલેંદ્રિની જાતિમાં, વસીઓ કાલ અસંખ્ય-મહારાજ
છેદન-ભેદન વેદના, સહી તે અસંખ્ય-મહારાજ-ચં૦(૩)
પુણ્ય-જોગ વલી પામીઓ, પંચેંદ્રિની જાતિ-મહારાજ
તે માંહે અતિ-દોહિલી, માનવની ભલી જાતિ-મહારાજ-ચં૦(૪)

૧. હળદર જેવો ૨. ઈષ્ટ, ૩. મેળ,

તુજ ધ્યાને સુખ-સંપદા રે લાલ, સેવે સુર-નર પાય મેરે૦
રોગ-સોગ-ઉપદ્રવા રે લાલ,
દૂરે સર્વ બલાય રે—મેરે૦ વાસુ૦ (૩)

ચંપાનયરી અતિ ભલી રે લાલ,
જિહાં ઉપન્યા જિનરાય—મેરે૦
ઓચ્છવ-રંગ વધામણા રે લાલ,
ઘેરે ઘેરે મંગલમાલ—મેરે૦ વાસુ૦ (૪)

બારમા જિનવર સાંભળો રે લાલ, સેવકની અરદાસ—મેરે૦
ઋદ્ધિ—કીર્તિ અનંતી દીજીયે રે લાલ,
પુરો એ મુજ આસ-મેરે૦ વાસુ૦ (૫)

卐

(૬૬૧) ૨૮–૧૩ શ્રી વિમલનાથ–જિન સ્તવન

વિમલ જિનવર! વિમલ જિનવર! વિમલ તાહરૂં નામ રે
વિમલ જિનવર ધ્યાન ધરતાં, વિમલ લહીયે ઠામ રે—
વિમલ૦(૧)

વિમલ-જ્ઞાને તુમ્હ શોભે, વિમલ-મતિ વિસ્તાર રે
વિમલમૂર્તિ નિરખતાં પ્રભુ,
પામે ભવનો પાર રે—વિમલ૦(૨)

વિમલ-મહાવ્રતનો ધણી તું, વિમલ પ્રભુ નિર્વાણ રે
વિમલ-લેશ્યા તુજ પાસે,
વિમલ-શુકલ ધ્યાન રે.—વિમલ૦(૩)

વિમલ-તેજે તુમ્હ શોભે, વિમલ-દરશન તુજ રે.

વિમલ-મુરત તાહરી પ્રભુ,
વિમલ કરો હો મુજ રે—વિમલ૦(૪)
ગુણ અનંતા તાહરા પ્રભુ, કિમ કહું હું મતિમંદ રે
ઋદ્ધિ-કીર્તિ અનંતી છે જિહાં તે,
આપો શિવ-સુખકંદ રે. વિમલ૦ (

*

(૬૬૨) (૨૮-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ

શ્રી અનંતજિન સાહિબા રે,
તુમે છો દીન-દયાળ મનના મા
ત્રણ જગત જોતાં થકા રે,
પામ્યો પ્રભુજી મયાલ-મનના માન્યા
આવો! આવો! ઉત્તમ ગુણ-રાગી,
પ્રભુ-ગુણ ગાવા મતિ જાગી;
હું પામ્યો આનંદ પૂર-મનના માન્યા. (1)
સિંહસેન-કુલ-દિનમણિ રે, સુયશા માતા ઉર હંસ—મન૦
અયોધ્યા નગરીનો રાજિયો રે, સયલ ગુણ-અવતંસ—
મનના૦ આવો૦(૨)
વરસીદાન દેઈ કરી રે, ટાલે દારિદ્ર-દુઃખ—મનના૦
ચારિત્ર લેઈ સંયમ-ભૂપણું રે, દેતા જીવને સુખ
—મનના૦ આવો૦(3)
કેવળજ્ઞાન પામી કરી રે, દે ભવિને ઉપદેશ—મનના૦
દાન શીયળ તપ ભાવના રે, કરો ભવિ શુભ લેશ—
મનના૦ આવો૦(૪)

ચૌદમે ગુણઠાણે ચઢી રે, ચૌદમા જિને શિવ લીધ—મનના૦
ઋદ્ધિ-કીર્તિ પદવી થાપીને રે, આપો અમૃતસિદ્ધ—
મનના૦ આવો૦(૫)

卐

(૬૬૩) (૨૮ – ૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

ધર્મજિનેશ્વર પંદરમા, અવધારો અરદાસ-રંગીલે આતમા
ચરણાથીં હું આવીઓ,
રાખો ચરણે દાસ—રંગીલે૦ ધર્મ૦ (૧)
ક્રોધ-પાવક ઉઠે થકે, બાળેપુણ્યનું ખેત—રંગીલે૦
માન-મતંગજ જે ચઢયા,
તેહને દીધો દુઃખ સંકેત-રંગીલે૦ ધર્મ૦ (૨)
માયા-સાપણ જે ડશી,તે ન ગણે મિત્ત-અમિત્ત—રંગીલે૦
લોભ-પિશાચે જે ગ્રસ્યા,
તે નિશ-દિન ચાહે ચિત્ત-રંગીલે૦ ધર્મ૦ (૩)
ક્ષમા માર્દવ આર્જવ ગુણે,સંતોષ સુભટ કરો હાથ-રંગીલે૦
ક્રોધાદિક ચાર નવિ રહે, સિંહ-નાદે ગજ સાથ—રંગીલે૦
ધર્મ૦ (૪)
ધર્મી સેવે ધર્મનાથને, ન્યાયે સેવે જેમ ન્યાય—રંગીલે૦
ઋદ્ધિકીર્તિ અનંતી આપો,
જિમ અમૃત પદ મુજ થાય રંગીલે૦ ધર્મ૦ (૫)

卐

(૬૬૪) (૨૮–૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

જી રે ! મારે-શાંતિ જિનેસર દેવ,
અરજ સુણો પ્રભુ માહરી

ચિંતામણિ કામધેનુ-પ્રભુ નિશ્ચે ખરી રે,—પ્રભુ૦
કલ્પવૃક્ષ કામકુંભ-સમાણી ચિત્ત ધરી રે.—સમાણી૦ (૧)
તેહથી અધિકી સેવ, સ્વામીની જાણીએ રે,—સ્વામી૦
તેહમાં નહિ સંદેહ કે, મનમાં આણીએ રે;—મન૦
તુમ્હ સેવાથી રાજ ઋદ્ધિ સંપદ સવિ રે,—ઋદ્ધિ૦
વળી સુરા-સુર-ઈંદ્રાદિક પદવી હવી રે. -ઈંદ્રા૦ (૨)
તીર્થંકર-પદવી લહે, સેવાથી જના રે,—સેવાથી૦
જિમ શ્રેણિક નરનાથ, પામ્યો પ્રભુ મામના રે—પામ્યો૦
રાવણ નામ નરેન્દ્ર અષ્ટાપદ આવીયો રે,—અષ્ટા૦
તે પામ્યો જિન પદવી, નાટક ભાવીઓ રે—નાટક૦ (૩)
જિહાં નહિ રોગને શોક, જન્મ મરણ નહિ રે—જન્મ૦
અનંત જ્ઞાન દર્શન, સુખ વીર્ય તે સહી રે—સુખ૦
સિદ્ધપુરી એને નામે-લોકાંતે અતિ ભલી રે,—લોકાંતે૦
પ્રભુ ચરણ-સેવાથી આતમ પામીશ તે ભલી રે-પામીશ૦(૪)
સૂર રાજા જસ તાત-શ્રીમાતા જાણીયે રે,—શ્રીમાતા૦
દેહ કંચનમય પાંત્રીશ, ધનુષ વખાણીયે રે,—ધનુ૦
છાગ લંછન સુખકારક, ગજપુરે રાજિયો રે,—ગજ૦
ઋદ્ધિ-કીર્તિ સુખ આપશે, સેવક દુઃખ ભાજિઓ રે.
—સેવક૦ (૫)

卐

(૬૬૬) (૨૮-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

ગજપુર-નરેંદા રે; સેવે સવિ-ઈંદા રે,
સુખ સોહે પુનમ ચંદા, ભવિ-મન મોહતો રે (૧)

(૬૭૧) (૨૮-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

વામાનંદન પાસ જિણંદ,
પામ્યો પૂરવ પુણ્યે આણંદ-પ્રભુ એ ભલો.
પામી નરભવ જે જપે પાસ,
પહોંચે સઘળી તેહની આશ-પ્રભુ० (૧)
રોગ શોગ ન હોય મારિ[1] હરિ[2],
નવિ આવે પાસે કુનારી-પ્રભુ०
પાસ પ્રભુનો જે કરે જાપ,
ના આવે પાસે અરિ-કરિ-સાપ-પ્રભુ० (૨)
આધિ-વ્યાધિ ન થાય દુકાલ,
જે પાસ જાપ કરે ત્રિકાલ-પ્રભુ०
શાકણ-ડાકણ ભૂત-પ્રેત,
જાયે નાઠા દુષ્ટ-સંકેત-પ્રભુ० (૩)
કામકુંભને જે સુર નર,
વશ થાય પાસ ધ્યાને તત્કાલ-પ્રભુ०
વિદ્યાદેવી વશ પાસને નામ,
રાયરાણી સવિ કરે પ્રણામ-પ્રભુ० (૪)
ત્રેવીશમો શ્રી પાર્શ્વનાથ,
સાચો લહ્યો મેં મુક્તિનો સાથ-પ્રભુ०
ઋદ્ધિને કીર્તિ પ્રભુથી થાય,
અમૃતપદનો એહ ઉપાય-પ્રભુ० (૫)

---
૧. મરકી ૨. સિંહ.

(૬૭૫) (૨૯–૩) શ્રી સંભવનાથ–જિન સ્તવન

સંભવ–જિનવર સ્વામીજી, ઓળગડી અવધાર–પ્રભુજી
મહેર નજરશું નિરખીએ,
તો હુએ ચિત્ત કરાર–પ્રભુજી. સંભવ૦ (૧)
દોલતીયા દીદારની, ચાકરની ચિત્ત કોડી–પ્રભુજી
ચિત્ત વિમાસી દીજતી,
લાગે કો નહીં ખોડ–પ્રભુજી સંભવ૦ (૨)
ભગવંત આગલ ભંગતીથી, બાલક બોલે બોલ–પ્રભુજી
પ્રતિપાલક બાલક તણા,
તેહનો બોલ અમોલ–પ્રભુજી સંભવ૦ (૩)
શુકલ પખીનો ચંદ્રમા, નિતનિત નવલે તેજ–પ્રભુજી
નિરખી હરખ ધરી ઉગતે,
સાગરને વળી હેજ–પ્રભુજી સંભવ૦ (૪)
સેવકને નિજ વાતનો, દાન દીયો સુખ શાત–પ્રભુજી
ઓલગ સ્થિર ચિત્ત રાખ્યો,
વિમલ મને એહ વાત–પ્રભુજી સંભવ૦ (૫)

卐

(૭૭૬)(૨૯–૪)શ્રી અભિનંદનસ્વામી–જિન સ્તવન

અભિનંદન જિન દેવ, સેવા મેં જો લહી
સીધ્યાં તો સવિ કાજ, રાજદર્શન સહી. (૧)
કરું વિનતિ કર જોડી, કોડી મન તાહરો,
ગુન્હો કરો હવે માફ બાપજી માહરો (૨)

ક્ષણ નિરસો મન થાકો-જિન૦, એ નયણ તણા મેળાપ કે
મીઠનતા કરેલો હિંગો-જિન૦, મદી બાહ્યો આપ કે (૩)
તારી રે વાત જગતારની-જિન૦, મીઠી દ્રાક્ષ સમાન કે
બીજી મન ભાવે નહિ-જિન૦, મોજ ભરી મદિરાણ કે (૪)
મન લાગ્યું જિનશું ખરું-જિન૦, અવર ન આવે માન કે
વિમલ મયુર ચાતક તણી-જિન૦, ધ્યાને જલધર દાન કે (૫)

卐

(૬૮૦) (૨૯—૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

ચંદ્રપ્રભ જિન ચંદ્ર તણી પેરે, શીતલ જેહની કાંતિ
મૂર્તિ ન વણી નિરખી મિથ્યાતણી, ભાજી ભવની ભ્રાંતિ (૧)
કર જોડીને કરું હું વિનતિ, મન તે કરે વારંવાર
તું દુઃખ-ટાલક પાલક જગે સુણ્યા, સરણાગત આધાર (૨)
વિષયાતુરથી ગહિલો જિમ ભમ્યો, ગમ્યો કાલ અનંત
સંત દશામાં પામી તાહરું, મુખ દેખી ગુણવંત (૩)
ક્ષણ એક દિલથી તું નવિ ઉતરે, જીવન તું જગદીશ
દીઠે મીઠી આંખ જ ઉઘડે, સાહિબ વિસવાવીશ (૪)
લાલચ એક છે મારે મન ખરી, દાખશે સુખનો ઠામ
દેશે દાનવિમલ મયા કરી, પહોંચશે સઘળી હામ (૫)

卐

(૬૮૧) (૨૯—૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

[illegible] જિનેશ્વર સાહિબા, વિનતડી છે મારી અવધાર કે
[illegible] કરો હવે માહરી, ચિત્ત ચોખે છે નિજ નયણ નિહાલ કે
—સુવિધિ૦ (૧)

સહુ સ્વારથીઓ જગ અછે, વિણ સ્વારથ હે દુઃખનો કોણુ જાણુ કે
તું વિણુ બીજો કો નહીં, પરમારથ હે પદનો અહિઠાણ કે
—સુવિધિ૰ (૨)

તું ગાંજે શીર ગાજતે, આશ પરની હે કરવી શું કામ કે
છાંયડી બાવલ કો લીએ, સુખદાયક હે છાંહ સુરતરુ પામી કે
—સુવિધિ૰ (૩)

મીઠી જૂઠી વાતની, સંકલના હે નવિ જાણે બાલ કે
બોલ અમોલ કરે પિતા, જગમાંહી હે તું લીલ ભૂપાલ કે
—સુવિધિ૰ (૪)

વાનો વિમલ વધારસ્યો, સેવકને હે તું વાંછ્યું દેઈ દાન કે
ભક્તિવશે કહે બાલ હે, ભક્તિવચ્છલ હે બિરુદ સુણ્યો કાન કે
—સુવિધિ૰ (૫)

卐

(૬૮૨) (૨૯–૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

શીતળ જિનવર સ્વામીજી, હું તો જાઉં તુજ બલિહારી રે
ગર્ભ થકી નિજ તાતની, તેં તો વેદના તાપ નિવારી રે (૧)
મીઠી વાણી તાહરી જાણે, શાંત સુધારસ ધારા રે
પર મત મીઠા બોલના, એ આગલે શા તસ ચારા રે (૨)
પેખી વદન નયણાં ઠરે, જેમ દર્શન ચંદ ચકોરા રે
કહે તો કહીને દાખવું, ઈણિ જીભે સાહિબ મારા રે (૩)
જાણ આગળ કહેવો કિસ્યો, નહીં જસ વાત અજાણી રે
લોકાલોક વિચારણા, ધારક કેવળ નાણી રે (૪)

તુજ મુખ ઉપદેશ લેશથી, પામી જે સુખ શાત હે—રાય૦
ગજમુખથી કણ પામીને, કીડી પોષે જાત હે-રાય જોઈ૦(૪)
કહેવો તો છે ઘો વસુ, સાંભળવો તુમ્હ હાથ હે—રાય
વિમલ ચિત્ત ધરી રાખજો,
તો દાનચંદ્ર સનાથ હે—રાય જોઈ૦ (૪)

卐

(૬૮૮) (૨૯–૧૬) શ્રી શાંતિનાથ–જિન સ્તવન

શાંતિ જિનેસર તાહરી, મૂરતિ અતિ મીઠી
જગ પારખી જોતાં થકાં, એહવી નવિ દીઠી—શાંતિ૦ (૧)
સહજ સલુણા શાંતિજી, વિનતડી અવધારો
બાંહ્ય ગ્રહીને આપજી, ભવ દુસ્તર તારો—શાંતિ૦ (૨)
આઠ પહોર અંદેસડી, ધ્યાન તાહરૂં મનમાં
ક્ષણ એક દિલથી ન વિસરે,
જીવ જ્યાં લગી તનમાં—શાંતિ૦ (૩)
શું સાહિબ સેવક મુખે, કહાવે કહે તું
પલ એકમાં કહી નવિ શકું, વીતક દુઃખ જે તું—શાંતિ૦ (૪)
તારી જાણ પણા તણી, વાત ભલી અસમાન
જાણું છું વિમલે દીલ ભરી, દેશો વાંછિત દાન–શાંતિ૦ (૫)

卐

(૬૮૯) (૨૯–૧૭) શ્રી કુંથુનાથ–જિન સ્તવન

કુંથુ જિનેશ્વર. વિનતિ–મુજ મનનીજી
વિનતી કરૂં વારંવાર–સુણો ભવભવનીજી. (૧)

(૬૯૧) (૨૯—૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ—જિન સ્તવન

શ્રી મલ્લિ જિનેશ્વર સાંભળો, કરું વિનતી મૂકી આમળો
વાત મીઠી તુજ મુજ હૃદય મલી,
જાણે દુધમાંહે સાકર ભળી (૧)
ભાવે મન મારે તુજ સેવા, વિંધ્યાચલ હાથી જિમ રેવા
મન મારૂં રે તુજ પદ કમલ રમે,
ભમરો જિમ કમલે કમલ ભમે (૨)
જીવ બાંધ્યો તુજશું સહી સાટે, જિમ દીપક તેલ મિલ્યા વાટે
તુજ રંગ લાગ્યો વિઘટે નહિ,
જિમ ચોલ રંગે ફીટકી લહી (૩)
છએ મિત્ર પૂર્વના પ્રતિબોધી, પહોંચાડયા સ્વર્ગપુરી સુધી
તુજ બિરૂદપણું સહી તો રહેશે,
મુજ સરીખો સેવક સુખ લેશે. (૪)
એક તાન કરી પ્રભુ શું રહું, તુજ આણ સદા શિર શું વહું
તિણ દીયો વંછિત સુખ દાન,
નિરાબાધ લહું વિમલ સ્થાન (૫).

卐

(૬૯૨) (૨૯—૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી—જિન સ્તવન

મુનિસુવ્રત જિન પ્રભુજી જાણો રે,
સેવક વિનતિ મનમાં આણો રે.
આખે અણી પગે જગે રોપી રે,
તારી મીઠી વાણીની આણ ન લોપે રે—મુનિ૦ (૧)

ઘણા પુણ્યે તુજ પામીયો-મુખચંદાજી
મુખ પંકજ દીદાર થઈ મન શાતાજી. (૨)
મેં નિશ્ચય મેલી તું ધર્યો-જિન હરખેજી
નાણું થઈ જેમ કોઈ ખરો-નિજ પરખેજી. (૩)
કંચન ગમોડી સારનાં-ખરું ઓધું જી
નિમ તુંહી જ મુજ સ્વામી-માહનભ મોહુંજી. (૪)
પ્રેમ ધરીને નિરખીયો-ગુણ સ્વામીજી
મીઠી નજર કરીને, નવનિધ પામીજી. (૫)

*

(૬૯૦) (૨૯–૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

અરજ સુણો અરનાથજી, હાથ ધર્યો મેં તારો રે
સાથ ક્યોં શ્રી નાથનો,
અરણ ગયો મદી મારો રે—અરજ૦ (૧)
તું સાહિબ સ્વપ્નાંતરે, અળગો નહિ દિલમાંહી રે
દીલભરી દીઠ હુવે સદા, લોકરીતિ જ આંહી રે—અરજ૦ (૨)
આપ રૂખે પાર પામને, તો શું સાહિબ આડ રે
માંગ્યા ધૃતનું ચૂરમું, જમવાનાં શા લાડ રે—અરજ૦ (૩)
આપે આપ વિચારતા, જે પોતામાં હોવે રે
ન ગણે રાજ ન રાંકને, લોક ન કોઈ વગોવે રે—અરજ૦ (૪)
માંગુ સાહિબ ઉપરે, મીઠી વાતો દાખો રે
દાનવિમલ પદ યુગ તણી, સેવામાંહે રાખો રે—અરજ૦ (૫)

*

(૬૯૧) (૨૯–૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ–જિન સ્તવન

શ્રી મલ્લિ જિનેશ્વર સાંભળો, કરું વિનતી મૂકી આમળો
વાત મીઠી તુજ મુજ હૃદય મલી,
જાણે દુધમાંહે સાકર ભળી (૧)
ભાવે મન મારે તુજ સેવા, વિંધ્યાચલ હાથી જિમ રેવા
મન મારૂં રે તુજ પદ કમલ રમે,
ભમરો જિમ કમલે કમલ ભમે (૨)
જીવ બાંધ્યો તુજશું સહી સાટે, જિમ દીપક તેલ મિલ્યા વાટે
તુજ રંગ લાગ્યો વિઘટે નહિ,
જિમ ચોલ રંગે ફીટકી લહી (૩)
છએ મિત્ર પૂર્વના પ્રતિબોધી, પહોંચાડયા સ્વર્ગપુરી સુધી
તુજ બિરૂદપણું સહી તો રહેશે,
મુજ સરીખો સેવક સુખ લેશે. (૪)
એક તાન કરી પ્રભુ શું રહું, તુજ આણ સદા શિર શું વહું
તિણ દીયો વંછિત સુખ દાન,
નિરાબાધ લહું વિમલ સ્થાન (૫)

卐

(૬૯૨) (૨૯–૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી–જિન સ્તવન

મુનિસુવ્રત જિન પ્રભુજી જાણો રે,
સેવક વિનતિ મનમાં આણો રે.
આંખે અણી પગે જગે રોપી રે,
તારી મીઠી વાણીની આણ ન લોપે રે—મુનિ૦ (૧)

સમરથ સાહિબ તું જગે પૂરો રે, કિણહી વાતે નહિ અધુરો રે
શે સેવક નવિ પૂરો આશા રે,
દીજે હવે મુહ માગ્યા પાસા રે—મુનિ૦ (૨)

રીઝવી રાખું દિલ કેરી ભ્રાંતિ રે, કૂર કપૂર ન પૂજે વાતિ રે
હાથ ધરીને જો હરખાવો રે,
તો નિરવદ્ય મારગ ઠામ દીખાવો રે—મુનિ૦ (૩)

કેવળનાણે કહેતા જાણીરે, ન કર્યો પટંતર દૂધ ને પાણી રે
વડિલ કરી અણબોલે રહેશો રે,
જિન સાબાશી તો કિમ લેશો રે ?—મુનિ૦ (૪)

સમરતી સુરતી કીધી થાંભી રે,
તેમ તુજ સ્મરણ મુજ મન લાભી રે
વંછિત દાન દયા કરી આપો રે,
તેમ વિમલ મને કરી સેવક સ્થાપો રે—મુનિ૦ (૫)

卐

(૬૯૩) (૨૯–૨૧) શ્રી નમિનાથજિન સ્તવન

નમિ જિનેશ્વર સાંભળોજી, કરું વિનતિ કર જોડ,
મીંઢવતા મીઠી પરેજી, કુણ કરે તુમ્હ હોડ
જિનેશ્વર ! વારૂ ? લાધ્યો તુમ દિદાર૦ (૧)

હરખિત તોરે ઉવારણેજી, જાઉં વાર હજાર
નજરે મુજરો કરી કરીજી, પામીશ દુઃખનો પાર, જિને૦ (૨)

કહેતાં પણ ન શકું કહીજી, તારા ગુણનો આમ

જિમ તિમ બોલે બોલડાજી, કરવા તુમ્હ મનોહાર
સેવાથી કરવું થયુંજી, એહ અરજ અવધાર, જિને૦ (૪)
સેવક લાજ ધરે કશીજી, કહેતાં વિમલ સ્વરૂપ
દાન મો પોં દાખવોજી, વાંછિત મોક્ષ અનુપ, જિને૦ (૫)

卐

(૬૯૪) (૨૯-૨૨) શ્રી નેમિનાથ જિન સ્તવન

નેમિ જિનેશ્વર સાહિબા—સુણ સ્વામીજી, કરું વિનતિ
કરજોડ ખરી
કાળો પણ રતનાદિઓ—સુણ૦ દિલ રંજન દીદાર સરી, નેમિ૦(૧)
વિણ પૂછે ઉત્તર દીયો—સુણ૦ કહેતાં આવે લાજ ઘણી
પૂછયા વિણ કહો કિમ સરે—સુણ૦
તુંહિ જ ઉત્તર યોગ્ય ધણી, નેમિ૦(૨)
ભવ ભમતાં આ દુઃખનો—સુણ૦ પામીશ પાર હું કિમ કહો
ઠગવો કે તારો અછું—સુણ૦ આપણ કરીને જિમ લહો, નેમિ૦(૩)
ઘણું વિચારી જોવતાં—સુણ૦ તુંહિ જ સુખનો ઠામ મિલે
મન પણ સ્થિર નહિ તેહવો—સુણ૦
જ્ઞાની વિણ કહો કુણ કલે, નેમિ૦(૪)
દાયક સુખના દાનનો—સુણ૦ વિમલ હૃદયમાં તુંહી વસ્યો
મીઠી સાત ધાતમાં—સુણ૦ તિલમાં પરિમલ તેલ જિસ્યો
—નેમિ૦ (૫)

卐

श्री वर्धमानस्वामिने नमः

શ્રી વિનીતવિજયજી મ.

કૃત

સ્તવન–ચોવીશી

[30]

(૬૯૭) (૩૦–૧) શ્રી ઋષભદેવ–જિન સ્તવન

સુંદર મૂરતિ સાહિબ સેવીયે, ઋષભજિણેસર રંગ
–સુગુણ નર
પરતતં પરતા પૂરે મુજ પ્રભુ, દીઠે ઉલ્લટ અંગ–વાલેસર
સુંદર સુરતિ સાહિબ સેવીયે—વાલે સુગુણ (૧)
અંતરજામી આદિ જિણેસરૂ, અવધારો અરદાસ–સુગુણ૦
નેહનજર કરી નિરખો દાસને,
પૂરો મનતણી આશ—વાલે સુગુણ (૨)
ત્રિભુવન તારણ શિવસુખકારણ, દુઃખહર દીનદયાળ–સુગુણ૦
મહિર કરી નિજ સેવક મન રમો,
કોકિલ જેમ રસાળ[1]—વાલે સુગુણ (૩)

---

1 આંબો,

આજ સવિ મનવંછિત મુજ ફળ્યાં, નાઠાં ભવદુઃખ દૂર-સુગુણ૦
આજ અમીમેહ વુઠયો આંગણે, પ્રગટયો પુણ્ય-અંકુર
—વાલે૦ સુંદર (૪)
આજથકી દિન વળીઓ માહરો, ફળીઓ ઘર સહકાર-સુગુણ૦
ભાવઠભંજણ ભેટયો જગધણી, મરૂદેવી-માત મલ્હાર
—વાલે૦ સુંદર (૫)
બહુ ફળદાયક હોવે દિન દિને, તુજ સેવા સુરવેલ-સુગુણ૦
સીંચી જે પ્રભુ જો નિજ સેવકે, ભગતિ અમીરસરેલ
—વાલે૦ સુંદર (૬)
સોળકળા સંપૂરણ ચંદ્રમા, સુંદર તુજ મુખ જોય-સુગુણ૦
અંગે આણંદ ઉપજે માહરે,
ઠરીઆં લોચન દોય—વાલે૦ સુંદર (૭)
ઈક્ષ્વાગ વંશે વિમલ વિભૂષણ, વિમલાચલ તુજ વાસુ-સુગુણ૦
શિવસુંદરીશું પ્રભુ મુજ આપજો,
અવિહડ સૌખ્ય-વિલાસ—વાલે૦ સુંદર (૮)
સકલ પંડિત સુંદર શિર સેહરો,
લાવણ્ય વિજય ગુરૂરાય-સુગુણ૦
પંડિત મેરૂવિજય ગુરૂ સેવક,
વિનીતવિજય ગુણ ગાય—વાલે૦ સુંદર (૯)

*

(૬૯૮) (૩૦-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન
(દેશી-વીંછીયાની)

શારદ સાર દયા કરી, માત આપો અવિરલ વાણી હો

(૬૯૯) (૩૦-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન
(હું ગાંકી લકડી જાનું ગંડિગંડિલી લાલન ગંડિલી-એ દેશી.)

વંદો ભવિકા સંભવનાથ જિણંદા
જિતારિ-નરવર વંસે ઉગ્યો દિણંદા-લાલન ઉગ્યો૦
માત સેના દેવી ઉદરી અવતરિયા,
કરમ ખપાવી પ્રભુ ભવજળ તરિયા-લાલન ભવજળ૦ (૧)
અનોપમ સાહિબ તોરી સેવા મેં પામી,
તો લહી વંછિત સુખ સંપદ સ્વામી-લાલન સંપદ૦
તાહરો દરિશણ જિનજી લાગે છે પ્યારો,
એકવાર મોહિ નેહ નિજરે નિહાળો-લાલન નિજરે૦ (૨)
જિમ દિનકર ઉગ્યે કમળ વિકાસે,
તિમ તુમ દીઠે મોરું મનડું હીંસે;-લાલન મનડું૦
તુમે નિરોગી માહરા મનડાના રાગી,
તુમશું પુરવ ભવની પ્રીતડી જાગી-લાલન પ્રીતડી૦ (૩)
તું મેરા દિલકો જાની તુંહી છે જ્ઞાની,
માહરા પ્રભુજી તાહરી અકળ કહાની;-લાલન અકળ૦
અકળ-સરૂપ નિરંજન કહીયે,
તાહરી આણ સદા શિર વહીયે-લાલન સદા૦ (૪)
વાહાલ ધરી સાહિબ ચાકરી કીજે,
તો મન મનાવ્યા વિણ કિમ રીઝે-લાલન વિણ૦
પંડિત મેરૂવિજય ગુરૂ ચરણે,
સેવક વિનીત કહે રાખો શરણે લાલન-રાખો૦ (૫)

(૭૦૦) (૩૦-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

(મનમધુકર મોહી રહ્યો-એ દેશી)

શ્રી અભિનંદનજિન તાહરી, મૂરતિ મોહન વેલી રે
બહુ ગુણકુસુમ પરિમલ ભરી, મનમધુકર કરે કેલી રે
—અભિ૦ (૧)

ભવિજન ભગતિ અતિ અમીરસે, સીંચીજે નિતમેવ રે
મનવંછિત ફળ પામીયે, સુખસંયોગ સનેહ રે-અભિ૦ (૨)

દેખતહી દિલમાં વસી, માહરા નયન લુભાણા જાય રે
માલતી મધુકરની પરે, અવર ન આવે દાય રે
—અભિ૦ (૩)

ચંદ ચકોરા પ્રીતડી, ઘન ગરજારવ મોર રે
એકપખો ઇમ નેહલો, તે દુખ દિલ દિયે જોર રે
—અભિ૦ (૪)

પરમ દયાળ દયા કરી, હમ તુમ અંતર ટાળો રે
મેરૂવિજય ગુરૂ શિષ્યને, વિનીતવિજય પ્રતિપાળો રે
—અભિ૦ (૫)

卐

(૭૦) (૩૦-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન

(ઇડર આંબા આંબલી રે-એ દેશી)

સુમતિજિણેસર સાહિબો રે, સુમતિ તણો દાતાર
સેવંતાં સંપદ મિલે રે, કુમતિ તણો પરિહાર.-જિણંદરાય
માહરે તુમશું નેહ, જિમ બપીયડા[1] મેહ-જિણંદ૦
આવો મુજમન ગેહ-જિણંદ૦ (૧)

---

[1] ...તક,

ત્રિગડે બેઠા સોહીયે રે, ઉદયાચળ જિમ ભાણ
દુરિતતિમિર દૂરે હરે રે, અનુપમ કેવળનાણ-જિણંદ૦ (૨)
રતનસિંહાસણ બેસણે રે, છત્ર-ત્રય શિર સાર;
ચંદકિરણ પરે ઊજળા રે, ચમર ઢળે જયકાર-જિણંદ૦ (૩)
વાણી જોજન ગામિની રે, સરસ સુધારસ સાર
દેવધ્વનિ તિહાં દીપતો રે, ભવિજન મન સુખકાર-જિણંદ૦(૪)
અશોકવૃક્ષ સુરતરુસમો રે, નવપલ્લવ શીતળ છાંહ
દેવદુંદુભિ ગયણંગણે રે, ગાજે પ્રભુ સુપસાય-જિણંદ૦ (૫)
ફૂલપગર પરિમલ ભરેરે; મહકે દશ દિશિ સાર,
પંડિત મેરુવિજય તણોરે,
વિનીત વિજય જયકાર-જિણંદ૦ (૬)

卐

(૭૦૨) (૩૦-૬) શ્રી પદ્મપ્રભજિન સ્તવન

(દેશી-નાહલના નાહલાની)

પદ્મપ્રભુ જિનવર જયો રે, પદમ સુકોમળ ગાત
જિનજી વાલહો રે
પદમલંછન સોહામણું રે, માત સુસીમા જાત-જિનજી૦ (૧)
વદન-પદમ મનભમરલો રે, લીનો ગુણ-મકરંદ-જિનજી૦
પ્રભુ ચરણ-પદમ શરણે સદા રે, રાખો મોહે જિણંદ
-જિનજી૦ (૨)
અઢીસેં ધનુષની દેહડી રે, પદમવરણ સોહાય-જિનજી૦
ત્રીસ પૂરવ લખ આઉખું રે, સુરપદમિની[1] ગુણ ગાય.
-જિનજી૦ (૩)

ધરનર વર-કુળ દિનમણિ રે, સુરમણિ વંછિતદાન-જિનજી૦
મુજ મનમંદિર તું વસ્યો રે, જિમ કમળા[1] મન કહાન.[2] -જિનજી૦ (૪)

નમતાં નવનિધિ સંપજેરે, પ્રભુ સમરતાં સીઝે કાજ-જિનજી૦
મેરૂવિજય ગુરૂ-શિષ્યને રે, દીજે અવિચળ રાજ-જિનજી૦(૫)

卐

(૭૦૩) (૩૦-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(દેશી-ઝુબખડાની)

શ્રીસુપાસજિન ગાઇયે, પાઇયે હરખ ઉલ્લાસ-સનેહી સાહિબા
પ્રતિષ્ઠ નરપતિ કુળતિલો, પૂરવે મનની આશ.-સ૦(૧)

પૃથવી માત ઉદરે ધર્યો જિમ માનસ-સરહંસ-સનેહી૦
નિજગુણમણિ પરકાશ કે, અજુઆળ્યો. નિજ વાસ.-સ૦(૨)

ઇંદ્રચંદ્ર ચક્રવર્તિ જે, તે સહુ તાહરા દાસ-સનેહી૦
હું સેવક છું તાહરો, ચરણે આવ્યો કરી આશ-સ૦(૩)

આશ કરી જે આવિયા, તાસ ન કીજે નિરાશ-સનેહી૦
આશ પૂરો પ્રભુ દાસની, જિમ લહીયે લીલવિલાસ-સ૦(૪)

તાહરૂં ધ્યાન સદા ધરૂં, જિમમૃગમદ[3] શુભ વાસ[4]-સનેહી૦
પંડિત મેરૂવિજય તણો, વિનીતવિજય એહ ભાસ-સ૦(૫)

卐

૧ લક્ષ્મી, ૨ કૃષ્ણ ૩ કસ્તુરી, ૪ ગંધ

:રપતિવંશ ઉદયો અભિનવ દીવડો રે–જિન૦
નાથ શિવસાથ, શીતલ દરિશણ દીઠડો રે–સા૦(૪)
સોવનવાન શરીર, નેવું ધનુષનું જાણીયે રે–જિન૦
જય ગુરૂશિષ્ય, વિનીતવિજયને માનીયે રે–સા૦(૫)

卐

) (૩૦–૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ–જિન સ્તવન

(દેશી–અલબેલાની)

સજિન સાહિબા રે લાલ,
મોરી અરજ સુણો એકંત—જાઉંવારી રે
અ તું માહરે લાલ,
તુજ સમ અવર ન સંત–જાઉં૦શ્રી(૧)
ાકરી રે લાલ, તે કિમ નિષ્ફળ જાય–જાઉં૦
. કરો રે લાલ, મન મોટે કરી સુપસાય
—જાઉં૦શ્રી(૨)
વિના રે લાલ, કિણ આગળ કહીયે બાપ–જા૦
વાતડી રે લાલ,
કહ્યા પાખે તું જાણે આપ–જાઉં૦શ્રી૦(૩)
નેહલો રે લાલ, કિમકીજે કિરતાર–જાઉં૦
ા તે માહરૂં રે
ખિણ ન રહે જાઉં૦શ્રી૦(૪)
દના ારંવાર–જા૦

રામારાણી ઉદરે જાયનો રે, જિમ મુગતાફળ સીપે નિપનો રે
સુગ્રીવ નરવરકુલ-અવતંસ રે,
ભવિક કમલ વનરાય હંસ રે–નવમા૦(૨)
તુજ વિણ અવર ન કોઈ રસીયો રે,
માહરા મનમાં તુંહીજ વસિઓ રે
તુજ દીઠે હિયડો ઉલ્લસીયો રે,
જિમ ચંદ્ર દીઠે સાયર ધસીયો રે–નવમા૦(૩)
ધન રમણી વલ્લભ સંયોગે રે, દેવમનુજ ગતિના વર ભોગ રે
તું તુઠે સ્વામી પામીજે રે, તાહરી સેવ નિરંતર કીજે રે
–નવમા૦(૪)
એકસો ધનુષનું દેહ પ્રમાણ રે, દો પૂરવ લખ આઉખું જાણ રે
પંડિત મેરૂવિજય સુજાણ રે,
વિનીતવિજય કરે ગુણ વખાણ રે–નવમા૦(૫)

卐

(૭૦૬) (૩૦–૧૦) શ્રી શીતલનાથ–જિન સ્તવન

(દેશી-પાહુણડાની)

સાહિબજી રે તું નિસનેહી દેવ, નેહ નવલ હોયે કિમ સહી રે
જિનવરજી રે જલીજલી મરે રે પતંગ,
દીપકકે મનમાં નહીં રે–સા૦(૧)
જિમ કુસુમ માંહિ વાસ, જિમ ચંદન શીતલપણું રે–જિન૦
જિમ ઘૃતમહિ સનેહ, ઈમ રહીયે તો સુખ ઘણું રે–સા૦(૨)
તુમ ગુણ માલતી ફૂલ, મુજમન ભમરો મોહી રહ્યો રે–જિન૦
નંદામાતા નંદ, જગદાનંદન તું કહ્યો રે–સા૦(૩)

દશરથનરપતિવંશ ઉદયો અભિનવ દીવડો રે–જિન૦
શીતલનાથ શિવસાથ, શીતલ દરિશણ દીઠડો રે–સા૦(૪)
તાહરૂં સોવનવાન શરીર, નેવું ધનુષનું જાણીયે રે–જિન૦
મેરૂવિજય ગુરૂશિષ્ય, વિનીતવિજયને માનીયે રે–સા૦(૫)

卐

(૭૦૭) (૩૦–૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ–જિન સ્તવન

(દેશી–અલબેલાની)

શ્રીશ્રેયાંસજિન સાહિબા રે લાલ,
મોરી અરજ સુણો એકંત—જાઉંવારી રે
પ્રાણ–વલ્લભ તું માહરે લાલ,
તુજ સમ અવર ન સંત–જાઉં૦શ્રી(૧)

મોટા પ્રભુની ચાકરી રે લાલ, તે કિમ નિષ્ફળ જાય–જાઉં૦
સેવકને સુખીયો કરો રે લાલ, મન મોટે કરી સુપસાય
—જાઉં૦શ્રી(૨)

અંતરજામી તુજ વિના રે લાલ, કિણ આગળ કહીયે બાપ–જા૦
દિલભીતરની વાતડી રે લાલ,
કહ્યા પાખે તું જાણે આપ–જાઉં૦શ્રી૦(૩)

પરમેસરશું નેહલો રે લાલ, કિમકીજે કિરતાર–જાઉં૦
ચંચળ મન તે માહરૂં રે લાલ,
ખિણ ન રહે થિર નિરધાર—જાઉં૦શ્રી૦(૪)

વિષ્ણુનંદન વંદના માહરી રે લાલ, તુમ્હે માનજો વારંવાર–જા૦
મેરૂવિજય વિબુધતણો રે લાલ,
શિષ્ય–વિનીતનાં વિઘન નિવાર—જાઉં૦શ્રી.

(७०८) (३०-१२) श्री वासुपूज्य-जिन स्तवन

સુગુણ લા રે! માહરા આતમરામ કે,
પ્રાણવલ્લભ પ્રભુ માહરી,
જો સુણી વિનતિ રે એક સ્વામી, સારકે,
સુમતિ-નારી હું તાહરી
પાહુણડો રે એક અતુલ પિછાણ કે,
અનોપમ ગુણ છે જેહના
મનમંદિર રે હું તેડીશ તેહ કે,
અપચ્છર ગુણ ગાયે તેહના—(૧)
વળતું બોલે રે આતમ પિઉ એમ કે,
મંદિર શુચિ કરો સુંદરી!
ઉપશ-જલેરે નિરમલ કરી દેહ કે, જ્ઞાનરતન ભૂષણ ધરી
પંચવરણા રે વ્રત ચરણા ચીર કે, વિવેક-દીપક વર કીજીરે
કુલસજ્યારે સમતામય જાણકે, એહશું લાહો લીજીયે—(૨)
ભલી ભગતે રે રીઝવવો એહ કે, ચતુર-ચકોર તું ગોરડી
વડવખતેરે સુણુ નારી સુજાણ કે, એહશું પામી છે ગોઠડી.
વસુપૂજ્ય રાજેન્દ્રનો રે નંદન એહકે,
ચંદન શીતલ વયણડાં,
એહનાં સુણીયે રે ગણીયે સફળ સંસાર કે,
નિરખત નેહી નયણડાં—(૩)
પુરૂષોત્તમ રે તું પુરૂષ-પ્રધાન કે, પુરૂષ રતન-ચૂડામણી,
મુગતિ રમણી રે તેં પરણી સારકે, સોભા ગિણી સોહામણી.

કરમનાં રે દળ માંડયા જેણુ કે,
અવિચલ જયલખમી વરી,
લંછન રે સ્વામી વિદ્રુમવાન કે,
મયણ જીત્યો રૂપે કરી—(૪)
તુઠેરે સ્વામી વંછિત કોડ કે, તન મન-ધન સુખ સંપજે,
પંદ રે પ્રભુ દેવ-દયાળ કે, તુમ્હ પસાયે નીપજે
તજન રે શિરમુકુટ સમાન કે, **મેરૂવિજય** ગુરૂરાજના,
નલે રે મધુકર નિતમેવ કે,
વિનીત વયણ માનો સાજના (૫)

卐

૯) (૩૦-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

: (બન્યો રે વિદ્યાજીનો કલપડો-એ દેશી.)

લ-જિણેસર વંદીયે, નિકંદીયે પાપનો ફંદ રે-અહિન
મ્મર્મા કુળ અવતર્યો, **શ્યામારાણી**નો નંદરે-અ વિ૦ (૧)
નાં વિમલ નયન શમરસ ભર્યા,
જાણે રયણકચોલાં દોયરે-અ૦
ાં ભૂખ-તૃષા સબ વિસરી,
અખિયાં આશક બગાડી જોય રે-અ૦ વિ૦ (૨)
ાુ વિમલવદન પૂરણચંદલો,
હું તો જોઈ જોઈ રહીશ રે-અ૦
કરશે તે તેહવું પામશે,
હું તો એહશું પ્રેમ ધરીશ રે-અ૦ વિ૦ (૩)

માતા મુજસાનો નંદલોરે, સાચો સુરતરૂકંદ—મનના૦
મેરૂવિજય શિષ્ય ઈમ કહે રે,
એહ ગાતાં પરમ આનંદ—મનના૦ (૪)

卐

(૭૧૧) (૩૦–૧૫) શ્રી ધર્મનાથ–જિન સ્તવન

(આદિજિણંદ મયા કરો–એ દેશી)

ધર્મમૂરતિ ધર્મનાથજી, વાત સુણો એક મોરી રે
તું કલ્પદ્રુમ અવતર્યો, અનોપમ કરણી તોરી રે—ધર્મ૦(૧)
દોવિધ ધરમ તેં ભાખીઓ, તે દોય શિવપુર પંથ રે
તિહાં રાગ–દ્વેષ દોય રાક્ષસા,
વળી ચોર જોર મનમથ રે—ધર્મ૦(૨)
તુજ પસાય નર પામીયા, ભવઅટવીનો પારો રે
નર–સુર સંપદ ભોગવી,
થયા શિવનગરી–શણગારો રે—ધર્મ૦(૩)
જે તુજ આણા—બાહિરા, તે નરગ નિગોદ ભમંત રે
ક્રોધ-લોભ-મોહ-કામના, દુઃખ અનેક સહંતા રે—ધર્મ૦(૪)
જે તુજ વાણી–રાતડા, ધન ધન તે નર નાર રે
મેરૂવિજય ગુરૂરાયનો, વિનીત વંછિત જયકાર રે
—ધર્મ૦(૫)

卐

(૭૧૨) (૩૦–૧૬) શ્રી શાંતિનાથ–જિન સ્તવન

(દેશી-પારધિયાની)

સકળ મનોરથ સુરમણી રે, મોજમમો જિણભાણ રે,
મન વસીઓ

ચઉત્રીશ અતિશય રાજતા, સેવે પરખદ બાર-લાલ રે
મેરૂવિજય ગુરૂ-શિષ્યને,
દીજે રિદ્ધિ રસાલ-લાલ રે—કુંથુ૦(૫)

卐

(૭૧૪) (૩૦-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

(સુણ બહિની પિઉડો પરદેશી-એ દેશી)

સુણ મેરી બહિની ! એ જિન સાચો,
રતન ચિંતામણિ જાચો રે
રાય-**સુદર્શનને** કુળ દીવો,
દેવી-સુત ચિરંજીવો રે—સુણ૦ (૧)
એ સાહિબ મોરા દિલમાં વસિઓ,
જિમ કમળે ભમરો રસિઓ રે
એહજ સયણ સદા નિરવહીયે,
જિમ કુસુમમાં પરિમળ વહિયે રે—સુણ૦ (૨)
તાહરી સૂરતિકી બલિહારી, દેખતહી દિલ પ્યારી રે
મેં પાપ સંતાપ કેતાં અવગાહમાં,
આજ સુધાકુંડમાં નાહયા રે—સુણ૦ (૩)
નાથ મેરો અરનાથ સુહાવે,
જસ સેવે સુર-નર-નાથો રે
દાન સંવત્સરી બહુ ધન દીધાં,
સુરતરૂસમ વડહાથો રે—સુણ૦ (૪)
ત્યાગી ભોગી ને સોભાગી, જોગીસર વૈરાગી રે

પિઉ ! બોલે રાજુલ નાર કે,
વાલિમ-વિરહે આકળી રે—મન૦ (૨)
પિઉ ! જોબનના દિન જાય કે,
અવસર લાહો લીજીયેરે-મન૦
પિઉ ! અવસર ઉચિત અજાણ કે,
પશુ ઉપમ તસ દીજીયે રે—મન૦ (૩)
પિઉ ! ફુલમાળા સુકુમાળ, કે,
કુમલાયે તુજ કામિની રે-મન૦
પિઉ ! દિન જાયે જનવાત કે,
પણ નવિ જાયે યામિની રે—મન૦ (૪)
પિઉ ! શિવાદેવી-માત મલ્હારે કે,
સાર કરો અબળાતણી રે-મન૦
પિઉ ! યદુપતિ નેમિ કુમાર કે,
આવો મંદિર અમ ભણી રે—મન૦ (૫)
પિઉ ! બોલ્યા શ્રીજગદીશ કે,
વીશ વિસવા તુમે ભાવજો રે-મન૦
પિયા ! એ સંસાર અસાર કે,
મુગતિ મંદિરમાં આવજો રે—મન૦ (૬)
પિયા ! રાજુલ નેમિ જિણંદ કે,
અવિહડ શિવસુખ દીઠડા રે-મન૦
પિઉ ! મેરૂવિજય ગુરૂ-શિષ્ય કે,
વિનીતવિજય મન મીઠડા રે—મન૦ (૭)

અહનિશિ ચરણકમલ આરાહું,
બલિ જાઉં તો સુખ પાઉં રે—મા૦ (૬)
શ્રીલાવણ્યવિજય ગુરુરાયા. પાસ પરમેશ્વર ધ્યાયા રે—મા૦.
પંડિત મેરૂવિજય-ગુરૂ, શિષ્યે,
વિનીતવિજય ગુણ ગાય રે;—મા૦ (૭)

ક

(૭૨૦) (૩૦–૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી–જિન સ્તવન

(જીરે મારે જાગ્યો કુંવર જામ-એદેશી)

આજ મારે સુરતરૂ ફળીઓ સાર, ઘર આંગણિ શોભા કરૂં–જીરેજી
આજ! મેં ત્રિશલા-નંદન દેવ, દીઠો દેવ દયા કરૂ—જી૦ (૧)
જિનજી! તાહરા ગુણ અવદાત, ગંગતરંગ પરે નિરમળા—જી૦
જિનજી! સંભારૂં દિન-રાત, મુકી મનના આમળા—જી૦ (૨)
જિનજી! ઉત્તમ-જનશું રંગ, ચોળ-મજીઠ તણી પરે—જી૦
જિનજી! તુમશું અવિહડ નેહ, નિરવહજો રૂડીપરે—જી૦ (૩)
જિનજી! તાહરી ગુણ, મણિમાળ, કંઠે જે ભવિ ધારશે—જી૦
જિનજી! ધન ધન તસ અવતાર,
જે તાહરૂં નામ સંભારશે—જી૦ (૪)
જિનજી! મેરૂવિજય ગુરુશિષ્ય વિનીતવિજયનાં વયણડાં–જી૦
જિનજી! જે ચિત્ત ધરશે નિત્ય, તસ ઘર રંગ-વધામણાં—જી(૫)

श्री वर्धमानस्वामिने नमः

શ્રી અમૃતવિજયજી મ.

કૃત

સ્તવન-ચોવીશી

[૩૧.]

(૭૨૧) (૩૧-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન

(રાગ-દેવગંધાર)

તેરો દરસ ભલે! પાયો, રિખભજી! મેં તેરો દરસ૦
કાલ અનંતહિ ભટકત, પુણ્ય અનંતે મિલાયો—રિ૦ (૧)
જિનપતિ નરપતિ મુનિપતિ પહેલો, ઐસો બિરૂદ ધરાયો
માનું તુંહી નમિ-મયા-અવતારી,
જગત ઉધારન આયો—રિ૦ (૨)
તેં પ્રભુ જગકી આદિ નિવારી, સબ વ્યવહાર સિખાયો
લિખન-શિલ્પ શત ગણિત બતાયો,
તાતે જગે ચલાગો—રિ૦ (૩)
યા જુગમેં તુમ નહી ઓરે; અવસર્પિણીએ કહાયો

અઢાર કોડાકોડિ સાગર અંતર,
તેં પ્રભુ ધર્મ દિખાયો—હિ૦ (૪)
લાખ પંચાસત કોડીસાગર લગ, સુખકર શાસન ઠાયો
ઈજ રત્નાકર વંશ વિભૂષણ, અમો કોન સુનાયો—હિ૦ (૫)
કેરૂનાકર ઠાકુર તું મેરો, હું તુમ ચરને આગો
પેઠ પદસેવા અમૃત મેવા, ઈતને નવનિધ પાયો—હિ૦ (૬)

卐

(૭૨૨) (૩૧–૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન
(રાગ-ખમાચી)

તું ગત મેરી જાને, જિનજી—તું૦
મેં તો જગવાસી પ્રભુ સહી દુખરાશિ,
સો તો તુંમસે ન છાને—તું૦ (૧)
સબ લોકન મેં જો છઉકી સત્તા,
દેખત દરિસન – જ્ઞાને—તું૦ (૨)
ઈન કારન કહા તુમસેં કેહવો,
કહીએ તોન સુનો કાને—તું૦ (૩)
અપનોહીજ જાન નિવાજસ કીજે,
દેઈ સમકિત દાને—તું૦ (૪)
માનો અજિતપ્રભુ! અરજ એ ઈતની,
[illegible] જયું અમૃત મન માને—તું૦ (૫)

(૭૨૩) (૩૧-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ-કાફી)

લાગી મોરી પ્રીત-પ્રભુજીસોં-લાગી०

અબી ભની જિનજી મોહે નોકો,
જ્યોં જલમીન પ્રીત—પ્રભુ० (૧)

ઘરી-ઘરી પલ-પલ તું ચિત આવે, જ્યોં મન શ્રાવક-રીત
લગન લાગી મેરી કબીં ન છૂટે, ચંદ-ચકોરકી રીત-પ્ર० (૨)

દિલ બિચારી પ્રભુ તુમ ગુણધારી, જ્યોં શ્રાવણ-ઘન ચિત
પરમેં તોરી[૧] મેં તુમસેં જોરી[૨], માલતી-મધુકર મિત્ત-પ્ર० (૩)

યા બિધ પ્રીત ભઈ તુમસેં, કહા કહું કરી ગીત
અપનો મન શ્રીસંભવજિનની, તારિએ અમૃત પતિત-પ્ર.(૪)

卐

(૭૨૪) (૩૧-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

(રાગ-નટ)

તેરે નેનોંકી મેં બલિહારી, માનું છકી સમતા મતવારી તે०

ચંચલતા ગતિ મીનકી હારી,
અંજન વાર હજાર ઉવારી—તે० (૧)

જીતી ચકોરકી શોભા સારી,
તાસેં ભખે અગનીદુખ ભારી—તે० (૨)

લાજ્યો પંકજ અલિકુલ ગુનધારી,
ભએ ઉદાસ હુએ જલચારી—તે० (૩)

---

૧. બીજાથી, ૨. તોડી

ચમિત દરસન નયન સુખ છાંરી,
તપથી હોત ચલે ઉતારી—તે૦ (૪)
જેતી કહું ઉનકી ઉપમારી,
અભિનંદન જિન પર સબ વારી—તે૦ (૫)
અસી સુભગતા કામનગારી,
દીજે અમૃતકેગમેં અવતારી—તે૦ (૬)

卐

(૭૨૫) (૩૧–૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ-જેજેવંતી)

તુંહી એક પ્યારો પ્રાન, તિહારોહી જ્ઞાન,-ધ્યાન
સબ ગુનકો નિધાન, તેરોહી શરન હૈ—તું૦ (૧)
તુમ હો અનાથ-નાથ, મોક્ષકો ચલાવે સાથ
જિને સુખ કીનો હાથ, સુખકો કરન હૈ—તું૦ (૨)
તું મેરો આતમરામ, નામ તેરો આઠો જામ
કરું હું તો ગુણગ્રામ, દુખકો હરન હૈ—તું૦ (૩)
સુમતિ સુમતિ તેરે, દરસ પરસ કેરે
કહેત અમૃત મેરે જીઉકો ઠરન હૈ—તું૦ (૪)

卐

(૭૨૬) (૩૧–૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

(રાગ-અમતરભાવ)

પ્રભુ! તેરી મુરતિ મોહનગારી-પ્રભુ૦

સમતા શીતલઝરીહોય અખીયાં, કમલપંખરીયાં વારી
આનન તે રાકા[1] ચંદસો રાજે,
બાની સુધારસ સારી—પ્રભુ૦ (૨)
લચ્છન અંગ બર્ગો તન તેરો, સહસ અહોત્તર ધારી
ભીતર ગુનકો પાર ન પાવે,
જો કોઉ કહત બિચારી—પ્રભુ૦ (૩)
શશિ રવિ ગિરિ હરીકો ગુન લેઈ, નિરમિત ગાત્ર સમારી
બખત[2] ઘુતંદ કાંહાંસો આયો,
યે અચરજ મુજ ભારી—પ્રભુ૦ (૪)
યો ગુણ અનંત ભરી છબી પ્યારી, પરમ ધરમ હિતકારી
કવિ અમૃત કહે ચિત અવતારી,
બિસરત નાંહી બિસારી—પ્રભુ૦ (૫)

✻

(૭૨૭) (૩૧-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ-ટોડી)

એરી! મોહે પ્યારો સુપાસકો નામ—એ૦
વંછિતપૂરણ નામ તિહારો, નમ સુખકો બિસરામ—એ૦ (૧)
ભવભયભંજન જનમનરંજન, ગંજન પાપકો ઠામ
સુરપતિ નરપતિ અહનિશિ સેવે,
શિવસુખકી એક ઠામ—એ૦ (૨)
યાકે શિર ફણિપાંચ (!) સોહિએ, પ્રે દન ગુણમણિધામ

૧ પૂનમના ૨. ઉત્કૃષ્ટ બ.વ

જગજનતારન ભવદુખવારેન, ભક્તવત્સલ ભગવાન.—એ૦(૩)
જોગાસન ધરે જોગીસ્વરકું, જ્યોં મહા મંતસો કામ
તૈસેં સમરન તેરો અહનિશિ, કરતે અમૃત ગુનગ્રામ—એ૦(૪)

卐

(૭૨૮) (૩૧–૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ–જિન સ્તવન

(રાગ–ટોડી)

એ દેખી તેરી લીલા, તેરી લીલા બરની ન જાત મોવે !
સુર નરપતિ સેવે જાકે ચરન.—એ૦ (૧)
તખત[1] જત્રવ જડ્યો, શિરપર છત્ત ધરયો
તાકે બીચ બૈઠે સોહે, નભમેં રતન—એ૦ (૨)
દેવનકો તુંહી દેવ, ત્રિભુવન સારે સેવ
ઐસે જિનરાજ, દેખો ચિત્તકો ઠરન.—એ૦ (૩)
લક્ષમણાનંદ તેરો, ચંદ જેસો ગાત તેરો
કહે અમૃત સબ સુખકો કરન.—એ૦ (૪)

卐

(૭૨૯) (૩૧–૯) શ્રી સુવિધિનાથ–જિન સ્તવન

(રાગ–પરજ)

ઘરીએ ઘરીએ યાદ આવે, દિલોદા પ્યારા સાંઈ સલોના–ઘરી૦
રામાનંદ દિલસેં નવિસરે,
કહા જું કીઓ કછુ ટોના—દિ૦ (૧)
તો બિન મો મન પલ પલ છિને છિન,
હોતકે ઊનાદ્દના.—દિ૦ (૨)

સરસ સુધારસ અમરસ મિલએતે,
કૌન ચખે જડ લૌના.—દિ० (૩)
રાગ ભયે પ્રભુસોં યોં મેરે,
પાન સોપારી કાથા ચૂના.—દિ० (૪)
ઈન કારન **અમૃત** દિલ વસિયે,
નૃપદદરથકે છોના.—દિ० (૫)

卐

(૭૩૦) (૩૧-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ-રામકલી)

આજ મેં દેખે નંદાજુકે નંદાં;........આજ०
સુરપાદપ સુરમણિ સુરઘટ સોં, પાયો દરસ સુખકંદા-આજ०(૧)
નવનિધિ અષ્ટ મહા સિદ્ધિ પ્રગટી, નિરખત તુજ સુખચંદા
કરમભરમ-તમ દૂર પલાએ, ઉદયો જ્ઞાનદિનંદા-આજ०(૨)
અબ મુજ કારજ સિદ્ધ ભએ સબ, ફરસત પયઅરબિંદા
શીતલજિન કરૂણા કર દીજે, **અમૃત**પદ બકસંદા[૧]-આજ०(૩)

卐

(૭૩૧) (૩૧-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ-ખંભાતી)

મેરો મન કિતહી ન લાગે; મેરો०
સુખકર **શ્રી શ્રેયાંસજિનંદ** સોં,
પ્રેમ બઢયો ગુનરાગે—મે

૧. બક્ષિશ કરો.

સમતા ભરી તુજ સૂરત નીકી, દેખતરી હિત જાગે
લગન લગી અટક્યો રહું અહનિશિ,
અલિ જ્યોં કમલપરાગે—મેરો० (૨)
એતી નિવાજસ[1] કરત મેં રાજી, તુમ ગુન એક વિભાગે
કહે અમૃત ઈતનો હી દીજે,
કછુઅ ન ચાહું આગે—મેરો० (૩)

卐

(૭૩૨) (૩૧-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય-જિન સ્તવન

(રાગ-કાફી)

એસો નહિ કોઈ ત્રિભુવનમેં, સબ દેવનમેં;—એસો०
જાકે જનમ સમયે અમરી, આઈ છપ્પન દિશિકુમરી;
નિજ નિજ કૃત કરે પ્રભુ લાઈ, કેલીસદનમેં-એસો० (૧)
ચોસઠ હરી આએ, પ્રભુ લે મેરૂશિખર ઠાએ
કરી જનમોત્સવ ભક્તિ બનાયે, પાંડુક બનમેં-એસો० (૨)
તજી ઘર આશ્રમ સંજમ ઠાએ, ક્ષપક શ્રેણિ ચઢી કેવલ પાયે
છઠમે ધર્મકથા કહે આયે, સમોવસરનમેં-એસો० (૩)
દેખો માત જયાકો દોના[2], લાલમણિ તન સેહેજ સલોના[3]
સુર નરપતિ સબ શીશ, નમાએ જાકો પ્રનમેં-એસો० (૪)
દુઃખભંજન જનરંજન દેવા, પાઉં ભવ ભવ ઈતની સેવા
કહે અમૃત મુજ રખલે સાથે, તેરી શરનમેં-એસો० (૫)

卐

---

૧ બક્ષીસ ૨ પુત્ર ૩ સુંદર

(૭૩૩) (૩૧-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ સોરઠ)

અબ ઊધાર્યો ચહિયે', વિમલજિન અબ૦
દીનદયાલ દયાનિધિ આગે, અપને દુખ કી કહિયે'—વિ૦ (૧)
જાતિ યોનિ કુળકોડિ નામે, કેતે ભવદુખ ચહિયે'
દેશ વિદેશ પુર ઠામ નયે સબ, કરતે ફિરતે રહિએ'–વિ૦ (૨)
ઐસોન રહ્યો એકુ' થાનક, મરન જિના કર્યો' પૈએ'
વાંહા ફિર સૂક્ષ્મ બાદર પુદ્ગલ–પરાવર્ત્ત સોં ગહિયે'–વિ૦ (૩)
કાલચક્ર અ'નતે ભટકત, પાયો ભવ યા મહિયે'
અસી સાહેબ મુજ પર ગુજરી,
કર્યાં કહુ' બોહોત સબહિયે'–વિ૦ (૪)
એેસો પાપી પતિન નહિ દૂજો, જગમાં કોઉ નહી લહિયે'
પતિત-ઉધારન બિરૂદ તિહારો,
કહે અમૃત નિરવહિયે'.–વિ૦ (૫)

卐

(૭૩૪) (૩૧-૧૪) શ્રી અન'તનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ કાફી જ'ગલો)

ઐસે જિનવર ધ્યાઇએ' પ્રાણી ! ઐસે.
જ્યોં નિજ પ્રભુતા પાઈ એ—પ્રાની—ઐ૦ (૧)
સુજસાન'દ પરઊપગારી, જગતારનકુ' ભયે અવતારી—ઐ૦(૨)
વરજિત દોષ અઢારે બારી, મહિમાવ'ત બડે શિરદારી—ઐ૦(૩)
અનુપમ રૂપકી આગ હારી.

અનંત ચતુષ્ટય અવિકારી,
ગુણપર્યાય રહે વિસ્તારી—ઐ૦ (૫)
સેહેજ વિહારી કેવળ ધારી,
અતિશયવંત કમલ સંચારી.—અ૦ (૬)
યા દેવનકી ખિજ્મતગારી,
કરિહીં જાન પિછાન સુધારી.—ઐ૦ (૭)
અગસો[1] અપનો પદ સુખકારી,
વા સાહેબસોં કીજે યારી.—અ૦ (૮)
કહે અમૃત મોકું અધિકારી,
કીજે અનંતજિન આપ સ્વીકારી—ઐ૦ (૯)

卐

(૭૩૫) (૩૧-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન
(રાગ-યમન)

ઐસેં કૈસેં જસ પઈ એહો લાલન-જસ પઈ ચેહો લાલન
તુમ તો જાકર બૈઠે સુખ જોરી-ઐ૦ (૧)
સબહી ઠોર મોસીસ[2] નિપટ ભલાઈ,
પ્રથમ કીની કૈસં કરતોરી-ઐ૦ (૨)
ઇતિહિ આન તુમ રહન છિપાઈ,
કવન કીની તોસોં હમ ચોરી-ઐ૦ (૩)
કહેત અમૃત કવિ ધરમપ્રભુસોં,
ચરનસેવા દીજે અબ તોરી-ઐ૦ (૪)

૧. આપો, ૧ મારા જેવો

ઊડી દીની છિનમેં વાલમ,
બિગર્યો પાન જ્યોં ચોલિકસો—કો૦(૩)
રે! મૃગનયની ચંદાવદની,
અરજ કરો જઈ સેનસો—કો૦(૪)
બિરહ દિવાની રાજુલરાની,
પોહોતી પ્રિયાસંગ પ્રેમસોં—કો૦(૫)
સંજમ આપી પદસોં થાપી,
શિવસુખ અમૃત બેનસોં—કો૦(૬)

卐

(૭૪૪) (૩૧–૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ-અરગજો.)

વારી જાઉં રે ચિંતામણિ પાસકી—વારી૦ (૧)
નરક-નિગોદમેં બહુ દુખ પાયો,
ખબર લીની નહી દાસકી—વારી૦ (૨)
ભમત ભમત તોરે ચરને આયો,
દ્યો સેવા પદ આપકી—વારી૦ (૩)
અબહી ટેકી ગતિ ન છોડું,
લાગી સુરત પરઆસકી—વારી૦ (૪)
દિલકે મન તું દિલકી જાને,
કયા કહું બચન વિલાસકી—વારી૦ (૫)
અખય ચિદાનંદ અમૃતલીલા,
દેઈ ગુનપદ રાસકી—વારી૦ (૬)

રૂ	૮૫,૦૦	આ. શ્રી લબ્ધિસૂરીશ્વરજી મ. સા.ની પ્રેરણાથી બેંગ્લોર જૈનસંઘ
રૂ.	૫૧,૦૦	ચીમનલાલ ભાયચંદ ખેડાવાળા
રૂ.	૧૫,૦૦	પૂ. પં શ્રી કંચનસાગરજી મ. સા.ની પ્રેરણાથી શ્રી વલસાડ જૈન સંઘ

ચાણસ્મા

૧૧-૦૦ શ્રી જૈનપાઠશાળા ચાણસ્મા ૧૧-૦૦ હીરાચંદ અભયચંદ
હ. શ્રુતરતલાલ

૧૧-૦૦ ,, ગોવિંદજી કરમચંદભાઈ	૧૧-૦૦ નેમિચંદલાલ ચુનીલાલ
૧૧-૦૦ ,, સુરજમલ પુનમચંદભાઈ	૧૧-૦૦ બાબુલાલ માણેકલાલ
૧૧-૦૦ ,, રાયચંદ કુવરચંદભાઈ	૧૧-૦૦ સોમચંદ ચુનીલાલ
૧૧-૦૦ ,, પોપટલાલ વાડીલાલ	૧૧-૦૦ ઈન્દ્રજીત છગનલાલ
૧૧-૦૦ ,, ત્રીકમલાલ વાડીલાલ	૧૧-૦૦ જેઠાલાલ લહેરચંદભાઈ
૧૧-૦૦ ,, પોપટલાલ મોતીચંદભાઈ	૧૧- ૦ અમૃતલાલ છોટાલાલ
૧૧-૦૦ ,, શીવલાલ તારાચંદભાઈ	૧૧-૦૦ કસ્તુરચંદ પ્રેમચંદ
૧૧-૦૦ ,, જયંતિલાલ પુનમભાઈ	૧૧-૦૦ યશવંતલાલ હરીસીંગ
૧૧-૦૦ ,, ગમરચંદ શીવલાલ	૧૧-૦૦ સોમચંદ ગમરચંદ
૧૧-૦૦ ,, કેશરલાલ વસ્તાચંદ	૧૧-૦૦ કેશરલાલ રતચંદભાઈ
૧૧-૦૦ ,, પોપટલાલ કુવરચંદભાઈ	૧૧-૦૦ અમૃતલાલ રતચંદભાઈ
૧૧-૦૦ ,, વિઠ્ઠલદાસ ફુલચંદ	૧૧-૦૦ તેજપાલ ત્રીકમલાલ
૧૧-૦૦ ,, રતીલાલ મોહનલાલ	૧૧-૦૦ ચીમનલાલ ફુલચંદ
૧૧-૦૦ ,, અમૃતલાલ ચતુરચંદ	૧૧-૦૦ જગજીવનદાસ નથુચંદ
૧૧-૦૦ ,, ગમરચંદ નાગરદાસ	૧૧-૦૦ અરવિંદકુમાર અમૃતલાલ

હ. સજ્જનલાલ

